

CÀRITAS (Servei d'immigració)

Entrevista: Gemma Surera, Cap del Servei de Migració i Assistent Social

Adreça: Via Laietana 5, pral.

Telèfon: 93.2687910

Entitat-programa

Càritas compta amb dues vessants dedicades especialment a la problemàtica d'infrahabitatge. En primer lloc es treballa amb la Fundació Foment de l'Habitatge amb un programa de lloguers a preus accessibles (quasi simbòlics en alguns casos) per famílies que estan en procés de reinserció social. En segon lloc Càritas compta també amb un programa d'arranjament d'habitatges aplicat sobre famílies que viuen en habitatges amb mancances i no poden assumir les despeses per millorar les condicions de la seva vivenda i així prosperar en la seva qualitat de vida. Aquests dos programes no estan pensats especialment per a gent immigrant i per tant, des del servei de migració de Càritas no es tracta de manera específica problemes d'habitatge, però s'entén que treballant en l'atenció social l'habitatge ha de ser una part a tenir en compte i es contempla com a una necessitat bàsica de les persones.

Col·lectius afectats

L'any 1992 es va atendre des de Càritas 5.995 persones estrangeres, així es començà a pensar en crear programes de *Sense Llar* amb programes de *migració* perquè augmenten els casos de persones immigrants que arriben sense recursos i això obliga a un replantejament de la línia de treball.

Des de Càritas es detecta que el col·lectiu **d'immigrants extracomunitaris** efectivament és un dels sectors que més pateixen problemes d'infrahabitatge.

Les principals **causes** són:

- Es tracta de grups amb **pocs recursos** que acaben instal·lant-se a les zones més marginals o més deteriorades, sobre tot per dues raons: és on poden conviure amb gent de la seva cultura i sobre tot perquè són zones on el preu de l'habitatge és més assequible, això porta implícit que les condicions de les vivendes no seran gaire acceptables.
- Factor **discriminatori**: molts propietaris es neguen a llogar pisos o cases a aquest col·lectiu. A Càritas, més que arribar denúncies sobre l'habitatge en que viuen els hi arriben queixes sobre les dificultats de llogar una vivenda.
- La situació legal: els immigrants sense papers es troben en una situació de desconcert, no saben quin són els seus drets ni tan sols si en tenen i per tant, no reivindiquen ni denuncien davant cap irregularitat, tampoc es veuran amb la capacitat d'exigir cap condició ni contracte. La regularitat o no de la contractació influirà en la qualitat de l'habitatge.
- Prioritats de la migració: una gran part del col·lectiu d'immigrants extracomunitaris té com a principals objectius aconseguir un treball, guanyar diners per estalviar i poder mantenir part de la família que s'ha quedat al país d'origen. Per tant no podran gastar molts diners en l'habitatge en que decideixin residir, el tant per cent dels seus guanys destinat a la vivenda s'intentarà minimitzar i les seves despeses han de ser les mínimes perquè la seva prioritat no és viure en un habitatge amb certa qualitat. Sobre aquest punt, però, s'ha d'apuntar que aquest fenomen va disminuint, la migració actual cada cop arriba més amb la idea d'una residència permanent o si més no, amb un retorn no immediat.

Les perspectives de la qualitat de l'habitatge també canviaran si la persona ha emigrat sola o amb família.

Un altre factor a destacar és el temps que fa de l'arribada de l'immigrant a la nova societat, element que també influirà en la qualitat de la seva vivenda: els immigrants de recent arribada són els que presenten més problemes d'habitatge. Quan més temps es porta assentat en un mateix espai social més es coneix el seu entorn, això implica més estabilitat i també majors possibilitats d'obtenir papers legals.

No obstant, comparativament amb la població autòctona, independentment del temps que l'immigrant porti a la nova societat, normalment trobem diferències en qualitat de vida i per tant, també en la de l'habitatge.

Afegit a aquestes dificultats hi ha el fet de que no existeix cap sistema de plans d'acollida per part de les administracions: " No hi ha cap mena de pla d'acollida i quan arriba un immigrant o porta 2000 pts. a la butxaca per anar a una pensió o s'han de buscar la vida...". Els Ajuntaments compten amb molts pocs albergs i normalment no hi poden accedir persones immigrants sense papers legals.

Des del Servei de Migració de Càritas també s'ha pogut desxifrar quins són els **espais** on solen viure els diferents grups de migració:

- La majoria de persones immigrants viuen en pisos rellogats o compartits: El fet de viure en pisos subarrendats o compartits deteriora considerablement la qualitat de vida i també de la vivenda. A més suposa uns nivells importants de tensió física i psíquica que sovint desemboca a situacions de conflictivitat entre el mateix grup i/o cap a l'entorn social immediat.
- Un gruix considerable de persones de recent arribada no compten amb cap habitatge i, o bé passen temporades al carrer o bé dormen en albergs, cases d'acollida i pensions.
- Els immigrants més establerts solen viure en habitatges molt econòmics característica que condueix a concloure que moltes d'aquestes vivendes estan en males condicions i podem considerar-les com a infrahabitatges.

A més de tots els apartats exposats s'hauria d'afegir un altre condicionant: l'origen de cada grup migratori. En aquests moments la migració de recent arribada i per tant, la que viu en pitjors condicions no és precisament la gran majoria de la migració magrebí sinó grups d'Europa de l'Est i persones llatinoamericanes.

Els immigrants de l'Est d'Europa són el col·lectiu que més pateix problemes de manca d'habitatge i moltes d'aquestes persones es troben vivint al carrer, en albergs , en cases d'acollida o en pensions.

La migració llatinoamericana cada cop és més nombrosa , en l'últim any s'ha detectat l'arribada de nombrosos grups de persones colombianes i equatorianes (fins i tot a nivell de tot l'Estat Espanyol). a més d'un 80% d'oficines de Càritas a Espanya hi ha hagut un augment significatiu d'usuaris d'aquestes procedències. La majoria d'aquests immigrants viuen en pisos compartits, venen amb contactes establerts i fins i tot en algun cas s'ha detectat (sobretot en municipis de la perifèria de Barcelona com Cornellà, Hospitalet, Carmel, etc.) que molts arriben a través de xarxes que es dediquen a introduir persones al país. Quan arriben els col·loquen en pisos que ja tenen establerts i on ja hi conviuen, en pocs metres quadrats, altres persones de la mateixa procedència a les que també se les pressiona per col·laborar en les despeses del pis.

Pel que fa a la migració magrebí (sobretot del Marroc), es tracta d'un col·lectiu ja consolidat i per tant, generalment i en comparació amb altres grups de migració no pateix problemàtiques tant límits: " sí vas al Baix Llobregat, Terrassa, Hospitalet, Girona o a la zona del Maresme, s'han fet agrupaments familiars i això dóna molta garantia a la gent que va arribant."

UGT - AMIC (Ajuda mútua a l'immigrant a Catalunya)

Entrevista: Saoka Kingolo, Tècnic de l'àrea d'immigració de UGT Catalunya.

Adreça: Rambla, 10

Telèfon: 93.3046842

E-mail: skingolo@campus.uoc.es

Entitat-programa

Les actuacions que es porten des de l'associació Amic estan orientades a informar als immigrants i organitzar activitats per tal de fomentar el coneixement sobre l'accés a l'habitatge. Les seves accions són per mediar entre la població immigrant afectada i els col·lectius socials que porten el tema de habitatge a Catalunya, bàsicament amb propietaris i administradors de finques. El programa de l'associació no es de caràcter assistencial i en tots els àmbits treballen amb l'objectiu d'informar i facilitar els tràmits burocràtics a al col·lectiu immigrant. Amic té la percepció de que no es treballa conjuntament amb altres entitats, de vegades han pogut actuar de forma conjunta en diverses plataformes reivindicatives, però no hi cap mena de programació o estudi de forma conjunta amb totes les entitats que treballen el mateix tema d'habitatge i infrahabitatge.

Conjuntament amb Unió de Pagesos de Lleida van dissenyar el projecte d'Alfarràs (Lleida), on es va dur a terme un programa agrícola per solventar la problemàtica que hi havia en les condicions precàries laborals i d'habitatge dels temporers immigrants, la majoria magrebins. Davant la manca d'habitatge, la majoria dels temporers optaven per instal·lar-se al costat del camp de futbol on construïen barraques i s'hi quedaven fins que finalitzava l'època de la collita. Aquest fet va desembocar en problemes amb la policia degut al gran número de barraques construïdes i a la concentració de població. Fruit d'aquest conflicte va sorgir el programa que es va dur a terme fa tres anys. Els resultats van ser que un 82% va resoldre la situació de legalitat en el contracte laboral i va obtenir dret a un habitatge digne malgrat que aquest fos temporal. Amb aquest programa es va aconseguir que els propietaris s'impliquessin, doncs van rebre ajuts econòmics per poder oferir habitatge als temporers.

Col·lectius afectats

Tenen previst un projecte orientat a detectar situacions d'infrahabitatge a Catalunya per recollir dades i poder dur a terme un treball continu per solucionar la problemàtica sobretot pel que fa en relació al col·lectiu immigrant, ja que han detectat que la majoria d'immigrants a Barcelona estan instal·lats en infrahabitatges. Aquest projecte s'ha començat a dur a terme a Barcelona, a l'àrea de Ciutat Vella que és on defineixen que existeix el nucli dur de la problemàtica. Creuen que la concentració de la població immigrant als nuclis històrics de les ciutats és degut a la menor dificultat d'accés per les condicions físiques en les que es troben les vivendes, i que aquest fet deriva a que es creïn situacions de gueto i d'exclusió social. La tendència és que la gent autòctona marxi del barri excepte d'aquells que no ho poden fer per manca de recursos econòmics, com és el cas de la gent gran. Els col·lectius afectats pel problema d'infrahabitatge segons l'entitat, són aquells que hi han viscut tota la vida i mai han tingut l'oportunitat de canviar per manca de recursos econòmics i, en major part i de forma alarmant, els immigrants magrebins (la majoria marroquins), paquistanís, dominicans i filipins, que pateixen les conseqüències del mal estat del mercat de la vivenda i la discriminació social per part dels propietaris. També destaquen que hi ha un gran nombre de gent sense sostre i consideren que és un problema que no es pot obviar (parlen de 400 paquistanís, 100 africans subsaharians i 30 romanesos).

Les condicions físiques d'aquests habitatges coincideixen la majoria amb problemes amb els sanitaris i les cuines que són totalment impracticables, les instal·lacions, que són antigues i amb problemes constants. La majoria de les vegades els dipòsits d'aigua són tan antics que no suporten l'ús de la quotidianitat i la instal·lació elèctrica normalment tampoc reuneix les condicions necessàries per viure. Destaca que les propietaris arreglen les condicions mínimes per obtenir la cèdula d'habitabilitat, i un cop aconseguida, sovint sense tenir les mínimes condicions, l'utilitzen com a l'excusa per incrementar el lloguer de l'habitatge.

Creuen que no hi cap control, que els propietaris tenen totalment les mans lliures, i des d'Amic es mira de que l'Administració s'impliqui perquè els propietaris no puguin abusar en les condicions de lloguer.

SODEPAU- FAVB (Federació d'Associació de Veïns de Barcelona)

Entrevista: Irene Domínguez. Responsable del Projecte Habitatge

Adreça: Passatge del Crèdit, 7, pral.

Telèfon: 93.3010171

E-mail: sodepau@pangea.org

Entitat-programa

Des de l'àrea d'immigració de Sodepau en conveni amb la FAVB es porta a terme un programa que deriva de l'exprojecte Xenofilia. El programa ofereix des de 1996 un servei de suport al lloguer, destinat a la promoció de les condicions d'allotjament de la població immigrada extracomunitària. El servei de suport a la recerca d'habitatge es un servei que fa de mediador entre la gent immigrada i la immobiliària, ja que el contacte directe amb els propietaris és molt difícil. El programa té com a objectius donar informació, assessorar, acompanyar i ajudar en les negociacions dels contractes. També compta amb un projecte de reforma de l'habitatge per subsanar les insuficiències dels habitatges en les que sovint s'hi troben.

Defineixen els recursos dels que disposa l'Ajuntament per donar primeres acollides com a absolutament insuficients. Actualment compten amb un alberg que té cabuda per a 50 persones, que no accepta gent sense papers per una qüestió pràctica, si no tenen papers les 50 persones es quedarien al alberg durant un any, en canvi si tenen els papers en regla saben que en un mes o en una setmana tindran feina perquè treball és fàcil d'aconseguir. Consideren que quan es té la primera nòmina ja es pot trobar un pis de lloguer així que ja no s'hi poden quedar, el problema és que la majoria de gent torna a l'alberg, perquè en poc temps es troben a al carrer una altra vegada.

Col·lectius afectats

Des de l'experiència de Sodepau i la FAVB es constata que els col·lectius més afectats pel problema d'infrahabitatge són els immigrants extracomunitaris. Es calcula que el 90% dels immigrants viuen en situació d'infrahabitatge, encara que destaquen que no tothom que viu en

un infrahabitatge és immigrant, també hi ha gent gran que ha viscut durant molts anys a pisos que en un principi complien les condicions però que amb el pas del temps s'han anat deteriorant sense que els inquilins tinguessin els mitjans econòmics per actualitzar les reformes necessàries que tampoc s'han dut a terme pels propietaris, com és el cas de la migració de la resta de l'Estat que va instal·lar-se a Catalunya durant la dècada dels 50.

Un altre col·lectiu afectat pel problema a l'accés a la vivenda i que sovint acaba vivint en situacions d'amuntegament o en situacions totalment inestables i transitòries és la població que prové dels Països de l'Est que normalment va a viure a pensions, per la manca d'informació i de coneixença de la situació real de la societat fins que hi arriben. Aquesta opció no la poden mantenir durant molt de temps per la quantitat de diners que significa, així que acaben acceptant qualsevol condició i en molts casos no els queda altre opció que la d'anar a viure al carrer. No tan sols la població dels Països de l'Est és la que està al carrer, hi ha un nombre important de subsaharians que es troben dormint al carrer i ningú no els dona cap solució.

Hi ha una gran part que són usuaris de Serveis socials, gent que cobra el PIRMI, i a qui no els hi arriben els ingressos per pagar el que actualment es demana per una vivenda en condicions.

L'accés a la vivenda s'ha convertit en un problema molt gran que s'accentua pel fet de ser immigrant, durant l'any 2000 s'han atès a 200 casos que afecten a 500 persones i només han pogut resoldre un. Sodepau viu casos de discriminació racial de forma quotidiana, discriminació per part dels agents immobiliaris i dels propietaris, que els neguen l'accés a un habitatge per la seva condició de persona immigrada, de vegades dient que l'habitatge ja està llogat i comprovant posteriorment que continua disponible o fins i tot de forma explícita anunciant, com alguna vegada s'han trobat que no volen "ni perros ni plantas ni extranjeros". Destaquen que el col·lectiu més afectat per actituds racistes és el col·lectiu magrebí, que no tan sols és discriminat pels propietaris sinó que també per part del veïnat en general.

La gent que viu en una vivenda és la que porta com a mínim 2 anys aquí, actualment quan s'aconsegueix una vivenda es tracta d'infrahabitatges sense cap condició, ni garantia de viabilitat, i en el que l'inquilí no pot ni demanar, ni exigir i ni molt menys protestar. A més a més són vivendes que ni tan sols s'anuncien, és un mercat negre on hi ha gent que s'aprofita de la situació d'altres, i aquests altres són la majoria dels casos immigrants.

Característiques de les vivendes

Un cas que s'ha trobat recentment SODEPAU és que a la setmana de llogar una vivenda a Poble Sec a una família argelina a través de l'assistenta social es va caure una biga de la cuina d'on va sortir molta brutícia i pudor. Amb el projecte de la reforma s'havia fet el sostre de les habitacions perquè la vivenda ni tan sols tenia sostre. Es feia un treball des de 3 bandes, des de serveis socials, la família i el programa, en el que es va tramitar una mena d'assegurança a través del Patronat que garantitza que si hi ha un procés de desnonament per no pagament de la vivenda, l'ajuntament corre amb les despeses. La família porta 3 mesos sense pagar perquè consideren que no s'està vivint en una vivenda sinó en una espècie de magatzem sense cap mena de condicions de salubritat, davant d'aquestes condicions els han obert un procés de desnonament.

Les característiques de la vivenda són aluminosi, pisos que tenen el bany al balcó, on les escales de l'edifici no reuneixen condicions... i són llocs on la gent corre molt perill.

Des de l'entitat es creu que les reformes que de vegades s'han dut a terme a Barcelona tenen a veure amb l'eslògan de "Barcelona, posa't guapa", on arreglen les façanes, les pinten per fora i per dins no toquen absolutament res. No es coneix cap pla seriós de rehabilitació, on el que rehabilitin sigui realment les vivendes.

Aquestes vivendes compten amb cèdula d'habitabilitat, la cèdula es fa sobre condicions tan mínimes que no asseguren absolutament res de res, la cèdula garantitza que hi ha possibilitats de que hi hagi canonades d'aigua calenta però parla d'una possibilitat, no vol dir que existeixin. Sota el que representa la cèdula d'habitabilitat no hi ha credibilitat. Sota el fet de tenir la cèdula d'habitabilitat el propietari s'empara dient que està llogant una cosa que té cèdula per tant l'immigrant o l'afectat per l'infrahabitatge no pot exigir res.

Zones afectades

Gran part del districte de Ciutat Vella de Barcelona està afectat per habitatges en males condicions. Això normalment passa al casc antic de totes les ciutats de Catalunya, com ara Lleida. A Badalona en el barri de la Salut hi ha molts infrahabitatges i la majoria d'ells els ocupa

el col·lectiu marroquí. Afirmen que a Hospitalet el problema d'infrahabitatge afecta més al col·lectiu magrebí i al subsaharià.

La visió que tenen els agents de la propietat sobre el que és una vivenda amb el que realment és una vivenda no té res a veure, ells parlen d'un bé que val molts milions i que per tant, sota aquest criteri, consideren sobretot el seu dret a la propietat privada i a la seva "generositat" en concedir que algú visqui allà, aleshores et demanen avals bancaris, nòmines surrealistes... quan de fet estem parlant de vivendes on no es pot viure de cap manera, et posen una renda molt elevada sense opció a negociar i ells en canvi mai donen cap tipus de garantia, exigeixen moltes coses i no donen cap tipus de garantia de res.

DIRECCIÓ DE BENESTAR SOCIAL, GENERALITAT DE CATALUNYA

Entrevista: Montserrat Solé, Directora de l'òrgan d'immigració de Benestar Social

Adreça: Pça de la Vila, (Palau de Mar)

Telèfon: 93.4831000

E-mail: msolea@correu.gencat.es

Entitat-programa

Des del departament de Benestar Social es duu a terme un programa específic amb la finalitat de que la població immigrant tingui les mateixes condicions d'opció d'aconseguir vivenda que la població autòctona. El Pla Interdepartamental es va crear al 1993.

Aquest programa disposa d'un ajut econòmic que se li concedeix a la persona sol·licitant en cas d'arribar a un procés de desnonament i que assumeix part de les despeses del lloguer que no han estat liquidades. Aquest tipus d'ajut serveix com a garantia de cara al propietari o agent immobiliari, reforçant la confiança a l'hora d'arribar a la contractació de la vivenda. Es destaca que molts propietaris són reacs a llogar les vivendes a les persones immigrants i que el fet de que darrera hi hagi un organisme públic facilita les relacions entre propietari i inquilí.

Col·lectius afectats

Els col·lectius que pateixen el problema d'infahabitatge són molt diferents, es destaca que hi ha molta població procedent de la resta de l'Estat que va arribar a Catalunya durant les **migracions interiors** i que no va retornar als seus llocs d'origen, quedant-se a viure en les primeres vivendes a les que van poder optar degut als llocs de feina als que van accedir (al sector de la construcció, feines domèstiques, principalment), feines que no els van permetre un marge de mobilitat dins l'estructura social i amb les que no els va quedar una pensió el suficientment gran com per poder canviar la situació en la que es troben. Aquestes vivendes, moltes vegades, estan localitzades al casc antic de les ciutats, amb el que es creu probable que no estiguin en les millors condicions d'habitabilitat.

Un altre col·lectiu afectat, és el que pateix uns nivells elevats d'**exclusió social**. Destaca que hi ha un percentatge elevat de població amb problemes d'alcoholisme i mares solteres que no disposen de gaire recursos econòmics.

Pel que fa als immigrants extracomunitaris, el **col·lectiu magrebí** es veu força afectat, sobretot quan es queda a les ciutats. Destaca que hi ha un gran contingent de població que no es veu tan afectada pels problemes d'infrahabitatge, per la seva concepció de la temporalitat, ja que es mouen en diferents entorns socials amb més facilitat que altres col·lectius. Això els porta a canviar de feina i de vivenda constantment en funció de les possibilitats de trobar feina. És el cas dels **temporers**, que passen temporades al camp vivint als llocs on se'ls proporciona una ocupació, i malgrat sovint no se'ls dóna un habitatge en plenes condicions (com els magatzems) les temporades que passen són breus. És també el cas del **col·lectiu dels Països de l'Est**, que en les temporades d'estiu van a treballar en el sector de l'hosteleria a les zones de la costa, sobretot a la zona de Selva, Blanes i Lloret on hi ha una presència important de turisme rus.

Un altre col·lectiu afectat és el **paquistaní** i el **llatinoamericà**, sobretot l'**equatorià** i el **peruà**, aquest està localitzat i assentat principalment a la zona de Ciutat Vella.

Un fet que es creu important a destacar és que els immigrants que arriben a Catalunya gairebé mai són població de classe socio-econòmica baixa en el seu país d'origen, el fet que deixin a la seva família sense ingressos durant la temporada que triguen en establir-se a Catalunya, és un indicador de la seva posició socio-econòmica en els seus països d'origen. I és quan arriben aquí quan se'ls considera població socio-econòmica baixa, perquè els nivells de vida dels països són molt diferents. Normalment entren al mercat laboral a través de llocs de feina que la gent autòctona rebutja degut als baixos salaris que normalment hi ha com a retribució i als llargs horaris que impliquen aquestes feines. Sortir d'aquesta situació de precarietat és difícil en la nostra societat, on cada vegada s'exigeix un nivell curricular més gran.

Zones afectades

A Barcelona la part més afectada per la presència d'infrahabitatges és el districte de Ciutat Vella, encara que també existeixen als barris de Sants, Sant Martí, Poble nou, Poble Sec i tota la part del Cinturó (Hospitalet, ...).

Senyalen que en els nuclis antics de les ciutats és el lloc on és més habitual trobar infrahabitatsges.

FEDERACIÓ d' ASSOCIACIONS GITANES DE CATALUNYA

Entrevista: Dolors Camat, vicepresidenta de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya

Adreça: Concili de Trento 318

Telèfon: 93.3051071

Entitat-programa

No consta cap estudi quantitatiu o censal sobre el nombre de persones gitanes que poden existir a Catalunya, però des de la Federació es calcula que en territori català el col·lectiu gitano està constituït, aproximadament per unes 75.000 persones.

La Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya es constitueix com a Federació el juliol de 1991, quan encara només existien menys de 10 associacions gitanes arreu de Catalunya, però actualment aglutina un total de 34 associacions, el 80% de les quals estan situades dins l'àrea metropolitana de Barcelona, a Tarragona n'hi ha tres a Lleida dues igual que a Girona.

La Federació coordina programes de tipus social i divulgatiu (educació, salut, món laboral, etc.), organitzen jornades de cultura gitana i també s'encarreguen de la publicació d'una revista, "Akoba Kaló", de difusió de la cultura gitana, principalment.

Col·lectius afectats

Des de la perspectiva de les persones que treballen a la Federació es constata la afirmació de que el col·lectiu gitano és un dels més afectats pel problema de l'infrahabitatge, fins i tot es creu més perjudicat que el col·lectiu d'immigrants extracomunitaris.- No obstant, es remarca que no seria cert afirmar que aquesta problemàtica afecta el 100% de famílies gitanes encara que efectivament al menys la meitat de persones gitanes tenen o han tingut problemes d'habitatge.

Els principals casos d'infrahabitatge que pateix aquest col·lectiu podrien resumir-se amb:

- Amuntegament de persones amb pisos sense capacitat suficient.
- Deteriorament d'equipaments / manca dels mateixos
- Estructura de l'habitatge malmesa o vella i/o condicions de salubritat molt deteriorades (manca d'aigua corrent, humitats canyeries rovellades, etc.)
- Barraquisme: Encara que a Barcelona ciutat ja no es presenten casos és molt possible que a la resta de Catalunya encara existeixen petits assentaments d'aquest tipus, de fet fins fa poc hi havien nombroses situacions importants de barraquisme com per exemple el campament de Riu Sec tocant a Ripollet o a Sant Cugat on al 1999 es va haver de fer un pla d'intervenció perquè tretze famílies poguessin sortir d'una situació greu de barraquisme. A Lleida el cas dels habitatges de l'avinguda Tarradelles -edificis expropiats ocupats quasi a modus de barraques per un contingent important de persones gitanes- va tardar molts anys a solucionar-se.

Sobre aquesta problemàtica hi ha un factor cultural afegit: "Normalment el barraquisme s'acaba quan s'intervé o hi ha una actuació urbanística, sinó allà es queden. Quasi mai per iniciativa de les famílies (...) allà tenen unes xarxes socials establertes on a més es senten més segurs (...). Moltes vegades quan hi ha hagut un reallotjament després no ha existit un treball social continuat. Quan passen a una vivenda hi ha tota una sèrie de despeses que no es tenien si estaven en una barraca, escala, aigua, llum gas, ascensor, etc., i a més no es saben utilitzar aquest serveis, per exemple es pot passar tot el dia amb el llum encès perquè no s'és conscient d'aquesta despesa. No hi ha una formació en aquests aspectes. Sobretot la gent que ve directament de barraques no té una formació d'aquest tipus darrera, aleshores els reallotgen i han de fer un esforç, un esforç que a vegades ells no volen i a més després es troben amb tota una sèrie de problemes d'entorn social."

Les causes que porten a que el col·lectiu gitano sigui un dels més afectats per la problemàtica d'infrahabitatge són múltiples i de diferent índole:

- Migracions. Dins els primers immigrants de la resta de l'Estat (1900-1960) que van patir greus situacions econòmiques i la conseqüent precarietat d'habitatge, hi havia un nombre

importants de persones gitanes que inicialment ja es van establir als extrarradis de les grans ciutats.

- Falta de solvència econòmica:

- Històricament, la població gitana ha estat a la cua de la utilització dels recursos econòmics i sovint, en el món laboral, ha estat la mà d'obra menys remunerada.

No obstant, existeix una important tendència a dedicar-se a feines i oficis autònoms, el problema actual és que moltes d'aquestes feines que el col·lectiu gitano anava desenvolupant s'han quedat obsoletes (treballs artesanals, arranjamant i aprofitament de ferralla, cistelleria, tractes de bestiar, comerç ambulant, etc.). La industrialització progressiva i el canvi cap a una societat de serveis implica també canvis profunds dins el món laboral i el salt cap aquest nous models no s'arriben a produir dins la societat gitana. A això s'afegeix una manca de formació important però també les dificultats per trobar feina sobre tot per motius xenòfobs. Aquest dos últims factors s'afegeixen dins la roda de la impossibilitat econòmica d'adquirir una vivenda en condicions d'habitabilitat.

- Factors xenòfobs. Existeix un rebuig per part de la societat a llogar un habitatge a aquest col·lectiu. Fins i tot des de la Federació es percep que aquest rebuig és més intransigent amb el col·lectiu gitano que amb el col·lectiu d'immigrants extracomunitaris. En molts casos succeeix que hi ha un nivell econòmic acceptable per accedir a un habitatge en condicions però es troben amb grans dificultats per accedir a un contracte de lloguer " ...fins i tot de vegades s'ha donat el cas de que els hi han dit que sí per telèfon, que els hi llogaven una vivenda i després quan arribaven els hi deien que ja estava llogada". Aleshores les úniques vivendes que estan al seu abast són aquelles que en altres situacions no llogaria ningú i s'acabarà llogant vivendes sense cèdules d'habitabilitat, habitatges pendents de plans urbanístics, etc. Existeix també, un cert negoci lucratiu per part dels propietaris d'aquests habitatges: "Mentre tenen els pisos en condicions pèssimes els lloguen de manera il·legal a persones que no poden accedir a altres vivendes i van esperant que a través d'algun pla urbanístic se'ls doni alguna indemnització. Aleshores és quan la gent que està vivint realment allà se'n van al carrer i es troben de nou en la mateixa situació". Aquest factor ens porta a un quart punt:

- Problemes de legalitat. Moltes persones gitanes, com ja s'ha apuntat, són autònoms, és a dir, no compten amb una nòmina o fins i tot no tenen papers legals i per tant no poden accedir a contractes de lloguers formalitzats o a hipoteques. Es compra o lloga vivendes

sense cap garantia d'habitabilitat però a més no es té cap dret sobre aquell habitatge, això suposa que en qualsevol moment el mateix propietari o alguna entitat els pugui fer fora.

- **Factors culturals.** Dins el col·lectiu gitano els casaments es produeixen entre persones d'edat molt joves, quan encara no s'ha tingut l'espai de temps suficient per poder adquirir una base econòmica prou estable o sòlida per poder accedir a un habitatge, el nou nucli familiar es quedarà vivint amb el mateix nucli familiar d'on provenien, és a dir amb pares que normalment ja viuen amb altres membres familiars. Aquell habitatge, encara que en un principi no estigui en males condicions pot acabar deteriorant-se per condicions d'amuntegament.

Zones afectades

Pel que fa a la **situació** del col·lectiu gitano a **Catalunya**, si bé és cert que a **Barcelona** ciutat hi ha certa tendència d'aquest col·lectiu a assentar-se a les zones d'extrarradi de la ciutat, a la resta de Catalunya no sempre és així, a moltes poblacions s'acostumen a allotjar-se al casc antic no obstant, i reafirmant la idea de que es tracta d'un col·lectiu amb problemes importants d'infrahabitatge, el fet d'ubicar-se a la zona antiga de les ciutats dependrà, en gran mesura, de les condicions urbanístiques del mateix, és a dir, en definitiva dependrà dels preus dels habitatges, si es tracta d'un casc antic deteriorat els lloguers seran més barats i per tant més accessibles per aquest col·lectiu amb pocs recursos econòmics.

Es destaca també la idea de que en molts casos no són les mateixes persones gitanes les que trien la seva zona d'allotjament: "molts gitanos no s'han anat situant ells sinó que se'ls ha anat reallotjant més per decisió administrativa que per decisió pròpia, han tingut que patir programes de reallotjament, o sigui, que se'ls ha "col·locat".

CÀRITAS (Programa Sense Llar)

Entrevista: Mercè Darnell, Responsable dels programes Sense Llar de Càritas

Adreça: Via Laietana 5, pral.

Telèfon: 93 2687910

Entitat-programa

Càritas no compta amb un servei directe de la gent que està al carrer sinó que atén a la gent que s'adreça als serveis que presten. Per norma general el tracte personal amb la gent que viu al carrer i que necessiten atenció molt directe el porten educadors de l'Ajuntament o d'altres centres específics.

El programa Sense Llar de Càritas el que pretén és complementar la tasca d'altres entitats públiques i privades que compten ja amb serveis per persones sense llar.

Aquest programa de Càritas es fonamenta amb tres tipus de projectes:

- Residència de malalts de la SIDA a Barcelona

- Habitatges compartits per a gent de més de 50 anys amb mínimes possibilitats de reincorporar-se al món laboral, que compten amb una pensió assistència o de invalidesa o bé amb un PIRMI .

Aquest habitatges solen ser pisos petits on hi viuran de 4 a 5 persones i pagaran de lloguer una tercera part del que cobren.

- El projecte Alcántara dirigit als menors immigrants que estan vivint al carrer.

Col·lectius afectats

En general, els col·lectius més afectats per la manca i la impossibilitat de aconseguir un habitatge són:

Immigrants de la resta de l'Estat arribats a Catalunya a partir de la dècada dels anys 30 o 40 que gairebé mai han tingut un habitatge propi o de lloguer perquè molts d'ells sempre han estat en situacions de precarietat o perquè treballaven en el servei domèstic i ara es troben sense vivenda ni cap salari o pensió.

Un altre col·lectiu important serien homes a partir dels 40 anys que presenten problemes d'alcoholisme, malalties mentals o toxicomanies i que a temporades acostumen a viure en pensions o en pisos rellogats quan disposen d'algun tipus d'ingrés econòmic que quasi mai és estable.

Els joves també es veuen afectats per aquesta problemàtica. Joves en situacions límit que no compten amb feines ni amb situacions familiars estables. Casos freqüents dins aquest col·lectiu són persones que han estat en centres de protecció de menors.

També es detecten casos de famílies en situacions límit i molt precàries que tenen que acollir-se a serveis d'albergs o cases d'acollida.

Però el que normalment s'atén des de Càritas es gent que no porta molt de temps al carrer o com a mínim no porta temporades molt seguides sense comptar amb cap habitatge. Amb aquestes característiques un dels col·lectius més significatius és el de la **migració extracomunitària**, sobre tot persones **magrebines** i grups d'**Europa de l'Est** procedents de països de l'antiga URSS, de Rumania, Polònia, etc.

En referència al tema habitatge-migració extracomunitària s'assenyala el fet de que la procedència de cada col·lectiu immigrant anirà molt relacionada amb el tipus d'habitatge (quasi sempre infrahabitatge), en que s'acabi vivint.

Una gran part del col·lectiu de persones immigrants procedents de països **llatinoamericans**, a la seva arribada ja tenen algun habitatge on viure-hi. No obstant, es tracta de pisos a compartir entre moltes persones (normalment de la mateixa procedència). Habitatges rellogats dels que molts cops no poden assumir la part del lloguer, aleshores s'opta per que encara hi entri a viure més gent. Tenim així, un important gruix de persones immigrants llatinoamericanes que estan vivint amuntegades en pisos on, si no estan ja deteriorats, la mateixa situació els portarà a nivells importants d'infrahabitabilitat.

La migració procedent de països del **Magrib** (sobre tot marroquins), en molts casos arriben a Espanya i s'introdueixen al món laboral a través de feines temporals (sector de l'agricultura i construcció, majoritàriament) i comencen un modus de vida itinerant que els portarà a buscar-se allotjament a les zones on vagin trobant feina i normalment ho faran en pensions, habitatges rellogats i si es troben a zones rurals, també barraques situades al mateix camp.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, existeix també un contingent important de persones de **l'Europa de l'Est i del Magrib** que s'han d'acollir a serveis de programes d'albergs o cases d'acollida, encara que generalment aquesta situació és transitòria perquè es tracta d'immigrants de recent arribada que no compten amb cap contacte i acostumen a dirigir-se a aquest centres mentre intenten introduir-se al món laboral.

Mitjançant l'anàlisi de l'estat de cadascun dels col·lectius afectats per *l'infrahabitatge a Catalunya* es pretén donar una visió estructurada de les causes que poden determinar aquesta problemàtica i les diferents situacions que poden arribar a comportar. L'anàlisi a través dels diferents col·lectius afectats permet, també, definir tot un seguit de situacions constants en els diversos grups que estan immersos en la problemàtica i a la vegada, descriuen les diferents causes i conseqüències que comporta estar vivint en un habitatge en condicions d'infrahabitabilitat.

1. IMMIGRANTS PROCEDENTS DE LA RESTA DE L'ESTAT (1900-1960)

Una gran part del contingent migratori arribat entre 1900 i 1960 van accedir al mercat laboral a través de feines poc qualificades i poc remunerades que els portaren a situacions socioeconòmiques precàries. Com a exemple, feines sense contracte en el sector de la construcció o treballadors en el servei domèstic. Actualment, aquestes persones veuen agreujada la seva situació, en primer lloc per la manca d'ingressos fixes i suficients, i en segon lloc - és notòria aquesta circumstància en el cas de les persones que treballaven en el servei domèstic de forma interina - perquè molts cops no tenen un habitatge propi o de lloguer. Es tracta doncs, d'un col·lectiu que en alguns casos no ha superat certes situacions de precarietat i que, en major o menor grau, es veuen afectats per problemes d'infrahabitatge.

2. IMMIGRANTS EXTRACOMUNITARIS

2.1 Procedència de la Migració:

L'origen de la migració és un factor clau que determinarà les condicions d'allotjament. Les dificultats per trobar un habitatge amb cert grau de qualitat són menors quan existeixen xarxes

relacionals (família, amistats, coneguts, etc.) en la societat receptora. Aquesta estratègia sovint l'adopta el **col·lectiu magrebi** que, d'altra banda, també es tracta de la migració extracomunitària més consolidada en els darrers anys, a tot l'estat espanyol. Sovint, els immigrants magrebins abandonen el país d'origen amb contactes establerts a la societat receptora, això facilitarà una primera integració social que permetrà l'accés a un habitatge amb un mínim de condicions.

Altres col·lectius que també utilitzen aquesta estratègia en la seva migració són els procedents de **Pakistan** (sobre tot estableixen contactes familiars) i els **filipins**.

La migració que arriba sense cap tipus de contacte previ (com és el cas de molts immigrants **subsharians**) es veu abocada a viure en habitatges sense cap garantia d'habitabilitat ni drets sobre la mateixa. Això comporta, normalment, situacions d'amuntegament. Es coneixen casos on a un habitatge s'estableix una dinàmica d'horaris rotatius per dormir que implica que en puguin estar fent ús un grup extremadament nombrós, és l'exemple de 45 persones vivint en un mateix pis.

2.2 El temps d'arribada

El fet de que es tracti o no d'un immigrant de recent arribada augmenta la possibilitat de que s'estableixi en un habitatge més o menys degradat. Així hi ha una correlació entre el temps que fa que l'immigrant arriba a la societat receptora i la qualitat de l'habitatge on s'estableix. Indistintament de l'origen de la migració, famílies o grups assentats a Catalunya, des de un període considerable de temps compten amb millors condicions d'habitatge que les persones arribades recentment.

Quan més temps es porta vivint a la mateixa societat més possibilitats d'entrar al mercat laboral, regularitzar la seva residència i establir majors xarxes socials, tots aquest factors seran importants a l'hora d'accedir a un habitatge.

2.3 Migració econòmica

El problema de l'infrahabitatge afecta principalment a la migració econòmica, això fa referència a les persones que emigren sobre tot per factors econòmics, per solucionar situacions de precarietat econòmica. S'ha de tenir en compte que en molts casos, dins d'aquest grup, les principals motivacions són entrar al mercat laboral per aconseguir una remuneració econòmica i poder mantenir a membres de la família que s'han quedat a la societat d'origen. La part del cost econòmic del seu habitatge aquí s'haurà de reduir als mínims i per això s'accedeix a viure a infrahabitatges i/o a entrar al mercat submergit de l'habitatge.

2.4 Situació legal

Un altre factor determinant és si l'immigrant compta amb permís de treball i/o residència. Una situació irregular comporta no poder accedir a una contractació normalitzada de l'habitatge, haurà de recórrer a un mercat submergit en el qual els habitatges sense cèdula d'habitabilitat, la manca de drets sobre la mateixa, o els casos d'amuntegament, en són l'oferta principal.

2.5 Factor discriminatori

Un altre factor que pateixen els diferents col·lectius immigrants és la discriminació racial per part dels diferents agents immobiliaris i propietaris, que sovint els neguen l'accés a l'habitatge per la seva condició de persona immigrada.

Les actituds racistes i xenòfobes són manifestades i denunciades per les diferents entitats que treballen amb els col·lectius d'immigrants. Fets com negar la informació sobre l'habitatge amb diverses excuses o fins i tot anunciant que no es lloga a persones estrangeres, són freqüents.

Els col·lectius més afectats per aquest tipus de discriminació són els **magrebins** i els **subsharians**

2.6 Xarxes lucratives

En els últims anys es detecta la presència de nou vinguts que entren al país a través de xarxes organitzades que pretenen treure un benefici econòmic. Aquestes proporcionen allotjament al col·lectiu migratori captant habitatges que es podrien definir com infrahabitatges, sobretot per les condicions d'amuntegament en que es viurà amb la conseqüent degradació del mateix habitatge. Es més, existeix un grau important de pressió per col·laborar econòmicament en les despeses de manteniment de l'habitatge. Els principals col·lectius afectats són

immigrants **llatinoamericans**, (**colombians**, **equatorians**). Tot i que s'intueix la possibilitat d'altres col·lectius afectats, la manca d'informació i denúncies no faciliten un anàlisi sobre la problemàtica.

2.7 Situació a les zones rurals

A les zones rurals sovint es donen casos de barraquisme aïllat, principalment provocat per l'arribada de temporers immigrants.

3. PERSONES D'ÈTNIA GITANA

Tot i que no es tenen dades censals oficials sobre la població gitana, s'estima des de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya que al territori català podrien estar vivint unes 75.000 persones gitanes. L'estudi recent *Els gitanos de Barcelona. Una aproximació sociològica* de Carme Garriga, afirma que la població gitana de Barcelona és de 6.620 persones, l'àrea metropolitana podria superar les 25.000 persones i en el total de Catalunya hi viurien 62.668 persones d'aquest col·lectiu.

També es calcula, de manera general, que la meitat de la població gitana podria estar patint problemes d'infrahabitabilitat. En referència aquest tema, l'estudi citat revela que una tercera part de les persones gitanes de Barcelona estan descontentes amb els seu habitatge, sobre tot els veïns de Can Tunis.

Per tant, comparativament amb altres col·lectius estudiats, es tracta d'un grup greument afectat.

Diferents factors s'entrellacen a la hora d'explicar les causes de la problemàtica dins el col·lectiu gitano:

3.1 Discriminació social

En primer lloc existeix un clar factor social discriminatori, causa i efecte a la vegada de situacions econòmiques precàries. L'accés al món laboral els hi és difícil molts cops per

perjudicis socials i per tant se'ls hi nega una oportunitat d'obtenir suficients recursos econòmics per llogar un habitatge amb condicions suficients .

També, sovint, pot succeir que a famílies amb un cert nivell econòmic, que els garanteix la possibilitat de poder pagar un lloguer o una hipoteca, se'ls hi negui l'accés a un contracte només per un cert rebuig social. Aquest fet els porta molts cops a recórrer al mercat submergit on les condicions d'habitabilitat solen ser pèssimes.

3.2 Falta de solvència econòmica

És cert, però, que una gran part d'aquest col·lectiu es troba en situacions de manca de solvència econòmica per factors ja determinats històricament, és a dir, la població gitana ha estat durant molts anys a la cua de la utilització dels recursos econòmics, quedant quasi sempre com a la mà d'obra menys qualificada i remunerada. D'altra banda les persones d'aquest col·lectiu també tendeixen a dedicar-se a oficis i feines de caràcter autònom i/o itinerant, actualment moltes d'aquestes feines s'han quedat obsoletes. Aquest últim factor sumat a una manca de formació que els impedeix un salt cap a nous models imposats per la societat actual, s'afegeix dins la roda de la impossibilitat econòmica d'adquirir un habitatge en mínimes condicions.

3.3 Factors culturals

Hi ha també factors culturals determinants, com la jove edat en que es casen una part important de persones gitanes. Moltes d'aquestes encara no han tingut prou temps per adquirir una base econòmica sòlida i estable per poder accedir a un habitatge. El nou nucli familiar, en molts casos, es quedarà a viure amb un dels nuclis familiars d'on provenien (és a dir, normalment amb els pares) això sumarà persones a un habitatge que no ha modificat les seves dimensions i el mateix habitatge corre el risc de deteriorar-se per qüestions d'amuntegament.

Un altra causa cultural que, afegida a un factor institucional, desemboca a problemes d'infrahabitabilitat, és la temàtica dels real·lotjaments. Les actuacions urbanístiques imposen la desaparició del barraquisme, moltes vegades sense una iniciativa prèvia de les pròpies famílies gitanes real·lotjades, ni tampoc un seguiment social posterior continuat. El pas de viure d'una barraca a un habitatge exigeix una sèrie de despeses abans no contemplades i a més a més

implica la necessitat d'una adaptació i coneixement del nou àmbit d'allotjament. Es corre el risc que amb l'intent de resoldre un tipus de problemàtica d'infrahabitatge se'n provoquin d'altres.

3.4 Factors legals

Els factors de legalitat de les persones d'aquest col·lectiu poden arribar a ser una causa que els dugui a estar vivint en situacions d'infrahabitabilitat. Moltes persones gitanes, com ja s'ha apuntat, són autònomes, és a dir, no compten amb una nòmina o fins i tot no compten amb papers legals i per tant no poden accedir a contractes de lloguers formalitzats o a hipoteques. Es compra o lloga habitatges sense cap garantia d'habitabilitat però a més no es té cap dret sobre aquell habitatge, això suposa que en qualsevol moment el mateix propietari o alguna entitat els pugui fer fora.

Per últim anotar que a Barcelona ciutat hi ha certa tendència d'aquest col·lectiu a allotjar-se a zones de l'extrarradi de la ciutat. L'estudi *Els gitanos de Barcelona. Una aproximació sociològica* de Carme Garriga indica que al districte de Sants-Montjuïc viuen 1.720 persones gitanes, a Nou Barris 1.612 i a Sant Martí 1.407, aquestes xifres contrasten amb les 1.881 persones d'ètnia gitana allotjades a tota la resta de districtes de Barcelona.

No obstant, no sempre es reproduïx la mateixa pauta d'allotjament. A moltes poblacions catalanes el col·lectiu gitano acostuma a allotjar-se al casc antic, ara bé, això dependrà, en gran mesura, de les condicions urbanístiques d'aquest, en definitiva, dependrà del preu de l'habitatge: si es tracta d'una zona històrica degradada els lloguers seran més accessibles per a un col·lectiu que sovint no compta amb suficients recursos econòmics. Amb aquest fet, es constata un cop més, que una gran part de persones gitanes pateixen greus problemes d'infrahabitabilitat.

4. GENT GRAN

Aquest col·lectiu es veu afectat per la problemàtica d'infrahabitatges quan es tracta de persones amb condicions econòmiques determinades: persones amb pensions baixes o bé persones que no han arribat a cotitzacions mínimes i estan rebent algun tipus d'ajut. Principalment són persones que viuen en pisos amb contractes de lloguer no actualitzats i que fa molt de temps que no es beneficien de cap reforma ni arranament de l'habitatge. Un tret

que agreuja aquests tipus de situacions és el fet de que aquest col·lectiu no sol accedir a programes d'ajut o no tenen una clara iniciativa per sortir d'aquestes situacions.

5. PERSONES SOBRE LA FRANJA DE 50 ANYS EN SITUACIÓ SOCIO-LABORAL CRÍTICA

Existeix un col·lectiu que pateix els problemes de viure en condicions d'infrahabitabilitat però que no necessàriament prové de sectors socials marginals o de situacions econòmiques precàries. Aquestes persones arriben en un moment donat una situació crítica. Aquesta situació no sempre vindrà donada per una mateixa combinació de causes, però en canvi sí que es presenta en una franja d'edat determinada, sobre els 50 anys. Això és degut principalment a que aquestes situacions crítiques van relacionades directament amb el factor laboral: és un fet la major dificultat d'accés al món laboral a partir dels 40 o 50 anys. El col·lectiu que tractem sovint són persones que s'han vist abocades a l'atur o que sense mai haver-se vist involucrats en feines remunerades econòmicament ara en tenen necessitat. Encara que es tracta d'un col·lectiu amb característiques molt heterogènies, a grans trets es poden ordenar en els següents grups:

- El grup més perjudicat són dones que no han tingut mai un contracte laboral o que l'han perdut recentment a l'hora que s'han separat del seu cònjuge. Sovint dones amb fills i amb moltes dificultats per entrar al mercat laboral o per mantenir una feina. Normalment les persones que estan dins d'aquest grup, són usuàries de programes d'ajudes, ja sigui d'habitatges o aspectes socials, laborals i de formació.

- Caps de família que es queden sense cap contracte laboral a partir dels 50 anys i on moltes vegades no es comptava dins del nucli familiar amb cap recurs econòmic que ells mateix aportaven.

6. SITUACIÓ LÍMIT

Creiem convenient destacar que hi ha un nombre significatiu de persones mancades de qualsevol tipus d'habitatge, i per tant no es pot parlar d'una problemàtica d'infrahabitabilitat, però la seva situació pot desembocar en els tipus de situacions de risc abans descrites o fins i tot poden provenir de les mateixes.

6.1 Migració de recent arribada

La població afectada és població de recent arribada sense cap tipus de contacte i que desconeix el teixit associatiu al que podria recórrer per cercar informació i assessorament, amb el que es troba vivint en períodes de situacions transitòries d'absoluta precarietat.

Són persones que no tenen accés a habitatge i passen temporades alternant entre els albergs d'acollida, les pensions o fins i tot dormint al carrer, com és el cas molts individus del **col·lectiu subsaharià** i de molta població procedent dels **països de l'Est**.

Afegit a aquestes dificultats hi ha el fet de que no existeix cap sistema de plans d'acollida per part de les administracions, ni per part d'altres entitats. Els ajuntaments compten amb pocs albergs i no disposen de serveis d'acollida per donar cabuda a aquest contingent de població immigrant que veu agreujat el problema quan la seva situació no està regularitzada dins els marges de la llei.

6.2 Migració Itinerant

En els últims anys les entitats que estan a càrrec d'albergs, menjadors públics, cases d'acollida o altres tipus de programes d'ajut social, han detectat una nova estratègia socio-laboral (sobre tot per persones procedents del Magrib), que implica la carència d'un allotjament estable. Es tracta d'una migració itinerant dins la mateixa societat d'arribada. El col·lectiu d'immigrants es traslladarà constantment a zones on hi hagi major oferta laboral, com que aquestes feines mai seran fixes ni quasi mai implicaran l'oportunitat d'un permís de treball, la persona immigrant es veurà obligada - o optarà - a canviar d'espai d'assentament de manera constant i això els portarà a cercar allotjaments provisionals, normalment pensions, cases

d'acollida, albergs, pisos rellogats per poc temps, en ocasions al carrer i, si es troben a zones rurals, també en barraques.

6.3 Sectors socials marginals

Existeix un tercer col·lectiu que sovint tampoc compta amb cap tipus d'habitatge, les persones que pateixen algun tipus de toxicomania, persones amb problemes psíquics que no compten amb cap mena d'ajut, persones de precarietat econòmica extrema, etc.

ANNEX III

RECERCA DE PREMSA

Pàg.

1. INTRODUCCIÓ	2
2. EINES DE RECERCA	3
2.1 Base de Dades	3
2.2 Internet	4
3. LES FONTS	5
3.1 Premsa Nacional i Estatal	5
3.2 Premsa comarcal	6
3.3 Premsa veïnal	6
3.4 Altres fonts	7
4. CLASSIFICACIÓ DE L'ARXIU DE PREMSA	8
5. ENTITATS CONSULTADES	9
6. PUNTS PENDENTS	10

1. INTRODUCCIÓ

Dins les diferents línies de treball que inclou la metodologia del present estudi, es proposa ubicar i descriure els àmbits on s'hagi detectat l'existència d'algunes de les deficiències estructurals dels habitatges, falta d'equipaments i infraestructures, entorns inadequats, precaris o deficients, condicions socio-econòmiques dels residents, etc., per localitzar i establir les diferents tipologies que poden existir en alguns dels habitatges del conjunt del **territori de Catalunya**. La localització i descripció d'aquests nuclis es realitzarà – a més a més de la utilització d'altres tipus de recerca – a través d'una recerca sobre el ressò que el tema ha tingut en els mitjans de comunicació, basant-se sobre tot en un recull d'informació de la premsa escrita.

Sorgeix així el present treball de recerca, selecció i classificació d'articles amb continguts relacionats amb la temàtica de l'infrahabitatge.

Es considerarà **1998, 1999 i 2000** el període subjecte a la recerca de notícies. No obstant, s'ha d'anotar que, en alguns casos, a causa de certes limitacions de les mateixes fonts, aquests períodes s'han hagut de modificar.

2. EINES DE RECERCA

2.1 Base de Dades

- Arxiu Històric de la Ciutat:

L'Arxiu Històric de la Ciutat (Ajuntament de Barcelona) compta amb un servei d'hemeroteca en el qual es pot consultar notícies i articles relacionats amb la ciutat de Barcelona a través d'una base de dades que conté informació de tots els diaris que es publiquen a Barcelona ("El Periódico", "La Vanguardia", "El Mundo", "ABC", "Diari de Barcelona", "El País" i l'"Avui") d'articles publicats a partir de l'any 1993 fins l'actualitat.

La base de Dades de l'Arxiu permet recerques a partir de consultes per temàtiques, paraules clau, dates concretes o camps determinats (títol, autor, matèria, nom publicació, etc.). Queda entesa la possibilitat de creuar diferents camps de consulta.

S'ha d'anotar, però, que aquesta base de dades només recull una selecció de notícies destacades en l'àmbit de Barcelona i, per tant, no estan introduïts articles de la resta de Catalunya ni d'Espanya.

Per a l'estudi es va procedir a l'escrutini de temàtiques com: habitatge, marginació social, urbanisme i habitatge-condicions sanitàries. Es va recollir l'informació de les següents fonts: "La Vanguardia", "El Periódico" i l'"Avui", d'articles publicats entre l'any 1998 i el 2000.

- Base de dades de El Punt:

El diari El Punt disposa d'una base de dades per índex que recull tota la informació publicada dels diferents El Punt que s'editen a diferents zones de Catalunya: Punt Girona, Punt Tarragona, Punt Rubí, Punt Maresme, Punt Badalona, Punt València, Punt Perpinyà.

Es pot procedir a consultes per diferents temàtiques. Per aquesta recerca es van seleccionar temes com: rehabilitació, urbanisme, marginació social i habitatge.

Es recullen articles publicats a partir del gener 1998 fins a l'agost del 2000.

- Base de dades de El Segre:

No és possible tenir accés directe a la base de dades d'aquest diari. No obstant, el seu departament d'arxius disposa d'un servei a través del qual es pot llistar relacions de resums de notícies ("lits") partint de les temàtiques i dates que poden interessar.

Per aquest estudi es demanà una relació d'articles publicats entre els anys 1998, 1999 i 2000, centrats en les següents temàtiques: habitatge, urbanisme, marginació social i Empresa Municipal d'Urbanisme.

L'àmbit geogràfic de la recerca de notícies fou la ciutat de Lleida i la resta de la mateixa província.

2.2 Internet

- Hemeroteques:

Diferents diaris de tirada nacional disposen d'un servei d'hemeroteca dins les seves pàgines web. S'ha consultat les hemeroteques de:

El Periódico : www.elperiodico.es

La Vanguardia: www.vanguardia.es

L'Avui: www.avui.es

- AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona):

També ha sigut una eina útil de recerca el servei d'Intranet de l'AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona). Es tracta d'un servei de recollida de premsa d'àmbit estatal i nacional ("El País", "ABC", "La Vanguardia", "El Periódico", "El Mundo", "Avui") i també d'àmbit comarcal ("El Punt"), de temàtiques relacionades amb urbanisme del conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona (veure annexos).

El període de recerca ha sigut els anys: 1998, 1999 i 2000.

3. LES FONTS

3.1 Premsa Nacional i Estatal

- *El Periódico de Catalunya*

A través de l'hemeroteca del "Periódico on line" s'ha efectuat la recerca d'articles relacionats amb la temàtica "d'infrahabitatge" a l'àmbit de Catalunya des de l'1 d'octubre del 1999 fins el 30 de juliol del 2000. La raó d'aquest acotament de dates és que el servei d'hemeroteca de la pàgina web del diari només permet l'escrutini de dades a partir del març de 1999.

L'àmbit de recerca ha estat tota Catalunya menys Barcelona ciutat i la seva àrea metropolitana, ja que aquesta zona de recerca queda coberta amb el servei d'Intranet de l'AMB.

- *La Vanguardia*:

S'ha extret informació d'aquesta publicació a través del servei d'Intranet de l'AMB i també a partir de la consulta directa del diari a l'Arxiu Històric de la Ciutat.

L'àmbit de recerca ha sigut Barcelona ciutat i la seva àrea metropolitana i el període considerat de 1 de gener de 1998 fins al 30 de juliol del 2000.

- *El País*:

Aquest estudi només compta amb el recull de notícies que es van anar trobant de manera més o menys esporàdica durant el període que va durar el treball de recollida de premsa –juliol, agost del 2000-.

No obstant, s'ha d'apuntar que entre les notícies recollides a través del servei d'Intranet de l'AMB es poden trobar alguns articles pertanyent a aquesta publicació.

Aquest diari no se l'ha considerat una font específica de consulta perquè es considera que el seu contingut de notícies d'àmbit català no és suficientment significatiu.

3.2 Premsa comarcal

- *El Punt*

La cerca de notícies s'ha efectuat mitjançant la base de dades del mateix diari en la seva editorial a Girona, prenent com a data d'inici l'1 de gener de 1998 fins el 31 de juliol del 2000.

Com ja s'ha esmentat s'han revisat les diferents edicions d'aquesta publicació:

- *El Segre:*

Publicació de la província de Lleida.

El període de recerca considerat ha sigut els anys 1998, 1999 i 2000. S'inicia la recerca a partir de la informació facilitada des del departament d'arxius del mateix diari i es procedeix a una selecció d'articles sobre la temàtica de l'estudi en l'àmbit de Lleida ciutat i resta de la província.

També es recullen algunes notícies de la publicació a través de la consulta directe d'exemplars a la Biblioteca de Catalunya.

3.3 Premsa veïnal

- *La Veu del Carrer:*

Revista bimestral editada per la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona –amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona i el Departament de Benestar Social de la Generalitat- (veure annexos), per tant aquesta publicació cobreix notícies dins l'àmbit de Barcelona ciutat.

La primera publicació de La Veu del Carrer va ser l'any 1996, no obstant, per aquest treball - com ja s'ha explicat en punts anteriors- la recerca d'articles s'ha centrat en els números publicats entre gener de 1998 fins juliol del 2000, consultats directament a l'arxiu de la FAVB situada a Ciutat Vella.

- *FAVIBC*

La revista FAVIBC, la edita la federació que li dóna nom: Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social i Benestar de Catalunya. (veure annexos),

Només compta amb tres publicacions: la primera l'any 1996, la segona al 1998 i l'última de l'any en curs. Es tracta d'una revista que recull articles- sobre tot d'opinió- de les diferents Associacions de veïns de Catalunya.

Per tractar-se d'una revista de tirada bianual s'ha fet una excepció i la recerca d'articles relacionats amb l'infrahabitatge s'ha realitzat en els números de que es disposava, fixant, així la data d'inici en l'any 1996.

Els exemplars van ser facilitats a les mateixes oficines de la FAVIBC.

3.4 Altres fonts

- *Info:*

Revista de la ONG Arquitectes Sense Fronteres que es publica cada tres mesos des de l'any 1998. Principalment centra els seus articles en notícies d'arreu del món, no obstant, compten amb una divisió dedicada al quart món que es dedica a informar sobre els problemes d'habitatge dels sectors marginals de la nostra societat.

Els exemplars es van consultar a la seu del la mateixa ONG.

4. CLASSIFICACIÓ DE L'ARXIU DE PREMSA

Les notícies han estat ordenades cronològicament des de l'1 de gener de 1998 fins al juliol del 2000 i classificades segons els següents àmbits territorials:

- **Barris de Barcelona ciutat**
- **Barcelona àrea metropolitana**
- **Barcelona resta de la província**
- **Girona ciutat**
- **Girona resta de la província**
- **Tarragona ciutat**
- **Tarragona resta de la província**
- **Lleida ciutat**
- **Lleida resta de la província**

5. ENTITATS CONSULTADES

- **AMB** (Àrea Metropolitana de Barcelona): Zona Franca, Barcelona. Telèfon: 93 2235151.
- **Arxiu Històric de la Ciutat** (Ajuntament de Barcelona): Santa Llúcia 1, Barcelona.
Telèfon: 93 3181195.
- **Biblioteca de Catalunya** (Generalitat de Catalunya): Hospital 56, Barcelona.
Telèfon: 93 2702300
- **C.C.O.O** (Comissions Obreres): Via Laietana 16, Barcelona. Telèfon: 93 48127000
- **CONFAVC** (Confederació de Veïns de Catalunya): Doctor Aiguader 18, Barcelona.
Telèfon: 93 2688980
- **FAVB** (Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona): Obradors 6-8, Barcelona.
Telèfon: 93 4127600.
- **FAVIC** (Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social i Benestar de Catalunya):
Pere Vergés 1, Barcelona. Telèfon: 93 2780141.
- **ONG Arquitectes Sense Fronteres**: Via Laietana12, Barcelona.
- **Punt Diari**: Figuerola 28, Girona. Telèfon: 972 186400.
- **El Segre** : del Riu 6, Lleida. Telèfon: 973 248000

6. PUNTS PENDENTS

Es considera que aquesta recerca no ha quedat tancada, que ha mancat l'exploració i explotació d'algunes fonts, a més d'altres línies d'extracció d'informació. També resta completar alguns dels punts de recerca iniciats en aquesta primera etapa del treball:

- Hemeroteques:

No s'ha finalitzat l'exploració, via internet, de les hemeroteques de les pàgines web de "La Vanguardia" i l'"Avui".

La línia de recerca ha de ser la mateixa que l'emprada amb "El Periódico", utilitzant el servei d'hemeroteca de la seva pàgina web que permet consultes a partir de març del 2000.

- Diari "Segre" i AMB:

Tot i que s'ha efectuat la selecció i classificació de notícies publicades pel "Segre" i les catalogades pel servei d'intranet de l'AMB, encara manca realitzar la recollida física dels articles.

- Entrevistes:

Seria d'interès entrevistar-se amb personal qualificat i especialitzat en la temàtica sobre els problemes d'habitatge. Queda pendent entrevistes a entitats com:

-C.C.O.O.

-ONG SOS Racisme

-ONG Arquitectes Sense Fronteres (departament del quart món)

-Plataforma per a un Habitatge Digne.

- CONFAVC

Consultar la informació que conté la seva publicació trimestral "Veïns".

ANNEX IV

LOCALITZACIÓ I DADES DELS SECTORS

Pàg.

INTRODUCCIÓ 2

1. CIUTAT VELLA DE BARCELONA 3

2. LA SALUT DE BADALONA 12

3. CAN TUNIS, ZONA FRANCA DEL PORT DE BARCELONA 20

4. LA MINA DE SANT ADRIÀ DE BESÒS 25

5. LOCALITZACIÓ I DADES DELS BARRIS: 31

BLOCS CAN GARCIA DE MANLLEU

CASC ANTIC DE MANRESA

BARRI FONT DE LA PÓLVORA DE GIRONA

CASC ANTIC DE BALAGUER

BARRI DE LA IMMACULADA DE REUS

El present capítol reuneix les dades i informació recollida a les visites dels nou sectors seleccionats per a la realització de l'estudi. Per cadascun d'ells presentem mapes de localització a nivell comarcal (1:50.000) i de identificació del barri i de les seccions censals (1:5.000 i 1:1.000), taules amb l'anàlisi del perfil de la població i els informes de les visites a habitatges quan es va entrar.

Es presenten en dos grups: el primer són els 4 barris de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb taules sobre les dades de població desglossades per barris; en el segon grup amb la resta de barris analitzats, la informació sobre la població es presenta a la inversa, en taules comparatives dels barris segons origen de la població, edat, nivell d'instrucció i ocupació.

1. CIUTAT VELLA DE BARCELONA

El treball de camp es realitzà mitjançant la visita a tres habitatges del sector complimentant per a cadascun d'ells la següent informació:

Carrer Blanqueria, 9

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Edifici entremitgeres de planta baixa més quatre pisos. Tres habitatges per planta.

L'accés als habitatges des del carrer:

Porta d'entrada amb interfon, escala ampla i il·luminada, sense ascensor.

Condicions i qualitat de l'accés:

Carrer estret, de 3,5metres d'amplada. Als baixos de la finca hi ha tres locals tancats.

Tipus de construcció:

Casc Antic

Conservació de l'edifici:

Façana i baixants sense arreglar però sense lesions aparents.

Espais residuals:

No

Activitats presents a l'edifici:

Residencials i possibles magatzems o locals sense ocupar a la planta baixa.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

Dotze habitatges, tres per planta.

Característiques de l'habitatge visitat:

Rebedor, menjador, cuina, bany, dos habitacions dormitori i un traster.

No dona a carrer i ventila, poc, per un pati interior.

Superfície de l'habitatge: 76 m².

Conservació dels habitatges:

Deficient.

Observacions:

La majoria dels veïns han comprat el seu pis

Quantes persones hi viuen a l'habitatge?:

La cap de llar és una dona d'uns trenta cinc anys que fa vint anys va venir de Galícia. Té un nen de 11 anys i una nena de 5.

Tipus de nucli:

Familiar.

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

Fa cinc anys que viuen a l'habitatge, l'han comprat i estan pagant la hipoteca.

Carrer Blanqueria. 11

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Edifici entremetger de planta baixa més quatre pisos.

L'accés als habitatges des del carrer:

Porta d'entrada amb interfon deteriorat, escala estreta i mal conservada, sense ascensor.

Condicions i qualitat de l'accés:

Carrer estret, de 3,5metres d'amplada. Porta d'entrada a la finca petita.

Tipus de construcció:

Casc Antic.

Conservació de l'edifici:

Façana i conjunt de l'edifici mal conservat.

Serveis i infraestructures:

Els patis interiors fan pudor d'humitats.

Espais residuals:

No.

Activitats presents a l'edifici:

Sols residencials.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

10

Característiques de l'habitatge visitat:

Habitatge interior que ventila només als patis interiors. Petit rebedor, menjador que ventila al pati, una habitació gran i dues de petites, un petit traster, cuina ampla que ventila a un segon pati. Superfície aproximada 60 m².

Conservació dels habitatges:

Mínima.

Observacions:

L'habitatge visitat és una subdivisió de l'existent anteriorment que es dividí en tres.

Quantes persones hi viuen a l'habitatge?:

La cap de llar és una dona de 89 anys, catalana del barri, que viu amb el seu fill.

Tipus de nucli:

Familiar.

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

Propietat.

Carrer Cecs de Sant Cugat, 5

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Edifici entremetger de planta baixa més quatre pisos.

L'accés als habitatges des del carrer:

No hi ha interfon sinó un picaporta manual. L'escala és molt estreta, reforçada recentment doncs s'enfonsava.

Condicions i qualitat de l'accés:

Força deficients.

Tipus de construcció:

Casc Antic.

Conservació de l'edifici:

Malgrat que s'ha pintat la façana amb bona qualitat i s'han fet obres per reforçar l'escala, l'edifici pateix d'un fort envelliment i accessos molt deficients.

Serveis i infraestructures: Aigua directe i electricitat a 220 vols. Gas butà.

Espais residuals:

No.

Activitats presents a l'edifici:

Sols residencials.

Característiques de l'habitatge visitat:

Habitatge exterior que dona a carrer. Cuina-menjador, petit saló-menjador, dues habitacions i un bany. Superfície 45 m².

Conservació de l'habitatge visitat:

Molt deficient, el terra els hi queia i el van haver de reforçar amb bigues.

Observacions:

L'estructura de bigues és de fusta que es pot pensar que estan en mal estat.

Quantes persones hi viuen a l'habitatge?:

Un matrimoni, ell de 69 anys, amb un fill.

Tipus de nucli:

Familiar.

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

Lloguer.

INDICADORS SOCIO-ECONÒMICS PER SECCIONS. 1996.

BARCELONA. PARC RIBERA.

CODIMUN	DIS	SEC	CODIBAR	Pob_Tot	I_0a14	I_16a29	I_30a44	I_45a64	I_65imes	H_Total	D_Total	Aturats	Actius	I_25imes	Titulats	% Envell.	% Atur	% Univ.
08019	01	025	01902	810	84	136	178	182	230	372	438	79	349	646	133	274	22,6	20,6
08019	01	027	01902	1.038	97	172	232	230	317	451	587	110	412	842	125	384	26,7	14,8
08019	01	029	01902	651	48	135	117	150	201	318	333	67	255	521	97	419	26,3	18,6
08019	01	030	01902	517	33	88	85	134	167	241	278	66	234	437	75	508	28,2	17,2
08019	01	031	01902	724	59	151	151	154	209	339	395	78	318	588	83	354	24,5	14,6
08019	01	032	01902	607	50	108	113	143	195	250	357	90	267	500	90	390	33,7	18,0
08019	01	033	01902	703	53	123	137	151	239	329	374	95	274	579	64	451	34,7	11,1
08019	01	034	01902	934	101	153	200	220	280	438	496	109	407	745	150	257	26,8	20,1
08019	01	036	01902	756	59	169	157	221	190	388	408	109	396	639	124	322	27,5	19,4
08019	01	038	01902	788	66	167	152	157	246	343	445	115	324	625	73	373	35,5	11,7
08019	01	039	01902	993	96	207	160	246	194	420	473	88	430	687	143	226	20,5	21,4
08019	01	040	01902	1.207	122	240	236	288	320	548	661	178	505	948	77	282	35,2	8,1
08019	01	043	01902	403	50	102	73	100	78	208	197	72	165	284	15	158	49,6	5,3
08019	01	044	01902	761	96	170	173	176	146	358	403	135	330	545	31	152	40,9	5,7
08019	01	045	01902	707	78	129	163	166	171	308	399	82	332	560	58	219	24,7	10,4
08019	01	046	01902	455	44	109	99	108	95	219	236	80	215	347	23	216	37,2	6,6
08019	01	047	01902	645	73	138	116	150	168	304	341	86	269	486	63	230	32,7	13,0
08019	01	048	01902	671	48	130	123	153	217	308	363	96	269	553	55	452	35,7	9,9
08019	01	049	01902	1.138	122	222	217	268	309	496	642	140	485	890	128	253	28,9	14,4
08019	01	050	01902	1.061	85	192	184	254	346	489	592	116	437	858	147	407	28,5	17,1
08019	01	052	01902	783	85	134	164	169	211	349	414	75	325	588	137	248	23,1	23,3
08019	01	053	01902	863	83	174	176	213	217	391	472	101	386	698	98	261	26,2	14,0
08019	01	054	01902	642	47	130	122	148	195	272	370	71	274	520	38	415	25,9	7,3
08019	01	055	01902	613	61	125	142	124	161	275	338	80	287	479	49	264	27,9	10,2
08019	01	056	01902	1.011	74	204	215	223	295	439	572	85	440	825	180	399	19,3	21,8
08019	01	058	01902	731	76	109	156	163	227	309	422	72	315	600	179	299	22,9	29,8
Total Parc-Ribera				20.132	1.870	3.925	4.041	4.692	6.804	9.138	10.994	2.477	8.700	15.948	2.435	300	28,5	15,3
Total Ciutat Vella				83.832	8.263	15.710	16.329	19.981	23.549	39.192	44.640	10.728	35.030	66.226	7.717	285	30,8	11,7
Total Barcelona				1.508.806	180.502	324.268	310.507	382.480	311.048	704.977	803.828	137.691	667.332	1.115.557	238.694	172	20,6	21,4

POBLACIÓ SEGONS NACIONALITAT. 1996
BARCELONA. PARC RIBERA.

CODIMUN	DIS	SEC	Total	Europa	Magrib	Resta d'Àfrica	Amèrica Central/Sud	Amèrica Nord	Filipines	Índia	Resta Àsia i Oceania	Apàtrides
08019	01	025	32	15	1	4	8	3	0	0	1	0
08019	01	027	42	17	5	0	18	0	0	0	2	0
08019	01	029	57	13	35	0	3	5	0	0	1	0
08019	01	030	23	5	5	4	5	1	0	0	3	0
08019	01	031	32	10	8	0	13	0	1	0	0	0
08019	01	032	19	4	2	0	6	5	0	0	2	0
08019	01	033	36	10	7	2	11	4	0	1	1	0
08019	01	034	36	16	13	2	5	0	0	0	0	0
08019	01	036	25	5	0	2	14	2	0	0	2	0
08019	01	038	79	5	35	1	27	0	3	2	6	0
08019	01	039	11	8	1	0	2	0	0	0	0	0
08019	01	040	115	5	49	4	41	3	5	1	6	1
08019	01	043	92	5	79	0	3	0	2	0	3	0
08019	01	044	102	5	42	1	21	3	30	0	0	0
08019	01	045	81	9	18	0	35	0	15	0	4	0
08019	01	046	56	7	26	1	17	0	1	0	4	0
08019	01	047	91	9	47	0	16	0	15	0	4	0
08019	01	048	53	15	4	0	27	0	2	0	5	0
08019	01	049	63	17	8	3	25	1	8	0	1	0
08019	01	050	72	18	14	0	23	2	14	0	1	0
08019	01	052	51	6	14	3	8	2	18	0	0	0
08019	01	053	62	11	15	7	14	7	8	0	0	0
08019	01	054	84	1	28	3	17	1	31	0	3	0
08019	01	055	59	7	38	1	10	0	3	0	0	0
08019	01	056	62	15	4	1	13	13	0	0	6	0
08019	01	058	41	16	12	1	5	2	2	0	3	0
Total Parc-Ribera			1.466	254	610	40	387	54	158	4	58	1
Total Ciutat Vella			6.032	819	1.673	115	1.246	202	1.202	102	672	1
Total Barcelona			29.059	8.679	3.556	845	9.218	1.670	2.040	423	2.612	16

POBLACIÓ 1996

	Casc Antic		Ciutat Vella		Barcelona	
	01046 %	01047 %	01048 %	Total %	Total %	Total %
Edats:						
0-14	44	73	48	1.870	8.263	180.502
15-29	109	138	130	3.925	15.710	324.268
30-44	99	116	123	4.041	18.329	310.507
45-64	108	150	153	4.692	19.981	382.480
més de 64	95	168	217	5.604	23.549	311.048
total	455	645	671	20.132	83.832	1.508.805
Sexe:						
Homes	219	304	308	8.138	39.183	704.977
Dones	236	341	363	10.994	44.640	803.828
Aturats	60	68	96	2.477	10.729	137.581
Actius	215	269	269	8.700	35.030	667.332
Titulars	23	63	55	2.436	7.717	238.694
Taxa Envel·liment	216%	230%	452%	300%	285%	172%
Taxa Atur	37,2%	32,7%	36,7%	28,8%	30,6%	20,6%
Taxa Titulars	6,6%	13,0%	9,9%	15,3%	11,7%	21,4%
Europa	7	9	15	254	819	8.679
Magrip	26	47	4	510	1.873	3.556
Reste d'Àfrica	1	0	0	40	115	845
Amèrica Central/Sud	17	16	27	387	1.246	9.218
Amèrica Nord	0	0	0	54	202	1.670
Filipines	1	15	2	158	1.202	2.040
Índia	0	0	0	4	102	423
Reste Àsia-Oceania	4	4	5	58	672	2.612
Apàrides	0	0	0	1	1	18
total	56	91	53	1.466	6.032	29.059

2. BARRI DE LA SALUT DE BADALONA

El treball de camp es va realitzar mitjançant la visita a 2 passadissos i es va poder accedir a 3 habitatges complimentant per a cadascun la següent informació:

Carrer de Richard Strauss, 62

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Passadís al interior de parcel·la, visible des del carrer, amb entrada lateral a la construcció que fa front el carrer.

L'accés als habitatges des del carrer:

Passadís descobert. No hi ha timbres.

Condicions i qualitat de l'accés:

S'ha de baixar per una escala descoberta amb 1,5m de amplada, que és en bones condicions.

Tipus de construcció:

Autoconstrucció.

Conservació del edifici:

L'aspecte general és de construcció molt precària i degradada, els materials més freqüents són el ciment i el totxo sense revestiment. No n'hi ha impermeabilització a les cobertes.

Serveis i infraestructures:

La electricitat és fa arribar als habitatges a través de connexions i extensions des d'uns fins als altres. El sanejament, quan existent, és de tipus fossa sèptica. No n'hi ha instal·lació de gas.

Espais residuals:

No n'hi ha cap.

Activitats presents a l'edifici:

Residencial.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

No va ser possible comptar els habitatges, la situació era massa confusa i hi ha alguns habitatges amb accés interior des de un altre.

Característiques de l'habitatge visitat:

La casa deu tenir uns 45 m² amb 5 espais. La cuina és molt petita i és resumeix a una pica. El bany és a fora el pati i té un inodor i una banyera sense connexions d'aigua.

Només existeixen 3 finestres petites i hi ha una pudor de mala ventilació. Quasi no existeixen mobles, i les parets i paviments estan acabades només amb ciment.

Conservació dels habitatges:

L'estructura del forjat està en condicions molt dolentes i hi ha moltes esquerdes, humitat, verdet i infiltracions d'aigua procedents de la coberta.

Quantes persones hi viuen a l'habitatge:

7 germans (nord africans).

Tipus de nucli:

Familiar.

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

La casa de sota és d'un oncle i per això, diuen, l'Ajuntament els va deixar la casa sense lloguer fa uns 4/5 anys.

Carrer de Calderón de la Barca, 52

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Passadís a l'interior de parcel·la amb entrada per la porta d'un edifici.

L'accés a l' habitatge des del carrer:

Passadís descobert. No hi ha timbres.

Condicions i qualitat de l'accés:

Passadís amb 1m d'amplada, amb una escala molt deficient amb graons massa alts.

Tipus de construcció:

Autoconstrucció.

Conservació del edifici:

Les parets estan molt degradades amb moltes esquerdes i es desfan quan es toquen.

Serveis i infraestructures:

Hi ha cables elèctrics per tot arreu amb moltes connexions i derivacions. El sanejament, quan existeix, és de tipus fossa sèptica. No hi ha instal·lació de gas.

Espais residuals:

No n'hi ha cap.

Activitats presents a l'edifici:

Residencial.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

No va ser possible comptar els habitatges, però són molts més que a l'anterior adreça.

Característiques de l'habitatge visitat:

Al fons del passadís, el pis de dalt té 3 espais (aprox. 30 m²) mal il·luminats i mal ventilats, igualment acabats amb ciment. La cuina i el wàter són al mateix petit espai i sols hi ha una pica i un inodor.

El pis de sota és idèntic però només té una finestra (a la sala) al costat de la porta d'entrada. És la única que es veu arreglada i amb mobles.

Conservació dels habitatges:

L'estructura del forjat de la casa de sota és de fusta i té problemes i la propietària ja hi ha fet un arranjament.

Hi ha problemes de humitat i la propietària es queixa de rates.

Quantes persones hi viuen a l'habitatge:

Pis de dalt – 4

Pis de sota - 5

Tipus de nucli:

Pis de dalt – familiar: pare, mare i dos fills

Pis de sota – familiar (gitana): mare i 4 fills

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

Pis de dalt – a casa solament estava un dels fills i no parla molt, però sembla que el pis és de propietat.

Pis de sota – La propietària va pagar 500.000 pessetes pel pis fa 10 anys.

INDICADORS SOCIO-ECONÒMICS PER SECCIONS, 1996.

BADALONA. LA SALUT.

CODIMUN	DIS SEC	CODIBAR	Pob_Tot	I_0a14	I_15a29	I_30a44	I_45a64	I_65imes	H_Total	D_Total	Aturats	Actius	T_25imes	Titulats	% Envell.
08015	07	001 01518	1.545	244	417	312	378	194	764	781	197	713	1.016	55	80
08015	07	006 01518	917	116	241	177	226	157	435	482	91	390	623	41	135
08015	07	007 01518	1.002	151	308	186	242	115	492	510	147	450	653	14	76
08015	07	008 01518	1.522	258	452	322	348	142	761	761	198	679	976	23	55
08015	07	009 01518	759	118	206	151	192	92	387	372	117	333	488	21	78
08015	07	010 01518	963	161	247	192	233	120	470	483	107	389	615	24	75
08015	07	013 01518	1.358	231	375	268	316	168	685	673	171	586	880	19	73
08015	07	017 01518	722	104	193	163	161	101	369	353	84	315	475	15	97
08015	07	020 01518	1.384	130	451	164	443	196	679	705	210	640	1.003	19	151
08015	07	025 01518	835	132	240	177	199	87	425	410	123	381	531	6	66
08015	07	026 01518	815	147	241	173	163	91	407	408	107	356	518	11	62
08015	07	027 01518	1.613	223	504	296	432	158	811	802	215	743	1.037	26	71
08015	07	028 01518	2.025	284	620	354	512	255	1.019	1.006	269	914	1.308	43	90
08015	09	037 01518	1.281	224	381	269	222	185	659	622	170	549	846	18	83
Total La Salut			16.731	2.523	4.876	3.204	4.067	2.061	8.363	8.368	2.208	7.438	10.969	335	82
Total Badalona			210.987	32.942	56.562	46.381	48.168	26.934	104.191	106.796	24.989	95.034	139.205	9.922	82

<u>%Atur</u>	<u>%Univ.</u>
27,6	5,4
23,3	6,6
32,7	2,1
29,2	2,4
35,1	4,3
27,5	3,9
28,2	2,2
26,7	3,2
32,8	1,9
32,3	1,1
30,1	2,1
28,9	2,5
29,4	3,3
31,0	2,1
<hr/>	
29,7	3,1
28,3	7,1

POBLACIÓ SEGONS NACIONALITAT . 1996
BADALONA. LA SALUT.

CODIMUN	DIS	SEC	Total	Europa	Magrib	Resta d'Àfrica	Amèrica Central/Sud	Amèrica Nord	Filipines	Índia	Resta Àsia i Oceania	Apàtrides
08015	07	001	25	9	6	4	6	0	0	0	0	0
08015	07	005	5	3	0	0	0	0	0	0	2	0
08015	07	007	6	1	1	0	1	0	1	0	2	0
08015	07	008	18	1	9	0	4	0	1	0	3	0
08015	07	009	4	0	4	0	0	0	0	0	0	0
08015	07	010	15	2	9	0	1	0	0	0	3	0
08015	07	013	21	0	12	0	6	1	0	0	2	0
08015	07	017	5	1	4	0	0	0	0	0	0	0
08015	07	020	10	0	10	0	0	0	0	0	0	0
08015	07	025	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0
08015	07	026	25	0	21	0	2	0	0	0	2	0
08015	07	027	22	1	14	2	3	0	0	0	2	0
08015	07	028	25	10	7	0	3	2	0	0	3	0
08015	09	037	14	2	9	0	0	0	0	0	3	0
Total La Salut			196	30	106	6	26	4	2	0	22	0
Total Badalona			1.745	362	710	93	328	79	17	21	135	0

BADALONA. LA SALUT
POBLACIÓ 1996

	Total		Badalona	
	La Salut			
		%		%
Edats:				
0-14	2.523	15,1%	32.942	15,6%
15-29	4.876	29,1%	56.562	26,8%
30-44	3.204	19,2%	46.381	22,0%
45-64	4.067	24,3%	48.168	22,8%
més de 64	2.061	12,3%	26.934	12,8%
total	16.731	100,0%	210.987	100,0%
Sexe:				
Homes	8.363	50,0%	104.191	49,4%
Dones	8.368	50,0%	106.796	50,6%
Aturats	2.206		24.989	
Actius	7.438		95.034	
Titulats	335		9.922	
Taxa Envelliment	82%		82%	
Taxa Atur	29,7%		26,3%	
Taxa Titulats	3,1%		7,1%	
Origen:				
Europa	30	15,3%	362	20,7%
Magrip	106	54,1%	710	40,7%
Resta d'Àfrica	6	3,1%	93	5,3%
Amèrica Central/Sud	26	13,3%	328	18,8%
Amèrica Nord	4	2,0%	79	4,5%
Filipines	2	1,0%	17	1,0%
Índia	0	0,0%	21	1,2%
Resta Àsia-Oceania	22	11,2%	135	7,7%
Apàtrides	0	0,0%	0	0,0%
	196	100,0%	1.745	100,0%

3. BARRI DE CAN TUNIS DE BARCELONA

La visita al barri es va fer acompanyats per en Basilio González. No es va entrar a cap dels habitatges però el fet que es visqui de cara al carrer, amb la majoria de les portes obertes, va permetre observar l'estat aparent de les cases.

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Habitatges unifamiliars arrengrats, de fins a tres nivells PB+2

L'accés als habitatges des del carrer:

Accés directe originalment. En l'actualitat s'ha edificat sobre el propi carrer per ampliar la casa, complicant l'accessibilitat.

Condicions i qualitat de l'accés:

Carrers d'uns tres metres d'amplada, excepte quan s'ha produït una ocupació de la via pública.

Tipus de construcció:

Construcció de qualitat mitjana baixa que, en el decurs dels més de vint anys d'existència, s'ha deteriorat i sobreocupat considerablement.

Conservació de l'edifici:

Exteriors molt degradats que proporcionen un visió d'abandó generalitzat del barri. No obstant i això, molts interiors dels habitatges han estat objecte d'obres de millora.

Espais residuals:

Els carrers presenten un aspecte de deixadesa i d'ocupació per les comentades ampliacions dels habitatges, i de desordre per l'aparcament incontrolat dels cotxes.

Els locals comunitaris o estan destrossats o s'han convertit en vivendes sense les més mínimes condicions d'habitabilitat. Els passatges interiors, entre les fileres dels habitatges, gairebé intransitables

Activitats presents a l'edifici:

Alguns patis dels habitatges unifamiliars s'han convertit en nous habitatges o ampliació dels existents.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

Habitatges en fileres.

Característiques de l'habitatge tipus:

Quatre habitacions + sala + menjador + cuina i bany.

Observacions:

No paguen absolutament res de lloguer ni de serveis. Tampoc l'Ajuntament realitza un manteniment dels habitatges, excepte facilitar-los material d'obra per fer les ampliacions o reformes.

Quantes persones hi viuen al barri?:

Es calcula que unes cent famílies

Tipus de nucli:

Famílies gitanes

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

Es pot entendre que hi són a precari

INDICADORS SOCIO-ECONÒMICS PER SECCIONS. 1986.

BARCELONA. ZONA FRANCA PORT.

CODIMUN	DIS	SEC	CODIBAR	Pob_Tot	T_0a14	T_15a29	T_30a44	T_45a64	T_65imes	H_Total	D_Total	Aturats	Actius	T_25imes	Tkultats	% Envell.	
08019	03	061	01912	550	218	179	78	62	13	284	266	21	64	212	1	6	
08019	03	062	01912	1.188	175	262	228	244	279	577	611	196	470	847	10	159	
08019	03	065	01912	879	56	270	102	340	111	443	436	92	388	652	68	198	
08019	03	066	01912	1.026	80	322	132	404	88	526	500	97	444	718	81	110	
08019	03	067	01912	709	69	131	157	165	187	352	357	63	258	573	52	271	
08019	03	068	01912	1.869	251	313	490	416	399	898	971	161	778	1.448	136	159	
08019	03	069	01912	1.358	184	320	333	252	269	686	672	117	626	1.034	113	146	
08019	03	071	01912	1.476	175	399	278	450	174	708	768	152	740	1.023	223	99	
08019	03	072	01912	7.269	1.120	1.702	1.754	1.851	842	3.569	3.700	772	3.389	4.986	523	75	
08019	03	073	01912	2.854	569	585	926	529	245	1.424	1.430	286	1.469	1.944	248	43	
08019	03	074	01912	2.768	507	626	750	593	292	1.372	1.396	295	1.272	1.812	114	58	
08019	03	075	01912	2.031	271	511	338	521	390	990	1.041	301	842	1.436	42	144	
08019	03	076	01912	1.012	247	196	397	123	49	496	516	103	531	661	83	20	
08019	03	077	01912	553	55	164	89	188	57	263	290	71	266	377	22	104	
08019	03	078	01912	977	152	245	200	222	158	458	519	131	428	662	21	104	
08019	03	079	01912	719	71	159	121	212	156	357	362	80	300	570	36	220	
08019	03	080	01912	670	108	153	136	133	140	325	345	89	266	460	8	130	
08019	03	081	01912	625	89	145	135	143	113	315	310	102	260	428	9	127	
Total Zona Franca-Port				28.533	4.397	6.682	6.644	6.848	3.962	14.043	14.480	3.129	12.791	19.843	17.90	1.790	90
Total Barcelona				1.508.806	180.502	324.268	310.507	382.480	311.048	704.977	803.828	137.581	667.332	1.115.557	238.594	172	

<u>%Atur</u>	<u>%Univ.</u>
32,8	0,5
41,7	1,2
23,7	10,4
21,8	11,3
24,4	9,1
20,7	9,4
18,7	10,9
20,5	21,8
22,8	10,5
19,5	12,8
23,2	6,3
35,7	2,9
19,4	12,6
26,7	5,8
30,6	3,2
26,7	6,3
33,5	1,7
39,2	2,1
24,5	9,0
20,6	21,4

POBLACIÓ SEGONS NACIONALITAT. 1998
BARCELONA. ZONA FRANCA-PORT.

CODIMUN	DIS	SEC	Total	Europa	Magrib	Resta d'Àfrica Central/Sud	Amèrica Central/Sud	Amèrica Nord	Filipines	Índia	Resta Àsia i Oceania	Apàtrides
08019	03	061	3	0	0	0	0	2	0	1	0	0
08019	03	062	10	4	5	0	0	1	0	0	0	0
08019	03	065	3	1	0	0	2	0	0	0	0	0
08019	03	066	9	2	1	0	6	0	0	0	0	0
08019	03	067	2	1	0	0	1	0	0	0	0	0
08019	03	068	7	4	1	0	1	1	0	0	0	0
08019	03	069	23	2	5	1	4	4	2	0	0	0
08019	03	071	25	5	8	1	6	1	0	4	5	0
08019	03	072	99	18	10	5	55	7	0	0	4	0
08019	03	073	38	3	1	3	25	1	0	0	5	0
08019	03	074	21	10	1	3	4	2	1	0	0	0
08019	03	075	31	1	12	0	15	0	2	0	1	0
08019	03	076	15	4	0	0	5	1	1	0	4	0
08019	03	077	10	0	0	0	8	0	0	0	2	0
08019	03	078	9	2	0	1	3	3	0	0	0	0
08019	03	079	9	0	5	1	1	0	1	0	1	0
08019	03	080	2	0	0	0	0	1	1	0	0	0
08019	03	081	2	0	0	0	2	0	0	0	0	0
Total Zona Franca-Port			318	57	49	15	138	24	8	5	22	0
Total Barcelona			29.059	8.679	3.556	845	9.218	1.670	2.040	423	2.612	16

POBLACIÓ 1996

	Can Tunis		Total		Barcelona	
	Secció Censal		Zona Franca-Port			
	03061	%		%		%
			28.533			
Edats:						
0-14	218	39,6%	4.397	15,4%	180.502	12,0%
15-29	179	32,5%	6.682	23,4%	324.268	21,5%
30-44	78	14,2%	6.644	23,3%	310.507	20,6%
45-54	62	11,3%	6.848	24,0%	382.480	25,3%
més de 64	13	2,4%	3.962	13,9%	311.048	20,6%
total	550	100,0%	28.533	100,0%	1.508.805	100,0%
Sexe:						
Homes	284	51,6%	14.043	49,2%	704.977	46,7%
Dones	266	48,4%	14.490	50,8%	803.828	53,3%
Aturats	21		3.129		137.581	
Actius	64		12.791		687.332	
Titulats	1		1.790		238.594	
Taxa Envelliment	6%		90%		172%	
Taxa Atur	32,8%		24,5%		20,6%	
Taxa Titulats	0,5%		9,0%		21,4%	
			318			
Europa	0	0,0%	57	17,9%	8.679	28,9%
Magrip	0	0,0%	49	15,4%	3.556	12,2%
Resta d'Àfrica	0	0,0%	15	4,7%	845	2,9%
Amèrica Central/Sud	2	66,7%	138	43,4%	9.218	31,7%
AmèricaNord	0	0,0%	24	7,5%	1.670	5,7%
Filipines	1	33,3%	8	2,5%	2.040	7,0%
Índia	0	0,0%	5	1,6%	423	1,5%
Resta Àsia-Oceania	0	0,0%	22	6,9%	2.612	9,0%
Apàtrides	0	0,0%	0	0,0%	16	0,1%
	3	100,0%	318	100,0%	29.059	100,0%

4. BARRI DE LA MINA DE SANT ADRIÀ DE BESÒS

El treball de camp és va realitzar mitjançant la visita als accessos i espais comunitaris. No va ser possible entrar a cap pis, però hem tingut accés a plànols i es va complementar la informació amb les entrevistes.

Tipologia i dimensió de l'edifici:

Blocs de dimensions grosses que varien entre les 5 i les 10 plantes, amb dos escales cadascun i 4 habitatges per replà.

Hi va haver un passatge intern de connexió de les escales que es va tapiar progressivament per necessitat d'acotar l'espai i les seves activitats.

L'accés als habitatges des del carrer:

Aquest és un dels elements més conflictius, el fet de que no tingui control fins a l'accés a l'habitatge genera la típica problemàtica del semi-públic, semi-privat que, a més a més es barreja amb els patis entre mòduls. Hi ha exemples de comunitats de propietaris que van tancar aquests espais i els van arreglar el que, aparentment, ha resolt la situació.

Condicions i qualitat de l'accés:

Els recorreguts fins a l'escala i l'ascensor són molt llargs i sense cap mena d'aprofitament. Els colors i materials no faciliten la difusió de la llum i el replà és el lloc més fosc. Hi ha tan sols un ascensor per escala, és a dir, per cada 10 plantes amb 4 habitatges per replà i es troben amb deficiències considerables de manteniment.

Tipus de construcció:

Sistema constructiu amb un mòdul tipus túnel de 5m que aparentment no dona problemes.

Conservació de l'edifici:

La conservació de l'edifici pateix, sobretot, de la manca de manteniment i mal ús per part dels veïns, que no pas de degradació constructiva. El nivell de deixadesa és visible a la partida pressupostària de neteja i manteniment periòdica de façanes. Tot el que cau es deixa i l'acumulació de brossa genera situacions de degradació greus.

L'electricitat i els baixants són les patologies més freqüents.

Els comptadors es van traslladar a la planta baixa dins d'un espai controlat per evitar la seva manipulació. En general tota la instal·lació a les zones comunitàries es troba molt desgastada i serà substituïda.

Un altre partida pressupostaria grossa, per mala utilització, es la mantenició dels baixants. Encara que siguin ja de diàmetre més gran hi ha d'haver una neteja molt freqüent i es troba de tot a dins.

Les cobertes són en rehabilitació pel desgast normal després de 20 anys.

Serveis i infraestructures:

El subministrament d'aigua és directe però estan canviant la instal·lació de ferro que suposa molts problemes.

S'està fent la instal·lació del gas de ciutat.

Espais residuals:

Pel que fa els patis entre mòduls, la seva dimensió és suficient per ventilació i il·luminació, però a la planta baixa no són suficients per tenir una funció pròpia i molts són abandonats o convertits a contenidors de brossa amb una forta degradació.

Activitats presents a l'edifici:

Residencial i algun comerç.

Nombre d'habitatges existents a l'edifici:

Els blocs varien entre les 5 i les 10 plantes, amb dos escales cadascun i 4 habitatges per replà.

Característiques de l'habitatge visitat:

Els pisos són de 60m² amb 3 habitacions, cuina bany i balcons, i als testers hi ha una habitació més, el que fa una superfície de 77m². La circulació es fa mitjançant un distribuïdor central.

Conservació dels habitatges:

El seu estat de conservació no sembla ser una qüestió greu i els tècnics entrevistats consideren que els casos problemàtics són puntuals i no representatius amb unes explicacions casuístiques que tenen que veure amb els hàbits de cadascun dels inquilins.

Quantes persones hi viuen a l'habitatge:

Una mitjana de 4 persones per pis.

Tipus de nucli:

Famílies, sobretot gitanes.

Règim de tinença i temps d'estada a l'habitatge:

El 83 % de la propietat és privada.

Des de 1990 la gestió es va transferir a Sant Adrià, a la actual Empresa de Gestió i Reactivació Municipal , Pla de Besòs.

Hi ha un únic bloc d'habitatges amb comunitat de propietaris independent, els 40 habitatges de la Guardia Civil, que va tenir un règim de venta diferent (li diuen el bloc fantasma).

INDICADORS SOCIO-ECONÒMICS PER SECCIONS. 1996.

SANT ADRIÀ DE BESÒS. LA MINA.

CODIMUN	DIS	SEC	CODIBAR	Pob_Tot	I_0a14	T_15a29	T_30a44	T_45a64	T_65imes	H_Total	D_Total	Aturats	Actius	T_25imes	Titulats	% Envell.
08194	06	001	19406	556	117	161	95	121	62	291	265	101	237	329	1	53
08194	06	002	19406	1.773	378	546	334	348	167	915	858	397	756	1.040	5	44
08194	06	003	19406	743	160	214	169	132	68	384	359	139	290	435	5	43
08194	06	004	19406	1.985	570	607	393	270	145	994	991	488	755	982	8	25
08194	06	005	19406	1.513	196	420	258	429	210	766	747	241	711	1.045	28	107
08194	06	006	19406	1.925	481	562	380	354	148	993	932	419	788	1.058	6	31
08194	06	007	19406	1.330	243	398	251	288	150	654	676	235	592	804	9	62
Total Mina Nova				6.982	1.706	2.090	1.371	1.225	590	3.577	3.405	1.544	2.826	3.844	25	34,6%
Total La Mina				9.825	2.145	2.908	1.880	1.942	950	4.997	4.828	2.020	4.129	5.693	62	44,3%
Total Sant Adrià de Besòs				33.361	5.639	8.052	6.651	7.625	4.194	16.475	16.886	4.774	15.052	21.671	1.219	74,4%

<u>%Atur</u>	<u>%Univ.</u>
42,6	0,3
52,5	0,5
47,9	1,1
64,6	0,8
33,9	2,7
53,2	0,6
39,7	1,1
54,8%	0,7%
48,9%	1,1%
31,7%	5,6%

POBLACIÓ SEGONS NACIONALITAT. 1996
SANT ADRIÀ DE BESÒS. LA MINA.

CODIMUN	DIS	SEC	Total	Europa	Magrib	Resta d'Àfrica	Amèrica Central/Sud	Amèrica Nord	Filipines	Índia	Resta Àsia i Oceania	Apatrides
08194	06	001	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
08194	06	002	14	1	7	0	1	1	0	4	0	0
08194	05	003	2	1	0	0	0	1	0	0	0	0
08194	06	004	5	3	2	0	0	0	0	0	0	0
08194	06	005	11	4	6	0	1	0	0	0	0	0
08194	06	006	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
08194	06	007	17	1	15	0	1	0	0	0	0	0
Total La Mina			50	10	31	0	3	2	0	4	0	0
Total Sant Adrià de Besòs			274	69	96	5	77	6	2	4	15	0

SANT ADRIÀ DE BESÒS. LA MINA

POBLACIÓ 1996

	Total		Sant Adrià de Besòs	
	La Mina	%		%
Edats:				
0-14	2.145	21,8%	5.639	16,9%
15-29	2.908	29,6%	9.052	27,1%
30-44	1.880	19,1%	6.851	20,5%
45-64	1.942	19,8%	7.625	22,9%
més de 64	950	9,7%	4.194	12,6%
total	9.825	100,0%	33.361	100,0%
Sexe:				
Homes	4.997	50,9%	16.475	49,4%
Dones	4.828	49,1%	16.886	50,6%
Aturats	2.020		4.774	
Actius	4.129		15.052	
Titulats	62		1.219	
Taxa Envel·liment	44%		74%	
Taxa Atur	48,9%		31,7%	
Taxa Titulats	1,1%		5,6%	
0,5%				
Europa	10	20,0%	69	25,2%
Magrip	31	62,0%	96	35,0%
Resta d'Àfrica	0	0,0%	5	1,8%
Amèrica Central/Sud	3	6,0%	77	28,1%
Amèrica Nord	2	4,0%	6	2,2%
Filipines	0	0,0%	2	0,7%
Índia	4	8,0%	4	1,5%
Resta Àsia-Oceania	0	0,0%	15	5,5%
Apàtrides	0	0,0%	0	0,0%
	50	100,0%	274	100,0%

5. LOCALITZACIÓ I DADES DELS BARRIS:

BLOCS CAN GARCIA DE MANLLEU

CASC ANTIC DE MANRESA

BARRI FONT DE LA PÓLVORA DE

GIRONA

CASC ANTIC DE BALAGUER

BARRI DE LA IMMACULADA DE REUS

PIRÀMIDE DE POBLACIÓ

Estat

	homes					dones					Població Total		
	0-14	15-29	30-44	45-64	64<	Homes	0-14	15-29	30-44	45-64	64<	Dones	Total
0811203001 (Can Garcia)	264	293	352	248	116	1.273	244	304	302	225	124	1.199	2.472
total del districte 3	591	755	815	619	343	3.123	567	777	723	604	449	3.120	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	81	113	110	126	102	532	83	110	101	121	213	628	1.160
0811301002 (secció 2 casc antic)	54	83	80	85	92	394	46	76	69	90	189	470	864
total districte 1	135	196	190	211	194	926	129	186	170	211	402	1.098	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	58	117	98	87	132	492	66	100	91	117	204	578	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	53	77	83	89	82	384	53	74	74	91	126	418	802
total del districte 3	279	528	807	561	595	2.770	1.156	509	448	957	944	4.014	6.784
total districte 1 + 3	414	724	997	772	789	3.696	1.285	695	618	1.168	1.346	5.112	8.808
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora)	337	331	193	140	50	1.051	298	319	207	133	76	1.033	2.084
total del districte 1	620	905	601	666	481	3.273	559	862	606	715	727	3.471	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	53	88	88	77	102	408	55	87	83	99	167	491	899
total del districte 2	973	1.310	1.454	1.144	715	5.596	896	1.330	1.401	1.207	918	5.754	11.350
4312308005 (secció 5 Barri Inmaculada)	63	83	73	95	35	349	74	84	79	92	60	389	738
total del districte 8	669	1008	827	832	417	3753	663	1025	822	796	526	3832	7585

PIRÀMIDE DE POBLACIÓ

	Edat				Població Total
	0-14	15-29	30-44	45-64	
0811203001 (Can Garcia)	508	597	654	473	2.472
total del districte 3	1.158	1.532	1.538	1.223	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	164	223	211	247	1.160
0811301002 (secció 2 casc antic)	100	159	149	175	884
total districte 1	264	382	360	422	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	124	217	189	204	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	106	151	157	180	802
total del districte 3	1.435	1.037	1.255	1.518	6.784
total districte 1 + 3	1.699	1.419	1.615	1.940	8.808
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora)	635	650	400	273	2.084
total del districte 1	1.179	1.767	1.209	1.381	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	108	175	171	176	899
total del districte 2	1.871	2.840	2.855	2.351	11.350
4312308005 (secció 5 Barri Inmaculada)	137	167	152	187	738
total del districte 8	1.332	2.033	1.649	1.628	7.585

POBLACIÓ SEGONS LLOC DE NAIXEMENT I SEXE

Lloc de naixement

	Catalunya	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Reste Estat	Estranger	Població Total
0811203001 (secció3 Can Garcia)	1.017 83%	955 78%	51 4%	8 0%	5 0,4%	175 14%	40 3%	1.232
total districte 3	4.267 68%	4.039 65%	183 3%	28 0%	17 0,3%	1.879 27%	297 5%	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	791 68%	723 62%	8 1%	50 4,3%	10 0,9%	263 23%	106 9%	1.160
0811301002 (secció 2 casc antic)	612 71%	578 67%	5 1%	27 3,1%	2 0,2%	209 24%	43 5%	864
total districte 1	1.403 69%	1.301 64%	13 1%	77 3,8%	12 0,6%	472 23%	149 7%	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	719 67%	670 63%	5 0%	41 3,8%	3 0,3%	269 25%	82 8%	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	538 67%	511 64%	4 0%	20 2,5%	3 0,4%	205 26%	59 7%	802
total del districte 3	3.859 72%	3.575 67%	40 1%	211 4,0%	33 0,6%	1.279 24%	197 4%	5.335
total districte 1 + 3	5.262 72%	4.876 66%	53 1%	288 3,9%	45 0,6%	1.751 24%	346 5%	7.359
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora)	1.354 65%	111 5%	1.201 58%	17 0,8%	25 1,2%	579 33%	51 2%	2.084
total del districte 1	4.713 70%	363 5%	4.284 84%	31 0,5%	35 0,5%	1.840 27%	191 3%	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	644 72%	46 5%	2 0%	584 65%	12 1,3%	216 24%	39 4%	899
total del districte 2	8.082 71%	410 4%	47 0%	7.478 66%	147 1,3%	3.087 27%	181 2%	11.360
4312308005 (secció 5 Bari Immaculada)	440 60%	37 5%	2 0%	20 2,7%	381 52%	286 39%	12 2%	738
total del districte 8	4.576 60%	298 4%	30 0%	105 1,4%	4.143 55%	2.866 38%	143 2%	7.585

POBLACIÓ SEGONS LLOC DE NAIXEMENT I SEXE

	Lloc de naixement														Total Dones	Total Dones	
	Homes							Dones									
	Catal.	Barcel.	Girona	Lleida	Tarrag.	Rest.	Estr.	Total Homes	Catal.	Barcel.	Girona	Lleida	Tarrag.	Rest.			Estr.
0811203001 (secció 3 Can Garcia)	512	477	29	3	3	73	26	611	505	478	22	3	2	102	14	621	1.232
total districte 3	2.102	1.997	80	14	11	835	186	3.123	2.165	2.042	103	14	6	844	111	3.120	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	351	327	1	18	5	121	60	532	440	398	7	32	5	142	46	628	1.160
0811301002 (secció 2 casc antic)	286	279	0	7	0	87	21	394	326	299	5	20	2	122	22	470	864
total districte 1	637	606	1	25	5	208	81	926	766	696	12	52	7	264	68	1.098	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	325	303	3	18	0	120	47	492	394	367	2	22	3	149	35	578	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	253	241	2	10	0	97	34	384	285	270	2	10	3	108	25	418	802
total del districte 3	1.775	1.652	16	84	13	566	103	2.444	2.084	1.923	24	117	20	713	94	2.691	5.335
total districte 1 + 3	2.412	2.258	17	119	18	774	184	3.370	2.850	2.618	36	169	27	977	162	3.989	7.359
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora)	686	61	607	9	9	336	29	1.051	668	50	594	8	16	343	22	1.033	2.084
total del districte 1	2.294	174	2.088	18	14	874	105	3.273	2.419	189	2.196	13	21	966	86	3.471	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	288	17	1	263	7	97	23	408	356	29	1	321	5	119	16	491	899
total del districte 2	3.983	204	19	3.687	73	1.516	97	5.696	4.089	206	28	3.791	74	1.571	84	5.754	11.350
4312306005 (secció 5 Barri Inmaculada)	205	14	1	8	182	140	4	349	235	23	1	12	199	146	8	389	738
total del districte 8	2.293	140	14	41	2.098	1.393	67	3.753	2.283	158	16	64	2.045	1.473	76	3.832	7.585

POBLACIÓ SEGONS NIVELL D'INSTRUCCIÓ

Nivell d'Instrucció

	No sap llegir o escriure	Primària incompleta	EGB	FP	BUP i COU	Títol mitjà	Títol superior	Població Total
0811203001 (secció 3 Can Garcia)	66 3%	560 26%	1.198 55%	196 9%	106 5%	27 1%	20 1%	2.173
total del districte 3	176 3%	1.442 26%	2.830 51%	571 10%	293 5%	127 2%	83 2%	5.522
0811301001 (secció 1 casc antic)	27 3%	113 11%	702 67%	79 8%	62 6%	44 4%	23 2%	1.050
0811301002 (secció 2 casc antic)	6 1%	163 20%	447 55%	89 11%	47 6%	24 3%	30 4%	806
total districte 1	33 2%	276 15%	1.149 62%	168 9%	109 6%	68 4%	53 3%	1.856
0811303001 (secció 1 casc antic)	24 2%	219 22%	483 49%	95 10%	58 6%	55 6%	51 5%	985
0811303002 (secció 2 casc antic)	8 1%	106 14%	413 56%	70 10%	64 9%	46 6%	29 4%	736
total del districte 3	65 1%	779 16%	2.689 54%	508 10%	414 8%	315 6%	205 4%	4.975
total districte 1 + 3	98 1%	1.055 15%	3.838 56%	676 10%	523 8%	383 6%	258 4%	6.831
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora)	176 10%	708 42%	741 44%	42 2%	11 1%	2 0%	4 0%	1.684
total del districte 1	364 6%	1.672 28%	2.723 45%	376 6%	409 7%	246 4%	231 4%	6.021
2512002001 (secció 1 casc antic)	24 3%	129 16%	395 48%	66 8%	75 9%	67 8%	68 8%	824
total del districte 2	189 2%	1.597 16%	5.205 51%	1.198 12%	1.019 10%	610 6%	367 4%	10.185
4312308005 (secció 5 Barri Inmaculada)	37 6%	169 26%	326 50%	66 10%	30 5%	13 2%	12 2%	653
total del districte 8	416 6%	1.654 24%	3.650 54%	559 8%	284 4%	125 2%	76 1%	6.764

POBLACIÓ SEGONS NIVELL D'INSTRUCCIÓ

	Nivell d'instrucció																
	homes							dones									
	No sap llegir o escriure	Primària incompleta	EGB	FP	BUPI COU	Títol mitjà	Títol superior	Total Homes	No sap llegir o escriure	Primària incompleta	EGB	FP	BUPI COU	Títol mitjà	Títol superior	Total Dones	Població Total
0811203001 (secció 3 Can Garcia) total del districte 3	21	289	616	120	38	6	11	1.113	45	261	580	76	68	21	8	1.060	2.173
0811301001 (secció 1 casc antic) 0811301002 (secció 2 casc antic) total districte 1	47	685	1.453	340	128	48	40	2.744	129	754	1.377	231	165	79	43	2.776	5.522
0811303001 (secció 1 casc antic) 0811303002 (secció 2 casc antic) total districte 1	8	33	326	40	30	22	16	475	19	80	376	39	32	22	7	575	1.050
0811303001 (secció 1 casc antic) 0811303002 (secció 2 casc antic) total del districte 3	4	50	198	38	30	23	13	352	8	56	215	32	34	23	16	364	736
total districte 1 + 3	12	292	1.230	245	218	152	110	2.258	53	487	1.458	263	198	183	95	2.716	4.975
1707901005 (secció 5 Font de la Pólvora) total del districte 1	20	385	1.754	327	274	185	142	3.097	78	670	2.074	349	249	196	116	3.734	6.631
2512002001 (secció 1 casc antic) total del districte 2	60	358	397	18	4	1	1	839	116	350	344	24	7	1	3	845	1.684
4312308005 (secció 5 Barri Immaculada) total del districte 8	119	766	1.381	199	196	120	112	2.893	245	906	1.342	177	213	126	119	3.128	6.021
total del districte 1 + 3	6	48	170	36	40	26	40	367	18	80	225	30	35	41	28	457	824
total del districte 8	51	705	2.618	643	520	263	189	4.868	138	892	2.587	555	499	347	168	5.188	10.165
total del districte 1 + 3 + 8	10	90	169	36	10	5	3	313	27	69	157	30	20	8	9	340	653
total del districte 1 + 3 + 8	136	915	1.998	281	122	57	35	3.344	280	639	1.752	278	162	68	41	3.420	6.764

POBLACIÓ SEGONS OCUPACIÓ

Ocupació

	Ocupats	Aturats	Total actius	Jubilats i pensionistes	Estud.escol. o preescol.	Altres	Total no actius	Població 16<	Població Total
0811203001 (Can Garcia)	941 36%	239 10%	1.180 48%	354 14%	560 23%	378 15%	1.292 52%	1.923 78%	2.472
total del districte 3	2.459 39%	525 8%	2.984 48%	1.081 17%	1.320 21%	858 14%	3.259 52%	4.975 80%	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	333 29%	109 9%	442 38%	365 31%	169 15%	184 16%	718 62%	985 85%	1.160
0811301002 (secció 2 casc antic)	243 28%	71 8%	314 36%	314 36%	123 14%	113 13%	550 64%	754 87%	864
total del districte 1	576 28%	180 9%	756 37%	679 34%	292 14%	297 15%	1.268 63%	1.739 86%	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	297 28%	109 10%	406 38%	387 36%	125 12%	152 14%	664 62%	939 88%	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	268 33%	67 8%	335 42%	228 28%	123 15%	116 14%	467 58%	691 86%	802
total del districte 3	1.687 32%	411 8%	2.098 39%	1.726 32%	754 14%	757 14%	3.237 61%	4.715 88%	5.335
total districte 1 + 3	2.263 31%	591 8%	2.854 39%	2.405 33%	1.046 14%	1.054 14%	4.505 61%	6.454 88%	7.359
1707901005 (secció 5 Font de la Pàlvora)	397 19%	410 20%	807 39%	214 10%	586 28%	477 23%	1.277 61%	1.397 67%	2.084
total del districte 1	1.987 29%	835 12%	2.822 42%	1.417 21%	1.368 20%	1.137 17%	3.922 58%	5.458 81%	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	254 28%	84 9%	338 38%	264 29%	135 15%	162 18%	561 62%	786 87%	899
total del districte 2	4.191 37%	824 7%	5.015 44%	1.766 16%	2.525 22%	2.044 18%	6.335 56%	9.321 82%	11.350
4342808005 (secció 5 Barri Inmaculada)	221 30%	87 12%	308 42%	130 18%	148 20%	152 21%	430 58%	592 80%	738
total del districte 8	2.547 34%	726 10%	3.273 43%	1.134 15%	1.604 21%	1.574 20%	4.312 57%	6.125 81%	7.585

POBLACIÓ SEGONS OCUPACIÓ

Occupació

	Homes					Dones					Total								
	Occupats	Actius	Jubilats i pensionats	Altres	Total	Occupats	Actius	Jubilats i pensionats	Altres	Total									
	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c	16c							
0811203001 (Can Garcia)	625	100	725	165	270	113	548	993	1.273	316	139	455	189	290	265	744	930	1.199	2.472
total del districte 3	1.552	201	1.753	478	635	257	1.370	2.485	3.123	907	324	1.231	503	685	601	1.889	2.490	3.120	6.243
0811301001 (secció 1 casc antic)	208	63	272	141	76	41	280	446	532	124	46	170	224	91	143	458	539	628	1.180
0811301002 (secció 2 casc antic)	150	38	188	114	71	21	206	332	384	93	33	126	200	52	92	344	422	470	864
total del districte 1	358	101	460	255	149	62	486	778	926	217	79	298	424	143	235	802	961	1.098	2.024
0811303001 (secció 1 casc antic)	183	56	239	163	54	36	253	430	492	114	53	167	224	71	116	411	508	578	1.070
0811303002 (secció 2 casc antic)	161	39	200	103	57	24	184	328	384	107	28	135	125	86	92	283	363	418	602
total del districte 3	1.014	183	1.207	727	346	164	1.237	2.135	2.444	673	218	891	968	408	593	2.000	2.580	2.891	5.335
total districte 1 + 3	1.373	294	1.667	982	485	228	1.703	2.913	3.370	890	297	1.187	1.423	551	828	2.802	3.541	3.988	7.359
1707901005 (secció 5 Font de la Polvorra)	264	253	517	100	304	130	534	692	1.051	133	157	290	114	282	347	743	705	1.033	2.084
total del districte 1	1.227	489	1.696	643	688	266	1.577	2.603	3.273	760	388	1.128	774	700	871	2.345	2.855	3.471	6.744
2512002001 (secció 1 casc antic)	150	48	198	115	68	27	210	353	408	104	38	140	149	67	135	351	439	491	899
total del districte 2	2.875	371	3.046	925	1.275	350	2.550	4.535	5.596	1.516	453	1.969	841	1.250	1.684	3.785	4.786	5.754	11.350
4312303005 (secció 5 Barri Inmaculada)	146	45	191	63	69	26	158	260	349	75	42	117	67	79	126	272	312	389	708
total del districte 8	1.680	378	2.058	577	779	339	1.885	3.013	3.753	867	348	1.215	557	825	1.235	2.617	3.112	3.832	7.585

Ferran Camps **Què és la iniciativa legislativa popular?**

La Plataforma Cívica per a la Reducció de Residus ha formulat una proposició de llei dirigida al Parlament de Catalunya amb l'objectiu d'establir la prohibició en la incineració de residus.

La proposició, la primera a Catalunya que es presenta mitjançant una Iniciativa Legislativa Popular (ILP), permet a una part del cos electoral proposar una acció legislativa.

Catalunya ha estat la darrera entitat autònoma que ha legislat sobre la ILP. Aquest retard no ha significat millores que impliquin una reducció del "preu d'entrada" per poder exercitar aquest mecanisme de participació ciutadana, ans al contrari. Els requisits es poden mesurar en termes del nombre de firmes que són necessàries (65.000) per iniciar una ILP, el nombre de dies per recollir les signatures (90), els requisits per recollir-les, les limitacions en les matèries que poden ser objecte de ser tractades per ILP.

Altres límits tenen a veure amb qui té la decisió final. Els ciutadans, a diferència d'altres països, només tenen el dret de presentar propostes legislatives per adreçar-les al Parlament. La tramitació, el procés d'esmenes i la decisió final recau exclusivament en els parlamentaris.

Té sentit, davant dels obstacles, la ILP?

DANI CODINA

Tot i els límits establerts, cada cop més, els moviments socials tenen en el seu repertori d'acció l'ús de la ILP com a mecanisme per expressar demandes.

En el conjunt de comunitats autònomes s'han presentat 38 propostes, les dues últimes en cura -País Basc (Carta pels Drets Socials), Illes Canàries (barranco de

Veneguera)-, ambdues amb un important suport ciutadà, ja que han superat amb escreix els requisits establerts.

La presentació d'una ILP dinamitza la vida pública; s'estableix, al voltant de la recollida de signatures, una forta activitat informativa; es genera un debat públic sobre la validesa i viabilitat de les propo-

tes plantejades; facilita el contacte directe amb el ciutadà, alhora que permet aglutinar al voltant d'una proposta un ampli ventall de persones i col·lectius, i afavoreix la creació de lligams. Es converteix en un lloc de trobada que permet la cooperació entre moviments i ciutadans.

El resultat final, l'aprovació de la ILP, no està garantit. El Parlament pot rebutjar o modificar el contingut de la iniciativa. En aquest cas, haurà permès donar a conèixer àmpliament visions alternatives a les actualment existents i generar una dinàmica i capacitat mobilitzadora. Haurà significat retornar a la vida pública una part dels ciutadans i els haurà permès expressar el suport a una proposta sorgida fora de l'àmbit parlamentari.

Avui ningú nega que hi ha un senyal de perill; el distanciament entre representants polítics i ciutadans creix amb més intensitat. Es fa necessari

obrir vies perquè el ciutadà sigui part activa i tingui un pes real en les decisions públiques. L'expressió de propostes mitjançant la Iniciativa Popular, recollida a la Carta Municipal, pot ser una via per dinamitzar la vida participativa.

Ferran Camps és autor del llibre "Iniciativa Legislativa Popular"

Manifest **Dret a un habitatge digne**

El dret a un habitatge digne que tenen totes les persones és un dret aconseguit en el curs de la història que té la consideració de dret bàsic i irrenunciable per a la dignitat humana.

Des d'un punt de vista estrictament legal, a la Constitució Espanyola, que es basa en un Estat Social i de Dret, s'hi conté el principi d'igualtat entre els individus com un dels drets fonamentals, i també el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat.

No obstant això la realitat social supera la ficció legal, i es produeix un gran buit entre ambdues.

En l'actualitat molts sectors de la població tenen grans dificultats per accedir a l'ús d'un habitatge. Segons l'Informe Foessa de 1996, a Catalunya hi ha 170.000 persones que disposen de menys de 20.000 pessetes al mes, i a Barcelona s'hi concentra el 25% de pobres de Catalunya i, d'aquests, 4 de cada 10 són joves de menys de 25 anys. A aquesta situació cal afegir-hi la manca d'una política d'habitatge dels governs central i autonòmic, com revela la dada que el 1996, a la província de Barcelona es van autoritzar només 1887 qualificacions definitives d'habitatge de promoció pública, de les

ARXIU

quals no en va correspondre cap a la ciutat de Barcelona, que el 1995 van ser 3660, el 1996, 4189, i per al 1997 se'n preveuen uns 4200.

Certament aquestes xifres dibuixen un panorama ple de greus dificultats que la societat en el seu conjunt no ha de perme-

tre. No pot ser que, per motius econòmics, una persona es vegi obligada a abandonar el seu habitatge, o a no poder disposar d'algun altre en relació a les seves possibilitats.

Els poders públics han de prendre cons-

ciència d'aquest greu problema social, i han d'instrumentar els mecanismes i els recursos necessaris amb la finalitat de facilitar un habitatge digne a tots els ciutadans.

Per tots aquests motius, les organitzacions socials i les entitats signants han coordinat els seus esforços i han constituït la Plataforma per al Dret a un Habitatge Digne.

La Llei d'arrendaments urbans vigent, en modificar la Llei d'enjudiciament civil en allò que fa referència al deuanament per falta de pagament, propicia que pessimes amb recursos econòmics escassos o bé mancades d'informació puguin arribar a perdre el seu habitatge. Per això aquesta Plataforma s'ha fixat com a primer objectiu incidir davant els poders públics -legislatiu, executiu i judicial- amb la finalitat d'arbitrar els mecanismes necessaris per evitar tots aquells deuanaments que puguin ser evitats, humanitzar els que no puguin evitar-se, i facilitar habitatges dignes a les persones i famílies que, un cop desnonades, no complin amb ingressos suficients per accedir a un habitatge a preus de mercat.

Manifest de la Plataforma per al dret a un habitatge digne, signat per Càrites, CCOO, Faub, Justícia i Pau, CCUC i UGT.

juliol-agost de 1990

Breus de barri

SANT MARTI
Volen cobrir la Gran Via
 Prop de quatre-cents veïns es van reunir en assemblea el passat 22 de juny. Convocada per les AV de Sant Martí, La Palmera i Gran Via-Peru-Esproncada. Es van plantejar la importància de cobrir la Gran Via a partir de Glòries. Nombrosos veïns i veïnes van valorar des de la realitat de les seves vivències la proposta i van explicar que el soroll que suporten és inhumà. Els decibels superen de molt els mínims marcats per l'Organització Mundial de la Salut. El primer objectiu que s'han marcat es recollir 20.000 signatures de recolzament. Després de l'estiu les AV discuiran les passes a seguir. Estan disposats a fer realitat les seves reivindicacions.

LES CORTS
Tots reclamen una piscina
 Nou escoles i les dues associacions de veïns reivindiquen a l'Ajuntament la construcció d'una piscina climatitzada i de titularitat municipal. No n'hi ha cap i la volen en un solar al costat de la parroquia de Santa Tecla, al carrer Conxita Supervia. Denuncien que en els darrers 20 anys no s'ha invertit ni un duro en els necessaris equipaments esportius.

LA PAU
Se signa la pau en l'aluminiol
 Pedro Sierra, el recentment nomenat president de l'AV, ha valorat a la premsa com a "molt important" l'acord assolit amb Adiga. En els propers vuit anys s'han de rehabilitar els dos mil habitatges que encara estan afectats d'aluminiol. Les inversions previstes ballen al voltant dels mil tres-cents milions de pessetes. La Generalitat i els veïns han consensuat les prioritats a recordeure, a La Pau es van derrocar tres grans edificis. Un d'ells ja s'ha reconstruït i els altres dos estan aixecant.

NOU BARRIS NORD
El Conseller se treu de la màniga un funicular
 Aquesta es la nova promesa que ha fet als veïns de Ciutat Meridiana, Torre Baró i Vallbona. A les últimes eleccions municipals el President va prometre el metro. Els veïns estan disposats a estudiar la proposta, tot i que estan sorpresos que no vingui de l'Autoritat Unica del Transport Metropolità, l'organisme que ha de governar el transport públic a l'Àrea Metropolitana. Tenen por que una nova guerra electoral torni a jugar amb les justes reivindicacions de transport públic de qualitat.

GRÀCIA
Endarrerida la reforma de l'Escola Violant
 Les obres de reforma de l'escola municipal Reina Violant d'Hongria, al districte de Gràcia de Barcelona començaran segurament a final d'aquest any i no durant l'estiu, tal com estava previst. La reforma d'aquesta escola, reivindicada pels pares d'alumnes, servirà per incorporar els nens i nenes de l'actual parvulari del carrer Saragossa.

Una part del Carmel s'oposa al centre de drogodependents

Els veïns es queixen de l'actitud de l'Administració

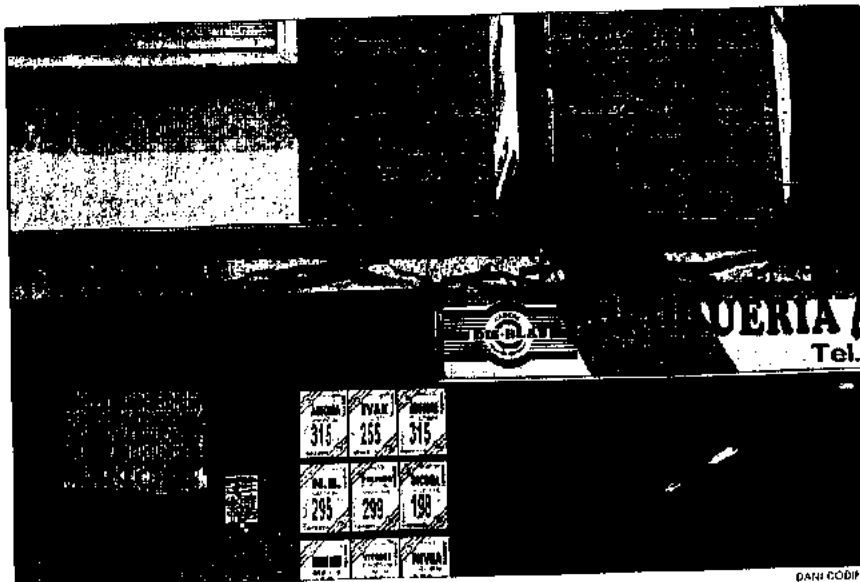
EL CARMEL
 CHRISTIAN ANDREU

El Carmel ha estat un barri molt castigat per les drogues, on malgrat les promeses administratives d'incrementar la vigilància policial i il·luminar molt més la zona, l'Associació de Veïns i Comerciants del Baix Carmel s'ha oposat amb rotunditat a la ubicació d'un centre d'aquest tipus en aquest lloc. Un dels leus que més els han molestat, però, ha estat la manera d'actuar de l'Ajuntament d'Horta-Guinardó, que, segons diuen, no els va informar a temps del projecte i, a més, no els va demanar en cap ocasió quin era el seu parer, limitant-se a indicar el lloc ideal i la manera com tots podien posar-se d'acord.

"El primer que pot fer un ajuntament és comptar amb els seus veïns -explica José Maria Choren, president de l'Associació de Veïns i Comerciants del Baix Carmel- (més tenint en compte el problema que tenim de drogues al barri. Aquí encara cremem les brases i si es posa aquest centre en un lloc on no passen tres portals sense trobar-te amb alguna família que tingui un fill o una filla drogaddicte, li calen foc. Des de l'Ajuntament s'ha volgut fer reunions al principi i el que passa és que simplement ens han dit que o el posaven aquí o no el posaven. I van dir que el posaren per nassos. Per això vàrem tancar el diàleg".

D'aquesta manera, des d'aquesta associació s'afirma que molts veïns del Carmel es van assabentar del projecte per la premsa el mes de gener. En no saber res abans per part de les autoritats administratives van posar el crit al cel i, en voler parlar amb els delegats municipals es van trobar que només els explicaven els aspectes positius de l'assumpte i poca cosa més. Per això han demanat que aquest centre s'ubiqui a la horquilla plaça Eivissa i no al Carmel.

L'altra cara de la moneda és l'Ajuntament d'Horta-Guinardó, que amb la bona voluntat d'instal·lar un centre d'aquestes característiques al districte va trobar que el millor lloc fora un dels bars més castigats per la droga de tota la ciutat en els darrers temps. I preveient que en aquest centre podien trobar certa oposició, van extreure al màxim els mecanismes de diàleg i de participació. Amb tot, un cert sector veïnal no tan sols s'hi oposava, sinó que realitzà 17 manifestacions mentre trunca el diàleg.

El sector de comerciants del Carmel s'oposa al centre

"Els mecanismes de participació al districte són els tradicionals -confirma Albert Batlle, President-Regidor d'Horta-Guinardó-, el moviment associatiu implantat al districte és l'interlocutori base. Formalment tenim la Comissió de Participació Ciutadana que integra totes les associacions del districte i amb la qual analitzem tots els

problemes abans de cada ordre del dia dels plenaris. Aquest tema concret el coneixia el moviment associatiu i els que si han també oposat des de fa un any".

L'administració ha decidit construir aquest centre perquè un 40% dels drogaddictecs que visiten el centre de Nou Barris són del districte i un 62,8% del Carmel. Un cop trencat el diàleg proposa establir una Comissió de Seguiment i que el centre sigui destinat a persones amb alcoholisme. Una proposta que tampoc ha estat ben rebuda per molts veïns d'aquesta barriada.

Entre totes dues postures es troben els veïns del Carmel que majoritàriament i a través de les associacions veïnals del barri hi han expressat el seu suport i la seva sorpresa final en veure com l'administració ca-

dia davant d'una minoria. Perquè l'ajuntament ha pogut comptar amb 11 de les 12 associacions veïnals que agrupa la Coordinadora d'Associacions de Veïns del Districte.

"Els que no tenien raó -manté Paço Gonzalez, president de l'Associació de Veïns del Carmel- s'han soroll amb la seva. Finalment el centre acollirà només alcohòlics i encara queda buscar un lloc pels drogaddictecs. És un joc perillós perquè han guanyat els sense-razó. Pot sentar un precedent conflictiu perquè no tenien cap dret a negociar. Eren una minoria. Nosaltres vàrem informar els veïns però no vàrem convocar una assemblea perquè la volia boicotejar gent que no eren socis. Han creat un moviment molt perillós que ha arribat a amenaçar-nos físicament. I això només provoca la desil·lusió entre els veïns i les associacions".

No és aixó

CARLES CARBONELL

Com si aquest fos un problema que no ens afecta directament. Avui és un CAS, però les mateixes motivacions poden dur a oposar-se a un centre d'acollida per a immigrants pobres, un recurs de salut mental o un centre per a persones amb disminucions psíquiques molt greus.

Intenció perquè fins el moment les

persones del districte d'Horta-Guinardó que volen tractar-se a un CAS vénen al de Nou Barris. Representen d'un 30 al 35% de les visites i provoquen sobrecàrrega. I resulta que el CAS de Nou Barris, reivindicat al seu moment per moltes entitats veïnals del nostre districte, és tan petit o més que l'antic consultori del carrer Sacadon. A la

Comissió de Seguiment sobre Drogodependències de Nou Barris, les entitats veïnals participants hem plantejat repetidament a l'Administració municipal la necessitat de l'obertura d'un CAS a Horta-Guinardó. Ens ha mogut sempre l'interès per millorar la qualitat assistencial del nostre CAS i el convenciment de la millora social que això representa per a la gent que viu a Horta-Guinardó.

En aquest problema tenen especial responsabilitat les entitats que donen suport a les mobilitzacions, doncs tenen a l'abast molt més fàcilment la informació i la capacitat de negociació que el veí o la veïna individualment. I tenen una bona proposta municipal sobre la taula. L'opció d'acceptar-la, participar a una comissió de seguiment i fer complir les promeses municipals (la qual cosa no acostuma a ser tasca fàcil), sembla la més sana moralment i la més positiva per contribuir a la millora de la qualitat de vida del barri. És una qüestió d'humanitat i bon rollo.

Carles Carbonell és de l'AV de Prospeïtat a Nou Barris

14. Gràcia

Reivindicació: Donat el mal estat de l'escola Reina Violant es demanen obres de millora i es veu la necessitat d'ubicar l'escola bressol al mateix edifici de l'escola de primària, perquè ara és massa lluny. Actualment ocupa un edifici que correspon a la donació Comas i Solà i l'Ajuntament se'l vol vendre.

Actuacions: Al·legacions contra la venda de l'actual escola bressol.

Iniciativa: Associació de pares i mares de l'escola i, també, la FAVb.

Situació: El 8 de juny l'APA i el Districte van arribar a un acord per rehabilitar l'escola. Les obres han de començar durant les vacances d'estiu de l'any vinent. L'amenaça de vendre la Donació Comas i Solà continua.

15. Carmel

Reivindicació: Oposició a que s'obri un Centre d'Atenció i Seguiment a Drogodependents al carrer Sacerdó, on hi havia l'antic ambulatòri, al costat de la plaça Pastrana, al cor del Baix Carmel. Aquest és un lloc on la presència de drogodependents era habitual i on sovint hi actuava el comando d'ultradreta "Pastrana".

Actuacions: manifestacions i talls de trànsit. També es va tapar el local. Alguns veïns van anir a sacsejar el regidor Albert Beilke. **Iniciativa:** AV i Comerciants del Baix Carmel. En canvi, l'AV del Carrer recol·litzava la construcció del centre, tot i no tenir el suport social que la pròpia junta es va dividir en dos bàndols.

Situació: El centre s'obrirà, però només per a alcohòlics. El Districte fa manca enrere.

16. Vall d'Hebron

Reivindicació: Oposició a la construcció d'una deballeria en una zona verda, la qualificació de la qual preveia un tant per cent de sol per equipaments culturals, recreatius i esportius. Entre els arguments es planteja la ubicació a pocs metres d'una escola. Manca d'informació del tipus d'equipament que es proposa.

Actuacions: Manifestacions i talls de trànsit a la Ronda. Hi va haver una detenció.

Iniciativa: Durant les primeres setmanes va estar en mans d'una comissió de veïns. Actualment les decisions es prenen conjuntament amb l'AV del Parc de la Vall d'Hebron.

Situació: El 27 de maig es va celebrar a l'AV una assemblea i es va decidir demanar un referèndum i continuar amb les mobilitzacions. No es va acceptar reduir el tanyer de la deballeria.

17. Guineueta

Reivindicació: Salvem la Masia. S'han alurat les obres de la masia Ca n'Ensenya per manca de pressupost. Fa tres anys van adquirir el compromís que els col·lectius infantils i culturals continuarien fent les seves activitats un cop s'hagués rehabilitat. Ara com que falten diners, sembla que es compta amb la Generalitat per acabar les obres, però es posa en perill la continuïtat dels col·lectius.

Actuacions: S'estan recollint signatures de suport d'associacions de veïns i d'altres entitats. S'anuncien mobilitzacions per la tornada de vacances.

Iniciativa: L'han pres Masia de la Guineueta, Associació Lleure i als entitats juvenils i culturals que desenvolupen diversos projectes a la masia des de fa 20 anys. **Situació:** Pendent.

18. Prosperitat

Reivindicació: S'acusa a Santiborió de la brutal càrrega que va protagonitzar la guàrdia urbana contra un espai alternatiu de la Festa Major, de no voler negociar i de trencar el consens que funcionava des de fa deu anys. Fruit de la càrrega policial hi va haver vuit ferits i un detingut (malalt mental).

Actuacions: Les entitats exerciren d'acusació popular en la denúncia que s'ha portat al jutjat. Dues manifestacions, l'última de les quals va acabar amb la lectura d'un comunicat en l'acte de clausura de la Festa Major oficial del Districte.

Iniciativa: AV de Prosperitat, Comissió de la Festa Major. Recol·litzament de la Coordinadora d'AV i Entitats de Nou Barris.

Situació: El regidor proposa crear una comissió de crisi i posar en marxa el Consell Consultiu d'Entitats. Proposa vies de superació del conflicte, però es reafirma en totes les seves valoracions i insults, i manté el seu marcat autoritarisme.

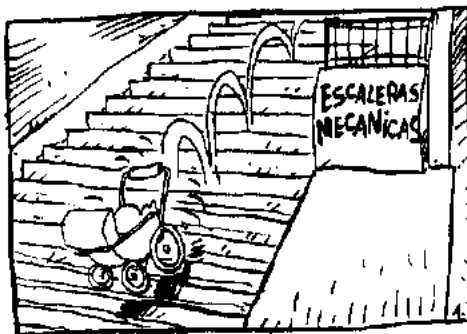
19. Torre Baró, Ciutat Meridiana i Vallbona

Reivindicació: Des de fa més de 15 anys es demana que el metro arribi a la zona nord de Nou Barris. A més, el president Pujol, a les darreres municipals, ho va prometre en un míting de CIU.

Actuacions: És un tema que apareix i desapareix. Periòdicament es fan manifestacions i assemblees.

Iniciativa: Les tres associacions dels barris esmentats.

Situació: La Generalitat ofereix un funicular subterrani. Sorpren que suplantí l'Autoritat Única del Transport. Els barris demanen aeriositat i diuen que estudiaran aquelles propostes que garanteixin un transport públic i de qualitat.

20. Roquetes

Reivindicació: Denuncien l'incompliment electoral de posar escales mecàniques al carrer d'Alcàntara, que ara té 290 graons. El barri se sent deixat de la mà de déu. El regidor no els rep des de fa sis mesos. Els castiga per ser crítics.

Actuacions: Es va convocar una manifestació a la que van assistir mil veïns i veïnes. La nit abans d'aquesta convocatòria, el PSC de Nou Barris va bustiar a totes les cases del barri un full insultant que intentava avortar l'acte previst.

Iniciativa: AV de Roquetes i diferents entitats del barri.

Situació: Després de la manifestació s'han reprès les relacions i actualment es reuneixen tres comissions que debaten els diferents temes.

21. Trinitat Nova

Reivindicació: S'exigeix que la Generalitat mantingui el seu compromís de remodelar mil habitatges afectats d'aluminiol. L'actual director general d'Habitatge ho negava. Recolzen el barri les AV del districte i l'Ajuntament.

Actuacions: Es van interrompre les manifestacions en el moment que la Generalitat va acceptar rediscutir el tema.

Iniciativa: AV de Trinitat Nova.

Situació: L'Ajuntament ha filtrat que la Generalitat torna a assumir la remodelació dels mil habitatges. S'espera que la reunió del 6 de juliol sigui la definitiva.

22. Bon Pastor

Reivindicació: Des de fa anys s'està demanant que hi arribi el metro, amb una indefinició total per part de l'Autoritat Única del Transport.

Actuacions: Recollida de signatures. Penjada de pancartes. Concentracions. Periòdicament al barri es mobilitza en manifestació. Durant la visita que l'alcalde va fer-hi fa unes setmanes es va tornar a prioritzar la reivindicació.

Iniciativa: L'AV del Bon Pastor.

Situació: Ni una sola proposta.

23. Maresme

Reivindicació: Denuncien un tracte desigual en els ajuts per rehabilitar els edificis metàl·ls d'aluminiol. La conselleria de Benestar Social ha suspès l'ajut de 25% als que tenen sous o pensions baixes. La situació del barri és greu, dels més de 1.700 habitatges afectats, només se n'han rehabilitat unes dotzenes.

Actuacions: El barri es va reunir en una important assemblea i va decidir plantejar el tema al director general de l'Habitatge.

Iniciativa: AV del Maresme.

Situació: Pendent de la resposta del director general de l'Habitatge.

24. Parc

Reivindicació: Protesta veïnal pels sorolls i les molèsties que provoca l'aglomeració de bars en l'anomenat "triangle golfo".

Actuacions: Durant tot un mes, cada dijous es talla el trànsit de l'encreuament entre Marina i Almogàvers. Tot i que el regidor Narváez ha declarat que considerava raonables les protestes, la Delegada del Govern ha posat quatre multes.

Iniciativa: AV del Parc

Situació: Pendent. Pròxima reunió amb el regidor.

25. Clot, Poblenou, Llacuna

Reivindicació: Humanitzar la Gran Via canviant el pas elevat per un semàfor al creuament de la Gran Via a l'alçada de la Rambla del Poblenou i Llacuna, així es facilitarà el pas als vianants a peu pla.

Actuacions: Encara és incipient. Aquesta reivindicació, juntament amb l'anterior, implica una actuació global a la Gran Via.

Iniciativa: La associacions de veïns.

Situació: Hi ha hagut reunions amb la Generalitat i l'Ajuntament. Després de vacances es reprendrà.

26. Poblenou

Reivindicació: Que se suprimeixin les 120 places d'aparcament de pagament als carrers Pujades, Llull, Pallars i Ramon Turró. Es consideren innecessàries i es veu la maniobra com una manera fàcil de treure diners.

Actuacions: Es van recollir signatures. S'han fet partits de futbol al carrer, cadenes humanes, manifestacions... Accions que el regidor Narváez no va dubtar en qualificar d'exagerades. L'autoritat municipal ha posat una multa per tallar el trànsit. Es van trencar alguns parquímetres.

Iniciativa: AV del Poblenou.

Situació: Acord. Es reduiran el 50% de les zones blaves fins que un aparcament provisional permeti eliminar-les totes.

27. Sant Martí, La Palmera, Gran Via-Perú-Espronedada

Reivindicació: Cobrir la Gran Via des de la sortida de les Glòries fins a Sant Adrià del Besòs per tal de facilitar la unió dels barris i millorar la comunicació amb el litoral, baixar les altes contaminacions acústiques i mediambientals.

Actuacions: Es va fer una assemblea convocada per tres AV, amb gairebé quatre-cents veïns i veïnes. S'hi va acordar recollir 20.000 signatures que recolzin la reivindicació i la col·locació de cartells i pancartes. S'anuncien mobilitzacions per després de l'estiu.

Iniciativa: De totes tres associacions. Van coordinar la seva lluita amb les altres AV del Districte.

Situació: Acaba de sortir a la llum aquesta reivindicació. Malgrat això, ja es percep la poca receptivitat de les administracions.

Zona Franca

ya no es

lo que era

Zona Franca es un barrio grande. Unos 45.000 habitantes residentes y se calcula que otros 15.000 llamados flotantes que visitan cada día organismos oficiales y empresas particulares. Carecemos de muchos servicios, el más alucinante es el de transporte público, que afecta a toda la zona por igual. El METRO es de máxima necesidad; sin lugar a dudas el que más tardará en llegar. Se hacen proyectos, pero por lo que sabemos ninguno es efectivo.

Por si es de alguna utilidad, nuestra alternativa es la siguiente: la línea 1 sería una solución. Por un lado, se podría prolongar su final, y por otro, se podría construir un ramal desde la PLAZA DE ESPAÑA, que pasase por la zona residencial y la zona industrial y quedara listo para su posible prolongación hasta el PRAT, pasando por MONTJUÏC 2.

Las líneas de autobuses no cubren las necesidades, con el agravante de que dos de ellas no circulan ni domingos ni festivos. A corto plazo y con poco desembolso se podría remediar muy mucho la situación prolongando el recorrido del 72 y del 109; y al 13 un pequeño retoque le sería favorable.

De seguridad ciudadana, tendríamos mucho que hablar. La inseguridad está muy generalizada, por lo tanto, mal de muchos, consuelo de todos. En cuanto a la urbanización tenemos miles de cuadrados sin pavimentar que producen polvo y barro en cantidad; de aparcamientos estamos fatal, es muy difícil poder legalmente aparcar; los edificios padecen graves problemas, unos por la aluminosis y otros por antigüedad. Para solucionar esto sin salir de la zona hay suficientes solares; es cuestión de planificar y planificar bien.

Si hablamos de convivencia, y sin ánimo de presumir, nos parece que estamos bien calificados. Existe espíritu de asociación y unión entre los barrios, que incluso ha aumentado en esta vecindad y también en la zona industrial, a pesar de que la Administración nunca valoró su situación estratégica, que sin lugar a dudas tiene más valor del que le dan.

Felipe Mayoral
Presidente de la A.VV.
Estrellas Altas de Barcelona

X

El Pla comunitari de Trinitat Nova, una iniciativa social

Trinitat Nova és un dels quinze barris del Districte de Nou Barris, al nord de Barcelona, construït entre 1953 i 1959 per l'Obra Sindical del Hogar (vinculada a l'antic sindicat vertical), l'Instituto Nacional de la Vivienda (dependent del Ministeri del ram) i el Patronat Municipal de l'Habitatge (de l'Ajuntament de Barcelona).

Els últims deu anys ha perdut població de manera alarmant, gairebé un 24%, la qual cosa vol dir que una de cada 4 persones ha marxat del barri en tan sols una dècada. Mentre que la franja d'edat de menors de 30 anys es redueix en un 82,9%, les persones més grans de 65 anys augmenten en un 36,1%.

La tipologia dels habitatges i del barri construït en forma de polígon tancat, sense activitat comercial i vida endògena, afavoreix aquesta dinàmica, que pot convertir la Trinitat Nova en la més vella de les Trinitats. Just en el moment històric en què la resta de barris de Nou Barris i la ciutat van incorporant-se a un desenvolupament que millora la qualitat de vida de llurs habitants.

L'Associació de Veïns del barri, amb una forta base social i una de les pioneres a Nou Barris i a Barcelona (nasqué l'any 1970), preocupada per aquest procés d'envelliment de la població i de pèrdua de joves així com per la degradació constant del parc d'habitatges (ja no eren dignes al seu inici), agreujada per l'aparició d'algunes patologies estructurals (aluminosi, carbonatosi), decidí agafar la paella pel mànec i realitzar un Pla d'actuació que projectes el barri cap al seu futur.

Aquesta és la primera característica a destacar d'aquesta experiència: el seu naixement fruit de la iniciativa social que reconeix la necessitat d'elaborar una estratègia globalitzadora d'intervenció al territori. L'Associació de Veïns mobilitzà al seu voltant tot un seguit de professionals, veïns, amics i simpatitzants que durant un procés relativament curt col·laboraren a definir les línies de treball d'un hipotètic Pla comunitari.

Breus de barri

El Clot

De farinera a centre cultural
El mes de maig passat es va inaugurar La Farinera del Clot com a centre cultural. Vint anys de reivindicació han donat els seus fruits. Tot un rècord: vint anys. El barri va celebrar amb alegria la inauguració, sobretot en comprovar que s'han respectat els tres molins de justia i tota la forja del vell edifici. El Centre Cultural el cogestionaran el Districte i el teixit associatiu.

Les Corts

A la tercera va la vençuda
Un nou Pla urbanístic garanteix que les cases del carrer d'Anglesola no aniran a terra. Diverses entitats fa temps que reclamaven que es respectessin característiques del carrer i edificis, ja que forma part del nucli històric de Les Corts. Ara, el document urbanístic presentat assumeix aquesta reivindicació.

Torre Baró

Volien que se'ls tingui en compte
El 28 d'abril, Joan Clos va retirar del Ple de l'Ajuntament la proposta de construir 700 pisos a Torre Baró. Els veïns havien amenaçat d'interrompre la sessió de la plaça Sant Jaume. El regidor Santibarcó havia tramitat aquesta obra a l'esquena del veïnat. Torre Baró exigeix que es portin a terme les actuacions que contemplava el Peri. El barri va plantejar les seves exigències amb crísis i pancartes al Pregó de la Festa Oficial del Districte.

Les Corts

El Barça 2000 Irrita
A l'Assemblea celebrada el passat dia 5 de maig, 300 veïns i veïnes van acordar portar a terme oposició frontal a un projecte no s'ha de realitzar entre uns barris que ja suporten diferents equipaments. Es va acordar fer diverses accions de protesta i es va enviar una carta a l'alcalde demanant que el període d'alegacions s'allargui fins a finals de setembre. També va ser molt comentat que un Pla d'aquesta envergadura no s'aprovés inicialment al Ple, sinó per un decret del Tinent d'Alcalde. Al mateix temps, és imperdonable l'actitud del president del FC Barcelona, Josep Lluís Núñez, d'aprofitar l'eulòria de la celebració de les lligues per reclamar el suport de l'alcalde en públic, quan el tema està en període d'alegacions.

Trinitat Nova

Enderrocament de 891 habitatges
Més de vuit anys reclamant que es remodelessin tots els habitatges afectats d'aluminosi. Han calgut moltes reunions, manifestacions i denúncies perquè el barri aconseguís el que és just i raonable. Compromís d'aixecar de bell nou 900 cases més en sis anys. Les condicions econòmiques són especials i reconeixen que la majoria de veïns i veïnes està jubilada i té un nivell econòmic molt baix.

10 anys de concurs literari a Sant Antoni

SANT ANTONI

ALFONS BARCELÓ

El dia 16 de maig es va fer l'entrega a la Casa Gollerichs, dels premis corresponents al 10è Concurs Literari del Barri de Sant Antoni. Prèviament es va presentar el llibre editat per l'Associació de Veïns i pel Districte de l'Eixample. "Xè Aniversari Concurs Literari", que inclou els treballs guardonats a les anteriors convocatòries.

Com a membre de la Junta de l'Associació de Veïns del Barri de Sant Antoni, crec que cal plantejar les següents reflexions:

1. És bo de tant en tant mirar al darrere. És el que avui fem amb la publicació dels treballs guardonats en les diferents edicions del concurs.

2. Per què 10 anys? Perquè tenim deu dits a les mans, i perquè a la nostra cultura el sistema mètric decimal ja sembla gairebé natural.

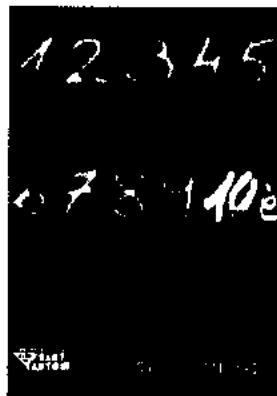
Cada realitat concreta té la seva escala temporal apropiada. Hi ha papallones que viuen unes poques hores i serralades que han viscut milions d'anys. Alguns elements químics tenen una vida mitjana inferior al segon, mentre determinats arbres poden viure molts segles. Un poeta va comentar que els jardins per a les roses serien éssers immortals.

10 anys és una bona unitat temporal per examinar la vida dels barris i dels concursos literaris. Per això des de l'Associació de Veïns del Barri de Sant Antoni vam voler celebrar aquest aniversari amb un èmfasi especial. Gràcies al suport del Districte de l'Eixample ho hem pogut fer. I aquest llibre n'és el testimoni material.

3. Malgrat els immensos avenços científics i tècnics, encara vivim en un món marllitzat per la guerra i la fam, l'atur i la marginació, l'opressió i la falta de llibertats democràtiques. En un món amb aquestes tares la justificació de la literatura no és immediata. Per descomptat que les activitats escapistes no solen ser il·legals, ni és punible l'escriptura que busca la pura evasió. Però l'ideal d'una bona vida no és tan sols no anar a la presó; també és desitjable poder-se mirar al mirall sense sentir vergonya d'allò que un va fer.

4. Ara bé, si se'm pregunta quins són els grans problemes que amenacen el progrés i la viabilitat de la societat moderna, conculstaré que LA INCULTURA (això és, la ignorància i l'incivisme) és un dels principals perills, encara que no sigui ni l'únic ni el primer. I dins d'aquest capítol, no cal insistir que l'escriptura constitueix un dels grans territoris de creure de la intel·ligència i la socialització, una de les àrees importants de la cultura humana. S'ha d'entendre "cultura" en sentit ampli. Tan vàlid com a indicador cultural és ser capaç de fer correctament una anàlisi gramatical com resoldre una equació de segon grau, i tan vàlids saber empellar un tallerger com tocar la flauta o arreglar una aixeta.

5. Les cultures no tenen vida pròpia. Són creacions històriques que es mantenen gràcies al suport actiu de les persones. La cultura s'ha d'aprendre i la seva difusió es fa per mitjà de la paraula, de la imitació, de l'exemple, de l'ensenyament formal, amb l'ajut d'artefactes materials i conceptuals, condicionada per institucions de tota mena. I és interioritzada i rimada i modificada per cada nova generació. I constitueix un terri-

tori complex amb àrees de normes i de coneixements ben assentats; amb herències molt respectables i amb construccions efímeres; amb la gran ciència d'acadèmies i laboratoris al costat de les tècniques seculars de la bona cuina.

6. Però no estem aquí només per retrè homenatge a la llengua i per homenatjar els amants de l'escriptura.

El llibre que presentem no és únicament una col·lecció de paraules catalanes escrites per diferents persones al llarg de deu anys. És també fruit d'una colossal cooperació humana: en la tria i composició han treballat Silvia Oliver i Montse Pomés, amb ordinadors, disquets i impressores fabricats per no se sap qui. El disseny va ser realitzat per Jordi Tàrraga. Després, el llibre ha estat imprès per la impremta municipal sobre paper tret d'arbres canadencs o de l'Amazònia, tallats amb serres alemanyes i transportats en valxells anglesos, governats per un capità grec i mariners portuguesos.

Tot i així aquesta Immensa

cooperació s'ha vertebrat d'una determinada manera per un impuls específic, atesa la voluntat d'organitzacions cíviques de tots tipus, una organització voluntària, l'Associació de Veïns del Barri de Sant Antoni, i l'organització política municipal, l'Ajuntament a través del Districte de l'Eixample.

7. En resum, aquests són els tres elements centrals que volia remarcar. La paraula, la cooperació humana, les institucions. Tots tres elements són importants, però la seva integració positiva no queda mai assegurada per decret.

Passa que les institucions es burocratitzen si no hi ha processos de control i de renovació. Resulta també que la cooperació humana s'afebleix si la societat potencia mecanismes basats en principis egoistes i mercantils. I pel que fa a les paraules convé apuntar que no són del tot innocents: poden enganyar i poden fer mal. Però també és veritat que ens poden fer més humans, més solidaris i tal vegada més felïços.

8. Des de la gairebé quaranta anys sóc un lector compulsiu. Amb els llibres he après, he gaudit, m'he avorrit i m'he irritat. Ara, per evitar perdre el temps, demano que només em recomanin llibres molt bons, i en reciprocitat em plau donar a conèixer les obres que m'han interessat especialment.

En un dia com avui, vull aprofitar l'avinentosa per retrè el meu homenatge particular i dedicar el meu record a l'obra "Si això és un home" de Primo Levi, on informa de les seves experiències als camps de concentració nazis. "Ens queda la paraula", escrigué un poeta. Primo Levi va demostrar que no era una frase purament retòrica.

Aturem la guerra

BARCELONA

Reacció

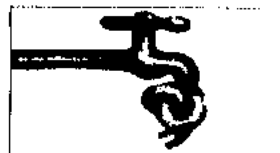
Durant les últimes setmanes, als barris de la nostra ciutat s'han celebrat nombrosos debats dins la campanya "Aturem la guerra". També hi ha hagut concentracions a la plaça de Sant

Jaume i una segona manifestació el diumenge 30 de maig, a la qual assistiren miters de persones. La Favb, que forma part de la Plataforma ciutadana convocant d'aquests actes, està convocada per la guerra no és cap solució i que la paguen, com sempre, els sectors més desfavorits.

Una porta oberta en la lluita de l'aigua

ÚLTIMA HORA

Reacció

Davant les nombroses consultes que s'han rebut a la Favb, hem d'informar que el manifest de compromisos, si bé suposa un pas endavant en la solució del conflicte social que representa la lluita de l'aigua, no és de bon tros la firma de la pau definitiva.

És important que la Generalitat accepti que 100 litres per persona i dia tinguin un preu bonificat. També és important que s'accepti que el preu de l'aigua torni al que tenia el 1990 més els IPCs corresponents. I igualment remarcable és que se simplifiqui la factura i es limiti a contemplar el preu de l'aigua més l'iva i una taxa de la Generalitat que assumeixi el cànon hidroàulic i la taxa de sanejament.

El document de compromisos que es va firmar amb la Generalitat el 25 de maig, té el vist-i-plau de tres

bandes i ara s'haurà d'acompanyar de les signatures dels grups parlamentaris per aprovar la nova llei.

En el moment de llançar aquesta edició, l'Entitat Metropolitana ens ha convocat pel 27 de maig per signar un altre document que implica treure del rebut de l'aigua la taxa de tractament de residus, i concretar unes tarifes que permetin arribar a la reivindicació del preu de l'aigua de 1990 més l'IPC.

Mentre els acords signats no s'apliquin i el resultat no sigui un nou rebut de l'aigua, la campanya continuarà. Només quan això sigui una realitat palpable i no només una promesa electoral, acabarà la lluita contra els impostos abusius en el rebut.

Cambio de piel

Un millar de nuevas viviendas sustituirá a las 800 casas baratas de Bon Pastor

MARTA RICART | BARCELONA

El último día de su campaña electoral, Joan Clos visitó el barrio de Bon Pastor, en el distrito de Sant Andreu. Allí pudo comprobar las malas condiciones de habitabilidad de las viviendas (de 43 m² la mayoría) y lo mucho que aún queda por hacer en algunos rincones de Barcelona. Quizá para las próximas elecciones, dentro de cuatro años, Clos podrá visitar alguno de los mil pisos nuevos que sustituirán a las casas obsoletas, porque en una de las últimas decisiones adoptadas antes de que acabe el mandato, el Ayuntamiento decidió iniciar la tramitación de la reforma de uno de los pocos barrios de casas baratas que quedan en la ciudad después de la renovación de otros como Edmond Guàrdia o Baró de Viver.

La reforma de las viviendas de Bon Pastor, proyecto que se aprobará en octubre, supondrá la construcción de casi 1.100 nuevas para sustituir las actuales, así como de 200 m²

La operación se llevará a cabo por fases y se ejecutará en un plazo de diez años. Los nuevos pisos tendrán entre 70 y 90 metros cuadrados de superficie

300 más para cubrir el déficit del barrio y albergar a otras familias de los alrededores que necesitan vivienda pública. Los pisos, de entre 70 y 90 m², los promueve el patronato municipal de Vivienda.

La operación se llevará a cabo por fases en un plazo máximo de 10 años. El patronato ha presentado cuatro propuestas para la reforma del barrio, que se deben consentir con los vecinos para que después el Ayuntamiento apruebe la que se escoge. La pretensión es que la actuación cuente con la ayuda de la Generalitat y el Gobierno central, tal como ha ocurrido con las reformas de otros barrios de casas baratas. También se cuenta con fondos europeos, mediante, por ejemplo, de la introducción en el proyecto de medidas de ahorro energético.

En el Bon Pastor viven 10.100 personas. El barrio está en un fase de transformación, la del plan de reforma Sant Andreu-Sagrera que gira en torno a la construcción de la esta-

Las denominadas Casas baratas de Bon Pastor serán sustituidas por viviendas más amplias

ción del tren de alta velocidad. Muy cerca se han empezado a desarrollar proyectos como el centro comercial y de 900 plazas La Mariposita, que costará una inversión de 60.000 millones. En el Bon Pastor está también la tercera área industrial más importante de Barcelona, después de las de Poblenou

y Zona Franca, que acoge a unas 500 fábricas, entre ellas las de Mercedes Benz, Inacrom o Burberry. Su renovación, con ayuda de fondos europeos, en previsión de la futura llegada del AVE, la reactivará económicamente.

Con estas perspectivas de futuro, el distri-

to de Sant Andreu, que en el último mandato de Joan Clos fue gobernado por el PSC, se convertirá en el distrito más rico de Barcelona. Vivienda ha pasado en marcha la elaboración de un plan de futuro para la transformación del Bon Pastor. Este proceso de mejorar la calidad de vida en el barrio y, así, reducir la marginalidad. En él se quiere implicar a instituciones públicas y privadas, así como a las entidades del barrio y a los vecinos. La actuación estratégica tendrá tres vertientes: la urbanística, basada en la reforma de las casas baratas y la mejora de los esp-

OTRAS REFORMAS

Plan de rehabilitación en Can Peguera

El patronato de Vivienda también tiene prevista iniciar la rehabilitación de las 614 casas baratas en régimen de alquiler del grupo Ramon Albó o Can Peguera, donde se quiere recuperar los vecinos para su barrio, situado en Nova Barris. Las obras, como en Bon Pastor, también se llevarán a cabo por fases. Las viviendas tienen entre 40 y 55 m². En 1997 ya se estudiaron los edificios para ver qué intervenciones eran necesarias, que incluyen desde la reparación de grietas o humedades hasta tirar tabiques para ampliar las viviendas. La intención es que Can Peguera sea un barrio que participe en un programa de la UE, junto con otras ciudades europeas, para probar la instalación (con fondos comunitarios) de placas solares para disminuir el consumo de agua caliente y calefacción.

Los planes de vivienda pública, la búsqueda de la promoción económica del barrio, y el aspecto social es el que, por ejemplo, se quiere fomentar el asociacionismo o impulsar un proyecto de mediación intercultural si para facilitar un mayor diálogo entre la comunidad gitana y el resto de residentes en el barrio. "El barrio cambiará mucho en unos pocos años", asegura Fontdevila, hoy concejal en Sabadell. El Bon Pastor es fruto de diferentes poblados barceloneses: la barriada Estadella, l' Sanchís y las casas baratas Milans de Bosch. El nombre fue dado en 1933 del cinepo Icaria. La última etapa de crecimiento se experimentó en los años cincuenta.

Cases barates de Can Peguera, al Turó de la Peira, ahir.

Barcelona diu adéu a les cases barates construïdes als anys 20

Només sobreviu un polígon del Turó de la Peira destinat a immigrants

RODRIGO FONTOVA
Barcelona

Les cases barates construïdes als anys 20 per atallar la pobresa immigrant que arribava a Barcelona es conservaran mil·lònades a Can Peguera, al Turó de la Peira, per voluntat dels veïns. Els altres tres polígons, Mians del Boson -després anomenada de Bon Pastor-, Baró de Viver i Eduard Audoa estan desapareixent del mapa per donar pas a noves vivendes.

Un estudi encarregat pel Patronat Municipal de la Vivienda contrasta la investigació més detallada que s'ha dut a terme sobre aquesta tipologia de vivendes obreres que s'originen de manera natural. L'estudi l'han elaborat Miquel Domingo i Ferran Segura, del departament d'Urbanisme de l'Escola d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Els baris de cases barates construïdes durant la dècada de l'any 20 procedeixen de la primera legislació sobre la vivenda popular a Espanya, i encara se'n poden veure als afores de nombrosos pobles. A Barcelona,

la preparació de l'Exposició del 1929, faiga de la construcció a l'exemple i de treballs de botiguet del moment van abraçar un gran volum de mà d'obra obrera entre l'any 1921 i el 1930 en 451.255 persones.

Aquest augment de la població va obligar a construir nous

baris en zones molt allunyades del centre que s'anaven ocupant a mesura que s'endinçaven les barriades. Miquel Domingo al·l·lega en total 13.000 les barraques que existien a la ciutat entre el 1925 i el 1927. Els quatre polígons de cases barates que intantem subestimar-les con-

rien uns 2.000 pisos en què s'allotjaven entre 12.000 i 15.000 persones.

Des dels quatre baris nous, el d'Eduard Audoa es va situar a la Zona Franca, "com a exemple perquè els estrangers volguessin com a solució dels problemes de la vivenda", assereixen els veïns de l'estudi. El de Bon Pastor (abans Milans del Bosch), que es va construir a la riba dreta del Besòs, era el més gran i el més marginal.

Problemes d'amuntegament i els vàters en un pati

Les cases barates van ser dissenyades de forma gairebé clònica, mitjançant les rectànguls de casetes de planta baixa esquitrades de plaques. Les vivendes ocupaven entre 43 i 64 metres quadrats. En una habitació s'hi arribaven a amuntegar cinc persones, i els vàters, d'1,44 metres, estaven situats en un pati. Durant els anys 50, el polígon Eduard Audoa s'hi van edificar unes vivendes anomenades Jugués que encara eren més reduïdes: 19 metres quadrats.

El problema és que l'espai es va utilitzar sense tenir en compte la congestió de les famílies d'immigrants, i es va crear una densitat humana desmesurada en aquestes baris tan marginals com vivendústies.

Miquel Domingo opina que la legislació sobre cases barates "estava molt bé sobre el paper, però, quan es va portar a la pràctica, una complexa successió d'interrupcions va desvirtuar totalment la idea inicial".

La zona més ben situada

El de Baró de Viver tampoc forma excepció amb cap altre urbà. El de Francesc Alòs, avui Can Peguera, al Turó de la Peira, era el més ben connectat. "El més integrat, en aquest cas Can Peguera, és el que sobreviu", assereix Miquel Domingo. El model de les cases barates només pertany a Can Peguera, tot i que un seguit de millores impedeix contemplar-les com quan es van edificar. La resta, o s'ha endinçat, com el polígon d'Eduard Audoa, o està en procés de substitució per pisos moderns com a Bon Pastor i Baró de Viver.

EL PAIS

07-10-1999

La federación de vecinos pide mayor celeridad a las administraciones

La FAVB denuncia que todavía hay 6.000 viviendas con aluminosis

Barcelona todavía tiene 6.000 viviendas con aluminosis pendientes de rehabilitación o de ser sustituidas, es decir, el 40% de las 13.278 que estaban afectadas de esa patología, según un estudio de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barce-

lona (FAVB) realizado en 1991. En un informe presentado ayer, la federación critica la lentitud con que se aborda el problema de la aluminosis, un "agravio comparativo", según dice, que contrasta con la rapidez con que se solucionan otros asuntos, como la reconstrucción del Llobr.

Los barrios afectados todavía por la aluminosis son nueve y en la mayoría de los casos la rehabilitación corresponde a Adigea —empresa dependiente de la Generalitat— y al Patronato Municipal de la Vivienda. De acuerdo con el informe de la FAVB, de las 6.000 viviendas que todavía arrastran el problema, 3.369 tienen que ser sustituidas y 2.740 rehabilitadas. Además, 500 de estas viviendas están en edificios apuntalados y 100 están incluso apuntalados en su interior.

La FAVB denuncia que el ritmo de la construcción y rehabilitación es muy lento y sin expectativas de mejora ya que muchas previsiones de la solución apuntan al año 2006. "Nos parece que ese ritmo es lentísimo porque estamos hablando del derecho a la vivienda. Por eso pensamos que hay que poner una fecha límite en la solución del problema de la aluminosis y esa fecha deba ser enero del 2004, el año del Fórum. No tiene sentido que Barcelona quiera abanderar el concepto de la sostenibilidad y se olvide de que, primero, debe ser una ciudad justa", explicaba

ayer el vicepresidente de la FAVB, Andrés Naya. La federación insiste en que, para empezar, las administraciones implicadas —la Generalitat y el Ayuntamiento— deben cumplir los plazos que ya habían dado "y no pasarse nueve años discutiendo sin ponerse de acuerdo, como ha ocurrido en Trinitat Nova", añade Naya.

Esta es la radiografía que hace la federación de la situación de los barrios afectados por aluminosis:

► **Darrocaldit.** Pendientes de rehabilitar 246 viviendas, 15 de ellas apuntaladas.

► **Maresme.** 1.200 viviendas afectadas pendientes de rehabilitar.

► **La Pau.** 120 pisos nuevos, en tres bloques, uno de ellos ya ocupado y dos aún en obras. 512 viviendas más pendientes de rehabilitación.

► **El Pobleu.** Pendiente de completar la entrega de 421 pisos nuevos, de los que 108 ya están construidos.

► **Sant Cristòfol.** De las 90 viviendas que deben construirse, sólo se ha entregado una parte.

► **Sudcoste del Noya.** Pendientes de construcción: 470 pisos y 310 más por rehabilitar. De los nuevos siete bloques que se debe levantar, los primeros se entregarán en el 2001 y el último en el 2005.

► **Trinitat Nova.** Pendientes de construir 1.020 viviendas. Ahora se está discutiendo el proyecto y el año que viene se iniciará la construcción de las tres fases. El plazo previsto de finalización es el 2006.

► **Turó de la Febra.** Pendientes de construir 686 viviendas y 200 para rehabilitación. Se han construido 378 pisos, y los que restan se entregarán por fases entre este mes de octubre y el 2003, aunque hay 125 que no tienen fecha comprometida.

► **Via Trajana.** Pendientes de construir 552 viviendas. Actualmente hay 400 pisos apuntalados y la fecha prevista de entrega de la última fase es el año 2003.

La **Gent**
i el **Carrer**

L'Hondo de Vallbona, un racó oblidat prop de Montcada

ROSER ARGEMÍ I ANDRÉS NAYA
Havien de treballar de nit per aconseguir posar el sostre i evitar que, de dia, la guàrdia urbana els enderroqués la feina feta.

"Vallbona era la part baixa de Torre Baró" ens diu en Raia, de l'associació de veïns de Torre Baró. "La canalla de tot el barri anàvem a baix, al Rec Comtal, a banyar-nos i a jugar a futbol. De tota la zona se'n deia Torre Baró. A la vora del tren hi havia una sèrie de casetes petites, les cases barates, on vivien unes quantes famílies, sobretot de gitanos. Avui és el camp de futbol de Vallbona"

Quan l'estructura arribava a tenir sostre, llavors ja no podien treure'ls. I menys quan aconseguïen tenir l'escriptura de propietat del terreny. Així ho explica en Cirilo Poblador, el lluitador irreductible de Vallbona, i defensor encara, als seus 80 anys, de la justícia per als veïns del barri.

"El 25 de juliol de 1965 —te la data fixada a la seva memòria— empecé a pagar la parcel·la a Fidel Puig, que era secretari de una persona de la família Sivatte y propietario de una parte de los terrenos". Pel solar va pagar unes 32.000 pessetes en total, en 15 anys, a 200 pessetes al mes. Unes 2,5 pessetes el pam quadrat.

La seva caseta havia arribat a allotjar quatre famílies ahora. Després en Cirilo se l'ha modernitzat a mida que la vida li ha estat més agraïda. Avui només ell, la dona, una filla i un nét gaudeixen de la tranquil·litat d'aquest espai profund, l'Hondo, que encara al llent, és acaronat pel sol moltes hores al dia. Un esquelet de ferro a punt de caure, que no es pot anomenar parada, marca el final de trajecte de les línies 97 i 81, que els pretenen connectar amb les autopistes i la ciutat. És la demostració de l'estat de deixadesa en què l'administració té tot el barri.

● Entre Montcada i Barcelona

La casa d'en Cirilo és al paratge anomenat hondo, l'Hondo, un quèixal molt pronunciat que la muntanya que està dividida per la carena entre Montcada i Barcelona, al mig de la vall per on s'escola el Besòs d'entrada cap al Barcelonès. Entre tanta parafernàlia de trens, carreteres,

Als anys cinquanta, a mesura que anaven arribant tantes famílies d'altres punts de la Península buscant feina a Barcelona, aquesta zona es va començar a vendre per parcel·les petites i barates. La gent s'hi feia la caseta

DANI COINA

● Vallbona és a la part baixa de Torre Baró, per sota de la Meridiana, un racó oblidat

res, instal·lacions de tota mena, fàbriques, cementiris i edificis de moltes plantes i grans volums, encara hi ha entorns idíl·lics. Entre Santa Coloma de Gramenet, Sant Joan de Montcada, Ciutat Meridiana i Torre Baró hi ha Vallbona, que s'ha quedat quaranta anys enrere, sense urbanitzar, sense serveis, però amb molt d'espai regat pel silenci i net Rec Comtal que li dona vida.

Vallbona que, com diu el seu nom, és una "vall" i "bona", on hi havia l'antiga torre del Baró o Quadra de Vallbona, es va haver de separar de Torre Baró com a barri el 1967, amb la construcció de l'autopista que va fer desaparèixer la major part de cases i comerços del costat de la carretera de Ribes, que feia de carrer major del nucli.

Ja hi havien començat a arribar immigrants, molts d'Extremadura,

que s'hi van aixicar com van poder en casetes d'autoconstrucció, i van convertir-ho en un nou barri de Barcelona.

En les millors èpoques, el barri tenia de tot. A l'Hondo, que n'era el centre, hi havia dos bars i dues botigues de queviures, a més d'altres establiments. El que avui és una explanada desolada, entre ciutat i península, era el centre, comercial i lúdic de tot l'entorn. La revella de Sant Joan, Nadal o qualsevol celebració es feien a l'Hondo.

● Els canvis de qualificació

El tomb el va causar el canvi de qualificació. Molta part del barri passava a ser zona verda. I llavors van començar les expropiacions i els enderrocaments. Van anar a terra més de cent edificacions, van legalitzar les cases amb escriptures de propietat, com la d'en Cirilo, i tots aquells que no en tenien, només van cobrar per les rudimentàries edificacions que havien fet.

Ara s'està negociant un nou pla d'urbanització, altra vegada, de Torre Baró i Vallbona junts. L'ajuntament hi vol fer 3.000 habitatges després d'enderrocar moltes cases. Quan això es faci, que trigarà uns anys, neixerà un barri totalment diferent. S'haurà acabat la tranquil·litat i la llunyania; hi haurà carrers que connectaran amb Barcelona i Montcada. Hi haurà botigues i serveis. Segurament també hi haurà habitatges més dignes.

Però la gent del barri diu que no permetrà cap moviment de terres fins que no s'arregli la situació del campament de portuguesos que hi

Vallbona i Torre Baró, en saben menys. Com recorda en Cirilo, no van permetre a l'empresa d'autopistes, que havia de fer l'A7, que bellugues cap màquina ni enderroqués l'edifici que feia d'escola, de dispensari i de sala de l'associació de veïns. Van anar a negociar amb posar-se, famílies amb criatures, al davant. Van aconseguir que el director es comprometés a fer l'escola, que és avui l'únic servei que té el barri, l'escola pública on vivien sobretot la mainada dels portuguesos.

Els veïns han decidit que tallaran cada dia la carretera fins que Barcelona i Montcada resolgui aquest tema. Malgrat la modernitat dels nostres ajuntaments, encara moltes vegades l'única forma de ferlos entendre les coses és sortir al carrer. El campament dels portuguesos només fa vint anys que es troba en aquesta situació de marginació.

En Cirilo al seu solar s'hi va fer una casa al mateix ritme que el dels seus veïns, de nit i buscant tots els atacs possibles, sobretot el capell del barri, mossèn Miquel. Juntament amb ell, que coneixia en Porcicles, es van presentar a casa de l'alcalde per aconseguir que la policia no enderroqués el que ja estava construït. Era l'època en què la guàrdia urbana enderrocava les autoconstruccions portaven els estadants a Misiones, Montjuïc. A vegades, se'n duïen el mobles amb enganys i després el cremava. Els que feien complir la llei eren, en molts casos, personalges de l'eslill del més pur oest, amb pistola inclosa. Els veïns de Vallbona encara recorden el Grabado com un tibat dels més temibles.

ha dat de la muntanya, en el límit entre Montcada i Vallbona. Alguns dels estadants la més de vint anys que hi viuen, en condicions molt precàries.

I d'això d'aturar màquines, els de

DANI COINA

● La plaça és un indret que convida a fer-hi estada

La plaça Primer de Maig no sembla Barcelona

● Entre la línia de tren que va a Granollers i l'Hondo, hi ha un edifici municipal que fa anys va ser ocupat pels veïns per forçar que l'ajuntament el donés al barri. Els veïns li van posar "Primer de Maig", nom que ara s'ha estès a la plaça del davant. És un paratge idíl·lic, una mica descuidat, però verd i amb un canal per on passa sense alçar-se un corrent d'aigua transparent, el Rec Comtal.

En Benito, veí de l'edifici, ens diu: "Este edificio hace unos quince años que se arregió. Los jardines están descuidados. Mi suegro, que es catalán de Catalunya, dice que este canal, que tiene más de 100 años, nace en Montcada Segura que el agua es mejor que la del grifo".

Al bloc hi viuen 24 famílies de Vallbona que, tot i la manca de serveis que ofereix avui el barri a uns mesos va llançar la darrera botiga de queviures al carrer Pierola, gaudeixen d'un entorn verd i de molta aigua neta, especialment a la resclosa on a l'esllo la canalada es pot banyar amb peixos i caps grossos.

DANI COINA

● Les sigües tranquil·les del Rec Comtal travessen el barri

Una dècada vivint entre puntals

MARTA PLUJA

L'onze de novembre de 1990 es va enfonsar parcialment un bloc al Turó de la Peira, amb el resultat d'una veïna morta i diversos ferits. D'aquesta tràgica manera entrava en escena l'aluminosi, una patologia que afecta l'estructura dels edificis construïts amb ciment Electroland (l'anomenat aluminosi), fabricat a Catalunya per l'empresa Ciments Molins i prohibit a França des del 1943. Al nostre país es va utilitzar durant les dècades dels cinquanta i els seixanta amb el beneplacit de les administracions.

Després de nou anys des que es va detectar, només a 25 barris s'han solucionat els problemes derivats del ciment aluminòtic. En general es tracta dels barris amb un nombre d'habitatges afectats. Però encara n'hi ha nou en ple procés de remodelació o rehabilitació.

Un estudi oficial realitzat el 1991, xifrava en 87.000 els habitatges afectats d'aluminosi a Catalunya. La nostra ciutat en tenia uns 15.000, tot i que la xifra real és difícil de saber. En un treball realitzat per la Favb, a partir de dades aportades per les associacions de veïns, es

● La imaginació ajuda a suportar la incomoditat de viure entre puntals tant temps

van localitzar 13.278 habitatges aluminòtics amb l'adreça exacta. En aquests moments, just quan s'acaba d'inaugurar el nou Liceu

—obra que ha costat 17.000 milions de pessetes—, 4.6.000 habitatges esperen reparació i unes 10.000 s'han construït.

dent de remodelació (2.740 habitatges) i 13.278 habitatges amb un pla de treball per la Favb en construcció.

continua esperant una actuació a nou barris de la ciutat: dos d'habitatges privats (Maresme i Turó de la Peira); cinc del Patronat Municipal de l'Habitatge (El Polvorí, Sant Cristòfol, Sud Oest del Besòs, Trinitat Nova i Via Trajana) i dos d'ADIGSA (Guineueta i La Pau).

Així doncs, es pot comprovar que el ritme és molt lent i que es continuen prioritant les operacions d'imatge per damunt de les necessitats ciutadanes. En els barris que encara s'està a l'espera de solucions els compromisos de resolució oficials se situen entre el 2001 i el 2006. D'aquesta manera hauran passat 15 o 16 anys des de la detecció del problema, i això sí no hi ha més endarreriments.

Aproximadament 500 habitatges continuen apuntalats a cinc barris de la ciutat: 400 d'habitatges cases pertanyent a Via Trajana (amb puntals als balcons i als baixos), les altres 100 corresponen a Guineueta, El Polvorí, Sant Cristòfol i Turó de la Peira. Els puntals a Pla de Sant Jordi i al Turó de la Peira són de fusta i no es poden retirar mai més. A més, hi ha un nombre de cases a Guineueta i al Turó de la Peira que tenen el puntal de fusta i s'espera que

L'aluminosi barri a barri

● Aquesta és la relació dels barris que continuen esperant la resolució del problema de l'aluminosi i la situació exacta en la qual es troben, segons l'informe presentat públicament per la Favb l'octubre passat:

GUINEUETA

- Titularitat: ADIGSA
- Pendants: 250 habitatges per rehabilitar
- Situació: Dels 350 habitatges que es van arreglar el 1993, avui tornen a necessitar nous arranjaments 250. En el seu moment, l'associació de veïns va denunciar la insuficiència dels treballs realitzats
- Termini de finalització: Hi ha un cert compromís d'acabar entre el 2001 i el 2002
- Apuntalats: 15 habitatges

MARESME

- Titularitat: Privats
- Pendants: 1.200 habitatges per rehabilitar
- Situació: De 38 escales d'habitatges que hi ha al barri, només s'han fet obres a tres (dues d'elles són a punt d'acabar). Una quarta escala està en tràmits. La resta correspondria als 1.200 pendants
- Altres consideracions: Les causes de l'enorme endarreriment són, entre d'altres:
 - Han de pagar part de les reformes, al contrari que en els habitatges oficials
 - Són persones grans, en edat de jubilació i amb pocs recursos econòmics
 - Accedir a les subvencions (50%) és difícil a causa de la complexitat del decret que les aprova
 - A més, la Conselleria de Benestar Social ha suprimit un ajut complementari del 25%
 - Termini de finalització: No n'hi ha

LA PAU

- Titularitat: ADIGSA
- Pendants: Construir 120 habitatges nous. Rehabilitar-ne 512
- Situació: Els tres blocs enderrocats se substitueixen per tres nous edificis. Un ja està habitat i els altres dos són a punt d'acabar-se. Els 120 habitatges s'entregaran en quany si no hi ha endarreriments.

Quant a la rehabilitació queden dotze blocs (512 habitatges) i es fan progressivament en funció de la gravetat dels informes

■ Altres consideracions: L'associació de veïns no va signar el Pla Directori d'ADIGSA fins el 1998, perquè no incloïa els vicis ocults dels habitatges. Finalment la Conselleria va accedir a incorporar un annex en aquest sentit. Encara que el Pla Directori és vigent fins el 2008, l'associació de veïns considera que s'acabaran molt abans

- Termini de finalització: Remodelació 1999-2000; rehabilitació sense data

EL POLVORÍ

- Titularitat: Patronat Municipal de l'Habitatge
- Pendants: Construir 421 habitatges
- Situació: S'han construït 108 habitatges. Després de diversos endarreriments s'han reprès les obres i s'estan construint els que falten
- Termini de finalització: any 2000
- Habitatges apuntalats: 28

SANT CRISTÓFOL

- Titularitat: Patronat Municipal de l'Habitatge
- Pendants: 90 habitatges per construir
- Situació: S'han construït les dues primeres fases. 200 habitatges que s'entregaran les properes setmanes. Queda per construir la tercera fase i una església
- Termini de finalització: 2002

SUD OEST DEL BESÒS

- Titularitat: Patronat Municipal de l'Habitatge
- Pendants: Construcció de 470 habitatges nous
- Rehabilitar: 510 habitatges
- Situació: Els set blocs que se substituiran pels 470 nous habitatges s'han programat en tres fases. El 2001 se n'acabaran dos. El 2003, quatre més. L'últim, el 2005.
- Altres consideracions: Les rehabilitacions troben oposició entre el veïnat. Preocupa que, tenint subvenció el 85% de les obres, no es puguin prorrogar aquests

avantatges més enllà de l'any 2000

- Termini de finalització: 2005

TRINITAT NOVA

- Titularitat: Patronat Municipal de l'Habitatge
- Pendants: Construir els 1.020 habitatges
- Situació: Han calgut nou anys perquè Generalitat i Ajuntament es possessin d'acord en la remodelació. Actualment s'està discutint el projecte i està previst iniciar les obres el 2000 amb un calendari de tres fases

- Termini de finalització: 2006
- Apuntalament: 40 habitatges

TURÓ DE LA PEIRA

- Titularitat: Privats
- Pendants: Construir 686 habitatges nous. Rehabilitar uns 200 habitatges
- Situació: S'han construït 378 nous habitatges. Pel que fa a la rehabilitació està al 50%. Dels pendants de construir:

- 71 s'entregaran l'octubre d'enguany
- 400 hauran d'acabar-se pel 2000
- 100 per a l'any 2003
- En queden 125 que no tenen data de compromís

■ Altres consideracions: La tasca de remodelació té continuats endarreriments, ja que no es tracta només de construir nous habitatges, abans cal enderrocar els que hi ha i fer les pertinents expropiacions.

Quant a la rehabilitació, alguns propietaris no les accepten, ja que creuen que no val la pena invertir quantitats importants en pisos petits i construïts amb materials dolents

- Termini de finalització: 2003 (quedant-ne encara 125 de pendants)
- Apuntalats: 30 habitatges

VIA TRAJANA

- Titularitat: Patronat Municipal de l'Habitatge
- Pendants: Construir 552 habitatges
- Situació: S'enderrocà tot un barri format per 696 habitatges. S'han construït 128 habitatges en quatre blocs. Les obres han estat aturades un any i mig. Actualment

ALUMINOSIS

11 DE NOVEMBRE

10è aniversari de l'enfonsament d'un edifici al Turó de la Peira amb diversos ferits i la mort d'una veïna.

CONCENTRACIÓ
Dilluns, 11 de novembre
a les 8 del vespre
a la Plaça Sant Jaume

FAVB
FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE BARCELONA
COORDINADORA DE BARRIS AFFECTATS PER ALUMINOSIS

El Turó de la Peira i els barris afectats de Barcelona esperem solucions.

s'estan construint 226 habitatges que s'hauran d'acabar abans de l'any 2000. En queden pendants de construir 226 més

■ Altres consideracions: L'enderriment està coincidint amb un important desenvolupament del barri. La situació és francament difícil i un nombre important de veïns ha abandonat el barri

- Termini de finalització: 2003
- Apuntalament: 400 habitatges

Xavó-Xaví és l'esperança de Can Tunis

BASELIO GONZÁLEZ

El desconèctament de la realitat, el pacte de silenci dels diferents responsables polítics, sobre determinats assumptes, fan que els problemes es fassin i només apareguin parcialment, segons el punt de vista polític de què es tracti o del d'un periodista, ben protegit per la policia.

Es dona el nom d'una escola a tot un barri. S'anomenen barraques a cases que no ho són, encara que en aparença, a causa de l'abandó al qual han estat sotmeses durant anys, abdi ho indiqui. Es parla de seguiment escolar dels fills de les famílies que se'n van del barri, encara que sigui mentida. D'integració social, tot i que moltes famílies han sortit de Can Tunis per anar a la Mina o a Sant

Es generalitza: tothom, a Can Tunis, és camell, i es busca persones per entrevistar que puguin apuntalar la tesi de perdua de qui informa i així la societat pugui quedar tranquil·la. La memòria històrica no existeix. Ningú recorda la lluita dels barri de fa anys, la implicació dels professionals de la informació amb la realitat.

L'administració, incapaç de fer justícia amb les perifèries—només la justícia és alliberadora i dota els marginals dels recursos necessaris per sortir de la seva situació—, tan aviat es dedica a fer caritat—la caritat produeix dependència, igual que les drogues i incapacita els que la reben per a convertir-se en ciutadania útil socialment—, com a la repressió, quan els seus interessos no se segueixen fidelment. Una repressió que és molt fàcil d'exercir amb els debils.

Una part de Can Tunis ha desaparegut, però no importa a ningú, perquè a uns se'ls han donat quatre milions per tal que se'n vagin i a uns altres set milions. Per què a uns se'ls ha donat milions i a altres no?

Per què a uns se'ls ha obligat a scar-se i a altres no? I als darrers, que en la lògica que s'ha seguit en la desaparició del barri, és raonable que demanessin més diners per anar-se'n, l'administració aconse-

guexi una ordre judicial "sense fer un control plenari de la legalitat administrativa"—com diu l'ordre de llançament dels ocupants—, per no "ostentar cap títol que els habiliti per a la seva ocupació", quan tenien un contracte de lloguer signat per la pròpia administració municipal.

El dia assenyalat per a l'expulsió, Can Tunis va ser ocupat militarment. En coincidir en el temps el desnonament amb l'article aparegut a *La Vanguardia*—aquell que parlava de Can Tunis com el barri de la droga, la policia va tancar el barri nou, exigint identificació a tothom que entressa i sortia, encara que fos per anar a l'escola. I els drogoaddictes, uns 300 segons *La Vanguardia*—segur que no van comptar els que hi van de nit—, se'ls va aturar i registrar, tal com va passar per Tots Sants.

L'octubre passat, un contundent control policial del barri va aconseguir que quan la ciutadania de la resta de la ciutat anava a visitar els morts no es topés, en accedir al cementiri, amb ramats de ionques terminals, com és normal a Can Tunis. Acabada l'època de visitar els morts, la policia va desaparèixer i noves onades de ionques terminals de totes les races, van tornar a poblar el barri, fins aquests dies, sense que ningú se n'hagi preocupat, ni tan sols pels que s'han anat morint—passant pel barri el pots arribar a topor amb 3 morts en una setmana—.

D'aquests morts ningú en parla. No surten a les estadístiques. Ningú explica com es truen del barri. Els professors de l'escola on treballa hem arribat a plantejar-nos la defensa d'aquests pobres ionques, sense dret a morir dignament pel simple fet de drogar-se i ser del barri. En intentar explicar el problema al Síndic de Greuges, se'ns ha dit que és un problema molt difícil de resoldre i que no depèn d'ell.

No interessa ni ha interessat ningú què es fa a les escoles del barri i ningú vol aturar-se a veure de quina manera, quan s'intenta fer justícia, les persones s'alliberen i s'integren a la societat amb normalitat. Per

● Les Barraques de la Muntanyeta, avui feliçment desaparegudes

primera vegada a Can Tunis, uns 40 joves que han passat per l'escola "Xavó-Xaví", en els deu anys escassos d'existència, treballen a diverses empreses, s'han incorporat a la societat, comencen a viure com la resta i reconeixen que, a la perifèria, sovint és gairebé impossible ser útils socialment, no perquè no es tinguin qualitats, sinó perquè la falta de justícia barrejada amb la caritat o la repressió, segons convingui al moment polític, incapacita les persones i les manté forçadament al marge.

A Can Tunis segueixen malvivint més de 90 famílies. El diner fàcil no ajuda a sortir de la marginalitat sinó que l'hi enfonsa. A ningú li interessa si els seus fills van a l'escola. Els joves es fan la casa al pati dels seus pares sense que, tampoc, ningú els

digui res. Els ionques segueixen arrossegant els seus coses mancits. Els nostres alumnes no volen tornar a les seves cases perquè, n'hi ha que diuen, que el seu barri els fa fàstic.

La ciutat acaba de tenir uns eleccions. Cap polític ha anat a Can Tunis fent promeses o preguntant-se per què existeix un barri així. La ciutadania no passa per aquí. Els periodistes ja han complet. Els professionals que treballen a l'escola seguin lluitant per fer justícia amb els nostres, tot i que no ens és gens fàcil. Les classes socials caminen en paral·lel sense interrelacionar-se unes amb les altres. Els ionques de Can Tunis reben, cada dia, de l'administració xeringues, aigua i tovallons. Que dormin per aquí o per la

Zona Franca no hi fa res. Que se'n morin molts o pocs, lampoc.

A la ciutat, només els pares i les mares d'aquests pobres d'ables patixen en silenci. Una família de les que se'n va anar quan va començar el desallotjament del barri va pagar cinc milions per una casa al Besòs, amb permís de l'administració, que ara tiren a terra a causa de l'alumini-si i la valoren en un milió... Un s'admira, cada matí, quan obre l'escola, del fet que els nens i les noies, de 12 a 16 anys, de Can Tunis, vinguin cada dia amb l'esperança que, quan acabin els estudis, trobaran feina com tots els que han passat per aquí.

Basilio González és director de l'escola Xavó-Xaví

Promesas electorales y reivindicaciones vecinales

CÉSAR AGUADO LOZANO

Como los partidos son formaciones muy estables en votos no necesitan la participación popular para elaborar sus programas. Pero las asociaciones populares han de poder definir objetivos del Plan de Actuación Municipal 1999-2003.

Después de una lectura en profundidad de todos los programas electorales de los principales partidos que se disputaban la alcaldía el pasado 13 de junio, hemos podido comprobar que divergen bastante de los 73 puntos que se planteaban el "La Barcelona dels barri". Hemos elegido los 13 puntos básicos para compararlos y ver hasta donde se pueden conseguir. Así hemos podido establecer tres categorías según el grado de consecución posible.

En un primer bloque estarían aquellos puntos de fácil consecución, porque ya se incorporan en los programas electorales, que son sólo dos:

- Integración tarifaria de los transportes colectivos
 - Atención a Domicilio para las personas mayores
- Aunque no figuren en la declaración de intenciones de los políticos de forma explícita, si aparecen algunos aspectos de nuestro manifiesto de forma ambigua, que dejan entrever la posibilidad de conseguirlos con un poco de presión vecinal:
- Actuaciones en las áreas PERIs y en la Aluminosis
 - Creación de macroislas de tráfico básicamente peatonales
 - Reducción de gases invernadero en un 20 %
 - Calidad en la enseñanza para evitar el fracaso escolar
 - Sanidad sin esperas y con atención especializada
 - Viviendas sociales para mujeres en situación de riesgo por violencia doméstica

Por último está el bloque de aquellas demandas vecinales que sólo serán una realidad si se sigue luchando activamente para que así sea:

- Fiscalizando las 70.000 viviendas vacías
- Precio subvencionado del agua a 100 litros por persona y día
- Derecho a voto y a ser candidatas de las personas inmigrantes
- Mantener a la población presa en la ciudad
- Redactar una Memoria Participativa para toda actuación importante

A grandes rasgos, en el tema de PERIs todos son ambiguos, quien más específica acciones es IC-V, único que prioriza la Aluminosis. En cambio, en fiscalizar las viviendas vacías sólo es claro ERC-EV.

Todos los partidos apoyan la tarifa integrada. El paso a un Ejemplo más transitible y vivible

es asumido por los ecosocialistas (IC-V) y también por los socialdemócratas (PSC) aunque ambigüamente.

La reducción de gases fue firmada por el Ayuntamiento, pero sólo los nacionalistas (ERC-EV) y los ecosocialistas piden cumplimiento. Ningún aspecto del precio del agua (servicio municipal) aparece en los programas: en el debate público organizado por la Favb y el único que hicieron Cios y Portabella fue pedir el pago del impuesto de alcantarillado.

Sólo en IC-V son claros cuanto a la enseñanza y piden discriminación positiva por zonas para eliminar el fracaso en centros financiados con fondos públicos. En Sanidad nadie dice nada sobre la cuestión que planteamos, pero es posible su logro por lo que se deduce de otras cuestiones sobre el tema. Todos están de acuerdo en in-

crementar la atención a domicilio de las personas mayores. Además, al asumir todos las casas de acogida, vemos posible asumir la violencia social para mujeres en riesgo de violencia doméstica que no pueden volver a su casa.

Finalmente, puede que la reivindicación para la inmigración no se pueda resolver con una orden municipal, y aunque en el debate citado apoyaron la cuestión, ningún partido la contempla en su programa. Respecto a las cárceles que molestan, hay que ver que a la población presa se le manda hoy a 30 km. de su Juzgado, de los profesionales de la abogacía y queda incomunicada de sus familias (más aún si viven en otra provincia), por eso pedimos prisiones dignas por dentro, y dentro de Barcelona; ningún programa lo apoya, sólo Portabella y Mayol lo consideraron en el debate.

El 40 por ciento de los pisos con aluminosis aún no están reparados

URBANISMO

A punto de cumplirse los 9 años de la aparición del primer caso de aluminosis, la situación sigue aún pendiente de solución

BARCELONA. (Redacción.) — Una ciudad que es capaz de reconstruir el Liceu en cinco años pero que no ha resuelto el problema de la aluminosis en nueve demuestra la difusante sensibilidad que ha tenido respecto a una y otra cuestión. Esta es la reflexión que ayer dijo pluriencarregado Andrés Naya, vicepresidente de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), al obrirse de una rueda de prensa convocada para dar a conocer el último informe de esta entidad sobre el aluminosi.

"El informe de diagnóstico que se ha elaborado indica que el 40 por ciento de las viviendas afectadas por esta enfermedad -por no haberse eludido la contaminación- continúa esperando una solución". Ello equivale a decir en otros términos que en estos momentos hay 6.000 viviendas que esperan ser reparadas o ser construidas de nuevo. 3.260 siguen pendientes de rehabilitación y 2.740 deben rehabilitarse todavía.

"El Ayuntamiento habla de ciudad sostenible y quiere celebrar el 2004 bajo esta perspectiva, pero ni puede haber ciudad sostenible cuando hay problemas de aluminosis por su medio, ni puede haber conmemoración alguna", Andrés Naya lanza su crítica en un afilado de datos objetivos. Como por ejemplo, que aún hay 9 de los 25 barrios en los que se detectó esta deficiencia el primer diagnóstico tuvo lugar en el Turó de la Peira el 31 de noviembre de 1990 -que no se encuentran todavía en proceso de remodela-

El porcentaje de este edificio del Turó después el problema en 1990

ción o rehabilitación. "Y son precisamente los barrios -rememora- más densamente poblados."

Se trata de la Chinetera, Marenes, la Pau, el Polvorí, Sant Cristòfol, Sant Gual del Besòs, Trinitat Nova, Turó de la Peira y Via Trajana. La radiografía afectada por la FAVB indica que en el barrio del Marenes todavía existen 1.200 pi-

sas por rehabilitar, todos ellos de propiedad privada. Al contrario que las de titularidad pública, sus propietarios tienen que pagar las reformas, suelen ser personas mayores, en edad de jubilación y con pocos recursos económicos, a los que la Conselleria de Benestar Social les ha suprimido la ayuda complementaria del 25 por ciento desde

hace un par de años. En Trinitat Nova, el Patronat Municipal de Rehabilitació té 1.000 viviendas pendientes de construcción. "Nueve años después -rememora Naya- todavía se está discutiendo el proyecto. El calendario prevé iniciar las obras el año que viene y terminadas en el 2006, pero queremos acortar este plazo, queremos que se aceleren y acorten al 2004 y que los retrasos no se conviertan en algo permanente."

Por lo que se refiere al Turó de la Peira, la cifra de pisos por construir

Guineueta, Marenes, la Pau, Polvorí, Sant Cristòfol, Besòs, Trinitat Nova, Turó de la Peira y Via Trajana aún tienen este problema

se eleva a 686 y quedan aún por rehabilitar 200. La rehabilitación tampoco alcanza esas cifras de aluminosis: año se ha llevado a cabo en la mitad de las viviendas con aluminosis. Una treintena de domicilios de este barrio barcelonés se encuentran en piecetes al rehabilitarse llevada a cabo en 1990 cuando se detectó este problema y 125 pisos que debían haberse construido no solamente están por levantar todavía, sino que ni siquiera tienen fecha comprometida para el inicio de las obras.

Las repercusiones de esta situación no se limitan única y exclusivamente al aspecto arquitectónico, sino que afectan directamente a la vida de sus moradores. "Vivir durante nueve años con la casa agrietada -recuerda el vicepresidente de la FAVB- ha acabado por convertir la situación en algo insostenible. Convivir día a día entre puntales no sólo es algo que molesta, sino que repercute negativamente en la salud de las personas."

Barcelona / FAVB:

Barri amb aluminosi

La delincuencia azota a la Zona Franca

- Asociaciones vecinales denuncian un nuevo flujo de traficantes de drogas
- Alertan de la situación de inseguridad que sufre el barrio desde hace un año
- La policía insta a los afectados a perder el miedo a denunciar los casos

PATRICIA CASTAN

Barcelona

El azote de la droga, que hasta hace poco castigaba al reducto de Can Tunis, se ha extendido hasta la mayoría de los barrios de la Zona Franca. Los vecinos han denunciado **"el alarmante aumento de traficantes, drogadictos y delincuencia"** que viven desde hace un año, según la unión de entidades de este sector de Sants-Montjuïc.

Antigua fábrica de acero en el paseo de la Zona Franca, conocida como El refugio y frecuentada por drogadictos, según los vecinos.

Un centenar de representantes vecinales se reunió la pasada semana con el nuevo comisario jefe de Can Tunis, Víctor Manuel Fernández González, para buscar soluciones urgentes a una espiral de inseguridad que se traduce en numerosos atracos, ocupación de algunos edificios abandonados por parte de camellos y consumidores de drogas e "invasión" de yonquis que acuden a dormir a numerosos portales de Can Clos, El Polvorí, Estrellas Altas y Sant Cristófol, entre otros.

Paradójicamente, las estadísticas policiales revelan un descenso del número de denuncias registradas en la zona. La explicación de las asociaciones de vecinos es que **"los traficantes se han ido instalando en pisos particulares y muchas familias no se atreven a delatarlos por miedo a represalias"**. El representante policial instó a los afectados a denunciar los frecuentes robos, para que puedan accionarse las investigaciones. **"Abusen de las llamadas"**, insistió. Fernández González apuntó la necesidad de que los ciudadanos faciliten datos a la policía ante cualquier sospecha de venta de droga o actividades ilegales.

La policía no ha desvelado, por cuestiones de seguridad, qué tipo de operativos especiales diseñará a corto plazo, aunque el comisario jefe recalcó que **"hay que romper con el sentimiento de desamparo"** que se respira en muchas calles de los barrios ubicados en la falda de Montjuïc. También precisó que los drogadictos **"son enfermos"** pero sus posibles actividades delictivas deben ser controladas.

Miedo a pasear

18 Nov '99

La nueva situación que vive la Zona Franca se hace evidente al caer la noche. Numerosos vecinos denunciaron que **"los yonquis atracan a cualquiera para conseguir cualquier dinero que les permita comprar más droga"**. Los mismos que cruzan temerariamente la Ronda Litoral, como publicó la pasada semana este diario, suelen recorrer sus calles. Los líderes de las asociaciones vecinales sostienen que cada zona tiene ejes de venta, que pueden ser edificios abandonados, donde **"hay libre mercado de droga todo el día"**.

Como ejemplo, señalaron una antigua fábrica situada en la calle de Alts Forns, conocida como *El refugio*. La asociación de comerciantes explicó que los heroinómanos entran en tiendas preguntando **"dónde está"**. La misma entidad destacó que hay robos a diario **"en todo tipo de comercios"**. Algunas tiendas suman ya varias denuncias.

Fernando Abad, presidente de la Unión de Entidades de la Zona Franca, que agrupa a todas las asociaciones, censuró **"el total desinterés"** de los responsables del distrito de Sants-Montjuïc. Asegura que ha presentado numerosas denuncias, quejas y cartas en la sede del distrito, sin que **"jamás haya habido una respuesta"**. Los vecinos consideran que se prima la promoción **"del área de plaza de Cerdà"** y se descuida el resto.

El estoicismo con que la Zona Franca ha soportado la droga de Can Tunis ha llegado a su fin con el flujo de traficantes llegados de otros puntos. **"La gente que sacaron de Can Tunis viejo -- derruido hace unos meses-- se ha instalado aquí"**, afirmó el representante del área de Estrellas Altas. Los vecinos coinciden en la idea de que las paulatinas **"limpiezas"** efectuadas en zonas como el Raval se han saldado con la proliferación de yonquis en gran parte de la Zona Franca.

Numerosos residentes se quejan de que muchos taxistas o empresas de comidas a domicilio se niegan a ir de noche a calles como Alts Forns, Energia y Foc porque han sido atracados.

→

El Plan de Desarrollo Social y Comunitario de la Trinitat Nova:

Hace ahora tres años, que desde la *Associació de Veïns i Veïnes*, -una entidad de gran arraigo en el barrio, forjada en las luchas urbanas y por la democracia de los años 70-, pusimos en marcha esta iniciativa; el Plan Comunitario. Con esta propuesta dimos un salto cualitativo en el enfoque de nuestra razón de ser como asociación, y en nuestra actividad cotidiana: de una acción meramente reivindicativa fundamentalmente en el terreno urbanístico, se intenta pasar a una concepción más integrada y global del desarrollo del barrio.

En la actualidad, el barrio presenta distintas problemáticas: por una parte su estructura poligonal y la ínfima calidad de las construcciones (muchos pisos de entre 30 y 40 m², afectados por múltiples patologías constructivas; aluminosis, carbonatación, etc.); por otra los efectos de la crisis de los años 80 que incidió fuertemente en la población, pérdidas de hasta un 24% en los diez últimos años. Las personas y familias con ingresos económicos suficientes para escapar de las malas condiciones estructurales que el barrio ofrecía, lo abandonaban. Actualmente la población presenta un acusado envejecimiento con un fuerte grado de inactividad (el 63% de la población) y una tasa de paro del 25%.

La inquietud frente a un todavía muy incierto presente (la amenaza de convertirse en un guetto o en una especie de residencia asistida), y la preocupación por aprovechar las nuevas oportunidades que se abrían, sin perder la identidad del barrio, fueron el germen del Plan de Desarrollo Social y Comunitario.

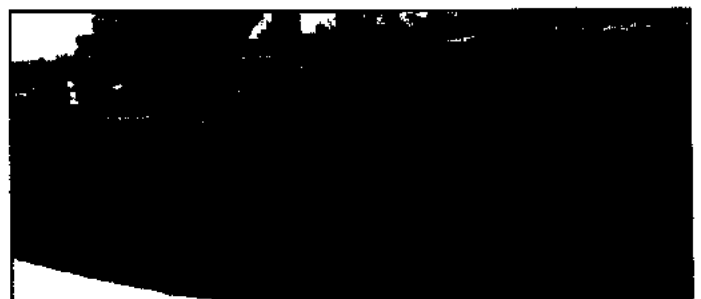
Partiendo de un diagnóstico inicial, el Plan recibió el apoyo tanto del Ayuntamiento de Barcelona como del Departament de Benestar Social de la Generalitat a partir de un convenio firmado en 1997. Los recursos obtenidos son administrados por la Asociación con absoluta

Un proyecto educativo de barrio

autonomía. El plan ha definido cuatro áreas de intervención (urbanismos-vivienda, Educación-formación, Social-asociacionismo y Económica). Paralelamente se ha constituido un *Consell Tècnic Assessor* donde están representados todos los servicios públicos relacionados con la comunidad, desde los educativos hasta los de seguridad ciudadana (una iniciativa extremadamente interesante y en cierta medida inédita). Las entidades y asociaciones del barrio participan en el Plan a través del *Consell d'Entitats*, que es el marco de información general, recogida de propuestas y valoración de las actuaciones. Finalmente, se ha constituido una *Comissió de Seguiment* con participación política y técnica de las administraciones que tiene por misión el seguimiento y la evaluación del Plan.

El Plan Comunitario como proceso educativo

La idea central del Plan consiste en suscitar la participación de los vecinos y vecinas, individualmente o a través de sus organizaciones sociales y ciudadanas en la planificación y la construcción de futuro de su barrio. En estos tres años de trabajo hemos ido desarrollando, desde la práctica, la concepción de que la participación es un proce-

concentración per la remodelación

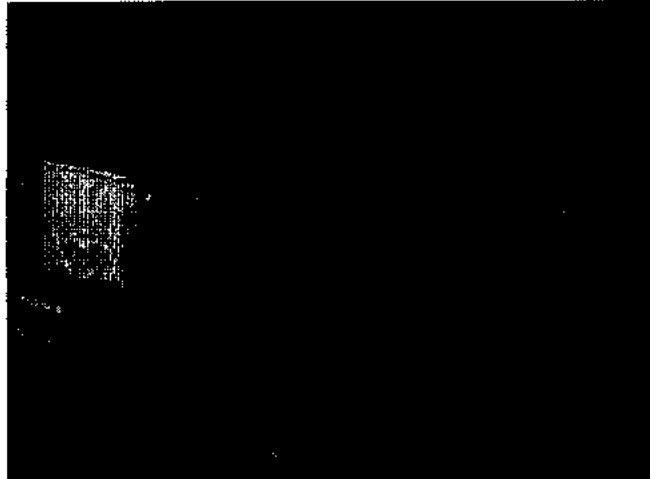
El Casc Antic frena la ocupación ilegal

- El distrito ordena la demolición interna de los pisos vacíos para inutilizarlos como viviendas
- La concejala encarga un plan de viabilidad para evitar las molestias de las obras de rehabilitación

MAYKA NAVARRO

Barcelona

Decenas de delincuentes han encontrado en los edificios vacíos y pendientes de derribo del Casc Antic el mejor refugio donde vivir. La concejala de Ciutat Vella, Katy Carreras-Moysi, no está dispuesta a que este barrio siga siendo escondite de gente conflictiva y ha ordenado la demolición interna de estos pisos para inutilizarlos como viviendas.

Edificio en construcción, junto a un bloque antiguo, en Ciutat Vella.

"La convivencia en el Casc Antic se mantiene con un fino hilo que nadie debe romper. El barrio puede acoger a todos los inmigrantes que quieran integrarse y vivir de su trabajo", advierte la concejala, en alusión a los extranjeros, sobre todo argelinos y marroquíes, que se instalan en la zona.

En el Casc Antic convive una compleja amalgama de culturas, religiones y razas, y en las últimas semanas la comunidad magrebi ha sido acusada de ser responsable de los delitos que se suceden en el barrio. La tensión es alta. **"No hay que tener miedo a llamar a las cosas por su nombre. Los que ocupan los pisos vacíos de las calles de Jaume Gilart y de Metges son delincuentes, y nadie los quiere en el barrio",** dice Carreras-Moysi.

Iluminación y seguridad

En los próximos dos años, la actividad constructora y rehabilitadora hará del barrio una zona tomada por máquinas y trabajadores de unas obras que han de dignificar el Casc Antic. La concejala quiere evitar que este trajin convierta la zona comprendida por el mercado de Santa Caterina, Carders, Sant Pere més baix y la plaza de Sant Agustí Vell en un lugar intransitable, y ha encargado a un equipo de ingenieros un plan de viabilidad que ordene los tramos afectados.

Los ingenieros determinarán por qué calles y en qué horarios se podrán mover las máquinas. Asimismo, se señalizarán itinerarios para peatones, que se modificarán según avancen los trabajos. **"Lo que no puede ser es que los vecinos vayan tropezando con máquinas y sacos de arena sin saber por dónde moverse",** comenta la concejala.

El plan prevé mejorar la iluminación y la seguridad. Carreras-Moysi quiere que las empresas de vigilancia privada que operen en el barrio para controlar el material de las obras se coordinen. **"No quiero llenar las calles del Casc Antic de vigilantes uniformados ni de cámaras para controlar a los vecinos, pero evidentemente esa presencia disuadirá a los delincuentes",** dice la concejala

Barcelona borra Can Tunis del mapa

- El Ayuntamiento aprueba el derribo de las viviendas para ampliar el puerto
- El convenio con la Autoridad Portuaria prevé el realojamiento de los vecinos
- El consistorio estudia dónde trasladar al centenar de familias afectadas

PATRICIA CASTAN

Barcelona

Can Tunis desaparecerá próximamente del mapa barcelonés sin dejar rastro. El área de descampados y viviendas comprendida entre el puerto y la Ronda Litoral, uno de los focos de tráfico de drogas en la ciudad, dejará de ser una pesadilla para las fuerzas policiales y los vecinos de la Zona Franca para pasar a convertirse en terreno portuario. La maniobra previa a la actuación será la recalificación de 54.000 de los 91.000 metros cuadrados que comprende el área --hasta ahora considerada zona verde-- que deberá aprobarse en el próximo pleno municipal. Paralelamente, el consistorio traspasará los terrenos a la Autoridad Portuaria de Barcelona (APB) mediante un convenio.

El realojamiento de las aproximadamente cien familias que en la actualidad habitan las viviendas de Can Tunis nuevo estará **"garantizado"**, ya que el convenio contemplará ese punto, destacó ayer el primer teniente de alcalde Xavier Casas. El ayuntamiento todavía no sabe dónde instalará a los afectados, aunque se descarta totalmente **"el traslado del barrio"** y, con toda probabilidad, se realizarán realojamientos de forma individual. El representante municipal apuntó que, **"posiblemente, el ayuntamiento y la APB compartirán el coste"** de los traslados, a los que accederán los residentes legales.

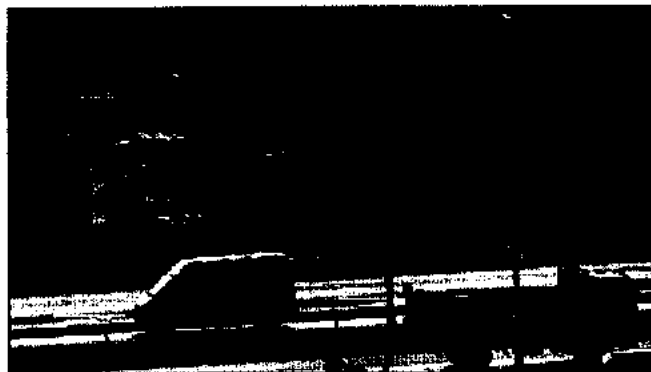
Nuevas recalificaciones

La operación diseñada por los responsables municipales se basa en la modificación del Plan General Metropolitano, que acabará con la calificación de zona verde de 54 hectáreas donde se ubican pisos y chabolas. A cambio, y para no desestabilizar la cuota verde de la ciudad, el ayuntamiento convertirá en zonas verdes tres áreas de la Zona Franca que en la actualidad ejercen de parques o descampados, pese a estar calificados como área de equipamientos o viaria. Los enclaves elegidos, que suman 54 hectáreas, son un tramo anexo a la avenida de los Ferrocarrils Catalans, otro entre las calles de Segura y Cantera de Borinot, y un tercero ubicado entre la Guatlla, el Polvorí y Font Florida.

Casas anunció ayer que los trámites administrativos y de recalificación estarán listos hacia final de año, aunque no precisó cuándo serán demolidas las viviendas. El primer teniente de alcalde recordó que la desaparición de la parte de Can Tunis viejo duró aproximadamente dos años y medio, un periodo de tiempo que podría verse recortado en este caso, habida cuenta de que la intervención solventará algunos problemas de espacio en el puerto de Barcelona.

La desaparición total del barrio de Can Tunis está ligada al crecimiento del puerto, ya que dotará a la APB de una zona de aparcamiento de camiones, entre otros servicios portuarios. Por otro lado, posibilitará la instalación de vías de ferrocarril por debajo de la Ronda Litoral para agilizar la entrada de trenes que transporten mercancías.

La operación urbanística borrará de un plumazo la degradada zona de la Zona Franca, visitada diariamente por decenas de drogadictos que acuden en busca de heroína a Can Tunis. También, en teoría, acabará con la habitual estampa de toxicómanos pinchándose en las inmediaciones de la Ronda Litoral.

Viviendas de Can Tunis, por debajo de la Ronda Litoral.

Los residentes creen que el problema de la droga persistirá

Los vecinos de la Zona Franca, en el distrito de Sants-Montjuïc, acogieron ayer con satisfacción la noticia de que Can Tunis iba a dejar de ser su gran lastre. Sin embargo, alertaron de que la droga sigue abriéndose paso por el barrio a través de pisos particulares y de antiguas fábricas, como una situada en la calle de Alts Forns, conocida como *El refugio*.

El presidente de la Unión de Entidades de la Zona Franca, Fernando Abad, señaló ayer que muchos de los antiguos residentes de Can Tunis viejo fueron realojados en barrios de la zona, como Can Clos, el Polvorí o Estrellas Altas, lo que se saldó con una mayor presencia de la droga en toda la Zona Franca. Por esta razón, las asociaciones vecinales reclaman ahora que los futuros desalojados de Can Tunis nuevo se distribuyan por toda la ciudad y su área metropolitana.

Abad admite **"una mayor presencia policial"**, pero denuncia la creciente delincuencia en el barrio y la **"indiferencia"** mostrada por Pere Alcober, concejal del distrito.

El Carmel acabará este año la ampliación de Llobregós

- El distrito de Horta-Guinardó ha tardado 14 años en ejecutar la reforma de la calle, uno de los ejes viarios del barrio

M. EUGENIA IBAÑEZ

Barcelona

La calle de Llobregós, un símbolo para el Carmel, afrontará este año la última fase de su reforma. Una inversión del distrito de Horta-Guinardó ligeramente superior a los 200 millones culminará un lento proceso de mejora que comenzó en 1986, cuando se aprobó el plan urbanístico que debía resolver los problemas de un barrio que creció al desamparo de la Administración. El aumento de la anchura de Llobregós de 10 a 20 metros en su último tramo, el derribo de viejos edificios y la construcción de otros nuevos cambiará su imagen, mejorará los accesos y esponjará el barrio, constreñido entre la montaña y estrechas calles.

El tramo de Llobregós aún no ampliado, en primer término; al fondo, la calle ya ampliada.

La ampliación del primer tramo de Llobregós, entre la rambla del Carmel y la calle de Fastenrath, ha derivado en años de duras "y peleadas" negociaciones entre afectados y ayuntamiento, según Fernando González, presidente de la asociación de vecinos. El dinero para las expropiaciones llegó al barrio a cuentagotas. Derribos y construcciones no se aceleraron hasta hace cuatro años.

Las expropiaciones

El tramo renovado es hoy una calle diferente, con aceras anchas y nuevos edificios, modelo que, según la concejala de Horta-Guinardó, Imma Moraleda (PSC), se repetirá en el tramo siguiente, entre Fastenrath y Mare de Déu del Coll. La ampliación afecta a 18 fincas ocupadas por 22 familias que serán realojadas.

Jordi Sisquella, gerente del distrito, informa que el trámite de expropiación aún no se ha iniciado y que el ayuntamiento confía en que haya acuerdo entre constructores y vecinos. Si falta ese acuerdo, "el ayuntamiento asumirá el coste de las expropiaciones", garantiza Sisquella. En cualquier caso, ya hay suelo disponible en Llobregós para que el Patronato Municipal de la Vivienda construya 30 viviendas para afectados. La voluntad del distrito es acelerar los trámites al máximo para que en septiembre del 2001 comience la urbanización de la calle.

La ampliación total de Llobregós mejorará las comunicación del Carmel con su entorno. Moraleda señala que esta calle será el acceso directo entre el paseo de Maragall y Mare de Déu del Coll y permitirá que Dante Alighieri sea el eje descendente. El reparto del tráfico entre las dos calles aliviará el problema que crean los coches en los dos viales, demasiado estrechos para absorber a circulación de la zona.

Acabar la lenta transformación de Llobregós es para Fernando González una parte importante del viejo PERI, pero no lo único que queda pendiente. El representante vecinal recuerda que faltan bibliotecas, zonas verdes mejor cuidadas --"el parque de Jaume Plana da pena"-- y escaleras mecánicas para salvar las duras cuestas del Carmel.

González cree que hay problemas de fondo en el barrio que no se han tratado. "Han hecho

retoques, cosas pequeñas --insiste el presidente de la asociación de vecinos--, **pero el bagaje de 20 años de democracia municipal en uno de los barrios más deprimidos de Barcelona es muy pobre**". Como contrapunto, la concejala de Horta-Guinardó hace una lectura optimista del inmediato futuro. Moraleda asegura que hasta el año 2003 el distrito dispone de unos 4.300 millones, y que una parte importante de esas inversiones se destinarán al Carmel.

RONDA DE BARCELONA

Hay tres Roquetes: la sindical, en el Oeste; la del sur, entre Via Favència y la calle Mina de la Ciutat; y la del norte, un entramado donde calles imposibles separan casas que nunca debieron levantarse.

JOSEP MARIA HUERTAS

Roquetes limita con la dejadez

- El norte de Nou Barris, allí donde la sierra de Collserola se vuelve proletaria, aguarda desde hace años su redención

Joaquim Díaz, de Projectart, la entidad que, junto a la Associació d'Avis de Roquetes, ha organizado la muestra *Històries de Roquetes*, es taxativo: **"Se ha pasado de territorio comanche a ser un barrio como cualquier otro"**.

Las fotografías recogidas de aquel 1964 en que los vecinos instalaban cloacas porque no existían, el vídeo con las vivencias de los días amargos de la llegada a un Eldorado que era poco más que unas viñas que daban uvas secas y la montaña pura y dura, los testimonios de los objetos cotidianos que ahora son recuerdo, evidencian lo que fue el *territorio comanche*. Pero a Joaquim Díaz le falta matizar. Quizá sí que el sur de Roquetes es un barrio como otro cualquiera; pero el norte sigue siendo una de las amarguras y vergüenzas de la ciudad.

Para conocerlo no hay más que entrar por la calle de la Artesanía, fronteriza con el barrio de Canyelles. Pronto se sobrepasa la zona de los pisos sindicales y se llega a un colegio que ahora se llama Gaudí, pero donde quedan las huellas del nombre anterior, el del fascista Onésimo Redondo.

Y por Artesanía se llega a una calle alucinante, formada por escaleras que zigzaguean hasta lamer la Collserola más humilde. Un piso en Artesanía-Alcàntara se ofrece por 13,7 millones. No avisa el papel enganchado en la pared que quien se sienta tentado debe disponer de piernas ágiles y no padecer ninguna enfermedad coronaria. Alcàntara es el símbolo de lo que jamás debió hacerse: construir en pleno monte.

"Queríamos saber lo que pensaba la gente de a pie", define Sònia Izquierdo, también de Projectart, lo que fue el germen de la exposición, surgida de varias voluntades y de la idea de un periodista inquieto, Miquel García, de Nou Barris TV. La gente acude a revivir de cerca aquella historia nada lejana, que empezó en los años 50.

Roquetes es uno de los Nueve Barrios. Se forjó con la inmigración de los años 50 y 60. Tiene 45 hectáreas de extensión comprendidas entre Collserola y la Via Favència, la calle de la Artesanía y la del Pla dels Cirerers. Viven en ese barrio 14.953 personas, el 55% pertenecientes a la clase baja, según *La Barcelona dels barris*, libro editado por la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona. Sus reivindicaciones más sentidas son: reordenar la parte alta, pisos para jóvenes, que el metro penetre en el barrio y un plan de aparcamientos.

Que se reordene la parte alta. ¿Y cómo se reordenan calles tan imposibles como Rodrigo Caro, Pla de Fornells o Llobera, que termina en una especie de *scalextric* de escaleras que salva un terrible desnivel? Alguna cosa se lleva a cabo, como el mirador del que dispondrá la calle de la Cantera, con un suelo rojo --un color adecuado-- sobre la ciudad. Pero al otro lado se alinean casas inacabadas, con el ladrillo sin rebozar, y no por moda, como la de Cantera, 101. Pero también subsisten en Artesanía, 117; Llobera, 125, o Pla de Fornells, 96.

La calle de Llobera, por donde hace 36 años hombres y niños acarreaban las tuberías, sigue siendo una muestra de anarcourbanismo. Un paso elevado de una acera permite entrar en la casa del número 66. Algo más abajo, en el número 84, una casa con tejas encarnadas se encuentra en una hondonada e invita a que la lluvia provoque algún que otro disgusto si arrecea.

La modestia de ese norte de Roquetes destaca igualmente en los buzones abiertos en el muro, como hendiduras. Así sucede en Artesanía, 190; Rodrigo Caro, 9, o Llobera, 88.

En el vídeo de la exposición *Històries de Roquetes* una mujer cuenta que cuando su marido la llevó a ver el terreno que había comprado se puso a llorar, de tan desolado que era el entorno. Oscar Viader, que con Eva Martínez lo realizó, asegura: **"Aún debemos pulirlo para darlo por terminado"**. Tal como está, ya es un buen documento de vida cotidiana, algo escaso en este país. Cuando los ingleses llevan décadas explicando la vida de la gente sencilla, aquí hay que esperar las iniciativas de jóvenes de buena voluntad.

Las calles con escalinatas no se reducen al ejemplo tosco de Alcàntara o al moderno de Llobera. Jaume Pinet, nombre de quien fuera un propietario de tierras en este confín, bautizó otra calle que las emplea para salvar el desnivel omnipresente.

Ha mejorado el transporte tras años de protestas, hay una biblioteca y un centro de asistencia

primaria, el barrio se ha abierto al bosque y a la montaña que son sus vecinos naturales, pero falla lo principal: el urbanismo y la vivienda exigen soluciones drásticas para evitar que Roquetes siga siendo uno de los Nueve Barrios más degradados, junto a Torre Baró y Vallbona. Falta voluntad política y más planificación.

La muestra *Històries de Roquetes* dura hasta el día 18. Se divide en cinco ámbitos: escuela y guerra, posguerra, emigración, construcción del barrio y tiempos actuales. Joaquim Díaz cree que "los tiempos peores han pasado: los del comienzo y los de la droga en los años 80", pero está claro que queda mucha tela que cortar para que el norte de Roquetes deje de ser uno de los farolillos rojos de Barcelona.

Calle de Llobera, 1964: un grupo de niños acarrea tuberías que servirán para construir la cloaca que no existe.

Calle de Llobera, 2000: un zigzag de escaleras salva el desnivel.

DIARI DE BARCELONA. - Gener 2000

El director de l'escola municipal "Xavó-Xavi" de Can Tunis ha fet arribar a la redacció del Diari de Barcelona aquest article on comenta la requalificació dels terrenys d'aquest barri per incoure'ls en la zona de serveis del port i on s'analitza la situació de marginació associada al consum de drogues que pateix la seva població. Donat l'interès i l'actualitat que té el seu contingut, l'article s'ha reproduït íntegrament.

El Ayuntamiento, anuncia, por sorpresa, la desaparición del barrio nuevo de Can Tunis

Basilio González, director de l'escola municipal "Xavó-Xavi" de Can Tunis

El pleno municipal, del día 14 de enero del 2000, decide iniciar expediente de recalificación de los terrenos que ocupan las viviendas del barrio nuevo de Can Tunis, para pasarlos de zona verde, a zona de servicios del puerto, lo que implica la desaparición de dichas viviendas.

Los medios de comunicación, intentan recoger vistas del barrio, -algunos al intentarlo son apedreados-, y la opinión de sus vecinos, encontrándose con un panorama desolador que desconocen y que no saben como afrontar. Así como hace años, los medios de comunicación conocían la realidad de los barrios, hoy suelen tocar de oído. No tienen información y cuando hablan de las periferias lo hacen sin ningún rigor, sin ninguna profesionalidad.

Los vecinos no tienen opinión como barrio. Unos desean marchar y saben que no quieren estar de nuevo juntos, que necesitan una planta baja para poder seguir dedicándose a la chatarra o a la restauración de muebles viejos, otros ya están bien como están y otros, ni lo uno ni lo otro. Su mundo es cerrado y limitadísimo. aquí sobreviven y no se pueden imaginar cómo lo podrán lograr en otro sitio, si no mejora su situación, donde el entorno les sea adverso y limite sus movimientos.

Los alumnos de la escuela "Xavó-Xavi"

La escuela se montó hace 10 años para poder dar respuesta adecuada a los adolescentes de Can Tunis que, en 1989, iban desapareciendo por causa de la droga. Estábamos convencidos que una formación en hábitos y valores, a través de los talleres, con una atención individualizada por parte de un equipo de maestros cohesionado y estable, estos alumnos serían insertables social y laboralmente.

Actualmente 60 de nuestros exalumnos, casi la totalidad de los que han asistido a la escuela con un mínimo de regularidad, trabajan en más de 40 empresas diferentes de la ciudad y su entorno. Un número importante de ellos ya son fijos en su empresa y en su valoración del barrio, se muestran conscientes que, en barrios como Can Tunis, sin una atención adecuada y larga en el tiempo, no solamente es imposible el acceso al mundo laboral sino que el ambiente degrada e incapacita para una vida normalizada.

El entorno es tan degradante y tan contrario a lo que pide una sociedad normal, que los niños, desde que nacen, crecen en un cultivo intensivo de delincuencia sin ninguna otra alternativa. Se desorientan y comienzan a interrogarse por su futuro: "¡Tanto esfuerzo para venir cada día a la escuela para que ahora me saquen de aquí, sin que me den trabajo!". "No he dormido porque con 14 años, ¿qué será de mí cuando no pueda venir a la escuela?". "¿Qué harán con nosotros?". "¿Tendremos otra escuela donde ir?". "Si podemos ir a otra escuela, ¿nos darán trabajo también allí?". ¿Vendréis con nosotros?, nos interrogan...

Los maestros conocedores de la realidad del barrio, se llevan las manos a la cabeza al

constatar la inconsciencia municipal que, sin tener un censo fiable del barrio y después de haber permitido la venta de viviendas -las viviendas, 48, son municipales y se entregaron en el año 1980 en régimen de alquiler- por parte de los inquilinos, la construcción de sus patios para hacer nuevas viviendas, la ocupación de todos y cada uno de los locales destinados a servicios -en lo que era el centro social, hay actualmente viviendo 9 familias- incluso las aceras y haber tolerado que nadie pague ni alquiler, ni luz, ni agua, ... durante muchos años, ahora dice que negociará con los vecinos que tienen legalizada su situación, sin especificar qué considerará "legal", ni qué hará con todos los demás.

Actualmente, en Can Tunis, hay más de 100 familias y muchas de las que accedieron a las viviendas en 1980, han sido desplazadas por otras venidas de fuera. **Para estas familias, la venta de su vivienda, fue la única forma de conseguir dinero para atender a las necesidades familiares, inmediatamente después de que sus hijos, o los cabezas de familia, fueron cayendo en la droga.**

Todos -los medios de comunicación, los ciudadanos- hablan de Can Tunis, como centro importante de venta de drogas sin indagar las causas. Nadie se para a explicar por qué en la década de los ochenta, un gran número de jóvenes de las periferias, cayeron en la droga sin enterarse, porque la única información que tuvieron fue la de algunos, falsos progresistas, que predicaban que no era libre, ni de izquierdas el que no se fumaba un porro. Nadie analiza porqué en el mundo payo de las periferias, un yonqui no puede ser asumido por la economía familiar y termina siendo excluido y por qué, en el mundo de los gitanos, los yonquis siguen formando parte del núcleo familiar.

Nadie analiza cómo en el submundo de Can Tunis y otras zonas, dedicados a la venta ambulante no legalizada -más o menos reprimida según las zonas e incluso según la calidad humana de los guardias urbanos-, a la chatarra, y a la restauración de muebles, se puede mantener a unos yonquis en la familia, en plena crisis económica, sin recurrir a otros medios para sobrevivir, cuando en toda crisis económica, los primeros que la padecen son los menos preparados, como les pasó a los vecinos de Can Tunis.

Las personas de Can Tunis, mayores de 30 años, que trabajan, se pueden contar con los dedos de una mano y sobran dedos y las que tuvieron la oportunidad de ir a una escuela el mínimo tiempo necesario para recibir una formación adecuada, son la excepción.

Nadie se ha planteado la búsqueda de soluciones para que la única forma de sobrevivir de muchas de estas familias no fuera al margen. Al contrario, se ha tolerado la forma fácil de conseguir dinero sin grandes dificultades para que no plantearan problemas. ¿Cómo se insertará socialmente el yonqui que hace esfuerzos sobrehumanos para salir de la droga, si nadie le da trabajo?

Nadie se para para pensar por qué hay familias y gente que, desde siempre, están acostumbradas a vivir de la caridad y que lo que se les pide a cambio de esa caridad, no sólo no las promociona sino que las margina y profundiza su miseria, haciéndolas dependientes de la beneficencia. Sólo la justicia es liberadora.

Sería lógico que los PIRMIS fueran la antepuerta para que estas personas accedieran al mundo del trabajo. Incluso, en muchos casos, sería más lógico que, ese dinero se destinara a subvencionar empresas que estuvieran dispuestas a contratarlas y que, una vez demostrada su capacidad, permanecieran en las empresas con los mismos derechos y deberes que los demás trabajadores. De entrada, el gitano, si no va avalado por alguien, no tiene acceso a ninguna empresa. Lo decimos por experiencia. Su forma de vestir, su forma de hablar, su físico, lo que se dice de ellos e incluso lo vivido, despiertan recelo.

Sobrevivir, sin delinquir, cuando no se tienen, ni la más mínima formación, ni los recursos económicos más básicos, en una sociedad que te cierra las puertas, te

aísla, te olvida y te rechaza, cuando se tiene que responder a los gastos que supone mantener uno o varios yonquis en la familia y al consumismo que la televisión predica, es un reto que no se puede pedir a nadie y menos aún culparle encima y excluirle como indeseable, asocial y peligro público.

Todos somos culpables, pero más nuestros políticos y las instituciones a los que ya les va bien que, barrios como Can Tunis, concentren a los yonquis más degradados y pobres de la ciudad y que, en lugar de defender y exigir que todos lleguemos a tener los mismos derechos y los mismos deberes, se limitan, en las periferias, a tolerar y permitir, cuando no a fomentar, la anarquía, el sálvese quién pueda, la ciudad sin ley y a mirar hacia otro lado, cuando en un barrio, a todas horas, hay coches y motos robados y cada uno trapichea, ante la mirada atónita de una policía cansada de presencias inútiles y miradas de desprecio de los delincuentes, cuando nadie les pide lo que podrían hacer bien, como es controlar que los niños y jóvenes vayan a la escuela y poner orden en el barrio.

La justicia social es un concepto que cualquier observador, mínimamente dotado, descubre inmediatamente que no existe. No solamente no existe sino que la caridad mal entendida, la represión cuando no toca, la anarquía, la incomunicación entre las clases sociales, la injusticia y la miopía de nuestros políticos, impiden que sea algo que la ciudad se pueda plantear. ¿Alguien se pregunta en qué se le va a la ciudad el dinero que dice invertir en servicios sociales y a qué se dedican los servicios sociales?

¿Qué haremos? ¿Volveremos simplemente a dispersar el problema, con dinero público, para que sean otros quienes paguen las consecuencias o nos plantearemos, a nivel de ciudad, cuál es la alternativa más justa a una situación angustiosa como la de Can Tunis?

¿Podemos desplazar familias sin que, al menos en cada una de ellas haya una persona que trabaja o una autorización de venta ambulante? ¿Desplazaremos niños y adolescentes, en edad escolar, sin asegurar que serán bien escolarizados y que tendrán un seguimiento para que así sea y no dejen de asistir a la escuela a los cuatro días? ¿Nos limitaremos a decir, como dicen ahora en el distrito tercero, cuando alguien se queja de que los niños, de las familias del barrio viejo que marcharon, no están escolarizados, que han de ser ellos los que se resuelvan el problema? Cuando toleramos que haya niños sin escolarizar o mal escolarizados, estamos fabricando personas que han de vivir al margen, con todo lo que ello comporta.

En los barrios, todos sabemos ya, por experiencia, lo que significa desplazar marginación sin más. Luego nos tranquilizaremos la conciencia diciendo que los barrios son racistas. Todos somos muy "progres" mientras los problemas los padecen otros y están lejos de nuestra casa. Es fácil ser solidarios con los que están lejos. Cuando tenemos cerca un yonqui, un delincuente, un pordiosero,... se nos limita la progresía.

La escuela "Xavó-Xaví", en sus diez años de existencia, con escasos recursos, ha demostrado que se puede sacar a la gente de la marginación, a través de la formación y sólo de la formación. Para ello, es necesario conocer la realidad, aplicar criterios de justicia y un trabajo paciente y continuado. La ciudad, si quiere, mejor que nadie, también lo puede hacer.

¿Perderemos la ocasión?

Barcelona, 19 de Febrero del 2000

Vigilancia privada para un poblado gitano

- Una empresa de seguridad impedirá que se instalen más chabolistas en Vallbona.
- El asentamiento levantado entre BCN y Montcada se cuadruplica en 4 meses
- Un centenar de caravanas y barracas ocupan toda la ladera de una montaña

MAYKA NAVARRO

Barcelona

El asentamiento gitano de Vallbona, en Nou Barris, ha multiplicado por cuatro el número de familias instaladas en los cuatro últimos meses. Ahora, son más de un centenar las caravanas y chabolas que instaladas en la ladera de esta montaña limítrofe entre Barcelona y Montcada i Reixach. Las administraciones, desbordadas ante el conflicto, están elaborando un plan para regular el entorno que pasa, de momento, por contratar una empresa de seguridad privada que se encargue de evitar la llegada de nuevos moradores.

Varios jóvenes charlan, ayer por la tarde, en la puerta de una de las primeras chabolas que se levantaron en el asentamiento gitano de Vallbona.

Desde hace dos meses, vecinos del barrio barcelonés de Vallbona y de Can Sant Joan, en Montcada, se están movilizando para reclamar a sus ayuntamientos que limpien la ladera de chabolas y caravanas convertidas en viviendas. Cada jueves por la tarde cortan el tráfico en la N-152, justo en el cruce de la gasolinera de Montcada. Algunas casas de la zona exhiben pancartas contra el asentamiento.

En Vallbona no existe un conflicto racial. Los vecinos se esmeran en medir con extrema prudencia cada una de sus palabras para que nadie les acuse de racismo ni xenofobia. Las primeras familias gitanas llegaron al barrio hace más de 20 años. Viajaron desde Verín, una localidad gallega limítrofe con Portugal. Construyeron sus chabolas con maderas y plásticos y se quedaron. En todos estos años, las edificaciones no han mejorado mucho.

"Cuando empezó a llegar más gente alertamos al ayuntamiento de que esto se iba a inundar de chabolas. No nos hicieron caso y mira cómo está todo esto. Lleno. Y la montaña es grande y caben más. Y llegarán más caravanas", explica José, uno de los chabolistas más antiguos.

Barreras de pedruscos

Los veteranos han visto en los recién llegados una auténtica amenaza. Hasta ahora, nadie había cuestionado su estancia en esta ladera con vistas privilegiadas sobre Barcelona. "Los nuevos ya se las apañarán, nosotros llevamos aquí más de 20 años y tenemos nuestros derechos", explica otro de los afectados.

El asentamiento está totalmente descontrolado. Antes de Navidad, el distrito de Nou Barris colocó unos enormes pedruscos bordeando la zona para impedir la llegada de nuevas familias. Los vecinos aseguran que la medida ha empeorado la situación. Las piedras dificultan la movilidad en las ya complicadas calles del barrio y a los recién llegados no les cuesta esquivarlas. Además, muchas piedras se incorporan al mobiliario de las chabolas.

"Cuando empezó a correr el rumor de que el ayuntamiento quería sacar a los gitanos y que se les daría una casa, empezaron a llegar familias de toda Catalunya", explica una vecina de Vallbona.

Casi todas las familias subsisten gracias a la mendicidad o el comercio de chatarra. Venden La Farola, muchos cobran ayudas sociales y casi todos reciben asistencia social. Los vecinos aseguran que nunca ha habido incidentes violentos. **"No hay problemas de seguridad, sino de salud, higiene y limpieza. A los antiguos los conocemos de toda la vida, y a los nuevos es imposible controlarlos porque cada día llega una familia diferente"**, asegura otro vecino.

Una portavoz del distrito de Nou Barris aseguró ayer que, en breve, el consistorio informará sobre el plan que va a ejecutar para recuperar la zona. Lo que saben los vecinos es que la montaña se debe convertir en el llamado Mirador de las Culturas. Ahora es sólo un estercolero al aire libre sobre el que se asientan sin condiciones un centenar de familias con niños.

El consistorio sólo reconoce la presencia de medio centenar de familias. Una parcela hace de sanitario público. Milagrosamente, y a pesar de la proximidad entre payos y gitanos, nunca se han registrado conflictos violentos entre las dos comunidades.

"El ayuntamiento no sabe qué hacer. Este es un conflicto complicado que se le ha escapado de las manos y que sólo sufre el barrio, que cada día está peor", explica entristecida una joven vecina de Vallbona. Su casa toca con las chabolas. El jueves por la tarde, volverán a cortar la carretera.

El Periódico

horóscopo

Oriol Bohigas afirma que Barcelona no necessita construir nuevas viviendas

URBANISMO

El arquitecto explicó que los colectivos necesitados de vivienda son los jóvenes, personas mayores e inmigrantes

SHARLA ANGELIC

BARCELONA. — El arquitecto Oriol Bohigas afirmó ayer durante el acto inaugural del "Primer congreso catalán por el derecho a habitar la ciudad" que Barcelona no necesita más viviendas y criticó de "falta de voluntad" las veces que defienda la construcción de nuevos pisos. Bohigas se mostró disconforme con la posición tradicional del Ayuntamiento de Barcelona de recurrir al suelo residencial de forma indiscriminada y a servicios e equipamientos, ya que de esta forma se sitúan algunas veces el precio de venta. "En contraposición se pedían a la población y se exponía aún más", dijo.

El congreso abordó el camino de rentabilidad que se ha producido durante los últimos años en el sector de la vivienda y en la Administración. Según los expertos, la vivienda ha pasado de ser una necesidad a convertirse en un servicio de carácter mercantilista. Así, para el arquitecto es necesario cambiar la tipología de viviendas que se construyen, pasando de un modelo de vivienda social a otro que se necesitan deberían estar destinados a jóvenes, personas mayores e inmigrantes. Según Bohigas, estos grupos son precarios del tipo de pisos que se construyen actualmente en la ciudad, ya que son los

Foto de protección oficial en el barrio del Raval, a la izquierda, el arquitecto Oriol Bohigas

PROPOSICIÓN DEL PSC

Rehabilitación y ventajas para jóvenes

El grupo PSC-Ciutadans pel Canvi ha presentado una propuesta de modificación de la Ley de Ordenación y Protección Oficial de las Viviendas, un plan específico de vivienda para Barcelona que priorice la rehabilitación de los edificios. La propuesta también contempla redirigir al Ministerio de Fomento que amplie las ayudas y ventajas para rehabilitar las zonas históricas de Llobregat, Sant Joan de Vilatorrada, Cerdà, Ciutat de l'Àliga y Terrassa Vella. Hasta el momento Ciutat Vella y el Eixample son los barrios de la ciudad que mejor este tipo de actuaciones. Por otra parte, el grupo del PSC-Ciutadans pel Canvi ha solicitado a la Generalitat que sea responsable de los jóvenes que acceden a una primera vivienda, de protección oficial en superficies de superficie superior a 70 metros cuadrados, un tipo de interés de poco por ciento durante los tres primeros años de la construcción del proceso. Con esta última medida se pretende facilitar el acceso a la vivienda de los jóvenes con problemas académicos.

de los familiares reducidos. Para solucionar el problema de los jóvenes, Bohigas se mostró a favor de construir viviendas de unos 25 metros cuadrados, desde con las ventajas de una vivienda y como un primer paso de otros países europeos. En cuanto a los inmigrantes, el arquitecto afirmó que no se puede ofrecer una política de protección si no se ha producido una vivienda. Urbanos y rurales.

En su exposición preliminar en el congreso explicó que en los últimos años se ha producido una disminución en la construcción de pisos protegidos. Así, pasado de 4.604 en 1997 a 511 en 1998, y a 404 en 1999, y alertando a la Generalitat de que debería ser capaz de desarrollar más medidas para este sector.

Barcelona:

"Primer Congrés català per al dret a un habitatge digne"

Uno de los legados malditos del Patronato Municipal de la Vivienda, cerca de un millar de viviendas enfermas y minúsculas en Trinitat Nova, va a resurgir de sus cenizas tras un largo coma. La novedad es que 350 vecinos y 250 expertos han afiado sus neuronas para buscar una alternativa audaz que convierta la chapuza en flamante ecobarrio.

De chapuza a 'ecobarrio'

- Los vecinos de Trinitat Nova culminan un plan pionero que servirá de base para renovar la barriada

PATRICIA CASTAN

Barcelona

Me voy a Barcelona es una frase común entre los vecinos de Trinitat Nova, cuando cogen el metro para irse al centro de la ciudad. Pese a formar parte del distrito de Nou Barris y encajar las mismas obligaciones que cualquier ciudadano, a los 7.800 habitantes del barrio les han llovido los derechos con cuentagotas --desde que surgió de la nada en los años 50-- hasta el punto de sentirse fuera de la gran urbe. Pero ahora son noticia no porque un tercio de sus 3.000 viviendas --las pertrechadas por el viejo Patronato Municipal de la Vivienda-- estén aluminosas hasta la médula ni por las condiciones de sus minúsculos pisos, que rondan los 44 metros cuadrados. La audacia que ha convertido a este barrio obrero en héroe urbano es haber culminado su autoproyecto de *ecobarrio* con ayuda de 350 vecinos y 250 expertos generosos en ideas.

Dos vecinas de Trinitat Nova, frente a uno de los edificios enfermos que serán demolidos.

El asunto no huele a utopía, ya que, tras algunos desencuentros, Generalitat y ayuntamiento se han avenido a escuchar y trabajar a tres bandas con quienes han vivido **"con humedades, cucarachas, ratas y bajantes que no funcionan"** durante 40 años, cuenta Atanasi Céspedes, del equipo técnico que ha redactado el documento *Trinitat InNova*.

La ocasión única que supone el derribo de 860 pisos dará paso a un barrio modélico, cuya primera parte **"estará diseñada antes del verano"**. Los vecinos, que acaban de recibir la prometedora visita del *conseller* de Política Territorial, Pere Macias, tienen una moral inquebrantable pese a que hace 10 años que la reforma les esquiva y que los apuntalamientos ganan terreno en sus pisos. **"Esta vez va para adelante"**, certifica Diosdado Rebollo, presidente de la asociación de vecinos, que rechazó frontalmente el descabellado proyecto que plantearon el año pasado.

Y es que no hay plan que valga si no saca provecho de los únicos valores de las viviendas afectadas: una orientación que reparte democráticamente el sol y las vistas de Collserola. Que se lo digan a Teresa Liebana, de la calle de Palamós, que soporta estoicamente negros manchurrónes de humedad y un piso de 45 metros en el que han vivido cinco personas, mientras saca su silla a la calle y expresa la idea que los consuela a diario: **"Esto es muy sano, mire que solecito"**. No engaña. En Trinitat Nova se da la paradoja de la calma chicha que sólo se vive en los pueblos, con el desasosiego de irse a la cama **"escuchando crujidos y pensando que esa noche la casa se va abajo"**, cuenta otra vecina, que padece los efectos de la carbonatación y la aluminosis.

En ese territorio empinado, al que ahora llega el metro, todos saben lo que es la convivencia codo a codo. Cuenta Katy Villanueva, de la junta de vecinos, que en su piso de 40 metros cuadrados cohabitaron 14 personas durante años. **"Los comedores aquí han hecho de tercer dormitorio"**, ilustra la vecina, que, lejos de irse, buscó un piso mayor en el mismo barrio. **"Esto es mi vida, he luchado por cada farola, por cada paso que hemos dado"**, sentencia. También han compartido goteras y falta de intimidad los 14 miembros de la familia de Celia Ginés, en cuya morada de la calle de Sa Tuna **"por la noche todo eran camas"** y que ahora no tiene espacio para tender la colada porque los apuntalamientos rodean su frágil edificio.

Bajo el sol que acaricia al barrio pero que no es capaz de secar el agua que rebosan sus paredes --"muchos cabezales de cama son un plástico para no mojarse", relata Villanueva--, vecinos como Mateo Olivas sueñan un barrio donde los bajos se conviertan en tiendas (ahora no existen), las escuelas vuelvan a tener niños (la población ha envejecido) y la conexión con la ciudad sea real. Y tienen derecho a hacerlo, tras haber asistido a charlas sobre urbanismo y trabajado a la sombra de técnicos, arquitectos y psicólogos. No hay más que preguntarles por la sostenibilidad, la definen mejor que un concejal.

el periódico

horóscopo

Un proyecto avalado por la universidad y los urbanistas

El denso documento que hoy será librado a las distintas administraciones implicadas en la reforma ha costado dos años de codos a 600 personas. **"No se diseña la nueva Trinitat Nova, sino que se dan las líneas para hacer un barrio nuevo con la voz de los que de verdad saben lo que es necesario"**, explica Atanasi Céspedes, del equipo técnico que ha redactado el documento. En las jornadas de debate, estudios, análisis y recopilación de ideas han participado técnicos en urbanismo, psicólogos sociales de la Universitat de Barcelona, sociólogos de la Autònoma y un sinfín de expertos que han ilustrado y orientado a los vecinos.

Pero son los residentes los que han alumbrado un diagnóstico de déficits, fortalezas, amenazas y oportunidades y han plasmado su trabajo en un grueso informe subvencionado por las administraciones. El resultado incluye **"construcción ecológica, áreas de reciclaje, orientación específica para que los edificios aprovechen más la luz solar y arquitectura sostenible"**, además de perfilar los criterios de infraestructuras, comercio, vía pública, dotaciones, zonas verdes y equipamientos de ocio y cultura.

Numerosos talleres de participación sostienen la retahíla de propuestas y necesidades --sin lujos-- en las que han participado los más viejos del lugar y hasta los niños más pequeños. En la actualidad, más de 80 personas que representan a distintos bloques se reúnen semanalmente para vertebrar lo que a partir del 2001 dejará de ser una utopía y costará un mínimo de 10.000 millones de pesetas, financiado en parte por los vecinos.

Barceloneses

Genaro Villagrasa : Sangre de barrio

M. EUGENIA IBAÑEZ

Baró de Viver, un barrio obrero de 2.300 vecinos, encajonado entre el río Besòs, el polígono industrial, la vía férrea y el nudo de la Trinitat, ya tiene su historia escrita. La ha recopilado Genaro Villagrasa (Barcelona, 1957) a partir de sus propios recuerdos y los documentos que durante más de 20 años forman parte de su archivo y el de la asociación de vecinos del barrio. Las 60 páginas publicadas en colaboración con Antonio García dan cuerpo al primer texto que explica el origen del barrio y su transformación. Esa breve historia plasma la identidad del barrio porque **"no había bibliografía alguna que citara a Baró de Viver, ni en Santa Coloma, ni en el distrito de Sant Andreu"**.

Genaro Villagrasa ha escarbado hasta ordenar la historia del barrio de Baró de Viver.

La historia de Baró de Viver se reparte entre los municipios de Santa Coloma, al que perteneció hasta el 1 de enero de 1945, y el de Barcelona. El barrio ha sido para muchos tierra de promisión. Lo fue para los ocupantes de las casas baratas construidas en 1929 sobre tierra agrícola --"los payeses les llamaron extranjeros", señala Genaro--, y lo fue en 1958, cuando se levantaron 20 bloques más, cuyos ocupantes **"también fueron extranjeros para los de las casas baratas"**. La unidad final llegó por la vía del derribo. La piqueta acabó con la precariedad del 20 y la aluminosis de los bloques del 58. Los nuevos edificios, **levantados desde 1985**, han tenido la virtud de convertir Baró de Viver en el único barrio de Barcelona cuyas casas han sido totalmente sustituidas. ¿Qué falta ahora? Genaro lo tiene claro: guarderías y un polideportivo.

L'Ajuntament té encara la reforma del seu barri sense saber per endavant on es construiran les cases per a 350 famílies —la majoria formades per persones d'edat avançada—, que substituiran les afectades de la Colònia Castells. Com que a l'assemblea celebrada en presència del regidor del districte, Jordi Herreu, els veïns no van veure clara la posició de l'Ajuntament, van decidir elaborar un pla alternatiu al municipal. La Colònia Castells (situada entre Entença, Taquígraf Gantiga, Equador i Montnegre) s'ha d'enderroc totalment, segons el tramit de modificació del PGM, el qual preveu construir-hi, en el seu lloc, tres torres de 10 pisos i la urbanització de jardins públics, però no té previst on realitzarà les persones afectades. Per fer això el consistori compta amb què les expropiacions aniran a càrrec de les empreses privades que construïren els nous edificis.

LA MARINA

Can Tunis s'enderroca
L'Ajuntament de Barcelona i l'Autoritat Portuària van aprovar inicialment el mes de gener passat el pla urbanístic que suposarà la desaparició definitiva de Can Tunis Nou. Segons l'expedient que es tramita aquests dies normés tindran dret a allotjament els ocupants legals dels 48 habitatges del barri, tot i que la majoria de famílies no té cap document que acrediti la propietat. Les entitats de La Marina-Zona Franca han valorat positivament la notícia, però reclamen mesures de control en el trasllat de les famílies.

L'habitatge digne, un dret imprescindible a debat

BARCELONA
REDACCIÓ

La Plataforma per al Dret a un Habitatge Digne és un ens d'entitats ciutadanes i sindicals, en la qual també hi ha la Favb, que es planteja l'habitatge com un bé imprescindible perquè les persones visquem amb dignitat i amb independència, i perquè poguem atendre adequadament les nostres necessitats físiques, culturals i intel·lectuals, i les nostres obligacions cíviques. Aquesta plataforma s'ha proposat organitzar un congrés, dels dies 23 i 24 de febrer, amb la intenció de suscitar el debat entre tots els sectors implicats, per estimular la recerca de solucions; i com una aportació a la convivència ciutadana des d'una sensibilitat social.

L'habitatge —especialment a causa del preu del sòl— és objecte de grans negocis especulatiu que han portat els preus a uns nivells inabastables per a amplis sectors de la societat. La complexitat del procés que incideix en l'habitatge fa que

**PRIMER
CONGRÉS CATALA
PER AL DRET A**

23 i 24 de febrer del 2000

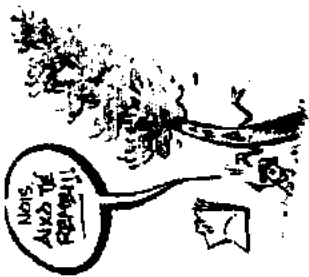
caigui tenir en compte les característiques i els interessos de tots els factors —públics i privats— que hi intervenen. Aquest ha estat el criteri que

ha regit la preparació d'aquest congrés, amb l'objectiu de delimitar les legítimes aspiracions de tots i les limitacions que exigeix el bé comú en una societat democràtica avançada.

L'organització del congrés creu que encara no s'ha arribat a una situació equilibrada, i que les administracions —central, autonòmica i municipal—, han d'intensificar la seva actuació en la línia constitucional de regular "la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per impedir l'especulació" (Art. 47), i amb iniciatives que promoguin la construcció d'habitatges a l'abast de totes les capes socials, fins i tot de les que estan en situació precària.

Els temes que es debatiran en profunditat en aquest Congrés són: política del sòl, d'habitatge públic i protegit, el mercat lliure de l'habitatge i tot allò relacionat amb la rehabilitació.

Per parlar de totes aquestes matèries es comptarà amb la participació de persones exper-tes tant de l'administració com del món veïnal, sindical i del consum.

El projecte es porta a terme als districtes de Sant Martí i de Ciutat Vella. Fins ara s'han distribuït paperes per un bon nombre d'associacions de veïns i d'altres entitats sense ànim de lucre, escoles de veïns i en diverses oficines i comerços i es fan recollides periòdiques. Actualment es porta al contenidor blau més d'1 metre cúbic de paper i cartó diàriament.

Al districte de Ciutat Vella es fa una actuació integral de sensibilització a través del contacte personal directe en comerços i algunes escales de veïns del carrer Escudellers i plaça del Teatre.

A més de la finalitat ambiental, es pretén crear llocs de treball per a persones amb dificultats especials d'inserció en el mercat de treball. Per engegar el projecte s'ha pogut contractar a dues persones durant els primers mesos de l'any 2000 mercès un ajut del Departament de Treball de la Generalitat.

bre l'ús racional de l'automòbil, entre d'altres mesures. Finalment, va arribar el moment de la participació de les as-

car el descontrol que existeix en l'espai urbà, l'acalor Joan Clos va d'aparar a la Favó, que havia preparat una sèria de pro-

l'ampliació de la xarxa de metro, la integració tarifària dels diferents mitjans de transport públic, la millora del transport

l'augment del transport públic, la millora dels mitjans de transport públic, la integració tarifària dels diferents mitjans de transport públic, la millora del transport

Necessitat d'habitatges socials

Josep Molina

Els dies 23 i 24 de febrer, al Col·legi d'Enginyers Industrials de Barcelona, la Plataforma pel Dret a un Habitatge Digne -que aglutina entitats com Càritas, COCOO, Justícia i Pau, Ocupe, UGT i la Favó-, va organitzar el Primer Congrés Català pel Dret a un Habitatge Digne. L'organització està preparant les conclusions per fer-les públiques, però ja es pot fer una primera aproximació als resultats.

L'objectiu d'aquest fòrum era obrir el debat amb les administracions i amb els diferents agents que intervien en el sector de l'habitatge sobre tots els aspectes que en molts casos impedeixen. I en altres dificulten, l'accés a l'habitatge d'arribar a sectors de la societat. Per això el fòrum es va estructurar en un sentit ampli, en cinc moments de debat: la política del sòl, l'habitatge públic i el protegit, el mercat lliure, la política de rehabilitació i les patologies socials de l'habitatge.

La participació a les jornades va ser important, de l'ordre de les 150 persones, i el nivell de debat interessantíssim. A més, la cita tenia un contingut essencialment social, tant en complicitat de les entitats que conformen la Plataforma.

Als participants se'ls plantejaren un seguit d'interrogants que mereixen respostes adequades: com es dimensionen els problemes de l'habitatge i quin lloc ocupen en les prioritats polítiques, de quins instruments es doten les administracions públiques per construir en sòl públic, si cal declarar d'interès general i qualificar sòl per a habitatges protegits, si la qualificació urbanística de sòl per a habitatge protegit és un instrument eficaç...

D'aquest debat en sorgiren opinions majoritàries en el sentit de posar de manifest la precarització de la política del sòl i de la necessitat de dotar-se d'un patrimoni de sòl amb el qual construir habitatge social.

Efectes negatius del marcat

També es va parlar dels efectes negatius de l'actual mercat de l'habitatge a Catalunya, envers sectors més necessitats, donat que el mercat lliure està construint el 91% de l'habitatge, que el preu mig ha pujat un 14% l'últim any i que el parc d'habitatges de lloguer ha passat del 47% el 1970 al 21% en el cens de 1991.

Es va analitzar que la poca incidència de la política de les

Cal voluntat política per satisfer la demanda d'un habitatge social en condicions d'urgència i no a un plantejament estratègic i, per tant, no exercirien de mecanisme de control dels preus.

Alguns dels participants van afirmar que les necessitats d'habitatge són tant, que hi ha espai per a qualssevol de les modalitats de promoció, fins i tot per al règim de lloguer (opcó que s'hauria de començar a plan-

Josep Molina és advocat a Favó

de Veu del Comerç
p.4 Març - Abril 2000

Els veïns de la Colònia Castells s'oposen al pla municipal dels 'pirulís'

ELIA HERRANZ

La Colònia Castells i les seves rodalies són un sector de Les Corts on viuen 300 famílies. Feia anys que el Pla General Metropolità (PGM) contemplava la necessitat d'actuar urbanísticament en la zona per tal de millorar les condicions de vida dels veïns i regenerar aquest tram de la ciutat. Una operació costosa i delicada que implica moltes persones, la finalitat de la qual és guanyar una gran zona verda per al barri i la ciutat.

L'abandó institucional i les característiques de la barriada (cases petites on vivien els obrers de les indústries de la zona) fan necessària una intervenció a fons. Malgrat l'unanimitat de tots els implicats en aquesta necessitat, la manera en que la municipalitat està resolent l'actuació ha posat en contra del consistori molts dels afectats i les dues associacions de veïns.

L'Ajuntament, davant els problemes tècnics que suposava l'aplicació de l'antic PGM, va fer un concurs públic que va guanyar l'arquitecte Lluís Puig. El projecte soluciona els

problemes de viabilitat econòmica concedint la gestió del pla a la iniciativa privada. La novetat que més crida l'atenció és la incorporació al conjunt de tres gratadels d'onze plantes (els ja famosos "pirulís") que se situaran dins el recinte de la futura zona verda. El nou pla proposa també una ampliació del carrer Entença que afectarà els edificis limítrofs. La resta del projecte suposa una intervenció menys complexa que respecta la coherència arquitectònica de les rodalies de la Colònia.

Una de les qüestions que més polèmica ha provocat és que el pla no menciona en cap moment la manera en que es compensarà els afectats. El pla es va publicar al Butlletí Oficial de la Província el 28 de desembre amb un termini d'un mes per presentar alegacions. Ningú va avisar directament els afectats ni les associacions de veïns que treballen al barri, que malgrat tot se'n van assabentar (els veïns també tenen "contactes"), i van córrer a l'Ajuntament per aconseguir un ajornament. A la multitudinària assemblea de febrer, el regidor de Les Corts,

FARVAL

● L'abandó de les cases obreres de la Colònia Castells necessita una intervenció a fons

Jordi Hereu, va prometre als afectats que serien realitzats dins del districte amb bones condicions i asequibles. Es va aconseguir un segon ajornament.

● Les alegacions

Els veïns han presentat dues alegacions que s'enfronten a la totalitat del projecte impulsat per l'Ajuntament. La principal demanda és que l'actuació sigui gestionada per la iniciativa pública per tal d'evitar una especulació econòmica que incrementa considerablement el sostre edificable i el nombre d'habitatges sense aclarir on se situaran els 210 habitatges afectats. Una de les alegacions (firmada per 155 veïns) planteja la possibilitat de conservar la Colònia Castells. La proposta més forta (amb més de 2.000 signa-

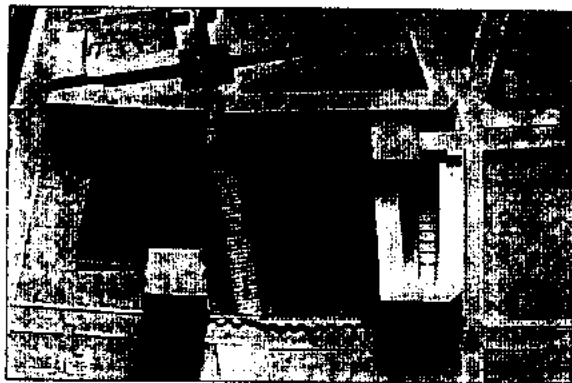
turas i el recolzament de les associacions de veïns) presenta un pla alternatiu firmat per l'arquitecte Ferran Navarro, un dels quatre projectes que van ser rebutjats al concurs públic.

El pla defensa una intervenció pública que aposti pel parc, pel reallojament dels veïns a la mateixa zona i que sigui viable econòmicament. L'ampliació del carrer Entença i l'enderrocament d'una sèrie d'edificis que es troben en bon estat, amb un alt grau d'ocupació, suposa un encàrrec del projecte que segons el pla alternatiu és perfectament evitable. La nova ordenació que es proposa està encapçalada tant a reduir costos com a preservar els elements històrics d'aquesta zona de Les Corts. Una intervenció no tant estructural a nivell de ciutat com concreta i adequada a les ca-

racterístiques del sector.

"Volem una actuació —explica Adela Agelet, presidenta de l'Associació de Veïns de Les Corts— que ens faci guanyar una zona verda pel barri però que suposi el mínim trastorn pels veïns afectats, que no sigui la seva creu".

Sembia que l'Ajuntament està donant senyals negociadores i, de moment, ha convocat els afectats per dialogar sobre el tema. El barri de Les Corts, que, com diuen els veïns, ha sofert una transformació de zona rural a zona "pija" al llarg d'aquest segle, encara té capacitat de mobilització. Els ànims estan alterats i els veïns se senten tanents i preocupats per la manera com s'ha portat la qüestió. Ara per ara, la renovació de la Colònia Castells encara és una incògnita.

ARXIU

● Maqueta amb la proposta veïnal

Un reportatge d'

Esperanza Álvarez

La Perona, un dels darrers poblats gitanos, ja forma part de la història, però encara viu en les famílies que el van habitar durant quatre dècades, en els veïns de la zona i de la resta de la ciutat

El Besòs recupera La Perona dels 80

El tren i els alts blocs de La Verneda, l'actual Ronda de Sant Martí. La Perona era una extensa recta on s'alineaven 342 barraques censades l'any 1981. L'origen i l'enderroc van ser per un mateix motiu: Barcelona necessitava rentar-se la cara i treure els guetos que encara perduraven.

L'any 1947, amb motiu de la visita d'Eva Perón a Barcelona, l'Ajuntament obliga molts barriquistes a un trasllat forçós. Així neix La Perona, un poblat que deu el seu nom a la dona del president argentí, malgrat que aquesta no el va visitar mai. El 28 de juny de 1989 s'enderrocava la darrera barraca del poblat, quan només faltaven tres anys per la celebració del Jocs Olímpics.

● Un camí ple d'obstacles

En un principi, a La Perona hi conviuen païos i gitanos en unes barraques sense les mínimes condicions higienico-sanitàries. Amb el pas del temps, els immigrants se'n van anar a d'altres barris i al

poblat hi van quedar només les famílies gitanes.

Coincidint amb la mort del dictador Franco, un grup de persones van crear una entitat per defensar unes condicions més dignes de vida al barri de La Verneda i en especial a La Perona, la zona més deteriorada de tot l'enlorn.

Després d'un llarg estira i aflixa amb l'Administració municipal, i d'uns robatoris produïts l'any 1978 al pont del Treball que van agreujar la situació, al novembre de 1980, essent alcalde de Barcelona Narcís Serra (PSC), es van produir les primeres manifestacions de veïns «païos i gitanos» al Consell del Districte X, al qual pertanyia el poblat, per exigir solucions a les condicions infrahumanes en que vivien aquestes famílies. Així sorgí la Coordinadora per a l'eradicació del barraquisme de La Perona, integrada per gitanos i diverses entitats de la zona.

Però les promeses de solució estaven molt lluny d'arribar. L'any 1981, el cens demostrava que el nombre de barraques s'havia incrementat. Al setembre del 82 va

XAVIER JIMÉ

● La vida era dura, però eren feliços en el barri que havien creat, tot i ser de barraques

esclatar el conflicte i es van produir uns violents enfrontaments, amb actituds racistes per part d'alguns veïns. Es va iniciar el procés de

goteig, d'anar traient famílies i enderrocant barraques, però les dificultats sorgien als barris i pobles on s'havien d'instal·lar, donada la

reticència dels nous veïns. El ca va ser llarg i ple d'obstacles, i l'enderroc de la darrera barraca l'any 1989.

“Señor, deme esta foto”

● El centre cívic Besòs va voler recuperar la memòria d'una part d'aquella història a través de les fotografies que Xavier Jiménez Jiménez, fotògraf vocacional, va fer a La Perona l'any 1980. “Jo passava cada dia a prop per a l'escola de fotografia i li vaig demanar permís al patró, al Pincha, per fer fotos per al treball de final de curs. Me'l va donar i no vaig tenir problema, al contrari, a gent les posava bé perquè la fotografies”

El moviment veïnal coordina reivindicacions

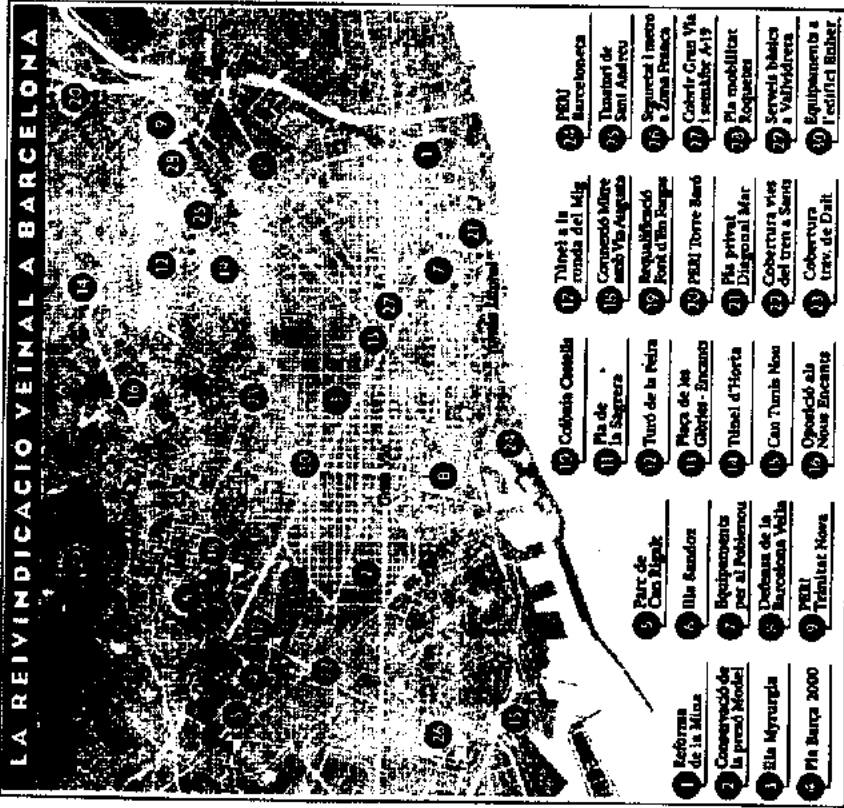
Andrés NAVA

L'últim dia del passat mes de maig, al centre cívic Fort Plencunes 150 persones, van assistir a la presentació del Fòrum Veïnal Barcelonès, que representa una trentena de col·lectius i plataformes i agrupa 200 entitats.

A l'acte es va llegir la carta fundacional i, a continuació, van prendre la paraula representants del Fòrum de la Ribera del Besòs, de la Plataforma "La Model al servei de la cultura" i de la Plataforma "Salvem l'illa Myrurgia".

A continuació, una vintena d'intervencions del públic van anar desgranant idees, propostes, crítiques i denúncies. Es va fer palès que el Fòrum s'oposa a que les grans àrees d'oci i comercials determinin la planificació dels barris i la mobilitat d'aquelles persones que hi viuen. És a dir, el Fòrum Veïnal s'oposa a un model de desenvolupament urbanístic que converteix la ciutat en una zona abocada a l'especulació econòmica. Representants de Poblenou, de Sants, de l'Esquerreta de l'Exemple, de Les Corts i de la Coordinadora contra el túnel d'Horta van intervenir; varies d'elles van denunciar les facilitats que l'Ajuntament ha donat als promotors americans de Diagonal Mar. Una de les darreres adhesions fou la de Trinitat Nova, que porta 10 anys esperant la remodelació del seu barri aluminòtic.

En l'últim punt es va parlar del ca-

parteixen de diferents situacions concretes i posen en comú aspectes com la manca d'informació, la perversitat amb què s'interpreten les normes urbanístiques, el dèficit d'equipaments, etc.

L'Assemblea és el punt de partida d'un procés que avui per avui es concreta en intercanviar informacions, experiències, en reafirmar el protagonisme necessari del veïnat, de les persones afectades. Sense descartar res, sense renunciar a posar en pràctica el suport actiu entre tots davant de determinades situacions, però essent conscients que s'està a les beceroles i que el temps marcarà les prioritats.

També es va concretar una reunió íntima per organitzar la propera assemblea, que es farà al mes d'octubre, i garantir la intercomunicació entre totes les persones i entitats adherides.

Les dues hores que va durar es van fer curtes de tan intenses. Els mitjans de comunicació se'n van fer ressò, cosa que és d'agrair, titulant "Los barrios se rebelan", "Nace un frente vecinal contra el urbanismo especulativo", "Els veïns creen un fòrum crític". El Fòrum Veïnal Barcelonès neix fruit de situacions concretes i que vol unir esforços i donar un marc global als seus objectius, a les seves il·lufes reivindicacions. Serà bo per a la ciutat. Una ciutat més equilibrada i sostenible, que renunciï a la participació virtual i doni al veïnat el protagonisme que els correspon.

Fòrum Veïnal Barcelonès

- Amics de la Bicli
- AV en Defensa de la
- Barcelona Vella
- Associació Catalana Contra
- la Contaminació Acústica
- Comissió de Veïns de
- la Bordeta
- Coordinadora d'AV i Entitats
- de Nou Barris
- Fòrum Ribera Besòs
- Plataforma Ciutadana NO
- al Túnel d'Horta
- Plataforma Contra el
- projecte Barça 2000
- Plataforma La Model al
- servei de la cultura
- Plataforma Poblenou per
- Equipaments

● Localització dels punts calents de la ciutat.

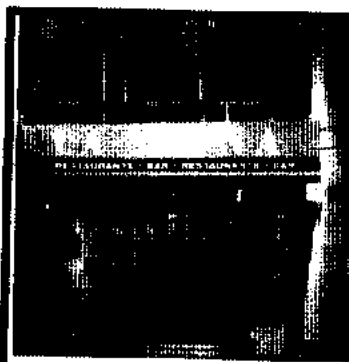
Aquest òrgan respectarà el prota-
gonisme de cada Plataforma o col·lectiu
en el tema que estigui treballant. Els
signants de la declaració fundacional

AVUI

Prop de 80 persones, la majoria magribins, viuen en unes condicions de precarietat absoluta al Camí de la Cadena, situat al polígon de Can Batlló, a la Gran Via prop de Plaça Cerdà. Fins fa poc l'administració desconeixia l'existència d'aquests veïns, per això, en un primer moment, no havia previst un pla de realotjament per aquestes famílies un cop comenci, a principis de l'any que ve, l'enderroc de Can Batlló. Fonts del districte de Sants-Montjuïc ens han assegurat que cap dels veïns del Camí de la Cadena es quedarà al carrer.

Pàg. 3

Estamos muy cerca de ustedes, sin apenas traslados, estarán en un ambiente de lujo y como si nada más se hubiera

Aquí, en un Jardín de 11.000 m² su banquete de bodas. Rodeado naturaleza, degustarán un extrao aperitivo acompañado del Cockta Royal con barra libre y música an

Aviador Ruiz de Alda, 4.
Tel. 93 421 23 86
AVV Port - Zona Franca
Mare de Déu de Port, 397.
Tel. 93 431 30 16
AVV Can Clos
Plaça del Mig, 9.
Tel. 93 331 11 13
AVV Eduard Aunès
Miravet, 6.
Tel. 93 223 23 94
AVV Estrelles Altes
Mare de Déu de Port, 397.
Tel. 93 431 31 29
AVV Sant Cristòfol
Coure, 8
Tel. 93 432 34 71
**Oficina Benestar Social
de la Generalitat**
Mineria, 8
Tel. 93 332 54 54
S. Coral
Joia de Montjuïc
Mare de Déu de Port, 281
Tel. 93 332 48 97

Mare de Déu de Port, 363
Tel. 93 432 01 99
Equipament Municipal
La Bàscula
Foc 128.
Tel. 93 422 43 00
Equipament Municipal
La Capa
Alts Forns, 82.
Tel. 93 296 79 69
Sants-Montjuïc Ràdio
Foc 128 Tel. 93 296 75 65
Montjuïc Jove
Punt d'Informació Juvenil
Servei Català de Col·locació
Font Florida, 1-3
Tel. 93 423 72 17
La Casa dels Colors
Alts Forns, 46
Telf. 93 223 34 56
**Ass. per la Fundació
Zona Franca**
Mineria 58-60, Esc. B 1r
Tel. 93 332 12 62 / 93 331
03 16; Fax 93 331 01 75

LA
RTURA

S DE
ALO!

rica
nicas
itales)

Star

Telefonica

Prop de 80 persones viuen en condicions de precarietat a un carrer de Can Batlló

Un futur incert per a un camí oblidat

Sònia Maça

Catorze famílies, prop de 80 persones, la majoria d'elles magrebines; cases amb només dues habitacions i en condicions d'una precarietat absoluta; però, sobretot, un bon clima de convivència. Així és, en síntesi, el Camí de la Cadena, situat al polígon de Can Batlló, delimitat per la Gran Via i els carrers d'Amadeu Oller, Constitució i Parcerisa del barri de la Bordeta.

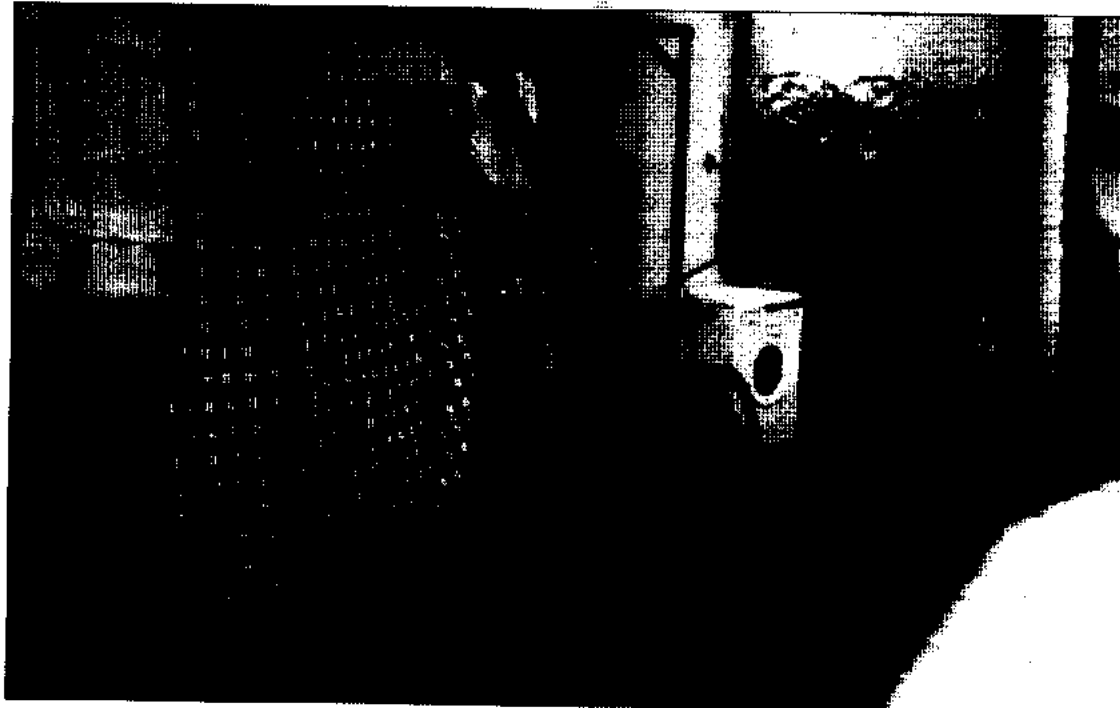
Fins fa ben poc l'administració desconeixia l'existència d'aquests veïns, alguns dels quals porten més de 30 anys a la zona, i per tant, no havia previst el seu real·lotjament un cop s'enderroqués Can Batlló, un enderroc que podria començar a principis de l'any que ve

"El Camí de la Cadena està situat sobre la metxa de la bomba de Can Batlló, justament on l'Ajuntament pensa construir el gruix més important de pisos. Això vol dir que tot i que el projecte es faci per fases, aquesta serà la primera", assegura Jordi Soler, membre de la Plataforma de la Bordeta.

Solidaritat veïnal

Precisament ha estat gràcies a la Plataforma de la Bordeta, constituïda per l'AVV Rambla de la Bordeta, la Comissió de Veïns de la Bordeta, l'Agrupació Esportiva Sants Sud, el Centre Social de Sants i l'Agrupació d'Afectats de la L, que aquesta problemàtica s'ha donat a conèixer.

Va ser el 1998 quan aquesta plataforma veïnal va informar el Districte de Sants-Montjuïc per primer cop sobre la situació dels veïns del Camí de la Cade-

SALVA MAS

Algunes famílies, com la de Maria, porten més de 30 anys vivint al Camí de la Cadena.

na. Des de llavors ho ha fet reiteradament. Els veïns comenten que davant la inactivitat de l'Administració van decidir elaborar un cens de la població. "Van veure que les condicions contractuals i legals dels veïns, en molts casos, no era regular. Calia fer un cens i finalment ho hem fet nosaltres", comenta Jordi Soler. Aquest cens, que es va començar a fer a mitjans de maig, ja està quasi acabat. Un cop s'hagi revisat, la Plataforma de la Bordeta, l'entregarà al Districte i a l'Ajuntament central. L'objectiu és que les autoritats garanteixin una vivenda digna als afectats.

Sense notícies

Els veïns del Camí de la Cadena no van rebre cap notícia sobre el futur enderroc de Can Batlló ni tampoc coneixien el

gran projecte que es pensa desenvolupar a la zona. Va ser la Plataforma de la Bordeta la que els va avisar. "Si no arriba a ser per aquesta associació, hauríem caigut com mosques", denuncia la Maria, veïna de Can Batlló, qui afegeix: "Porto 30 anys vivint a la zona i fa 27 queestic empadronada. Paguem la llum i el gas. No puc entendre que no sapiguéssim que existim".

La Alami, magrebi, porta 6 anys al Camí de la Cadena i assegura que l'únic que demana és una vivenda digna, no per ell, sinó pels seus fills. "Som sis a la família i convivim tots a una mateixa habitació", afirma.

Qüestió de drets

Són diverses les autoritats que han passat pel Camí de la Cadena i totes coincideixen en afir-

mar que, a banda dels problemes de legalitat, la problemàtica que afecta als veïns d'aquesta zona és també una qüestió de drets humans. Roser Veciana, regidora de drets civils, va visitar fa uns mesos aquest carrer de la Bordeta i es va comprometre, a través dels micròfons de Sants-Montjuïc Ràdio, a treballar per aquests veïns "sobretot perquè és una qüestió de drets". Segons la regidora, la millor manera d'arribar a una solució és trobar el consens de totes les parts implicades.

Fonts del districte de Sants-Montjuïc han afirmat, per la seva banda, que un cop es faci la distribució parcel·laria s'estudiarà la situació i que, en tot cas, ningú no és quedarà al carrer.

A l'espera de què això succeeixi, els veïns de la Cadena continuen tenint un futur incert.

Eduard Aunós guanyarà en equipaments

Després d'un període d'estancament a causa de les contencioses modificacions, per fi el projecte de reforma de l'actual polígon industrial de Can Batlló es va presentar a la seu del Districte de Sants-Montjuïc.

Després d'unes 30 de maig. En aquest acte, el regidor Pere Acobas va informar dels principals canvis que s'han incorporat al projecte de reforma del polígon industrial de Can Batlló. Els canvis principals són: la creació d'un nou carrer, la reforma de les façanes i la creació d'un nou edifici per a usos terciaris.

Precisament en aquest moment guanyarà el barri d'Eduard Aunós de la Marina. Aunós ha fet un intercanvi. Eduard Aunós cedirà el edificable a Can Batlló i Can Batlló cedirà a Eduard Aunós sol·licitud de l'enderrocament.

Don Escuela de Peluqueria y Perfeccionamiento

Cabello

EN JULIO Y AGOSTO LA MATRICULA TE SALE GRATIS

Curso 2000-01 ▶ 13.000 Ptas. mensuales

PERFECCIONAMIENTO:

Cursos postgraduados ... ▶ 25.000 Ptas. mensuales

93 421 5000 0011 20 2000

FUNDACIÓ engrunes

És una empresa sense ànim de lucre que es dedica a treballar per a la inserció laboral de col·lectius marginals en situació d'exclusió social i laboral, fent possible el manteniment de 104 llocs de treball estables.

TOT DE 2ª MÀ

Mobles, electrodomèstics, llibres, roba, complements per casa

Som al núm. 13-15 del carrer del Temple a la Zona Franca, entre els carrers Alts Forns i Foc. Pots venir amb el bus: 109, 9, 38 i 72. El nostre telèfon és el 932 23 27 29. El nostre fax és el 932 234 989. El nostre e-mail és engrunes@retemail.es

EDITORIAL

Els joves de la Marina

Sis entitats de joves dels barris de la Marina amb característiques força diverses, representants de l'Institut de Secundària Domènech i Montaner, el Grup de Joves de l'AVV de San Cristòfol, els Esplais el Submarí i el Pati, la Joc-Jobac i els Diablers de Port, treballen conjuntament des de fa uns mesos amb l'objectiu d'organitzar una coordinadora que aglutini a totes les entitats, grups i col·lectius de joves dels barris de la Marina. La iniciativa va sorgir de la Joc-Jobac en el transcurs de les passades festes de primavera, diferents joves van coincidir en la necessitat d'estructurar-se i cercar objectius comuns, la primera fita segons expliquem aquest mes és trobar un local propi comú que esdevingui centre de propostes i activitats juvenils organitzades des dels propis grups de joves.

És una bona notícia que els principals col·lectius de joves dels barris de la Marina es trobin en un debat obert a l'entorn de la cooperació i coordinació de les seves activitats en un moment on pocs nois i noies d'entre 16 i 29 anys dediquen part del seu temps a organitzar-se, i menys a entitats del seu propi barri, segons un estudi presentat enguany "Joves i participació a Catalunya" de la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia un 19.3% dels joves estan associats a Catalunya a excepció de les entitats esportives. Un altre treball publicat l'any 1997 per la Diputació de Barcelona situa només en un 4.8% els joves vinculats a una entitat juvenil a l'Àrea Metropolitana de Barcelona).

D'altra banda és una iniciativa positiva perquè aprofundeix en el sentit de coordinació entre el teixit associatiu que és la clau per potenciar-lo com ho demostren altres experiències a la ciutat de Barcelona. Si els joves organitzats de la Marina volen fer propostes culturals, reivindicatives o lúdiques segur que estaran en millors condicions per fer-ho si treballen junts

trobar un local de referència per començar a treballar, és raonable i fem una crida a totes les administracions amb competències en matèria de joventut Ajuntament, Diputació i Generalitat perquè agafin amb interès les peticions que de ben segur rebran i donin els ajuts necessaris per consolidar aquesta iniciativa.

La resta de les entitats i sectors dels barris de la Marina també hi podem fer molt, cal que els hi donem el nostre recolzament i la nostra experiència per l'interès de tots, unes entitats joves potents són la millor garantia de futur que podem oferir al moviment ciutadà dels barris de la Marina i per tant al seu futur.

PARLEN ELS LECTORS

Nota de la Plataforma Cívica de la Marina

La Plataforma Cívica està totalment de acord amb el titular de la editorial del mes de Junio: Oportunitat Perdida. El resto de la editorial contine cosas que pueden ser verdad y otras que no lo son.

El domingo 21 de mayo, el regidor Pere Alcober, accedía a hablar a los vecinos ante la insistencia de muchos de ellos, pero con una condición: sin réplica. Hablaba él y los demás se callaban. Propio de un cacique. La negativa del regidor a hablar se debió a la no aceptación del CÁLATE por parte de los miembros de la Plataforma allí presentes. La Plataforma deplora la actitud del regidor, provocadora en todo momento, rechaza la violencia tanto física como verbal y lamenta los insultos que se produjeron en consecuencia, si bien es cierto que en otros barrios se habrían llevado huevos, tomates y alguna que otra piedra.

La imagen pública de nuestro barrio resultó afectada por lo sucedido, pero le afecta mucho más la actitud de los representantes de la Unión de Entidades, que se comportan como perros falderos ante quien les paga las subvenciones, olvidando las reivindicaciones de aquellos a los que dicen representar. Se nos culpa hasta de la guerra de Chechenia, y si no hubiera sido por este motivo, la Unión de Entidades habría buscado otro para romper públicamente una Unidad que sólo existió sobre el papel. Desde el principio la Unión de Entidades perdió los papeles y fue a remolque de los vecinos. Una vez vista la incapacidad de quienes estaban al frente, fuimos vecinos y miembros de asociaciones de vecinos los que continuamos pidiendo mejoras, creamos la Plataforma Cívica y pasamos de 4 puntos reivindicativos a más de 20.

Es de agradecer la preocupación de algunas entidades por los vecinos. Organizan maravillosas fiestas para que estemos contentos, necesario pero insuficiente. La Plataforma reivindica, eso molesta.

Una vez demostradas la incompetencia, la falta de sensibilidad social y política y la prepotencia del representante municipal, el Sr. alcalde debería tomar cartas en el asunto y colocar en su lugar a otra persona más capacitada y

de mejor talante.

La Plataforma ha mantenido viva la movilización que otros han intentado acallar y ha buscado siempre el diálogo, del que la Unión de Entidades en la "reunión" del día 23 de mayo la excluyó, pues su único objetivo es la mejora y dignificación del barrio. Tanto unos como otros esperan que pase el tiempo, la gente se canse y la Plataforma desaparezca, para dejar las cosas tal y como están, que a ellos ya les vale. Siguen los mismos problemas que al principio pero ya no se sale a la calle porque se está más pendiente de las vacaciones que de otra cosa. Continuaremos pidiendo mejoras y esperamos que en Septiembre, si no hay progresos notables, los vecinos vuelvan a iniciar unas movilizaciones que no se deberían haber interrumpido. Sin presión no hay negociación. Lo que importa son las fiestas. Ah!, y la salud, que ¿para eso tenemos el Ambulatorio?

PLATAFORMA CÍVICA

Els fets de la desfílada

L'assemblea de militants de l'Agrupació Democràtica de Catalunya vol expressar el seu rebuig per la violenta actuació policial que es produí al nostre districte el passat 27 de maig, mentre es celebrava una desfílada militar. Aquesta violenta actuació va impedir el legítim dret de la llibertat d'expressió a alguns ciutadans i el de circulació a molts d'altres, va causar ferides de diversa consideració a moltes persones que transitaven per la Plaça d'Espanya. Una d'aquestes persones era el regidor de l'Ajuntament Joaquim Forn, que va ser colpejat i tractat amb desconsideració al seu càrrec institucional de regidor adscrit al nostre districte.

L'actuació de la policia va suposar que els grups realment violents que solen actuar en el nostre districte en aquest tipus d'ocasions quedessin fora de control.

Els fets són preocupants perquè en cap moment van haver actituds amenaçadores o violentes, i el que es va produir va ser un atac contra la llibertat d'expressió de la que

els ciutadans feien ús pacíficament. Esperem que aquests fets no es tornin a produir en el nostre districte.

AGRUPACIÓ CDC A SANTS-MONTJUÏC

LA MARINA

agracies les cartes dels lectors. El límit de tindrà una extensió no superior a les 10 línies, avor signades amb nom i cognoms, l'adreça i el telèfon. La publicació es reserva el dret de resumir o extreure el contingut. Podeu enviar-les al: Foros/n.01008@BCN

MACONDO

luís soriano

Todo fluye en el poderoso río del destino, todo es arrastrado; cada día, cada instante. Sería bueno que no lucháramos contra la energía positiva, contra la fuerza creativa, contra el río de la vida, ese que nos lleva al infinito, a la muerte, a la mar. Sería bueno que no lucháramos contra la corriente de la vida, eso no significa que no digamos NO cuando queramos decir NO o que no podamos encabezar una revolución personal cuando lo creamos necesario. La energía positiva también está creada de NO y de revoluciones.

Parque de la Ciudadela
Ben primavera 00

Marina

El suelo privado para equipamientos podrá acoger pisos de alquiler

- El último pleno antes de vacaciones del Ayuntamiento de Barcelona aprueba la reforma de Hospital Militar y **Can Batlló**
- El PP apoya en solitario el decreto de horarios comerciales

BLANCA CIA, Barcelona
 Barcelona tiene 20.000 metros cuadrados de suelo calificado de equipamiento para construir viviendas de alquiler moderados para jóvenes. Y los propietarios de terrenos con esta calificación podrán optar a construir y explotar

estas viviendas con una serie de requisitos. Todos los grupos municipales apostaban ayer la propuesta defendida en el último pleno antes de vacaciones en el que se dio luz verde a importantes planes urbanísticos, como **Can Batlló** y la avenida del Hospital Militar.

El Ayuntamiento de Barcelona quiere levantar 2.000 pisos de alquiler moderados para jóvenes durante este mandato. La propuesta inicial de modificar el Plan General Metropolitano para poder construir este tipo de viviendas en suelo público calificado de equipamiento se vio ayer completada con la novedad de que los propietarios de terrenos con la misma calificación podrán sumarse al plan.

Los técnicos municipales de Urbanismo trabajan en la concreción exacta de cuáles son los solares de equipamientos dispuestos por la ciudad. "Lo que no se podrá determinar, por ahora, es la ubicación de las viviendas ya que puede haber propietarios de terrenos de equipamientos privados que puedan estar interesados", explicaba ayer un responsable de

Urbanismo. Uno de los criterios a aplicar será la dimensión de los solares que en principio tienen un máximo de superficie para levantar más de 20 viviendas. El Ayuntamiento otorgará un derecho de superficie por un máximo de 50 años a los titulares que cedan el suelo y que construyan y exploten las viviendas. Después, el suelo pasará a a ser de titularidad pública.

Lo que se pretende es extender a toda la ciudad la experiencia de las promociones que construyó el Patronato Municipal de la Vivienda en los barrios de los rondas. Precisamente el presidente del Patronato, el concejal Eugeni Forradellas, realizó un detallado estudio previo sobre las necesidades de equipamientos en cada uno de los distritos de la ciudad. "Lo que sería abarcarlo y no debe

llevar a acortar es que se levanten pisos de alquiler para jóvenes cuando se tengan otras necesidades prioritarias", puntualizó.

La propuesta contó con el apoyo de los grupos de la oposición, **CiU** y **PP**, pero ambos formularon múltiples críticas al equipo de gobierno de **CiU** y sus socios de **ICV** y **ERC**. Las viviendas de alquiler para jóvenes son una necesidad "pero lo que no puede ocurrir es que mientras tanto el Ayuntamiento venda suelo público para engrasar sus arcas", sostuvo ayer el concejal de **CiU**, **Joaquín Puigdollers**. Parecidas críticas se realizaron desde las filas del **PP** que señaló que el equipo municipal de no haber dedicado la inversión suficiente para resolver el problema de la vivienda de los jóvenes en Barcelona.

Barcelona:
 Can Batlló

Las obras permitirán conectar diversas calles en el barrio de la Bordeta

El plan de Can Batlló incluye 650 viviendas y más de 50.000 metros cuadrados de zona verde

JORDI MARTEL Barcelona El Ayuntamiento de Barcelona presentó ayer el proyecto que tiene previsto aprobar en la sesión plenaria de julio para la zona de Can Batlló, en el ba-

rrío de Santa. El plan destina a equipamientos 47.581 metros cuadrados, a zonas verdes 51.931 —el equivalente a 3 manzanas del Eixample— y a zonas

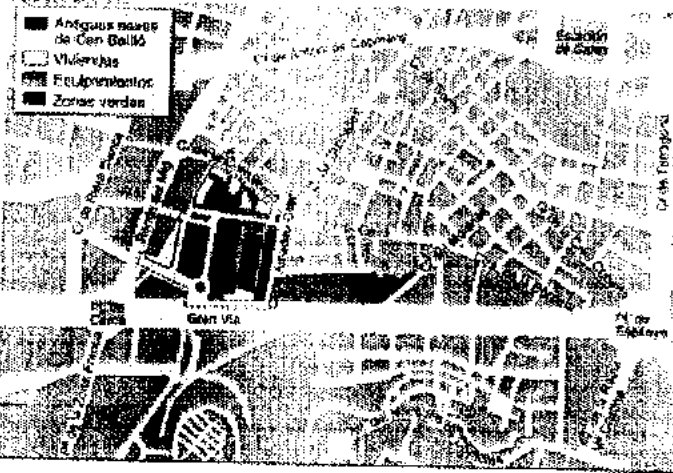
de nueva construcción verde 650. Y se calcula que un 25% del techo edificable tendrá algún tipo de protección y que el resto se venderá en el mercado libre.

La ocupación de los 120.000 metros cuadrados de terreno de la antigua fábrica textil de Can Batlló marcará el año próximo con el inicio de las obras. La principal reserva de suelo que posee el barrio de la Bordeta para cubrir el déficit de equipamientos, de zonas verdes y de viviendas lleva esperando más de 30 años que cayera la larga sombra de la Gran Vía que mantuvo oculto el sector de espaldas de que lo llegara la transformación que ya han experimentado otras zonas limítimas del distrito de Santa Catalina, como la de Can Batlló, destacaron en la historia industrial de Barcelona.

La posición del terreno edificable asciende a 21.339 metros cuadrados e incluye además de las anteriores 650 viviendas más de un centenar de pisos situados en la calle de Constitució, que están afectados desde hace 25 años y que el gobierno municipal ha decidido respetar.

Las 29 agrupaciones pertenecidas al proyecto inicial de Can Batlló-Magoria han servido para superar la necesidad de algunas edificaciones diseñadas con formas geométricas resbalantes que contrastaban con las del entorno, rebajan en 4.000 metros cuadrados la edificabilidad y reducen el número de fincas afectadas. La propuesta municipal prevé conservar una serie de calles que hasta ahora quedaban cerradas entre la Bordeta y Gran Vía. El primer teniente de alcalde de Urbanismo y el concejal del distrito de Santa Catalina, Xavier Cases y Pere Alcega, argumentaron ayer la necesidad de modificar la subdivisión que el Plan General Metropolitano dio en 1976 a los terrenos de la vieja fábrica textil (reservaba la mitad de los mismos a equipamientos, el 25% a zona verde y otro 28% a viviendas) en función de las necesidades actuales y para hacer viable económicamente una opor-

Proyecto de reforma de Can Batlló

tiva que de otra forma costaría imposible de ejecutar.

Respecto al espacio reservado a equipamientos está diseñado abarcar un cerco de asistencia primaria, instalaciones deportivas, un hotel, además de viviendas para las parejas jóvenes de una zona cuya población crece de forma rápida debido a la escasez de pisos a precios asequibles. El recinto industrial está delimitado por las calles Constitució, Amadeu Oller y Gran Vía.

Por el aspecto de abandono de la mayor parte del sector, en su interior conviene financiando unos 200 millones, la mayor parte de los cuales deberán destinarse a otros lugares y solamente algunos podrán situarse en la planta baja de los nuevos edificios, siempre que su actividad no resulte molestosa y sea compatible con el carácter residencial. Negociar su destino

relacionado con uno de los niveles a los que se enfrentan los responsables municipales.

El proyecto define cómo respecta la antigua nave central y otras zonas más pequeñas que serán rehabilitadas desde que por el trabajo y inversión bien la actividad industrial de principio de siglo contribuyendo a mantener la memoria histórica de la ciudad, a parte del factor de valores históricos de Urbanismo, Ricart Pons.

Se se cumple el calendario previsto al final de año puede quedar apostado definitiva mente a principios de lo que permitirá comenzar las obras en el año 2001. La ejecución de los trabajos se llevará a cabo en dos fases de cuatro años cada una. Cases y Alcega muestran el consenso alcanzado con los vecinos en todo el proceso, lo que en su opinión constituye un ejemplo de participación

que sin embargo no todos con partes. Desde el Secretariado de Familias de Santa Eulalia, Francesc y de Bordeta señalan que por razones de desconocimiento se venían que aún no les ha facilitado el Ayuntamiento pero a haberlo pedido, aún no pueden pronunciarse sobre el proyecto. A los vecinos les preocupa el número de viviendas que se construirán y los permisos que gozarán de algún tipo de protección, así como cuáles se destinan a los jóvenes.

Las obras de la primera fase incluirán la construcción de viviendas y algunos equipamientos. También se incluirán en esta etapa la fachada de la Gran Vía y la que dan al Eixample, instalaciones deportivas y otros equipamientos históricos. De esta forma pretenden que la acción de la Gran Vía del lado de sur, final tal de la protección que la zona de la gran tapa.

Badalona-23

Los propietarios del BADALONA-23 (23 viviendas), residentes en el barrio de Bonavista (Badalona), aplaudimos la idea de la edición de la primera revista, donde podemos exponer ideas, necesidades y soluciones, además de servir de vehículo para conocernos mejor, rompiendo el aislamiento de la Administración con los barrios.

Aprovechamos la oportunidad para damos a conocer y explicar la problemática que hemos padecido desde la entrega de las viviendas nuevas por parte de INCASOL/ADIGSA a finales del año 1987, que por ser de Promoción Pública tendría que haber sido un motivo de alegría. Al poco de ocuparlas, sin embargo, se convirtió en un problema grave que vamos solucionando con mucha insistencia y paciencia, debido a las múltiples patologías que hemos padecido y seguimos padeciendo, de las que exponemos las más graves: cubierta con goteras, contraventanas agrietadas, suelos interiores defectuosos, grifería y lavabos en mal estado, calefacción eléctrica deficiente y de consumo exagerado, fachadas y aislamiento térmico de las paredes incorrecto y deficiente, maderas carcomidas, carpinte-

dad, paredes agrietadas, sin extintores de incendios en el edificio a pesar de tener 2.000 m2 con dos compartimentos de 23 trasteros escondidos con peligro para la Comunidad.

Después de ocho años de reuniones con Técnicos y Consellers de Adigsa: Sres. Felip Puig, Aregio, Fondevila, Camps, etc., y de haber realizado un informe técnico del Colegio de Arquitectos de Catalunya, hemos conseguido que ADIGSA asumiera los arreglos. No obstante, de otros aspectos como: las contraventanas, aislamiento térmico, fachadas, calefacción, extintores, etc., aun siendo graves, dilatan la solución o no quieren asumir su coste, a pesar de que fue el INCASOL el promo-

de OBRAS finales de calidad en la construcción y lo que tendría que haber sido de una determinada calidad fue cambiado por completo.

Los usuarios no podemos apartar la sensación de secretismo, medias interpretaciones y desinterés que ciertos responsables tienen la habilidad de practicar. Los problemas no se resuelven en los restaurantes y despachos, si no, en el contacto diario con los administrados.

La vivienda pública ha de contar con la Administración como principal garante. No se entienden las propagandas millonarias de lo bien que actúa ADIGSA, cuando las nuevas que construye la Generalitat padecen de los mismos males, intentando ADIGSA esconderlo en la medida de sus posibilidades.

Desde estas páginas animamos a todos los usuarios con problemas similares a buscar las posibles soluciones. Damos las gracias a la FAVIBC por servir de enlace entre nosotros, y solicitamos de ADIGSA mayor agilidad y ética a la hora de resolver los problemas. Emplazamos a que se cumpla el slogan de "LA FEINA MAL FETA NO TE FUTUR, LA FEINA BEN FETA NO TE FRONTERES".

Eradicar la delinqüència, un dels eixos centrals per transformar el barri

La proposta de la transformació socioeconòmica de la Mina ha estat encarregada per la Direcció General de Serveis Comunitaris de la Generalitat a les empreses TRS, GERS i CIDEM. L'informe detalla sis «eixos estratègics» perquè la transformació del barri sigui una realitat. Aquests

són: abordar el problema de la delinqüència com a condició prèvia i imprescindible per a altres intervencions; la promoció dels habitants, augmentant el seu nivell de vida i generant un procés de normalització de la vida quotidiana; la vertebració amb l'entorn; la revitalització de l'espai físic i de l'habitatge, fent un barri atractiu on la gent hi vulgui viure; la potenciació d'un partenariat actiu, buscant noves vies de gestió institucional que

permetin la sostenibilitat del barri, i trencar la seva estigmatització.

S'hi assegura que «la Mina, per les seves característiques, constitueix el medi idoni per a l'aparició i la consolidació de conductes delictives. Avui, tothom reconeix que aquest és el principal problema del barri». Per això es considera primordial «eradicar les activitats delictives que s'hi realitzen, desarticulant els nuclis durs i les xarxes de

suport». Les mesures que es plantegen per aconseguir-ho són: acord institucional d'alt nivell (Delegació de Govern, Generalitat i Ajuntament); acords entre institucions públiques i privades; implantació d'una estratègia operativa d'intervenció policial, i campanya d'informació i sensibilització dels veïns. Tota una sèrie d'actuacions que -segons s'indica- s'han de consensuar amb el veïnat. De moment, se'ls té informats.

EL PUNT

20-08-1999

Un projecte clar per al Sant Roc del futur

Sant Roc no s'hibuciona amb el projecte de rehabilitació que, a partir de l'any vinent, ha de comportar l'enderrocament progressiu de 913 habitatges afectats per greus patologies estructurals, amb l'objectiu necessari que se'n facin uns altres de nous que compleixin els mètodes determinats per la normativa. El procés per tornar la dignitat a aquest castigat barri badaloní ha estat lent i un exemple de dificultat. A la falta de reflexos de l'administració del principi, s'hi ha afegit la divisió dels veïns. Lògicament, també s'hi ha de

comptar la complexitat inherent a un projecte tan ambiciós com el que afronta Sant Roc a hores d'ara.

Els diversos canvis tècnics derivats a última hora i noves divisions entre els afectats són els trets principals que conformen el procés actual. Les primeres famílies de Sant Roc es traslladaran en un any als pisos nous; una bona nova, sens dubte, però que arriba en un moment poc donat a les alegries. Les desconfiances entre col·lectius —la comunitat pais i la nombrosa comunitat gitana— planeen sobre el barri. Aquest és un fet preo-

cupant, la solució del qual hauria de ser prioritària, de la mateixa manera que, finalment, també ho és per a l'administració la resolució de la qüestió urbanística.

Sant Roc necessita anar a l'una, sense més divisions i amb un projecte clar i consensuat. No es tracta només de tenir els plànols clars, es tracta de determinar d'una vegada quin és el projecte de futur per al barri. En aquest sentit, cal que l'administració sigui receptiva i que actuï amb eficàcia; també cal, però, que la societat civil sàpiga estar a l'altura.

Les obres de la primera fase han començat i són decisives per decidir com es faran les obres. Foto: LLUÍS ROMERO.

Sant Roc es prepara pels primers trasllats

► Les primeres famílies dels blocs afectats per patologies estructurals aniran en un any als pisos nous

► Diversos canvis tècnics, però, enretallen l'ambient i agreugen les divisions entre els afectats

► Hi ha reticències entre alguns veïns, que no volen que es barregin diferents comunitats. Pàgines 3 i 4

SANT ROC. La reconstrucció de 918 habitatges

Les obres a Sant Roc s'estan fent a bon ritme, i d'aquí a un any les primeres famílies hi encobriran pis. Demaran estare els blocs afectats per situacions. El que se podria veure omni

una millora substancial no ha estat fet del de la mateixa manera pels veïns, que hi han trobat més inconvenients que avantatges. El problema principal amb què les topat la Generalitat a

Sant Roc és la desinformació dels afectats, perquè l'AV no ha estat un interlocutor veïd. Quan els veïns han vist que se col·locava la primera pedra s'han inquietat. Els canvis tècnics que

ha hagut de fer el govern han implicat que en els blocs nous hagin de conviure hi famílies païes i gitanes. Els materials de construcció no han agradat a l'ohom.

Les primeres famílies de Sant Roc es traslladaran d'aquí a un any als posos nous

Els canvis tècnics generen preocupació perquè impliquen barrejar la comunitat gitana amb la paia

Els afectats per la primera fase s'organitzen al marge de l'associació de veïns per consensuar solucions

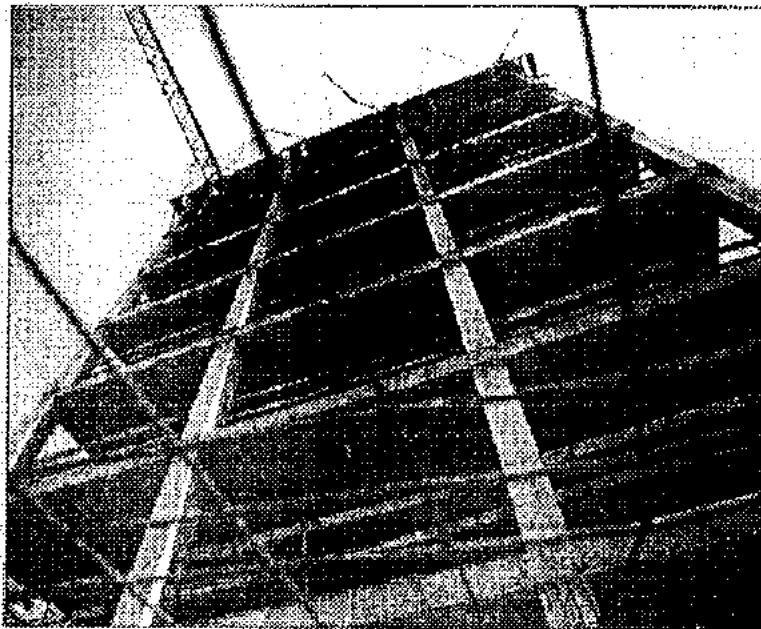
Alguns materials de construcció en els acabats, l'únic punt de discòrdia entre els veïns i l'administració

M. FRANCISCO / R. LÓPEZ
De les 260 famílies afectades que haurien de traslladar-se als nous posos de la primera fase que la Generalitat està construint a Sant Roc, finalment només 180 entraran a habitar d'aquí a un any. Aquest és un dels canvis que ha hagut de fer l'administració catalana respecte de les previsions inicials.

La modificació es deu bàsicament al fet que no ha estat possible trobar alternatives per poder construir 240 posos en l'espai que hi ha entre Ailóns XII i el parc de bombers, passant l'associació. Això ha obligat a replanificar la distribució de les famílies, algunes de les quals han estat assignades de la primera fase —les dels blocs 30 i 31— per afegir-les a la segona.

Les desajustaments que han provocat aquesta canvi tècnic no han estat tant la causa de la falta d'entesa entre Adiga i els veïns com la desinformació dels afectats. Els responsables de l'oficina de remodelació de Sant Roc han tractat fins la poca amb l'associació de veïns, però sembla que els representants veïnals no han transmès els acords a què s'ha anat arribant al marge d'aquesta anys amb el govern català.

Es dona el cas que fins que no es va fer els primers moviments de terra, els veïns no van reaccionar. Va ser alhora que van preguntar què passava. La preocupació principal dels residents era saber qui eren els afectats per l'enderrocament dels pisos i quines famílies s'havien de traslladar primer, i des

La primera fase, de cistria. De les quatre fases que la Generalitat té previstes per a Sant Roc en deu anys, la primera serà dedicada a l'obra de plantar les bases dels blocs 918 habitatges nous que tindrà el barri. Els materials de construcció

les famílies que s'hi han de traslladar, qui ocuparà el replà del terreny a què la planta baixa, i qui de l'interlocutor dels veïns dels blocs afectats amb l'administració, els aspectes que s'han decidit ara i que permetran que govern i veïns hagin de tornar a començar de zero i fer un nou acord.

tentat en descompte que, arran dels canvis tècnics —als pisos nous hi caben les famílies de tot un bloc; se'neixen aleshores se n'hi poden encabir unes quantes més—, s'haurien de barrejar fa-

mílies païes i gitanes (el col·locar gitanos fins ara ha comportat blocs sencers sense tenir de veure els païes).

El fet de no haver encoratjat l'interlocutor no ha fet condar-

ar als terminis d'edificació, però sí que ha dificultat l'entesa a l'hora d'accedir al replà i als materials de construcció, totet dels canvis consensuats en principi amb l'AV.

Els afectats reclamen una reunió urgent per consensuar uns acabats més moderns

R.D./M.F.
L'únic punt de discòrdia entre els afectats per la remodelació de Sant Roc i la Generalitat és el tipus d'acabats que ha triat Adiga per als nous pisos. És l'únic, però, genera una gran indignació entre els veïns, que creuen que la Generalitat «se'n vol riure». La Generalitat, en la modalitat de la primera fase que va servir als veïns, especificava la qualitat dels acabats interiors i dels equipaments de la segona planta: separadors de canalització; parquets i portes en ceràmica i pintats amb pintura plàstica; paviment de terrazo de 10x10 i blocs de resina; paviments de ceràmica i terrazo de ceràmica de 14x28; cassolot de cuina, rajola 15x15 blanc, en zona bany de treball; ceràmica parets bany, rajola 15x15 blanc; mobles bany a la cuina i campana extractora, amb superfície de granit, pica d'acer inoxidable, forn i cuina de tres fogons; unitats tipus victòria, blanc, i cistelles menublers; banyera d'acer esmaltada; instal·lacions encastades d'aigua i elèctrica; instal·lació de gas vista de cuina; antena col·locada; instal·lació de telèfon i d'interfòn; safareig de gran capacitat de gas; fusteria interior tipus bloc pintada; fusteria exterior de PVC; vidriera exterior de 1 PC 4 mm. Els veïns afectats han demanat a la Generalitat una reunió urgent perquè ho es- tui d'acord amb molts dels materials que utilitzaran per als acabats. Diuen que molts ja estan desistint (com les rajoles blanques de 15 per 15, que ja no es fan servir cap més, sinó tan sols als hospitals), i volen, entre altres coses, canviar de terrazo blau, rajoles d'opacitat més actual i de tons més aquells que ara són; paviments de tot el pis de terrazo 40 per 40 i el bloc que hi portarà per dutxes i colers; cuina de quatre blocs; mobles bany i banyera; cistelles de menublers encastades; hemologat; fusteria interior amb portes de vidre i separadors; fusteria exterior amb banyes aluminis i vidre de doble i fusteria d'altres veïns. Els veïns esperen resposta.

Garantir per escrit que la comunitat gitana s'integrarà

R.D./M.F.
«L'associació de veïns de Sant Roc ha estat incompetent a l'hora de conduir el problema de la remodelació de Sant Roc». Aquesta és l'opinió que expressa un dels representants dels veïns afectats per la primera fase de reconstrucció del barri de Sant Roc. És una opinió generalitzada entre els afectats, i es ha parlat a organitzar-se al marge de l'associació de veïns de Sant Roc per negociar amb l'administració les solucions als problemes que s'estaven generant

a la zona o començar a signar canvis tècnics en els projectes i per accedir a la informació i discutir-la entre els afectats. De fet, durant els últims mesos hi ha hagut reunions dels representants de les comunitats afectades per la primera fase amb l'administració. A aquestes reunions també ha assistit l'AV de Sant Roc i l'Associació Gitana de Barcelona. En aquestes últimes reunions els veïns afectats han arribat a la conclusió que cal crear una comissió de seguiment i control de les obres més operativa

però també al marge de l'AV de Sant Roc, amb la qual no se senten identificats. Per això han sol·licitat a la Generalitat que els accepti com a interlocutors vàlids i que els permeti constituir-se en comissió de seguiment de les obres. De moment, l'administració ha demostrat una bona predisposició amb les demandes dels propietaris afectats per la remodelació. De fet, les reunions que ja s'han celebrat han servit per arribar a alguns acords sobre el problema principal, que era crea-

re unes famílies gitanes que no entraven en la primera fase. La filosofia de la Generalitat és barrejar les famílies gitanes amb les païes. Després de moltes negociacions, els veïns i la comunitat gitana han acceptat aquesta proposta, però amb condicions. Els representants dels propietaris afectats que no concorden han dit rotundament: «Demane a l'administració que garanteixi per escrit que la comunitat gitana es integrarà d'una forma vàlida i que s'integrarà».

Sant Roc no s'il·lusiona amb els nous pisos i no comprèn el paper de la Generalitat

El barri badaloní, un cas singular dins dels 3.000 habitatges que Adigsa aixeca actualment a Catalunya

REPORTATGE FRANCISCO
La primera sorpresa dels responsables d'Adigsa en instal·lar-se al barri per començar les obres va ser el poc interès dels veïns. La segona sorpresa va arribar

quan es va col·locar la primera pedra. La reacció va ser d'alegria. Els veïns no se sabien veure de les preguntes que els feien els veïns, perquè durant mesos s'havien reunit amb l'AV per acordar

tot el que era possible i fins i tot perbre entre els afectats. El desconcert, la desil·lusió i l'ira dels representants del govern català van un dia més que no pas com agent beneficiador va deixar fora

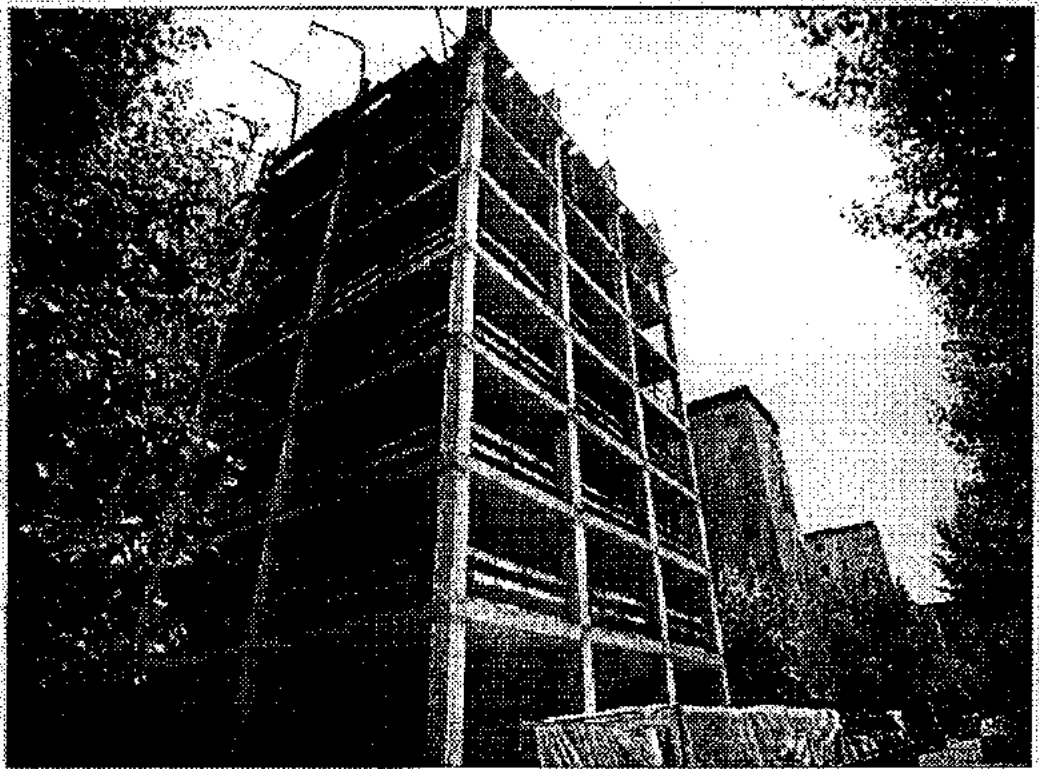
de joc la Generalitat, que esperava arribar i mediar. En aquest sentit, l'operació de remodelació dels 918 pisos a Sant Roc ha estat un cas singular dins dels 3.000 habitatges que Adigsa fa a Catalunya.

La falta de fe en l'administració, la dualitat de representació entre els veïns, la por de tenir nous veïns que poden ser d'ètnia gitana i la pràctica morfologia de Sant Roc han estat algunes de les causes que han fet que els 918 habitatges que s'han de fer al barri hagin conviscut el barri badaloní en un cas diferent dels de les moltes operacions de remodelació que Adigsa està fent arreu de Catalunya.

El conflicte de convivència entre les famílies és previsible i així el és. És un conflicte que en el barri comença, de manera respectuosa, dues ètnies diferents. Però així que no s'esperaven els representants d'Adigsa, compta pública vinculada a la Generalitat, és el desinterès i la desil·lusió que van patir entre els veïns, quan el que s'esperava per sobre era il·lusió i guany d'estratègia no pot i obligar-se de la situació de risc en què vivien des de fa anys per l'abandonament.

Els veïns afectats pel treball no han entès el paper de la Generalitat i han vist el govern català com el causant de l'estat ca que es troben els seus habitatges i com el culpable d'haver-se de traslladar. Han invertit molts diners en la remodelació dels seus pisos i la molts anys que hi viuen i ara molts no entenen que l'ajuntament els deixi i que, a més, s'hagi d'enderrocar.

No està tan clar que hagin de pagar un pis nou quan els no són els culpables que l'habitatge actual s'hagi construït amb materials defectuosos. No van confondre el Patronat de la Vivienda amb la Generalitat, circumstància que explica per què han vist l'administració ca-

Sant Roc de pis nou a Sant Roc, que té a l'obra d'enginyeria amb la reconstrucció. Foto: L'1135 BARCELONA.

talana com a element destructor i no per com a beneficiar. Tot plegat ha fet que sigui un gran treball haver d'abandonar el seu pis.

El govern català s'ha sorprès que els afectats se sentin més negociants per saber què serà el

veí del segon pis que el de l'1135 que no pas com a l'1135 per pagar les mensualitats del seu pis. L'oficina de remodelació no ha detectat inquietud en aquest sentit i així, s'entrada accepta. Els veïns, en aquest sentit, sí que han estat molt ben informats

i cobren tot el que ha de pagar i quins anys resten. Les mensualitats poden ser de 8.506 durant el primer any, de 8.863 a de 13.200, segons les condicions acordades en cada cas.

En la primera fase s'enderroquen onze blocs i se n'enderroquen

vint de nous. Els pisos tenen una superfície de 72,72 metres quadrats amb reborda, cambra, bany, passadís, tres dormitoris, bany i terrat. El preu final dels pisos oscil·la entre 3.217.805, 3.317.805 o 4.481.612, a pagar en 25 anys.

LA CRÒNICA

Gairebé deu anys esperant per arribar a l'apatia absoluta

NOTÍCIA

Deu anys després de l'enderrocament d'un grup d'habitatges construït amb ciment aluminat al Turó de la Peira, Sant Roc viu una intensa remodelació en la seva pròpia pell. Aquell incident, que va ocasionar un mort, dos ferits i més de trenta danys personals, va fer enguany una campanya pública de lluita contra l'abandonament a Catalunya. La Generalitat de Catalunya va encarar un estudi a curt termini de l'estat dels blocs de pisos construïts pel Patronat de la Vivienda durant el període

Amb aquesta revisió, Catalunya es va assabentar que durant aquest període es va fer servir l'antimoniac ciment aluminat, que es realitza ara una forma de control més rigorosa i amb tota una sèrie de materials de molt bona qualitat. En el cas de Sant Roc, la manca de cura en la construcció dels habitatges públics va provocar, fins i tot, la desaparició d'un bloc de pisos. La Regenda negra de Sant Roc explica que en l'època de la construcció de Sant Roc, diversos mandataris i responsables de les

obres van utilitzar amb els materials dels pisos que es construïen a Sant Roc. Al barri de Sant Roc hi van detectar 918 habitatges en fase avançada de deteriorament, segons l'informe que es va fer públic el 10 de desembre de 1992. La majoria dels habitatges eren construïts amb materials de baixa qualitat. Aquests 918 habitatges s'han d'enderrocar perquè era ben complicat reparar-los. Per a la resta, gairebé la meitat, van entrar fa uns anys en programa integral de remodelació

plena. Els propietaris que encara no ho han acabat.

Des que es va anunciar que s'enderrocarien 918 habitatges fins que han començat les obres del primer bloc que substituirà els malaltissos, han passat set anys. I set anys han estat suficients perquè el veïnat s'abatís més primer, és calgut després, s'interessa més tard, a organitzar-se per treure'n profit, es derroquen, es tornen a demanar i s'averia d'esperar, acabats certament que la remodelació trigaria anys. Amb tot això, la remodelació ha arri-

bat el seu moviment associatiu.

La de Sant Roc és l'operació de més investigadors que la Generalitat fa a Catalunya per la quantitat de pisos que es han d'enderrocar i construir. I a més a més, té un ingredient sociològic que la molt delicada l'operació: la presència d'un gran concentració de població gitana que, al bé i mal, s'ha desenvolupat al barri amb la població país, és rebent que s'ha convertit a la manera del gitano més que no pas a la dels països. I en tot aquest roentament, l'associació de veïns acon-

EL PUNT

22-09-1999

Alguns de les barraques afectades pels aiguats. Ara, tornen a estar habitades. Foto: MÀYTE MUJICA/CIC

Les barraques negades per l'aigua a la Mina, de nou habitades

- Les quatre famílies afectades preferixen tornar-hi abans que viure al carrer Venus
- El Consorci del Besòs alerta de la precarietat de les construccions, habilitades en soterranis. Plana 4

(st. Adrià).

Les quatre famílies de la Mina prefereixen tornar a les seves cases negades pels aiguats

Afirmen que no volen real·lotjar-se al carrer Venus del barri, on l'Ajuntament només hi té un pis lliure

AL PRINCIPAL/L. CAMPUZANO
Les quatre famílies de la Mina van reunir-se ahir amb responsables de l'Àrea de Serveis Socials de Sant Adrià per saber les decisions preses pel consistori per aju-

dar-los després que els forts aiguats de la setmana passada afectessin les seves cases. L'Àrea els va indicar que les quatre famílies que vivien al carrer Albarracín són les que tenen prioritats per ser rea-

l·lotjades però que de moment només té lliure un pis al barri. La setmana passada es va realitzar ja una família que ara està en un pis del carrer Martí. Cap de les quatre famílies ha acceptat anar-hi

perquè «el pis és al carrer Venus i és una zona conflictiva», va declarar una veïna. Altres veïnes del carrer Albarracín van començar a netejar les seves cases, habilitades en antics soterranis.

«Ningú vol anar al carrer Venus a viure-hi», és el fet un altre carrer de la Mina. A més a més hi ha un pis lliure i diuen que és provisional. Aïd de clar explicava a la veïna, una veïna del carrer Bòquer la decisió presa per les 13 famílies de quedar-se a les seves cases tot i estar afectades pels forts aiguats de la setmana passada. La negativa dels veïnes pot ser real·lotjats al carrer Venus fa diferència. «Tinc contacte amb la Mina i en puc anar a viure-hi, és més gènere». Aquesta és el cas de Paqui, que explica que viu al número 10 del carrer Albarracín amb el seu marit i dos fills. Els afectats viuen en cases antigues i en alguns casos en soterranis, que estan en la llista compta entre els carrers Bòquer, Sarriena i Albarracín, a l'ocasió del polígon industrial de la Mina. Al carrer Albarracín és on la regidoria de Serveis Socials va determinar que les cases estaven totalment negades pels aiguats i calia urgentment un allotjament per a les cinc famílies, una d'elles ja real·lotjada. La cap de l'Àrea, però, va confirmar que havia comunicat als veïnes que de moment només tenia un pis lliure al barri, tot i que va afegir que hom sol beuist

Esperant una solució. — La Paqui i el seu marit, que viuen en una de les cases més afectades pels aiguats, van tornar ahir a casa perquè ho és comença la solució que els ha plantejat l'Ajuntament, «és no pot anar a viure a la Mina perquè tinc contracte», argumenta ella. La parella

i les seves dues filles passen el dia al pati de la casa, i quan es fa fosc van a dormir al pis de la mare d'ella, a Santa Coloma, perquè la seva casa està huida. Assseguren que han hagut de deixar tots els mobles perquè han quedat destruïts a conseqüència dels aiguats. J.L.C.

al Departament de Benestar Social que els ajudi per poder real·lotjar les quatre famílies més afectades. Ahir, les famílies del

carrer Albarracín — que ara vivien en cases de famílies i amics — van anar a netejar les cases.

La situació d'aquestes cases és força precària, però Forns del Consorci del Besòs van indicar que l'Informe de l'Impul-

lació detalla que les obres per fer el talús de l'aparcament de la Fira d'Abell «han contribuït» que aquestes cases quedessin negades i tinguessin filtracions d'aigua. Tot i així, afegiren que si les cases s'ajustessin a la normativa d'habitabilitat no haurien quedat negades. «Els propietaris no haurien d'haver deixat viure ningú als soterranis», afirmen.

Requeriments als propietaris
Als l'Ajuntament mantenen un requeriment als propietaris d'aquests habitatges per tal que condicions les cases que es poden habitar i la plaça o soterrani les cases totalment negades. La Junta, segons indiquen fonts municipals, no esguirà fins a setmana que hi ha uns 10 propietaris en aquesta zona. En una de les cases però, no hi ha amos perquè la propietaria és italiana i cap familiar ha assumit aquesta propietat. L'Ajuntament analitzarà cas per cas i, de moment, ja s'ha decidit que el propietari de la casa situada al número 113 del carrer Bòquer ha de tancar-la perquè ja no hi viu ningú. A més, el Consorci del Besòs estudia fer algun tipus de canalització per evitar que les pluges tornin a afectar les cases.

LA CRÒNICA DE SANT ADRIÀ DE BESÒS

El diluvi universal

1. RAFAEL ALBA DOLMAU

Pomes al que totes les els membres d'aquella societat instal·lada a Tarragona que pronosticava un diluvi universal coincidint amb l'oclip de sol que vam poder veure a mitjan agost. La setmana passada vam veure les pluges de la tardor i, com és habitual en el clima mediterrani, aquestes pluges van venir en forma de grans aiguats, que en alguns llocs van tenir una intensitat extraordinària. Les sigües van tornar a començar molts anys que els han estat propis dels de la Mediterrània i que, de vegades, han estat urbanitzats pensant que una terra o uns terrenys habitats segons no portaran aigua mai més. Els serveis públics, com és normal en aquests casos, van ser els més afectats per l'abundància, que va deixar els soterranis inactivos, les canonies desbordades i els passos soterranis

transformats en passes d'aigua subaquàtiques. Sant Adrià, i en general el Barcelonès Nord, van ser els punts de màxima intensitat de pluges. En acabar l'aiguat, la ciutat presentava un aspecte poc habitual. Els grans bassals d'aigua i el fang que cobria algunes zones donaven la sensació de la intensitat de la pluja. Com és habitual en aquestes zones, en acabar el diluvi, l'aigua gent va anar a la Ramoneta a veure l'espectacle del riu: omplint la llera de banda a banda, baixant amb la força característiques dels rius mediterranis de trajecte curt. Aquesta vegada, però, la besòsada va ser més suau. L'alta i de curta durada. Al Vallès, on hi ha la major part de la comarca del Besòs, la intensitat de la pluja no va ser tan alta com a Sant Adrià i el cabal no va ser tan important com en ocasions anteriors. La part final de la llera,

prelucis del pont del riu, estava ben net després de la feina que va fer-se durant l'obra. Ha més va passar hi anar problemes. Però, com sempre passa en aquests casos, als més pobres els va tocar el rebre. Aquelles cases mig emmurades entre la Mina antiga i la Catalana van resultar inundades un cop més. No és la primera vegada que s'inunda aquesta zona, igual que alguns sectors de la Catalunya. Tot el barri està construït a un nivell molt baix, en algun punt molt inferior al nivell de canalització del riu, i la inundació és sovint inevitable. A més de la riuada del 62, es poden citar dues quantes inundacions recents que han afectat aquesta zona. Les obres de la ronda lateral que van fondre el mur de canalització, els col·lectors de pendents invertit i els avençats de terra de la Fira d'Abell han

convertit de vegades la Catalana i la Mina en grans bassals col·ligats. El riu té una tendència irreversiblement a ocupar tota aquesta zona, que des de sempre, és zona inundable quan el Besòs baixa ple.

A l'altra banda del riu, al barri de Sant Joan Baptista, les coses són molt diferents. Encara que el nivell inicial del terreny era també força baix, en urbanitzar-se el barri el nivell del carrer va ser més altament, allunyant el perill d'inundacions. Encara avui es pot veure, en alguns bassos, alguna casa construïda a un nivell un cop inferior al del carrer. També són característics d'aquest barri els soterranis que per la banda del carrer tenen muntada una finca arran de terra mentre que a dintre tenen soterrats al pati a nivell de terra. A la Catalunya i a la Mina antiga, en canvi, l'actuació urbanística

perpetua ha impedit des de fa cinquanta anys fer una urbanització correcta dels carrers amb els col·lectors i els sistemes de drenatge necessaris per allunyar el perill d'inundacions.

En aquestes ocasions comença que la causa immediata de la inundació va ser la barrera artificial creada per les obres de la Fira d'Abell, que va tancar la sortida natural de l'aigua i va formar un embassament. Els serveis socials de l'Ajuntament donaven suportament als danificats, i els donaven un pis per viure-hi. La destrucció de la inundació tindrà un final feliç i serà perquè aquestes urbanitzacions millorin les seves condicions de vida. Ben mirat, potser és més perjudicial per la inundació amb aigua es feixana que l'any vinent no podrà repetir l'experiència de passar les vacances en una casa de la Mina.

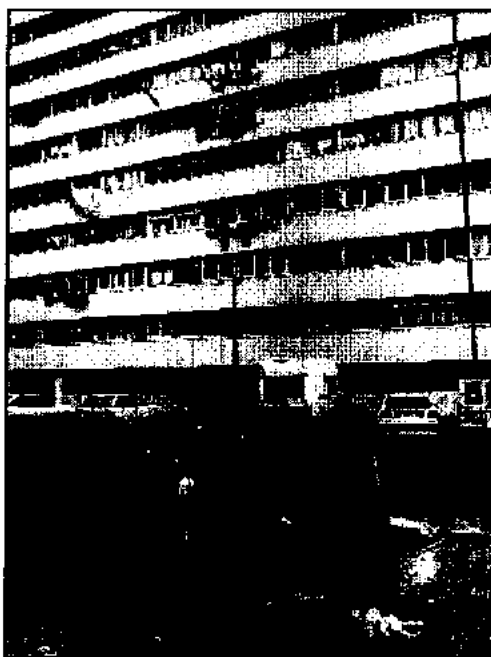
El Govern retrasa la reforma de La Mina

- El alcalde de Sant Adrià denuncia que el 17-O ha pospuesto de nuevo el plan
- El 'president' aplaza dos veces en sólo una semana una cita con Canga
- Comas admite que el proyecto lleva un año parado, pero ratifica su apoyo

MANUEL CABELLO

Sant Adrià

El proyecto de reforma del barrio de La Mina ha chocado con la celebración de las elecciones autonómicas. La Generalitat y el Ayuntamiento de Sant Adrià de Besòs no han logrado encontrar una fecha para constituir el consorcio que debe gestionar los planes de reforma, ya que el alcalde de la localidad, Jesús María Canga, ha visto cómo Jordi Pujol le ha aplazado dos veces durante la última semana la reunión en la que pretendía arrancar del *president* un compromiso para la firma de un acuerdo entre ambas administraciones que desbloquee la situación.

Contenedores de basura en el barrio de La Mina, ayer por la tarde.

El alcalde se confiesa profundamente decepcionado por este nuevo retraso y reclama que la constitución del Consorcio de la Mina, prevista desde hace más de un año, se produzca de forma inmediata después de las elecciones autonómicas "gane quien gane". "La reestructuración del barrio no puede esperar más si realmente queremos una solución. El problema social de exclusión del barrio aumenta y no podemos permitir que la zona acabe convirtiéndose en un gueto", afirma.

Vergüenza ajena

Canga lamenta el uso electoralista que se hace de los problemas de La Mina cada vez que se acercan unas elecciones. "Sinceramente, se me cae la cara de vergüenza cada vez que se acerca algún político allí para pedir votos", dijo, en clara referencia a las dos visitas de Josep Antoni Duran Lleida, de CiU, y a la de Alberto Fernández Díaz, del PP. "Yo no he pisado el barrio durante esta campaña porque ya no sé qué decir a los vecinos. Ni siquiera somos capaces las diferentes instituciones de sentarnos a una mesa y empezar a buscar soluciones al conflicto", explicó.

Ante la situación de bloqueo que vive la constitución del consorcio, y la imposibilidad de hacerlo efectivo antes del 17 de octubre, el alcalde solicitó una entrevista con Pujol, en la que quería instar al *president* a firmar antes de las elecciones un protocolo de intenciones en el que se establecieran los estatutos del futuro consorcio. La reunión fue aplazada dos veces durante la semana pasada por "problemas de agenda" de Pujol.

El alcalde de Sant Adrià tiene la intención de, una vez pasado el 17-O, llevar al pleno municipal un calendario de actuaciones que **"deberá cumplirse de una vez por todas". "La Mina es un tema de todos, pero está visto que todo el mundo promete la colaboración en el proyecto y que, a la hora de la verdad, nadie pone el dinero para llevar al cabo el plan de reestructuración de la zona"**, denuncia.

El *conseller* de Benestar Social, Antoni Comas, reconoce que la campaña electoral ha detenido el proceso, pero asegura que **"existe un acuerdo total para la firma del protocolo"**. Comas no quiere dar una fecha concreta, y asegura que la puesta en marcha del consorcio se hará **"sin fotos ni electoralismos"**. El dirigente de CiU se congratula de la colaboración entre la Generalitat y el Ayuntamiento de Sant Adrià: **"Por primera vez desde que dirijo Benestar Social veo que el ayuntamiento está realmente concienciado de que La Mina requiere una solución"**.

Comas atribuye también el bloqueo a la situación de indefinición del Gobierno central sobre qué papel debe desempeñar en el proyecto. Uno de los pilares del plan de reforma es, según Canga, el incremento de la vigilancia policial en La Mina. **"Esto depende de la aprobación del Gobierno y de que se destine la partida necesaria en los Presupuestos Generales del Estado"**, expone el *conseller*. Mientras, los más afectados, los ciudadanos de La Mina, siguen a la espera.

14.000 millones para acabar con un gueto

El proceso de rehabilitación de La Mina será un largo y costoso camino. El alcalde de Sant Adrià, el socialista Jesús María Canga, calcula que la normalidad no llegará al barrio antes de 10 años, a contar a partir de que comience el proyecto de reforma. El coste estimado de esta transformación ascenderá a unos 14.000 millones de pesetas, la mitad de los cuales se destinarán a fines sociales y, el resto, a proyectos urbanísticos.

La primera actuación que se pretende impulsar desde el ayuntamiento es la construcción de nuevos edificios de viviendas, más pequeños que los actuales, para evitar el hacinamiento de los habitantes del barrio. Se pretende que no haya más de una docena de pisos por portería, en lugar de los 80 que tienen los grandes bloques actuales.

Los técnicos municipales están convencidos de que reduciendo la aglomeración de la población se conseguirá bajar también la conflictividad y mejorar la convivencia de aquellas personas que desean vivir tranquilamente.

Otra de las prioridades es el incremento de la vigilancia policial para ahuyentar a los traficantes de droga y acabar con las frecuentes reyertas y disputas entre familias rivales del barrio.

Pero la reforma de La Mina no será posible si el índice de desempleo en esta barriada de Sant Adrià sigue por las nubes y el de escolarización por los suelos. Por este motivo, las instituciones promoverán programas de formación ocupacional y de reinserción laboral.

Un solo barrio que encierra dos mundos

La Mina es un barrio con dos caras diferentes y bastante diferenciadas. Dos mundos opuestos, La Mina Vieja y La Mina Nueva, cohabitan en un espacio reducido de algo menos de 20 hectáreas.

La Mina Vieja es la que está mejor cuidada. Las porterías de sus edificios no tienen que envidiar nada a las de cualquier otro barrio de una gran ciudad. Y los mismos vecinos son los primeros en preocuparse de adecentar el lugar en el que viven.

A sólo unos pasos de allí, en La Mina Nueva, muchos de los bloques no tienen puertas, los ascensores están quemados y los buzones arrancados por aquellos que buscan droga. En los patios interiores se acumulan las basuras lanzadas por los vecinos desde las ventanas para deleite de roedores. Un fuerte olor a lejía impregna los edificios de las calles de Venus y de Saturn. Son los más conflictivos, aquellos en los que la droga corre como una riada.

El problema está en la convivencia. Los ciudadanos cívicos no se atreven a salir a la calle, llevan a sus hijos a colegios fuera del barrio y cuando pueden, se van.

(St. Adrià)

L'ALTRA MINA. La reforma dels reformistes

La Mina antiga desapareixerà amb la reforma

Només prosperarà, però, si la Generalitat i l'Estat decideixen invertir en la rehabilitació del barri

MAITE PONS
La modificació del Pla General Metropolità (PGM) del sector del litoral i del nucli urbà del Barri de la Mina, a Sant Adrià, que s'aprovà el novembre, al-

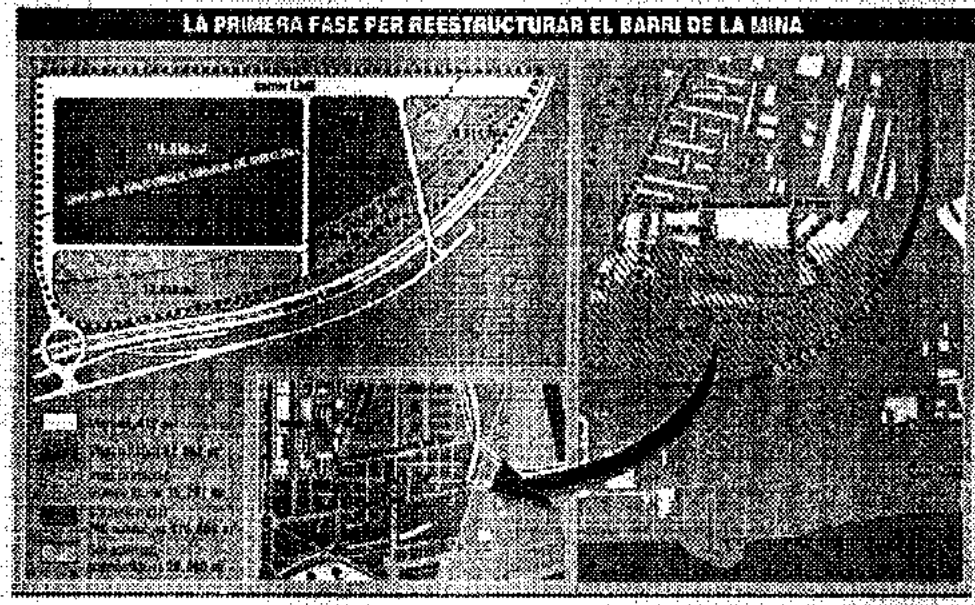
l·líat per una nova vegada després de posar fi a la modificació del barri de la Mina i, a més, a les seves deficiències actuals. La reforma es planteja amb un índex entre 400 i 500 habitatges nous a la zona

de l'antiga Mina industrial. Aquest espai s'altera, però, també és la zona més antiga del barri, on sobreviuen moltes de particulars i habitatges de 1927. Restaran amb història, però era força decadent

i mancava d'una urbanització. El Consell del Barri, però, alerta que aquesta reforma pot tornar a fracassar si l'Estat i la Generalitat no inverteixen en aquesta rehabilitació.

Es preveu que al novembre l'Ajuntament de Sant Adrià i el de Barcelona aprovin la modificació del PGM del sector del litoral i del nucli urbà del Barri de la Mina, després de diverses visions d'afegides presentades per Mercat i pel Ministeri de Medi Ambient. És un pas per fer realitat la seu del Forum del 2004 i sobretot per començar la rehabilitació global del barri de la Mina, reforma que els veïns diuen que s'arronja des de la mateixa construcció d'aquest polígon residencial.

La proposta actual de modificar la Mina Nova i construir uns 700 nous a l'antiga Mina industrial. Aquest zona, coneguda entre l'antiga Mina i la zona Litoral i el sector de la Mina original, la mina antiga. I això significa que estan plantejant per aquesta zona, habitatges i les finques que hi havia (ca la Guàrdia, ca Llíria, ca Rossell) —a causa de la perillositat dels carrers Llíria i Tauler— i dels antics habitatges i establiments de la zona de la Mina i de la illa del carrer Saragat, Bèlgica i Alfons XIII, la zona més precària. Els anys de la zona podran tocar a la zona de prosperar que és un desenvolupament urbanístic de la zona. Una possibilitat, tot i els costos que suposa, de renovar les zones antigues i noves, tot i així els de ca Llíria i ca la Guàrdia. Els veïns, tot i fer-ho no sense Porras i la parcel·la, no van fer gaire en aquesta reforma i en un, perquè

LA PRIMERA FASE PER REESTRUCTURAR EL BARRI DE LA MINA

des de final dels anys seixanta senten que aquesta mina ha de ser reformada. La convenció del polígon d'habitatges de la Mina pel Pla Metropolità de la Vila de Sant Adrià de 1993 no va prosperar per falta de viabilitat econòmica. Ara per ara, està ga-

rant de la partida de diners —encara en uns 2000 milions de pessetes— per fer les obres que cal, que serà coberta amb les igualtat de condicions que s'obtenen dels altres sectors, que són les condicions més bones. Va ser l'acord que l'Ajuntament d'Adrià va posar al barri del per

llat endavant aquest cas del PGM, i que van acordar en una junta del Consell del Barri. Una vegada de l'ajuntament ha aprovat el cas del PGM, després caldrà l'aprovació de l'Estat i de la Generalitat. El Consell del Barri alerta que ara

el que cal perquè s'hi endavant la reforma de la Mina és que la Generalitat i l'Estat hi inverteixin. I el temps és vital. La del març que el 18 mesos després de l'aprovació definitiva de la modificació del PGM no s'iniciï la reforma, la requalificació urbanística quedarà sense lada.

La masia de can Co, testimoni viu del creixement del barri

M.P.
Ara per ara l'única activitat urbanística que ha prosperat a la Mina és la seva transformació de camp de conreu a barri amb plans de protecció oficial. La família Sabadell és testimoni d'aquesta evolució ja que la masia on vivien, can Co, es va salvar de les expropiacions iniciades el 67, igual que can Guàrdia, que estava a tocar la via del tren. Ells van comprar, però, si que van ser expropiats.

Ara can Co, que ocupa una illa entre els carrers Llíria i Dorland, està envoltat de blocs de pisos. A la masia hi viuen cinc famílies Sabadell, a més d'haver-hi una botiga de queques. Josep Sabadell Ferra, de 85 anys, va néixer a can Co, una antiga fabrica de ceràmica que el seu pare va comprar cap a 1905 per començar el camp. Cap al 1967 va venir l'expropiació forçada dels camps perquè el Pla

metropolità de la Vila de Sant Adrià de 1993 no va prosperar per falta de viabilitat econòmica. Ara per ara, està ga-

rant de la partida de diners —encara en uns 2000 milions de pessetes— per fer les obres que cal, que serà coberta amb les igualtat de condicions que s'obtenen dels altres sectors, que són les condicions més bones. Va ser l'acord que l'Ajuntament d'Adrià va posar al barri del per

llat endavant aquest cas del PGM, i que van acordar en una junta del Consell del Barri. Una vegada de l'ajuntament ha aprovat el cas del PGM, després caldrà l'aprovació de l'Estat i de la Generalitat. El Consell del Barri alerta que ara

el que cal perquè s'hi endavant la reforma de la Mina és que la Generalitat i l'Estat hi inverteixin. I el temps és vital. La del març que el 18 mesos després de l'aprovació definitiva de la modificació del PGM no s'iniciï la reforma, la requalificació urbanística quedarà sense lada.

L'ALTRA MINA. La Mina de los molinos

A dalt, Joth Sastre recullint tomàquets a l'hort; A l'esquerra, Josep Mascaró treballant al fons del barri. A sota, vistes de Ca la Guisqueta, construïda el 1907. Foto: L'LT i SANCHEZ

És la Mina més desconeguda i també la més antiga. En els molins, els hortets... Una Mina que veu fructificant amb la imatge que tot hom té d'aquest barri de Sant Adrià, la dels grans edificis de fusta. Els seus habitants, descendents de castells d'arròs de Catalunya, viuen amb l'amenança constant de l'expropiació. Aquesta situació de provisionalitat permanent ha condemnat el barri a la decadència. Tot continua igual que fa trenta anys.

L'amenaça eterna de l'expropiació

La provisionalitat permanent de la Mina antiga ha agreujat la decadència del barri

L. CAMPANZANO
 ■ És una altra Mina i un altre món. Només els que coneixen la zona s'acionarriben-se a la Mina antiga, un petit grup de cases i molins que es van edificar fa més d'un segle i que viuen sota l'amenaça permanent d'una expropiació que no acaba d'arribar mai. El barcelonès Joan Celis regenta des de fa 30 anys una botiga d'ultranatius a la carretera de la Mina i recorda que quan va arribar al barri ja deien que el terreny a terra, «l'espai entre l'interior i el mar», s'havia dividit en 52. Ara parlen del Pla del 2004 i sospita que si minimitza s'ombrà el projecte «die alguna que no té un clar del 17 de setembre d'un espai»...

Passen els dies i no sap més iguals.
 Tot sap més igual. L'amenaça de l'expropiació ha donat el temps i ha considerat aquest barri a la decadència. Les botigues —només hi ha dues, un bar de pa i una botiga d'ultranatius (hi havia una botiga però ja van tancar fa anys)— semblen igual que fa trenta anys però amb el deteriorament que comporta el pas del temps. «Passen dies de les referències si no sabem quins són fotades: fora», es pregunta Celis, que espera els canvis en el moment que l'expropiació per joblar-se.
 La majoria de les famílies que viuen en aquesta Mina, però, no volen marxar. Se senten pèr-

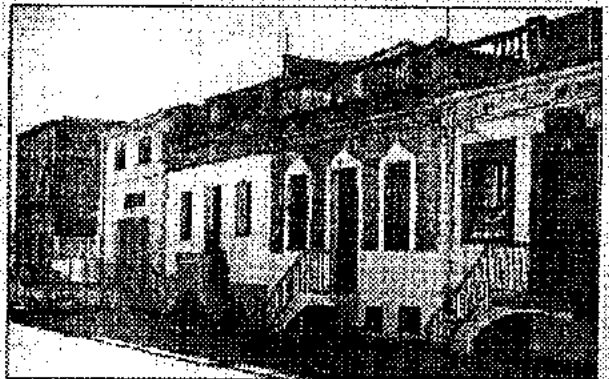
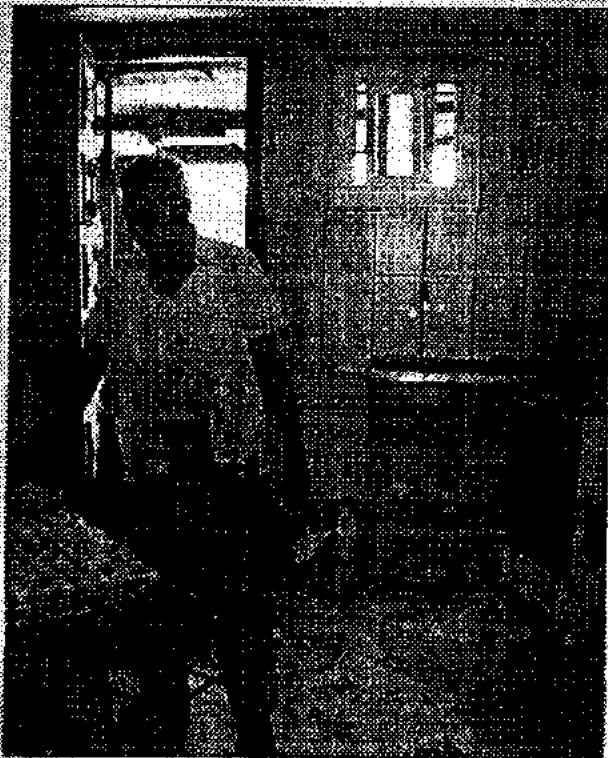
legats per poder viure en un petit caseró de la gran ciutat, pugen alguns molins... També s'hi ha inconvenció, però, els ja s'hi han acostumat i, quan es parlen a buscar-los, no els troben. Els que estaven treballant, els més joves, ja van marxar fa temps. Aconsegueixen que la proximitat al gegant de la ciutat que l'expropiació va edificar a través de la fusta que hi ha. «A més, els molins ha estat un espai a la botiga que tenen al Poblenou ja en portem tants quants», explica Josep Mascaró Jorda, propietari del fons del barri, on ha viscut tota la vida.
 A la Mina antiga es construïa els edificis de fusta perquè amb aquestes fustes, les que són

substituïdes a la fusta constructiva dels anys 60. Ca la Guisqueta, Ca la Lluna... Hi viuen de petites famílies, els que van venir a Barcelona des d'altres parts de Catalunya. Sebastià i Joan Sureda, fills del propietari de Ca la Guisqueta, expliquen que la seva mare va arribar de la ciutat i Juan s'assumia en habitat-la per construir la fusta. De moment tot és igual però amb un altre negoci: un apartament que han construït just al costat de la mina i un negoci de botigues de fusta a Catalunya des de casa seva. En aquesta mina, la més espectacular que es troba a la Mina, viuen el pare Joan Sureda, de 20 anys, que guarda un recull de records.

Hortets, gallines i conills

L'LT
 ■ A una mica més d'un quilòmetre de la Vila Olímpica, Joan Sureda (11) recull tomàquets a l'hort que encara creix a Ca la Guisqueta. El pare li explica que avui han pisat hordes i espines. Un altre dia s'han trobat freges, però s'han hagut d'anar adaptant: «Ho veiem perquè quan van construir el polígon d'habitatges van tallar les terres d'aigua que van cap al mar i l'aigua es va tornar salada. Llavors van venir després d'altres. Eren una mica de fusta i finalment uns de verdells», explica Sebastià. A la Mina hi va haver vint anys fa la mina d'or.
 A la Zona Roca, il·ludida perquè al davant de Ca la Lluna, només tenen ja alguns gallines i alguns conills. Fa uns anys que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs va sol·licitar que l'habitació, perquè i van arribar a un acord amb els propietaris de la zona: en podrien tenir mentre l'ort fos viu. L'hort va morir fa uns anys.

L'ALTRA MINA. Els primers habitatges del barri

La precarietat del habitatge dels carrers Aburrall, Sarriena i Bègoquer és una mostra clara dels efectes de les administracions per l'era catalana una reforma global de la Mina. Foto: L'El Niu

La pluja destapa una precarietat insostenible

Apartades del centre del barri de la Mina, tretze famílies viuen en habitatges en estat ruïnós

M. PEREGRIN
A pocs metres de la masia de la Guàrdia hi ha una vintena d'habitatges en estat força precari. Són les cases dels carrers Aburrall, Bègoquer i Sarriena, on

hi viuen unes vintze famílies. Les febles pluges de mitjan setembre van descobrir a tothom aquest estat sucumit i sruïnós del barri de la Mina. Els efectes d'unes obres fetes per la Fira d'Arribà que van

permetre que aquestes cases s'foundessin van evidenciar la crítica situació d'aquestes construccions, que són part dels primers habitatges que cap al 1917 es van construir sistemàticament al bord de la

costa per aconseguir més treballadors de la central tèxtil. Els darrers projectes de reforma del barri de la Mina fallen han afavorit aquesta precarietat que ara ja és insostenible.

A final de setembre, els veïns dels carrers Bègoquer, Sarriena i Aburrall van tornar a les seves cases malgrat que els signats les havien negat. Van tornar-hi perquè no tenien on anar. L'Ajuntament no tenia plaç per a ells per cedir-los provisionalment, donc va fer arribar dues famílies.

L'arquitecte Núria, que viu amb una filla al número 13 del carrer Bègoquer, explica que és la veïna més antiga d'aquesta barriada. Fa 27 anys que hi viu. El seu pis no ha quedat afectat, tot i que està sobre un soterrani inundat i que traspasa pols d'humitat. Assaguda a l'entrada de casa, explica la seva situació. «Tot continuava igual, però no em agrada viure-hi. Estic tranquil·la, però les cases estan ruïnades». Núria, però, també es queixa que mai no els havia entrat aigua a casa i creu que això ha passat per culpa de les obres que es van fer per condicionar el edifici de l'aparcament de la Fira d'Arribà. Quan va reconeguda des del Consell del Barri malgrat que es concedeix que aquestes construccions no tenien la cèdula d'habitatabilitat. Els propietaris de viure-hi són bàsicament catalans. La majoria de veïns paga un lloguer de 1.000 a 1.500 pessetes mensuals pel pis o soterrani.

Les famílies tornen a les cases. Malgrat que l'ajuntament municipal va indicar que les cases dels carrers Bègoquer, Aburrall i Sarriena no complien la norma d'habitatge bàsic, tretze de les quinze famílies que hi viuen van tornar a les cases ruïnades

després de la pluja. «La propietat de la casa va morir fa 19 anys. Un dia va venir la neteja que la va heretar. S'ha de mirar, em va preguntar

quien pagava de lloguer i va marxar. No em va poder saber res perquè li havien robat el paper de propietat», relata

els veïns. Sabem que les cases estan ruïnades, i que algunes es poden inhabitar perquè la humitat ha afectat els sostres. Van tornar-hi perquè no tenien on anar, perquè paguen un lloguer simbòlic i perquè malgrat tot se sentien en família.

Núria. La manca de propietaris o la dificultat de trobar-los són el problema que té ara l'Ajuntament per obligar-los a pagar

o enderrocar els soterranis i a condicionar els pisos.

Els interessos que dónen al carrer Aburrall són els més afectats. Allà hi viuen sobretot persones grans i soles. És el cas de Maria, Lluís i Mariano Ferrández, de 69 anys. Mariano va ser un dia que no van voler marxar de casa i els propietaris duien drets en un cotxe. Vol que l'Ajuntament hi reconegui una plaça en una residència, ara en tractació. «Sóc una persona que sóc ambiciosa, i segons com sigui la residència, no hi vaig», assegura Mariano, de Ciudad Real, que va venir a Barcelona el 62. Al setembre hi va des de fa quatre anys, i abans s'hi estava amb la seva dona en un pis del carrer Vençut, i per poder-hi tornar-hi va haver de marxar-ne i deixar el pis al germà de la dona.

Aquesta plaça són l'exemple més clar dels fracassos de la reforma global de la Mina. És la manca que queda al bord de les reconstruccions que es van començar a aconseguir el 1917 per al·lugar els treballadors de la central tèxtil, origen del barri de la Mina. Les cases es van construir en dos quarts de caducitat i sense a banda de la mala feina.

L'ALTRA MINA. Imatges de barra

UN PASSEIG PER

La carretera de la Mina fins a casa Llínia.— Per una a la Mina antiga s'ha d'agafar l'avinguda de Manuel Bernadotz Miralles i girar per la carretera de la Mina, un carrer estret i flanquejat per indústries. Els habitatges són força antics (1927). Al final del carrer hi ha la masca de la masia de can Llínia, de 1931. A can Llínia hi viu el còndicat Sureda amb la seva família.

A la dreta, can Joanet.— El se negava la carretera de la Mina cap a la dreta, és can Joanet, hi ha l'antic barriador i després es veu una casa nova en una parcel·la a tocar una construcció. Total barriador. Després hi ha can Joanet, de la que era la masca. Establiment de 1925. Sant col·lectiu amb l'aspecte històric es veu passat per al edifici variable d'Índica de Sant Adrià. Alguns propietaris de la ciutat coneixen les cases antigues que queden a la vila gràcies al col·lectiu. Pep Palau, que té 98 anys va ser una vida guasta. Palau va iniciar el 1938 un treball per protegir les cases antigues de la zona afectades pel tragèdia de la realitat del Litoral (can la desapareguda can Nozosa) i altres reformes. La iniciativa, però, no té interès a l'Ajuntament.

Montes una comarques.— Torna a la carretera de la Mina. Aquí anirà hi ha uns 30 veïns i de negocis en què una cosa un petit autogestiu. Jose Grau porta aquesta botiga de comestibles des de 1967 i explica que ja llavors la zona estava afectada urbanísticament. El regidor s'ha quedat aturat en el temps amb el ratió de la fe i la feina. No sapen de estar així.

Can la Galatana i can Rosell.— Des de can Llínia també es pot continuar per l'esquerra per un carrer de terra. Allí s'hi troben can Rosell, antiga botiga, i can la Galatana, masia on ara viu el Sr. Sureda, a la font. Rosell, nat a Terragona, recorda que en un ball va conèixer

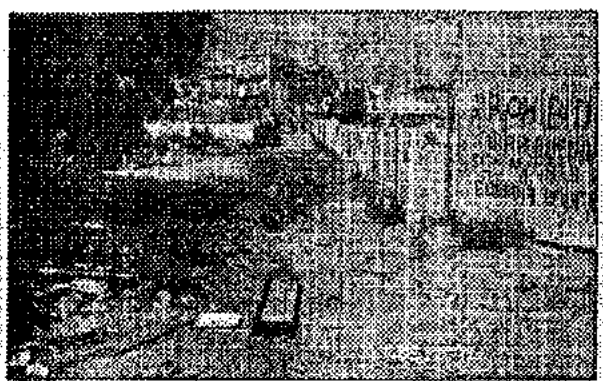
la seva noia —en ditant—. Ella de can la Galatana. La masia és allargada i ampla, i es veu des de la banda Rosell si els arbres són baixos de poder. Els carrers són ara el paratge i només està habitada per can Llínia la planta baixa, que crea les quadres. Foto: M.F.L.C.

UN PASSEIG PER

L'antic barriador de la Mina.— A l'esquerra es reproduïx una imatge de l'antic barriador de la Mina. Ara, només un arbre recorda el que havia estat perquè aquest espai és utilitzat per l'espai-hi del

espai de can. El barriador es va fer el voltant d'una mina d'aigua que hi havia, la qual dona nom al barri. A la guia *Hora a San Adrià de Besòs*, editada el 1951, Ferrnando Llerda explica que la

mina va ser construïda i cap al 1930 es va crear el conegut barriador. Més de 1000, una barreja de cases que es va incendiar —segons explica— i després se'n va construir un altre d'obra i més gran.

A l'esquerra que uns 20 anys més tard es va obrir la Mina de Baix, un altre barriador, va ser construït La Verdadera Mina perquè l'algua passava pel seu soterràni que a l'el·lipse establiment. Foto: M.F.L.C.

21 - Nov - 99

BAIX LLOBREGAT

Una protesta contra dos 'meublés' de Castelldefels corta la autovia

- Unos 200 vecinos se manifiestan por la inseguridad que crean los prostíbulos

XAVIER ADELL

Castelldefels

Unos 200 vecinos de los barrios de Lluminetes y Gran Via Mar de Castelldefels cortaron ayer durante 20 minutos una calzada de la autovía de la C-246, en el kilómetro 17, para protestar contra las actividades de dos hoteles que funcionan como prostíbulos. Los manifestantes, que después se dirigieron hacia el centro de la ciudad, se oponen a los dos establecimientos porque los consideran un foco de problemas e inseguridad ciudadana. Los propietarios, en cambio, aseguran tener todos los papeles en regla y denuncian una campaña auspiciada por el ayuntamiento.

El malestar en los dos barrios, situados al pie de la autovía de Castelldefels, donde funciona desde hace cuatro años un *meublé* denominado Riviera, se acrecentó el pasado 14 de octubre cuando el Hotel Saratoga se especializó en dar habitaciones a las prostitutas que acudían con sus clientes.

El cambio de actividad del establecimiento indignó a los vecinos que llevan años quejándose de las molestias que causa el Riviera. "Nos quitan geriátricos y nos ponen puticlubs", lamenta Pilar Guerra, presidenta de la Associació de Veïns de Gran Via Mar.

Sin embargo, los controles efectuados en la zona por la policía municipal han puesto de manifiesto que tanto la siniestralidad como los positivos en los controles de alcoholemia junto a la autovía "son inferiores a los que se registran en otros puntos de la población", según el concejal de Gobernación, Francesc Bercero.

La manifestación de ayer, que provocó retenciones de un kilómetro en la calzada de salida de Barcelona es, según los vecinos, un paso más en la guerra contra los prostíbulos "pero no el último", según un portavoz de Lluminetes.

La protesta estuvo precedida el jueves por el intento frustrado del consistorio de precintar el Hotel Saratoga. La medida no pudo ejecutarse porque los funcionarios municipales que acudieron al local no portaban la pertinente orden judicial y el establecimiento se negó a desalojar las habitaciones porque suponía atentar contra la intimidad de los clientes.

Els veïns critiquen Adigsa perquè no va actuar fins que van fer públic el problema, detectat al desembre

La Generalitat revisarà els pisos del barri on s'ha trobat aluminosi

Camps Blancs de Sant Boi, atemorit per la descoberta

Ton Clapés / Josep Ferrer
BARCELONA / SANT BOI

El secretari d'Actuacions Concertades, Urbanisme i Arquitectura del departament de Política Territorial, Ramon Roger, va assegurar que es farà una revisió "exhaustiva" dels pisos del barri de Camps Blancs de Sant Boi de Llobregat després que s'hagi detectat aluminosi en dos pisos.

"Farem una recollida de dades de prospeccions molt intensa", va assegurar Roger. El barri de Camps Blancs, amb uns 1.500 habitatges turelats per l'empresa pública Adigsa, va ser inspeccionat el 1990 i no s'hi va trobar aluminosi. Unes obres en un dels habitatges han descobert ara aquesta patologia.

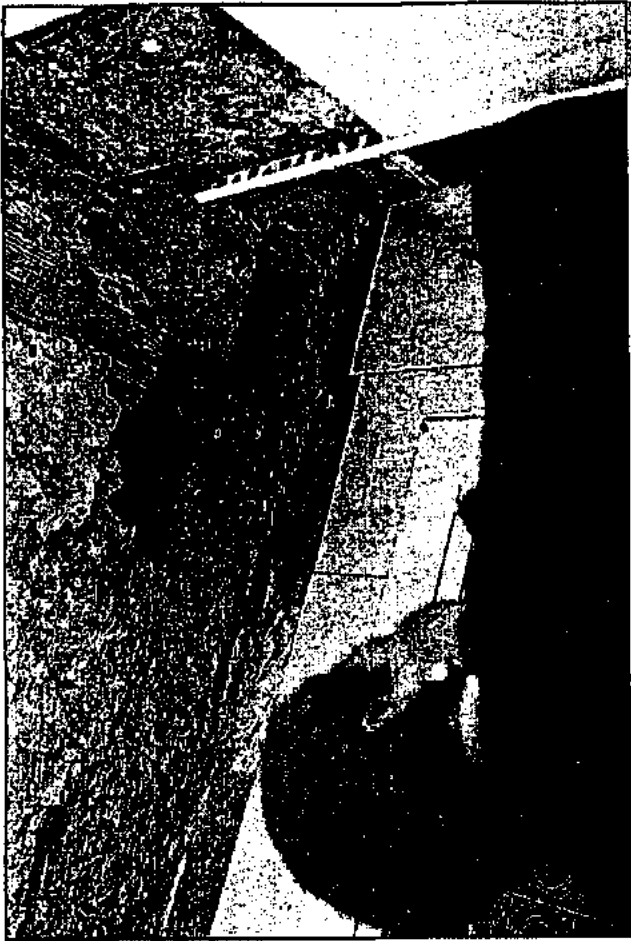
Roger justifica el fet que no es trobés l'aluminosi perquè les biguetes afectades estaven enmig de les no afectades i la inspecció no les va poder detectar. Al no trobar aluminosi el 1990 no s'havia fet cap més control en els habitatges del barri, que no va entrar en les revisions periòdiques que es

fan cada dos anys en els edificis afectats. Adigsa controla un parc d'uns 40.000 habitatges.

A l'espera d'aquesta revisió, els prop de sis mil veïns que viuen en els pisos del barri estan atemorits després d'haver-se detectat la presència d'aluminosi en dos habitatges. Qualsevol desperfecte que s'hagi trobat últimament en algun dels pisos és atribuït ara a l'aluminosi, com fa Julián Rodríguez respecte a les esquadres del seu pis. Rodríguez recorda la caiguda de pisos del Turó de la Peira: "Estem esquitats pel que ens pugui passar si no s'hi posa remei".

Les veus d'alarma han anat corrent per Camps Blancs, i ara força veïns s'han adonat que escolten un mateix so en el lavabo, "com el degoteig d'una aixeta" que va sentir Cristina del Barco, una de les propietàries d'un dels pisos afectats. Aquest soroll poc perceptible va ser per Del Barco el senyal que alguna cosa passava.

L'aparició de l'aluminosi es va detectar a mitjans de desembre arran d'unes obres

Una veïna ensenya el lloc del pis on s'ha detectat l'aluminosi

que es van fer al tercer pis de l'immoble situat al número 31 del carrer Salvador Seguí, propietat de la família Tovar.

Des de llavors el matrimoni ha de dormir al menjador, ja que tant la seva habitació com el lavabo han hagut de ser apuntalats, igual que el lavabo del pis inferior.

Des de l'Associació de Veïns La Unió es reclama a Adigsa que revisi cada un dels 1.500 pisos construïts a mitjans dels anys 60 "perquè estem convençuts que n'hi ha més d'afectats".

També critiquen l'empresa pública de la Generalitat per haver començat a actuar després "d'haver denunciat la nostra situació en els mitjans de comunicació", explica Lirio Guerola, un veí afectat.

Un problema "puntual" d'una patologia "controlada"

Deu anys després d'haver-se'n detectat el primer cas en un edifici del Turó de la Peira de Barcelona, l'aluminosi és ja "una patologia controlada", i el cas de Sant Boi es pot considerar "puntual", segons defensa el secretari d'Actuacions Concertades, Urbanisme i Arquitectura, Ramon Roger.

Després de l'esforç econòmic i de mitjans fet per les administracions i els afectats, Roger creu que l'aluminosi és ara un problema més dins del camp de la rehabilitació, "com pot ser la caiguda d'una cornisa".

Tot i això, reconeix que hi ha actuacions que no s'han acabat i altres que ni tan sols s'han començat. Després que s'hagin invertit més de 20.000 milions en programes de rehabilitació, subvencions i inspeccions, Roger considera que ara falten més mitjans humans que econòmics. Aquestes persones han de treballar sobre el terreny per intentar convèncer els veïns que es mostren reactes a qualsevol rehabilitació.

UNA EXPERIENCIA PILOTO EN SANT VICENÇ DELS HORTS

- Convenio de actuación 1999: Ayto. de St. Vicenç dels Horts

Fundación Simo Aldava.

Arquitectos Sin Fronteras (ASF-E)

Estudiantes Sin Fronteras (ESFA)

- Equipo responsable:

Arq. Daniela Calia, Barbara de Feo (proyecto)

Hugo Acuña, Elsa López (dirección de obra)

Santi Constans, Nuria Colomar (colaboradores)

Las actividades de ASF-E en el barrio de Sant Josep, en el municipio de Sant Vicenç dels Horts, que se iniciaron con un diagnóstico de bolsas de infravivienda y continuaron con las intervenciones de rehabilitación y reforma, llevan ya tres años de experiencia.

Cada año y según las solicitudes de los servicios sociales del municipio, se renueva el convenio de actuación. Al finalizar el año de 1999 ya hay solicitudes para el 2000.

Este año, se introduce un cambio en la forma de ejecutar las obras, hasta ahora realizadas por "Formació i Treball" de Caritas que planteó un desafío que ASF-E y el resto de entidades de la comisión técnica del convenio decidimos asumir, y que detallo a continuación en el marco del proceso de nuestra intervención.

Elegidos los/las beneficiarios/as, en este caso una familia de 4 personas de origen magrebi, realizamos el diagnóstico técnico y levantamiento de planos. Con los datos recogidos los arquitectos responsables realizaron la propuesta de intervención.

Para llegar a esto, los arquitectos voluntarios realizaron varias visitas para tomar medidas y hablar con Fátima sobre sus necesidades de

espacio.

Realizado el proyecto, hay que realizar la obra, y en este punto llega a la comisión técnica la propuesta de la "Fundación Engrunes" de trabajar en el curso de formación ocupacional de albañilería, realizado por el Ayuntamiento con subvención europea a través del programa Integra.

Los jóvenes del curso dirigidos por el monitor (oficial de obra) y un educador, realizaron la parte de obra (rebozado, alicatado, etc) y los trabajadores de la empresa de inserción de Engrunes, realizaron la fontanería y electricidad, y ASF-E se encargó de controlar el movimiento económico de la obra, además de la dirección técnica.

La comisión técnica asumió realizar la obra de esta manera, como una forma más de enriquecer la colaboración y el apoyo a la formación de jóvenes con dificultades para su inserción laboral. Las visitas de obra con los estudiantes de ESFA, los jóvenes del curso de formación, Fátima y su familia, no sólo cumplen su objetivo de dirección de los trabajos y el buen hacer, sino que se transforma en un espacio de encuentro enriquecedor perfumado con té de menta.

Noticia de interés: La comisión Cuarto Mundo de ASF-E juntamente con ESFA estará en un stand de la "19ª Mostra comercial agrícola" en Sant Vicenç dels Horts los días 21, 22, y 23 de enero del 2000 para difundir nuestras actividades. Los interesados/as en colaborar pueden apuntarse en nuestra oficina de Plaça Nova nº 5 o llamar al 93 306 7819.

PROGRAMA EUROPEO INTEGRA PROYECTO DE INSERCIÓN LABORAL EN LA CONSTRUCCIÓN

La Concejalía de Promoción Económica del Ayuntamiento de Sant Vicenç dels Horts, en colaboración con la Fundación Engrunes (Empresa de inserción) y Arquitectos sin Fronteras, realiza desde el mes de junio la iniciativa comunitaria Integra, denominada "Orientación, Inserción y nuevos puestos de trabajo contra la exclusión sociolaboral".

La finalidad de este proyecto es la inserción sociolaboral de colectivos de exclusión social, y muy especialmente, aquellas personas con más dificultades, emigrantes extranjeros, jóvenes en riesgo, jóvenes sin experiencia

laboral, personas que han cumplido condena, ex toxicómanos, etc.

El objetivo principal es ayudar a personas con especiales dificultades en encontrar su sitio a nivel laboral, social y personal. En esta misma línea, el proyecto contempla tres fases: Una de formación donde los beneficiarios aprenden las técnicas del oficio y hábitos laborales, otra fase de prácticas en obras reales (rehabilitación de viviendas marginales en el barrio de Sant Josep), dichas prácticas se han realizado con un nivel de motivación muy alto, personas con muy poca formación han

superado esta dificultad superándose en este proyecto social de Arquitectos sin Fronteras. El interés por el trabajo bien hecho hacía que tareas difíciles se convirtieran en un buen campo de aprendizaje real.

Y finalmente la fase de la contratación en empresas del sector, en la que tomarán parte aquellos beneficiarios que hayan adquirido los conocimientos y hábitos laborales necesarios. Además el proyecto contempla una ayuda económica a las empresas contratantes durante este periodo de pruebas.

Cotxa a los gitanos

Un servicio privado de seguridad controlará las 24 horas del día el campamento de inmigrantes portugueses de Montcada

SILVIA MARIMON
Montcada i Reixac y los ayuntamientos de Montcada i Reixac y Barcelona quieren evitar que el campamento gitano de Can Sant Joan siga creciendo. Y para que no se sumen nuevas familias a las 40 ya asentadas en el lugar, las instituciones públicas han decidido contratar un servicio privado de seguridad que controlará durante todo el día que los forasteros que entren en el campamento no se instalen en él.

A partir de la semana que viene, las 40 familias del asentamiento, situado entre los municipios de Montcada y Barcelona, sólo podrán recibir visitas. Si se ha optado por el servicio privado de seguridad es porque, según Francesc Díaz, concejal de Gobernación del Ayuntamiento de Montcada, "no hay agentes policiales suficientes". El personal de seguridad no llevará armas y colaborará con una persona del mismo campamento que se encargará de "mantener el orden interno y limpiar", continúa Díaz. En un principio, este servicio se pagará con cargo al presupuesto del distrito de Nou Barris de Barcelona.

La llegada masiva de familias de etnia gitana en los últimos años, la mayoría de ellas de origen portugués, ha desatado las

Un hombre se dirige al campamento gitano de Montcada. / ORO D. DURAN

quejas de algunos vecinos de los barrios colindantes. Desde hace un mes y medio, estos vecinos se reúnen cada jueves para decidir las acciones de protesta. Tras algunos cortes de carreteras efectuados por los vecinos, los ayun-

tamientos de Montcada y Barcelona, y el Departamento de Bienestar Social decidieron crear una comisión de trabajo para que se levante el campamento. Los vecinos quieren que antes de que acabe el año el asenta-

miento haya desaparecido. La Administración asegura que eso no será posible hasta dentro de dos años. "Sería muy fácil un desalojamiento con antidisturbios o indemnizaciones, pero queremos buscar una salida digna",

asegura Díaz. Aparte de recurrir a la vigilancia para evitar que el campamento crezca, un grupo de trabajadores sociales empezará a elaborar un censo e informes sobre la situación socioeconómica de estas personas. La comisión de trabajo también buscará alojamiento para 15 de las 40 familias.

"Sólo vamos a realojar a las que estaban desde el principio. Las otras familias o ya tienen casa o son itinerantes y van de feria en feria", asegura el concejal. Según el Ayuntamiento de Montcada, la Asociación de Gitanos de Sabadell colaborará en la "identificación de las personas y su traslado", y también para disuadir a quienes quieran asentarse en el campamento. Los responsables municipales también quieren incorporar a la comisión de trabajo a representantes de la asociación de vecinos y del campamento gitano.

La mayoría de las familias que viven en el campamento subsisten con trabajos eventuales en la construcción o con la venta ambulante. Según el Ayuntamiento de Montcada, en general proceden de Portugal y del norte de España, y hasta ahora, asegura Díaz, "no ha habido problemas de convivencia".

Sin embargo, los vecinos no quieren el campamento gitano al lado de sus casas y han sido sus airadas protestas las que han motivado que se recurra a contratar un servicio privado de vigilancia.

editorial

Intransigència al barri del Fondo

Lluny del tarannà dialogant i tranquil que caldria exigir a qualsevol col·lectiu cívic, les famílies que viuen al número 21 del carrer del Rellotge, al barri del Fondo de Santa Coloma, han tornat a oposar-se frontalment a l'habilitació del local abandonat que hi ha al costat del seu habitatge com a centre de recursos per a joves. Els veïns estan disposats a arribar fins a on sigui per aconseguir els seus propòsits. Per començar, s'han tret de la butxaca una polèmica sobre la titu-

laritat del local i reclamen al consistori que els en cedeixi una part perquè, asseguren, històricament pertanyia a la comunitat de propietaris.

Independentment de la seva reivindicació -en tot cas, ja decidirà el jutge si els pertany el local o no- a ningú no se li escapa que l'enfrontament va més enllà. Si les famílies han reclamat ara un espai que porta anys oblidat és perquè tenen por que els joves portin el desordre al barri.

Les afirmacions d'un dels

veïns il·lustra prou bé la postura de la comunitat: «Preferim que estigui abandonat que no pas que hi entri qualsevol persona.» Davant un comportament tan inflexible, que només explica la ignorància, l'Ajuntament no hauria de prendre-hi massa temps.

És evident que és millor buscar el consens, però de cap manera es pot permetre que setze famílies barrin el pas a un projecte que de ben segur ajudarà a integrar els joves del

barri i evitar que caiguin en el pou on molts cauen.

De moment el consistori ha decidit rentar-se'n les mans i demanar l'opinió a la resta de col·lectius del barri. Que siguin ells els que decideixin. Que quedi clar, però, que si finalment l'Ajuntament cedeix, s'estarà donant l'esquena a una part dels problemes socials del barri.

Massa cops es carrega contra la violència juvenil sense tenir en compte que sovint l'actitud dels joves no és més que un reflex del comportament també intolerant dels seus pares. Aquest cop els intransigents són els grans.

La perifèria de la perifèria

LA RENOVACIÓ URBANA ALS BARRIS FRONTERERS DEL BARCELONÈS

CARME LÓPEZ

Santa Coloma de Gramenet

Els barris fronterers de la comarca carreguen amb la creu de ser zones doblement perifèriques: per la seva pertinença a ciutats que envolten Barcelona i com a indrets allunyats del centre dels seus propis municipis. Aquest va ser ahir el punt de partida d'unes jornades que van identificar les conseqüències comunes d'aquesta dualitat. Els dèficits urbanístics i d'equipaments, els habitatges deteriorats i la desconexió dels seus carrers tenen la seva correspondència socioeconòmica en un nivell cultural i de renda inferior a la mitjana de la ciutat, problemes amb la immigració i risc de conflictivitat social i marginació. Uns trets característics dels quals cada municipi comença a posar remei.

Fins a un 25% dels edificis en mal estat, només un 5% de solars lliures de petita parcel·lació i un percentatge molt baix de renovació urbana són alguns dels paràmetres en què entren els barris fronterers de la comarca, tal com va exposar el director d'Urbanisme i Habitatge de l'Ajuntament de Badalona, Amador Ferrer. I això només parlant de característiques físiques, amb les quals coincideix gairebé de manera exacta el nivell socioeconòmic dels habitants de barris com ara la

Pau de Badalona, el Raval de Santa Coloma de Gramenet i el Besòs de Sant Adrià, unes zones per sota de la nota mitjana que obtenen la resta del municipi als quals pertanyen. Aquesta és la conseqüència de la condició de doble perifèria que han assumit, entre altres factors, a còpia de creixements de població incontrolats urbanísticament. El fet d'envoltar les seves pròpies ciutats, i que aquestes envoltin Barcelona, fa dels barris fronterers suburbis amb problemes comuns i identificats, entre els quals destaca, en els últims anys, la concentració de població immigrant extracomunitària a la recerca de lloguers assequibles.

En l'aspecte urbanístic, i segons el professor de Construccions Arquitectòniques de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i autor d'un estudi sobre aquests barris, Cèsar Díaz, la característica comuna és la construcció heterogènia i de baixa qualitat. Per Cèsar Díaz, és necessari promoure la inspecció de les construccions legalitzades als anys 60 -nombroses als barris perifèrics- perquè, pel que fa a seguretat, «són una incògnita». Pel professor, és igualment urgent potenciar l'esponjament en unes zones caracteritzades també per una densitat per habitant superior a la resta de la ciutat.

Però els municipis de la comarca ja han començat a considerar els seus barris perifèrics com a zones d'actuació preferent on concentren temptatives

de canvi, i la jornada sobre La renovació urbana als barris fronterers del Barcelonès va servir per repassar-les i posar-les en comú.

Badalona

Artigas, el Remei, la Pau, la Salut, Sant Roc, Sistrells i tot Llefià són les àrees que el coordinador de política de sòl i habitatge de l'Ajuntament de Badalona, Àngel Puyol, va definir com a frontereres. Una zona d'alta densitat, amb taxes d'atur més elevades que a la resta de la ciutat, i on es concentra el 71% de la immigració extracomunitària, respecte del 29% de la ciutat. A Badalona, el programa municipal d'habitatge vol respondre a les necessitats de renovació urbana a través, sobretot, de les promocions públiques d'habitatge, amb tracte preferent per a la població jove. El pla recomana promoure entre un 5 i un 10% de habitatges per destinar-los a lloguer i es planteja com a alternativa el lloguer amb opció de compra. La campanya municipal de rehabilitació, com a actuació paral·lela, també inclou el barri de Sant Crist com a zona preferent on, per exemple, el nombre d'actuacions és de 268, amb un cost total de 133 milions de pessetes.

Santa Coloma

El Raval, Santa Rosa i Fondo Alt concentren en un quilòmetre quadrat més de 25.000 habitants, una situació que, segons va dir la tinent d'alcalde de ser-

veis territorials de Santa Coloma de Gramenet, Carme Moraira, és «difícilment sostenible». La ciutat té un 29% de sòl de zona verda de mitjana, mentre que als tres barris només significa un 16%. Quant a les condicions socioeconòmiques, mentre que la taxa d'analfabetisme és d'un 1% a Barcelona, i d'un 3,5% a Santa Coloma, a la zona sud és d'un 7,2%.

Moraira, que va situar com a prioritat «posar aquests barris a l'estàndard de qualitat de la resta de la ciutat i de l'àrea metropolitana», va descriure una primera injecció de renovació amb les actuacions dins el programa Urban, com ara l'espai cívic del Raval, i va presentar el pla de reordenació del Raval, Santa Rosa i Fondo Alt, que té com a objectius l'esponjament, la connectivitat i la incidència en l'habitatge, tal com va explicar el cap de servei d'Urbanisme, Lluís Falcón.

Sant Adrià de Besòs

Tot i que el municipi adriànc no estava inclòs en cap ponència, la ciutat participa de la problemàtica a través de les seves fronteres amb Santa Coloma, Badalona i Barcelona. D'exemples se'n poden trobar al barri del Besòs, on els noranta ha estat la dècada per guanyar equipaments públics i zones verdes en detriment dels habitatges, i les actuacions a Via Trajana. El barri de la Mina concentra, per les seves característiques, factors que el fan zona d'actuació preferent.

Altres edificis de Sant Jordi podrien tenir una deficiència de construcció als safarejos

Els tècnics municipals han decidit apuntalar, per la via d'urgència, els safarejos del bloc 9 del polígon de Sant Jordi, on dimecres es van desplomar dues galeries del primer pis. També s'estan plantejant de requerir als veïns dels altres edificis -que van ser construïts en les mateixes dates que l'accidentat, i amb els mateixos materials i tècniques- que encarreguin un estudi estructural per veure si també presenten -com és previsible- la deficiència de subjecció dels safarejos que té l'edifici accidentat. Ahir a la tarda, uns obrers van acordonar la zona amb tanca, però no van apuntalar encara les galeries del bloc 9, fet que va impacientar els veïns.

L. CAMPUZANO Badalona

Els tècnics municipals estan plantejant-se de requerir als veïns del polígon de Sant Jordi que encarreguin un estudi estructural dels seus edificis per tal de determinar si el mecanisme de subjecció que tenen els safarejos és adequat o bé presenten una deficiència en la construcció com la que té el bloc número nou, on dimecres es va produir l'esfondrament de dues galeries del primer pis.

Els tècnics temen que tots els edificis del polígon puguin patir aquesta deficiència perquè van ser construïts en les mateixes dates, i amb els mateixos materials i tècniques de construcció. La deficiència que presentava l'edifici accidentat és que, per sostenir els safarejos, es van col·locar unes bigues

que no són prou llargues i que no entren prou en l'estructura de l'edifici. La sobrecàrrega que al llarg d'aquests anys han anat patint els safarejos -molts veïns els han reformat per poder ampliar la cuina i hi han col·locat la cuina, a més de la rentadora- ha fet que les bigues hagin anat cedint. Al polígon d'habitatges de Sant Jordi hi ha quatre edificis com l'accidentat, cadascun de deu plantes i amb safarejos que sobresurten de la façana més d'un metre. La resta tenen balcons que sobresurten només uns 20 centímetres.

Després de l'accident de dimecres, els tècnics van recomanar als veïns que descarreguessin de pes els safarejos per evitar risc de nous esfondraments i que evitessin entrar-hi. Ahir, després

que un tècnic del departament de Disciplina Urbànica de l'Ajuntament de Badalona inspeccionés l'edifici accidentat, es va decidir apuntalar els safarejos per la via d'urgència, segons van informar fonts municipals.

A la tarda uns obrers van anar al carrer Eduard Marquina per acordonar amb tanques la zona que envolta els safarejos esfondrats -fins ara estaven acordonats només amb una cinta- i també els de l'altra banda de l'edifici, però no van fer l'apuntalament. Els veïns del bloc esperaven que aquesta actuació es fes ahir perquè «la seguretat és el primer». «No podem estar esperant més. Ja fa dos dies i si hi ha perill d'esfondrament, com abans s'apuntali millor», deien mentre esperaven impacients que vinguessin a apuntalar els safarejos.

Les quatre famílies de la Mina prefereixen tornar a les seves cases negades pels aiguats

Afirmen que no volen real·lotjar-se al carrer Venus del barri, on l'Ajuntament només hi té un pis lliure

LA PAQUITA I EL COMPLEXANO
Les tres famílies de la Mina van reunir ahir amb representants de l'Eira de Serveis Socials de Sant Adrià per rebre les decisions preses pel consell de per-
dides després que els seus aigua de la setmana passada afectessin les seves cases. L'àrea els va indicar que les quatre famílies que vivien al carrer Albarracín són les que tenen prioritat per ser rea-

l·lotjades però que de moment només té llibre un pis al barri. La setmana passada es va realitzar ja una família, que ara està en un pis del carrer Martí. Cap de les quatre famílies ha acceptat anar-hi

perquè «el pis és al carrer Venus i és una zona conflictiva», va declarar una veïna. Altres veïnes del carrer Albarracín van aconseguir a mitges les seves cases, habilitades en antics soterranis.

perquè «el pis és al carrer Venus i és una zona conflictiva», va declarar una veïna. Altres veïnes del carrer Albarracín van aconseguir a mitges les seves cases, habilitades en antics soterranis.

«Ningú vol anar al carrer Venus a viure-hi... si fos un altre carrer de la Mina. A més, només hi ha un pis lliure i després que és provisional». Aïda de clar explica ahir a l'Eira, una veïna del carrer Bèrquer la decisió presa per les 13 famílies de quedar-se a les seves cases tot i estar afectades pels forts aiguats de la setmana passada. La negativa del veïnes per ser real·lotjats al carrer Venus és diferent. «Tinc contracte a la Mina i no que anar a viure-hi, la feia plou». Aquest és el cas de Paquita, que explica que té el contracte al carrer Albarracín amb el seu marit i dos fills. Els aïmats viuen en cases antigues i en alguns casos en soterranis, que estan en la línia creuada entre els carrers Bèrquer, Sant Joan i Albarracín, a tocar del polígon industrial de la Mina. Al carrer Albarracín és on la regidoria de Serveis Socials va determinar que les cases estaven totalment negades pels aiguats i calia urgentment un allotjament per a les cinc famílies, una d'elles ja real·lotjada. La cap de l'Eira, però, va confirmar que havia començat els veïnes que de moment només tenien un pis lliure al barri, tot i que va afegir que han sol·licitat

Esperant una solució... La Paquita i el seu marit, que viuen en una de les cases més afectades pels aiguats, van tornar ahir a casa perquè no els convenia la solució que els ha plantejat l'Ajuntament. «Jo no pot anar a viure a la Mina perquè tinc contracte», argumenta ella. La parella al Departament de Benestar Social que els ajudi per poder real·lotjar les seves famílies més afectades. Ahir, les famílies del

carre Albarracín —que ara viuen en cases de facilitats i antics— van anar a rebre les cases. La situació d'aquestes cases és força precària, però. Fou el Consorci del Besòs van indicar que l'informe de l'arquitecte

repte detallat que les obres per fer el tall de l'aparcament de la Fira d'Abell «han contribuït que aquestes cases quedessin negades i aquestes situacions d'aigua. Tot i això, afegirem que si les cases s'ajustessin a la normativa d'habitatge no haurien quedat negades». Els propietaris no haurien d'haver deixat viure ningú als soterranis», afirmen.

Reglament als propietaris
Amb l'Ajuntament realitzant un repàs a tots els propietaris d'aquesta habitació per tal que condicionés les cases que es poden habitar i tapar o enderrocar les cases totalment negades. La tasca, segons indiquen fonts municipals, no es farà fins a setmana que hi ha un 18 propietaris en aquesta zona. En una de les cases, però, no hi ha anys perquè la propietat ha estat a l'estranger i cap familiar ha assumit aquesta propietat. L'Ajuntament analitzarà cas per cas i de moment, ja s'ha decidit que el propietari de la casa situada al número 113 del carrer Bèrquer ha de l'ajudar perquè la no hi viui ningú. A més, el Consorci del Besòs estudia fer algun tipus de casellació per evitar que les pluges tornin a afectar les cases.

LA CRÒNICA DE SANT ADRIÀ DE BESÒS

El diluvi universal

1. RAFAEL ALBA DALLA

Posar al que tenien rad els membres d'aquella societat establida a Tarragona que pronosticava un diluvi universal coincidint amb l'ocipit de sol que van poder veure a mitges aigües. La setmana passada van arribar les pluges de la tardor i, com de costum en el clima mediterrani, aquestes pluges van venir en forma de grans aiguats, que en alguns llocs van ser una inèrcia extraordinària. Les aigües van tornar a servir-nos després que els han estat propis des de la mitja nit i que, de vegades, ha estat urbanitzats pensant que una riada o una tempesta habitualment seques no portaran aigua mai més. Els serveis públics, com de normal en aquests casos, van ser clarament afectats per la llovissa, que va deixar als senyors invertebrables, les cales de destacades i els passos soterranis

transformats en paradisíacs subaquàtics. Sant Adrià, i en general el Barcelonès Nord, van ser els punts de màxima intensitat de pluja. En alguns llocs, la crisi presentava un aspecte poc habitual. Els grans bancals d'aigua i el fang que cobria algunes zones donaven la sensació de la intensitat de la pluja. Com és habitual en aquests casos, ca acabar el xafec fort gent va anar a la Rambla i a veure l'espectacle del riu omplint la llera de banda a banda, baixant amb la fèrria caracotís dels rius mediterranis de trajecte curt. Aquesta vegada, però, la temporada va ser més aviat fèrtil i de curta durada. Al Vallès, que hi ha la major part de la conca del Besòs, la intensitat de la pluja no va ser tan alta com a Sant Adrià i el cabal no va ser tan important com en ocasions anteriors. La part final de la llera,

pel voltant del pont del tres, estava ben net després de la feina que va fer-se durant l'estiu. La riada va passar-li sense problemes. Però, com sempre passa en aquestes zones, als més pobres els va tocar el rebre. Aquelles cases mig enrunades entre la Mina antiga i la Catalana van resultar inundades un cop més. No és la primera vegada que s'inunda aquesta zona, igual que alguns sectors de la Catalana. Tot el barri està construït a un nivell molt baix, en alguns punts molt inferior al mar de conyac del riu, i la inundació és sovint inevitable. A més de la fiada del 62, es poden citar unes quantes inundacions menors que han afectat aquesta zona. Una obra de la ronda lateral que van ferenda el mur de la canalització, als col·lectors de pendents invertits i els moviments de terra de la Fira d'Abell han

convertit de vegades la Catalana i la Mina en grans bassals estacionals. El riu té una tendència irrefrenable a ocupar tota a prop de la zona, que des de sempre, és una inundable quan el Besòs botava pla. A l'altra banda del riu, al barri de Sant Joan Baptista, les coses són molt diferents. Encara que el nivell inicial del terrany era també força baix, en urbanitzar-se el barri el nivell dels carrers van anar-se aixecant, allunyant el perill d'inundacions. Encara avui es pot veure, en aquest barri, algunes cases construïdes a un nivell molt inferior al del carrer. També són característics d'aquest barri els soterranis que per la banda del carrer tenen només una finestra arran de terra mentre que a dalt tenen sortida al pati a nivell de terra. A la Catalana i a la Mina antigues, en canvi, l'afectació urbanística

perpètua ha impedit des de fa cinquanta anys fer una urbanització correcta dels carrers amb els col·lectors i els sistemes de drenatge necessaris per allunyar el perill d'inundacions. En aquesta ocasió arriba que la causa immediata de la inundació va ser la barrera artificial creada per les obres de la Fira d'Abell, que va tancar la sortida natural de l'aigua i va formar un embassament. Els serveis socials de l'Ajuntament donaren allotjament als damnificats i els donaren un pis per viure-hi. La desgràcia de la inundació tindrà un final feliç i serà perquè aquesta urbanització inflorà les seves condicions de vida. Ben mirat, potser el més perjudicat per la inundació serà algun col·leccionista que l'any vinent no podrà repetir l'experiència de passar les vacances en una caseta de la Mina.

SANT ADRIÀ DEL BESÒS:

EL PUNT

22-09-1999

Plans de les barraques afectades pels aiguats. Ara, tornen a estar habitades. Foto: MAYTE NULACHS.

Les barraques negades per l'aigua a la Mina, de nou habitades

- ▶ Les quatre famílies afectades preferixen tornar-hi abans que viure al carrer Vecus
- ▶ El Consorci del Besòs alerta de la precarietat de les construccions, habilitades en soterranis. Plans 4

EL PUNT

20-08-1999

Un projecte clar per al Sant Roc del futur

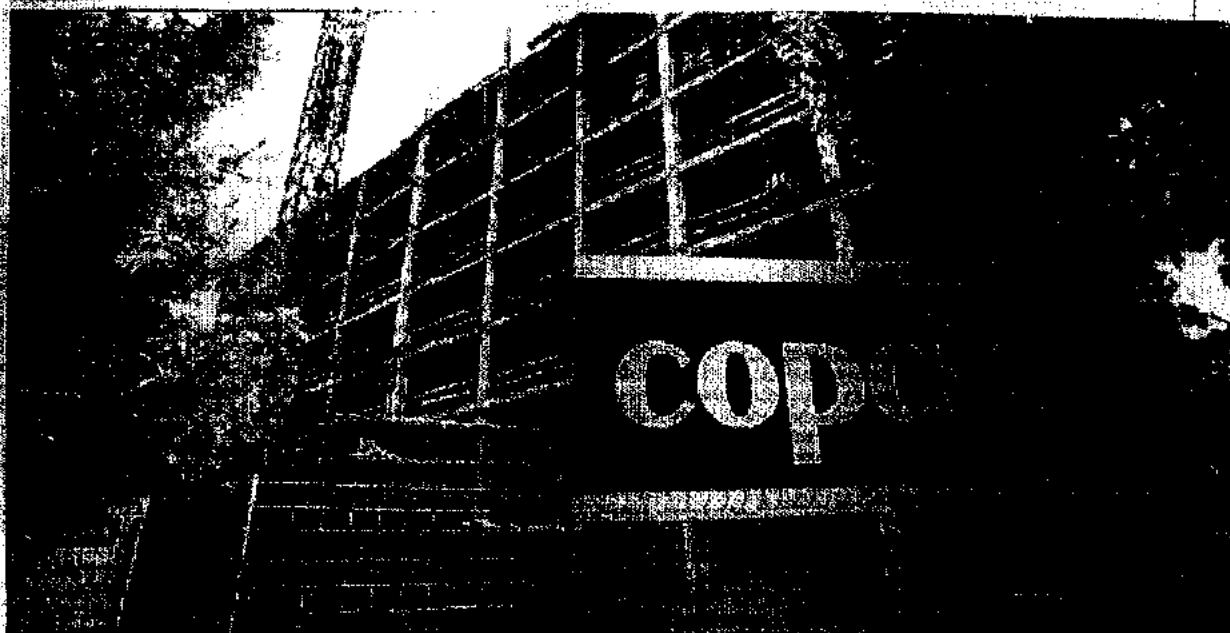
Sant Roc no s'illusions amb el projecte de rehabilitació que, a partir de l'any vinent, ha de comportar l'enderrocament progressiu de 918 habitatges afectats per grans patologies estructurals, amb l'objectiu necessari que se'n facin uns altres de nous que compleixin els mínims determinats per la normativa. El procés per tornar la dignitat a aquest castigat barri badaloní ha estat lent i no exempt de dificultats. A la falta de relleus de l'administració del principi, s'hi ha afegit la divisió dels veïns. Lògicament, també s'hi ha de

comptar la complexitat inherent a un projecte tan ambiciós com el que afronta Sant Roc a hores d'ara.

Els diversos canvis tècnics decidits a última hora i noves divisions entre els afectats són els trets principals que conformen el precari escenari actual. Les primeres famílies de Sant Roc es traslladaran en un any als pisos nous, una bona nova, sens dubte, però que arriba en un moment poc donat a les alegries. Les desconfiances entre col·lectius —la comunitat païa i la nombrosa comunitat gitana— planeen sobre el barri. Aquest és un fet preo-

cupant, la solució del qual hauria de ser prioritària, de la mateixa manera que, finalment, també ho és per a l'administració la resolució de la qüestió urbanística.

Sant Roc necessita anar a l'una, sense més divisions i amb un projecte clar i consensuat. No es tracta només de tenir els plànols clars, es tracta de determinar d'una vegada quin és el projecte de futur per al barri. En aquest sentit, cal que l'administració sigui receptiva i que actui amb eficiència; també cal, però, que la societat civil sàpiga estar a l'altura.

Les obres de la primera fase han convergit i són decisives per decidir com es faran les altres. Foto: LLUIS ROMERO.

Sant Roc es prepara pels primers trasllats

► Les primeres famílies dels blocs afectats per patologies estructurals aniran en un any als pisos nous

► Diversos canvis tècnics, però, enverenen l'ambient i agreugen les divisions entre els afectats

► Hi ha reticències entre alguns veïns, que no volen que es barregin diferents comunitats. Pàgines 3 i 4

Badalona:
Parròquia de Sant Roc

SANT ROC. La reconstrucció de 918 habitatges

Les obres a Sant Roc s'estan fent a bon ritme i d'aquí a un any les primeres famílies hi entraran pis. Debaran començar als blocs afectats per abans. El que es podrà veure con-

una millora substancial no ha estat rebut de la mateixa manera pels veïns, que hi han trobat més inconvenients que avantatges. El problema principal amb què ha topat la Generalitat a

Sant Roc és la desinformació dels afectats, perquè l'AV no ha estat un interlocutor vàlid. Quan els veïns han vist que es col·locava la primera pedra s'han inquietat. Els canvis tècnics que

ha hagut de fer el govern han implicat que en els blocs nous hagin de conviure les famílies pobres i riques. Els materials de construcció no han agradat a tothom.

Les primeres famílies de Sant Roc es traslladaran d'aquí a un any als posos nous

Els canvis tècnics generen preocupació perquè impliquen barrejar la comunitat gitana amb la paia

Els afectats per la primera fase s'organitzen al marge de l'associació de veïns per consensuar solucions

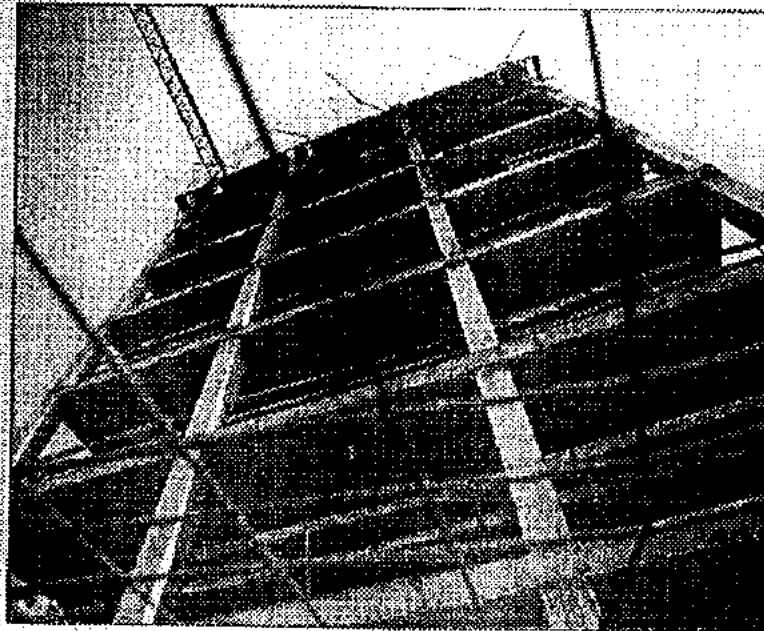
Alguns materials de construcció en els acabats, l'únic punt de discòrdia entre els veïns i l'administració

M. FRANCISCO / R. M. F.
De les 228 famílies afectades que haurien de treballar-se als posos nous de la primera fase que la Generalitat està construint a Sant Roc, flouirant només 181 entraran a habitatges d'aquí a un any. Alguns de les dels canvis que ha hagut de fer l'administració catalana sospecten de les primeres intencions.

La modificació de dos blocs censats al fet que hi ha estat possible veure alternatives per poder construir 240 posos en lloc que hi ha entre Alfons XIII i el carrer de Barcelona, passant l'estructura. Això ha obligat a replantejar la distribució de les famílies, algunes de les quals han estat excloses de la primera fase —les dels blocs 30 i 31— per afegir-les a la segona.

Les obsequioses que han provocat aquesta canvia tècnica no han estat tant la causa de la falta d'entenent entre Alfons i els veïns com la desinformació dels afectats. Els responsables de l'edificació de Sant Roc han tractat fins la pos amb l'associació de veïns però sentint que els representants veïnals no han treballat els assumptes que s'ha anat arribant al llarg d'aquests anys amb el govern central.

Es dona el cas que fins que no es van fer els primers treballs de terra, els veïns no van reaccionar. Va ser després que van preguntar què passava. La preocupació principal dels residents era saber què eren els afectats per l'enderrocament dels pisos i quines famílies s'intendrien de treballar primer, i des-

La primera fase, desactiva. — De les quatre fases que la Generalitat té previstes per a Sant Roc en dos anys, la primera serà decisiva a l'hora de plantejar les altres tres, perquè és ara quan s'estan seleccionant les bases dels futurs 918 habitatges nous que tindrà el barri. Els materials, la manera de seleccionar

les famílies que s'hi han de treballar, qui ocuparà el replà del sòcol i qui la planta baixa, i qui és l'interlocutor dels veïns dels blocs afectats amb l'administració, són aspectes que s'han decidit ara i que permetran que govern i veïns hagin de tornar a consensuar de nou i fins al final, amb l'ajuda de

tendat en compte que, arran dels canvis tècnics —als posos nous hi cobren les famílies de tot un bloc sencer— i encara se n'hi podria excórrer més quantia més—, s'haurien de barrejar famílies pobres i riques (el col·lectiu gitano fins ara ha ocupat blocs de setres sense tenir de veïns els paus).

El fet de no haver escollit l'interlocutor no ha fet endarrerar els treballs d'edificació, però sí que ha dificultat l'entesa a l'hora d'acabar el treball i els materials de construcció, tota dues coses consensuades en principi amb l'AV.

El fet de no haver escollit l'interlocutor no ha fet endarrerar els treballs d'edificació, però sí que ha dificultat l'entesa a l'hora d'acabar el treball i els materials de construcció, tota dues coses consensuades en principi amb l'AV.

Els afectats reclamen una reunió urgent per consensuar uns acabats més moderns

R. D. / M. F.
L'únic punt de discòrdia entre els afectats per la remodelació de Sant Roc i la Generalitat és el tipus d'acabats que ha triat Alfons per als posos nous. En l'interior, però, podria tenir gran importància el fet que la Generalitat volgui que la Generalitat vegi a tot arreu. La Generalitat, en la realització de la primera fase que va iniciar als veïns, especificava la quantitat dels acabats interiors i dels equipaments de la segona planta: separadors de circuit, caudalí, botons d'encendis i pistoles amb posada plàstica, paviments de terrazo de 30x30 i solució de ceràmica; paviments de safireig i terrazo de ceràmica de 14x28; ceràmica de cuina, rajola 15x15 blanc, en zona bany de ceràmica; ceràmica per al bany, rajola 15x15 blanc; mobles blancs a la cuina i campans exteriors, amb superfície de granit, placa d'acer inoxidable, forcu i cuina de tres fogons; sanitari blanc vidriat, blanc, i banyetines monobloc; banyers d'acer esmaltat; instal·lacions encastades d'aigua i elèctrica; instal·lació de gas vista de coure; sistema col·lectiu d'instal·lació de l'edifici; i distribució; safareig de granit; caldera de gas; fusteria interior tipus bloc pintada; fusteria exterior de PVC; vidriera exterior de 1,20x0,60 m. Els veïns afectats han demanat a la Generalitat una reunió urgent perquè no estats d'acord amb molts dels materials que utilitzaran per als acabats. Diuen que molts ja estan desfasats (com les rajoles blanques de 15 per 15, que ja no es fan servir enlloc; «es fan sols als hospitals»), i volen, entre altres coses, canviar de terrazo per ceràmica, rajoles d'una mida més actual i de terra autòcton aplicats fins al sostre; paviments de tot el pis de terrazo 40 per 40 i el solució que hi portarà per darrere i color; cuina de quars; fons; mobles gris i blancs; sistemes de muntatge comandament homologats; fusteria interior amb portes de vidre i ceràmica; fusteria exterior amb vidre; alumini i vidre de doble i triple capa. Els veïns esperen resposta.

Garantir per escrit que la comunitat gitana s'integrarà

R. D. / M. F.
El l'Associació de veïns de Sant Roc ha estat incompetent a l'hora de conduir el problema de la remodelació de Sant Roc. Aquesta és l'opinió que expressa un dels representants dels veïns afectats per la primera fase de reconstrucció del barri de Sant Roc. És una crítica generalitzada entre els afectats, i els ha portat a organitzar-se al marge de l'associació de veïns de Sant Roc per negociar amb l'administració les solucions als problemes que s'estavaran generant

a la zona a causa d'algunes canvis tècnics en els projectes i per accedir a la informació i difondre-la entre els afectats. De fet, durant els últims mesos hi ha hagut reunions dels presidents de les entitats afectades per la primera fase amb l'administració. A aquestes reunions també ha assistit l'AV de Sant Roc i l'Associació Gitana de Badalona. Els representants dels propietaris afectats han arribat a la conclusió que cal crear una comissió de seguiment i control de les obres amb operatius

però també al marge de l'AV de Sant Roc, amb la qual no se senten identificats. Per això han sol·licitat a la Generalitat que els accepti com a interlocutors vàlids i que els permeti participar en la comissió de seguiment de les obres. De moment, l'administració ha denegat una bona predisposició amb les demanes dels propietaris afectats per la remodelació. De fet, les reunions que s'han celebrat han servit per arribar a alguns acords sobre el problema principal, que era con-

reubar les famílies gitanes que estaven en la primera fase. La filosofia de la Generalitat és barrejar les famílies gitanes amb les paus. Després de moltes negociacions, els veïns i la comunitat gitana han acceptat aquesta proposta però amb condicions. Els representants dels propietaris afectats que no són gitanes han dit rotundament: «Exigim a l'administració que garanteixi per escrit que la comunitat gitana es reintegrarà d'una forma efectiva i que s'integrarà».

Sant Roc no s'il·lusiona amb els nous pisos i no comprèn el paper de la Generalitat

El barri badaloní, un cas singular dins dels 3.000 habitatges que Adigsa aixeca actualment a Catalunya

■ La primera sorpresa dels responsables d'Adigsa en instal·lar-se al barri per començar les obres va ser el poc interès dels veïns. La segona sorpresa va arribar

quan es va col·locar la primera pedra. La reacció va ser d'alarma. Els veïns no se sabien avenir de les preguntes que els feien els veïns, perquè durant mesos s'havien reunit amb l'AVV per acordar

les et que ara només men dubtes i paròrastro eh aletats. El desconcert, la desil·lusió i veure els representants del govern català com un disturbi més que no pas com agent benefactor va deixar fora

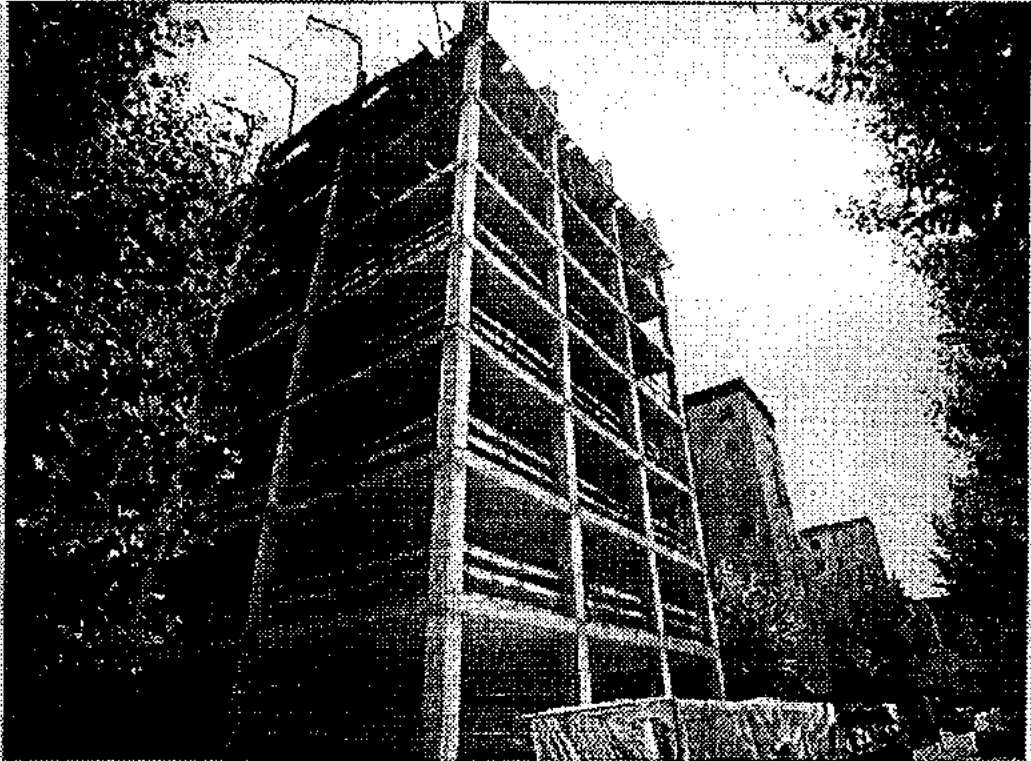
de la Generalitat, que esperava arribar i assolir. En aquest sentit, l'operació de remodelació dels 918 pisos a Sant Roc ha estat un cas singular dins dels 3.000 habitatges que Adigsa fa a Catalunya.

La falta de fe en l'administració, la desconfiança de representació entre els veïns, la por de tenir noves veïns que poden ser d'ètnia gitana i la poca tecnologia de Sant Roc ha estat algunes de les causes que han fet que els 918 habitatges que s'han de fer al barri hagin començat el barri badaloní en un cas diferent dels de les moltes restauracions de remodelació que Adigsa està fent arreu de Catalunya.

En ocasions de convívies en les famílies més pobres i més aïllades de la ciutat que en el barri començat, de manera respectuosa, dues d'elles diferents. Però el que no s'esperaven els representants d'Adigsa, empresa pública vinculada a la Generalitat, és el desinterès i la desil·lusió que van pagar entre els veïns, quan el que s'esperaven pensaven era l'habitació i el treballar nou per l'edificació de la situació de risc en què vivien que de fe anys per l'administració.

Els veïns afectats pel problema no han entès el paper de la Generalitat i han vist el govern català com el causant de l'estat en què es troben els seus habitatges i com el culpable d'haver-se de treballar. Han invertit molts diners en la remodelació dels seus pisos i fa molts anys que hi viuen i ara molts no entenen que l'habitatge de risc sigui, a més, a l'ajut d'edificació.

No entenen tampoc que hagin de pagar un pis nou quan ells no són els culpables que l'habitatge actual s'hagi convertit amb material de fecciosos. Sovint confonen el Patronato de la Vivienda amb la Generalitat, circumstància que explica per què han vist l'administració Ca-

Sant Roc és el cas que a part, que no fa falta d'explicar amb la reconstrucció. Però la crisi econòmica.

talana com a element destructor i no pas com a benefactor. Tot plegat ha fet que sigui un gran treball haver d'absoldir al seu pis.

El govern català s'ha sorprès que els afectats se sentin més negatius per saber qui serà el

vel del segon segona o de l'èta que no pas com a ho fan per pagar les inconnitats del seu pis. L'òptica de remodelació no ha desolat inquietat en aquells sentit i això, d'entrada accepta. Els veïns, en aquest sentit, si que han estat molt ben informats

i encara sap que ha de pagar i quins ajuts rebra. Les mensualitats poden ser de 2.500 euros el primer any, de 2.500 a de 3.200, segons les condicions establertes en cada cas.

En la primera fase s'enderroquen onze blocs i se n'aixecaran

vuit de nous. Els pisos tenen una superfície de 72,77 metres quadrats 46m, amb reborda, cuina, saló, bany, pessebr, tres dormitoris, bany i traster. El preu final dels pisos oscil·la entre 3.317.805, 3.317.805 a 4.481.612, a pagar en 25 anys.

LA CRÒNICA

Gairebé deu anys esperant per arribar a l'apatia absoluta

ROSA DIAZ

Deu anys després de l'afondament d'un grup d'habitatges construït amb ciment alumina de Turó de la Peira, Sant Roc viu una intensa remodelació en la seva urbanització. Aquell incident, que va condicionar un mort, dels ferits i més de trenta danys personals, va fer enguany una campanya pública de lluita contra l'habitatge a Catalunya. La Generalitat de Catalunya va encetar un estudi acurat de l'estat dels blocs de pisos construïts pel Patronato de la Vivienda durant el període

Amb aquesta revisió, Catalunya es va assabentar que durant aquest període es va fer servir l'antimoniat ciment alumina, que es realitza era una forma de construcció poc adequada amb una mala selecció de materials de molt baixa qualitat. En el cas de Sant Roc, la manca de cura en la construcció dels habitatges públics va provocar, fins i tot, la desaparició d'un bloc de pisos. La llegenda negra de Sant Roc explica que en l'època de la construcció de Sant Roc, diversos mandataris i responsables de les

lents i habitatges utilitzant amb els materials dels pisos que es construïen a Sant Roc.

Al barri de Sant Roc hi van detectar 918 habitatges en fase avançada de deteriorament, segons l'informe que es va fer públic el 10 de desembre de 1992. La majoria dels habitatges es-taven construïts amb materials de baixa qualitat. Aquests 918 habitatges s'havien d'enderrocar perquè era ben complicat reparar-les. Per a la resta, gairebé la meitat, van començar fa uns anys un programa intensiu de reme-

diar. El director d'Obres que encara no ha acabat.

Des que es va anunciar que s'enderrocarien 918 habitatges fins que has començat les obres del primer bloc que substituïa els maltractats, han passat set anys. I set anys han estat suficients perquè el veïnat s'hagués més preocupat, en col·lectiu, de les obres, d'interessos més tard, i organitzats per reivindicar, es demanessin tornes i descomptes i, començat d'esperar, acabats creient que la remodelació trigaria anys. Amb tot això, la remodelació ha arri-

Roc i el seu moviment associatiu.

La de Sant Roc és l'operació de més envergadura que la Generalitat fa a Catalunya per la quantitat de pisos que s'han d'enderrocar i reemplaçar. I a més a més, té un important component de la molt delicada operació de presència d'una gran concentració de població gitana que, si bé s'està treballant amb el barri amb la població catalana, de veïns que s'hi omplen a la manera dels gitans més que no pas a la dels catalans. I en tot aquest marc, l'associació de veïns no està

TEMA : HABITATGE

ANY : 1998

RECUILL DE PREMSA

Resultat Consulta 135 notícies

	Diari	Data	Títol
	 LA VANGUARDIA	31-12-1998	Empieza la reforma del barrio de Sant Roc de Badalona Inversió del INCASOL en rehabilitar habitatges amb aluminosis
	 EL MUNDO	31-12-1998	Resistir en la Barceloneta El barri demana equipaments i habitatges
	 EL PAIS	29-12-1998	Torre Baró elimina los restos de barraquismo y amplía la zona forestal
	 EL PERIODICO	29-12-1998	El pla de millora de Torre Baró comença amb 14 anys de retard
	 AVUI	29-12-1998	Torre Baró comença a dignificar-se amb 15 anys de retard
	 LA VANGUARDIA	29-12-1998	Torre Baró inicia su reforma echando abajo 100 de sus 400 viviendas en ruina
	 EL PERIODICO	25-12-1998	La Generalitat aprueba el plan del complejo de Diagonal Mar
	 LA VANGUARDIA	25-12-1998	Luz verde definitiva a Diagonal Mar
	 AVUI	25-12-1998	Menys pisos i més espai verd a Diagonal Mar
	 EL PAIS	25-12-1998	La construcción de las viviendas de Diagonal Mar empezará en abril
	 EL PUNT	22-12-1998	Immobilària Colonial invertirà 10.000 milions per construir a primera línia de mar a Badalona
	 ABC	22-12-1998	Immobilària Colonial invierte 10.000 millones en Badalona
	 EL PERIODICO	21-12-1998	Molins de rei. Vivendes rehabilitades al barri de Bonavista Inaugurats 100 habitatges
	 EL MUNDO	16-12-1998	Exigen que el Govern pague el 30% del coste de la remodelación de Trinitat Nova
	 LA	15-12-1998	

- **VANGUARDIA** **Sorteo de los pisos para jóvenes en la ronda.**
Sorteig de 431 vivendes construïdes per el Patronat Municipal de la Vivenda.
- **AVUI** 15-12-1998 **Sortegen els pisos de lloguer de les vores de les Rondes..**
Mes de 2000 joves optaven a aconseguir els 431 pisos que es llogaran a un preu força assequible.
- **EL PERIODICO** 14-12-1998 **Inaugurades les 276 vivendes que acullen els desallotjats del Poblenou**
Regesa promou vivendes de protecció oficial
- **LA VANGUARDIA** 14-12-1998 **Ventanas al mar**
Entregades las llaves de las primeras 276 viviendas del nuevo barrio del Front Maritim
- **AVUI** 14-12-1998 **Inauguren 276 nous habitatges protegits al Poblenou**
L'alcalde de Barcelona ha inaugurat habitatges de REGESA
- **EL PAIS** 13-12-1998 **Adios al último reducto de "casas baratas" de Barcelona**
El Ayuntamiento quiere derribar 781 viviendas de bon Pastor construidas durante la Exposición Universal de 1929
- **EL MUNDO** 11-12-1998 **Los acusados en el caso "Kepro" captaron a un deficiente como tapadera**
- **EL MUNDO** 11-12-1998 **Declara un testigo de Diagonal Mar**
- **ABC** 11-12-1998 **Un deficiente explica cómo le utilizaron para cometer el fraude de Diagonal-mar**
- **LA VANGUARDIA** 11-12-1998 **El calvario de un deficiente por el caso Diagonal Mar llega a juicio**
- **ABC** 10-12-1998 **El responsable de Kepro culpa a sus asesores del fraude en la venta de terrenos de Diagonal Mar**
- **LA VANGUARDIA** 10-12-1998 **El ex consejero de Kepro "desvía" el supuesto fraude en Diagonal Mar**
- **EL MUNDO** 09-12-1998 **El Eixample invierte 5.000 millones en rehabilitar fachadas**
- **AVUI** 09-12-1998 **Vista oral per la venda irregular de terrenys a Diagonal Mar**
- **LA VANGUARDIA** 07-12-1998 **Anunci IMPSSOL**
Contractació de les obres de construcció de 28 habitatges de Protecció Oficial i 33 places d'aparcament a la parcel·la 15, sector SV-88 de Disseny Vicens dels Horts.

	ABC	06-12-1998	El fiscal pide 2.525 millones de multa por un fraude al vender unos terrenos en Diagonal Mar
	LA VANGUARDIA	05-12-1998	Clos acepta recalificar la Modelo pero rechaza que sólo haya pisos
	AVUI	05-12-1998	Clos proposa zones verdes, pisos i hotels als solars de les presons
	EL PAIS	05-12-1998	Clos acusa a Molins de entorpecer las negociaciones con el Gobierno catalán sobre las prisiones de Barcelona
	EL PERIODICO	05-12-1998	Clos ofereix pisos i zona verdaper a la Model i la Trinitat
	EL PUNT	02-12-1998	Tiana. Vallespinós diu que la promoció de pisos públics de la Vinyeta no perilla, tot i el retard
	LA VANGUARDIA	01-12-1998	Barberà.El plan general prevé 2000 nuevos pisos para absorber 10000 habitantes
	LA VANGUARDIA	01-12-1998	Montjuïc es un antiguo delta hecho con aluviones del Tibidabo L'estudi ajudarà a rehabilitar edificis creats amb minerals de Montjuïc
	EL PERIODICO	01-12-1998	Concurrència d'ofertes
	EL PERIODICO	01-12-1998	Concurrència d'ofertes.Anunci de REGESA
	EL MUNDO	28-11-1998	Menos pisos y más caros en el proyecto Diagonal Mar
	EL FAR	24-11-1998	Mataró rellena su trama urbana con 1400 pisos
	EL MUNDO	23-11-1998	La reforma de Ciutat Vella entre en una segunda fase marcada por la rehabilitación Procivesa es transformarà en una altra societat paer continuar la remodelació
	AVUI	22-11-1998	El preu de la vivenda de segona mà es dispara a Barcelona Els promotors consideren que hi ha estadístiques que tenen errades
	EL PUNT	21-11-1998	No perdre més sol industrial a Badalona. Projecten reduir al màxim l'espai industrial a les Guixeres. El nou pla de les Guixeres destina el polígon a habitatges i margina la indústria.
	EL FAR	20-11-1998	Diagonal Mar recorta en 241 el número de pisos y amplía su superficie
	EL FAR	19-11-1998	

- Sant Cugat: el gran ensanche**
Pla municipal per urbanitzar 200 ha., amb un totalde 5.500 nous pisos
- **EL FAR** 19-11-1998 **La actividad económica pesará más que la vivienda en Poblenou**
Acebillo i Bohigas coincideixen que no es pot intervindre a Poblenou com si es tractés de l'Eixample.
- **EL PUNT** 19-11-1998 **Tallen uns arbres que van plantar els veïns per evitar la construcció de pisos**
L'AV de Badalona protesta a la Mancomunitat i Urbanisme diu que no es podien recuperar
- **EL PERIODICO** 18-11-1998 **Castelldefels. Crítiques ecologistes pel vot d'un regidor**
- **EL PERIODICO** 16-11-1998 **Castelldefels. Aprovat el pla de vivendes de Canyars**
- **AVUI** 16-11-1998 **Quinze edificis de Canyelles caurien si el vent bufés a 140 km.h**
- **AVUI** 16-11-1998 **Procivesa es transformarà en una nova empresa de rehabilitació**
La nova societat pretén integrar la Generalitat
- **EL FAR** 15-11-1998 **Barcelona no lograrà erradicar la aluminosis hasta el año 2006**
- **EL PUNT** 14-11-1998 **Els dipòsits de Campsa desapareixeran de primera línia de mar en mig any**
El desmantellament de Campsa a Badalona costarà 500 milions de pessetes i desbloquejarà el pla del Litoral. En els terrenys s'hi construiran habitatges
- **LA VANGUARDIA** 13-11-1998 **La vivienda de alquiler sube un 12% en Sarrià-Sant Gervasi**
- **AVUI** 12-11-1998 **El 22 % dels joves que opten als pisos de les rondes són de fora**
El Patronat Municipal de l'Habitatge ha construït 435 pisos de lloguer
- **EL PERIODICO** 12-11-1998 **Un sondeig diu que els joves de Barcelona prefereixen pisos de lloguer**
El Patronat (PMV) sortejarà 431 pisos
- **EL PERIODICO** 10-11-1998 **Can Badosa tindrà 250 pisos protegits**
Aprovada a Gavà la construcció de nous habitatges
- **EL FAR** 10-11-1998 **El barrio de Sant Cosme encara la recta final de su reforma**
La remodelació del barri del Prat de Llobregat quedarà finalitzada amb la construcció de 140 pisos

- **EL PAIS** 09-11-1998 **Viviendas con valor ecológico añadido**
Els 441 pisos municipals de la Ronda de Dalt demostren que els materials alternatius no fan més car el producte.
- **EL PERIODICO** 07-11-1998 **Pisos de lloguer per a jubilats**
Construcció habitatges socials a Sant Just
- **EL MUNDO** 29-10-1998 **El Ayuntamiento reclama más poder en materia de viviendas**
La política municipal preten prioritzar la reforma de finques
- **EL MUNDO** 27-10-1998 **El Parlament analizará la situación de los pisos de Badia**
- **EL PERIODICO** 27-10-1998 **Fre municipal a una urbanització de Collserola**
L'Ajuntament firma un conveni per reduir les vivendes a Torre Vilana
- **EL FAR** 26-10-1998 **Memoria y futuro del Bon Pastor**
L'Ajuntament construirà mil pisos per substituir les vuit-centes cases barates del barri
- **EL FAR** 23-10-1998 **Monogràfic de la situació de l'habitatge a Catalunya**
Informacions de Gavà, Castelldefels i "les voreres del cinturó".
- **EL PERIODICO** 20-10-1998 **IC tampoc vol que hi hagi més vivendes al Poblenou.**
- **AVUI** 20-10-1998 **IC-EV proposa limitar el sòl residencial al Poblenou**
És partidària que el document de criteris quedi tancat, fixi el volum total de sòl a requalificar i reservi el 25% de l'habitatge a vivendes de preu taxat o de protecció oficial
- **AVUI** 19-10-1998 **En nom del progrés**
La construcció del Front Marítim foragita els últims pescadors del Poblenou
- **AVUI** 17-10-1998 **Molins adverteix que la ciutat recapta més diners en habitatges dels que hi destina**
També lamenta que l'ajuntament ingressi més del que dedica a transports i mercats
- **EL PERIODICO** 14-10-1998 **Saqueix massiu de pisos a Sant Cosem**
Grups de lladres assalten les vivendes buides pendent de l'enderrocament.
- **EL MUNDO** 14-10-1998

- Las primeras 500 viviendas de Diagonal Mar comenzarán a construirse en marzo**
Unes 1500 persones s'han interessat pels pisos, dissenyats pèr Tusquets i Bonet.
- **EL FAR** 14-10-1998 **Hines inicia la comercialización de los locales Diagonal Mar**
Els promotors esperen tenir acabats els primers pisoso l'any 2000 i tot el complex de Diagonal Mar, el 2005
- **AVUI** 14-10-1998 **Diagonal Mar ha demanat una parada de metro al l'Hipermercat**
L'estació s'ubicarà a la línia 4, entre Selva de Mar i Besòs.
- **EL PERIODICO** 14-10-1998 **Diagonal Mar tindrà la torre de pisos més alta de BCN**
L'edifici, que ha dissenyat Òscar Tusquets, serà l'estrella del complex.
- **EL FAR** 14-10-1998 **Entrevista a Fernando Nasarre, director general de l'habitatge.**
"El preu del sòl és possible que es redueixi a mig termini, quan comencin a fer efecte les mesures incloses a la nova llei del sòl".
- **EL PAIS** 11-10-1998 **Un rascacielos, el precio para respirar**
Motngat recupera les platges i evita la contaminació amb una reforma basada en un edifici de 16 plantes.
- **EL PERIODICO** 06-10-1998 **Comencen els tràmits per enderrocar gairebé mil pisos de Trinitat Nova**
Comença a redactar-se el projecte de rehabilitació del barri
- **AVUI** 06-10-1998 **L'Ajuntament preveu tirar a terra 816 pisos de Trinitat Nova**
Comença la tramitació ofical per rehabilitar el barri
- **EL FAR** 06-10-1998 **Cerca de 1000 pisos aluminosos de Trinitat Nova serán demolidos**
L'Ajuntament, la Generalitat i els veïns negocien aquest projecte
- **EL MUNDO** 04-10-1998 **Jordi Pujol entrega en el Prat las llaves de las nuevas viviendas de Sant Cosme**
- **EL PERIODICO** 04-10-1998 **El Prat. Pujol entrega les claus del nou Sant Cosme**
- **EL FAR** 02-10-1998 **La FAVB pide limitar la nueva vivienda en Poblenou, ante la especulación**
Demanen que no es requalifiquin els solars ocupats per indústries.

- **EL MUNDO** 02-10-1998 **Los vecinos denuncian operaciones especulativas del suelo en Poblenou**
Presenten al·legacions a les requalificacions en el barri.
- **EL PERIODICO** 02-10-1998 **Els veïns no volen més pisos al barri del Poblenou**
La FAVB demana que no es requalifiquin els solars ocupats per indústries.
- **EL MUNDO** 01-10-1998 **El barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs rehabilita sus fachadas**
- **EL MUNDO** 24-09-1998 **Las viviendas públicas de Ciutat Vella estarán listas en el 2000**
Visita de Pere Macías als edificis del Raval
- **EL MUNDO** 23-09-1998 **BCN remodelará las "casas baratas" del barrio de Bon Pastor**
Substituirà els actuals habitatges per pisos nous.
- **EL PERIODICO** 23-09-1998 **Bon Pastor inicia la reforma de les cases barates**
La substitució dels 781 habitatges durarà 10 anys i costarà 9.500 milions
- **EL PAIS** 23-09-1998 **El ayuntamiento expone las propuestas para demoler las "casas baratas" de Bon Pastor y construir pisos**
Projecte de enderrocament per a construir nous habitatges
- **EL FAR** 23-09-1998 **Pisos nuevos sustituirán a las casi 800 casas baratas del barrio del Bon Pastor**
Les cases barates de 1929 es substituiran per pisos del Patronat Municipal de l'Habitatge.
- **EL PUNT** 17-09-1998 **Les obres dels pisos oficials de la Vinyeta, a un pas de l'adjudicació, segons l'alcalde**
Al municipi de Tiana no es feia cap promoció d'habitatges públics després de 14 anys
- **EL FAR** 12-09-1998 **Vallbona espera resucitar con la construcción de 200 pisos**
- **EL PAIS** 12-09-1998 **La Torrassa es el barrio de l'Hospitalet con más fachadas deterioradas**
- **EL PERIODICO** 07-09-1998 **Contractació de les obres d'equipament d'estació transformadora i escomeses a la parcel·la C+2B del Sector Torrent Ballester de Viladecans**
Anunci d'un CONCURS PÚBLIC de l'IMPSOL i la Mancomunitat de Municipis
- **EL PERIODICO** 07-09-1998

Contractació dels Treballs de Control Tècnic i de Qualitat de materials de les Obres d'edificació de vuit promocions d'habitatges al Sector de les Bòviles de Gavà

Anunci de CONCURS PÚBLIC de l'Impsol i la Mancomunitat de Municipis

EL PAIS

07-09-1998

Los "okupas de El Prat entran en una antigua sede del PSUC

EL FAR

07-09-1998

La Badalona del milenio comienza construyendo 200 pisos junto al mar

Nou projecte d'habitatges que enderrocàrà una zona de fàbriques.

EL PERIODICO

07-09-1998

Los "okupas" entran en una casa abandonada de El Prat

L'immoble havia estat seu local del PSC

EL PERIODICO

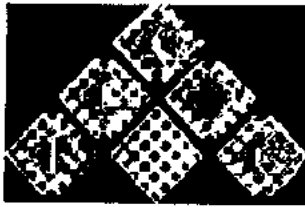
07-09-1998

Nuevo proyecto de pisos económicos

A Viladecans una fundación sense ànim de benefici projecta habitatges socials

Hi ha un límit de 100 notícies, sigui més restrictiu.

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

RECULL DE PREMSA

Resultat Consulta 41 notícies

Diari	Data	Titol
 EL PERIODICO	07-09-1998	Contractació de les obres d'equipament d'estació transformadora i escomeses a la parcel·la C+2B del Sector Torrent Ballester de Viladecans Anunci d'un CONCURS PÚBLIC de l'IMPSOL i la Mancomunitat de Municipis
 EL PERIODICO	07-09-1998	Contractació dels Treballs de Control Tècnic i de Qualitat de materials de les Obres d'edificació de vuit promocions d'habitatges al Sector de les Bòviles de Gavà Anunci de CONCURS PÚBLIC de l'Impsol i la Mancomunitat de Municipis
 EL PAIS	07-09-1998	Los "okupas de El Prat entran en una antigua sede del PSUC
 EL FAR	07-09-1998	La Badalona del milenio comienza construyendo 200 pisos junto al mar Nou projecte d'habitatges que enderrocarà una zona de fàbriques.
 EL PERIODICO	07-09-1998	Los "okupas" entran en una casa abandonada de El Prat L'immoble havia estat seu local del PSC
 EL PERIODICO	07-09-1998	Nuevo proyecto de pisos económicos A Viladecans una fundación sense ànim de benefici projecta habitatges socials
 EL MUNDO	06-09-1998	El litoral de Badalona albergará 4.000 nuevas viviendas en casi dos kilómetros de costa L'ajuntament aprovarà provisionalment el projecte de pisos en el futur port, a l'octubre
 EL FAR	02-09-1998	El 50% de las áreas por transformar en Poblenou podría acoger vivienda
 EL PAIS	30-08-1998	Los grupos ecologistas logran salvar el último litoral virgen del Garraf Victòria parcial ja que segueix la construcció d'habitatges de plans anteriors
 EL PERIODICO	28-08-1998	

- Sarrià sanciona la tala il·legal de 150 arbres**
Paralitzada la construcció d'habitatges fins a no presentar un pla de repoblació forestal
- **EL PERIODICO** 27-08-1998 **El Poble-sec accelera la rehabilitació**
Un conveni finançarà el 30 % de les reformes d'edificis que són els més antics a Barcelona després dels de Ciutat Vella.
- **EL PAIS** 23-08-1998 **El implacable camino de la Diagonal hasta el mar**
- **EL MUNDO** 23-08-1998 **La comercialización de las viviendas de Diagonal mar comenzará en octubre.**
- **EL MUNDO** 23-08-1998 **La comercialización de las viviendas de Diagonal Mar comenzará en octubre**
Els pisos projectats sortiran al mercat amb un preu d'entre 18 i 25 milions de ptes.
- **EL MUNDO** 14-08-1998 **La prolongación de la Diagonal hasta el mar incluirá la construcción de 5.000 viviendas.**
D'aquests nous habitatges el 35 % seran de protecció oficial
- **EL PERIODICO** 13-08-1998 **Denegada una llicència per al nucli històric**
A Esplugues s'ha denegat la construcció de dos blocs de pisos
- **EL PERIODICO** 05-08-1998 **68 noves vivendes a Mas Vilalta**
- **EL MUNDO** 05-08-1998 **Viladecans construye pisos económicos para familias de rentas bajas**
- **EL PUNT** 03-08-1998 **Las viviendas del renovado Poblenou atraen a jóvenes de toda la ciudad**
- **EL PERIODICO** 29-07-1998 **Esplugues. Can Vidalet tindrà 50 pisos de preu taxat.**
Tindran entre 70 i 80 metres quadrats.
- **EL PAIS** 25-07-1998 **La reforma de Torre Baró comenzará con 13 años de retraso y costará 4.300 millones.**
L'ajuntament estudia substituir els "adossats" previstos al PERI per habitatges de pisos.
- **EL PERIODICO** 25-07-1998 **Reurbanitzar Torre Baró costa 4.300 milions.**
El pla preveu real·lotjar 175 famílies i guanyar zona verda i bosc a Collserola.
- **AVUI** 25-07-1998 **La reforma del barri de Torre Baró obliga a real·lotjar 175 famílies**
La reforma del barri de Torre Baró obligarà l'Ajuntament a real·lotjar 175 famílies que viuen en els prop de 200 habitatges en estat ruïnós d'aquesta barriada barcelonina.

- **EL FAR** 25-07-1998 **Inyección de 4.300 millones para la reforma de Torre Baró**
La primera fase de la reforma consistirà en l'expropiació i la demolició de les cases en estat ruïnós i afectarà a 175 famílies.
- **EL FAR** 24-07-1998 **Rehabilitación de fachadas en La Mina.**
Les obres començaran el proper mes d'agost.
- **EL FAR** 24-07-1998 **Reyna advierte que el nuevo plan de la vivienda no sirva para Barcelona.**
Catalunya rebrà el 14% dels 110.000 milions que el Govern destinarà el 1998 a subvencions i subsidis als crèdits hipotecaris.
- **EL PUNT** 16-07-1998 **Tiana. Cinc adjudicatarios dels habitatges de preu taxat, donats de baixa.**
Les obres de les dues promocions d'habitatges socials que l'Impsol està fent a Tiana continuen a bon ritme.
- **AVUI** 09-07-1998 **L'oposició alerta que el preu dels pisos obliga la gent a deixar Barcelona**
- **EL MUNDO** 09-07-1998 **Suelo**
- **ABC** 09-07-1998 **Pisos en Barcelona**
- **EL FAR** 08-07-1998 **Más pisos que nunca.**
A Barcelona hi ha 3.307 habitatges nous en venda, el major "stock" des de 1990.
- **EL PAIS** 08-07-1998 **La construcción de vivienda nueva se concentra en Sant Martí y Sant Andreu.**
Barcelona edifica 6.000 pisos este año.
- **EL PERIODICO** 07-07-1998 **470 pisos del Besòs, apuntalats des de fa 10 anys.**
Els llogaters es manifesten per demanar noves vivendes a la Generalitat.
- **EL PUNT** 07-07-1998 **Badalona, entre les deu poblacions catalanes amb el preu de l'habitatge nou més alt**
En l'últim any, al Barcelonés el pisos han augmentat un 3,3 % i són mes cars que a la resta de Catalunya que ha estat només un 3,2.
- **EL PAIS** 02-07-1998 **El precio de la vivienda en Barcelona sube menos que la media catalana por primera vez en un lustro**
El metro cuadrado de nueva construcción se sitúa en 257.000 pta.
- **EL PERIODICO** 02-07-1998 **Habitatges a Tiana**
Promoció d'habitatges socials
- **AVUI** 02-07-1998

- Més de dos mil joves opten a llogar 431 pisos de la Ronda**
L'Ajuntament de Barcelona aixeca pisos a la Ronda de Dalt que es sortejaran al gener.
- **EL PERIODICO** 02-07-1998 **Els pisos nous només pugen un 2 %**
A Catalunya el valor dels edificis de 2a mà van augmentar 4 % i ara es bon moment per als compradors.
- **AVUI** 02-07-1998 **El preu dels pisos nous puja a Catalunya 1,1 punts més que l'IPC**
L'augment registrat a la ciutat de Barcelona va ser per primera vegada inferior a la mitjana del país. El preu del sòl ha pujat un 10 per cent.
- **ABC** 02-07-1998 **Precios de la Vivienda**
editorial que avalua l'estudi sobre els preus de l'habitatge a Catalunya.
- **EL FAR** 02-07-1998 **El precio de la vivienda en Barcelona roza por término medio los 27 millones.**
Aumenta la demanda de segona mà. Els pisos més cars són a: Barcelona, Sant Just Desvern, Sitges, L'Hospitalet i Sant Cugat. 431 pisos de lloguer per a joves.

Per qualsevol correcció o suggeriment, envien un missatge

RECUILL DE PREMSA

Resultat Consulta 138 notícies

Diari	Data	Títol
 EL PERIODICO	26-06-1998	Primera pedra de l'eixample de Sant Andreu
 LA VANGUARDIA	26-06-1998	Inicio de las primeras viviendas del sector Sant Andreu-Sagrera
 EL MUNDO	26-06-1998	Sant Andreu tendrá 1.140 pisos junto a la estación del tren de alta velocidad
 AVUI	25-06-1998	Comencen les obres dels primers habitatges de Sant Andreu-Sagrera
 EL PAIS	24-06-1998	El colectivo "Salvem el Garraf", contra la construcción de 1600 viviendas
 EL PERIODICO	22-06-1998	El Poblenou tindrà més vivenda barata
 LA VANGUARDIA	21-06-1998	La guerra municipal contra el "loft" sigue peses a la reforma de Poblenou La transformació de les velles fàbriques de Barcelona
 EL PAIS	20-06-1998	El Ayuntamiento de Barcelona inicia el proceso para reactivar las áreas industriales de Poblenou L'ajuntament vol evitar la degradació del teixit urbà
 EL PAIS	17-06-1998	Los arquitectos apoyan la protección que da la ley de vivienda El degà del Col·legi d'Arquitectes opina sobre aquesta nova legislació
 EL FAR	17-06-1998	Los arquitectos aplauden la ley de Edificación El degà del Col·legi d'Arquitectes comenta el projecte d'aquesta normativa.
 EL PERIODICO	17-06-1998	Comencen les obres a les Tres Illes del Poblenou Construcció d'un complex urbanístic i parc públic.
 EL PERIODICO	17-06-1998	Les cases unifamiliars tornen al Poblenou Nova promoció de cases anomenada "Pla de les tres illes".
 EL FAR	17-06-1998	

			"La Caixa" se suma a la reforma de Poblenou con 500 viviendas L'anomenat projecte de les Tres Illes, dues mançanes d'habitatges i un parc públic s'iniciarà el mes que ve i requerirà una inversió de uns 11.000 milions.
	EL PUNT	15-06-1998	Vallespinós diu que els habitatges socials possibilitaran que els joves no marxïn de Tiana. Col.loquen la primera pedra de les obres del Camelità, obra engegada per l'IMPSOL.
	EL PERIODICO	14-06-1998	Tiana construirà 60 vivendes socials
	EL PUNT	13-06-1998	La col.locació de la primera pedra marca avui l'inici de les dues promocions d'habitatges socials
	EL PUNT	07-06-1998	L'alcalde assegura als veïns que no continuarà si no es realitza la rehabilitació de la Mina
	LA VANGUARDIA	07-06-1998	Hipotecas para jóvenes Carta sobre els ajuts de la Generalitat als joves en qüestió d'habitatge
	ABC	06-06-1998	Críticas al parón de las viviendas en Diagonal Mar
	EL PAIS	06-06-1998	Barcelona abre la vía para que el Poblenou industrial admita nuevas viviendas
	EL PUNT	03-06-1998	L'Ajuntament anirà als tribunals si la Generalitat manté la posició sobre Can Matas Abans vol aclarir si realment només els deixarà fer set pisos en lloc de 32
	LA VANGUARDIA	01-06-1998	El precio de los pisos nuevos de Barcelona sube una media del 4,4 por ciento
	AVUI	01-06-1998	Barcelona, única gran ciutat on s'encareix el preu dels pisos
	EL PUNT	28-05-1998	El PSC reclama més protagonisme dels ajuntaments en les polítiques d'habitatge Creu que se'ls menysté i vol que participin més en la planificació d'aquesta política.
	EL FAR	27-05-1998	Los pisos de la ronda interesan a 14.000 jóvenes. Són els que s'han interessat pels pisos de lloguer reduït..
	EL FAR	25-05-1998	REGESA. Anunci execució d'un edifici al Poblenou. Anunci d'execució d'un edifici al carrer de la Llacuna, 96.
	EL MUNDO	20-05-1998	

- Sarrià Park vende los pisos del Espanyol sin informar de que hay pendiente un recurso.**
La Federació de Veïns de BC exigeix que s'informi als compradors de la situació.
- **EL PAIS** 19-05-1998 **8.700 personas se interesan en un dia por los 431 pisos baratos para jóvenes.**
Els habitatges municipals surten a sorteig.
- **EL FAR** 19-05-1998 **La nueva Barcelona. Monogràfic de la remodelació de diferents zones de la ciutat.**
Nou Pla d'Habitatge per al quadrienni 1998-2001.
Barcelona comptarà per primer cop en aquesta edició d'un tractament especial.
- **EL FAR** 19-05-1998 **La nueva Barcelona. Monogràfic de la remodelació de diferents zones de la ciutat.**
La Generalitat insta als ciutadans a rehabilitar els seus edificis. Entrevista al Director General d'Actuacions Concertades d'Arquitectura i Habitatge.
- **EL FAR** 19-05-1998 **La nueva Barcelona. Monogràfic de la remodelació de diferents zones de la ciutat.**
Les Vores del Cinturó: una realitat sostenible per a Barcelona.
- **EL FAR** 19-05-1998 **La Nueva Barcelona. Monogràfic sobre la remodelació de diferents zones de la ciutat.**
Plaça Cerdà: Una nova "porta sur" per a la Barcelona del segle XXI. Entrevistes a Xavier Casas i Celestino Corbacho. El pensament d'Ildefons Cerdà i un anunci de la Mancomunitat en relació a les obres.
- **EL FAR** 15-05-1998 **Adjudicados por sorteo 128 pisos de precio asequible en Poblenou**
4.300 sol.licituds per a 182 pisos en concurs. Aviat seran 615 habitatges més.
- **EL MUNDO** 11-05-1998 **L'Hospitalet incrementa la construcció de viviendas para frenar la fuga de población.**
En dos anys tindrà 3.400 nous pisos de promoció pública i privada.
- **EL FAR** 07-05-1998 **El grupo Habitat promoverá con Hines los pisos de Diagonal Mar**
L'immobiliària catalana participa amb un 30% a la promoció dels primers 530 habitatges.
- **EL PERIODICO** 30-04-1998 **Castelldefels, una ciutat moderna i ordenada.**
Una pàgina dedicada a l'habitatge a Castelldefels.
- **EL PERIODICO** 29-04-1998 **Barcelona sorteja 615 pisos asequibles.**
La campanya de vivendes de preu taxat tanca amb 20.127 sol.licituds.
- **AVUI** 26-04-1998

- Sòl especulatiu i habitatges desocupats.**
 Article d'Oriol Bohigas a Josep-Lluís Carod-Rovira sobre el control del preu del sòl edificable i les cases desocupades.
-   **EL PAIS** 25-04-1998 **Más de 14.000 millones para "resucitar" La Mina.**
 La transformació del barri es fonamenta tant en la recuperació socioeconòmica com en la reestructuració urbanística. Segons Fernando Barreiro aquesta transformació és possible perquè "s'ha arribat a plantejar fins i tot l'eliminació del barri com a única solució.
-   **EL PAIS** 25-04-1998 **Sant Adrià. Comas es compromet a invertir a la Mina.**
 Antoni Comas va confirmar ahir que la Generalitat participarà en el procés de renovació del barri.
- **EL FAR** 25-04-1998 **La rehabilitación del barrio de La Mina costará como mínimo 14.000 millones.**
 En aquest projecte de rehabilitació, la seguretat es planteja com un dels punts fonamentals.
-   **EL PAIS** 25-04-1998 **El conseller Comas i l'alcalde garanteixen el "compromís" dels dos ens per reformar la Mina.**
 L'enderroc d'habitatges, el punt de discòrdia. Jaume Carné va indicar que la zona de la Mina Vella s'haurà de rehabilitar pel que fa a façanes mentre que la Mina Nova "és un instrument de rehabilitació".
- **EL MUNDO** 25-04-1998 **Transformar el barrio de La Mina costará 14.000 millones de pesetas.**
 La Generalitat i l'Ajuntament de Sant Adrià projecten crear un Consorci per a transformar el barri, que aprofitarà l'impuls del Fòrum 2004.
- **ABC** 25-04-1998 **La Mina, Bendita utopía.**
 L'ajuntament de Sant Adrià i la generalitat invertiran 14.000 milions de pessetes en el projecte de remodelació de La Mina. El termini serà de 10 anys.
- **EL PUNT** 24-04-1998 **Sant Adrià.- L'Ajuntament i la Generalitat exposen avui els acords sobre la Mina.**
 Jesús Maria Canga i Antoni Comas expliquen les propostes i acords de col.laboració.
- **EL FAR** 24-04-1998 **IMPSOL.- CONCURS PÚBLIC**
 Anunci de contractació d'obres de contrucció de diferents habitatges.
- **EL FAR** 23-04-1998

—

El precio de la vivienda usada se mantiene estable en Barcelona.

Dades sobre el preu de l'habitatge que se situa en 166.000 pessetes el primer trimestre de 1998, un 1% per damunt de 1997.

EL FAR

23-04-1998

CONCURS DE L'IMPSOL PER CONTRACTAR TREBALLS DE CONTROL TÈCNIC

L'IMPSOL convoca concurs públic per a la contractació de treballs de control tècnic i de qualitat de diferents habitatges.

EL PUNT

22-04-1998

Crònica de Sant Adrià de Besòs. Límits i creus de terme.

Arrel de la visita dels alcaldes de Barcelona i Sant Adrià al barri de la Mina, l'article fa una reflexió sobre la proposta de modificació dels termes municipals.

EL PERIODICO

22-04-1998

ANUNCI DE REGESA

Contractació per concurs de l'execució d'un conjunt d'edificis amb 50 habitatges a Poblenou..

EL MUNDO

20-04-1998

Santa Coloma invierte 1.800 millones en revitalizar cuatro barrios degradados.

La Unió Europea participa en el projecte finançant el 50% de les despeses.

EL PAIS

17-04-1998

Paisaje con escombros.

Nombroses cases desallotjades fa anys a Barcelona són avui solars vuits. La major part han estat enderrocades per evitar "okupacions".

EL PUNT

16-04-1998

Sant Adrià Besòs. CiU insisteix que cal "desbloquejar" el desenvolupament sociourbanístic del barri La Catalana.

EL PUNT

16-04-1998

Sant Adrià de besòs. CiU lamenta "l'oblit" del govern de no avisar-lo de la visita a Via Trajana. CiU ha enviat una carta a Joan Clos explicant-li els motius de l'absència del seus representants a la visita feta al barri de Via Trajana.

EL PERIODICO

15-04-1998

Via Trajana comença a sortir del gueto.

La reforma pretén allunyar el polígon de la marginació i l'aïllament actual.

EL FAR

14-04-1998

Viladecans realoja en pisos a los inmigrantes de un poblado de barracas.

El programa té subvencions del Ministeri del Treball i de la Generalitat.

EL PUNT

02-04-1998

Sant Adrià Besòs. L'alcalde explicarà a Ràdio La Mina el darrer projecte de rehabilitació del barri. L'informe urbanístic ha estat realitzat per l'arquitecte Jaume Carné, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

- AVUI 29-03-1998 **La rehabilitació, un instrument per allargar la vida útil dels edificis.**
Article explicant les avantatges d'una bona rehabilitació.
- EL FAR 27-03-1998 **Un futuro para La Mina**
L'Ajuntament de Sant Adrià planteja derribar i reconstruir part del barri. El finançament no està definit però preten beneficiar-se del Fòrum de les Cultures.
- EL PUNT 27-03-1998 **La mina mantindrà el nombre d'habitatges un cop reformada.**
Estaran distribuïts en nous solars. El barri s'integrarà a Sant Adrià i connectarà amb la resta de l'entorn metropolità. El pla, que s'ha d'executar en 10 anys, no té finançament definit encara que preten beneficiar-se del fòrum de les cultures.
- EL PERIODICO 27-03-1998 **El Pla de reforma de la Mina preveu construir-hi 700 nous pisos.**
Amb aquest projecte es preveu un canvi sociocultural del barri. El projecte compta beneficiar-se del Fòrum de les Cultures.
- AVUI 27-03-1998 **El pla de reforma de la Mina construirà 700 pisos nous i remodelarà els vells.**
Amb el projecte de transformació de la zona de Sant Adrià de Besòs es busca un canvi sociocultural del barri. La proposta compta beneficiar-se del Fòrum de les Cultures de Barcelona 2004.
- AVUI 24-03-1998 **Tres estudis avaluaran l'estat dels edificis de l'Eixample.**
L'empresa Proeixample decideix posar en marxa un pla per millorar la setguretat de les cases del Districte. Les cases modernistes seran objecte d'una anàlisi especial.
- EL PERIODICO 24-03-1998 **L'Eixample busca "façanes malaltes".**
L'Ajuntament decideix diagnosticar l'estat de 500 immobles del districte i analitzar com s'ha d'actuar sobre els edificis modernistes. Es parla també de la petició de rebaixar el nombre d'habitatges a Can Batlló, al barri de la Bordeta i de la Reforma de la Gran Via entre Roger de Flor i Marina.
- EL PAIS 23-03-1998

			Una de cada cinco casas de Ciutat Vella ha sido rehabilitada desde 1995. La recuperació d'habitatges ha suposat 11.400 milions d'inversió. Les obres de reforma han afectat, en els últims deu anys, a 14.800 edificis pero al darrer trienni han estat 11.600 habitatge rehabilitats i 11.400 milions d'inversió, aixó ha suposat una major afluència de veïns.
	AVUI	20-03-1998	El nou pla de l'habitatge amplia la superfície dels pisos de protecció oficial. El futur pla de l'habitatge 1998-2001 ampliarà la superfície màxima de la primera vivenda en propietat des de 70 m2. a 90, en funció de qui l'ocuparà. La tècnica de subsidiació passa a ser un percentatge de la quota a pagar pel préstec i els ajuts estatals es modulen segons el tram d'ingressos familiars.
	EL PUNT	17-03-1998	Badalona - Habitatge - projectes Adigsa
	EL PAIS	11-03-1998	Molins de Rei - Habitatge - Energies Alternatives
	EL FAR	10-03-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Can Nubiola
	EL PERIODICO	09-03-1998	Regesa - Habitatge - Anuncis Minusvàlids
	EL PERIODICO	09-03-1998	Regesa - Habitatge - Anuncis Turó de la Peira
	EL PERIODICO	06-03-1998	Associacions - Habitatge - Rehabilitació
	EL FAR	05-03-1998	Regesa - Habitatge - projectes
	EL MUNDO	04-03-1998	Barcelona - Habitatge - Rehabilitació Façanes
	EL PERIODICO	03-03-1998	Sindicats - Habitatge - projectes
	EL MUNDO	27-02-1998	Barcelona - Habitatge - Rehabilitació Revisió Façanes
	EL PAIS	27-02-1998	Generalitat - Habitatge - Rehabilitació Revisió Façanes
	AVUI	27-02-1998	Generalitat - Habitatge - Rehabilitació Revisió Façanes
	EL PAIS	25-02-1998	Sant Boi de Llobregat - Habitatge - Rehabilitació
	EL PAIS	25-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes
	EL PAIS	25-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes

	EL PAIS	25-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes
	EL PAIS	25-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Obres noves
	EL PERIODICO	25-02-1998	Catalunya - Habitatge - Tarifes i Preus
	AVUI	25-02-1998	Catalunya - Habitatge - Tarifes i Preus
	AVUI	20-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal Mar Expropiacions Privatització
	EL FAR	20-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal Mar
	ABC	20-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal Mar Expropiacions
	EL PERIODICO	18-02-1998	Regesa - Habitatge - projectes
	EL PERIODICO	18-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Front Marítim
	EL FAR	17-02-1998	Montgat - Habitatge - reconversió
	EL FAR	17-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal-Poblenou
	EL PAIS	17-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal-Poblenou
	AVUI	17-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal-Poblenou
	EL PERIODICO	16-02-1998	Barcelona - Habitatge - incidències
	AVUI	13-02-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Regesa i altres
	EL FAR	10-02-1998	Barcelona - Habitatge - Enquestes i Estudis Lloguer Pisos
	EL PERIODICO	10-02-1998	IMPSOL - Habitatge - Actuacions Metropolitanas Mas Lluhi
	ABC	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències La vakeria
	ABC	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències

Hi ha un límit de 100 notícies, sigui més restrictiu.

RECUILL DE PREMSA

Resultat Consulta 40 notícies

Diari	Data	Titol
 ABC	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències La vakeria
 ABC	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències
 EL FAR	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències La vakeria
 EL PAIS	04-02-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - incidències La vakeria
 EL FAR	03-02-1998	Sant Adrià de Besòs - Habitatge - Anuncis Barri de la Mina
 EL FAR	31-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes
 AVUI	28-01-1998	Barcelona - Habitatge - incidències Hamsa
 EL FAR	28-01-1998	Barcelona - Habitatge - incidències Hamsa
 AVUI	28-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Sants
 EL PAIS	28-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Sants
 EL FAR	28-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Sants
 EL PAIS	27-01-1998	Barcelona - Habitatge - incidències lofts
 EL FAR	26-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Diagonal Mar
 EL FAR	24-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Phillips
 EL PERIODICO	23-01-1998	Barcelona - Habitatge - incidències lofts Poble Nou
 EL MUNDO	23-01-1998	

			Barcelona - Habitatge - incidències lofts Poble Nou
	AVUI	23-01-1998	Barcelona - Habitatge - incidències lofts Poble Nou
	EL PERIODICO	22-01-1998	Hospitalet Llobregat - Habitatge - projectes La Remonta
	EL PERIODICO	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - Rehabilitació barceloneta clos
	EL MUNDO	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - varis diagonal-mar pgm favb
	EL PERIODICO	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - varis diagonal-mar pgm favb
	EL FAR	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - varis diagonal-mar pgm favb
	EL MUNDO	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - varis pp patronat de la vivenda critica
	AVUI	21-01-1998	Barcelona - Habitatge - opinió partits politics clos critica
	ABC	19-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Sarrià
	ABC	19-01-1998	Barcelona - Habitatge - projectes Sarrià
	EL PERIODICO	19-01-1998	Estat - Habitatge - projectes
	EL PAIS	19-01-1998	Barcelona - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL FAR	16-01-1998	Generalitat - Habitatge - Rehabilitació
	EL PAIS	15-01-1998	Generalitat - Habitatge - incidències Aluminosi Trinitat
	ABC	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	ABC	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL PERIODICO	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL MUNDO	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL MUNDO	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	AVUI	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL PUNT	15-01-1998	catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis
	EL FAR	15-01-1998	

EL FAR

12-01-1998

catalunya - Habitatge - Enquestes i Estudis

**IMPSOL - Habitatge - projectes
Molins Rei**

AVUI

11-01-1998

**catalunya - Habitatge - subvencions
credits**

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

3-1-99 a 17-3-99

RECULL DE PREMSA

Resultat Consulta 116 notícies

Diari	Data	Titol
 ABC	19-03-1999	Molins carga contra Clos por su proyecto de reconversión inmobiliaria de las prisiones
 AVUI	19-03-1999	Clos insinua un acord amb CiU per aprovar el pla de les presons
 EL MUNDO	19-03-1999	Molins crítica al alcalde de BCN por su propuesta sobre las prisiones
 LA VANGUARDIA	19-03-1999	Molins crítica a Clos por proponer un plan de prisiones "cara a la galeria"
 EL PUNT	17-03-1999	La segona fase de la remodelació de Via Trajana, a Sant Adrià de Besòs, comença tard però recull les peticions veïnals CiU afirma que la incineradora és "moderna" però el sistema és "obsolet"
 ABC	17-03-1999	CiU y PP tachan de "electoralista" el plan de Clos de edificar pisos baratos en las prisiones
 LA VANGUARDIA	17-03-1999	IC-V rechaza el plan de las prisiones por incluir oficinas, mientras CiU lo ve cicatero
 EL PAIS	17-03-1999	IC-V rechaza que se hagan oficinas en los solares de las cárceles
 EL PERIODICO	17-03-1999	IC rebutja el pla de Clos sobre les presons perquè inclou hotels i oficines Mayol recorda que els anys 80 ningú va proposar edificar a la Plaça de l'Escorxador
 EL PAIS	16-03-1999	Acuerdo para sustituir los pisos con aluminosis de Trinitat Nova
 EL MUNDO	16-03-1999	El Ayuntamiento quiere viviendas sociales para sustituir las cárceles
 EL PAIS	16-03-1999	El Ayuntamiento opta por pisos públicos en los solares de las cárceles, en contra de la Generalitat
 LA VANGUARDIA	16-03-1999	Clos plantea recalificar los solares de las prisiones para vivienda social
 AVUI	16-03-1999	

			Barcelona proposa obtenir 8000 milions dels solars de les presons
	LA VANGUARDIA	16-03-1999	Fiebre rehabilitadora
	EL PERIODICO	16-03-1999	Clos destina la Model a pisos socials
	EL PERIODICO	12-03-1999	La vivienda estrena llei Monogràfic
	EL PERIODICO	12-03-1999	La vivienda estrena llei monografic sobre la nova llei de l'habitatge
	EL PUNT	12-03-1999	Sta. Coloma: sorteig del 81 pisos del pla d'habitatge públic
	EL PAIS	11-03-1999	Los constructores vaticinan una subida de la vivienda superior al 10% para 1999.
	LA VANGUARDIA	11-03-1999	Reyna pide una decisión sobre Poble Nou y que no se subaste suelo público.
	LA VANGUARDIA	11-03-1999	Sed de suelo. Es dispara el preu de la vivienda a Barcelona.
	EL MUNDO	08-03-1999	Un estudio revela que la vivienda es más barata en BCN que en Madrid
	AVUI	07-03-1999	"No hi ha polítiques màgiques per abaratir els habitatges" Entrevista a Joan Clos.
	EL PERIODICO	06-03-1999	Arquitectes del Quart Món
	EL PAIS	06-03-1999	Las viviendas nuevas deberán tener un seguro de reparación de 10 años
	EL MUNDO	06-03-1999	La calidad de todos los edificios se protegerá con un seguro obligatorio
	EL PUNT	06-03-1999	El govern estatal aprova el projecte d'assegurança obligatòria d'edificis
	EL MUNDO	04-03-1999	Barcelona necesita 11.000 nuevas viviendas cada año
	LA VANGUARDIA	04-03-1999	Lacalle pide que se frene el precio del suelo
	EL PAIS	04-03-1999	Un tercio de las viviendas de Barcelona tendrán un solo ocupante en el año 2006
	LA VANGUARDIA	04-03-1999	Un estudio asegura que la vivienda es más barata en Barcelona que en Madrid
	AVUI	04-03-1999	

			Un de cada quatre pisos de Barcelona estarà habitat per una persona d'aquí a dos anys
	EL PERIODICO	02-03-1999	L'Hospitalet recupera un solar industrial per a la reforma de la Gran Via
	LA VANGUARDIA	02-03-1999	L'Hospitalet: Una indústria serà substituïda per 330 pisos en la Gran Via
	AVUI	02-03-1999	Diagonal Mar començarà el mes vinent a construir els dos primers gratacels
	AVUI	02-03-1999	Els edificis nous hauran de tenir plaques solars a tot Catalunya
	EL PUNT	02-03-1999	L'ajuntament de Tiana aprova avui el conveni amb l'Impsol per eugegar la promoció de pisos socials de Can Gaietà
	LA VANGUARDIA	01-03-1999	De Glòries al mar Barcelona va inaugurar en un acte multitudinari la prolongació de la Diagonal
	EL PAIS	01-03-1999	La Diagonal llega al mar
	EL MUNDO	01-03-1999	Cerdà llega al mar
	ABC	01-03-1999	Clos congrega a 30.000 personas en la apertura de un tramo de la Diagonal
	EL PERIODICO	01-03-1999	La Diagonal "es casa" amb el mar Barcelona estrena el carrer més llarg
	AVUI	01-03-1999	La Diagonal connecta amb el mar després de 140 anys. Es completa així el somni d'Ildefons Cerdà.
	EL MUNDO	28-02-1999	Las primeras 500 viviendas de Diagonal Mar comenzarán a construirse en abril
	EL PUNT	28-02-1999	Sant Adrià vol transformar la desgavellada imatge de la meitat del seu territori Els ajuntaments adrianenc i barceloní elaboren una reforma del front litoral i dels barris de <u>La Catalana</u> i <u>la Mina</u> .
	LA VANGUARDIA	27-02-1999	La prolongación de la Diagonal abre el camino a 12.000 viviendas
	AVUI	27-02-1999	La diagonal, el carrer més llarg L'obertura del tram de Glòries a Prim converteix l'avinguda en la via de més longitud de Barcelona.
	EL MUNDO	27-02-1999	

			La avenida Diagonal se prolonga hasta el mar con un nuevo tramo El nou espai uneix la plaça de les Glòries i la Rambla Prim.
	EL PAIS	27-02-1999	La Diagonal se prolonga desde la plaza de las Glòries hasta la rambla de Prim
	EL PERIODICO	27-02-1999	La Diagonal se asoma por fin al mar L'oposició considera que la festa es tirar els diners.
	ABC	26-02-1999	El PP no asistirá a la fiesta de la "boda municipal" entre la avenida Diagonal y el Mar.
	EL PERIODICO	26-02-1999	La nova Diagonal s'inaugurarà diumenge amb una gran festa nupcial
	EL PAIS	26-02-1999	Los primeros pisos municipales de alquiler para jóvenes se entregarán en dos meses
	EL PERIODICO	26-02-1999	Hines proposa al govern que construeixi una parada de metro a Diagonal Mar. Estaria fins i tot a finançar l'estació.
	LA VANGUARDIA	26-02-1999	Anunci de L'IMPSOL (habitatges a Pallejà)
	AVUI	25-02-1999	El "metro privat" arriba a Barcelona
	LA VANGUARDIA	20-02-1999	Poblenou quiere ser un nuevo centro en el siglo XXI
	LA VANGUARDIA	20-02-1999	La remodelación de las viviendas del Gobernador no acabará hasta el 2003
	EL PUNT	20-02-1999	Sta. Coloma Gr. Presenten prop de 4.000 sol·licituds per a 81 pisos del pla municipal d'habitatge
	EL PERIODICO	20-02-1999	La nova Diagonal serà d'alt estànding
	LA VANGUARDIA	15-02-1999	Vivienda pública en Sant Andreu
	AVUI	12-02-1999	Més de 300 famílies gitanes han sigut reallotjades en pisos en 10 anys Antoni Comas dóna per acabat el gran barraquisme
 	EL PUNT	12-02-1999	Antoni Comas dóna per eradicat el barraquisme i diu que el fenomen ja només és "esporàdic"
 	ABC	12-02-1999	Más de 300 familias que vivian en barracas han sido realojadas en pisos desde 1989
	LA VANGUARDIA	12-02-1999	Reducción a la mitad de un proyecto inmobiliario para preservar Collserola
	EL PAIS	11-02-1999	

El Ayuntamiento proyecta la rehabilitación integral de las viviendas de la rambla del Raval

La reforma dels edificis suposarà una inversió de 900 milions de pessetes

EL PERIODICO 10-02-1999

IC-Verds insisteix a rebutjar pisos privats als solars de les presons

EL PAIS 10-02-1999

IC-V exige que todas las viviendas que se levanten en los solares de las prisiones de Barcelona sean de protección

ABC 10-02-1999

Los constructores piden rebajas fiscales para la rehabilitación de edificios

El ministre de foment demana moderació salarial al sector per mantindre l'accessibilitat de l'habitatge

EL PERIODICO 09-02-1999

Sant Adrià: Veïns de La Catalana decidiran el seu futur

LA VANGUARDIA 09-02-1999

INMOBILIARIAS AL TREN

Una nova línia de metro unirà la Sagrera amb la Pau i el nord de la ciutat.

LA VANGUARDIA 08-02-1999

L'Hospitalet impulsa la reforma urbana de una de sus puertas de entrada

EL PAIS 07-02-1999

Los vecinos celebran con una fiesta la urbanización del Front Marítim

EL MUNDO 07-02-1999

Barcelona levanta un nuevo barrio junto al mar

Els nous habitatges disposaran del nou sistema de recollida neumàtica d'escombraries.

LA VANGUARDIA 07-02-1999

El Front Marítim de Poblenou estrena paseos y zonas verdes

AVUI 07-02-1999

Dues-centes famílies ja viuen al nou barri del Front Marítim

Els veïns celebren amb una festa popular l'acabament de les obres d'urbanització

EL PERIODICO 06-02-1999

Provocador Bohigas

Qualifica d'indignes el 90% d'edificis posteriors als 50

EL PAIS 05-02-1999

El Ayuntamiento de Barcelona obligará a instalar placas solares en los edificios nuevos y rehabilitados

EL PAIS 05-02-1999

El 30% de los edificios catalanes sufren deficiencias en la ventilación

LA VANGUARDIA 05-02-1999

Uno de cada tres edificios de oficinas provoca problemas de salud a sus ocupantes

AVUI 04-02-1999

Enderroquen Can Tunis Vell per enjardinar l'accés al cementiri

Deu famílies viuen encara al barri que ara desapareixerà

LA VANGUARDIA 04-02-1999

Los nuevos edificios deberán tener placas solares para calentar el agua

EL PERIODICO 03-02-1999

Ofensiva ecologista contra el Calamot, a Gavà.

EL PERIODICO 01-02-1999

Els últims del barri
Una família del poblenou resisteix a casa l'amenaça d'enderroc del Front Marítim

AVUI 31-01-1999

Mala construcció i programes d'habitatge equivocats.
Carta d'Oriol Bohigas a Ramon Roger. (ARTICLE).

LA VANGUARDIA 31-01-1999

PULSO ESTABLE. Barcelona mantuvo en 1998 el índice de crecimiento de los cuatro años anteriores. La construcción de viviendas mantiene su ritmo frenético.

Valoració, a través de estudis, de l'últim any respecte a serveis i creixement de la ciutat.

EL MUNDO 30-01-1999

De Turingia a La Sagrera

EL PUNT 30-01-1999

L'alcalde afirma que la millora del marge dret serà real si hi ha inversions privades i públiques

EL PUNT 29-01-1999

Proyectar en la Ciutat Vella

LA VANGUARDIA 29-01-1999

La mitad de las 900 viviendas de La Maquinista se empezará este año

EL PAIS 28-01-1999

Poblenou: indústria sí, pisos també
Al Poble Nou es vol reconvertir zona industrial

EL PERIODICO 26-01-1999

Les cases noves tindran energia solar

AVUI 26-01-1999

Barcelona aposta per la utilització de l'energia solar

LA VANGUARDIA 24-01-1999

Cuatrocientos okupas toman la antigua sede de tranvías y del holding Olímpico

LA VANGUARDIA 24-01-1999

El Raval, al alza
Inmobiliarias privadas promueven la construcción de 276 pisos en el viejo barrio

EL PUNT 23-01-1999

L'Ajuntament de Sant Adrià presenta una proposta de dignificar La Mina, La Catalana i el litoral

EL PAIS 23-01-1999

La renovación urbanística del Besòs incluye la reforma integral de La Mina

EL PAIS

23-01-1999

El Besòs tindrà un nou barri

EL MUNDO

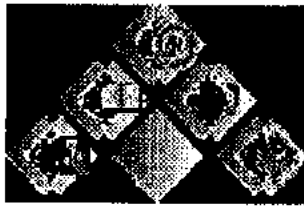
22-01-1999

El Govern pide a los vecinos de Trinitat Nova el 15% del sueldo

És la darrera proposta per negociar la reforma dels habitatges afectats per aluminosi.

Hi ha un límit de 100 notícies, sigui més restrictiu.

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

RECULL DE PREMSA

Resultat Consulta 17 notícies

Diari	Data	Titol
 EL MUNDO	22-01-1999	El Govern pide a los vecinos de Trinitat Nova el 15% del sueldo És la darrera proposta per negociar la reforma dels habitatges afectats per aluminosi.
 EL PERIODICO	19-01-1999	Sta. Coloma: sorteig de 80 pisos de promoció pública
 EL PERIODICO	14-01-1999	El futur recinte firal tindrà 430 pisos.
 EL PAIS	14-01-1999	Barcelona es la ciudad de España donde la vivienda nueva es más cara
  EL PERIODICO	13-01-1999	El Prat: Foment destina 175 milions a Sant Cosme
 EL PAIS	13-01-1999	Fomento transfiere a la Generalitat 414 millones para rehabilitar pisos
  EL MUNDO	11-01-1999	Empieza la sustitución de los pisos aluminosos de Sant Roc
 AVUI	11-01-1999	Els promotors posen en oferta 3.000 habitatges nous a través d'Internet. Els clients poden fer la selecció prèvia de les vivendes abans de visitar els pisos
  AVUI	09-01-1999	Sant Roc substituirà 918 pisos amb aluminosi per uns de nous
  EL PUNT	09-01-1999	Macias no revela com es repartiran els pisos de Sant Roc
  EL PERIODICO	09-01-1999	Badalona: Macias visita les obres del barri de Sant Roc
  EL PUNT	08-01-1999	Badalona: Pere Macias visita avui les obres de construcció dels pisos de Sant Roc afectats per l'aluminosi La Generalitat ofereix línies de crèdit especials, subvencions a fons perdut i tracte personalitzat
 EL PUNT	08-01-1999	

De 500 a 800 pisos es beneficiaran de la subvenció municipal per arreglar la façana

L'ajuntament atén més de 700 consultes sobre futures campanyes de restauració

EL PERIODICO 07-01-1999

Badalona comença a recuperar Sant Roc

S'inicien les obres dels edificis que substituiran els que tenen aluminosis

EL PUNT 07-01-1999

L'ajuntament afegeix 3 milions per acabar la millora dels espais públics dels pisos Marina-Besòs

Sant Adrià ha inclòs al pressupost l'acabament del projecte

EL PAIS 04-01-1999

Vecinos y ecologistas alerta ante la fiebre constructora del Baix Llobregat

El sól urbanitzable que queda a la comarca és de 4.000 hectàrees.

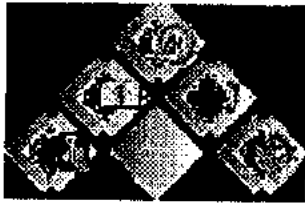
LA VANGUARDIA 03-01-1999

Cooperativistas desventurados

Un centenar d'inscrits en una promoció de CCOO de pisos a la Zona Franca

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

19.03.99 a 30.6.99

RECUILL DE PREMSA

Resultat Consulta 214 notícies

Diari	Data	Titol
 LA VANGUARDIA	28-06-1999	Cambio de piel Un millar de nuevas viviendas sustituirá las 800 casas baratas de Bon Pastor
 ABC	26-06-1999	La inversión privada gasta 5.500 millones en rehabilitar L'Eixample.
 EL PERIODICO	21-06-1999	Sant Adrià aixeca un edifici colosal. Es convertirà en el bloc de vivendes mes llarg de Catalunya.
 LA VANGUARDIA	13-06-1999	El alquiler de viviendas pide paso.
 EL PERIODICO	12-06-1999	Habitatges protegits. Carta d'Eugeni Forradellas Bombardó, president del Patronat Municipal de l'habitatge de l'Ajuntament de Barcelona.
 EL FAR	11-06-1999	IMPSOL anunci de Promoció d'Habitatges del Pla de les Vinyes, a Sta. Coloma de Cervelló
 ABC	11-06-1999	La vivienda social, el reto del futuro gobierno de Barcelona
 LA VANGUARDIA	03-06-1999	300 nuevas viviendas protegidas en Nou Barris REGESA
 EL PERIODICO	01-06-1999	L'Ajuntament reparteix les primeres claus del pisos de les rondes
 EL PUNT	01-06-1999	Tiana: Els pisos de preu taxat del Carmelità estaran acabats cap a finals d'octubre, segons l'Impsol
 EL MUNDO	31-05-1999	Construyen un hotel emparedado al bloque de pisos. En el proyecto los dos edificios constaban como un solo equipamiento Regesa ofereix 13 nous habitatges a les onze families afectades
 EL PUNT	27-05-1999	Sant Adrià atrenca a Barcelona l'acord de destinar diners per a la remodelació de la Mina

	EL PERIODICO	26-05-1999	El Parc Diagonal Mar comença a construir-se
	ABC	26-05-1999	Joan Clos pone la primera piedra del Parc Diagonal Mar, de 240.000 metros cuadrados
	LA VANGUARDIA	26-05-1999	Un parque de 14 hectáreas será la antesala del Besòs del 2004
	EL PERIODICO	25-05-1999	BCN amplia l'oferta de pisos protegits La promoció és fruit d'un pacte de l'Ajuntament amb les immobiliàries
	EL MUNDO	25-05-1999	Els veïns del Gornal, a l'Hospitalet, denuncien una situació de deixadesa per part de les administracions, especialment ADIGSA.
	EL PUNT	25-05-1999	El primer pis de la promoció d'habitatges socials de l'Impsol a Tiana (el Carmelità) s'obre al públic avui
	EL PERIODICO	20-05-1999	BCN construeix 150 pisos de lloguer per a joves
	AVUI	18-05-1999	L'ajuntament aprova el pla d'urbanització de Diagonal Mar
	EL PAIS	18-05-1999	Aprobado definitivo al plan Diagonal Mar
	EL PUNT	16-05-1999	Els veïns de Can Vilaró engeguen un estudi de parcel·lació per legalitzar la urbanització A Badalona, els veïns s'oposen al tancament de l'accés des de la carretera
	EL PUNT	16-05-1999	Vallespinós demana que es continuïn construint pisos socials "governí qui governí" Col·locala la primera pedra a Can Galetà, amb la presència del gerent de l'Impsol.
	ABC	16-05-1999	La cara oculta del nuevo frente marítimo del Poble Nou
	EL PAIS	14-05-1999	Clos propone llegar a los 500 pisos nuevos de alquiler cada año
	AVUI	14-05-1999	Clos vol a Barcelona 240 pisos de lloguer dels 800 que farà la Generalitat
	EL PUNT	14-05-1999	L'Ajuntament i l'Impsol col·loquen avui la primera pedra dels habitatges socials de Can Galetà, a Tiana.
	AVUI	13-05-1999	Ciu potenciarà les vivendes per a joves per evitar que marxïn de Barcelona Crearà 2000 habitatges durant els 4 anys de mandat
	EL PERIODICO	13-05-1999	

CiU promet la construcció de 2000 pisos per a joves

AVUI

13-05-1999

Una errada de construcció deixa cinc mesos sense gas uns veïns del Front Marítim

L'illa de Regesa ha generat altres problemes als propietaris, a més del nyap de l'hotel a tocar dels pisos.

EL PERIODICO

13-05-1999

Regesa nega haver comès errors en els pisos emparedats

L'únic problema és que hi visquessin abans de fer-s'hi l'hotel", diu l'empresa

EL PERIODICO

10-05-1999

Forta pugna per un bloc emparedat

Regesa busca pisos per als veïns del Poblenou a qui un hotel deixa sense vistes.

LA VANGUARDIA

07-05-1999

Crisis entre vecinos en el derribo de una nueva manzana del Turó

LA VANGUARDIA

06-05-1999

Fisas tilda de "equivocación increíble" la construcción del hotel del Front marítim

LA VANGUARDIA

04-05-1999

Anunci de REGESA sobre la construcció d'habitatges a Nou Barris

EL PERIODICO

04-05-1999

Anunci de la construcció d'habitatges al districte de Nou Barris per part de REGESA

EL MUNDO

01-05-1999

El Govern reduce el plan urbanístico Mercado Central de l'Hospitalet

LA VANGUARDIA

01-05-1999

La Generalitat rebaja a la mitad el proyecto para la carretera de Collblanc

En quant al nombre d'habitatges al solar del Mercat Central

AVUI

01-05-1999

La Generalitat reduceix el projecte urbanístic de l'Hospitalet

En el que fa al nombre d'habitatges al solar del Mercat Central

LA VANGUARDIA

30-04-1999

Pisos para vecinos de Front Marítim
Regesa dona alternatives

EL PAIS

28-04-1999

Trinitat Nova derribará 891 pisos con aluminosis y levantará 900 nuevos

La Generalitat i l'ajuntament col.laboren a la reforma del barri.

EL PAIS

28-04-1999

Pisos con vistas al mar tapiadas
Al Passeig Marítim del Poble Nou

EL PUNT

28-04-1999

				L'Expocoloma difondrà l'euro, vendrà cotxtes nous i informarà de la rehabilitació d'habitatges La fira multisectorial se celebra aquest any del 16 al 19 de setembre al parc d'Europa
		EL PAIS	27-04-1999	Torre Baró pide al Ayuntamiento negociar el futuro urbanístico del barrio.
		LA VANGUARDIA	27-04-1999	Entrega de nuevos pisos en Casc Antic. Incasol entregará 48 noves vivendes.
		LA VANGUARDIA	27-04-1999	Trinitat Nova firma hoy la demolición de sus mil pisos con aluminosis.
		AVUI	26-04-1999	El 98 es van iniciar un 57% menys d'habitatges protegits a Catalunya. Els compradors troben poc atractiu l'interès amb ajut públic.
		LA VANGUARDIA	25-04-1999	Nou Barris muda la piel La millora de l'habitatge acapara les futures inversions al districte.
		LA VANGUARDIA	24-04-1999	Regesa ofrece soluciones por la chapuza de Front Marítim L'empresa pública ofereix als veïns canviar-se a un altre pis.
		EL PERIODICO	23-04-1999	Fisas proposa edificar 10.000 vivendes socials en terreny industrial
		EL PAIS	23-04-1999	La tercera parte de las viviendas de Can Batlló será de protección oficial Habilitarà el ajuntament de Barcelona 15.891 metres quadrats edificables.
		EL PERIODICO	23-04-1999	CiU i PP denuncien la pèrdua de 43 hectàrees de sol industrial a Barcelona Una requalificació permetrà construir 620 nous pisos a la fàbrica de Can Batlló.
		LA VANGUARDIA	21-04-1999	<u>Torre Baró y Vallbona</u> tendrán 2.200 nuevos pisos
		EL PERIODICO	21-04-1999	<u>Torre Baró i Vallbona</u> tindran 2.200 pisos més
		EL MUNDO	21-04-1999	BCN proyecta 2.200 nuevos pisos en Vallbona y Torre Baró
		EL PERIODICO	20-04-1999	Baró de Viver perd les cases barates
		LA VANGUARDIA	19-04-1999	Historia de una chapuza Polémica per la construcció d'un hotel al costat d'uns pisos de REGESA.
		LA	18-04-1999	

	VANGUARDIA		Retraso en la construcción de los pisos sociales de Zona Franca Encara no està aprovat l'estudi de detall del projecte
	LA VANGUARDIA	17-04-1999	Can Batlló, días contados El polígon industrial proper a la Plaça Cerdà comença la seva reconversió
	EL PERIODICO	13-04-1999	Foment critica la pujada dels pisos
	EL MUNDO	13-04-1999	Fomento pide más suelo público edificable
	EL PUNT	13-04-1999	Arias Salgado insta les autonomies a oferir més sòl pder frenar el preu de l'habitatge
	ABC	13-04-1999	La necesidad de rebajar los precios de la vivienda centra la XI edición de Construmat
	LA VANGUARDIA	13-04-1999	Arias-Salgado culpa del alto precio de los pisos a promotores, autonomías y municipios El ministro de Fomento pide a las comunidades que oferten más suelo y a las empresas que ajusten márgenes
	AVUI	13-04-1999	Les administracions adverteixen el sector sobre l'encariment dels pisos
	EL PAIS	12-04-1999	Anunci dels habitatges fets per la Generalitat.
	ABC	12-04-1999	El Govern prevé que Cataluña necesitará 40.000 nuevos pisos cada año hasta el 2012
	EL PERIODICO	09-04-1999	Tempesta per la demolició de Sarrià Tots els partits demanen a Clos que investigui per què es va permetre enderrocar un edifici protegit
	AVUI	09-04-1999	Dos nyaps urbanístics enfosqueixen el final del mandat de Clos
	ABC	09-04-1999	PSC i CiU se acusan mutuamente del error de demoler un edificio noucentista en Sarrià
	EL PAIS	09-04-1999	Un error informático permite la demolición de un edificio protegido L'Ajuntament negocia la reconstrucció de la façana
	EL MUNDO	09-04-1999	Joan Clos reconoce un error municipal en el derribo de un edificio protegido
	LA VANGUARDIA	09-04-1999	El Ayuntamiento hará reconstruir un edificio que permitió derribar
	AVUI	09-04-1999	"Si tu te'n vas, si tu t'allunyes..." Barcelona ja te el perillós perfil d'un territori en regressió
	LA	29-03-1999	

	VANGUARDIA		Anunci oficial de REGESA Expropiació
	EL MUNDO	28-03-1999	Un rascacielos para bellvitge
	EL PERIODICO	28-03-1999	Gavà: primera piedra de los pisos protegidos
	EL MUNDO	27-03-1999	BCN legalizará las viviendas de Poblenou y construirá un millar más
	AVUI	25-03-1999	La població de Barcelona Demografia, habitatges i PIB
	AVUI	25-03-1999	La nova llei de propietat horitzontal: una llei social
	LA VANGUARDIA	25-03-1999	Anunci de l'AMB sobre habitatges
	EL PERIODICO	24-03-1999	Molins recolza un impost per als 70.000 pisos desocupats de BCN.
	EL PAIS	24-03-1999	Molins, partidario de imponer un nuevo impuesto a las viviendas desocupadas de Barcelona.
	EL PAIS	24-03-1999	Las empresas de Can Batlló se asocian para retrasar su desalojo
	AVUI	24-03-1999	Ciutat vella i el PobleSec rebran 1500 milions més per rehabilitar habitatges
	EL PERIODICO	24-03-1999	Molins recolza un impost per als 70000 pisos desocupats de BCN
	EL PAIS	24-03-1999	Molins partidario de imponer un nuevo impuesto a las viviendas desocupadas de Barcelona
	EL PUNT	24-03-1999	Anunci d'habitatge social de l'AMB
	EL PAIS	23-03-1999	Anunci sobre els habitatges de protecció oficial
	EL PAIS	23-03-1999	La Audiencia condena a 18 años de prisión a seis acusados en el fraude fiscal del "caso Kepro"
	LA VANGUARDIA	23-03-1999	Los jueces imponen un total de 18 años de cárcel por fraude en el caso Kepro
	EL PERIODICO	23-03-1999	Sis condemnats pel "cas Kepro" El preu de la venda es va duplicar en un dia
	EL MUNDO	23-03-1999	Dura condena para los inculpados en el "pelotazo" inmobiliario de Diagonal Mar
	ABC	23-03-1999	Condenados a 18 años los seis acusados por el fraude en la venta de Diagonal-Mar
	AVUI	23-03-1999	

- **L'Audiència condemna a divuit anys de presó els sis acusats del cas Kepro**
- **EL PUNT** 22-03-1999 **Fallera constructora i alarma de preus al Barcelonès Nord**
- **LA VANGUARDIA** 21-03-1999 **Un millar de pisos**
El vell Poblenou mantindrà el caràcter industrial i només un 15% serà residencial
- **AVUI** 20-03-1999 **Portabella vol la participació dels veïns en el pla d'habitatge**
- **ABC** 19-03-1999 **Molins carga contra Clos por su proyecto de reconversión inmobiliaria de las prisiones**
- **AVUI** 19-03-1999 **Clos insinua un acord amb CiU per aprovar el pla de les presons**

Hi ha un límit de 100 notícies, sigui més restrictiu.

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

TEMA: HABITATGE

RECUILL DE PREMSA

Resultat Consulta 12 notícies

Diari	Data	Titol
 LA VANGUARDIA	01-08-2000	Los constructores prevén problemas para aplicar la ordenanza solar
 LA VANGUARDIA	31-07-2000	Ecologicos por decreto
 EL MUNDO	31-07-2000	Los nuevos edificios deberán instalar desde hoy placas solares
 AVUI	29-07-2000	L'Ajuntament convoca els concursos per projectar els edificis del 2004
 LA VANGUARDIA	26-07-2000	Alquileres por las nubes
 EL PERIODICO	23-07-2000	Els barris nous esgoten els pisos
 LA VANGUARDIA	22-07-2000	Un barrio privado
 EL PAIS	22-07-2000	El suelo privado para equipamientos podrá acoger pisos de alquiler
 EL PUNT	12-07-2000	La política d'habitatges socials del govern de Ferran Vallespinós, a Tiana, comença a desbloquejar-se
 EL FAR	07-07-2000	Los ayuntamientos alertan sobre la nueva liberalización del suelo
 EL FAR	07-07-2000	El precio de la vivienda nueva sube un 11% en el Baix en un año
 LA VANGUARDIA	07-07-2000	L'IMPSOL: subhasta pública d'una parcel·la E de Molins de Rei

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

RECULL DE PREMSA

Resultat Consulta 91 notícies

Diari	Data	Títol
 EL MUNDO	30-06-2000	El precio de la vivienda registrará un descenso durante el próximo semestre
 ABC	30-06-2000	El precio de la vivienda nueva en Cataluña crece 12 puntos en un año
 EL PUNT	30-06-2000	El preu de l'habitatge toca sostre
 AVUI	23-06-2000	El govern redefinirà el sòl no urbanitzable per abaratir la vivenda
 EL PERIODICO	01-06-2000	Els veïns guanyen la batalla del pla de Can Batlló
 EL PAIS	01-06-2000	El plan de Can Batlló incluye 650 viviendas y más de 50000 metros cuadrados de zona verde
 LA VANGUARDIA	01-06-2000	Sants verá culminar en el 2009 la transformación de Can Batlló
 LA VANGUARDIA	26-05-2000	Los arquitectos se olvidan de los mayores al diseñar las viviendas
 AVUI	21-05-2000	El realotjament dels antics veïns de la nova Diagonal genera crispació
 LA VANGUARDIA	20-05-2000	Señales de humo El promotor dels pisos de Diagonal Mar es queixa dels focs que encenen a la platja de la Mina els indigents.
 EL PUNT	19-05-2000	L'Impsol anuncia que els pisos de Can Gaietà de Tiana potser es reprendran abans d'un mes
 EL PAIS	18-05-2000	El plan de ayudas a la vivienda sólo alcanza la mitad de sus objetivos
 EL PUNT	18-05-2000	L'Ajuntament de Sant Adrià i l'Impsol construiran 35 pisos de preu taxat per a joves
 LA VANGUARDIA	09-05-2000	Los vecinos sólo aceptarán pisos sociales en la manzana Myrurgia
 LA VANGUARDIA	09-05-2000	La rehabilitación de viviendas casi se triplicó en Barcelona en 1999

	EL MUNDO	09-05-2000	El metro cuadrado de piso cuesta 600000 pesetas en Pedralbes
	EL PAIS	07-05-2000	La rehabilitación de viviendas sube un 186% en un solo año en Barcelona
	AVUI	06-05-2000	El preu de l'habitatge amplia la ciutat dormitori fins a Cunit
	LA VANGUARDIA	06-05-2000	El precio de la vivienda nueva en Barcelona sube en el último año
	EL PAIS	05-05-2000	Sant Boi: 65 bloques de un barrio de Sant Boi tienen cemento aluminoso
	EL FAR	05-05-2000	Los jóvenes, asignatura pendiente de la vivienda pública
	EL FAR	05-05-2000	Sol·licitud per a l'adjudicació dels locals comercials situats a l'edifici UP 4.2 del Sector Pont de la Cadena
	EL FAR	05-05-2000	Sol·licitud per a l'adjudicació dels locals comercials situats a l'edifici UP21 del Sector Mas Lluhi
	AVUI	03-05-2000	Barcelona és la segona ciutat del món on ha pujat més el lloguer d'oficines
	EL PUNT	18-04-2000	Tiana, un luxe Sobre els preus de l'habitatge a Tiana.
	EL MUNDO	14-04-2000	El Ayuntamiento de BCN aumenta la eficiencia en Poblenou
	EL PAIS	14-04-2000	El Ayuntamiento aumenta la edificabilidad de viviendas en el futuro Poblenou
	AVUI	14-04-2000	El futur del Poblenou concreta on es podran fer "lofts"
	LA VANGUARDIA	12-04-2000	El precio del alquiler de los pisos subió un 15% en Barcelona en 1999
	EL PUNT	10-04-2000	Estudi de la mobilitat per treball als grans centres urbans de l'àrea metropolitana El Govern de Badalona creu que és massa car el sòl de Guixeres, que comença aquesta setmana a comercialitzar-se
	EL PERIODICO	08-04-2000	El lloguer puja un 7'8% a Catalunya
	EL PERIODICO	05-04-2000	BCN, entre les ciutats més cares
	EL PUNT	05-04-2000	Tiana estudiarà la viabilitat de promoure pisos socials de lloguer a preu reduït per a joves

- ABC 03-04-2000 **Les Corts desbanca a Sarrià-Sant Gervasi como el distrito con las viviendas más caras de Barcelona**
- LA VANGUARDIA 03-04-2000 **Cerdà, un nuevo centro**
La ciutat judicial i les reformes de la Phillips i Can Batlló remataran l'entorn de Cerdà
- EL PERIODICO 30-03-2000 **Clos atribueix l'alt preu dels pisos a la falta de transport públic**
- EL PAIS 18-03-2000 **Sanahuja amenaza destinar suelo de equipamientos a pisos de alquiler**
- EL PAIS 16-03-2000 **Esplanas aprueba el complejo comercial y de viviendas de Finestrelles**
Fecsa i Sanahuja promouen la construcció del darrer espai lliure conjuntament a la Diagonal
- EL PUNT 10-03-2000 **Noves Cases a Tiana**
L'article fa una comparació de les dues promocions d'habitatge social al municipi, la de la Ciutadella i la de Tiana, amb l'obertura i inaugurada del Carmelità
- LA VANGUARDIA 10-03-2000 **Badalona: Regesa hará 200 viviendas en el Gorg**
- EL PUNT 09-03-2000 **El Ajuntament de Pla de Besòs gestionará els 23 habitatges municipals**
- EL MUNDO 08-03-2000 **El Banco Sabadell se incorpora al capital de Diagonal Mar**
- LA VANGUARDIA 08-03-2000 **Tres firmas españolas entran en la promoción de Diagonal Mar**
- EL PUNT 08-03-2000 **Les cent families afectades pel port es reallotjaran en 200 pisos de promoció**
La societat pública Regesa, del Consell Comarcal, és encarregada de construir els habitatges entre Maria Auxiliadora i Eduard Maristany
- LA VANGUARDIA 06-03-2000 **IMPSOL: anunci habitatges a Molins de Rei**
- EL PUNT 06-03-2000 **Els futurs veïns del Carmelità ja tenen les claus de casa**
L'Ajuntament de Tiana i l'Impsol fan l'acte protocol·lari de claus dels habitatges de promoció social
- EL PUNT 05-03-2000 **Les propietats de preu taxat del Carmelità es lliuren "catolícamente" després de l'última promoció**
Han estat construïts per l'IMPSOL.
- EL PAIS 03-03-2000

Poblenou advierte de que no tiene servicios para afrontar la avalancha de 40000 nuevos vecinos

	EL PUNT	03-03-2000	El Consell Comarcal compra a l'EMMA dues finques per fer habitatge públic al litoral de Badalona
	EL PERIODICO	02-03-2000	La Maquinista activa la venda de pisos a Sant Andreu
	EL PERIODICO	01-03-2000	Santa Coloma: aprovat un pla de vivenda pública
	LA VANGUARDIA	01-03-2000	El Ayuntamiento de Santa Coloma construirá 300 viviendas
	EL PUNT	29-02-2000	L'Ajuntament es compromet a no tocar mai la muntanya colomenca per fer-hi pisos
	EL PERIODICO	29-02-2000	El nombre de vivendes visades el 1999 va ser el més gran en 40 anys
	LA VANGUARDIA	27-02-2000	El ensanche de Sant Cugat albergará oficinas y pisos
	LA VANGUARDIA	24-02-2000	Oriol Bohigas afirma que Barcelona no necesita construir nuevas viviendas
	EL PERIODICO	24-02-2000	Corbacho defensa el proyecto de Bofill en els pisos defectuosos
	LA VANGUARDIA	24-02-2000	L'Hospitalet: Reunión sobre los pisos del Gornal
	AVUI	24-02-2000	Macias i Corbacho busquen una solució al nyap dels pisos de Bofill
	EL PERIODICO	19-02-2000	Vallbona buidará el seu poblat el 2002
	ABC	18-02-2000	Un promotor privado hará 350 pisos sociales en Poblenou
	LA VANGUARDIA	18-02-2000	El municipio cede a una empresa la expropiación y construcción de 350 pisos
	EL PERIODICO	18-02-2000	L'Ajuntament treu a concurs l'expropiació i les obres de 350 pisos protegits
	AVUI	18-02-2000	Un promotor privat construirà 350 habitatges protegits a la Diagonal
	EL PAIS	18-02-2000	Una firma privada expropiará terrenos para vivienda protegida
	LA VANGUARDIA	17-02-2000	Expediente por los pisos de Bofill
	EL PERIODICO	17-02-2000	

Expedient a les vivendes de Bofill

La Generalitat no descarta accions legals quan s'acabi l'informe

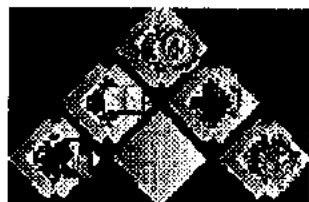
- EL PERIODICO 09-02-2000 **Barcelona: Diagonal Mar ja ha venut el 70% de la seva primera promoció immobiliària**
- LA VANGUARDIA 08-02-2000 **L'Hospitalet: La oposició lleva al Parlament los desperfectos de los pisos de Bofill**
- AVUI 03-02-2000 **La Generalitat revisarà els pisos del barri on s'ha [redacted] aluminosi**
- LA VANGUARDIA 03-02-2000 **Vivendes sense llum ni ventilació**
- EL PUNT 02-02-2000 **Els pisos de preu taxat de Can Gaietà, a Tiana, aturats per problemes amb l'adjudicatària**
- EL PUNT 02-02-2000 **Els habitatges de preu taxat del Carmelità, a Tiana, s'entregaran a principi del mes que ve**
- EL PERIODICO 29-01-2000 **CiU qüestiona el pla municipal de crear pisos de [redacted] barat per a joves**
- EL PERIODICO 29-01-2000 **[redacted] El preu dels pisos pujarà encara més**
- EL PAIS 28-01-2000 **[redacted] Barcelona quiere construir 2000 viviendas para [redacted] en solares de equipamientos**
- EL MUNDO 28-01-2000 **BCN hará pisos de alquiler para jóvenes en suelo de equipamiento**
- ABC 28-01-2000 **El ayuntamiento ofrecerá a los jóvenes pisos de alquiler asequible en el 2001**
- EL PERIODICO 28-01-2000 **[redacted] municipal al lloguer per a joves**
- LA VANGUARDIA 28-01-2000 **[redacted] Los pisos de alquiler para jóvenes saldrán en el 2001 [redacted] 30000 pesetas**
- EL PAIS 27-01-2000 **La vivienda subirá el 3% más en Cataluña que en el resto de España**
- EL MUNDO 27-01-2000 **El precio de los pisos causa alarma en la Generalitat y entre los empresarios**
- LA VANGUARDIA 27-01-2000 **[redacted] vivienda nueva subió un 14 por ciento en Barcelona en 1999**
- EL PAIS 25-01-2000 **[redacted] Vores Vall d'Hebron [redacted] Carte sobre els pisos de la Ronda de Dalt.**
- EL PAIS 24-01-2000 **Poble Nou alerta que el futuro aumento de residentes agravará la falta de equipamientos**
L'associació de veïns diu que el barri creixerà entre 30.000 i 40.000 persones

- **EL PUNT** 24-01-2000 **El Pla d'habitatge del Fondo, a Sta. Coloma, estarà enllestit el 2002, dos anys abans del que estava previst**
- **LA VANGUARDIA** 19-01-2000 **IC-V acepta que solares de equipamientos sean para pisos de alquiler**
- **LA VANGUARDIA** 14-01-2000 **Los alquileres se estabilizan tras crecer un 15'5% en un año**
- **EL PERIODICO** 05-01-2000 **Temàtica d'interès general**
- **EL MUNDO** 04-01-2000 **CiU qualifica de "escàndalo" que BCN sea la ciudad con los pisos más caros**
- **EL PERIODICO** 04-01-2000 **Un lamentable primer lloc**
Per quarta vegada, Barcelona ha aconseguit el trist honor d'encapçalar la llista de ciutats amb els pisos més cars.

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

TEMA : HABITATGE

RECULL DE PREMSA

Resultat Consulta 318 notícies

Diari	Data	Títol
 EL PERIODICO	29-12-1999	Pisos amb retard "Vores del Cinturó", una promoció del Patronat Municipal de l'Habitatge
 LA VANGUARDIA	22-12-1999	El precio de los pisos se frena tras subir un 22% en un año
 EL PERIODICO	22-12-1999	L'alça de tipus frena la venda de pisos
 AVUI	22-12-1999	L'habitatge nou a Catalunya s'ha apujat un 13'5% en un any
 EL PAIS	22-12-1999	La Generalitat estima que el precio de las viviendas se estabilizará en el 2000
 EL PAIS	21-12-1999	Pisos nuevos par un activo Nou Barris El districte espera inversions milionaries per millora l'espai públic i els equipaments
 AVUI	20-12-1999	Un barri per viure, treballar i comprar Sobre Poblenou, la seva història i la seva imatge
 EL PUNT	20-12-1999	Sta. Coloma: l'espai cívic del Raval i la construcció d'habitatge, principals inversions per al 2000
 LA VANGUARDIA	19-12-1999	El suelo está en las afueras Promotors i experts volen edificar habitatge asequible a l'àrea de Barcelona
 LA VANGUARDIA	18-12-1999	Barcelona: dos mil pisos para jóvenes
 EL PAIS	18-12-1999	El ayuntamiento promete 2000 pisos de alquiler para jóvenes en Poblenou
 ABC	16-12-1999	Clos incrementa la edificabilitat para atraer empresas innovadoras a Poblenou
 EL PERIODICO	16-12-1999	El Consell de la Joventut vol la dimissió de Josep Anton Acebillo
 AVUI	16-12-1999	

			El Poblenou industrial es revaloriza con un plan que permite hacer pisos Els promotors podran construir vivenda a canvi d'invertir en serveis
	EL PERIODICO	16-12-1999	Poblenou juega la baza industrial Casas proposa fer habitatge per a joves en sòl per a equipaments. L'UGT demana la dimissió d'Acebilló.
	EL MUNDO	16-12-1999	Barcelona legalizará las viviendas de Poblenou y construirá otras 2.500
	EL PAIS	16-12-1999	Poblenou se transformará industrialmente y ampliará en un 15% las viviendas
	EL PERIODICO	14-12-1999	Els socis de govern de Clos desautoritzen Acebilló L'arquitecte en cap justifica que no es construeixin més pisos per a joves perquè no baixi el valor mitjà de la vivenda
	ABC	14-12-1999	El PP critica la insensibilidad de Clos en vivienda
	EL PERIODICO	10-12-1999	PP demana al Govern català que aclareixi l'acord amb Hines sobre el metro L'empresa afirma que no hi va haver negociació
	ABC	06-12-1999	La vivienda de nueva construcción bate récords de demanda en Barcelona Un informe sobre la construcció mostra un nou boom immobiliari
	EL MUNDO	06-12-1999	La demanda de viviendas de nueva construcción bate récords en Barcelona
	EL PERIODICO	06-12-1999	La construcció oblida la vivenda social La Generalitat oferirà més terrenys a les cooperatives i sindicats
	EL PERIODICO	24-11-1999	Regesa: Concurrencia ofertas Anunci obres a l'Hospitalet Llobregat
	LA VANGUARDIA	19-11-1999	Locales a precio de oro Els espais de negoci del centre són els més cars i costen fins a 2000000 milions pessetes
	EL PAIS	18-11-1999	El precio de alquiler de las oficinas en Barcelona subió un 13% en el tercer trimestre de 1999
	LA VANGUARDIA	18-11-1999	Duelo entre el Juan Carlos I y Hines por el hotel de Diagonal Mar La constructora americana recuperará amb aquesta operació l'import que va pagar Kepro per la totalitat dels terrenys, destinats a ús públic i propietat, entre d'altres, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
	EL PUNT	15-11-1999	

			Llum verd a la llei d'Ordenació de l'Edificació Article de F.Xavier Alberca, membre del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes tècnics.
	LA VANGUARDIA	12-11-1999	REGESA: anunci de venda de la promoció
	EL PERIODICO	11-11-1999	anunci de REGESA Venda de la promoció del Carrer de Pere IV núm.218
	LA VANGUARDIA	10-11-1999	Alquileres por las nubes El preu de lloguer de l'habitatge augmenta un 15%
	AVUI	08-11-1999	Si no es té en compte la nostra capacitat d'influir, no seguirem al govern de Barcelona" Entrevista a Jordi Portabella.
	EL PERIODICO	03-11-1999	El PP demana la revisió dels edificis de la Vila Olímpica
	LA VANGUARDIA	01-11-1999	Una gran grieta en otro edificio agrava la situació de la Vila Olímpica
	EL PAIS	01-11-1999	Aparece una gran grieta en un edificio de la Villa Olímpica
	EL PAIS	01-11-1999	Un informe pide menos impuestos sobre la vivienda para facilitar la compra a los menos favorecidos
	LA VANGUARDIA	01-11-1999	Chapuzas en Can Cuyàs Sobre la urbanització de l'entorn d'aquests habitatges
	EL FAR	29-10-1999	Los pisos usados, también cada vez más caros en el Baix
	EL FAR	29-10-1999	El precio de la vivienda nueva recorta distancias entre el norte y el sur del Baix
	EL PUNT	29-10-1999	El PP també vol saber si la Diputació de Barcelona va encarregar projectes a AGT
	EL PERIODICO	29-10-1999	Forradellas denuncia la falta de sòl per a vivenda pública
	LA VANGUARDIA	29-10-1999	El Patronato de la Vivienda justifica las obras de AGT L'empresa va fer suspensió de pagaments al setembre
	EL MUNDO	29-10-1999	El ayuntamiento de BCN defiende la contratación de la firma AGT L'empresa va fer suspensió de pagaments al setembre
	AVUI	25-10-1999	Barcelona ha doblat en un any la rehabilitació protegida d'edificis La síndrome de les façanes malmeses i els ajuts disparen les obres

	EL PERIODICO	22-10-1999	Dragados repararà alguns dels deterioraments dels pisos de la Vila Olímpica
	LA VANGUARDIA	21-10-1999	Principio de acuerdo para los pisos de la Vila Olímpica
	LA VANGUARDIA	21-10-1999	Can Cuyàs, la imagen del "boom" El barri de Montcada al costat de Barcelona, té a punt sis-cents habitatges construïts en 3 anys.
	LA VANGUARDIA	17-10-1999	Una constructora deja a 38 personas con los pisos a medias
	EL PUNT	17-10-1999	La Mina antiga desapareixerà amb la reforma
	LA VANGUARDIA	16-10-1999	Un promotor ensaya la vivienda ecológica en el centro de Barcelona
	LA VANGUARDIA	15-10-1999	Los compradores de los pisos del Incasol en Montigalà denuncian graves deficiencias
	EL PERIODICO	13-10-1999	El Pla de la Vivenda aporta 50000 milions a pisos de BCN
	AVUI	10-10-1999	La crisi de la vivienda social agreuja el déficit d'oferta
	EL PERIODICO	08-10-1999	L'aluminosi és competència del Govern, segons el consistori
	LA VANGUARDIA	07-10-1999	El 40% de los pisos con aluminosis aún no están reparados
	EL MUNDO	07-10-1999	Los vecinos denuncian que todavía hay 6000 pisos aluminosos en BCN
	ABC	07-10-1999	El 40% de los pisos con aluminosis está sin rehabilitar, según la FAVB
	EL PAIS	07-10-1999	La FAVB denuncia que todavía hay 6000 viviendas con aluminosis
	EL PERIODICO	07-10-1999	Clos rebutja les crítiques per la pujada de preu dels pisos de Diagonal Mar
	AVUI	07-10-1999	Rebuig polític i veïnal als pisos de fins a 50 milions del complex Diagonal Mar
	AVUI	07-10-1999	Els veïns reclamen aprofitar el 2004 per acabar amb l'aluminosi
	EL MUNDO	06-10-1999	CiU dice que Clos perjudica a la vivienda social
	EL MUNDO	06-10-1999	Diagonal Mar: Una inauguración con retraso
	LA	06-10-1999	

	VANGUARDIA		El último barrio marítimo: Diagonal Mar
	EL PERIODICO	06-10-1999	Diagonal Mar posa a la venda els pisos
	LA VANGUARDIA	06-10-1999	El Prat: 5.000 firmes piden salvar un barrio
	EL PAIS	06-10-1999	Diagonal Mar inicia la venta de 321 pisos que costarán entre 25 y 50 millones de pesetas
	AVUI	06-10-1999	Diagonal Mar: "No finançarem l'estació de metro de diagonal Mar"
	LA VANGUARDIA	01-10-1999	El distrito de Sant Martí mediará por el mal estado de la Vila Olímpica
	EL PERIODICO	01-10-1999	El districte mediarà per reparar els pisos olímpics
	LA VANGUARDIA	28-09-1999	Sant Cugat ha construïdo 6500 pisos en los últimos diez años
	EL PAIS	22-09-1999	El piso medio de Barcelona cuesta 29 millones y tiene 109 metros cuadrados
	EL PUNT	22-09-1999	Les barraques negades per l'aigua a la Mina, de nou habitades
	EL PAIS	22-09-1999	Los solicitantes de los pisos de Regesa, en Nou Barris, no podían tener ingresos superiores a 5.5 millones de pesetas anuales
	EL PERIODICO	29-08-1999	Barcelona vol incrementar el nombre de vivendes ecològiques.
	EL PAIS	28-08-1999	Regesa compensa a vecinos del Poblenou cuyos pisos quedaron emparedados por un hotel.
	EL PERIODICO	27-08-1999	Barcelona diu adéu a les cases barates construïdes als anys 20.
	EL PERIODICO	25-08-1999	L'Eixample viu un auge residencial.
	EL PUNT	23-08-1999	El gas natural arriba a poc més de la meitat dels habitatges del Barcelonès Nord.
	EL PERIODICO	22-08-1999	Els sindicats impulsen la vivenda social. CCOO i UGT han vengut 15.000 pisos.
	EL PUNT	20-08-1999	Un projecte clar per al Sant Roc del futur. Preparen els primers trasllats d'aquí a un any.
	EL PERIODICO	20-08-1999	Els preus dels pisos creixen un 12% a l'any. El metre quadrat a BCN trenca les 300.000 pessetes.
	ABC	13-08-1999	

- La Casa Buxeras va al derribo por la nueva Rambla.**
A Barcelona.
- **EL PERIODICO** 09-08-1999 **BCN opta per treure profit del sol.**
Una ordenança obligarà a instal·lar plaques solars als nous edificis.
- **LA VANGUARDIA** 08-08-1999 **Poblenou, ciudad nueva.**
El barri rejubeneix amb milers de noves vivendes i varis hotels.
- **LA VANGUARDIA** 06-08-1999 **La vivienda nueva en Sant Martí ya es más cara que la de Horta, Sants o Nou Barris.**
- **LA VANGUARDIA** 03-08-1999 **Altercado entre defensores del edificio Buixeres i encargados de su derribo**
Els veïns del Raval no voten que s'enderroqui aquest edifici
- **LA VANGUARDIA** 03-08-1999 **Vecinos del Moll Nou impiden el cierre por sorpresa del acceso a sus casas y locales**
- **EL PERIODICO** 31-07-1999 **Entrega de claus dels pisos de Mas Lluhí.**
El gerent de la Mancomunitat, Jaume Vendrell i l'alcalde de San Feliu van fer l'entrega de les claus.
- **LA VANGUARDIA** 30-07-1999 **Entregados 60 pisos protegidos**
Promoció de pisos de l'IMPSOL a Molins de Rei.
- **AVUI** 21-07-1999 **Diagonal Mar canvis d'estratègia i també oferirà pisos de lloguer.**
Hines llogarà una illa sencera dels seus habitatges.
- **EL PUNT** 21-07-1999 **Només tres de les quinze famílies del barri del Pilar encara no s'han traslladat**
Al barri del Pilar de Santa Coloma de Gramenet els veïns han marxat a pisos particulars
- **EL PUNT** 20-07-1999 **Les excavadores entre el barri del Pilar i comencen a enderrocar-hi les primeres cases**
La majoria de les famílies d'una de les parcel·les més degradades s'han traslladat, però encara n'hi ha que hi viuen.
- **EL PERIODICO** 15-07-1999 **Can Batlló passa l'examen veïnal.**
L'Ajuntament exposa a la Bordeta el futur urbanístic de l'antic recinte industrial.
- **EL PAIS** 14-07-1999 **Banco Sabadell compra a Dorn terrenos en Sant Cugat para construir viviendas por 3.500 millones**
- **EL PAIS** 13-07-1999 **Banco Sabadell compra a Dorn terrenos en Sant Cugat para construir viviendas por 3.500 millones.**

- AVUI 11-07-1999 **El preu del sòl amenaça el futur de la vivenda social a Catalunya**
Empreses i cooperatives volen canviar el sistema municipal de subhastes per contenir els costos i així poder mantenir el ritme de construcció
- EL MUNDO 10-07-1999 **Un estudio revela que el barraquismo aumenta ante el elevado coste de la vivienda**
- EL PERIODICO 02-07-1999 **La vivienda catalana s'apuja el 10%.**
- AVUI 02-07-1999 **L'habitatge nou ha pujat un 6 per cent a Catalunya en l'últim any.**
- Hi ha un límit de 100 notícies, sigui més restrictiu.**

Per qualsevol correcció o suggeriment, envieu un missatge

SABADELL

A.VV. Arrahona Merinales, una entidad con más de 30 años

En el mes de marzo de 1960, nace la Asociación de Vecinos de nuestro barrio en el contexto de las primeras deficiencias de la construcción de la FASE I y FASE II, entregadas en 1958.

Aún recordamos que los bajantes de los aseos y las cocinas estaban empotrados dentro de la vivienda, por lo que teníamos que hacer un agujero a través de las fachadas para que los vecinos no tuvieran la porquería dentro de casa.

Quien era responsable del mantenimiento, la OBRA SINDICAL DEL HOGAR, lo tenía sin cuidado, ya que habían permitido la especulación en la construcción. También recordamos cómo durante meses y meses toda la porquería se quedaba en la calle. Estuvimos mucho tiempo luchando para poder hacer algunas reparaciones y al final estuvimos 14 años con las amortizaciones retenidas con el fin de presionar tanto a la O.S.H. como al IPPV.

En estas fechas, cumplimos el 35º ANIVERSARIO de nuestra Asociación, y para el mes de noviembre lo celebraremos haciendo un balance social y cultural de todos estos años.

Aunque decir que no hemos avanzado sería faltar a la verdad, pues en 10 años de ADIGSA en nuestro barrio, como en otros, hemos tenido una sustancial mejora en reparaciones y rehabilitación de las viviendas y sobre todo en las relaciones humanas con la Administración.

Pero decir que con este hecho sepa es decir la verdad. En diciembre de 1992, a nuestro barrio se le

entregó un documento en el que se especificaban los problemas de aluminosis y otras patologías, y como consecuencia se tenían que derribar 592 viviendas y 8 locales comerciales, con lo que eso representa para una serie de vecinos de edad avanzada: tener que

Hay que constatar la falta de equipamientos en el barrio, como un Centro Cívico donde se puedan realizar actos culturales y sociales de las organizaciones del barrio.

Por ejemplo, este año nos encontramos con muchísimas dificultades para poder celebrar el XXIII Homenaje a la Tercera Edad en el local habitual, ya que al ser un barrio con personas de edad muy avanzada, cada año incrementa el número y nos falta espacio. O los problemas de nuestros jóvenes sin locales, sin trabajo y sin vivienda.

Esta Asociación espera que con la lucha de los vecinos y las buenas relaciones con la Administración podamos conseguir resolver los muchísimos problemas que tenemos en el barrio.

A.VV. Arrahona Merinales de Sabadell

A lo largo de la vida vemos que el tiempo condena aquello que no se hizo correctamente y esto pasa con la construcción de nuestras viviendas, ahora en una mayoría afectadas por una enfermedad: la aluminosis.

Ante este hecho, la FAVIBC en su momento apoyó a los barrios y empezó la lucha para que la Administración autonómica se responsabilizara de un problema que, aunque heredado, tenía y tiene la obligación de solucionar.

Hace tres años se creó la Comisión de la Aluminosis de la FAVIBC integrada por los barrios de Arrahona Merinals (Sabadell), Salipota (Súria), Sant Crist (Balaguer), Sant Roc (Badalona) y Torreforta-71 (Tarragona), ya que hay que demoler parte de sus edificios ante el peligro de desplome, lo que hizo imprescindible la negociación con la Administración de las condiciones económicas para las nuevas construcciones.

Durante este tiempo las reuniones con Adigsa han sido continuas y conflictivas. Finalmente se consiguió firmar un convenio entre las partes: Adigsa, por un lado, y los barrios y la FAVIBC, por otro. Pero el problema sigue y ahora en su aplicación surgen múltiples discrepancias, en parte debido a que el organismo constructor -Incasol- no es el mismo que el gestor -Adigsa-, lo cual convierte en papel mojado el convenio firmado.

Porque, además, no olvidemos que cada actuación conlleva nuevas negociaciones y horas de trabajo, con lo que el convenio inicial es el documento base que debe recoger nuevos acuerdos de forma periódica. Lo que queda claro es que si no luchamos por nuestros derechos y mantenemos una cierta unidad de criterios, se pueden desviar nuestros intereses con tecnicismos o expectativas poco claras. Con lo que nos vemos obligados a mantener un estrecho control del proceso de las obras y ser informados por profesionales.

No deseamos malentendidos, pero ya se ha hecho evidente que el convenio precisa una constante revisión y que los nuevos problemas deben ser atendidos de forma inmediata, dando respuesta a cada petición formulada por la Comisión de la FAVIBC o el barrio correspondiente.

Recordemos que muchos de nuestros barrios, aunque puedan seguir en pie, están afectados por la aluminosis. La Administración tiene la obligación de revisar las estructuras y de garantizar que no exista peligro alguno para los habitantes, además de mantener una estrecha relación con los usuarios e informar debidamente de la situación.

LA IMMIGRACIÓ: TEMA DE TOTS

La FAVIBC, com a membre del Consell Assessor del Pla Interdepartamental d'Immigració, creat pel Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, exposa a continuació les conclusions extretes.

L'escolarització dels nens immigrants de fora d'Europa als centres públics matriculats al curs 1995-96 s'ha realitzat pràcticament sense cap rebuig social ni ètnic a tot Catalunya.

Pel que fa a la Sanitat Pública, només tenien assistència els immigrants legalitzats amb permís de residència. S'ha sol·licitat que puguin ser atesos els familiars.

El seguiment realitzat a la situació dels treballadors temporals estrangers a la Comarca de Lleida es conclou amb un resultat força positiu.

Dos de les accions reflectides en el règim intern del Consell Assessor d'Immigració són, per una banda, un programa de mediació pel lloguer d'habitatge privat per a estrangers, i, per l'altra, un conveni firmat amb mitjans de comunicació, per a la protecció de la cultura i la imatge de les minories ètniques en els mitjans públics.

A partir de la tasca realitzada, s'estan publicant un seguit de documents per tal d'informar al ciutadà dels drets i obligacions dels immigrants.

Ramon Vilaplana
Vocal de la FAVIBC

30 Toneladas de Esperanza

Cuba

ha sido el lugar adonde ciudadanos de toda España fueron emigrando en diferentes momentos de nuestra historia para encontrar prosperidad.

País grande no por su extensión, sino por sus gentes, su espíritu luchador

y su

Independientemente de los problemas políticos, los niños son quienes sufren en el anonimato las consecuencias, y es especialmente por ellos por quienes dimos todo lo que fuimos capaces de recoger.

La Campaña de Solidaridad con los niños cubanos "La esperanza del mundo, sin ellos no hay futuro" se realizó a lo largo de 1994 y acabó con unos resultados sorprendentes: 30 toneladas de material escolar aportado por Asociaciones de Vecinos y otros organismos, que fueron destinados a 13 escuelas cubanas. Además, tuvimos la oportunidad de conocer de cerca una muestra de la cultura cubana con la orquesta "Grupo Yawar".

Este proyecto nos enseña que la solidaridad nace principalmente de aquellos que, como en nuestros barrios, han vivido en el pasado situaciones socioeconómicas difíciles, y que a pesar de tener aún hoy en día problemas por resolver, conocen el valor que tiene ayudar a quien lo necesita.

L'estat dels barris de la FAVIBC afectats per aluminosi

Ara fa 5 anys que es comunicà a alguns barris de la FAVIBC la situació dels seus habitatges a través d'un estudi elaborat pels arquitectes Víctor Seguí Margarí i Buchade entre d'altres. En aquest estudi se'ls deia que no tenien aluminosi sinó carbonatació al ciment. Per això es decidí substituir els habitatges dels barris: Sant Roc de Badalona (918), Sant Crist de Balaguer (72), Arrahona Merinals de Sabadell (592), Salipota de Súrria (304) i Torreforta de Tarragona (232).

Durant 19 mesos, fins al juliol de 1994, es discutí amb els veïns la proposta feta per la Conselleria de Benestar Social en relació amb el nou habitatge i del preu que costaria. Es va arribar a l'acord de començar les obres amb urgència a Sant Crist de Balaguer i a Salipota de Súrria i en un termini breu a la resta de barris.

En 1995 semblava que tot anava a començar bé ja que es van començar a construir 48 habitatges a Salipota, que ja estan entregats, però tot quedà en una bona voluntat.

S'ha començat a treballar en alguns barris l'últim trimestre de

1997, com és el cas de Torreforta de Tarragona o Sant Crist de Balaguer, però en canvi en altres com Sant Roc de Badalona, Arrahona Merinals de Sabadell o Salipota de Súrria encara no sabem ni quan ni com començaran les remodelacions.

A més amb l'inconvenient que després de 5 anys ens trobem amb diferents possibilitats contractuals, que a vegades fan difícil la possibilitat de decidir amb rapidesa.

Des de la Comissió de l'aluminosi de la FAVIBC demanem:

- L'inici de les obres a tots els barris.
- Un nou calendari real amb termini cert.
- Que es revisi la relació de preus i les subvencions per habitatge.
- Es compleixin tots els compromisos acordats.
- Que es mantingui el criteri d'un habitatge substituït i no d'habitatge nou.
- En cas de no complir els acords, es busquin solucions immediates per als casos urgents.

Comissió de l'aluminosi de la FAVIBC

**els veïns
 d'aquests barris
 estem cansats de
 tantes promeses
 " NO " complides**

VILASSAR DE MAR

LAURA JUANOLA

Desnonaran deu famílies àrabs que no volen marxar dels pisos de Carles Trias

Els inquilins exigeixen indemnitzacions als propietaris dels habitatges

L'Ajuntament de Vilassar de Mar iniciarà un procés de desnonament a deu famílies àrabs que viuen de lloguer als pisos de Carles Trias i no volen marxar. El consistori començarà aquest procés després d'haver donat un termini de dos mesos a aquestes famílies perquè abandonessin els habitatges, sense cap tipus de resultat. Les famílies demanen indemnitzacions per marxar dels pisos als propietaris, en primer terme, i a l'Ajuntament, en segon terme. El consistori

està disposat a donar 50.000 pessetes a cada família perquè marxi. L'advocada de les deu famílies àrabs, Beatriz Rico, ha explicat que els seus clients només reclamen el dret a viure en un pis. Aquestes famílies van llogar, segons l'advocada, els pisos quan els propietaris ja sabien que havien d'anar a terra. Beatriz Rico diu que els amos dels pisos van incomplir la llei d'arrendaments urbans, que assenyala que els lloguers han de tenir un ter-

mini mínim de 5 anys. L'advocada considera que els propietaris van actuar amb «mala fe» i van aprofitar-se del desconeixement de la llengua dels seus clients.

Rico demana que els àrabs puguin tenir un habitatge. La situació, però, és complicada perquè assegura que és difícil trobar preus assequibles per a les butxaques dels seus clients.

Actualment, aquests estan pagant pels pisos on viuen entre 25.000 i 40.000 pessetes al mes. A més, des que van rebre una carta de l'Ajuntament, en què se'ls exigia que abandonessin els pisos, els àrabs no paguen el lloguer.

L'alcalde, Josep Maria Núñez -d'UDC- ha explicat

que l'Ajuntament, en un acte de bona fe, està disposat a pagar 50.000 pessetes a cada família perquè deixi el pis. Núñez diu que per llei, als àrabs no els pertoca ni una sola pesseta. Les famílies àrabs, però, diuen que 50.000 pessetes són insuficients per pagar un trasllat o una fiança.

El fet que els àrabs encara siguin als pisos de Carles Trias impedeix que alguns propietaris puguin cedir els habitatges a l'Ajuntament i rebre a canvi el pis nou. L'Ajuntament va iniciar un procés d'expropiació forçosa d'aquests pisos, que tenen aluminosi, i la Generalitat va construir habitatges nous just al darrere perquè els veïns s'hi traslladessin.

Regreso al Sud-Oest del Besòs

La aluminosis se ceba en uno de los barrios de Barcelona que más ha mejorado

la ronda

EUGENIO MADUEÑO

El Sud-Oest del Besòs es algo más que una localización geográfica. Es el nombre de un barrio que da título a un libro que marcó una época y que escribió el rector de la parroquia, Alfred Matas. Es también un ejemplo de la política de erradicación del barraquismo del alcalde Porcioles y su Patronato Municipal de la Vivienda.

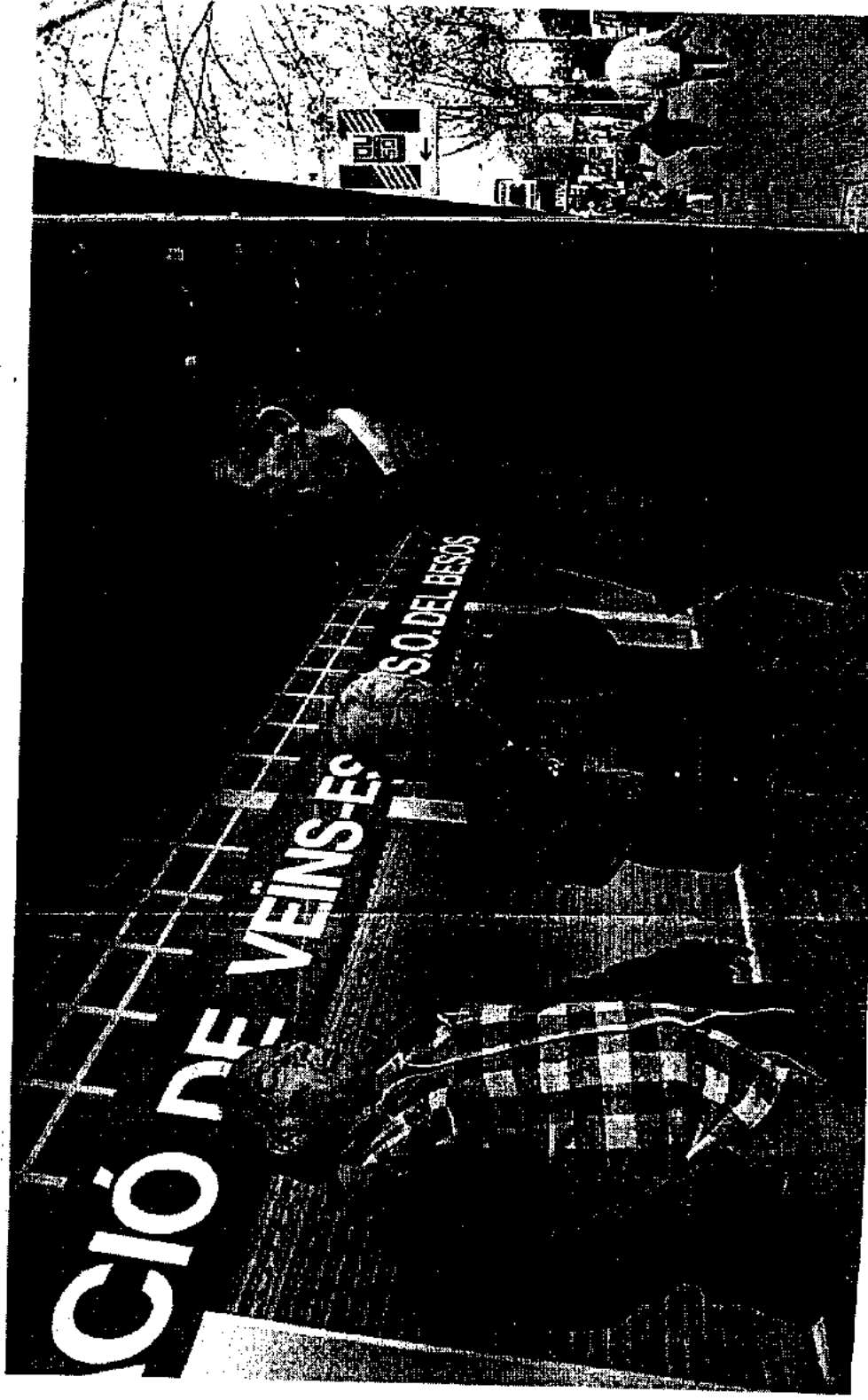
—Es un barrio estúpido, del que yo no me iría aunque tuviera dinero para hacerlo —asegura Narciso Ximénez Rojas, el presidente de la asociación de vecinos.

Así es ahora, en efecto, treinta años después. Un barrio agradable del que la gente no quiere irse. Pero hablábamos del pasado.

—Todos los pasados son malos —suspira, lacónico, Ximénez, a quien todos conocen por su segundo apellido, Rojas.

Porcioles puso la primera piedra en 1959, aunque aquellos eran terrenos cercanos al mar, húmedales con exceso de agua —leo en la revista "Carrer", editada por la Federació d'Associacions de Veïns—. Los primeros bloques se llenaron de barraquistas del Somorrostro. Otros fueron ocupados por funcionarios y guardias civiles destinados en Cataluña.

—Aún quedan por aquí 24 viviendas que son propiedad de la dirección general del Cuerno y que dan pena —apuntilla Rojas, ex

ALELLA

DAVID MARÍN

Uns veïns pressionen l'Ajuntament des de fa un any perquè urbanitzi el carrer Santa Madrona

L'alcalde assegura que «la porta és oberta» si es demostra que és un benefici per al poble

Des de l'abril de l'any passat, un grup de propietaris intenta que es reurbanitzi el carrer Santa Madrona i edificar-hi una filera de cases de planta baixa comercial i primera planta d'habitatges. El portaveu, Josep Cuéllar, sent enganyat per l'equip de govern, ja que dels primers contactes amb l'alcalde va obtenir, segons assegura, una opinió favorable al projecte. De moment, el projecte no s'ha acceptat perquè, segons el consistori, això comportaria una modificació important del pla general. Tot

i això, l'alcalde va dir ahir que la Generalitat podria acceptar-ho si es demostra que és un benefici públic.

Fer créixer el comerç i convertir aquest carrer en el més pròsper d'Alella és l'argument que esgrimeix el portaveu dels promotors, Josep Cuéllar, perquè l'Ajuntament accepti l'edificació d'unes cases en filera a la banda esquerra del carrer Santa Madrona. Es tracta d'un grup d'unes 10 finques, la majoria de les quals es fan servir com a garatges, tot i que una té una edificació

de planta baixa i pis. L'estudi inicial redactat pels promotors preveu una filera de cases de planta baixa i un pis, amb 6'5 metres de façana i 8 metres d'amplada. L'ús seria comercial a les plantes baixes, com a extensió de la plaça de l'Ajuntament, i d'habitatge als primers pisos. Cuéllar afirma que així es recuperaria un carrer cèntric per a l'ús dels ciutadans i de l'activitat econòmica local i es donaria impuls al nucli antic.

Aquesta iniciativa, però, ha topat amb la negativa de la regidoria d'Urbanisme. Un informe de l'àrea assegura que el pla general per al nucli antic no permet edificar dues plantes en aquell costat del carrer, sinó només planta baixa, «per salvaguardar l'estructura tradicional de la zona». Un

informe demanat per l'Ajuntament al novembre a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona ratifica aquest punt. L'any 1986, però, el pla general permetia edificar-hi dues plantes. Els veïns creuen que s'ha fet una interpretació molt restrictiva del pla general i en culpen el regidor d'Urbanisme, Salvador Artés, que viu a la part oposada del carrer i el seu pati és a tocar de les parcel·les afectades. Artés, però, diu que ha volgut mantenir-se al marge de la qüestió, perquè es considera part afectada. L'alcalde, Antoni Caralps, va voler destacar ahir que «la porta és oberta al projecte si es demostra que es tracta d'un benefici general per al poble». Els veïns, però, diuen que se senten «desenganyats» del consistori.

Renovar-se o morir

La característica gairebé comuna a les masies antigues que s'han convertit en llocs de convencions i celebracions és que els seus propietaris no hi viuen -i, per tant, l'estat de l'immoble és de semiabandonament. El cost de manteniment d'aquestes grans i espaioses cases

pairals és elevat i una manera de conservar la masia en bon estat i obtenir uns guanys és transformar-la precisament en un espai per a banquets de luxe o semiluxe. La comarca del Maresme és un lloc on últimament han proliferat molt aquest tipus d'establiment -gràcies en part a l'afluència de clients per les bones connexions

amb Barcelona i Granollers per l'autopista A-19 i la B-40.

A Cabrera de Mar hi ha Villa Bugatti, que ara ja disposa de cuina pròpia. Sant Vicenç de Montalt ofereix un altre d'aquests establiments: a la carretera que va de Sant Vicenç a Arenys de Munt hi ha situada l'antiga masia

de Milans del Bosch que és, des de fa anys, el castell de l'Oliver. Aquest establiment ara ha obert un petit espai del complex per oferir el servei de restaurant diari. A Alella hi ha can Casals i can Llonch, la coneguda casa de les petxines, situada a la carretera que porta a Granollers.

SOCIETAT

URE COMAS

Cau un tros d'un edifici i ja són 26 els serveis dels bombers per sanejar façanes al Maresme

Mataró és la ciutat que ha mobilitzat més els bombers pel mal estat de les façanes

La caiguda d'un tros de façana del centre d'atenció primària de la ronda Prim, a Mataró, torna a posar d'actualitat quin és l'estat dels edificis de la comarca. Enguany, els bombers ja han fet 26 sortides per sanejaments de façana a diferents localitats del Maresme. Entre aquestes, Mataró és la ciutat que més vegades -onze- ha requerit la presència del cos d'emergència. Segons ha explicat el tècnic de l'Ajuntament de Mataró Xavier Comas, el consistori disposa d'un servei de manteniment que controla l'estat dels edificis municipals i, a partir del mes que ve,

signarà un conveni pels habitatges.

El mal estat de la façana del CAP de la ronda Prim ja havia estat detectat des de feia temps. Per aquest motiu, i en espera d'una pròxima rehabilitació, s'havia col·locat una xarxa que servís per aturar la caiguda de pedres. No obstant això, una d'aquestes pedres va aconseguir dilluns a la tarda passar per entremig de la xarxa i va anar a picar contra la vorera. No hi va haver cap dany personal però un parell de cotxes van resultar esquitxats per les restes. L'incident va passar poc després d'un quart de nou del vespre i immediata-

ment una unitat del parc de bombers de Mataró va traslladar-se fins al lloc dels fets per sanejar la façana i deixar-la en condicions segures.

Amb la sortida dels bombers de dilluns al vespre són ja 26 les vegades que aquest cos d'emergència ha hagut de traslladar-se a alguna població del Maresme per garantir la seguretat de la façana d'algun habitatge. En la majoria del casos, onze vegades, les actuacions per sanejament de façana s'han dut a terme a la ciutat de Mataró. A continuació, hi ha Arenys de Mar i Calella, amb 4 casos cadascuna de sanejament de façanes. La resta de municipis, amb dues actuacions cadascun, són Alella, Pineda de Mar i Santa Susanna. Finalment hi ha Mongat, on els bombers només han fet una sortida. Pel que fa als mesos, el gener va ser el mes durant el qual hi va

haver més serveis.

Les revisions a Mataró Tot i que actualment l'Ajuntament ja disposa d'un servei de manteniment que controla l'estat dels edificis municipals, el consistori té previst signar un conveni el mes que ve amb la Generalitat per impulsar la revisió de l'estat dels edificis. Aquest conveni, que beneficiarà els edificis construïts anteriorment a l'any 1960, consisteix en subvencions per a la contractació d'un tècnic que estudiï l'estat de cada edifici, que valori quines han de ser les obres més immediates i que faci un pla de manteniment. Aquesta campanya serà potenciada per l'oficina mixta per a la rehabilitació d'habitatges de l'Ajuntament de Mataró i la Generalitat. Des d'aquesta oficina, explica el tècnic Xavier Comas, s'informarà els interessats i es recolliran les peticions pels estudis.

SOCIETAT

URE COMAS

Cau un tros d'un edifici i ja són 26 els serveis dels bombers per sanejar façanes al Maresme

Mataró és la ciutat que ha mobilitzat més els bombers pel mal estat de les façanes

La caiguda d'un tros de façana del centre d'atenció primària de la ronda Prim, a Mataró, torna a posar d'actualitat quin és l'estat dels edificis de la comarca. Enguany, els bombers ja han fet 26 sortides per sanejaments de façana a diferents localitats del Maresme. Entre aquestes, Mataró és la ciutat que més vegades -onze- ha requerit la presència del cos d'emergència. Segons ha explicat el tècnic de l'Ajuntament de Mataró Xavier Comas, el consistori disposa d'un servei de manteniment que controla l'estat dels edificis municipals i, a partir del mes que ve,

signarà un conveni pels habitatges.

El mal estat de la façana del CAP de la ronda Prim ja havia estat detectat des de feia temps. Per aquest motiu, i en espera d'una pròxima rehabilitació, s'havia col·locat una xarxa que servís per aturar la caiguda de pedres. No obstant això, una d'aquestes pedres va aconseguir dilluns a la tarda passar per entremig de la xarxa i va anar a picar contra la vorera. No hi va haver cap dany personal però un parell de cotxes van resultar esquitxats per les restes. L'incident va passar poc després d'un quart de nou del vespre i immediata-

ment una unitat del parc de bombers de Mataró va traslladar-se fins al lloc dels fets per sanejar la façana i deixar-la en condicions segures.

Amb la sortida dels bombers de dilluns al vespre són ja 26 les vegades que aquest cos d'emergència ha hagut de traslladar-se a alguna població del Maresme per garantir la seguretat de la façana d'algun habitatge. En la majoria del casos, onze vegades, les actuacions per sanejament de façana s'han dut a terme a la ciutat de Mataró. A continuació, hi ha Arenys de Mar i Calella, amb 4 casos cadascuna de sanejament de façanes. La resta de municipis, amb dues actuacions cadascun, són Alella, Pineda de Mar i Santa Susanna. Finalment hi ha Mongat, on els bombers només han fet una sortida. Pel que fa als mesos, el gener va ser el mes durant el qual hi va

haver més serveis.

Les revisions a Mataró Tot i que actualment l'Ajuntament ja disposa d'un servei de manteniment que controla l'estat dels edificis municipals, el consistori té previst signar un conveni el mes que ve amb la Generalitat per impulsar la revisió de l'estat dels edificis. Aquest conveni, que beneficiarà els edificis construïts anteriorment a l'any 1960, consisteix en subvencions per a la contractació d'un tècnic que estudiï l'estat de cada edifici, que valori quines han de ser les obres més immediates i que faci un pla de manteniment. Aquesta campanya serà potenciada per l'oficina mixta per a la rehabilitació d'habitatges de l'Ajuntament de Mataró i la Generalitat. Des d'aquesta oficina, explica el tècnic Xavier Comas, s'informarà els interessats i es recolliran les peticions pels estudis.

SOCIETAT

ANA VILLAVERDE

Els gitanos aprendran a treballar en deixalleries i a professionalitzar la gestió de la ferralla

Les administracions ajuden la comunitat de la riera d'Argentona amb un pla d'inserció laboral

Disset aturats del campament gitano de la riera d'Argentona aprendran a dirigir una empresa de residus, a gestionar deixalleries, a restaurar mobles antics i a explotar empresarialment la ferralla que recullen. La Diputació aportarà 972.000 pessetes per instruir les persones incloses en el programa de reallotjament. Alguns gitanos treballen ja a l'empresa Arca del Maresme, que va néixer com a cooperativa de reinserció i promoció laboral i es dedica a la recollida i reciclatge de mobles, roba i olis d'alguns municipis del sud de la comarca gràcies a de col·laboració amb els

ajuntaments.

El conseller comarcal Fede Moraleda (IC-EV) ha informat a El Punt que les quatre subvencions que el Consell Comarcal del Maresme va demanar a la Diputació de Barcelona per al programa de reinserció laboral dels desocupats del campament gitano de la riera d'Argentona han estat concedides. El 28 de febrer, el Consell va adreçar-se a la Diputació perquè col·laborés en un projecte laboral inclòs en el programa de reallotjament dels gitanos -en el qual participen els ajuntaments de Mataró i Cabrera, el Consell i el Departament de Benestar Social. L'esmentat projecte té una

estreta relació amb l'Arca del Maresme, ja que aquesta empresa es va constituir amb la idea d'integrar al món laboral algunes de les persones del programa de reallotjament. L'any passat, l'Arca es va constituir com a societat limitada i actualment fa la recollida de mobles i olis usats a diferents llocs del Baix Maresme.

La Diputació acaba d'aprovar la concessió d'1.498.000 pessetes per fer un curset de restauració de mobles antics, 1.498.000 pessetes més per a un curset de coneixement i gestió de les deixalleries, 625.000 pessetes per orientar els aturats en l'explotació de la ferralla i 1.350.000 pessetes més per al projecte d'associació i creació d'un nucli productiu -l'Arca-. Fede Moraleda i Josep Isern (CiU), com a responsable de Promoció Econòmica del Consell, estan molt satisfets que s'ajudi una comunitat desfavorida laboral-

ment. «Hi participaran 17 o 18 aturats de les 24 famílies incloses en el programa del campament gitano. Això ens facilita complementar el tema del reallotjament amb un pla d'inserció laboral», ha assenyalat Moraleda. I Josep Isern ha afegit: «És una bona manera d'ajudar un col·lectiu que forma part d'una borsa d'aturats que és molt difícil eliminar. És important que se'ls donin eines i elements perquè puguin tenir una ocupació més o menys estable i un mitjà de vida.»

Segons Moraleda, l'Arca del Maresme ha treballat fins ara amb alguns ajuntaments del Baix Maresme i durant l'any que ve està previst que la seva tasca s'ampliï al nord de la comarca. El conseller comarcal d'IC, que dirigeix l'àrea de Cooperació Social, està satisfet de la resposta que estan donant la majoria de consistoris a la iniciativa.

SOCIETAT

Només un de cada sis arrendadors consultats pel Consell han acceptat llogar un pis a gitanos

Calculen que en dos mesos s'haurà acabat el reallotjament de les famílies de la riera d'Argentona.

ANA VILLAVERDE

El campament gitano de la riera d'Argentona està a punt de desaparèixer. La comissió encarregada del pla de reallotjament de les famílies calcula que d'aquí a dos mesos hauran acabat de trobar pis de lloguer a tots els individus implicats en el programa. El Consell Comarcal del Maresme i l'Ajuntament de Cabrera van de reallotjar encara 11 famílies -6 d'elles ja estan en tràmits. Albert Batlle, representant del Consell a la comissió, admet que el programa ha topat amb alguns impediments socials: només 1 de cada 6 arren-

dadors amb què han contactat ha acceptat llogar un habitatge als gitanos.

L'Ajuntament de Mataró va ser el primer que va trobar allotjament a les famílies incloses en el programa de la riera d'Argentona. L'Ajuntament de Cabrera i el Consell, en canvi, van més endarrerits. L'1 de juny ja tenien habitatge 29 de les 40 famílies que formen part del programa. La tasca de la comissió va començar per detectar els 15 nuclis familiars del campament que ja havien tingut un pis i que l'havien perdut per diferents motius: abandonament, incompliment dels paga-

ments, etc. Després de recuperar els arrendaments, la comissió ha trobat pis per a 14 famílies més.

En aquests moments, l'Ajuntament de Cabrera està en tràmits de trobar dos pisos i el Consell, 5 més. Només quatre de les famílies gitanes no han iniciat el paperam per sortir del campament immediatament. Albert Batlle (CiU) va manifestar dilluns en una roda de premsa que «d'aquí a dos mesos això s'haurà resolt». Batlle, acompanyat pel conseller comarcal de Cooperació Social, Fede Moraleda (IC-EV), no va negar

haver topat amb entrebancs en el programa. «Ens hem trobat amb dificultats perquè el mercat de lloguer és complicat. Hem perdut molts habitatges perquè els propietaris ens han posat més d'una excusa quan els hem dit que érem del programa de reallotjament dels gitanos. De cada sis o set habitatges amb què hem contactat, només un acabava acceptant», va dir.

Per altra banda, Fede Moraleda va fer un balanç de la tasca realitzada des de l'Arca del Maresme, una empresa impulsada com a projecte laboral de reinserció estretament vinculada al programa de la riera d'Argentona. L'Arca té un pressupost de 50.200.000 pessetes per al 1998 i dona feina a 19 persones -7 del campament gitano.

PREMIÀ DE MAR

CATI MORELL

Els veïns del barri antic es comencen a moure per rehabilitar els seus habitatges

Es van informar sobre ajuts econòmics

Gairebé un centenar de veïns del nucli antic de Premià de Mar es van trobar ahir al matí amb tècnics de la Direcció General d'Actuacions Concertades, Arquitectura i Habitatge, per informar-se dels ajuts i subvencions que facilita l'administració pública per a la rehabilitació d'habitatges i façanes.

La reunió s'inclou en el programa de la primera setmana cultural i festiva de l'associació de veïns del nucli antic de Premià de Mar.

Els veïns del barri antic de Premià de Mar es van trobar ahir al matí al vestíbul

del Centre l'Amistat per informar-se dels ajuts i facilitats que dona l'administració pública per a la rehabilitació de façanes i habitatges. Els organitzadors, l'associació de veïns del nucli antic, van incloure el col·loqui en el programa de la primera setmana cultural i festiva del barri i van intentar atendre tots els casos dels veïns interessats a trobar un ajut abans de fer les obres. Els tècnics van recomanar sobretot que els ajuts es demanin abans de començar cap tipus d'obres, ja que d'una altra manera

els veïns es podrien quedar sense la possibilitat de tenir cap tipus de subvenció o préstec.

Un dels aspectes que van destacar els tècnics és que els ajuts es designen en funció de les necessitats de cada habitatge. I que els habitatges que han superat els 20 anys des del moment de la seva construcció i que pateixen patologies estructurals són els que reben més ajuts del Centre Tècnic de Rehabilitació de la Generalitat. En alguns d'aquests casos la subvenció pot arribar a cobrir el 50% de

les despeses en funció dels ingressos familiars, però també acostuma a limitar-se aquesta subvenció a habitatges plurifamiliars de més de sis habitatges. En tot cas, els tècnics van recomanar als veïns propietaris d'habitatges que pateixin patologies estructurals sol·licitin a la Generalitat un dictamen tècnic que pot ser gratuït.

De tota manera, la majoria de casos de rehabilitació no són a causa de patologies estructurals sinó per manteniment de l'habitatge i, els problemes derivats de la humitat són els més trobats. Per això, els tècnics van recomanar als veïns del barri antic que busquin la millor solució, mitjançant préstecs o subvencions, però que ho facin.

VILASSAR DE MAR

LAURA JUANOLA

Comencen a enderrocar els pisos de Carles Trias, set anys després de trobar-hi aluminosi

Les obres de demolició s'inicien entre avui i demà i acabaran a final d'any

Set anys després que es va detectar aluminosi als pisos de la plaça Carles Trias de Vilassar de Mar comencen a enderrocar-los. Avui han de començar a tancar la plaça, i entre avui mateix i demà s'iniciaran les obres d'esfondrament. Després aniran a terra el bloc de pisos de la part de dalt de la plaça i posteriorment el de baix. Les obres d'ensorrament acabaran a final d'any, i mentre durin es col·locarà un tendal als pisos nous que s'han construït darrere la plaça per evitar que hi entri pols. La demolició implicarà canvis de circulació i, a més, temporalment, es perdran places d'aparcament.

Les obres que comencen avui culminen un procés llarg que va començar l'any 1991, quan un paleta va adonar-se de la

presència de ciment aluminós als pisos de Carles Trias. Un any més tard, es va decidir substituir els pisos amb aluminosi de Carles Trias per uns altres de nous. Es van construir 204 habitatges nous i els veïns es van traslladar als pisos que la Generalitat ha construït just al darrere. Els veïns han pogut comprar els pisos amb una subvenció del 40%. Tot i que així explicat fa la impressió que el procés ha estat ràpid, han hagut de passar set anys per posar d'acord tots els veïns i complir tots els tràmits burocràtics.

Ara, el llarg procés acaba i els pisos amb aluminosi i la plaça tenen les hores comptades. L'empresa que s'encarrega de l'enderrocament és la mateixa que va esmicolar el camp de Sarrià. El primer que farà l'empresa serà tirar a

terra la plaça. Després continuarà amb el bloc de pisos més pròxim al cementiri. I per acabar enderrocarà el segon bloc de pisos, on la Societat Municipal de Promocions Urbanes construirà 24 habitatges a preu taxat.

Els pisos no aniran a terra de cop i volta. Primer, s'enderrocaran una o dues plantes a mà. Després, amb una grua, s'aniran donant cops al bloc perquè vagi caiguent. El bloc propietat de l'Ajuntament, que és on es faran els habitatges socials, patirà un procés de deconstrucció. Això vol dir que abans d'enderrocar-lo hi haurà diferents contenidors on s'abocarà la fusta, les persianes, la roba i tot el material reciclable. Les runes dels dos blocs de pisos aniran a parar a l'abocador de Cabrera.

En una reunió que ahir van mantenir l'alcalde de Vilassar, Josep Maria Núñez -UDC-, amb regidors de l'Ajuntament i responsables de l'empresa que farà la demolició conjuntament amb representants dels veïns es va acordar que s'instal·larà als pisos nous construïts per la Ge-

neralitat un tendal per evitar que hi entri la pols. Tot i això, l'empresa que farà la demolició ja ha advertit que és inevitable que entri una mica de pols als pisos.

El primer pas d'una nova etapa

Les obres a la plaça de Carles Trias suposaran una pèrdua temporal de places d'aparcament de la zona i restriccions en la circulació. Aproximadament entre les vuit del matí i les vuit del vespre, no es podrà aparcar a la zona dels voltants de la plaça. Es tracta d'una mesura de seguretat per limitar al màxim els perills potencials que pot comportar una obra d'aquestes característiques. Mentre durin els treballs, la plaça estarà envoltada d'una tanca perquè ningú hi pugui accedir.

Les obres hauran acabat a final d'any i suposaran el primer pas per canviar la fesomia d'un espai tradicionalment degradat de Vilassar de Mar. La zona millorarà considerablement quan s'hagin fet els pisos nous de preu taxat i una nova plaça, que substituirà l'actual.

Vilassar de Mar suprimeix l'aluminosi

L'enderroc dels pisos amb aluminosi de la plaça Carles Trias de Vilassar de Mar culmina una història que va començar fa set anys, quan un paleta va descobrir la patologia estructural. La història d'aquests pisos, on viu un sector important de la classe immigrant de Vilassar, és com un conte de suor i llàgrimes. L'Ajuntament i els veïns han hagut d'esforçar-se molt. El més

senzill hauria estat rehabilitar els pisos, però l'Ajuntament va optar per enderrocar-los i que la Generalitat en fes de nous. Una via molt més difícil que ha reportat al consistori molts problemes, entre d'altres els causats per un grup de veïns que asseguraven que darrere l'operació hi havia intents especulatiu. Els veïns també han hagut de fer sacrificis, ja que alguns tenen dificultats per

pagar cada mes la hipoteca de l'habitatge. A canvi, però, estan contents de la solució i reconeixen obertament que ha millorat la seva qualitat de vida. Així ho van demostrar aquest estiu quan van fer un sopar de germanor al carrer. Ara, durant tres mesos, els veïns hauran de suportar les obres d'enderroc dels seus pisos antics. Després, aquesta plaça, fins ara molt deixada, experimentarà una transformació radical. A la

plaça s'hi construiran pisos nous de preu taxat i s'hi farà una zona de lleure, que donarà sortida als veïns d'aquesta zona i deixarà desfasat el nom del barri on hi ha la plaça: El Barato.

Amb aquesta operació, a la qual tots els grups polítics han donat suport i que ha acabat per prestigiar el govern municipal, acaba un malson per als veïns i Vilassar de Mar veu dignificada la seva imatge.

PREMIÀ DE MAR

LAURA JUANOLA

Les obres de rehabilitació dels pisos del carrer de Núria porten un any i mig de retard

Els pisos tenen una patologia «preocupant» i estan en condicions mínimes de seguretat i salubritat

PREMIÀ DE MAR

P Les obres dels blocs de pisos números 11 i 13 del carrer de Núria encara no estan fetes. Les obres de rehabilitació d'aquests blocs de pisos fa temps que s'arrossequen. Fa dos anys, els veïns van convocar una reunió per tirar endavant les obres. Posteriorment, l'abril de 1997, l'Ajuntament va donar dos mesos als veïns perquè

comencessin a reformar els pisos. Ara, vint mesos després, les obres encara han de començar. L'alcaldeessa, Maria Jesús Fanego -PSC-, ha explicat que l'Ajuntament subvencionarà les obres a dos veïns que tenen dificultats per assumir les reformes necessàries.

Les obres de rehabilitació que s'han de fer als pisos

del carrer de Núria, que pateixen una patologia estructural qualificada de «preocupant» pels mateixos arquitectes, porten molt retard. Aquests pisos, que tenen problemes d'humiditat, estan en les condicions mínimes de seguretat i de salubritat. El desembre de 1996 els veïns convocaven una reunió per tirar endavant aquestes obres absolutament imprescindibles. Tècnics de la Generalitat van fer llavors un projecte de reforma dels pisos, acompanyat d'un pressupost que ascendeix a 127 milions de pessetes. La Generalitat està disposada a subvencionar el 50% de la

reforma pendent i a concedir crèdits tots als veïns.

L'abril de 1997, l'Ajuntament va enviar una carta als veïns en què els donava dos mesos perquè comencessin les obres de rehabilitació dels blocs de pisos. A la carta s'assegurava que si no començaven les obres de manera immediata, l'Ajuntament les faria i després passaria la factura als veïns, cosa que no ha fet. L'Ajuntament volia evitar que les discussions entre els veïns, una minoria dels quals no vol tirar endavant la rehabilitació, ajornessin l'obra, tal com ha acabat passant.

EL PLA DE REALLOTJAMENT

ANA VILLAVERDE

Els gitanos deixen de viure a la riera d'Argentona després de més de 30 anys

Les famílies han estat real·lotjades en 27 pisos de lloguer i ara només van al campament a treballar amb ferralla

Totes les famílies que des de fa més de 30 anys vivien al campament gitano de la riera d'Argentona ja han estat real·lotjades. Les més de quaranta barraques que hi havia al marge dret de la riera han anat a terra en els últims tres anys i ahir van començar a treballar les àquines aplanadores per deixar els terrenys polits. L'única vinculació que les famílies conserven amb el campament és la ferralla, que emmagatzemen provisionalment allà mentre les administracions busquen un lloc definitiu on se'ls permeti professionalitzar aquesta activitat. El pla que el Consell Comarcal i els Ajuntaments de Mataró i Cabrera tiren endavant des del juny de 1996 per ajudar la comunitat continua en marxa ara amb el programa de seguiment i inserció sociolaboral.

Un parell de persones traïen ahir a la tarda unes piles de ferralla a la riera d'Argentona i mitja dotzena més xerraven en el solar on abans havien estat les seves barraques. Estan contents per haver deixat de viure a la riera i així ho van manifestar a El Punt, però van advertir que continuaran anant-hi perquè allà tenen el seus

«modus vivendi». La majoria de les famílies que han estat real·lotjades en pisos de les rodalies treballen en la gestió de la ferralla, que abans emmagatzemaven al costat de les barraques. Ara cadascú té una parcel·la numerada on amuntega els ferros, les rentadores i neveres velles i la resta de trastos que després aniran a vendre. «Si no ens deixen tenir enlloc la ferralla i no ens guanyem la vida haurem de tornar a viure al campament, perquè no podem pagar les factures», van repetir en diverses ocasions. No es van voler deixar fotografiar perquè encara desconfien dels periodistes i tenen al cap tots els conflictes que han patit amb alguns països amb els que després han anat a conïure.

Quaranta famílies gitanes han marxat del campament des de l'estiu del 1996, poc després que signessin un conveni de col·laboració l'Ajuntament de Mataró, l'Ajuntament de Cabrera i el Consell Comarcal. Durant molts anys aquests gitanos han viscut en unes condicions sanitàries molt dolentes i amb el risc de rierada. Les administracions han adquirit per a ells 27 habi-

tatges i han real·lotjat 37 famílies. L'empresa de la Generalitat Adigsa ha trobat 19 pisos, l'Ajuntament de Mataró 6, el de Cabrera de Mar 2 i el Consell 2 més. A la riera hi havia persones a les quals no se'ls ha hagut de buscar pis perquè ja l'havien tingut alguna vegada i l'havien perdut per no haver pagat el lloguer. A aquests, se'ls ha ajudat a recuperar l'habitatge i a intentar gestionar millor els comptes de la llar.

La recerca dels 27 habitatges -distribuïts per diversos municipis- no ha estat exempta de dificultats: durant el 1997 hi van haver dos fortes polèmiques a Mataró perquè alguns veïns s'oposaven a que s'instal·lessin al bloc un parell de famílies gitanes. Però un cop superats aquest conflictes i, amb el suport d'un equip de professionals que han treballat dia a dia al campament, el pla de real·lotjament acaba de finalitzar. El conseller comarcal Albert Batlle (CiU), que va ser un dels que va signar el conveni per tirar endavant el pla de real·lotjament, va confirmar ahir que la presència de les excavadores i apisonadores al campament és «el punt i

seguit» del programa. L'expressió de Batlle es refereix al fet que continua en marxa el tutelatge de les administracions sobre les famílies en una mena de programa de seguiment sociolaboral. De fet, en els últims tres anys s'han anat desenvolupant activitats complementàries de suport a les famílies.

Les tres administracions els han ajudat a treure's el carnet de conduir, a millorar la gestió de la ferralla i a aprendre a portar al dia els comptes dels pisos que els eren cedits en lloguer de baix preu. Alguns dels gitanos participen en el projecte Arca del Maresme, que es dedica a la recollida de trastos vells i mobles. L'Arca va començar com una petita cooperativa i ara ja té delegada la recollida dels trastos de la capital del Maresme.

L'Ajuntament de Mataró va acabar a mitjan de l'any passat de real·lotjar les famílies que tenia compromeses. La regidora de Serveis Socials, Paquiona Floriach (PSC), va començar a dir llavors que el següent compromís que l'Ajuntament adquiriria era el de buscar uns terrenys adequats per emmagatzemar la ferralla. Floriach va estendre el repte a la resta d'administracions. Es tracta de legalitzar a poc a poc una activitat econòmica, que la llei no permet desenvolupar ni en el marge ni en la llera de la riera.

OPINIÓ

ALBERT MANENT

El Maresme: una comarca residencial o suburbial?

L'encariment dels pisos, el tràfic als carrers, la contaminació, els problemes del transport públic, que tanmateix ha millorat, i un cert clima de crispació i d'acceleració del temps han fet perdre a Barcelona 250.000 habitants en una vintena d'anys. No tot són baixes demogràfiques sinó que una gran part han migrat a comarques veïnes on els pulmons respiren un aire més pur i els ulls no topen amb la boirina contaminadora sinó amb uns boscos, uns conreus o un cel que sovint no es veu a Barcelona.

El Maresme ha estat probablement el principal focus d'atracció d'aquesta corrua de «fugitius» barcelonins. Alguns ja hi tenien un segon habitatge que han convertit en primer i definitiu. Una bona part, però, continua treballant a Barcelona o rodalia i amb un bon servei del tren o amb el cotxe, que també pateix embussos fora de la gran urbs, va i ve i el seu racó del Maresme és un dormitori, amb l'escreix de la tranquil·litat del cap de setmana.

Aquest fet ha creat un impacte excessiu i nociu damunt molts pobles del Maresme que no sempre han sabut frenar les urbanitzacions, mig anàrquiques, ni crear àrees noves que siguin harmòniques amb el poble antic i així s'han produït lamentables separacions entre els habitants tradicionals i els nous, que s'han integrat al poble on viuen d'una manera irregular o senzilla-

ment no s'hi han integrat. I ja en el franquisme alguns ajuntaments van permetre la construcció d'horribles blocs, sense cap jardí ni eixida, en llocs centrals dels pobles i van crear allò que un urbanista anomenava «errors monumentals». Premià de Mar n'és un exemple execrable, o les torres de Montgat. I els municipis no es van preocupar de deixar un espai entre poble i poble i s'ha produït aquell horrible continu de construccions, per exemple, entre Pineda i Caiella, quan allò que calia era separar pobles amb uns terrenys agrícoles o un parc.

Les gran amenaces

La densitat de construccions i de població és una de les grans amenaces del Maresme. Sortosament hem llegit fa poc dues bones notícies: a Caiella enderroquen dos hotels de fa trenta o més anys i a Mataró han decidit reservar en ferm més de 400 hectàrees de zona agrícola. I acabo de llegir un bon treball de Feliu Novell i Marta Portillo, L'agricultura a Vilassar de Mar, on expliquen l'evolució i la baixa i ara sembla que el manteniment dels conreus en una població on no s'hauria de permetre tocar res en zona agrícola o erma, però recuperable com a conreu. Aquest és un dels grans reptes per a la qualitat de vida del Maresme del qual no tots els ajuntaments ni els habitants són conscients. Com em plauria que al meu poble, Premià de Dalt, es poguessin rehabilitar agrí-

colament les grans planes ermes de ca la Tecla Sala i Can Borbon! Confesso que desconec com es troben qualificades en els plans municipals. En aquest sentit, trobo suïcida que no s'hagi pensat en la reutilització dels pous i les mines, abandonats en tants pobles. És una despesa i un crim ecològic que hàgim de regar jardins privats i parcs públics amb aigua del Ter i del Ròdan quan tenim capes freàtiques xopes d'aigua que ningú no utilitza. És modèlic el cas d'una companyia privada de Vilassar de Mar que explota, encara, quatre mines i dona aigua potable a part del poble.

Ara es torna a plantar vinya a la zona de muntanya i també del pla. Bon senyal. Però les administracions i els ajuntaments haurien de subvencionar modestament els qui viuen en masies de sempre o els anomenats neorurals que s'hi instal·len. És una despesa molt inferior a la de mossos d'esquadra, per vigilar muntanyes, etc. i, combinats amb els de la Defensa Forestal, la gent que resideix a muntanya són la millor garantia per ajudar a frenar incendis. L'oasi de la casa i els conreus de Can Riera de Sant Mateu són un exemple paradigmàtic. En aquest sentit trobo intolerable que hi hagi tantes zones cremades que no s'han repoblat amb l'alzina, que és l'arbre tradicional, que el pi va anar bandejant. M'expliquen que a Teià replanten cada any i cal felicitar-los.

Conservar símbols dels pobles és important, des de les xemeneies de les bòbiles (quantes han anat a terra!) fins als arbres monumentals o les façanes de cases nobles, modermistes, etc. I també vetllar per les dels americans i fins i tot per les cases humils de poble que els ajuntaments tendeixen només a conservar en carrers sencers. Vetllar perquè no s'imposi l'arquitectura de mal gust deu ésser difícil, però no impossible. I un punt clau són les cotes de construcció permeses. Hi ha algun petit poble, que no vull anomenar, que permet construir arreu. I trobo que les noves cases que puguen a Montcabrer amunt són un signe molt alarmant. Cal tallar en sec les especulacions i defensar també les cornises de les serres. Bons camins rurals, fonts endreçades, pagesies acollidores, valls espesseïdes d'arbres, però també d'ocells, esquiroles, conills i rapinyaires nocturns són un esquer turístic que no se sap explotar. Caldria també reintroduir-hi espècies extingides o noves, com per exemple cabiroles. Si el Maresme no es reequilibra es convertirà en una comarca mig suburbial i mig residencial, o sigui, un alguabarreig absurd i despersonalitzador.

La carretera i el tren

Hi ha finalment dues vies que travessen el Maresme i frenen la revaloració de les platges i del mar. Em refereixo a la carretera N-II, que potser podria fer-se paral·lela a l'autopista. És una qüestió de molt de pressupost (europeu?). Quant a la via del tren, fer-la subterrània em sembla un somni per les des-

peses bilionàries que comporta, però sempre és bo tenir una utopia per dur a terme, mentre es reequilibra el territori, augmenta la qualitat de vida i s'evita,	lluitant contra l'excés de població i de fúria constructora, que el Maresme arribi a matar la gallina dels ous d'or. L'autor reflexiona en	aquest article sobre el creixement demogràfic i urbanístic que viu la comarca del Maresme. Albert Manent, que és assessor especialista en	temes històrics i culturals, lamenta que algunes poblacions no hagin sabut aturar la proliferació d'urbanitzacions «anàrquiques».
---	--	---	---

SANT POL DE MAR**L'Ajuntament
s'implica per
arreglar els pisos
esquerdat**

SANT POL DE MAR

L'Ajuntament s'implica per arreglar els pisos esquerdat

L'alcalde de Sant Pol, Francesc Pomés, va visitar el bloc de pisos esquerdat del carrer Doctor Furest, al capdavant del passeig marítim, per mirar d'arribar a un acord que solucionés el conflicte entre els afectats i la constructora que fa el bloc del costat. Un dels propietaris va guiar l'alcalde, que

anava acompanyat de l'arquitecte municipal i l'advocada de l'Ajuntament, per mostrar-li els desperfectes que la construcció d'un bloc de pisos veïns ha provocat al seu habitatge. Pomés es va comprometre a arbitrar entre les dues parts per arribar a una entesa, per la qual cosa l'Ajuntament també

ecarregarà un informe als seus tècnics per verificar si les obres són la veritable causa de les esquerdes de les parets. Des de gener els 19 propietaris del bloc, que està situat al carrer Doctor Furest 30, no poden viure als seus pisos perquè es van haver d'apuntalar a causa de les esquerdes. M.S.

MATARÓ

DAVID MARÍN

Milà diu als veïns de Vista Alegre que no s'obligarà ningú a tirar la casa a terra

Qui vulgui acollir-se al pla disposarà d'habitatgesocial mentre s'aixeca el nou edifici

DAVID MARÍN

El regidor de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró, Salvador Milà (IC-V), va explicar dilluns al vespre als veïns de Vista Alegre que cap casa no corre perill d'enderroc. Ho ha fet després de l'alarma que ha recorregut el barri durant les darreres setmanes relativa a l'enderroc de cases afectades per un pla de reforma que ha fet l'Ajuntament. Milà ha volgut deixar clar que el pla s'aplicarà quan els veïns vulguin. També ha anunciat que l'Ajuntament reservarà habitatges socials perquè els que decideixin beneficiar-se del pla no hagin de canviar de barri mentre s'aixeca el nou habitatge. No s'obligarà ningú a marxar de casa ni s'enderrocarà cap edifici. Milà va ser contundent anar dilluns a la seu de l'associació de veïns de Vista

Alegre. Hi va anar acompanyat de la regidora d'Acció Ciutadana, Quitèria Guirao, i de l'arquitecta municipal Montse Hosta, encarregada de donar les explicacions més tècniques als afectats. El regidor va ser contundent a l'hora de tranquil·litzar els veïns i es va comprometre a posar per escrit les garanties que, en nom de l'Ajuntament, es donen als afectats del Pla Especial de Millora Urbana (PEMU) de Vista Alegre.

La garantia més important és que «no s'expropiarà ni s'obligarà a edificar a ningú». Segons va explicar ahir Milà, el pla es dividirà en unitats d'actuació concretes, i aquestes només s'executaran quan el propietari vulgui. «No se'ls obligarà. La reparcel·lació del pla serà vigent quan els propietaris vulguin».

Mentrestant, Milà també ha garantit que es podran fer petites obres de reforma de les cases actuals. Alguns veïns tenien por que l'Ajuntament no els deixés fer cap obra en espera de la degradació de les cases, per així forçar l'enderroc. Milà ho ha desmentit: «Les normes d'edificació del pla només s'aplicaran quan es vulgui fer una reforma integral de l'edifici. Mentrestant, es poden fer tota mena d'obres de millora amb normalitat.»

Una tercera garantia de Milà als veïns és que, quan algú decideixi tirar endavant amb la reforma que diu el pla, disposarà de vivenda al barri durant el temps que hi hagi entre l'enderroc de la casa actual i la construcció del nou edifici adaptat al que diu el pla. L'Ajuntament ha projectat un edifici de vivendes socials al barri, i algunes es reservaran per a aquesta actuació.

Milà també ha subratllat que la supressió de parcel·les afectes poques parcel·les, la majoria situades a llevant del carrer Vista Alegre, i que la glo-

balitat de la reforma suposa un benefici pels veïns afectats, ja que el PEMU preveu una major edificabilitat que l'existent actualment. El PEMU de Vista Alegre, aprovat inicialment pel ple municipal de maig, es troba encara en fase de tramitació per part de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, de la Generalitat, i després haurà de rebre l'aprovació definitiva del consistori. Preveu la reparcel·lació dels terrenys que donen al carrer Vista Alegre i afecta sobretot a les parcel·les que no donen al carrer excepte per un estret pas-sadis.

Salvador Milà ha anunciat que enviarà per carta aquestes garanties a cada un dels veïns. Igualment, ha anunciat que el període d'exposició pública del projecte es prorroga fins el 2 de setembre i s'ha posat a disposició dels veïns que ho sol·licitin tota la informació dels tècnics d'Urbanisme, amb reunions personals dels veïns afectats i els serveis municipals. A l'acte informatiu de dilluns hi eren gairebé tots els afectats.

Els veïns d'una urbanització d'Alella pateixen greus problemes de subministrament d'aigua

PROBLEMES D'AIGUA A L'ESTIU

URE COMAS

Els veïns del barri de la Sarota, a Alella, denuncien greus deficiències en el subministrament d'aigua en aquesta urbanització. Durant anys, i sobretot durant el període estival, les famílies que viuen en les cases situades al capdamunt de la via Gandesa i carrers adjacents expliquen que poden arribar a estar dies sencers sense aigua. Com més amunt és l'habitatge, més dificultats tenen per rebre aigua i això, sobretot, passa els caps de setmana. L'Ajuntament diu que treballa per solucionar aquest problema mentre no estigui en funcionament el dipòsit d'aigua que s'està construint al Mascoll.

Els veïns de l'avinguda Gandesa expliquen que aquesta situació s'arrossega des de fa anys i que després d'expressar individualment el seu malestar al consistori han decidit ajuntar-se per tenir més força en les seves reclamacions. Els veïns de l'avinguda Gandesa i els dels carrers adjacents asseguren que durant l'any, però sobretot a l'estiu, pateixen greus problemes de manca d'aigua. Els habitants de les set cases situades al capdamunt d'aquests carrers són els que més aviat es queden sense aigua -poden estar dies sencers sense subministrament-. Ara bé, els caps de setmana, quan les cases estan totes plenes, el problema de l'ai-

gua s'estén i són més les famílies que, o es queden sense aigua, o en tenen un subministrament deficitari. En total, els veïns asseguren que són una cinquantena de famílies les que resulten afectades. Segons ells, entenen que el problema és conseqüència d'una mala planificació del consistori perquè a la zona cada cop s'ha construït més, s'hi han traslladat més famílies però no s'ha millorat la infraestructura.

Per resoldre de manera puntual aquesta situació, en diverses ocasions un camió cisterna carregat d'aigua s'ha traslladat fins a la urbanització perquè els veïns, carregats amb galledes, recollissin l'aigua.

La regidora d'Obres Públiques de l'Ajuntament d'Alella, Carme Tort, és conscient de la situació que viuen els veïns de la Sarota i, per aquest motiu, insisteix que l'Ajuntament està treballant molt per poder solucionar el problema en espera que entri en funcionament el nou dipòsit de 2000 m que es construeix al Mas Coll i que, segons explica, funcionarà l'any que ve. «És absolutament imprescindible que els veïns tinguin tota la informació tècnica sobre el problema», va declarar ahir Tort, després d'anunciar per aquest dijous una segona reunió entre els veïns, l'alcalde i el tècnic municipal, en què es presentaran els plànols de la zona. «A partir d'un coneixement real del problema podrem parlar de les solucions», hi va afegir Tort. Segons va in-

dicar la regidora d'Obres Públiques, el conflicte és conseqüència del fet que el proveïment d'aigua en aquest barri és diferent del de la resta d'Alella: es fa mitjançant una font de cabal d'aigua menor.

D'altra banda, resulta que a principi de mes, una urbanització d'Alella i dues de Teià es van quedar sense aigua a conseqüència d'una avaria a les instal·lacions que té a Dosrius la companyia Aigües Ter Llobregat.

s d'arrossegament tornen a sortir a mar complint els nous horaris

E.F

La flota d'arrossegament va tornar a la mar ahir amb tota normalitat, després que dilluns alguns barques es van quedar a port per protestar pel canvi d'horaris que ha establert la Generalitat. Les embarcacions del port d'Arenys i de Mataró van sortir ahir complint la normativa, que estipula l'horari de sortida una hora més tard, a les set del matí. Els armadors que van decidir seguir l'aturada que es va acordar a cinc ports de les comarques de Barcelona i Girona, van lamentar que el seguiment no hagués estat massiu per fer més pressió davant de l'administració. Els pescadors es queixen perquè el canvi d'horaris l'han d'establir les confraries i en aquesta ocasió ha estat l'administració. Tot i això, per no incomplir l'ordre dictada per la conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i evitar que els multessin van decidir tornar a sortir. La Federació Provincial de Confraries de Pescadors de Barcelona han presentat el recurs contenciós

administratiu al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i esperen que el procés judicial els doni la raó i que l'ordre s'anul·li. L'ordre va agafar per sorpresa el sector ja que, segons va manifestar el patró major de les confraries de Barcelona, Antonio Marzoa, no es va consultar el canvi d'hores amb tots els ports. Al port de Barcelona, les barques continuaven sortint a les sis del matí, incomplint l'ordre.

ARENYS DE MUNT

La breda de la riera porta la Principal de la Bisbal per celebrar els vint anys

La breda de la riera celebra que fa vint anys que es va poder tornar a fer la festa al carrer després de la dictadura franquista. Per celebrar-ho, els organitzadors porten l'orquestra Principal de la Bisbal, que fa anys ja actuava en la festa del veïnat. Amb motiu dels vint anys també es farà una projecció de diapositives de les bredes passades.

Es preveu que participin en la festa el mig miler de persones que ja van ser-hi l'any passat. Un dels organitzadors, Miquel Verdura, va explicar que per motius d'espai no es pot créixer més. Els actes es faran a la riera, des del tram de la residència fins a la font. La breda comença aquest divendres amb l'enramada, en què els veïns ajuden a engalanar la riera. Dissabte a la tarda es farà el concurs de dibuix, la xocolatada i la festa de l'escuma. Els actors del grup de teatre els Eskakejats faran el pregó a les deu de la nit. Diumenge la Principal de la Bisbal oferirà la ballada de sardanes, el concert de tarda i el ball de

nit, mentre es fa el sopar a la riera. E.F.
entre escola i empresa a través de proporcionar un suport tecnològic a les empreses de la comarca en dos grans àmbits: la formació contínua i la transferència constant de tecnologia. L'aportació

d'una entitat com Caixa Laietana és bàsica, perquè reforça els lligams amb el món privat. Dels cinc milions que s'han invertit en la creació d'aquest òrgan, dos els ha donat l'entitat d'estalvis. La fundació busca obrir-se a les insti-

tucions, entitats, empreses i ciutadans que «vulguin contribuir a situar la ciutat de Mataró en el millor lloc possible davant la societat de la informació i del coneixement». D'altra banda, la lectura que es fa des de l'Ajunta-

ment de Mataró de la fundació és que, entre altres punts favorables, hi ha el de l'agilitació dels tràmits que actualment s'arrosseguen per la burocràcia administrativa. Tot són avantatges per la nova figura jurídica.

**Cau un fragment de
façana d'un
habitatge del carrer
Galió sense causar
danys materials ni
personals**

Reus Un fragment de
façana d'un habitatge

del carrer Galió de Reus -que enllaça el carrer de les Galanes amb el raval de Jesús- es va despendre dilluns al matí sense ocasionar danys materials ni personals. La policia municipal i el cos de bombers van actuar per prevenció a la zona

per evitar danys majors: es va tallar el pas de vianants pel carrer, que es zona de vianants, i es va acabar de netejar els fragments de la façana que amenaçaven de cedir. L'Ajuntament es posarà ara en contacte amb el propietari de l'immoble

perquè realitzi un peritatge de l'edifici i es redacti un informe en què es descrigui l'estat de la casa per decidir si, en el cas que l'habitatge estigui en mal estat, s'han de portar a terme actuacions de reforma i seguretat. jÀ□

Els «masovers urbans» volen arreglar habitatges buits a canvi d'estalviar-se el lloguer

UNA FÓRMULA INNOVADORA PER ACCEDIR A L'HABITATGE

Un col·lectiu de joves de Mataró ha inventat una nova i imaginativa figura jurídica destinada a facilitar l'accés a l'habitatge. Proposen un contracte de masoveria urbana entre el propietari d'un habitatge buit i els inquilins. A canvi de no pagar lloguer, els masovers es comprometen a fer un seguit de millores a l'habitatge durant un període de temps pactat i a fer front a les despeses, des dels impostos fins als rebut d'electricitat i aigua. Al final d'aquest temps, el contracte es pot renovar amb noves millores a l'habitatge o bé, si els inquilins no han assolit els seus objectius, es rescindeix. El col·lectiu Dret a Sostre va presentar dilluns la proposta i la difondrà ara entre els propietaris d'habitatges buits.

FRANC MARÍN

Mataró A la capital del Maresme hi ha més de 5.000

habitatges buits. Són el 14% de tots els habitatges de Mataró, segons el cens de 1996. I en barris com al centre històric aquest percentatge és prop del 30%: és a dir, una de cada quatre cases és buida. Un col·lectiu de joves de Mataró ha decidit buscar una sortida que pot beneficiar les dues parts: els propietaris, que veuen com les millores de franc als habitatges els poden revitalitzar el valor de l'habitatge, i els joves, que poden emancipar-se malgrat patir la inestabilitat i temporalitat laboral.

El punt de partida d'aquests joves és que, si bé molts habitatges no es fan servir perquè els propietaris especulen amb el preu del sòl, en altres casos ho estan perquè els propietaris no tenen capital per fer-hi obres o habilitar-lo. El col·lectiu Dret a Sostre, format inicialment per una dotzena de joves de Mataró, vol posar en contacte aquests propietaris i les persones que necessiten una casa. El col·lectiu, a més, garanteix que hi hagi prou recursos humans i

professionals per dur a terme la rehabilitació dels habitatges. El masover s'ha de fer membre del col·lectiu i participar en la rehabilitació d'altres cases. Es tracte d'un model de cooperació voluntària i autogestionat.

Els propietaris, per la seva banda, tenen la garantia legal d'un contracte. La figura jurídica pensada pel col·lectiu és la d'un contracte bilateral entre l'inquilí i el propietari, sent diferent en cada cas, i prenent com a model el del contracte de masover i adaptar-lo a la realitat urbana. En el contracte s'especifica que el masover, membre del col·lectiu Dret a Sostre, es compromet a pagar impostos i rebuts. Propietari i masover es fixen uns objectius de condicionament de l'habitatge a assolir durant el primer any. Si els objectius s'assoleixen, se'n fixen d'altres pels pròxims quatre anys, cosa que suposa la renovació del contracte. En cas que no s'assoleixin els objectius, el propietari poden rescindir el contracte. El col·lectiu es

compromet a respectar la propietat privada sense posar cap oposició ni resistència a l'hora d'abandonar l'habitatge quan acabi el contracte i el propietari decideixi donar-li un altre ús.

No hi ha precedents sobre aquest tipus de contracte, tot i que alguns grups polítics han fet propostes per afavorir sistemes de convivència entre gent gran i joves amb necessitats d'accedir a l'habitatge. Els joves del col·lectiu, una dotzena, començaran ara una tasca de difusió d'aquest original sistema de facilitar l'accés a l'habitatge. Esperen convèncer els propietaris de pisos buits dels avantatges de deixar-se arreglar el pis gratuïtament a canvi de deixar-lo habitar durant una temporada pactada. També buscaran altres joves i persones que vulguin afegir-se al col·lectiu Dret a Sostre, sense necessitat de voler anar a viure a un dels pisos contractats: hi ha molta tasca a fer, començant per l'ajut a la rehabilitació dels pisos d'altres inquilins. El col·lectiu espera inaugurar el primer pis de masovers urbans ben aviat.

VALLES ORIENTAL**El 70% de las urbanizaciones catalanas tienen deficiencias**

- Los dueños de parcelas dicen que los problemas afectan a 1,5 millones de personas

PERE DAMIAN

Granollers

El 70% de las 2.500 urbanizaciones que existen en Catalunya tienen alguna deficiencia, según un estudio que elabora la Cambra de l'Associació de Parcel·listes de Catalunya para convertir estos núcleos en zonas dignas para vivir. Los graves problemas de mantenimiento de estos núcleos de población afectan a casi 1,5 millones de personas.

La mayoría de las urbanizaciones se concentra en las comarcas del entorno de Barcelona y en la costa. Las comarcas con mayor número de ellas son el Baix Llobregat (197), Vallès Oriental (195), Maresme (174), Vallès Occidental (166), Alt Empordà (163) y Alt Penedès (158).

"El principal problema es la carencia de una red de alcantarillado y de depuradoras adecuada a las necesidades de las urbanizaciones. Y, en menor grado, la inexistencia de alumbrado público y el pésimo estado del asfalto de las calles", explica el gerente de la entidad, Emili Gros. Sólo un 30% del millón de parcelas que existen en las urbanizaciones catalanas tienen un sistema correcto de saneamiento de las aguas residuales. Gros calcula que resolver todos estos problemas costaría 2,4 billones de pesetas.

La asociación es una entidad sin ánimo de lucro creada en 1982 para asesorar a los dueños de parcelas. El estudio que está elaborando sobre los problemas de este tipo de núcleos revela que las carencias son más graves cuanto más lejos se encuentran de la ciudad de Barcelona.

Además de las deficiencias en infraestructuras, los propietarios deben afrontar, en la mayoría de urbanizaciones, otros problemas de carácter burocrático. **"No existe una fórmula para solucionar de forma global todos los casos, hay que abordarlos uno a uno"**, lamenta Gros. Los diversos y complejos sistemas de organización que mantienen los propietarios y la Administración son el principal escollo para resolver de forma conjunta los déficits.

Otro factor que incide en los problemas de mantenimiento es el uso de las urbanizaciones como segunda residencia. Según el estudio, los problemas crecen proporcionalmente al menor uso que se hace de las casas como vivienda principal.

Totes les torres baixes del 25 de Setembre es queden sense aigua quan hi ha una fuga

URBANISME
EMMA ANSOLA

Rubí Els veïns del barri del 25 de Setembre estan cansats que cada vegada que hi ha un rebentada d'aigua a la zona s'hagi de tallar el subministrament d'aigua a tots els habitatges dels edificis de quatre plantes que hi ha a la zona. Aquesta situació és a causa de l'antiguitat del sistema, que només disposa d'un únic punt per tancar el pas de l'aigua, amb la qual cosa es talla el subministrament a tots els veïns. A més a més, el fet que sigui una xarxa construïda fa més de 30 anys fa que els veïns n'hagin demanat la renovació. Des de l'Ajuntament es considera que seria favorable que Adigsa canviés el sistema per tancar el

subministrament d'aigua. Quant al nombre d'avaries, s'assegura que no és motiu perquè se'n prioritzi la renovació.

L'última queixa dels veïns del 25 de Setembre va ser fa quinze dies quan una rebentada d'aigua va obligar a tallar el subministrament d'aigua. En aquest barri qualsevol tall del subministrament afecta tots els edificis de quatre plantes que hi ha a la zona, a causa de l'antiguitat de la xarxa de distribució, construïda fa uns 30 anys i amb un únic pas d'aigua. Aquesta situació ha provocat reiterades queixes dels veïns, que insisteixen que cal renovar la xarxa. Una de les principals demandes dels veïns és que es disposi d'una clau per a cada bloc per

poder tallar-ne el subministrament de manera parcial, amb la qual cosa se solucionarien els «continus talls d'aigua a què estan sotmesos actualment tots els veïns quan hi ha qualsevol rebentada».

D'altra banda, l'Institut Municipal de Medi Ambient, responsable de la xarxa d'aigua, va constatar l'antiguitat del sistema. No obstant això, el gerent de l'Institut, Antonio López, explica que «el nombre d'avaries que hi ha a la zona no és important» en comparació amb la resta de barris, i, que per tant, «no suposa un canvi prioritari de la xarxa actual», va afegir. En total, en aquest any s'han comptabilitzat quatre avaries. L'última va iniciar-se a les 3 de la matinada i a les 11

del matí estava reparada. Tanmateix, però, i pel que fa a un canvi en el sistema per tancar el pas d'aigua, López sí que és partidari que es canviï. «L'Ajuntament dóna suport a les reivindicacions dels veïns», va dir, perquè avui ja es disposa d'una clau a cada cantonada de carrer.

Els habitatges del 25 de Setembre són propietat d'Adigsa, empresa pública de la Generalitat. Aquest règim de propietat és a punt de finalitzar encara que no s'ha pogut concretar la data de termini. En el moment que acabi el conveni, l'Ajuntament s'haurà de fer càrrec de la instal·lació. «La vida mitjana de qualsevol instal·lació hidràulica és de 30 anys», assegura López, per la qual cosa és més probable que «els problemes a la xarxa puguin sorgir a partir d'ara», va advertir.

Totes les torres baixes del 25 de Setembre es queden sense aigua quan hi ha una fuga

La Generalitat inverteix més de 36 milions per rehabilitar façanes del barri

M.B.

L'empresa pública Adigsa -dependent del Departament de Benestar Social de la Generalitat- ha co-

mençat a rehabilitar la façana de sis blocs de pisos del barri 25 de Setembre. En concret, els edificis beneficiats són els blocs del número 21 al 26, on hi ha 48 habitatges. El Govern hi invertirà més de 36 milions de pessetes, en compliment de l'acord signat amb la FAVIBC (Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya) el 1997, segons el qual l'empresa pública Adigsa es comprometia a rehabilitar els habitatges del barri abans de

l'any 2004. Les obres de rehabilitació consisteixen en el revestiment de les façanes per millorar-ne el sistema d'aïllament, ja que actualment estan totalment esquerdades. Per aconseguir-ho, primer es netejaran els paraments i es repararan les esquerdes, i després s'hi col·locaran planxes de poliestirè. D'altra banda, també se sanejaran i es pintaran els sostres dels balcons, es repicaran els cantells que estiguin deteriorats, i

es col·locaran marquesines. També es renovaran les reixes de les plantes baixes, la instal·lació telefònica s'unificarà per façana, i les línies generals es posaran en un tub d'acer galvanitzat. Les obres es van iniciar la setmana passada i es preveu que s'enllestiran en sis mesos. Ja s'han començat les primeres actuacions al bloc 21. L'empresa encarregada de les obres és Construccions F. Munné.

BAGES

Los 800 vecinos del barrio de la Estació de Sallent viven sobre una vieja mina que atraviesa la zona a 300 metros de profundidad y forma una gran cavidad. Desde hace tiempo, el suelo se hunde una media de dos centímetros por año y las viviendas se resienten. Nadie sabe qué hacer ante esta situación.

Un barrio sin salvavidas

- Las viviendas de la Estació de Sallent se agrietan porque el terreno se hunde

JORDI PARDINILLA

Sallent

El terreno sobre el que se asienta el barrio de la Estació de Sallent se hunde dos centímetros cada año. Esta irregularidad del terreno provoca el agrietamiento de algunas casas, una situación que se registra desde hace mucho tiempo, y un gran malestar vecinal.

Un vecino del barrio de la Estació observa la grieta de la fachada de un edificio.

Una antigua mina de potasa, hoy inactiva, atraviesa esta zona de Sallent a unos 300 metros de profundidad y, además, se tiene constancia de la existencia de una gran cavidad natural. Ello explicaría la movilidad del terreno en la superficie. A partir de estos hechos, no hay respuestas claras para las preguntas de los vecinos. ¿Cómo solucionarlo? ¿Por qué se construye en esta zona? ¿Quién se responsabiliza de los daños? Ni los técnicos ni el ayuntamiento saben resolver los interrogantes y la Estació se convierte en un barrio sin salvavidas.

El alcalde Jordi Moltó (CiU) ha avanzado que **"el Centre Tècnic de Rehabilitació de la Generalitat iniciará un estudio en profundidad del terreno, que costará unos 25 millones"**, extremo que ha confirmado esta semana a los vecinos el **conseller** de Política Territorial i Obres Públiques en funciones, Pere Macías. El ayuntamiento y quienes viven en la zona se muestran esperanzados con los resultados del informe.

"Todo lo que tengo está aquí. Vamos a ver si finalmente este estudio permite intervenir y buscar una solución", afirma Antonio Tovar, presidente de la Associació de Veïns Sant Esteve. La antigua mina Enrique fue clausurada en 1976. Se sabe que existe una importante vía de agua que dificulta la posibilidad de realizar un análisis ajustado de la situación y que probablemente erosiona el subsuelo. **"El estudio debe aclararnos estas**

incógnitas y creemos que indicará qué puede pasar dentro de unos años", dice Moltó.

El ayuntamiento ha recurrido hace muy pocos días el acuerdo de la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat del pasado mes de julio que sólo permite construir viviendas de planta baja en la Estació y clasifica como suelo no urbanizable terrenos del barrio contiguo de La Rampinya.

Desde hace unos años el ayuntamiento informa de lo que ocurre antes de dar un permiso y, a pesar de ello, se han construido 10 viviendas desde 1995. El desarrollo urbanístico de la Estació, donde viven 800 personas, se inició en los años 60 y fue contemplado en los planes generales de urbanismo de 1960 y 1985.

El alcalde considera que si se llega a la conclusión de que el barrio debe desaparecer, "alguien deberá asumir las consecuencias porque los vecinos tienen aquí los ahorros de su vida". Y añade que, llegado el caso, el responsable sería el Estado, "porque tenía las competencias en urbanismo y era titular de la mina".

10 Nov '99

BAGES El 50% de los pisos de Les Escodines, vacíos

Manresa. – El barrio de Les Escodines de Manresa, situado en el centro histórico, tiene la mitad de los pisos vacíos, el 40% de los residentes son mayores de 65 años y en la última década ha perdido el 20% de la población y el 70% del comercio, según un estudio encargado por la asociación de vecinos de esta degradada zona de la ciudad. Agustí Perramón, presidente de la entidad, dijo ayer que "el trabajo permitirá al ayuntamiento hacer un plan de dinamización". --
J. P.

13 Nov '99

Un barrio de Sitges se queja de abandono

Sitges. -- Las entidades vecinales de la zona Oasis-Sinia Morera, de Sitges, entregaron ayer al alcalde de la población, Pere Junyent, 500 firmas de protesta por la situación de abandono en que creen que está el barrio. Los vecinos se quejan de poca presencia de la policía local, falta de limpieza y poco mantenimiento del mobiliario urbano. -- G. M.

—↑

16 NOV '99

TERRASSA**En Ca n'Anglada están censados 468 magrebís**

Terrassa. – En el barrio de Ca n'Anglada viven 468 inmigrantes magrebís, lo que supone el 4% de sus 11.685 habitantes, según se desprende del estudio socioeconómico municipal presentado ayer por la concejala del distrito, Montserrat Ribalta. El Ayuntamiento de Terrassa ha anunciado la apertura, a final de este mes, de la Oficina de Atención al Ciudadano en la misma plaza de Ca n'Anglada.

El pasado mes de septiembre se inició un estudio para hacer una radiografía de la situación social del sector, en el que en julio se registraron graves incidentes xenófobos. La apreciación de los vecinos de que la población magrebi en el barrio es mayor se debe a la existencia de una mezquita y de tiendas árabes a las que acuden inmigrantes de otras zonas de la ciudad. El estudio constata también que la mayoría de los magrebís viven sin familia y confirma los problemas urbanísticos y las carencias del barrio. -- ANTONIA PEÑA

→

MANRESA

El Ayuntamiento restaurará viviendas vacías antiguas

Manresa. – El Ayuntamiento de Manresa invertirá en la rehabilitación y mejora de viviendas vacías de propiedad privada en el núcleo antiguo de la ciudad. La propuesta municipal recoge, no obstante, una condición inexcusable: el propietario cederá la vivienda al ayuntamiento para que la Administración local pueda alquilarla "durante el tiempo necesario que permita la recuperación de la inversión efectuada", según han explicado fuentes municipales.

La actuación del consistorio se canalizará a través de la sociedad municipal Forumsa, que dispone de un presupuesto de 10 millones para las primeras intervenciones. El ayuntamiento estima que el propietario podría recuperar su vivienda en un plazo de entre cinco y 15 años, según el importe del alquiler. A este respecto, está previsto fijar mensualidades bajas, que podrían alcanzar un promedio de 15.000 pesetas. – JORDI PARDINILLA

SABADELL**Acuerdo para reparar los 1.300 pisos de Torreguitart**

Sabadell. – La sociedad municipal de viviendas de Sabadell, Vimusa, ha encargado a una empresa que haga las pruebas necesarias para evaluar las deficiencias de los 1.300 pisos de la zona de Torreguitart, construidos en 1993, y preparar un plan de rehabilitación, según informaron ayer fuentes vecinales. Los ocupantes de las viviendas, promovidas por Vimusa pero edificadas por varias constructoras, han recogido 2.000 quejas que han sido remitidas a la firma municipal.

El reciente cambio de gerente, ahora Lluís Albareda en sustitución de Miquel Masclans, ha facilitado el estudio previsto. Antes, algunos casos llegaron hasta los tribunales y existe una primera sentencia que condena a la constructora implicada a pagar 14,2 millones para reparar los bloques de la plaza de Espanya, del 17 al 20 y del 16 al 31. El objetivo del acuerdo actual es que las indemnizaciones lleguen a Vimusa y se inviertan en las reparaciones. -- ANTONIA PEÑA

MANRESA**El Barri Antic denuncia la falta de atención municipal**

Manresa. – La Associació de Veïns del Barri Antic de Manresa ha cargado con dureza contra el equipo de gobierno municipal (PSC, ERC e IC-V) por la dejadez que padece el barrio y por la falta de respuestas a las múltiples instancias que la entidad vecinal ha presentado en los últimos meses ante el consistorio. **"El gobierno municipal pasa de responder a nuestras peticiones. De hecho, no creo que tenga ningún interés en apoyar a los barrios de la ciudad"**, afirmó ayer el presidente de la organización Joan Homs.

La asociación califica de "ineficaz" a la policía municipal y reclama una actuación más decidida del equipo de gobierno en temas como la regulación de los aparcamientos, mejoras en el alumbrado y en la limpieza viaria y supresión de las barreras arquitectónicas. Las quejas del Barri Antic se suman a las formuladas la semana pasada por la asociación de vecinos del barrio de La Balconada. – JORDI PARDINILLA

TERRASSA

Una rambla mejorará el barrio de Ca n'Anglada

Terrassa. -- El Ayuntamiento de Terrassa estudia transformar la actual avenida de Barcelona, que soporta un importante volumen de tráfico, en un vial con una rambla peatonal en el centro que incentive el comercio "y la posibilidad de relación" de los vecinos del barrio de Ca n'Anglada, según indicó ayer el alcalde Manuel Royes (PSC). El proyecto "no repercutirá en la circulación", sino que se haría eliminando los carriles de aparcamiento y buscando p arkings alternativos.

La nueva rambla costar a unos 800 millones, por lo que el consistorio buscar a fondos y subvenciones para ejecutarla por tramos. Royes, que reconoció que Ca n'Anglada presenta "un problema objetivo" que provocó los incidentes xenófobos de julio pasado y que precisa soluciones urbanisticas, sociales y culturales, matizó que la ciudad ya preparaba mejoras para esta zona y que los incidentes podrian haber ocurrido en cualquier punto de Catalunya. -- A. P.

BAIX LLOBREGAT**Martorell debatirá y planificará el futuro del centro histórico**

- Un grupo de vecinos elaborará planes de actuación que entregará al Ayuntamiento

XAVIER ADELL

Martorell

Los barrios que configuran el centro histórico de Martorell, conocido como la Vila, serán objeto de un trabajo de equipo de los vecinos que, durante los próximos tres meses, debatirán el presente y el futuro de este sector, el más antiguo de la población. La iniciativa, organizada como un foro por un grupo independiente formado por una quincena de personas, está abierta a la participación ciudadana. El programa de trabajo del Fórum la Vila fue presentado ayer a mediodía en la Casa de Cultura de la Vila y sus conclusiones y propuestas se remitirán a finales de abril al equipo de gobierno municipal para que las analice.

La idea del foro surgió tras una jornada celebrada en 1999 sobre los planes de futuro de la ciudad, organizada por el Ayuntamiento de Martorell. En ese marco, el alcalde, Salvador Esteve (CiU), sugirió que podía celebrarse un simposio monográfico sobre la Vila. Y un grupo de ciudadanos, heterogéneo y sin vinculaciones políticas, le tomó la palabra y se organizó.

Josep Maria Palou, portavoz de la organización del foro, explica que la construcción de la autovía del Baix Llobregat y la recuperación de la N-2 como vial urbano ha abierto **"innumerables posibilidades para recuperar una zona aislada del resto de Martorell y castigada durante años por los ruidos y el humo"**. Así, los organizadores acordaron abrir el debate ciudadano **"para recoger las opiniones de todos y vehicular las propuestas"**, según Palou.

Las sesiones de trabajo del Fórum la Vila se dividirán en tres áreas: promoción y dinamización económica, barrios y sociedad y paisaje urbano y urbanismo. Cada una de las mesas de debate elaborará sus análisis y conclusiones, que se integrarán en un documento único. Los organizadores consideran que la experiencia, **"abierto e innovadora"**, podría exportarse a otras localidades catalanas.

Josep Maria Palou destacó ayer que el foro nace sin intención de continuidad y que no está previsto crear una comisión de seguimiento que compruebe si el consistorio aplica las recomendaciones.

BAGES**El Estado pide dos millones por las viejas casas de las minas de potasa**

- La privatización impulsa la venta de las 180 viviendas situadas en Sallent y Balsareny

JORDI PARDINILLA

Sallent / Balsareny

Dos millones de pesetas por vivienda y una nueva urbanización del barrio es la propuesta hecha por la sociedad patrimonial Infoinvest, de la Sociedad Española de Participaciones Industriales (SEPI), a los vecinos de La Butjosa (Sallent) y de Vilafruns (Balsareny) para comprar las 180 viejas casas de alquiler construidas en los años 40 y 50 con destino a los trabajadores de las minas de potasa.

Una mujer tiende la ropa en la urbanización minera de La Butjosa, en Sallent.

Los vecinos afectados deben pronunciarse ahora, en asamblea o mediante acuerdos individuales, sobre esta oferta, último capítulo de un conflicto que empezó en 1992. Inicialmente, sin embargo, la propuesta no acaba de convencer a las comunidades de vecinos.

Estas viviendas fueron construidas por Potasas del Llobregat SA. El Estado entró años después como accionista mayoritario de la empresa y se hizo responsable de ambas urbanizaciones. Hace algo más de un año, se privatizó la explotación minera y los nuevos propietarios no quisieron saber nada de las casas. Por esta razón, la SEPI sigue hoy como titular de las edificaciones.

"El precio de venta por vivienda es bueno", manifestaron ayer fuentes de Infoinvest, que añadieron que las mejoras que deberán realizarse en la urbanización, entre alumbrado, pavimentación y red de alcantarillado, "supondrán una inversión de 450 millones de pesetas", cantidad que también asumiría Infoinvest.

La propuesta de la sociedad estatal beneficiaría a un total de 150 familias de La Butjosa y a otras 30 de Vilafruns que ahora están pagando entre 200 y 500 pesetas al mes de alquiler.

En La Butjosa, Infoinvest propone, asimismo, unificar el barrio —ahora dividido en dos por el Eix del Llobregat— en el lado este de la carretera, una medida que comportaría indemnizar a los vecinos afectados por el traslado de sus viviendas. En el suelo de la urbanización que quedaría libre en el lado oeste de la vía se construiría un polígono industrial.

VALLES ORIENTAL Un grupo de gitanos se instala en La Llagosta

La Llagosta. -- El dueño de un terreno de la zona de Can Pere Gil, en La Llagosta, presentó ayer una denuncia en el Juzgado de Mollet contra un grupo de familias gitanas que el miércoles ocuparon la finca con 20 caravanas. La policía local informó de que las familias tienen la intención de irse mañana, tras asistir a una boda en Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental). -- P. D.

VALLES OCCIDENTAL El asentamiento gitano de Montcada será vigilado

Montcada i Reixac. -- El asentamiento de 40 familias gitanas en la zona de Can Sant Joan de Montcada estará vigilado por un servicio de seguridad privada que controlará los accesos hasta que se elabore un censo de residentes y se decida su reubicación, según han decidido el ayuntamiento y la Generalitat. -- A. P.

ENTRE LA XENOFOBIA Y LA INTEGRACIÓN

El Ayuntamiento desvincula el atentado del brote racista ocurrido el pasado verano

La comunidad magrebí de Ca n'Anglada dice que vive "con el miedo en el cuerpo"

VIENE DE LA PÁGINA 1

Fátima recibió la visita del cónsul de Marruecos en Cataluña, Mustafa Salahdine, quien le dio ánimos para continuar conviviendo en paz con sus vecinos españoles. Mustafa acudió a Ca n'Anglada después de entrevistarse en el Ayuntamiento de Terrassa con el alcalde de la ciudad, Manuel Royes, para analizar los hechos y sus posibles consecuencias. Aunque intentó minimizar el suceso, al igual que hizo el alcalde, el cónsul admitió que hay motivo para "estar preocupados".

Salahdine aprovechó su estancia en Terrassa para visitar la mezquita de la plaza de Cataluña, donde lanzó un mensaje de calma y tranquilidad entre los marroquíes que acudían a rezar al templo. Sin embargo, el cónsul no logró del todo su objetivo. "Es difícil sacarnos el miedo del cuerpo", afirmaba ayer Mohamed El Ramune, un vendedor ambulante de 45 años que desde hace 15 vive en Ca n'Anglada.

Como todos los viernes, día festivo para el islam, la mezquita de la calle de Pearson estuvo llena a rebosar durante el rezo del mediodía. Tras la oración,

nadie hablaba de otra cosa que del incidente ocurrido en la carnicería La Paz. "Esta vez ha sido este establecimiento, pero mañana puede ser el de otro marroquí", afirmó El Ramune.

"Habíamos logrado olvidar un poco lo del pasado verano, pero nosotros siempre vivimos con miedo", añadió. "Ahora tenemos miedo a que los hechos de El Ejido se reproduzcan aquí porque estas cosas se expanden por mimetismo", indicó Mohamed L.

"Gente de fuera"

En el barrio, los incidentes de la madrugada pasada se vivieron con intensidad y algunos vecinos llegaron a acusar a los autores del atentado de ser "unos gamberros que quieren romper la paz que tenemos ahora en el barrio, pero no lo van a conseguir". "La gente del barrio no tenemos ningún problema de convivencia con los magrebíes. Quienes hacen estas cosas son jóvenes de fuera", aseguraba ayer Antonio, un jubilado que tiene por vecinos de escalera a una familia magrebí "muy correcta".

Aunque antes de producirse

el incidente de ayer el ambiente en Ca n'Anglada era mayoritariamente de calma y de buena convivencia, en los últimos días han aparecido algunas pintadas racistas por la ciudad y esto preocupa a la policía, que ayer reforzó la vigilancia de la zona en previsión de posibles nuevos incidentes. La condena de los hechos de ayer ha sido unánime y todos los partidos políticos representados en el Ayuntamiento de Terrassa hicieron público un comunicado en el que rechazan energicamente el hecho vandálico y lo desvinculan "de anteriores situaciones vividas en esta ciudad, actualmente en vías de recuperación mediante el diálogo y la participación de todos los colectivos".

Precisamente, mañana, unos 30 representantes de comunidades islámicas de toda Cataluña se reunirán en Terrassa para analizar los incidentes racistas de El Ejido y también la situación en la que vive el colectivo magrebí en Cataluña.

El brote de violencia racista que vivió Ca n'Anglada el pasado mes de julio surgió tras una pelea entre jóvenes marroquíes y españoles durante las fiestas

del barrio. El episodio más violento se vivió durante una manifestación por el barrio que reunió a un millar de personas, la mayoría vecinos de Ca n'Anglada que pedían la expulsión de los inmigrantes. Durante la manifestación, un joven magrebí sufrió heridas con arma blanca.

Como consecuencia de estos hechos, los comercios marroquíes cerraron sus puertas durante un par de días y los inmigrantes se escondieron en sus casas, asustados. Después de la crisis, llegó la calma y una manifestación unitaria contra el racismo en Terrassa reunió a más de 3.000 personas.

Ahora, ocho meses después, la normalidad había reaparecido en el barrio y entidades y vecinos trabajan juntos por la convivencia desde la Sociedad Municipal de Ca n'Anglada, que impulsa el Ayuntamiento de Terrassa, así como desde diferentes asociaciones de vecinos marroquíes y españoles. Ca n'Anglada es un barrio de trabajadores, en el que conviven inmigrantes andaluces con magrebíes. Estos representan el 4% de la población del barrio.

SILVIA MARIMON
Montcada i Reixac

La Generalitat y los ayuntamientos de Montcada i Reixac y Barcelona quieren evitar que el campamento gitano de Can Sant Joan siga creciendo. Y para que no se sumen nuevas familias a

Coto a los gitanos

Un servicio privado de seguridad controlará las 24 horas del

Los nuevos obreros de la carne

Centenares de inmigrantes del África negra han llegado a Osona atraídos por la gran demanda de mano de obra de la industria cárnica

"Matadero selección personal para frigorífico". "Fábrica de embutidos requiere chicos para despiece de jamones". Éstos son sólo tres ejemplos de las muchas ofertas de empleo, algunas de ellas desesperadas, que la industria cárnica de Osona lanza desde hace tiempo a través de los escaparates de las empresas de trabajo temporal. Basta una ojeada a los anuncios para darse cuenta de dos cosas: la primera, que la industria cárnica de Osona está más crecida que nunca. La segunda, que la mano de obra cada vez escasea más y que el empresariado del sector empieza a preocuparse.

De las 25 mayores empresas de la comarca, 10 pertenecen a este sector y, juntas, consiguieron una facturación superior a 90.000 millones de pesetas en 1998. El empresariado del sector ve, no obstante, como cada vez le resulta más complicado encontrar trabajadores para hacer funcionar las líneas de despiece de cerdos, los frigoríficos y las máquinas embutidoras.

Las sucesivas oleadas de inmigrantes norteafricanos que han llegado a Osona a lo largo de esta década se han revelado insuficientes para tanta demanda de trabajadores. Por eso, desde principios de este año, las cárnicas han atraído a ciudadanos de

Guinea, Sierra Leona, Kenia y Ghana.

No hay ningún informe oficial que diga cuántos han llegado, pero desde varios ayuntamientos se estima que el número de inmigrantes subsaharianos instalados en Osona durante este

podría rozar el millar.

El interés de las empresas cárnicas por los inmigrantes del África negra se debe, según fuentes sindicales, a que son "menos problemáticos que los magrebíes". Además, su reciente llegada les impide conocer a fondo la legislación laboral vigente. Los responsables de las bolsas de trabajo de algunos ayuntamientos admiten que han recibido ofertas dirigidas

explícitamente a hombres de raza negra.

Casi todos ellos trabajan en empresas del sector de la carne, lo cual no es ninguna casualidad. Es la industria que requiere más mano de obra y la que ofrece las condiciones de trabajo más duras. Así lo certifican las 10 horas que Raphael, un ciudadano de Sierra Leona, emplea diariamente despieceando cerdos en un matadero de Vic. Por sus manos pueden llegar a pasar hasta 4.000 animales en un solo día y, después de varios meses en este trabajo, empieza a quejarse de un incipiente dolor en las muñecas. "Tantas horas con el cuchillo pasan factura", explica.

Raphael Enyogai llegó a España el año pasado procedente de Sierra Leona. A sus espaldas dejó un país devastado por la guerra, con una miseria al límite y sin nada que ofrecer a alguien de 33 años y con inquietudes. El 25 de abril de 1998

dijo basta y cogió un autobús hacia el norte. El objetivo era Europa, donde llegó cuatro meses más tarde. Durante este tiempo se las apañó para cruzar Guinea, Malí, Mauritania, Argelia y Marruecos. Una ONG andaluza le ayudó a conseguir su permiso de residencia y empezó a trabajar en el campo murciano. Allí, un amigo le contó las posibilidades de trabajo que podía tener en Cataluña y no

dudó en poner rumbo hacia Barcelona, ciudad a la que llegó hace un año. Pocos días más tarde ya estaba trabajando, aunque "con contratos muy breves", matiza.

Otro amigo le habló de la mayor estabilidad laboral que podría encontrar fuera de la gran ciudad. Mediante una empresa de trabajo temporal encontró un empleo en una firma dedicada a la elaboración de embutidos en Vic. "Allí estaba bien, pero la ETT se quedaba una parte excesiva de mi sueldo", considera. Por eso, cuando encontró un trabajo con un contrato directo con la empresa no dudó en aceptarlo.

Ahora es empleado de un matadero en el que, si bien trabaja 10 horas diarias, ya no tiene que pasar toda la jornada metido en un frigorífico y tiene un contrato por 11 meses. No se queja.

La historia de Raphael no difiere mucho de la de sus compañeros de trabajo. Florence, nigeriana de 26 años, llegó a España hace unos meses. Aún tiene recientes los sufrimientos que tuvo que soportar en el centro de acogida ceutí en el que estuvo "encerrada", según cuenta, durante seis semanas. Licenciada en dirección de empresas, en su país trabajaba en una oficina como relaciones públicas. Pero ni esto le motivó a quedarse en Nigeria. Ahora trabaja en una cadena de despiece de

cerdos, junto con otras compatriotas. Fue la primera mujer inmigrante que entró a trabajar en la empresa, lo que causó algunos recelos entre compañeros y compañeras de turno. "Creían que no aprendería a manejar el cuchillo", explica con una pícaro sonrisa entre los labios.

Su color de piel no les ha causado ningún problema en la empresa. Pero no pueden decir lo mismo respecto a lo que les ocurre fuera de ella. El de la vivienda es uno de los principales obstáculos que han tenido que superar. Emmanuel, otro nigeriano afincado en Vic, cuenta: "Nadie nos quiere alquilar un piso; creen que no pagaremos". Incluso se quejan de que más de una inmobiliaria local les ha negado un piso por el mero hecho de ser extranjeros. Muchos de ellos están viviendo en pisos de una sola habitación pagando alquileres cercanos a 40.000 pesetas. No sería un precio excesivo en muchas zonas de la ciudad, pero si lo es tratándose de la calle de la Ramada, una de las más degradadas del centro de Vic.

Las perspectivas de mejora laboral de estos inmigrantes no son buenas: "Nos falta aprender el idioma", admiten, aunque algunos de ellos ya se han puesto en marcha y asisten regularmente a las clases de catalán y castellano que, junto a

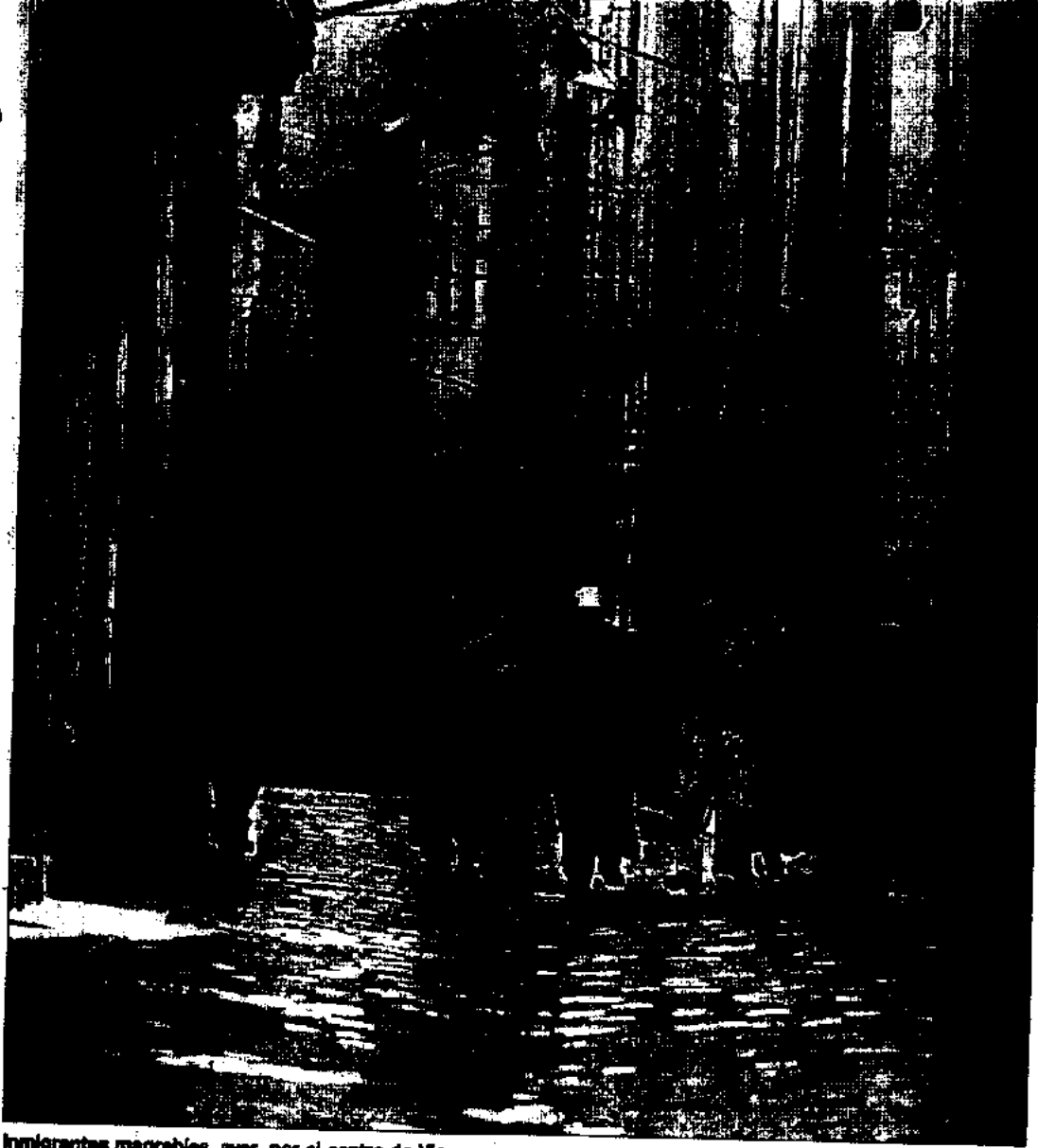
su inglés natal, les pueden abrir muchas puertas. Mientras, seguirán trabajando en las cadenas de sacrificio de cerdos, limpiando los animales muertos o desmenuzando la carne que, días más tarde, alguien va a comer en Rusia, Alemania o Suecia.

Al mismo tiempo, las empresas de trabajo temporal siguen buscando mano de obra a la que no le importe acumular horas extraordinarias ni dolor en las muñecas. Los sueldos no son brillantes, como tampoco lo son los perfiles requeridos. "Aquí hay trabajo para todos. Basta que entiendan algo de español", cuenta la responsable de una ETT.

"Allí estaba bien, pero la ETT se quedaba una parte excesiva de mi sueldo"

Florence es licenciada, pero trabaja en una cadena de despiece

ELPAIS
12-2-00
P. 5

Inmigrantes magrebíes, ayer, por el centro de Vic. / SUSANNA SÁEZ

Viviendas caras y míseras

MIQUEL NOGUER, Vic
Pagan 60.000 pesetas mensuales por una habitación con cuatro camas y sin agua caliente. Las humedades, el frío y los frecuentes apagones están incluidos en el precio. Bajo estas condiciones viven, en la calle de Sant Pere de Vic, muchos de los inmigrantes que han llegado a la ciudad a lo largo de los últimos meses. Personas que, después de recorrer media comarca en busca de una vivienda digna, acaban en auténticos agujeros porque nadie quiere alquilarles un piso.

"Odio este lugar pero, o duermo aquí, o me quedo en la calle". Quien lo cuenta es uno de los aproximadamente 20 ocupantes de la casa situada en el número 34 de la calle de Sant Pere, una de las más degradadas de la ciudad. No quiere ser identificado, puesto

Decenas de inmigrantes pagan alquileres astronómicos en el centro de Vic por pisos sin condiciones de salubridad

que no tiene a dónde ir si le echan de la casa. A pesar de ello asegura que él y su mujer tienen que compartir una mísera habitación con otras dos personas, también inmigrantes. "Es lo que hay".

Las otras cuatro habitaciones de la casa también están atiborradas de gente y en pésimas condiciones de salubridad. "Sólo podemos ducharnos con agua caliente un día a la semana", explica uno de los inquilinos. No hay más que dos baños en toda la casa; tienen que lavar la ropa fuera puesto que si no deben hacerlo a mano y con

agua fría. No obstante, cuando llega fin de mes, cada uno de la veintena de huéspedes de la casa tiene que abonar un alquiler de 15.000 pesetas. Además, pagan 6.000 pesetas para la factura de la luz y 2.000 más para el agua.

La finca pertenece a Pere Musoll, quien regenta una agencia inmobiliaria en Vic. EL PAÍS no pudo contactar ayer con esta persona, aunque una responsable de su agencia aseguró que Musoll no tiene nada que ver con el hecho de que en la casa vivan una veintena de personas en una situación tan precaria. "Nosotros alquilamos la casa a una persona de Vic. Si este señor ha instalado allí a toda la gentuza de la ciudad, es su problema", declaró la misma responsable.

PASA A LA PÁGINA 6

Set famílies són desallotjades d'un edifici del Gorg i encara no tenen on viure

GUILLEM VIDAL Badalona

La majoria dels 24 membres de les 7 famílies que van ser desallotjades dilluns del seu pis del carrer Guifré no tenen encara a on anar. Demà, l'edifici del Gorg, a causa de l'aluminosi, serà precintat definitivament per ordre judicial i els veïns es queixen que encara no han rebut cap alternativa digna de l'Ajuntament. Aquest una compromès a real·lotjar els veïns i llogaters de l'edifici «en el moment de l'execució del projecte urbanístic de renovació del front marítim i de construcció del port» i,

de manera immediata, a buscar «solucions provisionals» en funció de les necessitats de cadascun dels afectats.

Els afectats, dilluns, pel desallotjament a causa dels problemes d'aluminosi de l'edifici del número 378 del carrer Guifré no tenen encara gens clara la seva situació. Ahir van entrevistar-se amb un advocat i, de moment, han passat les nits a casa de familiars o en pensions. Segons ells, l'Ajuntament «no es vol fer responsable de l'estat en què es troben» i denuncien que la pensió del barri de Sant Crist que els ha ofert el

consistori com a solució provisional a la seva situació es troba en un estat indigne: «Han posat dos llits en habitacions individuals i és un lloc lamentable», va afirmar un veí.

L'Ajuntament, per mitjà de la regidora de Serveis Personals, Roser Castillo, i el regidor d'Urbanisme i Habitatge, Francesc López Guardiola, s'ha compromès a real·lotjar-los quan s'executi el projecte del port i a buscar solucions provisionals de manera immediata. De tota manera, el grup de veïns que ocupa set dels deu habitatges de l'edifici (els altres tres estan desocu-

pats) es queixen que no se'ls anunciés el desallotjament amb anterioritat.

La comunitat de veïns critica també que l'Ajuntament no s'hagi «posat a la pell d'una família amb una àvia de 74 anys que en fa 50 que viu a l'edifici» i denuncia la solució que els han ofert per posar-hi les seves pertinences, un magatzem de Sant Just, per ells, massa llunyà.

Arran de la pluja de la setmana passada, una petita part de la façana de l'edifici -«insignificant», segons alguns veïns- va caure i l'Ajuntament els va comunicar divendres que es comencessin a buscar un lloc per dormir la setmana següent.

Manresa invertirá 4.000 millones en transformar el centro histórico

- La ciudad inicia un plan para recuperar una zona degradada y abrirla al río Cardener

JORDI PARDINILLA

TERRASSA

El barrio de Sant Pere Nord reclama equipamientos

Terrassa. -- La asociación de vecinos del barrio de Sant Pere Nord de Terrassa ha distribuido un cuestionario por los comercios y el centro cívico President Macià en el que pide la opinión de los habitantes sobre si se necesitan equipamientos en la zona y de qué tipo. El barrio, con 15.000 vecinos, tiene 50.000 metros cuadrados reservados para equipamientos, de los que el 57% son de propiedad municipal, pero recela de la ubicación de centros religiosos y pide centros públicos.

Una iglesia evangélica ha mostrado interés en comprar unos terrenos municipales de una hectárea en la rambla de Francesc Macià. El concejal de Urbanismo, Josep Aran, aseguró el jueves que la operación podría aceptarse porque hay espacio suficiente para otros equipamientos. Aran avanzó que, a cambio, se acordaría un calendario para otros proyectos previstos, entre ellos una biblioteca, una plaza pública y la ampliación del centro cívico. -- ANTONIA PEÑA

21 Febrer 2000
El periódico on line

<http://www.elperiodico.es/EDICION/ed000221/CAS/CARP01/tex023.asp>

17/08/00

los barrios antiguos", ha declarado el alcalde Jordi Valls (PSC), porque **"son estas zonas las que dan identidad a una ciudad"**.

Para el alcalde, este proyecto no sólo debe afectar el aspecto urbanístico sino que debe tener en cuenta **"a las personas"**. Valls considera que estas zonas **"tienen, normalmente, más problemas de carácter social"**. La recuperación del núcleo histórico contempla introducir en el sector nuevas actividades, nuevos equipamientos culturales y sociales y nuevos vecinos.

Entre las realizaciones previstas destacan la construcción del edificio de los juzgados, con 700 millones de inversión, el parking de la plaza de la Reforma, con un coste similar, y el conservatorio municipal de música, al que se deberán destinar otros 400 millones.

El ayuntamiento gestiona ahora las ayudas económicas necesarias para afrontar los 4.000 millones del plan. Se calcula que las aportaciones de otras administraciones, como la Generalitat y la Diputación de Barcelona junto a las subvenciones europeas a través del Feder, deberían llegar a los 1.200 millones.

<http://www.elperiodico.es/EDICION/ed000404/CAS/CARP01/tex032.asp>

23/08/00

editorial

Amb l'estat dels edificis no s'hi juga

Tot i que les causes del sinistre encara no són clares, l'esfondrament ahir d'una casa al centre de la ciutat ha de fer reflexionar els responsables municipals i els propietaris d'habitatges vells per evitar que es repeteixin desgràcies com la d'ahir. La reflexió és vàlida a l'entorn de les dues hipòtesis que han aparegut com a causa de l'esllavissada. És a dir, que les obres del costat de l'immoble han descalçat una part de l'edifici fins a fer-lo caure o bé que l'estat de la casa no era

l'òptim. En el primer cas, la responsabilitat és compartida entre el propietari del terreny, l'equip tècnic i els serveis municipals d'Urbanisme. Qualsevol actuació urbanística s'ha de fer partint de la realitat, és a dir, tenint en compte l'entorn i l'estat dels habitatges del costat, si és que n'hi ha. Per tant, si s'és conscient que a prop hi ha un edifici amb molts anys, cal prendre totes les mesures de seguretat necessàries per no afectar-ne l'estructura, una feina del promotor i de l'arquitecte.

De mesures tècniques, segur que n'hi ha per garantir-ho i, en aquest cas, queda palès que no s'han pres. És feina de l'Ajuntament vetllar perquè això no passi? La resposta és que sí. No és que s'estigui insinuant que el consistori no hagi seguit els passos reglamentaris, sinó que un cop valorat el projecte i informat favorablement, és molt difícil fer el seguiment durant la construcció per veure si s'està complint amb els plànols presentats a Urbanisme. De tota manera, demanar una alerta

especial pel fet que al costat hi ha un habitatge vell mai no serà sobrer.

L'altra possibilitat -que l'edifici s'hagi desplomat per l'edat- obre un altre debat, que és la conservació dels immobles vells i el perill que comporten per als veïnants. El sinistre pot fer obrir els ulls a tothom sobre la importància de mantenir en bon estat de conservació els edificis. Ara és un bon moment per localitzar tots els edificis que amenacen ruïna per requerir als seus propietaris que els enderroquin o els reformin. Si no reaccionen, l'Ajuntament ha d'enderrocar-los i passar la factura.

MANRESA**El Barri Antic y Valldaura se quejan de ruido nocturno**

Manresa. -- Las asociaciones de vecinos del Barri Antic y de Valldaura, de Manresa, mostraron ayer su **"indignación"** por **"la inoperancia"** del gobierno municipal (PSC, ERC e IC-V) para atajar de forma definitiva los problemas de ruido nocturno que padecen los vecinos de la zona. **"No se puede continuar así. Dónde está la policía local?"**, se preguntó el presidente de la asociación del Barri Antic, Joan Homs.

En esta área de la ciudad existen numerosos bares musicales que, según Homs, no cierran a la hora establecida, las dos y media de la madrugada, **"sino que permanecen abiertos hasta las cinco de la madrugada"**, indicó. Los vecinos afirman que al griterío de los usuarios de estos bares cabe añadir carreras de motos y la música de los coches. **"Y se nos pide un voto de confianza para incorporarnos a las comisiones municipales?. Primero, que actuen"**, sentenció Homs. -- JORDI PARDINILLA

MANRESA**El Ayuntamiento
emprende la
mejora de la
fachada sur**

Manresa. – El Ayuntamiento de Manresa ha convocado un concurso de ideas para ordenar urbanísticamente la fachada sur de la ciudad, uno de los principales proyectos del equipo de gobierno (PSC, ERC e IC-V) para este mandato. La fachada sur de la ciudad, que forma parte del núcleo histórico, presenta una imagen degradada y su mejora es una de la asignaturas pendientes del equipo municipal. El ayuntamiento de la ciudad ha anunciado recientemente que invertirá en los próximos años 4.000 millones en la restauración de este espacio.

El consistorio presentó ayer las bases del concurso con la indicación de que el plan debe considerar cuatro elementos: el nuevo edificio de los juzgados, presupuestado en 700 millones; la construcción del parking de la plaza de la Reforma; la urbanización de la zona entre la plaza de la Reforma y los juzgados y la mejora de la estación de Renfe, la plaza de Montserrat y el río Cardener. --
JORDI PARDINILLA

TERRASSA**Empieza la reforma de 4 calles del centro histórico**

Terrassa. – Las obras que empiezan hoy en el centro de Terrassa impedirán la circulación en las calles de Volta (entre Arquimedes y Galileu), Sant Pau, Unió (entre Major e Iscle Soler) e Iscle Soler (entre Cisterna y Unió). La calle de Iscle Soler se convertirá en peatonal y no volverá a ser transitada por los vehículos. La reforma y conversión en zonas semipeatonales del resto acabará en octubre, aunque las vías se abrirán ya en septiembre. Los trabajos costarán 102 millones de pesetas y se incluyen en el Plan del Centro, un proyecto impulsado por etapas por el ayuntamiento desde hace varios años, que ha permitido renovar y convertir en zona de peatones el centro histórico.

El consistorio también ha iniciado las obras del paso bajo la vía férrea de la calle de Sant Damià, para unir Ca n'Anglada con el centro y el barrio de Egara. El paso costará 167 millones y será para peatones y vehículos, excepto autobuses y camiones. -- NURIA BERBERIA

EL PAÍS
30 Julio 2000
P. 4 (Cataluña).

no sirve para nada

El Ayuntamiento de Sabadell desalojará 11 pisos por deficiencias

EL PAÍS, Sabadell

El Ayuntamiento de Sabadell (Vallés Occidental) desalojará a un total de 11 familias de los pisos situados en los bloques 1, 4 y 6 de la avenida de Can Bordoll, debido a las graves deficiencias que sufren sus estructuras, informaron fuentes municipales. Está previsto que el desalojo de estas viviendas se haga efectivo mañana, una vez declarada la situación de ruina de los inmuebles. El Ayuntamiento considera que existe riesgo para las personas que residen en los pisos.

Las mismas fuentes informaron de que se estudian distintas alternativas para cubrir las necesidades de estas personas, aproximadamente una treintena, así como para intentar encontrarles una nueva vivienda.

El concejal de Vía Pública del Ayuntamiento, Juan Carlos Sánchez, indicó: "Ninguna familia se quedará en la calle y estamos trabajando para encontrar una solución a este grave problema".

Aunque en un principio el desalojo sólo afectará a estas 11 familias, en los próximos años se procederá al derribo del resto de los bloques de viviendas situados en el mismo sector, que también se encuentran afectadas, aunque en menor medida, por graves deficiencias cuyo origen está en su construcción.

stre

3 FM

12 FM

SABADELL**Los vecinos de Can Bordoll se oponen a su desalojo**

Sabadell. -- Parte de los vecinos de los bloques 2, 4 y 6 de la avenida de Can Bordoll de Sabadell, que deben ser desalojados hoy por el estado ruinoso en que se encuentran los inmuebles, han anunciado que no abandonarán sus pisos. El ayuntamiento trabaja desde hace meses para realojar a las familias en viviendas de compra o alquiler, pero los vecinos se quejan de falta de información y de no tener tiempo para organizar sus nuevos hogares.

Los habitantes de los pisos están disconformes con el desalojo porque creen que la empresa pública Vimusa, propietaria de los inmuebles, ha dejado que los bloques se deteriorasen. Está previsto que los pisos se derriben cuando se hayan vaciado otros bloques de la misma promoción, también con patologías. El consistorio ha insistido en que no habrá ayuda económica para quienes no están registrados en el censo de mayo de 1999. -- NURIA BERBERIA

GIRONA, UNA CIUTAT EN TRANSFORMACIÓ

La imatge actual del sector del Pou Rodó contrasta amb la dels carrers estrets i llargs que hi havia en aquest barri fa unes setmanes. Foto: JORDI SOLER.

Només queda el pou, una arcada i una escala de pedra

NG. ■ Només tres elements emblemàtics s'han salvat de l'operació d'enderrocament del sector del Pou Rodó: el pou, una arcada i una escala rodona de pedra. Els tècnics que dirigeixen les obres d'urbanització del Pou Rodó han tingut cura en tot moment que les màquines excavadores no convertissin en runa aquests tres elements emblemàtics. El pou que hi ha a l'entrada d'aquest barri s'ha volgut man-

tenir perquè és el que durant molts anys ha donat nom al sector, els altres dos elements s'han mantingut pel seu valor històric i patrimonial: unes escales rodones de pedra i una arcada també de pedra, han estat molt ben apuntalats perquè no caiguessin. A banda, hi han altres elements, com diferents arcades i finestres de pedra d'algunes edificacions que tot i ser enderrocades s'han desmuntat, un cop classificades i numerades les peces, perquè

després es puguin reconstruir quan es facin les obres d'urbanització de la plaça i la promoció dels nous habitatges.

En la transformació d'aquest barri hi participen també diferents empreses privades com és el cas de Girona Vella SA, que ha estat l'empresa pionera en començar la primera promoció privada amb l'enderrocament de les antigues cases que hi havia en els números 2, 4, 6 i 8 del carrer de la Barca, i la posterior

construcció de pisos de nova planta just a l'entrada del sector Pou Rodó, amb una inversió aproximada de 100 milions de pessetes. Aquesta promoció es preveu que s'acabi d'aquí un any quan la resta de les obres públiques del sector del Pou Rodó ja estiguin enllestides i es desenvolupi el pla especial d'aquest sector del Barri Vell, continuant amb altres promocions privades, a banda de la inversió pública que és de 110 milions de pessetes.

També l'Ajuntament de Girona, mitjançant la participació de l'empresa municipal Inicatives i Projectes en la societat mixta Vivendes de Girona SA, empresa participada també per Caixa de Girona i el Patronat de la Vivenda, té en propietat quatre finques als carrers Portal de la Barca i la Barca. Vivendes de Girona SA hi projecta de fer una promoció d'entre 18 i 20 habitatges sobre una superfície de 1.600 metres quadrats.

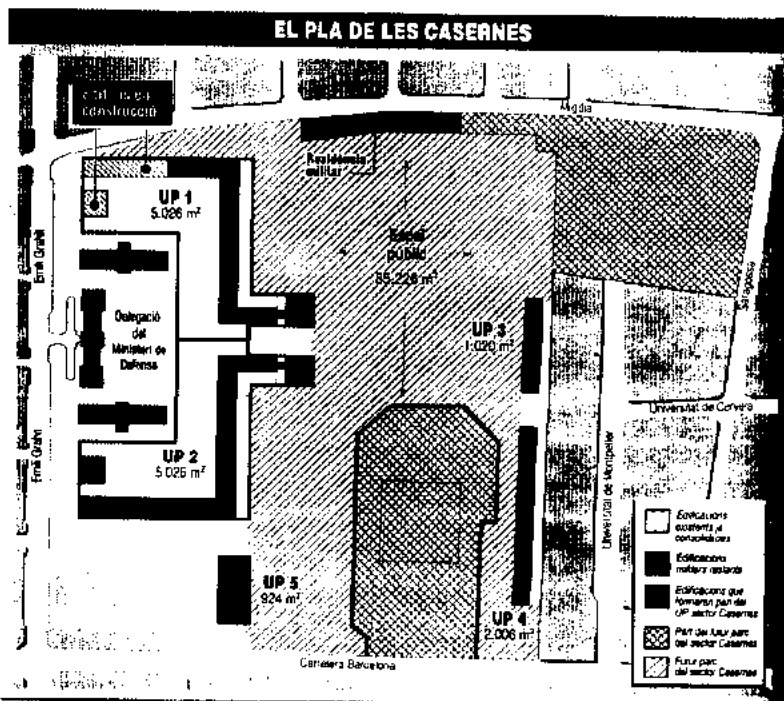
L'altre gran projecte urbanístic de Girona és la construcció del Parc de les Casernes

Les obres comencen a finals de mes

NG. ■ Girona.— L'altre gran projecte urbanístic de transformació de la ciutat de Girona és la construcció del Parc de les Casernes, a l'altra banda de la ciutat, que començarà a finals d'aquest mes, amb una inversió global de més de 800 milions de pessetes i un termini d'execució de 14 mesos. Paral·lelament es començarà a construir la segona fase del projecte urbanístic de les casernes que preveu la construcció de 42 habitatges amb places d'aparcament. Aquesta segona fase es començarà quan ja s'han acabat els 59 habitatges de la primera fase que s'ha fet en la part que dona als carrers Migdia i Emili Giralt.

Segons el tinent d'alcalde d'urbanisme, Joan Pallàs l'inici d'aquesta segona fase comporta per part de l'empresa promotora, el compromís de construir

simultàniament el que ha de ser el nou Parc de les Casernes, amb els vials, serveis i zones enjardinades previstes. La construcció del parc suposa la desaparició de les antigues construccions militars que encara queden. Algunes d'aquestes naus eren utilitzades per les brigades municipals i una part encara es fa servir com a dipòsit municipal de vehicles. Aquest dipòsit però molt possiblement es traslladarà a la zona de Mas Xirgo, on l'Ajuntament està construint una gran nau industrial per acollir-hi diferents brigades i serveis municipals. L'espai que ha de configurar el Parc de les Casernes té un àmbit de 129.317 metres quadrats, dels quals 13.992 són edificables, la resta correspon al parc, als 11.165 m ocupats per la Comandància Logística Territorial i als 9.474 de vials, espais lliures i apartaments.

LA CRÒNICA DEL DIVENDRES

Entre la legalitat i el pam quadrat

MARCÉS-JORDI ARAGÓ

Instantània de les cales arqueològiques que es van fer després dels enderrocaments al Pou Rodó per saber la riquesa d'aquell subsòl. Foto: MANEL LLADÓ

El vell gironí no tot és fosc i violetes. Vuit esplendorosos de tres i d'ors no poden ser frames permanents sota les capes efímeres d'aquillatge i de vernís. El 75, l'enyorat Just Callicar a Presència, basat en un informe de Caritas, va parlar amb paciència sobre la cruïlla del barri vell. Vint-i-tres anys, protegit per un pla urbanístic, el barri s'ha salvat de caure en un escenari mort i buit d'espai de cartró pedra. Però el patrimoni arquitectural i s'hi han consolidat espais culturals i docents. Els carrers i s'hi han obert zones per a vianants, amb regles estrictes. La iniciativa pública, tot i la migradesa dels recursos públics, hi ha revifat el barri. Però tot això no ha passat sense molts dels seus habitants en condicions de vida precàries. Com ha fet palès un debat al Forum Girona 21.

Fa onze anys, en un article publicat al *Duari de Girona*, Pujolràs advertia que les condicions del barri vell havien de canviar per a la gent que hi viu i hi treballa i no només per als edificis i posava en guàrdia sobre el perill de «l'especulació del sòl i dels solars aparteguts i dels que s'esperen de les cases que venen a un bon preu enderrocades». L'opinió temuda va anar endavant d'una manera implacable.

El 91 anys que l'arquitecte Antoni Pla va declarar: «Crec que el barri vell no camina com hauria de caminar... Les operacions s'han fet de compra i venda especulatives.» Ara ho reconeix fins i tot el regidor Ramon Barba: «Més d'un aprofitament especulatiu.» I l'últim informe de Pla aporta una dada reveladora: «A la zona del Pou Rodó hi ha tot un seguit de gent que, que ha estat desallotjada, no pot tornar on ha anat.» És la gent que ha quedat pel sociòleg Josep Maria Barbero: «El capital immobiliar especula clarament amb el barri vell i ha creat el desmoronament silencios de l'antiga ciutat.» Als nombrosos llogaments de baix poder adquisitiu no

sols no se'ls ha ajudat a millorar el seu habitatge, sinó que se'ls ha forçat a suportar la degradació creixent dels immobles; mantinguda interessadament pels vells propietaris, fins que han acabat per marxar, no se sap on. La millora urbanística del barri s'ha pagat sovint amb l'alt preu de la injustícia social. No s'ha comptat amb cap mecanisme públic per atenuar els excessos del diner privat.

Veritable pegot

Tot això sembla trobar el seu símbol en la casa que ara es reedifica legalment a tocar l'escalinata de Sant Felip. Quan l'escala estava encaixonada per edificis a banda i banda, la casa en qüestió seguia l'alineació general i no feia nosa; ara que han caigut les altres, emergeix com un veritable pegot. Legal, però pegot. I és justament aquesta legalitat allò que

fa més lamentable l'episodi. No es podia pas esperar que els promotors de l'immoble renunciessin generosament a un petit tros de terreny per retirar uns metres la façana. Si que es podia esperar, en canvi, que els organismes pertinents els obliguessin a fer-ho, per respecte al monument contigu i a la coherència urbanística del conjunt. La casa que, arreglada amb aquesta, s'adossava a mà esquerra de l'escala, va ser demolida fa anys per tornar-la a edificar, però, tal com ha explicat l'alcalde en un article, la nova visió de l'espai resultant va fer palesa «la necessitat de modificar el pla especial per no tornar a tapar el forat obert». Aquesta vegada no ha estat així, i haurém de suportar per sempre més, a les portes del nou Pou Rodó, aquesta casa perfectament legalitzada, com un monument a la tirania del pam quadrat.

KIA SEPHIA
AIRE ACONDICIONADO
DE REGALO
1.595.000 PTS.*

- MOTOR 1.5 (107cv) Y 1.8-16V (112cv)
- VERSIONES 4 Y 5 PUERTAS
- HABITACULO REFORZADO
- DIRECCION ASISTIDA PROGRESIVA
- CIERRE CENTRALIZADO
- MANEJO A DISTANCIA CON INMOBILIZADOR
- ELEVALUMAS Y RETROVISORES ELECTRICOS

Un coche bien hecho.

<http://www.kia.es>
CONCESSIONARIA ESPECIAL EN CREDITO FINANCIERO

TECHOMOBIL EMPORDA, S.L. Nou, 155, FIGUERES (Girona). Tel: 972 67 33 61
TECHOMOBIL EMPORDA, S.L. Ctra. De les Tries, 33, OLOT (Girona). Tel: 972 26 80 00
TECHOMOBIL EMPORDA, S.L. Passeig d'Or, 98, GIRONA. Tel: 972 26 80 00

Escola Superior de Comerç Internacional

Convocatòria proves d'admissió

La inscripció i la matrícula de les proves d'aptitud personal tindran lloc a l'Oficina de Preinscripció Universitària (Pg. de la Zona Franca, 7, de Barcelona) del 25 al 28 de maig de 1998.

Per a més informació:
Escola Superior de Comerç Internacional (ESCI)
Belmes, 132 de Barcelona
Tel 900 122 630

UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Es ven. Màximes qualitats. Espaiós.
Moblat. Molt confortable.
Claus en mà des de 2.997.000 ptes.*

ABS, TCS, doble airbag frontal i lateral, estructura MAGMA, immobilitzador, climatitzador, alçaivdres i retrovisors elèctrics i calefactables, ordinador, direcció assistida, llantes d'aliatge.*

*Equipament segons versions. *PVP recomanat a la Península i les Balears (IVA, transport i impostos de matriculació netos). Mazda és l'únic fabricant japonès amb la certificació de qualitat ISO 9001. Xarxa de Concessionaris a tot Espanya.

GARANTIA MAZDA 3 ANYS
o 100.000 km.

Llivia, Madrid
902 323 424
www.mazda.es

Nou Mazda 626. Ple de sorpreses.

mazda

Los estudiantes propondrán mejoras en el Barri Vell

Girona. -- El programa *Viure a les ciutats històriques. Passat i present cap a un futur sostenible* permitirá a los alumnos de educación secundaria de 12 a 16 años de Girona valorar y proponer mejoras en el Barri Vell. La iniciativa la impulsan el ayuntamiento y La Caixa, y prevé entregar material didáctico a las escuelas participantes. El alcalde Joaquim Nadal (PSC) se ha comprometido a escuchar las propuestas sobre las posibles actuaciones en la zona.

Entre el material se facilitará un mapa de la ciudad que mostrará su evolución desde la edad media. Los escolares también podrán realizar encuestas entre los comerciantes y responder a cuestiones sobre el patrimonio histórico, como la necesidad o no de intervenir en la restauración de edificios. Otro de los objetivos es difundir entre los más jóvenes el valor de la historia **"para que tomen conciencia y colaboren en la mejora del Barri Vell"**, según Nadal. -- CRISTINA BUESA

TARRAGONA

Los autobuses se adaptarán al horario universitario

Tarragona. -- El Ayuntamiento de Tarragona (CiU-PP) adaptará los horarios de los autobuses municipales a las necesidades de los 1.739 alumnos de la facultad de Ciencias Jurídicas que ocupan desde hace un mes las nuevas instalaciones de la avenida de Catalunya. El consistorio ha rechazado poner en funcionamiento una línea exclusiva para los estudiantes por falta de presupuesto.

El hecho de que sólo exista un aparcamiento de 300 plazas, 100 para profesores y personal administrativo y el resto para los matriculados, debe remediarse potenciando la oferta de transporte público, según las autoridades académicas. Los autobuses también enlazarán con la facultad de Letras, a poco más de 100 metros. El decano Miquel Prats ha pedido la instalación de un semáforo porque **"sólo hay un paso de peatones y el intenso tráfico comporta un riesgo para los usuarios de la facultad"**. -- F. G.

editorial

Edificis rehabilitats i edificis degradats

Després de posar fre i ordre a l'expansionisme de les constructores que amenaçava d'apilonar sistemàticament els habitants de les ciutats en interminables blocs de pisos, els governants van adonar-se que, a més de vigilar com es feien els nous edificis, també calia fomentar la restauració dels vells. L'urbanisme modern s'ha basat justament en una sàbia combinació d'aquestes dues línies d'acció tutelades des dels ajuntaments: la d'imposar el seny en l'obra

nova i la de subvencionar la rehabilitació com a instrument de recuperació dels nuclis antics. Girona és un bon exemple dels fruits que pot donar aquesta política d'obrir les ciutats al futur sense perdre el respecte pel passat: mentre ha anat creixent, la ciutat ha estat sotmesa a una fèrria contenció d'alçària, i les actuacions al Barri Vell han donat lloc a transformacions tan espectaculars com la de les cases del riu o la del Pou Rodó. Un balanç que l'Ajunta-

ment, satisfet, il·lustra amb una xifra important: durant el 1999 la iniciativa pública i la privada van invertir 2.000 milions de pessetes al Barri Vell. La creu de tot això, la trobem en l'estat de deixadesa que, encara avui, presenten alguns immobles, desgastats pel pas del temps i sense que els propietaris hi posin remei. Casos flagrants que han obligat el mateix Ajuntament a fer requeriments per tal que es consolidin aquests edificis. El problema és que, tot i la insistència municipal, n'hi

ha que no fan cas, amb el corresponent perill que l'estat de l'habitatge representa per als llogaters que hi viuen i per als vianants. La raó final d'aquesta deixadesa pot ser, a més, més profunda i reprovable a vegades, per conveniències, es deixa que la casa es degradi fins que s'aconsegueix la declaració de ruïna, que permet desempallegar-se dels llogaters sense haver d'indemnitzar-los. Arran d'aquesta situació, quan ja es veu que la via administrativa del requeriment no condueix enlloc, el que cal és més determinació, fer les obres pertinents i passar la factura al propietari.

Fan un concert a Celrà per recaptar diners per una escola de Managua

● **Celrà.** L'Organització No Governamental (ONG) Goges de Celrà ha organitzat pel proper divendres dia 5 de maig un concert que està destinat a recaptar fons per a l'escola de música Gerardo Barreto de Managua, a Nicaragua. A l'espectacle musical previst, que tindrà lloc a partir de les 11 de la nit a les piscines municipals de Celrà, hi han anunciat la seva participació els grups de rock Brams, Tipuabí, la Banda del Surdo i Answer. L'organització les Goges es va crear ara fa uns dos anys i està formada per un grup de dones de Celrà, que cada any aporten aproximadament unes 300.000 pessetes a l'escola de música de Managua. Precisament, la directora d'aquesta escola nicaragüenca, Natàlia Zaro, és de Celrà. / M.A.P.

Fan un estudi de plantejament urbanístic a les ribes del Ter i el Freser

● **Girona.** El Consorci Alba-Ter està elaborant un estudi per recollir el plantejament urbanístic vigent en l'àmbit fluvial dels rius Ter i Freser per tal d'esbrinar les disfuncionalitats existents al llarg de la riba d'aquests dos rius en temes de plantejament urbanístic. D'aquesta manera, el Consorci Alba-Ter pretén oferir una important eina de gestió per als ajuntaments de la zona afectada en el moment de reordenar aquests espais, ja sigui per crear espais protegits o de lleure, entre altres. La informació que es recull en aquest estudi formarà part de la diagnosi socioterritorial del Pla Estratègic de la conca del Ter i, per tant, en la finalització del projecte s'integrarà en el Sistema d'Informació Geogràfica (GIS), que estarà a disposició de tots els ajuntaments que actualment estan adherits al consorci. / EL PUNT

El PSC demana que no s'autoritzi més captacions d'aigua a la Llèmena

● **Girona.** El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) ha sol·licitat al Parlament de Catalunya que insti la Generalitat a vetllar perquè no s'incrementin les captacions d'aigua de la Vall del Llèmena, i que no s'autoritzi més captacions fins que no hi hagi estudis disponibles sobre els límits de les concessions que permetin assegurar el cabal ecològic de la Llèmena. L'empresa Aigües de Sant Aniol ha presentat a l'Ajuntament de Sant Aniol de Finestres un projecte d'ampliació de les naus que aquesta empresa té a la zona. D'altra banda, la delegació a Girona del Departament d'Indústria de la Generalitat s'ha de pronunciar sobre l'ampliació de la concessió d'aigües sorgents a aquesta mateixa empresa, que té una planta d'extracció i embotellament a la zona. / EL PUNT

► **Trobada de mestres del Pla de l'Estany.** En el CEIP La Vall del Terri, de Cornellà del Terri, es va celebrar, dijous passat, la 2a Trobada de Mestres del Pla de l'Estany, amb la presència d'un centenar de mestres. L'acte va consistir en una conferència, *Sorpreses matemàtiques*, a càrrec del professor de la UPC Claudi Alsina, i un berenar.

La casa del carrer Ciutadans número 10 de Girona on es va ensorrar la teulada l'any passat. I sobre la qual hi havia diversos requeriments i decrets municipals. / ANNA CARRERAS

Almenys 28 edificis del Barri Vell de Girona presenten molt mal estat i els propietaris no hi posen remei

Hi ha set casos greus, alguns detectats fa deu anys, i no s'hi ha fet cap actuació

● **Un total de 28 edificis del Barri Vell de Girona es troben en mal estat i els propietaris han estat requerits més de tres vegades per l'A-**

jointament perquè s'hi faci alguna actuació de consolidació; d'aquests, hi ha set casos més greus, algun ja es va detectar fa deu anys, i ni els propietaris ni l'administració no

hi han posat remei. Si bé l'Ajuntament ha actuat administrativament en tots els casos, només en dues ocasions ha fet obres en una façana i en un reforç estructural.

En la memòria de gestió urbanística per a la rehabilitació del Barri Vell de Girona del 1999, que va presentar l'alcalde de la ciutat fa unes setmanes, s'indicava que les 377 actuacions urbanístiques públiques i privades que es van fer durant el 1999 al Barri Vell de Girona van suposar una inversió de més 1.150 milions de pes-

setes. Aquestes actuacions es van fer bàsicament en obres de rehabilitació d'edificis. Del mateix informe també es despenia que durant aquests darrers anys hi ha hagut una major conscienciació per part dels propietaris, i en aquest sentit s'indicava que, d'entre els requeriments que hi ha hagut, només en dos casos l'Ajunt-

tament ha hagut d'actuar subsidiàriament rehabilitant els edificis perquè no ho feien els propietaris; un cas va ser el 1997 i l'altre, el 1999.

Però en la memòria, si bé es deia que el 1999 s'havien fet 67 actuacions amb requeriment municipal, no es recollia que hi ha 28 expedients disciplinaris oberts perquè els propie-

taris dels edificis han estat requerits des de fa més de dos anys. Alguns, ja fa deu anys, i no s'ha solucionat ni en el cas que l'Ajuntament hi hagi actuat subsidiàriament, ni en set casos més greus, en edificis de la pujada del Rei Martí, plaça de Sant Pere i carrers de les Ballesteries, de la Barca, dels Mercaders i pujada del Pont de Pedra

ERC denuncia que s'afavoreix l'especulació urbanística

● **El portaveu del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament de Girona, Santi Niell, denuncia que amb el Barri Vell l'alcalde de la ciutat, Joaquim Nadal, «només fa una política de façana i estètica en comptes de fer una actuació social» i assegura hi ha el risc que en el futur el Barri Vell s'acabi convertint en un parc temàtic.**

Niell adverteix que la política municipal de perllongar exageradament els tràmits administratius per reparar les cases en mal estat del Barri Vell de la ciutat «va clarament a favor dels propietaris»,

que pretenen que les cases siguin declarades ruïna per desprendre's així dels llogaters que fa anys que ocupen aquests habitatges i que quedarien al carrer sense compensació. És en aquest sentit que Niell reclama una política més social en aquest sector, en què pensa que sota una política de rehabilitació i regeneració del barri es pretén substituir els actuals residents amb pocs recursos econòmics per un altre tipus de gent més acomodada. Segons Niell, és per això que des del consistori es promouen actuacions urbanístiques com les del Pou Rodó o es rehabiliten altres sectors

del barri amb actuacions darrera de les quals hi ha extregidors socialistes.

Santi Niell diu que la política municipal afavoreix l'especulació i provoca situacions de perill com el cas de la casa del carrer Ciutadans número 10, de la qual es va ensorrar la teulada l'any passat i que va haver de ser desallotjada. Niell diu que el del carrer Ciutadans és un clar exemple de com no s'ha d'actuar, perquè després de nombrosos requeriments municipals no es va obligar al propietari a posar remei a la situació fins que la teulada es va ensorrar.

FIGUERES

L'Ajuntament exigirà als veïns de l'edifici desallotjat que el reparin urgentment

ROBERT CARMONA

■ La regidora d'Urbanisme de l'Ajuntament de Figueres, Montse Palma, ha anunciat que els serveis tècnics del consistori estan elaborant un informe sobre l'estat de l'edifici del carrer Rutlla que la nit de Nadal va ser desallotjat pels Mossos d'Esquadra arran del perill que aquests s'ensorrís. «Un cop s'hagi redactat l'informe tècnic municipal, el més probable és que es faci un decret d'alcaldia que exigeixi als veïns que facin urgentment un projecte de rehabilitació de l'edifici per evitar cap mena de risc», diu Palma.

Els danys que té l'estructura són molt menors del que en un principi van diagnosticar un equip d'arquitectes privats, cosa que va permetre que després d'apuntalar l'edifici els set veïns que hi viuen poguessin tornar a casa seva. El propietari de la planta baixa —és un establiment comercial— ja fa temps que demanava a la comunitat de veïns que es fessin reparacions de manteniment de l'edifici, però la majoria de propietaris consideren que les obres que cal fer són dins l'espai de la botiga i que només l'afecten a ell. Després de l'incident de la nit de Nadal, algun dels afectats ha reconegut que es podria reconsiderar aquesta posició i la comunitat de veïns podria acceptar repartir les despeses si cal reforçar tota l'estructura.

Una de les veïnes afectades ha decidit presentar una querrela contra els mossos d'esquadra que van participar en el desallotjament, ja que considera que va ser víctima d'un delictes de coaccions en ser obligada a abandonar el pis sense aportar un manament judicial que avalés aquesta decisió.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Un moment de la reunió de la Cooperativa celebrada a les instal·lacions del Centre. Foto: CATI MC

Els socis de la Cooperativa aproven el Centre sigui propietat municipal

L'alcalde creu que els pagesos en sortiran beneficiats

CATI MORELL

■ Els socis de la Cooperativa Agrícola de Castelló van aprovar dimarts a la nit —29 vots a favor, 9 en contra, 2 vots en blanc i 2 de nuls— que el Centre —antiga propietat de la Cambra Agrària— es converteixi en propietat municipal. A

canvi, la Cooperativa obtindrà algunes partides, com el compromís de l'equi de construir una estació de gasoil posterior de l'edifici. El membre de Pagesos Antoni Casademont va ser més crític i va titllar l'acord de doler

Segons el president de la Cooperativa Agrícola, Francesc Colls, el fet que la majoria dels socis ratifiquessin l'acord és una prova de pes de la seva validesa. Colls va explicar que, tot i que la Cooperativa podia haver lluitat per aconseguir que el Centre, antic patrimoni de la Cambra Agrària, passés a mans del col·lectiu pagès, «després s'hauria hagut d'afrontar el problema econòmic derivat de la inversió necessària per mantenir l'edifici». Colls creu que l'acord és

bo per a tot el poble. De fet, l'edifici serà gestionat per un patronat amb representants de les tres entitats —Ajuntament, Cooperativa i Comunitat de Regants—. L'equip de govern es compromet a fer el projecte d'instal·lació d'un assortidor de gasoil i a ajudar econòmicament els pagesos —perdonant alguns deutes que la Cooperativa té amb l'Ajuntament i els impostos dels pròxims 25 anys.

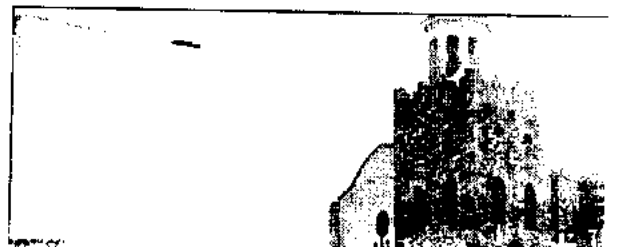
L'alcalde, Xavier Sanllehí, es va mostrar satisfet del resultat

de la reunió de la —de la qual l'Ajuntament és soci— i va expressar l'intenció de l'administració de representar els ciutadans del municipi i també inclou els pagesos.

L'acord signat pel delegat de Girona del Departament d'Agricultura, Ramon Eliseu Muni, també porta oberta la porta de l'Església, antic propietari de l'edifici.

LLANÇA

Comença la construcció de la nova Casa de Cultura després de quinze anys d'espera

GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONI

El Grup informa: Tel. 20 29 46 L. Social
Tel. 23 44 59 St. Narcís
Tel. 20 10 47 St. Ponç

ATLETISME

- Divendres, els atletes del GEiEG participaran en el campionat estatal absolut en pista coberta, a València, i en el campionat de Catalunya cadet i infantil de pista coberta, a Vilafranca del Penedès.

BÀSQUET

- Dissabte, el cadet A visita el Grup Barna (19.15h); el preinfantil rep el Begur (10.30h); el mini A, el Pompeu Fabra (12.30h); el mini B, el Montessorí (11.00h) i el premini, el Banyoles (9.30h).
Divendres, el sènior A visita l'Hospitalet (12.30h); el sènior B, el Sant Adrià (12.00h) i el júnior A, el GEiEG B.

HALTEROFILLA

- Els grupistes Sergi Martínez i Lluís Bautista participaran diumenge en la fase prèvia del campionat estatal júnior, al CAR de Sant Cugat (9.30h).

HANDBOL

- Dissabte, l'equip de divisió d'honor B rep el Prosa Pozoblanco (18.30h); el juvenil rep el Uagostera (16.30h); el cadet A visita el Sant Cugat (12.50h); el cadet B, el Bell-lloc B (16.30h); l'infantil i els alevins, el Bordils (11.15h i 9.45h, respectivament) i els benjamins, el Bell-lloc A (10.00h).
Diumenge, el júnior rep el La Garriga (10.30h).

HOQUEI

- Dissabte, els prebenjamins i els benjamins reben el Cassanenc (15.30h i 16.30h); els benjamins B visiten el Jonquerenc (17.00h); el juvenil A rep el Vilafranca (17.30h); el juvenil B visita el Manlleu (18.00h) i el primer estatal rep l'Oviado (20.30h).
Diumenge, els alevins i l'infantil reben el Sant Jordi (9.30h i 10.30h, respectivament); el 2a catalana rep el Cassanenc i el 1a catalana, el Conet (12.30h).

MUNTANYA

- Sortida social al mar, de la Fosca a Calella, passant per Cala Castells. A més, la subsecció d'alta muntanya i escalada organitza una sortida d'escalada a les canals del Cadi.

NATAÇÓ

- Avui i demà, els nedadors del GEiEG participen en el campionat de Catalunya d'alevins, a Banyoles.

RUGBI

- L'equip absolut masculí rep diumenge, a Palau, el CR Sitges (12.00h).

TENNIS

- Dissabte, l'equip d'alevins femení rep el CT Olor (15.00h).
Diumenge, l'equip infantil femení rep el CT Sadurní (9.00h) i l'equip d'alevins masculí visita el CT Blanes (9.00h).

WATERPOLO

- Dissabte, l'equip absolut femení rep el Barcelona (17.30h) i diumenge, el júnior rep l'Hospitalet (10.30h).

**CENTRES MÈDICS
DENTALS GIRONA**

UNITAT D'IMPLANTS DENTALS

Juli Garreta 1, 1a planta. Tel. 22 64 69

Col·labora amb el
GEiEG

IMMIGRACIÓ

La casa del carrer de la Jonquera de Figueres on permotaven els immigrants il·legals. Foto: JOSEP PUIGBERT

Detenen deu immigrants il·legals que ocupaven una casa vella de Figueres

L'habitatge, de propietat municipal, està situat al carrer de la Jonquera

Figueres.— Els Mossos d'Esquadra van detenir ahir a la matinada deu immigrants il·legals que permotaven a l'interior d'una casa deshabitada del carrer de la Jonquera de Figueres. Aquest habitatge, que és de propietat municipal, tenia

les portes i finestres tapiades, però els immigrants van obrir-hi un forat per un pati posterior dels detinguts, que tenen edats compreses entre els 16 i els 31 anys, són algerians i un té nacionalitat marroquina. A un dels menors se li va trobar documentació robada de l'interior d'un veí

La detenció dels immigrants es va produir pels volts de les dues de la matinada, després que el vigilant de l'aparcament del Garrigal advertís els Mossos d'Esquadra de la presència de dues persones que intentaven saltar un mur de la part posterior de la casa situada al número 49 del carrer de la Jonquera. En un primer moment es pensava que una de les dues persones portava una escopeta, però finalment es va constatar que tots dos anaven desarmats. Els Mossos van fer un forat a la façana principal de l'edifici —on fa uns anys hi havia hagut el Club Pigalle— i a l'interior van localitzar-hi vuit immigrants més indocumentats. Entre aquests hi havia dos menors, un dels quals passarà a disposició judicial per-

què portava documentació relacionada amb un robatori a l'interior d'un vehicle que es va cometre dilluns passat a Figueres, mentre que l'altre passarà a disposició de la direcció general d'Atenció a la Infància. La custòdia dels majors d'edat ha passat als agents d'estrangeria de la Policia Nacional.

Hi permotaven des de feia dies

Les primeres investigacions apunten que els immigrants feia almenys quatre dies que permotaven a l'interior de l'habitatge, on es van trobar matalassos i restes de menjar. La casa tenia les portes i les parets tapiades d'ençà que l'any passat va ser adquirida per l'Ajuntament amb la finalitat d'enderrocar-la i poder reformar urbanísticament

tot el tram final del carrer de la Jonquera —on fa uns anys hi havia hagut el barri xinès. Els ocupants van entrar pel forat que van fer a la part posterior de l'habitatge i que es va tapar per un mur, que hi havia de saltar cada cop que volien entrar. Ahir al matí, membres de la brigada municipal d'obres van tancar tots els forats de la casa.

Alguns veïns de l'habitatge es mostraven gens sorpresos per la presència d'immigrants il·legals. «Som en un lloc on hi ha de contraban de persones als països del sud d'Europa i aprofiten qualsevol lloc per entrar-se mentre esperen que els agents no puguin entrar a veure el propietari d'un habitatge mateix carrer.

Estrangers que són al carrer al cap d'unes hores

El PUNT
Els immigrants que ahir van ser detinguts a Figueres formen part dels membres d'aquest col·lectiu que resideixen a les comarques gironines, alternativament a les comarques de l'Alt Empordà i del Gironès, sense tenir la documentació en regla. Per tant, es descarta que els detinguts durant l'operació d'ahir fossin a Figueres esperant-se per poder passar la frontera cap a França.

Els Mossos van entregar els detinguts a la Policia Nacional, que ha incoat expedient d'expulsió als que no el tenen obert i els ha deixat en llibertat. En aquest cas, la Policia Nacional

no durà cap dels detinguts a disposició judicial per proposar el seu internament durant els 40 dies que preveu la llei mentre duren els tràmits de l'expedient d'expulsió.

Aquesta situació és conseqüència de la decisió de la junta de jutges de Figueres, que va acordar que no s'ordenaria l'internament de cap estranger detingut si no hi havia l'ordre d'expulsió. La junta de jutges de Figueres va adoptar aquesta resolució per evitar col·laborar en la privació, durant quaranta dies, d'un dret fonamental, la llibertat, a una persona contra la qual no pesava cap resolució. Per aquest motiu, s'ha pogut donar

la circumstància que alguns d'aquests immigrants hagin estat detinguts en diverses ocasions i sempre se'n hagi deixat embertat al cap de poques hores.

Aquest sistema no agrada a les forces de seguretat, que prefereixen més tenir internat un immigrant, perquè, d'aquesta manera, ja el tenen localitzat per poder s'ha d'executar l'expulsió. En canvi, si l'expedient està obert, gairebé mai el localitzaran i, si ho han d'executar l'expulsió, són estadístiques demostrant que és un cas extrem, ja que de les expulsions decretades l'any passat només se'n van executar 64, és a dir, prop del 10 per cent.

SOCIETAT

D'ara endavant, qui no *cardi* a Olot pot provar-ho a les Filipines, perquè el regidor del PP Joaquim de Trincheria ha «descobert» que enmig de l'arxipèlag asiàtic hi ha una petita localitat que fa honor a la toponímia de la capital garrotxina. Està situada a l'illa de Leyte i, segons ell, hi va néixer Imelda Marcos, la dona de l'exdictador filipí.

Olot s'acaba a les Filipines

El portaveu municipal del PP «descobreix» un poble que es diu Olot a l'arxipèlag asiàtic

SUSANNA ALSINA ■ Olot.— No apareix sobre els mapes, però el regidor del Partit Popular a l'Ajuntament d'Olot, Joaquim de Trincheria, ha «descobert» que a l'altra banda del món, en una de les illes més orientals de l'arxipèlag filipí, hi ha una petita població que també porta per nom Olot. Fins i tot, després de confirmar-ho amb l'ambaixada filipina a Madrid, assegura que Imelda Marcos, la capriciosa esposa de l'exdictador d'aquest país asiàtic, Ferdinand Marcos, té les seves arrels en aquest «Olot».

No és una presumpció descabellada. Les Filipines van ser fins a final del segle passat colònia espanyola i de la mateixa manera que a l'arxipèlag hi ha una Tarragona o un Toledo com a signes inequívocs de la dominació his-

pana, per què no podria haver-hi un Olot? De fet, De Trincheria està convençut que la coincidència toponímica és fruit d'aquella ocupació. «Podria molt ben ser que algun olotí de l'orde dels Dominics arribés a aquest petit racó de l'illa de Leyte i decidís donar-li el nom del seu poble. És clar que també podria haver estat algun soldat que hi va anar a fer el servei militar. Donar nom als pobles, de tota manera, era més propi dels religiosos. En qualsevol dels casos, aprofito per fer una crida als olotins perquè si algú té referències escrites o orals que algun seu avantpassat hagués fundat la localitat ho faci saber», diu el regidor popular.

Expedició de reconeixement

Apassionat com és, però, a tot allò que tingui a veure amb

Els filipins del Museu.— Per començar-se a ambientar amb la seva propera expedició al país asiàtic, el regidor del PP Joaquim de Trincheria i l'agent de viatges Rafel Arau van acceptar ahir l'oferta d'El punt de fotografiar-se al costat d'una

de les dues armadures filipines que hi ha al magatzem del Museu Comarcal. Els «filipins», com se'ls anomena popularment, van ser cedits al museu l'any 1905 per Enric Batlló, tot i que es desconeix com van arribar a Olot. / Tení foto S.A.

el passat de la seva ciutat. De Trincheria està disposat a investigar el seu descobriment fins al final. De moment, ja s'ha posat en contacte amb el govern filipí perquè li enviï tota la documentació que aconsegueixi reunir sobre la localitat asiàtica i, aquesta mateixa primavera, juntament amb el propietari de l'agència de viatges Gacela Bus d'Olot, Rafel Arau, vol organitzar una petita expedició de reconeixement

sobre el territori. «Volarem fins a la capital, Manila; des d'allà intentarem arribar a Leyte i, una vegada a l'illa, buscarem Olot. Crec que val la pena que ho coneguem *in situ* i que parlem amb les principals autoritats de la ciutat per intentar descobrir més coses. Lògicament, convidarem la regidoria de l'Institut Municipal de Promoció de la Ciutat, Anna Plana, a participar en aquesta expedi-

ció», explica De Trincheria.

I és que la seva idea última seria poder organitzar, més endavant, una expedició multitudinària perquè, com diu ell mateix, «seria divertit que la gent d'Olot viatgés a Olot». «Que quedi molt clar, de tota manera, que tot plegat només vol ser una trobada simpàtica. No voldria que algú pensés que estic intentant muntar algun tipus de negoci», puntualitza.

POLÍTICA

CDC exigeix als alcaldes de Sant Joan les Fonts i la Vall d'en Bas un acostament amb UDC

SUSANNA ALSINA ■ Olot.— El comitè comarcal de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) a la Garrotxa demanarà formalment als alcaldes del seu partit a Sant Joan les Fonts i a la Vall d'en Bas, Joan Espona i Daniel Bosch, respectivament, que, d'ara endavant, intentin millorar les seves relacions amb els representants d'Unió Democràtica (UDC), que en totes dues localitats estan a l'oposició. CDC, segons va explicar ahir el president de la se-

ció comarcal, Carles Llorens, ha decidit prendre aquesta decisió amb l'objectiu de normalitzar la situació política que viuen aquestes dues poblacions i, a les properes eleccions municipals de 1999, presentar-hi una llista conjunta. «De moment, però, el que els demanem és senzillament que explorin la possibilitat d'arribar a una entesa», va manifestar ahir Carles Llorens. CDC aprofitarà per fer extensiva la petició als seus representants a Mieres i Besalú, on a les darreres municipals

també es van produir discrepàncies amb Unió Democràtica, encara que menors.

Tant a Sant Joan les Fonts com a la Vall d'en Bas, Convergència Democràtica governa amb llistes independents perquè, a les eleccions de 1995, les cúpules dels dos partits de la coalició no van aconseguir arribar a una entesa i, finalment, van decidir presentar-se per separat. En tots dos casos, però, UDC va aconseguir fer-ho amb les sigles de la coalició.

URBANISME

Inclouen al PUOSC una obra de Ribes de Freser després d'haver-se denunciat la manca de serveis bàsics

JORDI CASAS ■ Ribes de Freser.— La Generalitat ha inclòs la urbanització del camí de Sant Antoni de Ribes de Freser al Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC) després de la polèmica que ha enfrontat el delegat del Govern Xavier Soy amb l'alcalde Pere Vigo (ERC), perquè aquest considerava que els marginava ja que només rebien ajuts per a una sola obra. A principi de mandat, Vigo

va acusar Soy de donar el gros de subvencions als consistors de CU. Una crítica que va reiterar fa poc arran de la mort d'un veí de Ventolà a conseqüència d'un incendi que va evidenciar la manca de serveis al nucli.

L'obra inclosa al pla ascendeix a 14 milions, 9 dels quals estan subvencionats, i preveu la instal·lació dels serveis bàsics i la pavimentació del camí de Sant Antoni i de la placeta adjacent.

LA MODA EN VIU ÉS A TIENDAS EL CORTE INGLÉS

Tiendas El Corte Inglés celebra l'arribada de la Primavera amb demostracions en viu de les noves tendències per a aquesta temporada, que tindran lloc tots els dies a les Plantes de Dona: tres demostracions al matí, de 12 a 1,30, i quatre a la tarda, de 6 a 8,30 h.

Una moda que convida a canviar. Colorista, femenina i molt

afavoridora amb els tons pastel, el blau, els colors orientals, l'esport casual... Una moda per estar molt guapes, en la qual no hi falten els complements, i també les millors marques de sabateria al Soló del Calçat.

Vingui a veure la moda en viu... Perquè ja és Primavera a les Tiendas el Corte Inglés.

SERVEIS

Gairebé la meitat de la població del municipi de Salt encara agafa l'aigua dels pous

Per connectar tots els habitatges a la xarxa cal una inversió de 220 milions

CLARA RIBAS
■ Salt.— Gairebé la meitat de la població de Salt, en concret un 45%, agafa encara l'aigua que consumeix directament des d'un pou. L'Ajuntament d'aquest municipi ha en-

gegat una campanya per sensibilitzar la població de la necessitat de connectar-se a la xarxa d'aigua potable, segons va anunciar ahir l'alcalde, Xavier Corominas. El problema també afecta el municipi de Sarrià,

tot i que només en uns reduïts sectors, mentre que a Girona, segons es va explicar també ahir, el total de la població està connectada a l'aigua potable, en un sistema que es va començar a construir ara fa 130 anys.

Més d'un centenar de cases unifamiliars i 53 edificis de Salt agafen actualment l'aigua que consumeixen cada dia de pous que tenen instal·lats a prop. Dels edificis afectats 23 són de menys de 15 habitatges, 20 són de 16 a 75 habitatges i 10 més són de més de 75 habitatges cada un. Aquestes xifres somen un 45% de la població que actualment té el municipi, que puja a 22.000 persones.

L'alcalde de Salt, Xavier Corominas va presentar ahir a la planta potabilitzadora de Montfullà la campanya que ha engegat l'Ajuntament per connectar tots els habitatges a la xarxa d'aigua potable. Per a Corominas és essencial explicar als afectats que l'aigua dels pous —que sempre ha estat considerada més bona— pot ser no potable en alguns dies o moments del dia.

Segons va explicar ahir el conseller delegat de l'empresa Aigües de Girona, Salt i Sarrià, Narcís Piferret, per poder completar la connexió caldrà fer una inversió total de 220 milions, dels quals la companyia d'aigües pagarà el 35% mentre que el 65% restant haurà de ser finançat pels particulars que instal·lin la connexió. Segons Piferret, l'encariment del projecte es deu a la necessitat de canviar els sistemes de les canonades, ja que actualment del pou només puja una canonada, mentre que amb la xarxa caldrà instal·lar un compo-

Salamañá i Corominas, a l'esquerra, i Turbau, a la dreta, escolten el tènec de la planta potabilitzadora. Foto: PERE PACIÉS

rador i una canonada per a cada habitatge.

En la mateixa roda de premsa hi va ser present ahir l'alcalde de Sarrià, Josep Turbau, el qual va explicar que al seu municipi només hi ha uns quants sectors on l'aigua s'agafa dels pous. Turbau va coincidir amb Piferret a calcular la inversió necessària

per fer la connexió en molts menys diners dels que calen per a Salt. Finalment, la regidora de Medi Ambient de l'Ajuntament de Girona, Isabel Salamañá, també va assistir a la roda de premsa, tot i que s'havia anunciat la presència de l'alcalde, Joaquim Nadal. Salamañá va explicar que al municipi gronaf no

més cal invertir en millores i condicionament del sistema, el qual es va començar a construir ara fa 130 anys.

Per altra banda, l'alcalde de Salt, Xavier Corominas, va anunciar que l'empresa d'aigües té previst participar en el projecte Alba Ter, tant des del punt de vista econòmic com físic.

JUDICIAL

Jutjaran un home que es volia matar arrossegant un company daltabaix d'un estimball

FIDEL BALÉS

■ Girona.— La secció penal de l'Audiència de Girona jutjarà el cas d'un home acusat de temptativa d'homicidi perquè va intentar fer estimbar el camió en el qual ell mateix anava d'acompanyant i que conduïa un company seu de feina. El ministeri fiscal, que reconeix un eximent incomplet per alteració psíquica a l'acusat, demana una pena de 3 anys de presó i el seu internament per rebre assistència mèdica per un termini no superior a 5 anys. La defensa considera que els fets van ser constitutius d'un delict de lesions i un altre de danys però sosté que l'acusat està exempt de responsabilitat criminal a causa d'un trastorn mental que li anul·la totalment la voluntat. Segons el fiscal, l'acusat patia una depressió greu amb tendències autodestructives. Els fets, segons l'escriu d'acusació del ministeri fiscal, es van produir el 7 de maig de 1996 quan l'acusat i el seu company anaven amb un camió que transportava una càrrega de 1.500 litres de gasoil a la urbanització Mas Nou de Platja d'Aro. Quan el vehicle estava en un pendent, l'acusat es va tirar sobre el conductor del camió i li va girar el volant en direcció a un estimball. El conductor va aturar el camió posant el fre de mà i traient les claus del contacte. Després de recriminar l'acció de l'acusat, aquest li va contestar: «Et mataré a tu i a mi també» i tot seguit amb una clau va colpejar el conductor per tot el cos i li va treure el peu del pedal de fre i va aconseguir d'aquesta manera que el camió caigués per un estimball de 26 metres. A causa de les lesions, el conductor va haver d'estar 42 dies de baixa.

COMUNICACIONS

Foment es compromet a construir voreres al pont de Besalú i a iniciar els estudis del túnel de Toses

SUSANNA ALSINA
■ Besalú.— El Ministeri de Foment ha assumit com a obra prioritària el projecte de reforma del pont de l'N-260 al seu pas per Besalú, que previu fonamentalment la construcció de voreres per millorar la seguretat dels viants. En una entrevista celebrada aquest dilluns a Madrid, l'alcalde de Besalú, Lluís Guinó, va arrencar al director general de Carreteres del Ministeri de Foment, Josep Maria Lázcano,

el compromís de posar a licitació l'obra dins aquest mateix exercici o, en tot cas, «tan aviat com sigui possible». «Més enllà del calendari d'actuació, però, per a mi el més important és que Madrid ha entès finalment que aquest és un problema de seguretat viària. Em fa l'efecte que Foment pensava que Besalú reclamava un pont nou i, senzillament, el que nosaltres reclamem són unes voreres que garanteixin la seguretat dels via-

nants. Aquest pont és pas obligat per als més de 600 veïns que viuen als barris del Grup del Mont i de Racolta i és inadmissible que diàriament s'exposin al risc de ser atropellats», va explicar ahir Lluís Guinó.

Visita a la collada de Toses

Juntament amb Guinó, el director general de Carreteres de l'Estat es va entrevistar també aquest dilluns amb una representació d'alcaldes de la vall de

Ribes per tractar sobre la millora de l'N-152 a la collada de Toses. Com a resultat d'aquesta reunió, segons va explicar ahir l'alcalde de Toses i president de la Mancomunitat de la vall de Ribes, Francesc Rossell, Lázcano es va comprometre a iniciar els estudis previs a la construcció del futur túnel de Toses i a comprovar *in situ* aquest estiu l'estat actual de la carretera. A la reunió, hi va assistir també el president del PP de Girona, Enric Herranz.

ORION
 MIT JONS ORION SA
 (972) 84 12 33 (Girona)

BARNA ECONOMISTES SA
 Que en la Junta General Extraordinària y Universal de accionistas celebrada en el domicilio social el dia 23 de marzo de 1998 se adopto por unanimidad el acuerdo de cambiar el objeto social de la compañía, y como consecuencia se acordó modificar el artículo 2º de los estatutos sociales, que en adelante quedará redactado como sigue:
 «ARTICULO 2º: Constituye el objeto de la Sociedad: El Negocio de Inversión»
 Orrib, 23 de marzo de 1998
 El Administrador Único

PRIMERA QUINZENA D'ABRIL
 ★
 PROMOCIÓ LIMITADA!

idees

Les emanacions a Olot s'han de solucionar

L'Ajuntament d'Olot ha actuat amb excessiva lentitud per solucionar el problema denunciat fa més d'un any pels veïns del barri de Sant Miquel, que a principis de l'any passat van notificar al consistori que patien emanacions de carburants als lavabos i desaignes dels seus habitatges. Els responsables municipals no s'han mobilitzat fins ara, després que els habitants

de la zona hagin reiterat recentment les seves queixes. En lloc de solucionar amb celeritat el problema, l'única iniciativa acordada ara pels responsables de la regidoria de Medi Ambient ha estat demanar a una empresa especialitzada un pressupost del que costaria elaborar un estudi que determinés l'origen de les emanacions -que es filtren des de la xarxa de clavegueres.

Aquest problema afecta directament la qualitat de vida d'aquests ciutadans, que han de suportar olors nauseabundes, i impedeix que els habitatges tinguin unes condicions de salubritat òptimes. Garantir la qualitat de vida dels veïns d'aquest barri d'Olot -un dels més poblats de la ciutat- mereix un major interès i una major celeritat en l'actuació de l'equip de govern de la capital garrotxina. És necessari,

per tant, que la regidoria de Medi Ambient agiliti els tràmits necessaris i posi en marxa immediatament una investigació per detectar l'origen de les emanacions i evitar que es facin nous abocaments de carburants a la xarxa de clavegueres de la ciutat. Les administracions locals realitzen una bona gestió quan saben solucionar alhora els grans reptes del municipi i els petits problemes diaris dels ciutadans.

MÉS D'UN ANY DE MALES OLORS EN UN BARRI D'OLLOT

Veïns d'un barri d'Olot pateixen emanacions de gasos tòxics pels desguassos

L'Ajuntament ho atribueix a uns abocaments il·legals a la xarxa i encarrega una investigació

Alguns veïns del sector del barri de Sant Miquel d'Olot pateixen puntualment des de fa més d'un any emanacions de gasos amb pudor de carburants a través dels desguassos de les seves llars. Després de certificar el problema, l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Olot s'ha compromès a investigar el fenomen, que, d'acord amb les primeres inspeccions, podria provenir d'uns abocaments il·legals de líquids tòxics a la xarxa pública de clavegueres. La corporació, segons va informar ahir el regidor de Medi Ambient, Santi Vizern, ha demanat pressupost a una empresa especialitzada per analitzar els fets i determinar-ne les causes. Veïns de Sant Miquel han denunciat també interferències en els canals de televisió.

EL PUNT

Olot A principi de l'any passat, l'Associació de Veïns del barri de Sant Mi-

quel va notificar a l'Ajuntament que a través dels desguassos d'alguns domicilis particulars es produïen emanacions de gasos amb olor de carburant. «Fa cosa d'un any, alguns veïns van comunicar a l'associació que, en determinades ocasions, sortia com una pudor de gasolina o d'algun altre derivat del gasoil pel vàter de casa seva. Aleshores, vam decidir posar-ho en coneixement del responsable de l'àrea de Medi Ambient», va explicar ahir el president de l'AV de Sant Miquel, Gil Anglada. En aquella ocasió, però, segons ha explicat el regidor de Medi Ambient, Santi Vizern, l'Ajuntament no va aprofundir en els fets perquè se'ls va comunicar dies més tard que es produïssin i no va ser possible certificar l'emanació. A principi d'aquest any, però, i després que altres veïns d'aquest sector comunicessin novament el

problema a la corporació, els serveis tècnics de l'àrea de Medi Ambient van decidir realitzar una inspecció ocular a la zona. La corporació, segons ha explicat el regidor de Medi Ambient, va constatar aleshores pudors de derivats del gasoil a la xarxa pública de clavegueram, així com una deficiència a les arquetes de connexió d'un dels edificis afectats. «Sembla ser que aquest defecte estructural de l'immoble, propiciava que els gasos emanessin més fàcilment pels desguassos, per la qual cosa vam aconsellar-los que ho reparassin. En tot cas, però, si hi fluïen i si la xarxa feia pudor de carburants, és de lògica pensar que algú havia abocat il·legalment líquids tòxics al clavegueram, la qual cosa està totalment prohibida», ha argumentat Santi Vizern. En aquest context, i tot i ser conscient de la dificultat que pot suposar loca-

litzar el responsable dels abocaments, l'Ajuntament ha decidit encarregar a una empresa especialitzada que analitzi els fets i intenti determinar-ne l'origen. «Ara mateix tenim demanat a una empresa que ens faci un pressupost sobre els costos que pot suposar la investigació. Sembla ser que existeixen uns aparells mesuradors de la intensitat de les olors, que no fan necessari disposar de mostres de líquids. Evidentment, no serà fàcil, però hi estarem al damunt», va afegir-hi Vizern. L'Ajuntament no ha pogut precisar el nombre de llars afectades pel problema, tot i que alguns veïns del barri de les Tries van manifestar ahir a aquest diari que, en ocasions, havien detectat fins i tot les pudors des del carrer.

Fa quatre anys, els barris de Pedret i Montjuïc de Girona van patir una situació similar, que es va allargar durant alguns mesos. Després d'una investigació, la corporació gironina va detectar que l'origen del problema provenia d'una empresa situada al sector. (Editorial, plana 14).

URBANISME

A l'esquerra, la zona on es va produir l'ensorrament, atorçonada ahir al matí. A la dreta, vista de la casa des de la plaça. Foto: I. BOSCH.

S'enfonsa una biga d'un edifici d'Amer i forada les voltes de la plaça de la Vila

Una hora abans, en aquell mateix indret, hi havia estat instal·lat el mercat setmanal

■ Amer.— Una biga d'un pis deshabitat situat a la plaça d'Amer es va enfonsar dimecres a quarts de tres de la tarda i va foradar una de les dues plantes del

pis i les voltes de la plaça de la Vila. La sort i l'hora en què es va produir el sinistre van evitar una tragèdia perquè una hora abans, en aquell mateix indret, hi havia estat instal·lat el mercat setmanal.

Ara, l'Ajuntament, que segons assegura el seu alcalde, Narcís Junquera, no tenia constància que l'edifici estigués en mal estat, ha aprovat un decret de consolidació «per eliminar el perill d'ensorrament»

i de restauració immediata i urgent de l'edifici. Després del sinistre, l'Ajuntament es planteja aprovar una ordenança específica sobre la rehabilitació de façanes i habitatges.

La sort i l'hora en què es va produir el sinistre van evitar que, dimecres a la tarda, l'ensorrament d'una part d'un immoble situat al número 10 de la plaça d'Amer acabés en tragèdia. Una biga del segon pis es va desprendre i va caure, foradant el primer pis de l'edifici i les voltes de la plaça. El sinistre es va produir a quarts de 3 de la tarda, una hora després que tanquessin els comerços del poble —ben bé al costat, a mà esquerra, hi ha una botiga de verdures i, a mà dreta, una botiga de roba— i que desmuntessin el mercat setmanal de la vila. «El dia del mercat la plaça està plena de gent», diu l'alcalde, Narcís Junquera. El fet va mobilitzar els bombers d'Amer i els tècnics municipals, que van tancar i apuntalar l'edifici. Segons l'alcalde, l'arquitecte municipal ha afirmat

que la casa està en mal estat però que no hi ha perill imminent que acabi de caure. A més, el sinistre no ha provocat danys a les estructures de les cases veïnes.

Segons Junquera, l'Ajuntament ignorava que l'edifici, que està deshabitat des de fa uns

anys, estigués en mal estat, ja que aparentment la façana estava ben conservada. «Són els propietaris els qui han de controlar si els seus immobles poden representar algun perill», diu Junquera, que assegura que casualment fa pocs dies el fill del propietari d'aquest edifici havia

comunicat a l'Ajuntament d'Amer que tenia intenció de presentar un projecte de rehabilitació, però que encara no ho havia fet. Dimecres mateix, després del sinistre, l'Ajuntament va aprovar un decret de restauració immediata i urgent de l'edifici i ho va notificar als pro-

pictaris. «Dilluns hauran de començar les obres de restauració de l'edifici. Si no ho fan, l'Ajuntament haurà d'actuar coforme a la llei», assegura Junquera.

Fins ara l'Ajuntament no li havia previst aprovar una ordenança específica per a Amer sob la protecció i rehabilitació de façanes i habitatges perquè, segons assegura l'alcalde, l'Ajuntament no té coneixement que a la vila hi hagi edificis en mal estat, i es regien per la normativa aprovada per la Generalitat i Catalunya. «A més, aquests darrers anys hi ha hagut molts edificis que s'han rehabilitat», diu l'alcalde. Malgrat que encara hi ha hagut temps per parlar-ne, l'alcalde assegura que l'Ajuntament s'haurà de plantejar d'aprovar una ordenança específica per a la vila.

Retiren una canalera perillosa a Roses

■ Roses.— Els bombers de la Generalitat van retirar ahir al matí la canalera d'un habitatge del carrer Trinitat, número 66, de Roses, davant l'amenaça que es pogués arribar a desprendre. Els veïns d'aquest immoble, que està deshabitat des de fa anys, van ser els que van donar el senyal d'alerta en comprovar que la canalera, feta amb teules,

estava en molt mal estat. «Ha estat una actuació ímplement preventiva, per evitar que més endavant no ens poguéssim trobar amb cap problema o que algú es fes mal», va indicar ahir el regidor de Governació, Francesc Sastre.

L'operació de neteja es va fer a mig matí i va obligar a tallar el trànsit al carrer Trinitat durant una mitja hora. L'habitatge

és conegut a Roses com *El Convent*, perquè temps enrere havia tingut aquesta funció. «Es dona la circumstància que dies enrere va caure un tall de canalera en un altre habitatge, curiosament perquè hi havia crescut una figuera, però no hem detectat que hi hagi cap altra façana al municipi que pugui representar un perill per als vianants», va afirmar Francesc Sastre.

Tot arriba.

El primer automòbil de gasolina amb consum de Dièsel i potència de GTI.

Imagina't un automòbil de gasolina amb un consum de 4,8 l/100 Km. com un Dièsel, i una potència de 115 CV com un GTI. Així és l'Honda Civic. La gamma del Civic 5 portes t'ofereix, però, altres moltes possibilitats, com ara el Turbo Dièsel amb un consum que no arriba als 4 l/100 Km. o el VTI, un veritable esportiu que et dona 170 CV i tots ells amb 4 anys de garantia sense límit de quilometratge.

Hi ha un Civic des d'1.990.000 ptes.*

*Preu sense IVA i altres taxes. Preu de venda al públic.

Lluís Blanch, S.A.

Bercedon, 205 Tel. 22 67 64. GIRONA
Plaça d'Europa, 18 (Pau i Casanovesa) Tel. 67 52 35. FIGUERES

Garantia
4

4 anys de
garantia sense
límit de
quilometratge

CIVIC

H
HONDA

Ajuntament de Girona

COOPERACIÓ

Dilluns 1 de juny.
ACOLLIDA DE RIGOBERTA MENCHÚ, PREMI NOBEL DE LA PAU 1992, A GIRONA
A les 11.00 del matí recepció a l'Ajuntament.
A 2/4 de 8 de la tarda, al Saló de Descans del Teatre Municipal, acte públic sobre
ELS POBLES INDIGENES GUATEMALENCES: ELS REPTES ACTUALS

ESPORTS

SOL·LICITUD D'UTILITZACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES MUNICIPALS TEMPORADA 1998-1999
SOL·LICITUD DE PARTICIPACIÓ EN EL PROGRAMA DE NATACIÓ ESCOLAR 1998-1999

De l'11 al 14 de juny.
Bases i preguntes a Informació Ciutadana
Sol·licituds al Registre General d'Entrada

FIRES SANT MARÇ 1998

SOL·LICITUD DE PARADES D'ESTUDIANTS I D'ENTITATS CIUTADANES
Fins al 6 de juny

LA CASETA DE LA DEVESA

Divendres, 5 de juny, a les 8 del vespre a l'Aula de la Devesa (Unic Hotel/Inn) **TAULA RODONA: L'ESTALVI ENERGÈTIC ÉS COSA DE TOIS** amb T. Estu, M. Flavià, A. Jerez, J.M. del Pozo i F.X. Canosa

PROMOCIÓ DE LA CIUTAT

VENDA PER SUBHASTA D'UNA FINCA MUNICIPAL AL CARRER VERN 15-17
Presentació d'ofertes fins al 10/06/98.

CONSTRUCCIÓ D'UN APARCAMENT SOTERRANI AL PARC DE VISTA ALEGRE
Presentació d'ofertes fins al 15/06/98.

URBANISME

PROJECTE D'URBANITZACIÓ AL PASSEIG D'OLOI-/BASTIMENTS I C/ ORIENT
Termini d'exposició pública fins al 16/06/98.

MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DEL SECTOR DE LES CASERNES
Termini d'exposició pública fins al 25/06/98.

ORDENANÇA REGULADORA DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA EN L'EDIFICACIÓ I ÚS DEL SÒL
Termini d'exposició pública fins al 30/06/98.

LIQUIDACIÓ DEFINITIVA DE LA URBANITZACIÓ DEL POLÍGON INDUSTRIAL DOMENY 1
Termini d'exposició pública fins al 24/06/98.

PATROCAT CAL·LE DE GIRONA

CONTRACTACIÓ DE LES OBRES DE REHABILITACIÓ DEL CENTRE «BONASTRUCÇA PORTA»
Presentació d'ofertes fins al 4/06/98.

ADMINISTRACIÓ I RÈGIM INTERIOR

ADJUDICACIÓ D'UN SERVEI DE BAR A LA ZONA ESPORTIVA DE LA DEVESA
Presentació d'ofertes fins al 08/06/98

VIA PÚBLICA

A partir d'avui, dia 1 de juny, l'accés de vehicles al sector Mercadal quedarà regulat mitjançant la pilona mòbil situada al carrer del Nuot cantonada Anselm Clavé.

La circulació serà permesa de dilluns a divendres de 7 del matí a 8 de la tarda, els dissabtes de 7 a 10 del matí i de 2 a 4 de la tarda, i els diumenges de 8 del matí a 4 de la tarda.

Per a qualsevol urgència d'accés caldrà trucar a la Policia Municipal (092).

GESTIÓ TRIBUTÀRIA

CALENDARI DE COBRAMENT DE TRIBUTS I PREUS PÚBLICS 1998
Període voluntari, fins al 5 de juny.
Període executiu, a partir del 6 de juny, inclòs.

INFORMACIÓ CIUTADANA

telèfon 972 419 010

URBANISME

Les façanes de la banda dreta del Ter al seu pas per Ripoll han canviat completament d'aspecte. Foto: J.C.

Enllesteixen la rehabilitació de les façanes que donen al riu Ter a Ripoll

Els treballs han anat a càrrec dels alumnes de l'escola taller

Ripoll.—Els alumnes de l'escola taller de Ripoll han acabat la rehabilitació de les façanes que donen al riu Ter de l'espai comprès entre els ponts Bonaplata i Olot, excepte la de l'antic teatre de La Lira, que ara s'urbanitzarà de nou. Pre-

visament, dissabte passat, els alumnes, que també han consolidat l'exterior del fortí Estrella i que han participat en la segona fase d'urbanització del polígon Pintors i de la Ruta del Ferro, van rebre els certificats acreditatius dels dos anys que han estat a l'escola. La majoria han trobat feina.

La rehabilitació de les façanes s'ha dut a terme d'acord amb el projecte *Traces*, dels arquitectes Albert Malavia i Anna Puyuelo, guanyadors del concurs d'idees convocat l'any passat per l'Ajuntament de Ripoll, que es va decidir per votació popular. Els autors volen aconseguir un efecte de foc amb el reflex del sol a les parets. Per això, les façanes s'han pintat amb tons vermellinosos, excepte les que sobresurten més, pintades amb

blanes matissats. L'obra ha costat més de 50 milions, aportats pels veïns, el consistori i la direcció d'Arquitectura i Habitatge. La pintura ha estat regalada per la firma comercial Valentine.

La Lira, pendent

L'edifici de La Lira i els immobles adjacents, però, no s'han pogut pintar, ja que estan afectats per un pla de reforma interior que s'executarà aviat. Previsament, les obres de construc-

ció d'uns habitatges i locals comercials, d'un aparellament subterrani i una plaça pública a la zona s'iniciaran d'aquí a pocs dies amb els enderroc dels edificis afectats, després que l'Ajuntament fes una permuta amb la constructora Raiding SA. Aquesta permuta preveu la urbanització de l'espai públic, el pagament de 10,7 milions i d'una part dels interessos, fins a un total de 55,7 milions, per part de l'empresa.

POLÍTICA

De Trincheria recull el Galló de la JNC.—El regidor del PP a Olot, Joaquim de Trincheria, va rebre divendres el premi Galló de l'any, promogut per la JNC. Sota la denominació *L'amant bilingüe* —en referència a la polèmic «lingüística per un concurs públic de contractació d'un pa-

leta—, De Trincheria va ser escollit per votació popular el dia de Sant Jordi. També es proposaven l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal; la ministra Esperanza Aguirre; i el candidat del PSOE al govern central, Josep Borrell. El regidor va obsequiar la JNC amb uns goigs irònics. J.C.

LABORAL

Caprabo acomiada una vintena d'antics encarregats dels supermercats Valvi

L'empresa va prometre subrogacions i pau laboral quan va absorbir 58 botigues de Coaliment

Girona. — Caprabo ha acomiadat una vintena d'antics encarregats de botigues dels antics Valvi. Els acomiadaments s'han fet de forma massada, entre l'última setmana d'octubre i

principi de novembre, quatre mesos després que Caprabo absorbís 58 Valvi. El grup afectat és de 24 persones, 11 de les comarques gironines i 13 de les barcelonines, però no es descarta que n'hi hagi més perquè no s'ha

contactat amb tots els centres. L'empresa va aportar en tots els casos expedients de no-adaptació, però ha acceptat pagar la indemnització màxima, admetent implícitament que ha fet acomiadaments improcedents.

Un grup de 24 encarregats dels antics supermercats Valvi s'han quedat sense feina quatre mesos després que Caprabo va absorbir 58 botigues de l'antiga firma gironina a Coaliment. L'empresa va enviar les cartes als afectats alegant que el rendiment no era l'adequat i que no s'havien adaptat al nou organigrama, però en tots els casos —n'hi ha que han iniciat procediments judicials contra Caprabo— ha acceptat pagar la indemnització màxima, 45 dies per any treballat. Els grups afectats acumula entre 10 i 25 anys d'antiguitat en els centres de treball.

Els exencarregats es queixen que Caprabo no els ha donat temps que adaptar-se, que el traspass d'un firma a l'altra ha estat caòtic i que han rebut un tracte humiliant i deshumanitzat. Els acomiadats apunten que el mateix dia que ells anaven a recollir la carta d'acomiadament, es canviaven els panys de les portes i els sistemes d'alarma: «Ens han tractat com si fossim delinqüents.»

Les mateixes fonts no descarten que Caprabo continui acomiadant encarregats que provenen de Valvi, perquè legalment

l'empresa té un període màxim de fins a sis mesos per presentar més expedients de no adaptació. Tots els acomiadats han estat substituïts per personal de la plantilla de Caprabo.

Els afectats asseguren que Caprabo vol eliminar tot el que faci pensar i faci referència a l'antiga empresa gironina, asseguren que «cada botiga és una drama» perquè no s'ha explicat al personal a què responen els acomiadaments i que la forma d'actuar ha estat «sectària». Les mateixes fonts denuncien que la política de Valvi no ha tingut en compte

la idiosincrasia gironina i alguns supermercats estan perdent quota de mercat perquè no s'atenen les demandes i les expectatives dels clients.

El compromís adquirit per Caprabo d'absorbir les 550 persones afectades per la compra a Coaliment dels supermercats i de sobrogar les condicions de treball i els sous va semblar el passat mes de juny un compromís que garantia la pau laboral. Aquest diari ahir va contactar amb l'empresa però la direcció de Caprabo no va fer cap declaració.

POLÍTICA

ERC demana a CiU que faci plegar l'alcalde de Palau-saverdera

■ **Palau-saverdera.** — El president d'ERC a Girona, Miquel Hortós, va fer públic ahir un comunicat en què exigeix la dimissió de l'alcalde de Palau-saverdera, Narcís Deusedas (CiU). I demana al seu partit que li retiri la confiança «pel seu comportament poc d'acord amb les actituds democràtiques exigibles a un representant municipal». Hortós considera «intolerable» la gestió que ha mantingut Deusedas al capdavant de l'Ajuntament i «els presumptes intents d'agressió física a membres de l'oposició». En aquest sentit, Deusedas va agafar pel clatell i pel braç el representant socialista a la sortida d'un ple.

«Es tracta senzillament d'una pura qüestió d'higiene democràtica», exposa Hortós, el qual considera que CiU hauria d'anunciar que no tornarà a presentar Deusedas, que també és diputat provincial, a cap candidatura, «si no és que se solidaritza amb les seves actituds», «R.A.»

(BEGUR)

Enderroquen dues de les vuit barraques ocupades il·legalment al barri de la Calera d'Esclanyà

JORDI GAMERO
■ **Esclanyà.** — L'Ajuntament de Begur va fer enderrocar ahir al matí dues de les vuit barraques que encara continuen ocupades il·legalment a l'antic barri de la Calera d'Esclanyà. L'enderroc es va poder executar després que dues de les famílies del barri van anar a viure a un habitatge del nucli d'Esclanyà. Les barraques enderrocades, però, no han estat les que ocupaven aquestes famílies, sinó dues més també habitades que presentaven un

estat encara més precari de conservació. Per aquest motiu, l'Ajuntament va pactar amb els ocupants que canviessin de barraca per poder enderrocar les més malteses. Angel Navarraz, un dels ocupants de les barraques enderrocades, va dir ahir que estava molt agraït a l'Ajuntament per la forma com havia actuat i pel fet d'haver-los deixat ocupar provisionalment una barraca millor.

L'Ajuntament de Begur va iniciar els tràmits per enderrocar

els 24 habitatges del barri l'any 1992, perquè aquest nucli no reunia cap mena de condició urbanística. L'Ajuntament va declarar el barri en estat de ruïna total, i el mes de maig de 1993 es van enderrocar les tres primeres barraques. El barri, que va ser construït fa uns 30 anys pels treballadors d'un antic forn de calç, no disposa d'aigua corrent ni de xarxa de clavegueres, i la zona ocupada està qualificada com a sòl no urbanitzable pel pla general.

Les barraques es van enderrocar ahir al matí. Foto: JORDI GAMERO.

Ningú et farà una oferta millor: **Seat Inca des d' 1.355.000 Ptes.**

I no paguis fins al Març del 99.

Pla Prever no inclou

Per als que saben gaudir, Seat Inca els ofereix direcció assistida, immobilitzador anticrobatori, 2.900 litres de capacitat de càrrega i silenci del conductor regulable en alçada. Tot des d' 1.355.000 ptes. Pla Prever no inclou. I sense pagar fins al març del 1999. Seat Inca. Per als que saben gaudir.

Preu recomanat pel fabricant: 1.355.000 ptes. Seat Inca Van L4. Amb IVA, transport i estalvi promocional inclouso. (Pla Prever no inclou). Oferta vàlida a la Península i les Balears fins a final de mes

Autolisa
Vilanova, 4 i 6
FIGUERES - Tel. 972 50 19 15

Blanes Mòbil, S.A.
Ctra. Costa Brava, Km. 4,7
BLANES - Tel. 972 33 50 00

Clot Mòbil, S.A.
Ctra. Sant Joan Abadeses, 86
CLOU - Tel. 972 26 78 96

Prades, S.A.
Ctra. de Barcelona, 39
GIRONA - Tel. 972 20 31 50

Juzgado 1a. Instancia núm. 2 Girona
 Av. Ramon Folch, 4-6
 Girona 17001 Girona
 Procedimiento Expediente de dominio excozo cabida 388/1998 Sección 1
 Parte demandante Glòria Arbat Martra, Estrella Arbat Martra y Maria Mercè Canet Roquet - Jalmir
 Procurador/a: Procurador/a i Procurador/a Francesc Bolos, Francesc Bolós y Francesc Bolós
 Parte demandada Elisa Butiñá Masferrer, Dolores Butiñá Masferrer, Josep Maria Quintanas Ventulà, Montserrat Quintanas Ventulà, Narcís Costa Martí Carreras Ignorados Herederos Isidro, Antonio Gonzalez Cervantes y Ajuntament de Sant Gregori

EDICTO

Jesús Martín Gil Martín de la Sierra, secretario judicial del Juzgado de 1a. Instancia núm. 2 de Girona

HAGO SABER:
 En virtud de lo acordado por el Sr. Juez de 1a. Instancia núm. 2 de Girona, en providencia del día de hoy, dictada en el expediente de dominio seguido ante este Juzgado a instancia del Procurador Sr. de Bolos, quien actúa en nombre y representación de Glòria y Estrella Arbat Martra y Maria Mercè Canet Roquet-Jalmir, a fin de lograr la rectificación registral de la cabida de la finca siguiente: «Rústica Manso denominado «Batlle», situado parte en el pueblo de Sant Gregori y parte en el de Ginestar, del distrito municipal de Sant Gregori, de cabida según el Registro una hectárea dieciséis áreas, setenta y tres centímetros, nueve decímetros cuadrados y según el documento presentado de mayor cabida, en la que se halla enclavada una casa conocida «La Barraca», hoy más conocida por «Cal Cucut», de planta baja solamente, señalada de número once Linda al Norte, Elisa y Dolores Butiñá Masferrer, Josep Maria y Montserrat Quintanas Ventulà, sucesores de Catalina Casademont Riera de Canet d'Adri, señor Vilar i señor Costa por el Esle carretera provincial de Girona a Canet d'Adri, camino local de la Bruguera y Patronat Joan Riu, Oeste, Riera Canet d'Adri, carretera comarcal GE-531 de Girona a les Planes, parte finca segregada y vendida a los señores Costa, parte con sucesores de Isidro Carreras y parte con señor Vila, parte con finca registral 2301, parte con Joaquim Ribas; Sur, carretera comarcal GE-531 de Girona a les Planes, parte con señor Vila, parte con sucesores de Isidro Carreras, parte con carretera de Girona a Canet d'Adri, parte con el señor Ori, parte con resto de finca registral 2301 de los mismos propietarios parte con señor Duran, parte con Jordi Carreras y parte con Patronat Joan Riu. La finca se encuentra atravesada por la carretera de Canet».

INSCRITA en el Registro de la Propiedad de Girona, núm. 4, al Tomo 1992, libro 42, tomo 88, finca núm. 562.

Por el presente se cita a D. Elisa Butiñá Masferrer, Dolores Butiñá Masferrer, Josep Maria Quintanas Ventulà, Montserrat Quintanas Ventulà, Narcís Costa Martí y Ignorados Herederos de D. Isidro Carreras, Y a cuantas personas ignoradas pueda afectar este expediente y perjudicar la inscripción que se solicita, a fin de que en el término de DIEZ DIAS, a partir de la publicación de este edicto, puedan comparecer en el referido expediente para alegar cuanto a su derecho convenga, en orden a la pretensión formulada.

Conforme a lo dispuesto en el art. 201 de la Ley Hipotecaria, y en cumplimiento de lo ordenado en dicha resolución, se hace pública a los oportunos efectos.

En Girona a 28 de enero de 1999
 El secretario judicial

l'última parida de T de Teatre

Girona **Teatre Municipal** 26, 27 i 28 de febrer
 Dijous 25 de febrer • 22 h

2 entrades **1** al preu d' **10**
 al preu d' **302 22 10 10**
 Preu: 2.500 ptes. Dia 25, entrades sense numerar.

COMUNICACIONS

Creen una plataforma per evitar que es desdobli la C-255 per l'Aubi, a Mont-ras

La Generalitat vol fer-hi un vial de baix impacte ecològic

JORDI GAMERO
Palafrugell — Un grup de veïns i comerciants de Palafrugell i Mont-ras, amb el suport de diversos col·lectius ecologistes de la zona, han constituït la Plataforma de protecció de la plana de l'Aubi, amb l'objectiu d'evitar que el desdoblament de

la C-255, al tram comprès entre Vall-llobregat i Palafrugell, afecti aquest espai verge del litoral. Segons el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias, aquesta opció encara es troba en estudi, tot i que es planteja fer un vial de baix impacte integrat al territori.

Segons han argumentat els responsables de la plataforma, que es va presentar ahir al matí a Palafrugell, posteriorment al desdoblament per la plana de l'Aubi s'aniran obrint noves vies d'accés directe a la costa que incrementaran molt més l'impacte sobre el territori. Els ecologistes temen que a partir d'aquest nou eix es facin enllaços directes cap a la platja de Castell, o a les cales del Crit i Cap Roig. També sostenen que el nou vial tindrà continuïtat cap a les carreteres de Tamarit i Begur, amb la qual cosa la vila de Palafrugell quedarà novament fora del flux

de turistes i s'incrementarà l'allament del nucli. La plataforma demanarà a l'Ajuntament de Palafrugell que sol·liciti a Política Territorial i Obres Públiques els informes d'impacte ambiental i econòmic, o qualsevol altre que afecti el desdoblament. També instarà les institucions públiques a estudiar totes les alternatives amb els agents socials i ciutadans de les contrades. Els responsables del nou col·lectiu temen que la Generalitat presenti el projecte de l'obra sense que s'hagi consensuat.

Per la seva banda, el conseller Pere Macias va explicar la set-

mana passada, en el decurs de la inauguració de la urbanització Piverd de Palafrugell, que s'està estudiant la possibilitat de construir un vial de baix impacte ecològic que resseguixi la riera d'Aubi. Segons Macias, aquesta alternativa es vol consensuar amb els municipis actuals, per la qual cosa s'ha iniciat una ronda de converses. Pere Macias també va dir que s'ha encarregat la laboració del projecte a la direcció general d'Urbanisme, i que pas a Carreteres, la qual cosa condona a entendre que es vol realitzar una actuació completament integrada a l'entorn.

MEDI AMBIENT

Un estudi de l'OCU detecta la presència elevada de gas radó en alguns habitatges gironins

EL PUNT
Girona — En habitatges d'algunes poblacions de les comarques gironines se sap que hi ha un recomanat de radó, un gas radioactiu incolor i inodor que es produeix en la natura per la descomposició de l'urani 238, present de forma natural en els sols, especialment els granítics. Segons els resultats d'un estudi de l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU) donat a conèixer per l'agència Efe, en un habitatge del municipi de Vi-

lòbi d'Onyar — una de les poblacions incloses en el mostreig — s'ha detectat que el nivell d'aquest gas és de 220 becquerels per metre cúbic, quan el nivell recomanat és de 148 Bq/m³. De la resta d'habitatges gironins estudiats, ahir es desconeixien els resultats. L'estudi es va fer en 109 habitatges de l'Estat Espanyol. D'aquests, en el 27% se superava el límit de concentració, i d'aquest percentatge, en el 18% era d'entre 200 i 400 Bq/m³. El perill del gas radó re-

sideix en la concentració i el temps d'exposició, ja que pot provocar el desenvolupament de càncer de pulmó, o de malalties que es disposen les patologies originades en la desintegració del radó. Els nivells detectats, segons l'OCU, no són motiu d'alarma però sí de preocupació, i cal prendre mesures correctores. Segons l'OCU, els ciutadans que sospitin que estan exposats a unes dosis elevades de radó poden ventilar els habitatges diàriament.

LA VIDA SOCIAL

Comencen els carnivals de la Costa Brava — El pregó del Carnestoltes i la reina de Platja d'Aro — a la fotografia — va donar ahir al matí el tret de sortida dels principals actes de la festa dels carnivals de la Costa Brava, que culminaran aquest cap de setmana amb la celebració de les populars rues. Ahir a la nit, a Sant Feliu de Guixols, es va presentar els Carnestoltes, i avui al migdia,

els televisius Adam Martín i Santi Villas van donar el pregó al teatre-auditori, amb motiu de la presentació de les colles. Avui, a la nit, a Roses i a Sant Feliu tindran lloc les rues. A Palafrugell s'escalfaran motors demà amb la celebració dels concursos de comerços ambientals. Els carnivals de Roses i de Llorer de Mar duraran un cap de setmana més. Test i foto J.T.

SOCIETAT

Ajuntament d'Olot posa plafons mòbils per a les pintades de caire reivindicatiu

Vol evitar que els seus autors embrutin les façanes o el mobiliari urbà

SUSANNA ALSINA

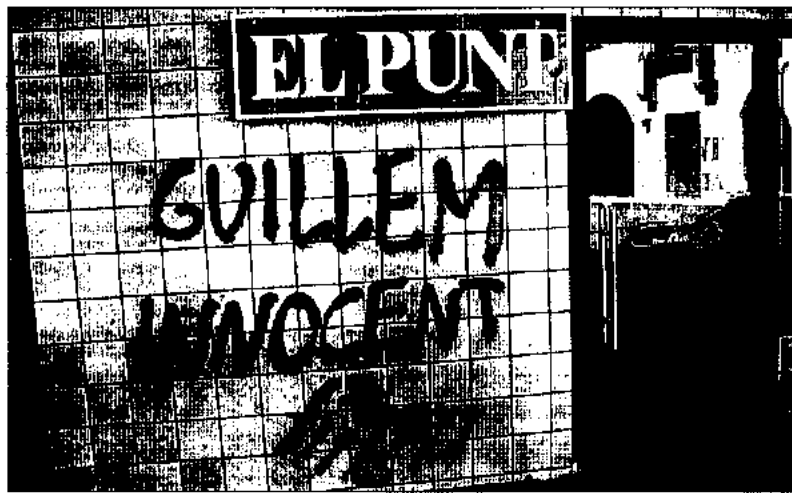
— Els col·lectius d'acció reivindicativa podran disposar a partir d'ara de plafons mòbils, cedits per la corporació, per anunciar els seus actes i transmetre els

seus missatges a la ciutat. Amb aquesta iniciativa, orientada fonamentalment a la coordinadora de Maulets a la Garrotxa i a la CNT, l'Ajuntament vol evitar que aquestes entitats mantinguin la seva política de rea-

litzar pintades a les parets o d'enganxar adhesius als senyals de trànsit, accions que, segons l'equip de govern, comporten una important despesa a la ciutat, tant per a la seva neteja com per la pèrdua d'imatge.

aquells col·lectius que disposen d'un plafó han de sol·licitar-ho a l'Ajuntament a partir d'aquí recollint-lo als de la Brigada Municipal d'Obres, que els facilitarà les brides per subjectar-les. Les tasques d'instal·lació i posterior recollida aniran a càrrec dels mateixos col·lectius. En cas de dubtes, s'ha de dirigir a l'Ajuntament, la qual cosa està ben rebuda pels responsables d'aquestes entitats, que han compromès a conservar els seus afiliats i simpatitzants que respectin la neteja de la ciutat.

En l'últim mandat, i en vista de la proliferació d'adhesius de caire als senyals de trànsit, l'aleshores equip de govern de CIU, va obrir un expedient sancionador a la coordinadora, en el qual li va donar termini de vint dies per retirar-los, i li advertia que en cas de no fer-ho li imposaria una sanció de 1000 pessetes. ERC va sortir

Una pintada a favor de Guillem de Paltepi apareguda recentment a la façana d'El punt, a Olot. Foto: C. CERREJO.

en defensa de Maulets, argumentant que l'equip de govern no disposava de proves per im-

putar-los la infracció. Igualment, Maulets va acusar CIU d'intentar marginar-los, adduint que a més

dels adhesius de Maulets, als senyals n'hi havia també d'altres entitats.

El servei

Els veïns de la Vall del Bac denuncien que han de pagar un milió per tenir llum

J. CASAS

■ La Vall de Bianya.— Els veïns de la Vall del Bac, a l'Alta Garrotxa, han sol·licitat una reducció del preu que hauran d'assumir per instal·lar llum elèctrica als seus domicilis i que, segons els seus càlculs, els suposa una inversió de gairebé un milió de pessetes per habitatge. «Sabem que és un problema general de les zones rurals de Catalunya, i sabem que des de l'Administració es reconeix que és cara la llum en aquests espais, però no ens hi resignem, i menys perquè som una zona de muntanya inclosa dins el Pla d'Espais d'Interès Natural», ha manifestat un dels veïns de la zona, Xavier Bulbena.

Per arribar a la llum als vint habitatges de la vall costa 62 milions de pessetes, 31 dels quals els aporta la Generalitat; 20, els veïns; 11, l'empresa instal·ladora; i 1 més, l'Ajuntament de la Vall de Bianya. «Els veïns assumim el 30 per cent del cost total, però demanem pactar un preu amb la companyia després de realitzar un estudi real d'exploració o bé que aquesta augmenti la seva aportació financera», hi afegeix Bulbena. A més recorda que l'Ajuntament va demanar als veïns que firmessin si estaven o no conformes amb tenir llum elèctrica, i els va assegurar que, posteriorment, s'acordarien els preus.

TRANSPORTS

Empresa Sacrest d'Olot continuarà portant estudiants a Barcelona si els pares contracten el servei

Els pares anuncien que ho faran

SUSANNA ALSINA

Olot.— L'empresa Sacrest d'Olot, a qui s'ha obert un expedient perquè realitza un preu de servei irregular de transport regular, continuarà portant estudiants a Barcelona si és objecte de contractació per part dels pares. Així ho ha manifestat ahir el representant legal de la companyia, Joan Cañada, que, tal com havia anunciat el passat dimecres, va presentar una denúncia al jutjat per intentar determinar els responsables de la decisió de la policia autonòmica aquest diumenge. «L'empresa ha anat allò per la qual se la contracta», va manifestar Cañada. Precisament, un representant dels pares va anunciar ahir que tenen la intenció de continuar contractant l'autocar, arguint que els seus horaris i preu que la línia regular de TEISA.

Quant a la denúncia presentada al jutjat, la companyia Sacrest insta a declarar el sergent de Mossos d'Esquadra perquè informi sobre la procedència de l'ordre d'aturar els autocars, i reclama que s'arxivin els serveis territorials de la direcció general de Transport a Girona que emmagatzemen l'expedient del cas. «L'han explicat bé per què els van obrir

un expedient de denúncia», va apuntar ahir el representant legal de Sacrest.

Aquest diumenge passat, i després d'infiltrar durant dues setmanes un agent entre els universitaris per comprovar la regularitat del servei, els Mossos d'Esquadra van retenir durant més d'una hora els autocars i els estudiants a Begudà (Sant Joan les Fonts). Els agents, que segons van explicar a aquest diari actuaven a instàncies de la direcció general de Transport, van intentar immobilitzar els vehicles i reconduir els universitaris cap a dos autobusos de la companyia Teisa, que van presentar-se al lloc dels fets. Finalment, però, i després de constatar que l'empresa tenia tots els papers relatius a la seguretat del transport en regla, van decidir deixar-los continuar el viatge, per evitar confrontacions amb els pares, que també van desplaçar-se fins a Begudà.

L'advocat de Sacrest manté que aquesta retenció va ser totalment fora de lògica, perquè el transport és discrecional, i per tant no es pot impedir. «No és en cap cas un servei regular amb horari fix, destinació fixa i obert al públic en general», va dir,

CURSOS

posa't al dia per al 2000

Internet

Windows: treball amb finestres, explorador de directoris, crear i administrar documents, Engenyer de programari, copiar, tallar i enganxar, eliminar...

Internet: Navegació per pàgines web, Buscadors, correu electrònic, News, Xat, FTP...

Dies: 27, 28, 29 i 30 de desembre. Horaris: matins, tardes i vespres.

Metodologia pedagògica. Manual de treball i propis. Pràctiques gratuïtes.

I també altres cursos: Word, Excel, Access, Powerpoint, Access, Editor, disseny de pàgines web, Access en Visual Basic, comptabilitat...

aprofita el nadal

migdia, 40 Girona tel. 972 222 888

març, 28 Figueres tel. 972 673 600

15 anys d'experiència. Més de 6.000 alumnes

Sis de cada deu empresaris gironins utilitza habitualment Internet

● Sis de cada deu empresaris de la demarcació de Girona es connecta habitualment a Internet, segons les conclusions que s'extreuen d'un estudi que ha encarregat el Departament d'Indústria. L'enquesta, que s'ha fet a 600 directius del territori català, pretén definir els hàbits empresarials en l'ús de la xarxa. Pel que fa a la demarcació gironina, concretament són un 63,8 per cent dels directius els que utilitzen la xarxa per treballar. Poc menys de la meitat es connecta des de l'ordinador de la feina, mentre que un 14,4 per cent ho fa des de casa i un 0,5 per cent des d'altres terminals de l'empresa. Segons s'assenyala en l'estudi, un 34,8 per cent dels empresaris de les comarques gironines no utilitza mai Internet. / INTRA-ACN

Aviade demana la millora de la distribució de gas butà a Empuriabrava

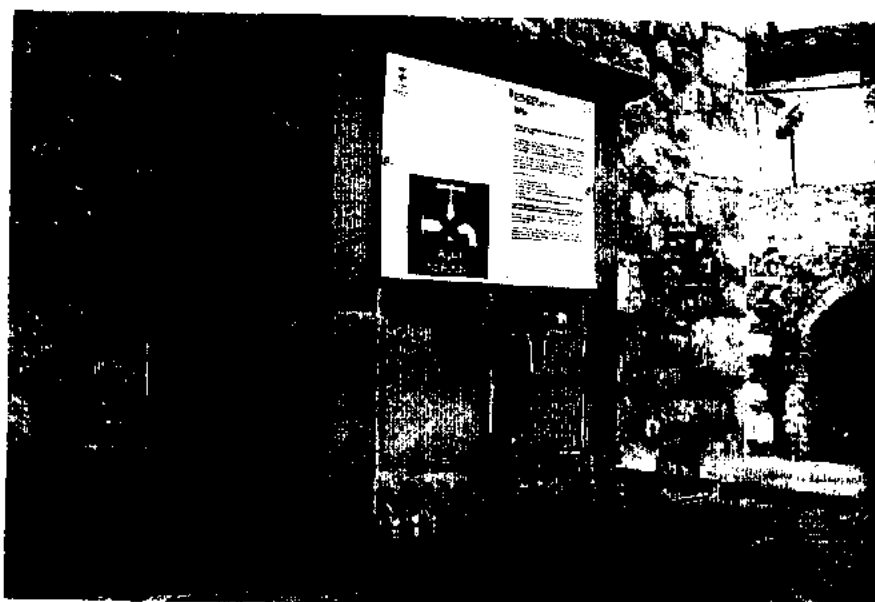
● L'Associació de Veïns i Amics d'Empuriabrava (Aviade) ha reclamat la immediata millora del servei de distribució que ofereix la companyia Butà Empordà a Empuriabrava, ja que consideren que el servei que es dona actualment és insuficient. «Només hi ha un camió per distribuir el gas a Empuriabrava, que està completament saturat i és insuficient per la demanda de gas butà que hi ha ara mateix», afirmen fonts d'aquesta associació. Aviade proposa augmentar la plantilla i posar en marxa el servei amb un segon camió, així com ampliar els horaris dels punts de recollida, que actualment aquests veïns també consideren insuficients. El servei, segons Aviade, «és terocerundista i indigna d'un país de la UE». / EL PUNT

El Mar dels Nens de Platja d'Aro rep més de 12.000 visitants

● El parc infantil de Nadal de Platja d'Aro. El Mar dels Nens, va tancar el dia 4 de gener amb un èxit de públic que, segons l'organització, ha superat totes les expectatives. Les mateixes fonts han assegurat que aquesta oferta lúdica ha estat visitada per més de 12.000 persones. Segons la regidora d'Esports i Joventut, Dolors González, la xifra mostra «que l'esforç i l'aposta per la qualitat dona bons resultats». L'oferta d'aquest any, conduïda per 35 monitors, ha consistit en tallers de maquillatge i manualitats, jocs basats en tècniques de futbol i basquet, el rocòdrom, la tirolina i el pont de mico. El Mar dels Nens, a diferència d'altres ofertes lúdiques similars, té un contingut temàtic concret: el món del mar i dels espais submarins, amb una ambientació especial. / EL PUNT

► Reis al Centre d'Andalusia. El Centre d'Andalusia de Girona i Salt va repartir ahir joguets a la mainada. L'acte es va fer al saló social del centre i està inclòs en la campanya organitzada per la cadena Cope. A part de la mainada que va ser a l'acte, també es van fer paquets per a l'hospici i hospitals. / ANNA PUIG / FOTO MANELLADO

Un cartell advertint que l'aigua que raja de la font de la plaça de Salt no és apta per al consum humà perquè les anàlisis marquen que té un excés de nitrats. / ROBERT CARMONA

Els veïns de Vila-sacra tindran una xarxa municipal d'aigua potable i deixaran de dependre dels pous

Els veïns es proveeixen actualment per mitjà de pous propis

ROBERT CARMONA / Vila-sacra
● Els veïns de Vila-sacra disposaran d'aquí a dos anys de xarxa municipal d'aigua potable, segons marca el projecte que es començarà a executar

aquest any i que permetrà deixar de dependre dels pous propis que subministren ara a cada habitatge. Aprofitant aquestes obres, que obligaran a obrir tots els carrers, està

previst dotar el municipi d'una xarxa de gas propà i que es deixi tot el punt per a l'arribada de la televisió per cable, per evitar haver de tornar a aixecar l'asfalt més endavant.

La construcció de la xarxa d'aigua està previst que s'iniciï aquest mateix any, amb una primera fase que afectarà només la zona industrial i comercial. «Aquesta és la part del municipi que afecta menys gent i que representa menys problemes administratius, de manera que ens permetrà afinar bé en la gestió d'aquesta gran obra,

que té un pressupost total de 120 milions de pessetes», apunta l'alcaldessa de Vila-sacra, Maria Carme Barceló.

Problemes de sequera

Aquest és un projecte que fa anys que cueja, però que finalment s'ha desencallat davant els problemes de subministrament que va patir el municipi l'estiu

passat. «Ningú recorda haver tingut mai problemes d'aigua als seus pous, i aquest any es va estar a punt d'haver de portar aigua amb cisternes al poble», exposa Barceló, la qual recorda, a més, que hi ha fonts del municipi —han estat senyalitzades— en què s'han detectat problemes de contaminació per nitrats i que, per

tant, podria haver-hi un quants pous particulars a la mateixa situació.

La part principal d'aquesta ambiciosa obra que ha de ser finançada per la Junta d'Aigües, l'Ajuntament i els veïns —per mitjà de contribucions especials—, està previst que s'executi durant l'any 2004 i englobarà tot el nucli urbà.

Pou municipal o connexió a Figueres

R.C.
● Un dels aspectes encara per resoldre és saber de quina manera s'abastirà la xarxa municipal d'aigua potable. Una de les possibilitats és la construcció d'un pou i un dipòsit propi, però també existeix la possibilitat que la xarxa de Vila-sacra es connecti directament amb la de Figueres, ja que són municipis veïns. Aquest és en aquests moments un dels principals punts oberts entre l'Ajuntament i l'Agència Catalana de l'Aigua, ja que el consistori espera saber quins són els avantatges i els inconvenients de cadascuna de

les propostes. A més, un dels principals handicaps és saber com afectaria en cada cas el pressupost total de l'obra, tenint en compte que puja a uns 120 milions de pessetes i que Vila-sacra té només 370 habitants. «És un tema que cal analitzar molt bé, perquè sabem que és necessari fer una xarxa municipal d'aigua potable, però s'ha de tenir clar que representa un esforç important tirar-la endavant», argumenta l'alcaldessa de Vila-sacra, Maria Carme Barceló, la qual remarca: «En aquests moments no ens decantem per cap possibilitat, perquè totes dues estan al cinquan-

ta per cent». Les negociacions s'han de resoldre els pròxims mesos per no bloquejar l'inici de les obres per a aquest mateix any.

El gas, també

Tenint en compte que s'hauran d'obrir rases a tots els carrers del municipi, està previst aprofitar les obres per instal·lar les canalitzacions per fer arribar a tots els habitatges el gas propà —actualment el subministrament de gas es fa per mitjà de bombones de butà—. A més, es deixarà tota la instal·lació preparada perquè es pugui disposar de televisió per cable.

Monuments

al ciment

PRESENCIA

Un recorregut pel litoral català és un recordatori de les vergonyes urbanístiques que es van heretar dels anys seixanta i setanta i que han perdurat fins ara. Deixant de banda la degradació ambiental que suposa l'explotació de la costa, és clar que l'alteració paisatgística és un dels efectes més notables de la indústria del turisme.

Pràcticament cada poble costaner té alguna construcció que desentona, si no és tota la façana marítima la que fa mal d'ulls. Encara que les grans construccions s'hagin incorporat al paisatge local, difícilment s'han guanyat les simpaties d'aquells que no se'n beneficien directament. En definitiva, si aquests edificis haguessin de ser sotmesos a un judici amb jurat popular, la sentència més probable seria la d'enderrocament.

Això és precisament el que ja s'han començat a plantejar alguns ajuntaments, com el de Sant Feliu de Guíxols, al Baix Empordà. A la façana marítima d'aquest municipi de 18.000 habitants, fa més de trenta anys que hi destaca el Joan I: onze plantes d'alçada que inclouen 121 habitatges, dos grans locals comercials i dos aparcaments subterranis. És el que s'anomena edifici pantalla, alt, ample i, sobretot, antiestètic. L'Ajuntament vol aprofitar que s'està redactant el pla especial que ha d'ordenar urbanísticament tota la zona portuària -on hi ha el bloc per intentar enderrocar-lo. Que no serà una empresa

fàcil ho tenen molt en compte els mateixos responsables municipals.

Esmenar errors

Al marge de si prospera o no aquesta iniciativa, és un bon senyal que es comenci a parlar de la recuperació paisatgística de la costa, ja que durant molts anys hi ha hagut la sensació que els nyaps urbanístics d'altres èpoques eren irreversibles. Per a l'arquitecte urbanista Juli Esteban, la idea de Sant Feliu de Guíxols és una bona notícia i hauria de servir d'exemple per a altres municipis. «Esmenar errors anteriors sempre és possible. El que passa és que normalment calen molts anys i les actuacions de recuperació es fan en indrets que estan molt degradats. Que es plantegi enderrocar un edifici que està en ple ús i que té un valor en el mercat és una novetat important», afegeix. A Sant Feliu de Guíxols es parla d'una inversió de 1.200 milions de pessetes que permetria al consistori comprar el Joan I i oferir als propietaris actuals altres habitatges i locals en la mateixa zona. «És una idea cara però bona. Els diners que s'hi destinin seran diners ben invertits», insisteix l'urbanista. Altres veus van més enllà i plantegen l'oportunitat d'establir sistemes fiscals perquè amb els impostos de tothom es puguin sufragar operacions d'aquest tipus. Si es recapten impostos ecològics, diuen, també s'hauria de tenir en compte la bellesa paisatgística

i recuperar-la.

Per a l'arquitecte Esteve Corominas, responsable d'Urbanisme a les comarques gironines durant els anys vuitanta, que es parli de defensar i protegir el paisatge té a veure amb la qualitat de l'oferta turística. Amb el debat sobre el futur de la taula, apostar per l'enderrocament dels edificis obsolets demostra que cada cop es tenen més en compte qüestions estètiques. «En el futur, el manteniment i el creixement del sector turístic probablement no tindrà tant a veure amb la quantitat de l'oferta com amb la qualitat», apunta.

Els canvis, però, no són evidents per a tothom. «El turisme que rebem és el mateix que hem rebut sempre. El que passa és que quaranta anys enrere la gent pràcticament no havia sortit de casa i es conformava amb el que trobava. Ara, els viatgers tenen més experiència. El rebuig als edificis desproporcionats no demostra necessàriament un canvi en el perfil dels turistes, és un efecte més del pas del temps», explica Josep Maria Martín, vicepresident de l'Associació Catalana d'Agències de Viatges.

Singulars en l'alçada

La consideració d'«edifici singular» va ser la fórmula que durant els anys seixanta i setanta va permetre operacions especulatives amb la construcció de grans blocs que sobrepassaven els límits d'alçada establerts per la

lleï franquista vigent en aquells moments. Els edificis en qüestió es podien construir sempre que «no desvirtuessin la bellesa del paisatge ni en degradessin la particular configuració i, a més, aportessin modernitat». Així, en els anys seixanta es va convertir en símbol de modernitat tenir gratacels en pobles on fins llavors més de cinc plantes provocaven mareig. «Es considerava que un edifici atractiu, diferent, havia de ser com més alt millor», explica el cap del servei d'Arquitectura i Habitatge a la demarcació de Tarragona, Lluís Maria Jacas. Precisament en la costa tarragonina és on els gratacels en primera línia de mar són més puntuals, una circumstància que s'atribueix al fet que el desenvolupament turístic va ser posterior al del litoral de les comarques gironines i del Maresme i el Garraf. Només cal anar més avall del delta de l'Ebre -explica Jacas- per veure desastres paisatgístics molt més espectaculars que els que hi ha a Catalunya.

Per a l'actual responsable d'urbanisme a les comarques gironines, Jaume Torrent, també resulta evident que els errors que es van cometre en els anys seixanta i vuitanta encara són pocs comparats amb els que hi ha en altres indrets, tant de l'Estat espanyol com de la costa francesa. Fins i tot de la Costa Brava, els casos de més impacte visual es concentren sobretot al Baix Empordà i a la Selva. Per Torrent, a començaments dels anys vuitanta es va fer tot el possible per parar aquest tipus de construccions a temps i el primer que van fer els

ajuntaments democràtics va ser retallar les alçades permeses per als edificis que es començaven a construir en aquell moment.

Però amb l'arribada de la democràcia no es va produir un trencament legal que permetés retallar l'alçada d'aquests edificis, que pel fet de ser legals en el moment que els van construir van continuar sent-ho, tot i que els nous plans generals eren molt més restrictius i impedièn que es poguessin repetir

construccions semblants. L'únic que es pot fer és esperar que siguin prou vells per enderrocar-los.

La vida aproximada d'aquests blocs de pisos depèn evidentment de cada cas concret. Per Lluís Maria Jacas, si no hi ha una bona conservació, en el termini de trenta anys poden quedar obsolets i començar a tenir problemes. Al marge, s'ha de tenir en compte que les mesures de seguretat s'han endurit molt i no tots

s'hi han adaptat. Els primers ajuntaments democràtics de les poblacions del litoral es van trobar amb molts problemes urbanístics heretats del franquisme i en la major part dels casos van centrar les seves actuacions a suplir les greus mancances que llavors hi havia en equipaments: depuradores, pavellons esportius, millores en els accessos i fins i tot el clauveram van ser novetats en municipis que, això

si, tenien espectaculars edificis impensables pocs quilòmetres terra endins. Un cop aconseguides les millores més urgents és quan es podria començar a parlar de qüestions ètiques. Els ajuntaments han de decidir, però tenint en compte que no hi ha precedents legals. De fet, han de partir de la base que no poden expropiar, només poden comprar tot l'edifici sempre que tots els propietaris hi estiguin d'acord.

no
olicita al
| traslado
antes
nsula

EL PAÍS, Madrid
Canarias ha solici-
traslado a la pe-
le los inmigrantes
egan a las islas a
ante la imposibi-
s a todos en los
s para su asisten-
ago. "Las compe-
anjería dependen
que el Gobierno
erse cargo de la
migrantes", afir-
e Empleo y Asun-
Ejecutivo canario,
quien además re-
ntros acogida
suen. satura-
empo.

s se han agudiza-
s meses ante la
de inmigrantes a
ria de los extran-
on de origen subs-
ámites burocráti-
dicción se compli-
casos porque los
no los reconocen
inos. De este mo-
as 72 horas que
Ley de Extranje-
número de reten-
antes quedan en
ningún tipo de
que empiezan a
arques y las pla-
"No es solución
e sin oficio ni be-
no puede hacer el
'como no nos lo
reto. más de
to y ya no se na-
rales.

700 subsaharia-
on las costas cana-
ones entre el 1 de
abril de este año,
estos en libertad
dad de repatriar-
de la Delegación
e ellos consta que
ndencias del aero-
meta (Lanzarote),
de internamiento
e Barranco Seco,
intemperie en la
nés (Arrecife) y
en el parque de
Las Palmas).

competencias

ional insistió en
o a los inmigran-
de manifestar re-
Gobierno central:
o en la foto más
ue, de momento,
do competencias
sponden, ante el
u de la Adminis-

Vista del chamizo con techo de uralita en el que malvivían los inmigrantes rumanos. / PERE DURAN

Sólo recibían comida, y les obligaban a vivir en un chamizo

Dos detenidos en Girona por explotar a trabajadores rumanos 'sin papeles'

GERARD BAGUÉ, Girona
Los Mossos d' Esquadra detu-
vieron el pasado lunes a dos
personas, ambas con antecede-
ntes penales, acusadas de
ofrecer trabajo a inmigrantes
rumanos indocumentados a
cambio de comida y el precario
techo de uralita de una antigua
y destaralada granja de co-
nejos situada en Llofriu, en el
municipio de Palafrugell (Gi-
rona).

Los detenidos, el rumano
Radu I. G., de 27 años y vecino
de Arenys de Mar, y Juan
N. S., de 40 años y natural de
Palafrugell, están acusados de
poner en marcha una empresa
de construcción y de tareas de
mantenimiento que se nutria
de la desesperación de los sú-
bditos rumanos. Los dos deteni-
dos, que fueron puestos en li-
bertad con cargos tras declarar
ante el juez, cobraban a diario
los salarios de sus explotados.

Cada mañana una furgone-

ta trasladaba a los inmigrantes,
que hace unos meses llegaron a
la veintena, hasta el lugar de
trabajo y después de la jornada
laboral los pasaba a recoger.
Los Mossos tuvieron conoci-
miento de estas actividades a
finales del año pasado, cuando
fue descubierta la inquietante
nave-granja en la que malvi-
vían los trabajadores. La cons-
trucción, de unos 240 metros
cuadrados, había sido adapta-
da a su nueva función median-
te tabiques, que formaban una
decena de habitaciones. Mue-
bles desvencijados, colchones
en el suelo, restos de comida y
un agujero a modo de comuna
componían el lóbrego refugio,
ubicado en un pinar recóndito.

Los Mossos sostienen que
el detenido de origen rumano
tenía a su cargo el reclutamien-
to de los trabajadores, algunos
de ellos con esposa e hijos en
su país, mientras su socio nego-
ciaba los contratos de obra.

La policía sostiene que las
empresas y particulares que
contrataban a la cuadrilla de
trabajadores, y que diariamente
pagaban los jornales a los
patrones, no estaban al corrien-
te de la ilegalidad de la empre-
sa que se los suministraba. En
el momento de la detención la
policía encontró en poder de
los detenidos un total de
200.000 pesetas.

Los servicios sociales del
Ayuntamiento de Palafrugell
han efectuado una revisión mé-
dica a los inmigrantes y les ha
proporcionado comida, pero
fuentes municipales han lamen-
tado no disponer de un sitio
adecuado para albergarles.

Todo parece indicar que los
inmigrantes no llegaban hasta
la granja de Palafrugell me-
diante una red clandestina or-
ganizada, sino que los trabaja-
dores contactaban con amigos
y familiares que se las ingenia-
ban para llegar hasta la zona.

La delincuencia
bajó en España
5,39%, con
delitos mer

EL
La delincuencia en
reducido en un 5,3
mer trimestre de es
do en el que se han
17.548 delitos men
tres primeros meses
do. Un informe inte
cia revela que hay
en casi todas las
autónomas, aunque
disminución de la
en Melilla, con un 2
y en Cantabria, de
sión de delitos cayó

Las comunidades
cionalmente la cri-
sido mayor, como M
luña, Comunidad
Andalucía, han e-
una inflexión a la
llega al 10% en los c
cia y Cataluña. En
cidental, la reducci
cencia ha sido del
gistrarse 2.253 delit
en el primer trime
mientras en And
también bajó la cri
un 3,42% (972 hec
menos). En Madrid
un 1,27%, los que si
produjeron mil d
que de enero a mar

Según el mismo
datos favorables se
cia de la aplicación
Policía 2000, que se
cha el año pasado. I
ma va dirigido a lu
gran delincuencia
contra los delitos c
tan a los ciudadanos
bos con intimidaci
fuerza, sustracción
sustracción en veh
con fuerza en inmu

Incremento de del

Por el contrario, en
dades autónomas s
aumento de la del
trata de Castilla-
dónde el incremen
13,03%; Canarias, c
y Murcia, con un 1.
en el primer trim
sado. El informe fi
a los integrantes del
cional de los Direc
cia, cuya comisión
reunió en Madrid e
sado.

Un incendio destruye un locutorio telefónico de inmigrantes en un barrio de El Ejido

Els afectats per l'enfonsament de dos edificis a Santa Coloma tornen a casa

L'Ajuntament no descarta demanar responsabilitats a Gas Natural

ANNA PUIG / Santa Coloma de Farners
 ● Els veïns del carrer Batlle de Santa Coloma que van ser evacuats la setmana passada a causa de l'enfonsament de dos edificis deshabitats

van tornar ahir a casa seva, un cop es van habilitar i reforçar els seus habitatges. Un informe realitzat pels tècnics municipals confirma que l'aigua que es va acumular a la rasa

va ser la causant de l'erosió dels fonaments dels edificis. Per això, l'Ajuntament de Santa Coloma no descarta demanar responsabilitats a Gas Natural.

«Ens vam emportar un bon espant, però ara ja tornem a ser a casa», va dir ahir un dels veïns que viu al costat d'un dels edificis que es van ensorrar. Finalment, les sis famílies que durant una setmana han estat allotjades a casa de familiars o a l'hostal Can Pinxo van tornar ahir als seus habitatges. L'alcalde de Santa Coloma, Antoni Solà, va explicar que s'ha reparat la part afectada i s'han reforçat els edificis que hi ha al costat dels que es van enfonsar i que properament s'hi farà un mur de tancament.

D'altra banda, l'informe realitzat pels tècnics municipals ha determinat que la rasa oberta a la vorera va acumular molta aigua de la pluja i va erosionar

Un dels veïns afectats, que viu al costat d'un dels edificis que es van ensorrar, entrant a casa seva ahir al matí. / ANNA PUIG

els fonaments dels edificis que ja són molt antics —un d'ells té un centenar d'anys. «La rasa es va fer a les 12 del migdia, la van deixar oberta i va començar a ploure. L'aigua va

erosionar el subsòl i com que els fonaments d'aquests edificis són molt antics, una pilastra va cedir i es va enfonsar tota la infraestructura», va dir Solà. L'alcalde va afirmar que,

un cop comprovats els fets, no es descarta demanar responsabilitats a Gas Natural. «El que sí hem exigít és que s'executin les obres amb la màxima seguretat possible», va afegir.

La Fira de la Planta i la Flor de Santa Coloma aposta per un caire lúdic i cultural

● Santa Coloma de Farners. La Fira de la Planta i la Flor de Santa Coloma, que se celebrarà del 29 d'abril al 7 de maig, tindrà un contingut més lúdic i cultural que en les anteriors edicions. Així ho va explicar l'alcalde de Santa Coloma, Antoni Solà, durant la presentació de la tercera edició d'aquesta mostra, on es podran visitar enjardinaments en diversos sectors del poble, exposicions, monogràfics i venda de plantes i productes relacionats amb el sector. Artur Bossi, reconegut paisatgista que s'ha format als Estats Units i que compta amb obres com el Jardí Botànic de Barcelona, serà l'encarregat de l'enjardinament de la plaça Farners. «Fins ara la planta era la principal protagonista i el que introduirà Bossi és un jardí en moviment on s'integrin les persones, la música i la poesia», va dir Solà. La fira repetirà amb el mateix nombre de participants i compta amb un pressupost de cinc milions de pessetes. / A.P.

S'obre al trànsit la carretera dels Banys un cop acabades les obres

● Santa Coloma de Farners. La carretera dels Banys, a Santa Coloma de Farners, es va tornar a obrir al trànsit ahir al matí un cop finalitzades les obres de reforçament i consolidació del paviment. El cost ha estat de 12 milions de pessetes —subvencionats per la Diputació— i les obres, que s'han executat amb caràcter d'urgència a causa del mal estat de la via, han durat dos mesos. Aquesta via es caracteritza per suportar tot el trànsit dels camions que provenen de la carretera d'Anglès, ja que l'Ajuntament ha prohibit que aquest tipus de vehicles passin pel mig del poble. «Volem evitar molèsties als veïns i a més el pas dels camions malmet molt ràpidament l'asfalt», va explicar l'alcalde, Antoni Solà. / A.P.

**MOBLES
SANTA COLOMA, S.L.**

- MOBILIARI
- CLÀSSIC
- MODERN
- RÚSTIC
- TAPISSERIA PRÒPIA
- A MIDA
- INTERIORISME

Ctra. de Sils, s/n
 Tel. 972 84 10 97
 Fax 972 84 10 97
 Sta. Coloma de Farners 17430

el jardí,
art de les arts

La 3a edició
**Fira de la
Planta i la Flor**
 del 29 d'abril al 7 de maig

ACTIVITATS CENTRALS

ENJARDINENTS URBANS
 Plaça Farners
 Homenaje entrada Santa Coloma
 Jardí botànic de Sant Sebastià
 Jardí botànic Família Xargus
 Plaça de les Passadures Velles
 Jardí del Consell Comarcal
 Plaça de la Parroquia
 Capella dels Diables

MONOGRÀFICS
 Parc Jardí Botànic - Monogràfic d'arbres
 C/ Batlle - Monogràfic de plantes
 C/ Parc Batlle - Monogràfic d'arquitectes
 Santa Coloma de Farners - Monogràfic d'edificis

EXPOSICIONS
 C/ de l'Espesera de l'Espesera - Exposició d'art
 Sant Antoni de Vilatorrada - Exposició de Fotografia fotogràfica
 C/ de l'Espesera de l'Espesera - Exposició de ceràmica
 C/ Sant Antoni de Vilatorrada - Exposició de quadres i tres equips

ACTIVITATS PARALELES

INICIACIÓ D'ACTIVITATS Dissabte 29 d'abril a les 12 del migdia a les molines de la Plaça Farners.

VENDA DE PLANTA I FLOR A partir de l'11 del matí al carrer de l'Espesera de la Plaça Farners, del 29 d'abril al 7 de maig. Des d'agost setmana.

VENDA DE PRODUCTES RELACIONATS AMB EL SECTOR: A la plaça Final de les Passadures Velles a partir de la setmana.

ACTIVITATS CULTURALS I ENTERTENIMENTS: Al voltant de l'enjardinament de la plaça Farners al dijous cap de setmana a la Fira.

DEMOSTRACIÓ DE BONS MÉS: A les 12 del migdia del dia 1 de maig a l'edifici Batlle.

Petroselva

SUBMINISTRAMENT DE PETROLIS

Ctra. de Sils, s/n
 Tel. 972 84 25 74
 Fax 972 87 71 17
STA. COLOMA DE FARNERS

NETRISELVA

PINSOS
 ADOBS
 FITOSANITARIS
 PLANTER
 NUCLI
 ZOOLÒGIC
 TURBES I
 SUBSTRACTES PER A
 PLANTES

C/ Peal, 4
 Tel. 972 84 25 88
 17430 SANTA COLOMA DE FARNERS

Agredolç

Granja - Cafeteria

C/ Girona, 4
 Tel. 972 84 32 06
 17430 Santa Coloma de Farners

CAFÉ BAR

MARTINI

TRANSPORT I MISSATGERIA

ANGEL ROCA

Plaça Farners, 14 - Tel. 972 84 02 51
 Part. 972 84 07 02 - Mòbil 649 95 46 66
 17430 SANTA COLOMA DE FARNERS

AGÈNCIA A GIRONA:
MATEU PONS: Sortida a les 13 h i a les 16,30 h
RECADER CARDENAS, S.L.
 Ctra. Sant Felu, 16 (davant Rocalla)
 Telèfon 972 41 07 07

COMERCIAL

Jesús s.c.

TOT TIPUS DE PINSOS
catalurb

IMPORTACIÓ - EXPORTACIÓ
 SUBSTRACTES - TURBES I
 ESCORCES

C/ Doctor Trueta, 37
 Tel. (972) 84 21 82
 17430 Santa Coloma de Farners

Un veí marroquí de Palafrugell no pot comprar un pis perquè és immigrant

Segons l'agència que tramitava la compra, el propietari i alguns veïns del bloc han acordat no vendre pisos a immigrants

J. GAMERO / N. ASTORCH
Palafrugell

● Hassan Dlimi, un veí de Palafrugell d'origen marroquí, ha denunciat públicament que no s'ha pogut comprar un

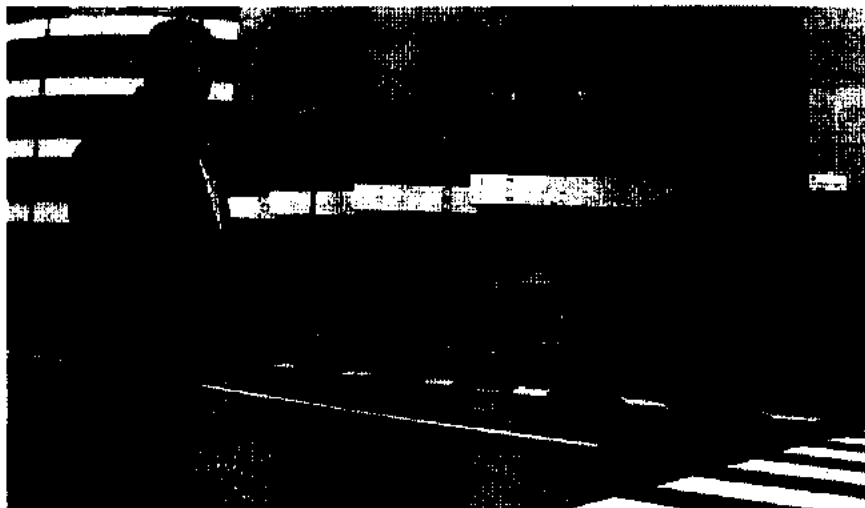
pis situat al carrer Mestre Sagrera perquè el seu propietari es nega a vendre'l a un immigrant. Els responsables de l'agència immobiliària Interfinques, que van ensenyar el pis a Dlimi, han reconegut

que el propietari es va fer enrere quan va saber que el comprador era d'origen marroquí. Segons els va expressar, els veïns del bloc han acordat no vendre cap pis a immigrants, cosa que ha negat

rotundament el president de la comunitat. Dlimi ha lamentat que la seva opció d'immigrant hagi estat el motiu que no s'hagi concretat l'operació i que se l'ha tractat com si fos un traficant

Hassan Dlimi es va adreçar la setmana passada a l'agència Interfinques de Palafrugell amb l'objectiu de comprar un pis. Els responsables de l'agència n'hi van ensenyar un situat al carrer Emili Sagrera, número 2, que s'ajustava força al que ell buscava, per la qual cosa es va decidir a comprar-lo. L'agència li va demanar 100.000 pessetes de paga i senyal per assegurar-se l'operació i va començar a fer els tràmits pertinents per vendre-li el pis. Malgrat tot, en el moment que el propietari de l'immoble va saber que la persona interessada a comprar-li el pis era marroquí, va fer-se enrere. Per aquest motiu, l'agència es va posar en contacte amb Dlimi per comunicar-li «una mala notícia», segons ha explicat ell. «Em van dir que tota la comunitat de veïns s'havia posat d'acord perquè no volen que es vengui cap pis a cap marroquí».

Els responsables de l'agència mantenen que no és el primer cop que es troben amb una situació similar en què un propietari manifesta la seva intenció de no vendre un pis a magribins, però que en aquest cas desconecien que aquesta fos la intenció del propietari. D'haver-ho sabut, han assegurat que no li haurien ensenyat

Hassan Dlimi, ensenyant el bloc del pis que no podrà adquirir perquè és d'origen magribí. / JORDI GAMERO

aquest immoble. «Em vaig quedar glaçat. Em discriminen com si fos un traficant. Mai no m'havia passat una cosa semblant», va manifestar ahir Dlimi. Segons els responsables de la immobiliària, el propietari els va manifestar que alguns veïns de l'edifici havien acordat que no es venguessin pisos a magribins.

Malgrat això, el president de la comunitat, Joan Guàrdia, ha negat rotundament que hi hagi cap mena d'acord de tipus estatutari o de reglament de

règim intern en el qual es concreti que els veïns de l'escala no vendran pisos a magribins o immigrants. El president ha afirmat, a més, que mai no s'ha discutit aquest tema en l'àmbit de la comunitat.

La privació d'un dret fonamental com és el de l'habitatge per raó de raça és anticonstitucional i està tipificada com a delictes al Codi Penal. Per aquest motiu, aquest comportament pot ser denunciat per part de l'afectat. (Editorial plana 18).

Un immigrant amb estudis

N.A.

● Hassan Dlimi fa tres anys i mig que viu a Palafrugell, sempre ha estat en pisos de lloguer i aquest any s'ha decidit a comprar un pis on viure amb el seu germà. Dlimi treballa actualment de cuiner a l'Hotel Casamar de Llafranc i anteriorment havia treballat en restaurants de Palamós i Palafrugell. «Mai no he tingut cap problema amb ningú. Em porto bé amb tothom i és el primer cop que em trobo amb una situació de discriminació com aquesta», va declarar ahir Dlimi. Abans d'immigrar, Dlimi va estudiar la carrera de literatura anglesa a la Universitat del Marroc i té un diploma de l'Escola d'Hostaleria. Va sortir del seu país amb visat i sempre ha estat a l'Estat Espanyol amb tots els papers en regla.

Una actitud cada dia més estesa, segons el GRAMC

● Joan Colomer, secretari de l'associació Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals (GRAMC), va qualificar ahir el cas en què es troba aquest veí de Palafrugell de «discriminació racial» i va indicar que els problemes d'habitatge a què toquen els immigrants i algunes ONG que busquen pisos per a refugiats polítics són cada dia més freqüents i van *in crescendo*, però que malauradament són poques les persones que s'atreveixen a denunciar-ho públicament amb noms i cognoms. Colomer espera que el cas de Dlimi serveixi a la llum pública com a exemple i «ajudi a portar en guàrdia les agències immobiliàries, els propietaris dels habitatges i les comunitats de veïns».

Dlimi es va adreçar al matí a l'associació GRAMC, amb seu a Palafrugell, per exposar el problema i aquesta associació està disposada a donar-li suport en el supòsit que l'afectat volgués presentar una denúncia a la via judicial.

EN
RECORD DEL DELICTE

LLIBRE DE DELICTES

Comissen mig quilo de cocaïna al barri de Sant Narcís de Girona i detenen quatre homes

TURA SOLER / Girona
● Els Mossos d'Esquadra van comissar dilluns, en un domicili del barri de Sant Narcís de Girona, mig quilo de cocaïna aproximadament, 700.000 pessetes en bitllets falsos, 300.000 en bitllets de curs legal i van detenir quatre homes en relació amb un delictes contra la salut pública. Els detinguts, Francesc Brugués Fontaner, Nizolás Vélez

Molina, Àngel Samper Migué i Martín Parra del Monte, van passar ahir a disposició del jutjat d'instrucció número 1 de Girona. L'operació policial que ha permès la detenció dels presumptes traficants va començar el mes passat quan van ser detinguts a Cassà de la Selva dos homes de 30 i 27 anys i una dona de 22 anys, acusats de subministrar droga (co-

caina i haixix) a petita escala a Cassà i a les poblacions veïnes de la Costa Brava. Arran d'aquestes primeres detencions, efectuades per la Policia Local de Cassà i els Mossos, es van escorcollar cinc domicilis, en dos dels quals van comissar 780 grams d'haixix i 25 de cocaïna, a més d'1.500.000 pessetes, dues balances de precisió i estris per envasar la dro-

ga. Aquests tres detinguts que ja tenien antecedents policials, van quedar a l'espera d'una resolució provisional dels Mossos van continuar les investigacions que els van portar a les detencions de Brugués, Samper i Parra. Brugués és imputat també en una altra operació que va ser duta a terme a Cassà que següent l'Audiència Nacional per una mateixa targa a través de falsificacions de targetes.

ALT EMPORDA Empuriabrava mejora la urbanización Delta Muga

Castelló d'Empúries. -- El Ayuntamiento de Castelló anunció el viernes que iniciará en breve la segunda fase de la mejora del sector Delta Muga, en el núcleo de Empuriabrava. Esta zona era una de las más degradadas por el fuerte proceso de urbanización de los años 70. La construcción de una plaza completará ahora las obras de mejora de las calles, efectuadas en 1997. -- C. B.

URBANISME

Cau de matinada una part de la cornisa de l'edifici on hi ha el bar Motoclub

L'accident provoca danys materials a les instal·lacions de l'establiment

Tarragona El que hauria pogut ser un greu incident va acabar ahir en un simple ensurt. Un tros de cornisa de l'edifici de la rambla Nova on hi ha el bar Motoclub va caure ahir al matí de dalt del terrat a terra. Els únics danys van ser materials gràcies al fet que l'accident es va produir a dos quarts i deu de set del matí. El bloc de forjigó va trencar un llum del bar i part del tendal que

l'establiment té a la terrassa instal·lada a la vorera durant tot l'any. Un dels treballadors de l'establiment va avisar la Guàrdia Urbana immediatament, la qual es va desplaçar al lloc dels fets i va posar unes tanques al voltant de la cornisa.

El regidor de la Guàrdia Urbana, Ferran Sánchez Camins, va explicar que els agents van informar

l'àrea de Llicències de l'Ajuntament de Tarragona, que va anar a inspeccionar la zona. A més, els propietaris de l'habitatge, Dolores de Cardona SL, també s'han compromès a contractar un tècnic perquè estudiï l'estat en què es troba la façana i fer-hi les reparacions necessàries.

Ferran Sánchez Camins assegurava ahir: «Hem tingut molta sort que calgués de matinada perquè això passa en ple dia i potser ara estaríem parlant d'una desgràcia.» Sánchez Camins va afegir que en la comissió de go-

vern de l'Ajuntament de Tarragona, que s'ha de realitzar avui, es tractarà d'aquest tema per decidir si cal emprendre alguna actuació.

Tot i això, ja va apuntar que caldrà demanar als propietaris dels habitatges que ja tenen uns quants anys d'antiguitat que extremen les precaucions i que revisin l'estat dels edificis, sobretot el de les façanes. En cas que estiguin malament, el regidor demana que s'arreglin. A més, no descarta que es pugui estudiar obligar els propietaris que apliquin un seguit de mesures de seguretat.

SOCIETAT

Trenta famílies de Torreforta afectades per l'aluminosi estrenaran pis a principis d'any

Els veïns han visitat el pis pilot de l'edifici del carrer Francolí i n'han quedat força satisfets

S. GARCÉS

Tarragona Una trentena de famílies de Torreforta, que viuen en pisos afectats per l'aluminosi, es traslladaran aviat al primer edifici que substituirà els immobles malmesos. Els propietaris dels altres 200 habitatges de la plaça Primer de Maig hauran d'esperar que finalitzi el pla de deu anys en què es preveu que es construeixin nous edificis. Justo Panadés, president de les comunitats de propietaris afectats, va explicar que els pisos del carrer Francolí estan pràcticament enllestits i que espera que els primers veïns s'hi puguin traslladar a principis de l'any que ve.

El primer bloc construït té

trenta-dos habitatges i està situat en uns terrenys que eren propietat de l'Arquebisbat, al carrer Francolí. Aquesta és la primera fase de les cinc previstes per substituir els pisos vells. L'actuació té un pressupost total de 1.500 milions i s'ha de finalitzar l'any 2008. El promotor dels nous edificis és l'Institut Català del Sòl. El cost de la primera fase del projecte és de 200 milions de pessetes.

Els nous pisos tenen setanta metres quadrats, vint més que els afectats per l'aluminosi i que seran enderrocats a mesura que es vagin construint els nous. Panadés va explicar que els habitatges estan valorats en sis milions,

dels quals els veïns només n'hauran de pagar la meitat, en un termini de vint-i-cinc anys. «La resta del preu es dona a compte del pis vell, 1.200.000 pessetes, i d'una subvenció d'1.800.000 pessetes a fons perdut que atorga la Generalitat», va comentar Panadés.

Els propietaris d'una vintena de pisos, però, han renunciat a l'habitatge que tenien i rebran una indemnització de dos milions.

Les primeres trenta-dues famílies que es traslladaran a l'edifici del carrer Francolí ja han visitat el pis pilot i n'han quedat força satisfetes. Panadés espera que, un cop realitzada tota la tramitació burocràtica per lliurar les claus, «els veïns es puguin traslladar a principis de l'any que ve».

Els pisos de la plaça Primer de Maig, l'anomenat Grup 75, van ser cons-

truïts entre el 1951 i el 1957 per l'Obra Sindical del Hogar. L'any 1992 es van descobrir les patologies estructurals que patien, arran de l'esfondrament d'uns habitatges al barri de la Mina a Sant Adrià de Besòs.

L'aluminosi va alertar les administracions i la Generalitat va inspeccionar immobles arreu de Catalunya. A Tarragona, es van descobrir habitatges afectats al barri de Torreforta. Des d'aleshores s'han fet reparacions per mantenir els pisos fins que els nous edificis estiguin construïts.

En la segona fase es preveu la construcció d'un altre bloc també de trenta-dos habitatges; en la tercera fase se'n construiran quaranta-vuit; en la quarta, seixanta-quatre i, en la cinquena i última es col·locaran la resta de famílies.

URBANISME

Enderrocaran dilluns vinent tres edificis de les Peixateries Velles per construir nous habitatges

Són les cases dels números 13, 15 i 17

EL PUNT

Tarragona L'Ajuntament de Tarragona ha donat l'ordre d'enderrocament de tres habitatges al carrer de les Peixateries Velles. Es tracta dels edificis dels números 13, 15 i 17 d'aquest carrer, ja que estan declarats en ruïna tècnica i l'es-

tat que presenten és força dolent. Un dels solars és de propietat municipal i els altres dos són de particulars, però l'Ajuntament els enderrocà per via subsidiària, que significa que els tira a terra l'ens local però que els propietaris hauran de pagar les despeses

dels treballs que s'hi efectuin. De totes maneres, el Servei Municipal de l'Habitatge negocia amb els propietaris per a l'adquisició dels terrenys. Això vol dir que les obres les acabaria pagant el mateix servei.

En aquest sentit, l'empresa pública de promoció d'habitatges, depenent de l'Ajuntament de la ciutat, ja té projectada la construcció de sis habitatges i un local en aquests tres solars. Les obres estan, precisament, pendents de

l'adquisició de les finques perquè es pugui iniciar el projecte i la seva construcció. El pressupost de sortida és de prop de 36 milions de pessetes. La construcció dels pisos nous en aquests tres solars s'hauria de fer seguint la normativa que es marca en el pla especial de la Part Alta i que preveu que el disseny exterior tingui una certa relació amb l'entorn, per tal de preservar una imatge uniforme a tot el que és el centre històric de Tarragona.

Hi ha discriminació ètnica en qüestions d'habitatge

Hi ha discriminació ètnica en qüestions d'habitatge

D. O.
Tarragona L'informe sobre l'Allotjament d'immigrants al Tarragonès, presentat també ahir amb els dos

nous programes, porta un treball d'estudi i anàlisi de quasi quatre anys i mostra clarament com els immigrants no comunitaris procedents de països del Tercer Món pateixen problemes de discriminació en especial, a l'hora de buscar una vivenda.

Les dades mostren les males condicions laborals a què estan sotmesos i la

precària situació amb què viuen. La majoria d'ells han patit problemes de racisme quan han buscat vivenda, tant per part dels propietaris com dels veïns, fet que provoca que s'autoconstrueixin la seu lloc on viure -encara que en el nucli del Tarragonès no s'han detectat ghettos. Segons els immigrants enquestats, els problemes

que més els preocupen són el treball i la documentació, seguits de la vivenda i el desconeixement de la llengua del país. Aquest és el segon estudi de vivenda que es realitza però el primer que tracta la situació general des dels serveis públics, especialitzats i de les organitzacions que donen suport als immigrants.

URBANISME

S'ensorra la façana d'una casa de la part alta i dues dones han de ser desallotjades

La brigada municipal hi acabava de posar tanques de protecció

Tarragona La pluja ha tornat a Tarragona i amb ella els problemes a les cases de la part alta de la ciutat. Ahir al matí, la façana d'un habitatge de la plaça de les Peixateries Velles es va ensorrar, sense que provoqués mal a ningú, si bé dues dones van haver de ser desallotjades. L'interior de l'habitatge ja havia estat ensorrat per la brigada

municipal, ja que estava en molt males condicions. Poca estona abans de l'accident, els treballadors municipals hi havien posat tanques al voltant per prevenir d'esfondraments. Eren les onze del matí quan una de les façanes de la casa situada al número 15 va cedir. L'interior de l'habitatge ja havia estat ensorrat per la brigada municipal, però l'Ajunta-

ment volia intentar que les façanes quedessin dretes. No obstant això, s'havien detectat esquerdes en una de les parets, i els treballadors municipals havien anat ahir al matí a posar tanques per evitar danys personals en cas que es produís algun esfondrament.

L'ensorrament no va provocar danys personals, però va obligar a desallotjar dues dones que viuen al costat de l'habitatge afectat. Fonts de la Guàrdia Urbana de Tarragona van indicar que els serveis socials municipals han buscat allotjament a

aquestes dues persones fins que un equip de tècnics determini si casa seva ha tingut desperfectes. Fins que no es porti a terme aquest examen, les dones no podran tornar als seus domicilis. El trànsit per aquesta zona de la ciutat va haver de ser tallat.

L'accident ha tornat a posar en evidència l'estat precari de molts habitatges de la part alta. Sovint quan plou es produeixen desprendiments de parts de façana, amb el consegüent perill per als vianants i per a les persones que viuen a la zona.

SOCIETAT

E DOMINGO

Els veïns dels pisos de Torreforta amb aluminosi canviaran de casa al febrer

32 famílies aniran a viure a final de mes als primers habitatges

Tarragona Els propietaris de la primera fase dels habitatges de Torreforta que han de servir per substituir els pisos que tenien aluminosi podran ocupar les seves noves llars a finals de febrer. Un cop els amos ocupin les noves cases, es tirarà a terra l'edifici dels habitatges vells per poder construir els nous pisos. El portaveu dels veïns, Justo Penedès, es va mostrar molt satisfet per l'anunci, després d'anys de reivindicacions i negociacions per tirar endavant el projecte, que ara ja ha conclòs una primera fase. Han hagut de passar més de quatre anys perquè els veïns de Torreforta que viuen en els habitatges afectats per aluminosi puguin fer realitat la idea de canviar de pis. A final del pròxim mes l'empresa pública Adigsa lliurarà les claus als propietaris per-

què aquests abandonin els pisos vells i es pugui enderrocar per poder engegar la segona fase dels habitatges. Alguns dels veïns ja no confiaven poder tenir habitatges nous i sense patologies greus, després d'anys de negociacions per exigir el canvi d'habitatge.

És que molts dels veïns recorden encara quan se'ls va informar que les cases on havien viscut durant anys s'havien d'enderrocar perquè no eren suficientment segures i amb el pas del temps podrien ser perilloses -llavors es va assegurar que les obres que s'hi havien de fer eren més cares que fer pisos nous-. A partir de llavors, fa uns sis anys, van començar les negociacions amb la Generalitat per fer una permuta d'habitatges. L'acord es va signar l'any 1994 i aquest

mes es pot fer realitat, després dels problemes de la cessió de terrenys per part de l'Arquebisbat de Tarragona.

En total, 32 famílies es traslladaran al carrer Francolí, números 54-56, en pisos de 3 habitacions de 70 metres quadrats -els d'ara només fan quaranta metres quadrats-. Amb aquest bloc ja es podrà tancar el primer edifici per enderrocar, ja que de les quaranta famílies que hi vivien, nou han renunciat al nou habitatge.

El portaveu dels veïns i president de la comunitat de propietaris va mostrar la seva satisfacció per la proximitat del lliurament de les claus i va apuntar que alguns veïns ja estan nerviosos perquè «ja tenen ganes de poder viure als pisos nous després de tant de temps d'espera». Segons Penedès, al solar que quedi del primer edifici amb aluminosi és previst fer un projecte més ampli que l'inicial, per poder agilitar el trasllat dels residents a la zona. Els habitatges vells es tiraran a terra el mes de març, un cop

s'hagin resolt tots els tràmits de compravenda i expropiacions necessaris per l'enderrocament.

Les 32 famílies que aniran a viure als pisos nous hauran de pagar tres milions de pessetes en 25 anys. D'aquests diners, el 65% serà sense interessos i la resta amb un interès del 5%. Així, el primer any pagaran una quota de 7.867 pessetes i el darrer any, aportaran mensualment 20.167 pessetes. El preu real dels pisos és de sis milions de pessetes, però els altres tres milions van a càrrec de la normativa vigent per pisos afectats de patologies estructurals i pel canvi de pis. Els propietaris d'habitatges vells que han renunciat als pisos nous rebran dos milions i mig de pessetes per la casa antiga, si és que encara hi viuen i, en el cas que ja no hi habitin, dos milions de pessetes, segons els acords als quals van arribar ara fa quatre anys els representants de la comunitat de veïns i els tècnics i dirigents d'Adigsa.

Els veïns de Sant Salvador critiquen que l'Ajuntament desatén les seves queixes

VEÏNAL

FRANCESC REVERTÉ

Tarragona Els veïns de Sant Salvador s'han queixat que el barri està ple de petits inacabaments i desperfectes que ningú no soluciona, a causa d'una manca de manteniment. Segons diuen, la causa d'això és la poca comunicació que hi ha amb l'Ajuntament: les nombroses sol·licituds que s'envien al consistori no reben cap resposta i el barri es va omplint de baranes i bancs públics trencats, de barrancs coberts de branques seques i de pins que creixen torts i envaeixen els pisos. Els veïns volen informació de les actuacions que s'han de portar a terme al barri.

Un dels problemes més greus dels quals es queixen els veïns de Sant Salvador en aquests mo-

ments és l'existència d'una zona, al costat del camp de futbol del barri, on hi ha un desnivell important cobert en tota la seva extensió per matolls i branques seques. La proximitat amb el camp de futbol fa que sovint els nens hagin d'anar-hi a buscar les pilotes. Això comporta un perill evident, ja que la gran quantitat de matolls fa que no vegin per on trepitgen. Els veïns han reclamat a l'Ajuntament que es netegi la bardissa per evitar que els nens caiguin pel desnivell, però encara no han rebut resposta.

Aquest, però, no és l'únic problema que els veïns han denunciat davant el consistori. Les baranes de la plaça de l'església, per exemple, porten anys sense que ningú se'n preocupi. En aquest moment, hi ha vint-i-dos barrots trencats i rovellats,

i qualsevol persona que s'hi recolzi es pot fer mal. L'associació de veïns també ha comunicat a l'Ajuntament que ningú no cuida els pins que hi ha en els jardins que envolten els anomenats blocs vermells dels Interblocs, i aquests creixen torts i sense control i es fiquen en alguns casos dins els habitatges. Bancs deteriorats, papereres i gronxadors trencats i inútils i canalitzacions deficientes completen el llistat de deficiències que els veïns han comunicat repetidament i que no han rebut resposta. Asseguren que no es tracta de grans problemes, sinó sobretot problemes de manteniment, tal com assegura la vicepresidenta de l'associació de veïns, Ascensión Callejero: «L'Ajuntament fa les coses i després se n'oblida, i el barri es va deteriorant lentament.» Però el que els veïns veuen pitjor és la «manca de comunicació»

que hi ha amb el consistori: «Els veïns no sabem què fa l'Ajuntament al barri. Molts cops, com en el cas dels arbres dels Interblocs, no sabem si no saltres ens hem d'encarregar del manteniment o ho ha de fer la brigada. No contesten les nostres sol·licituds i hem d'estar sempre darrere d'ells per saber alguna cosa.»

L'associació de veïns demana que almenys es contestin les seves demandes i que se'ls informi del que l'Ajuntament té previst de fer al barri en els propers mesos per poder donar resposta a les queixes dels veïns.

El veïnalista té més de 12 anys. A més, ha compartit la seva tasca professional amb la realització del programa de desenvolupament directiu IESE, a més de diversos cursos d'actualització professional sobre temes de riscos, exterior, màrqueting i organització, entre d'altres. EL PUNT

TARRAGONA**Desalojo de los vecinos de un edificio de la Part Alta**

Tarragona. -- El desprendimiento de las vigas del ático de un edificio situado en el número 6 de la plaza de Els Angels, en la Part Alta de Tarragona, obligó el sábado a desalojar a seis personas que vivían en el inmueble y evidenció de nuevo la precariedad de algunas construcciones del casco antiguo de la ciudad.

El ático estaba deshabitado y los evacuados fueron los miembros de dos familias y una mujer que vivían en las tres plantas inferiores. Aunque el ayuntamiento les ofreció la posibilidad de pasar la noche en un hotel, todos optaron por albergarse en domicilios de parientes o amigos. Los Bomberos de la Generalitat apuntalaron los pisos ante el riesgo de derrumbamiento y la policía local valló la zona para impedir la circulación de vehículos. Albert Vallvé, portavoz del equipo de gobierno municipal (CiU), ha anunciado un plan para inspeccionar el estado de los edificios antiguos. -- FERRAN GERHARD

TARRAGONA

Torreforta sustituye pisos derruidos por aluminosis

Tarragona. -- Las obras para construir 40 pisos en el barrio de Torreforta de Tarragona, que sustituirán a los derruidos en mayo de 1999 por aluminosis, empezarán a principios del próximo mes de febrero. El proyecto contempla también levantar otras 46 viviendas cuando se haya concluido este grupo. Las dos fases están presupuestada en 800 millones de pesetas. De los 232 pisos que padecían aluminosis, tan sólo se han edificado hasta ahora 32.

Hace cuatro años se detectaron los problemas estructurales y la empresa pública Adigsa optó por destinar 1.500 millones a la construcción de nuevos bloques. Las viviendas son de 70 metros cuadrados y cuestan 5,8 millones aunque, con las indemnizaciones y las subvenciones, los propietarios han de pagar 2,9 millones en 25 años, una cantidad que representa cuotas mensuales iniciales de 7.800 pesetas y de 20.000 pesetas al final. --
FERRAN GERHARD

SUCCESSOS

L'amenaça de despreniment d'una cornisa obliga a tallar el trànsit a la Part Alta

L'Ajuntament havia advertit els propietaris del pessim estat de la façana

M. LLORACH / Ò. MÀRQUEZ

Tarragona Els bombers van haver d'inspeccionar ahir al migdia la cornisa del número 1 del carrer de la Nau a causa d'una aparent amenaça de despreniment. El trànsit va haver de ser tallat mentre s'extreien els trossos de façana que quedaven sense subjecció. Fonts de l'Ajuntament asseguren que els propietaris ja havien estat advertits de la perillositat de l'estat en què es troba la part superior de l'edifici. De fet, va ser un dels tècnics del consistori el que va decidir alertar els bombers.

Els equips dels bombers de Tarragona van haver

d'inspeccionar ahir la cornisa del número 1 del carrer de la Nau, a la Part Alta, per l'amenaça que se'n despregués una part. Les tasques de reconstrucció de la façana van obligar a tallar el trànsit durant una bona estona, i es va obligar els vehicles que circulaven pel nucli antic a circular per rutes alternatives. Tot i això, fonts dels bombers van explicar que l'avis va ser donat per un dels tècnics de l'Ajuntament de Tarragona. En aquest sentit, la regidora responsable de llicències, Roser Recasens, va explicar que feia temps que s'havia demanat als propietaris de l'immoble que arreglessin la

façana, ja que les reformes no són competència de l'Ajuntament. Recasens va matisar, però, que el consistori està realitzant un seguiment exhaustiu de la problemàtica de les façanes antigues i que el perill està controlat. Pel que fa a aquest cas concret, Recasens va dir que «esperem que en els pròxims dies els propietaris prenguin les mesures adequades per solucionar el problema, tot i que és una solució força complicada, perquè hi ha diverses parts implicades en la reparació de la façana».

L'Ajuntament de Tarragona va rebre l'any passat prop d'una cinquantena de sol·licituds per rehabilitar

façanes. Una desena eren de la Part Alta; deu més, de diversos barris, i la resta, del centre de la ciutat. La majoria de les peticions es referien a edificis construïts fa vint-i-cinc o trenta anys.

El juliol del 98 va caure un tros de cornisa d'un edifici de la Rambla Nova, a l'altura del bar Motoclub. El 6 de novembre del 98 la façana d'un habitatge de la plaça de les Peixateries Velles es va ensorrar, però no va causar cap dany personal, i també es van produir diversos desprendiments al carrer Goya. A més, hi ha molts habitatges de la Part Alta que es troben en aparent estat ruïnós i requereixen una inspecció. A causa de la pluja, fa un mes la muralla de Tarragona va patir diversos desperfectes en desfer-se l'argila que aguantava la part superior del portal del Roser.

REHABILITACIÓ

J. PLANA

L'Ajuntament de Valls i la Generalitat promouran revisions als edificis del barri vell

L'Ajuntament de Valls i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat signaran aviat un conveni marc de col·laboració que permetrà efectuar revisions a les cases del nucli antic. Les inspeccions seran gratuïtes i les hauran de sol·licitar els mateixos veïns interessats a saber l'estat de conserva-

ció de casa seva. Les revisions podran servir per prendre el pols a un centre històric que pateix una degradació arquitectònica important.

En aquests moments, els responsables de l'Ajuntament i Arquitectura i Habitatge de la Generalitat estudien com s'hauran d'efectuar les inspeccions

immobiliàries. En els darrers mesos, l'administració autonòmica ha impulsat diversos convenis amb ajuntaments catalans que han permès als ciutadans conèixer de manera gratuïta quin és l'estat de conservació de casa seva. El consistori vol que el test de salut dels habitatges de Valls es centri al barri antic, segons explica Núria Segú, cap de Serveis a la Ciutat.

El barri vell és la zona de la ciutat que pateix una situació arquitectònica més preocupant. La progressiva marxa de veïns a la part nova de la ciutat ha

comportat l'abandó de nombrosos immobles del centre històric. D'altres cases, comenta Segú, són de lloguer i en pocs casos els inquilins hi efectuen reformes o millores.

La màxima responsable d'Urbanisme de l'Ajuntament destaca que el mes de febrer es coneixeran els resultats de l'enquesta efectuada al nucli antic. Les dades (socioeconòmiques i arquitectòniques) obtingudes serviran per redactar un pla urbanístic especial per al barri vell, que fixarà la política municipal de recuperació d'aquesta zona de Valls.

SOCIETAT

El consistori tarragoní i Adigsa reallotjaran algunes famílies gitanes que viuen a la carretera de Valls

S.G.
Tarragona La regidora de Benestar Social de Tarragona, Maria Lluïsa Expósito, va manifestar ahir que l'Ajuntament fa temps que manté contactes amb l'empresa Adigsa, que construeix els habitatges socials de la Generalitat, per reallotjar algunes de les famílies gitanes que viuen a la carretera de Valls. Expósito va

fer aquestes declaracions després que ahir es conegués el cas de la família de Pedro Escudero, que té vint dies per abandonar la casa que va ocupar il·legalment fa set anys.

«Fa temps que la regidoria de Benestar Social coneix el cas de la família Escudero i en fa el seguiment», va explicar Expósito, que va comentar que fa temps que té contactes amb

Adigsa per reallotjar les famílies que viuen a la carretera de Valls i que ja han sol·licitat un habitatge. «En el cas de la família Escudero, es tracta de tres nuclis familiars diferents, i el més probable és que només se'n pugui reallotjar un», segons la responsable de Benestar Social. Expósito va dir que la família Escudero sap des de fa vuit mesos que ha d'abandonar la casa on viu, però va admetre que els resulta difícil trobar un pis de lloguer, perquè encara hi ha reticències a llogar pisos a famílies gita-

nes. La casa on viuen els Escudero des de fa set anys entra dins del pla d'enderrocament de les cases de la carretera de Valls, engegat per l'Ajuntament el 1992. Actualment, viuen en aquesta zona una seixantena de persones, i algunes famílies ja han sol·licitat un habitatge per ser reallotjades. Expósito va explicar que per trobar un nou habitatge per a les famílies cal que aquestes ho sol·licitin i, a partir d'aquí, s'estudia cada cas, perquè a totes no és possible que se'ls adjudiqui.

BENESTAR SOCIAL

Augmenten a Valls les famílies «pobres» per haver-se quedat sense feina i ingressos

X.M.

Valls El nombre de famílies en una situació econòmica estable que han perdut el seu estatus per causa d'haver perdut la feina i els ingressos laborals va augmentar a Valls, el 1997. Així ho ha afirmat Àngels Armengol, coordinadora dels Serveis Socials Municipals de l'A-

juntament de Valls. El problema d'aquestes famílies és de desigualtat més que de pobresa en el sentit clàssic del terme. Aquestes famílies, acostumades a un nivell de vida estàndard, s'han trobat mancades dels serveis a què poden accedir la majoria de ciutadans -accés al llo-

guer d'un habitatge, al pagament de les taxes i els impostos municipals o al gaudi dels serveis culturals. Això, sense que hagin entrat a formar part de la marginació social, que sí que es podria produir en el futur si s'eternitza la situació de precarietat. Per exemple, els serveis socials han registrat 61 casos de problemàtiques amb l'habitatge (manca, barraquisme, desnonament, etc.). El fracàs escolar i l'absen-

tisme són altres dels problemes principals denunciats pels serveis socials de Valls, que van comptabilitzar 160 casos de dificultats d'aprenentatge durant l'any 97. Arran l'augment del nombre de persones amb problemàtiques, Joan Josep Leiva, regidor de Benestar Social, denuncia la desarticulació progressiva de la xarxa pública de serveis socials que, segons ell, duu a terme la Generalitat.

SOCIETAT

F. ESPIGA

Impulsen un pla per integrar la immigració no comunitària al teixit social del Baix Camp

L'oficina d'atenció als immigrants de Reus entrarà en funcionament abans del juliol

Reus Amb l'objectiu de potenciar la integració dels immigrants no comunitaris, i per posar fre a l'exclusió social que pateix aquest col·lectiu, la Generalitat, l'Ajuntament de Reus i el Consell del Baix Camp han posat en marxa un pla d'actuació a la comarca. La iniciativa, que es va oficialitzar ahir, pretén fer una diagnosi de la situació en què es troba la

immigració a la zona i posteriorment, desenvolupar un seguit d'accions concretes per potenciar la cohesió entre diferents comunitats. Un dels vèrtexs del projecte, l'oficina d'atenció de Reus, serà una realitat abans del juliol.

L'any 1996, 1.398 immigrants de procedència no comunitària -bàsicament del nord d'Àfrica- tenien la seva residència a

la comarca del Baix Camp. A l'igual que a la resta d'Europa, aquestes xifres han experimentat un sostingut creixement, fet que ha fet reaccionar les administracions receptores. El programa que s'aplicarà al Baix Camp, i que ja està en marxa al Tarragonès, parteix de la premissa que els col·lectius d'immigrants han de tenir les mateixes possibilitats d'accés als recursos socials, ja siguin les xarxes de servei sanitari, educació, habitatge i, per descomptat, el món laboral. Tot això a partir d'actuacions molt concretes i interrelacionades amb el territori i que sumades donen un sentit global al

programa. L'estudi previ per conèixer quina ha de ser l'àrea d'influència del pla ha d'estar enllestit abans de finals d'any. El secretari general del Departament de Benestar Social, Josep Anton Fondevila; l'alcalde de Reus, Josep Abelló, i el president del Consell Comarcal del Baix Camp, Robert Ortiga, van signar ahir el protocol per posar en marxa el programa. Tots tres van destacar la seva filosofia «basada en el concepte de la integració de l'immigrant, en lloc de l'assimilació». Abelló va aprofitar l'acte per anunciar que l'oficina d'atenció del Centre Cívic Ponent s'obrirà properament.

Rehabilitar també al Vendrell

El Vendrell El mateix conveni, entre l'Ajuntament d'una capital de comarca i la direcció general d'Actuacions Concertades d'Arquitectura i Habitatge, es va signar

ahir al Vendrell per promoure i subvencionar la conservació i rehabilitació dels edificis plurifamiliars anteriors al 1960. En aquest cas, la subvenció de la Generalitat arriba fins a un 20% i el conveni té una vigència, prorrogable, d'un any. També s'inclou

la realització d'un informe tècnic gratuït. D'altra banda, l'Ajuntament del Vendrell manté la concessió d'ajuts fins al 35% del cost per rehabilitar les façanes que tenen més de quaranta anys. Segons dades facilitades per Ramon Roger, respon-

sable de la direcció general, el 80% dels habitatges de Catalunya tenen més de 20 anys. Al Vendrell, un estudi elaborat el 1990 revela que 313 edificis plurifamiliars, d'un total de més de 1.700 immobles, van ser construïts abans del 1960.

URBANISME

LURDES MORESO

Es revisarà l'estat de conservació dels habitatges de Tortosa d'abans del 1960

La Generalitat laborarà un dictamen gratuït dels edificis

Tortosa La direcció general d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat va signar ahir un conveni amb l'Ajuntament de Tortosa per tal d'aplicar un programa per a la revisió de l'estat de conservació dels habitatges plurifamiliars del municipi. Aquest conveni afectarà els edificis construïts abans del 1960. Segons el cens de l'Ajuntament, a Tortosa hi ha 844 edificis d'abans d'aquesta data, que repre-

senten un 62% del total. Els propietaris dels edificis podran encarregar gratuïtament un dictamen sobre les patologies estructurals de l'habitatge a la direcció general d'Arquitectura i Habitatge. Aquest dictamen serà l'instrument per conèixer els problemes de cada edifici, que generalment es centren a les façanes i les cobertes, quines mesures s'han d'adoptar, en quin

ordre de prioritats s'ha d'actuar i el cost de la reforma.

Segons va explicar l'alcalde de Tortosa, Marià Curto, «mitjançant aquest conveni es millorarà la seguretat dels edificis, es modernitzaran i es milloraran les façanes».

Una vegada redactat el dictamen de l'habitatge, els propietaris tindran bonificacions per portar endavant les obres. La Generalitat subvencionarà, a fons perdut, un 20% del cost de la rehabilitació de l'edifici i la resta es finançarà amb un interès del 5,45% en 7 anys. D'altra banda, a partir de l'any que ve l'Ajuntament

no cobrarà als propietaris aquestes llicències d'obres -actualment l'Ajuntament ofereix una bonificació per la restauració de les façanes-. A més, el consistori estudiarà la possibilitat de destinar una partida a fons perdut per subvencionar la restauració de façanes l'any vinent. La major part dels edificis que es podran acollir a aquest conveni estan situats al nucli antic de Tortosa, tot i que també n'hi ha en altres barris com Remolins, Ferreries i Sant Llätzer.

La revisió de l'estat de conservació dels habitatges es portarà a terme entre enguany i el 2001.

URBANISME

CORI SEBASTIA

Una dotzena de propietaris ja han demanat un dictamen tècnic sobre l'estat de les seves cases

Es beneficiaran del programa adreçat als habitatges construïts fa més de quaranta anys

CORI SEBASTIÀ
 Reus Una dotzena de propietaris d'immobles que es van construir fa més de quaranta anys han demanat a l'oficina municipal de l'habitatge que faci un dictamen tècnic de l'estat de les cases, acollint-se a xi al programa que s'ha posat en marxa per avaluar la salut dels edificis que es van construir abans del 1960. El cens municipal fixa que a Reus hi ha 2.348 edificis plurifamiliars, dels quals bona part es concentren al centre. Per això ara l'Ajuntament ja ha enviat 598 cartes personalitzades als amos dels immobles que

estan dins del tomb de ravals convidant-los a beneficiar-se de la iniciativa. L'oficina municipal de l'habitatge, situada a la planta baixa de l'edifici consistorial, ja ha atès 107 consultes des que el servei va obrir les portes, l'última setmana del maig passat. Del total de consultes, 68 han fet referència al programa de revisió de l'estat de conservació dels edificis d'habitatges. En aquest sentit, una dotzena de propietaris ja han expressat el seu interès per acollir-se a la iniciativa amb la finalitat de conèixer l'estat dels immobles i el cost de la rehabilitació, en

el cas que sigui necessari executar-la.

El programa, que es durà a terme fruit d'un conveni amb el Centre Tècnic i de Cooperació per a la Rehabilitació d'Habitatges de la Generalitat, té la finalitat de facilitar als propietaris i als usuaris la informació necessària per planificar correctament el manteniment del seu edifici. Ara bé, és una condició imprescindible que per beneficiar-se de la iniciativa han de ser edificis plurifamiliars destinats a residència habitual i que s'hagin construït fa més de quaranta anys.

El programa proposa la revisió dels elements comuns de l'immoble, és a dir, les façanes, les cobertes, les instal·lacions i l'estructura, entre altres elements. La iniciativa es basa en la realització d'un dictamen tècnic que es realitza de manera gratuïta i va a càrrec dels profes-

sionals dels col·legis d'aparelladors i d'arquitectes tècnics, i del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya. El dictamen dona informació sobre com va ser construït l'immoble quin és l'estat actual de conservació, quins són els déficits que té, com cal corregir-los i el cost que tindria, i dona instruccions per al manteniment.

En el cas de Reus, el programa està previst que tingui una durada de tres anys. Per dur-lo a terme, s'han marcat quatre zones de la ciutat que en conjunt contenen els 2.348 edificis plurifamiliars construïts abans del 1960. Els immobles es localitzen majoritàriament a la zona centre, és a dir, dins del tomb de ravals. Per això el treball s'iniciarà enguany per aquesta àrea, i durant els dos pròxims exercicis s'estudiarà la resta de zones.

Setanta façanes
rehabilitades

URBANISME

Una dotzena de propietaris ja han demanat un dictamen tècnic sobre l'estat de les seves cases

C.S.

La rehabilitació de façanes en edificis de més

de quaranta anys, situats al nucli històric, ha estat una constant durant els últims anys, una tendència reforçada a partir de la línia d'ajuts que va crear el consistori. Per això fins ara, entre les façanes ja rehabilitades i les que ja tenen un sol·licitud de subvenció, se'n comptabi-

litzen una setantena. Això significa que el consistori ha destinat fins ara 15 milions de pessetes a aquest tipus d'ajut que cobreix entre un 13% i un 23% sobre la base del pressupost de les partides d'obra subvencionables. Tot i així, però, encara n'hi ha que necessiten una inter-

venció urgent. Això ho demostra el fet que durant les últimes setmanes les façanes d'edificis antics han estat actualitat. A Reus, es van produir en pocs dies un parell de desprendiments que en un dels casos van ferir lleument una vianant.

Qui es responsabilitza de les façanes?

Els darrers accidents ocorreguts a ciutats catalanes, alguns d'ells mortals, pel despeniment de trossos de façana en mal estat, han obert un intens debat sobre la responsabilitat del succés. Qui és el responsable davant el vianant que pateix les conseqüències d'un greu acte d'imprudència per la mala conservació d'un immoble? Els propietaris se'n desentenen o, si més no, intenten estirar

l'administració cap a la responsabilitat compartida. El darrer accident greu d'aquest tipus va tenir lloc al carrer Llovera de Reus i una vianant en va sortir ferida. Pocs dies després, n'hi va haver un altre al raval del Pallol d'aquesta ciutat, afortunadament sense conseqüències. L'alcalde reusenc es va apressar a carregar la culpa sobre els propietaris. La tendència d'aquests és

a defensar-se al·legant que el problema no es pot resoldre per decret i que necessiten la col·laboració -se suposa que econòmica- de l'administració, la qual fan coparticip de la responsabilitat. I mentre la pilota tomba que gira, qui no en té cap, de responsabilitat, és la víctima innocent. L'Ajuntament de Reus va posar en marxa l'oficina municipal de l'habitatge i només una dotzena de propietaris d'immobles que es van

construir fa més de quaranta anys han demanat el dictamen tècnic per acollir-se al programa d'avaluació sobre la salut dels edificis que es van construir abans del 1960. Si els propietaris tenen voluntat de solucionar el problema han de col·laborar amb aquesta iniciativa, que permetrà fer un pla d'actuació. Si no, només quedarà la via punitiva, que no admetrà contemplacions per defensar la seguretat dels vianants.

URBANISME

CORI SEBASTIÀ

La rehabilitació estructural de les cases velles encapçala les consultes a l'oficina de l'habitatge

El servei ha atès 219 consultes durant els cinc primers mesos de funcionament

Reus La rehabilitació estructural de cases antigues és l'actuació que fins ara ha capitalitzat les consultes que s'han dirigit a l'oficina municipal de l'habitatge, un servei creat fa cinc mesos i que durant aquest temps ha sorprès als seus responsables per l'acollida que ha tingut. L'oficina ha atès fins ara 219 consultes de ciutadans que s'han dirigit al servei per conèixer quines són les subvencions que s'ofereixen per arreglar les façanes, el programa de rehabilitació de cases destinades a les persones amb pocs recursos econòmics i també el lloguer de pisos, entre altres

qüestions.

La regidora de Benestar Comunitari, Misericòrdia Vallès, ha comentat que l'Ajuntament està altament satisfet de la feina feta durant aquests mesos per l'oficina de l'habitatge ja que, segons ella, «les consultes i els tràmits iniciats és una mostra clara de l'interès que el programa ha despertat a la ciutat».

I és que el servei ja ha atès 219 consultes repartides de la manera següent: 27 per a la rehabilitació de façanes, 116 per a rehabilitacions estructurals, 24 per a obres interiors, 5 per millorar habitatges amb finalitats socials, 13 sobre lloguer de pisos, 28 per a

la compra d'habitatges (s'ha demanat, sobretot, informació dels nous pisos que s'han de construir a l'àrea del teatre Bartrina), i finalment, 6 corresponen a altres casos.

En aquest context, destaquen els 38 dictàmens que ja s'han tramitat amb la finalitat de fer un peritatge de l'estat en què es troba l'estructura de diferents immobles. Un cop es conegui el resultat d'aquest peritatge, els propietaris que ho desitgin podran establir un acord amb l'oficina per executar les millores que es considerin oportunes.

I és que diferents propietaris que s'han interessat per arranjar les cases que tenen ho han fet amb la idea de poder acollir-se al nou programa social de l'Ajuntament que es base en el fet d'establir un conveni segons el qual aquests immobles es puguin llogar a persones amb pocs recursos

econòmics.

El consistori, però, també preveu que la reforma de les cases antigues pugui anar a càrrec de persones que ara estan a l'atur. Per això, l'Ajuntament organitzarà un equip de persones a través d'un pla d'ocupació. Concretament, es tracta de crear un grup que estigui format per un arquitecte, paletes, pintors, fusters, electricistes i lampistes.

Cal recordar que l'Ajuntament i la Generalitat van establir mesos enrere un conveni que permet fer gratuïtament un dictamen tècnic (a càrrec de professionals dels Col·legis d'Aparelladors i Arquitectes tècnics i del Col·legi d'arquitectes de Catalunya) als edificis plurifamiliars construïts abans de 1960. Aquest peritatge es tracta d'una inspecció visual que, a criteri del tècnic, es pot completar amb la presa de mostres de materials per analitzar-los.

URBANISME

EDUARD VALLÉS

Reus es neteja la cara

L'Ajuntament ajuda a portar a terme la recuperació de les façanes

Des del 1993, 50 propietaris han demanat la subvenció a l'Ajuntament per rehabilitar les façanes dels seus edificis. L'interès del consistori reusenc per recuperar l'arquitectura de la ciutat es demostra, a més, amb l'ampliació de les ajudes per a la recuperació de façanes als edificis d'interès històric i amb la creació de la carta de colors de la ciutat.

Reus L'atractiu de les ciutats no només es percep arran de terra, sinó que, passejant pels seus carrers i places, i aixecant els ulls per observar els edificis que et rodegen, es veu una riquesa urbanística que pot dir molt dels qui hi resideixen i, per tant, de la ciutat que els acull. Conscient d'aquesta riquesa, l'Ajuntament de Reus ha donat darrerament un nou impuls a l'embelliment de la ciutat. Primer van ser les ajudes per agençar

estat, després van venir les subvencions per portar a terme la recuperació de façanes d'interès històric, i, finalment, la firma d'un conveni per crear una carta de colors de la ciutat per homogeneïtzar el cromatisme de les façanes.

Les actuacions coincideixen amb la posada en marxa de l'oficina de l'habitatge. Instal·lada a la planta baixa de l'edifici consistorial, l'oficina vetllarà, en una de les seves primeres actuacions, perquè es puguin realitzar estudis sobre els pisos, la qual cosa significa que l'oficina farà de mitjancera entre el propietari de l'immoble i el Col·legi d'Aparelladors perquè els tècnics puguin conèixer l'estat de l'habitatge. L'oficina també canalitzarà el projecte per rehabilitar edificis buits amb la finalitat que, mitjançant un conveni entre els propietaris i l'àrea municipal de Serveis Socials, puguin

ser utilitzats per persones amb pocs recursos econòmics.

Des de l'any 1993, any en què es va posar en marxa la campanya d'agençament de façanes d'edificis en mal estat, 50 propietaris s'han acollit a la subvenció. Però el pressupost destinat a aquesta activitat va creixent any rere any: enguany és de 10 milions de pessetes. Una de les condicions per aspirar a obtenir les ajudes és que es destinaran a «façanes d'edificis d'habitatges que es trobin en mal estat de conservació i que tinguin una antiguitat de més de 40 anys». Les ajudes, que poden variar entre el 13 i el 23% de l'import de l'obra, es concedeixen per ordre de sol·licitud, però donant preferència al nucli antic, tomb de ravals, zones de vianants, carrer Llovera i plaça del Prim. Destaca també de les bases per demanar aquestes subvencions que l'Ajuntament «podrà exigir que s'empri una gamma de colors determinada». Per tal de conèixer quins són els colors que s'escauen a

la personalitat de la ciutat, l'Ajuntament va signar un conveni amb l'empresa Procolor, per tal de dissenyar la carta de colors de la ciutat. Aquesta carta, finançada en un 50%, servirà per orientar la rehabilitació de façanes dins uns paràmetres estètics basats en els colors originals de les cases, perquè es garanteixi l'harmonia cromàtica en el conjunt de la ciutat.

Però des de finals de l'any passat l'Ajuntament va decidir ampliar les bases per a l'atorgament de subvencions per a la restauració de façanes als edificis d'interès històric i arquitectònic -malgrat que aquesta ampliació encara no ha estat aprovada pel ple municipal-. En aquests casos, la subvenció abraçaria fins al 50% de l'obra. De moment, la Casa Marco i la Casa Ornosa, totes dues al raval de Santa Anna, s'han acollit a aquesta ajuda, tot i que es preveu que quan s'aprovin les bases altres edificis la demanaran, entre els quals possiblement hi haurà el Círcol i la Casa Punyet.

L'ensorrament d'un habitatge del nucli antic tortosí fa accelerar la reforma del barri

SUCCESSOS

Un edifici deshabitat del nucli antic de Tortosa, situat al número 11 del carrer de la Mercè, es va ensorrar ahir cap a les cinc de la matinada. La causa d'aquest ensorrament és el mal estat de l'estructura de l'habitatge, tot i ser l'únic edifici d'una illa que no estava declarat oficialment en ruïna. L'estat en què va quedar l'edifici ensorrat i els del costat va provocar una actuació immediata per part de l'Ajuntament de Tortosa amb l'objectiu de sanejar el barri. En aquest sentit, es va acordonar la zona i van començar els treballs per retirar la runa del carrer i acabar d'ensorrar la part de la façana que es va mantenir. L'hora en què es va produir l'incident va evi-

tar que hi hagués cap ferit, tot i que es van desallotjar alguns veïns.

LURDES MORESO

Tortosa Pocs minuts després de les cinc de la matinada d'ahir alguns veïns del barri antic de Tortosa es van despertar en sentir un gran soroll al carrer. En sortir als balcons o baixar al carrer es van adonar que s'havia ensorrat un habitatge del carrer de la Mercè. Ràpidament es van presentar al lloc dels fets efectius de la Policia Local, de la Creu Roja i de Fecsa. També es va desplaçar fins al carrer de la Mercè el regidor d'Urbanisme, Joaquim Fabra. Durant el matí també va arribar a la zona l'alcalde de Tortosa, Joan Sabaté, i

altres membres del consistori.

A banda dels danys materials, no es va produir cap dany personal sobretot per l'hora en què va passar l'accident. El carrer de la Mercè és un dels principals accessos als jutjats de Tortosa. Com a mesura preventiva, l'Ajuntament va desallotjar ahir dues famílies d'un carrer adjacent a l'habitatge ensorrat -c. Sant Felip Neri-, una de les quals va ser atesa pel servei de Benestar Social de l'Ajuntament, mentre que l'altra es va allotjar a casa d'uns familiars.

Els veïns de la zona van valorar positivament la ràpida actuació municipal, tot i lamentar-se en aquests termes: «Aquest fet s'hauria pogut evitar si

s'hagués actuat amb anterioritat.» Durant tot el dia molts curiosos van arribar a la zona acordonada, ja que es va tallar l'accés a l'illa d'habitatges compresa entre els carrers de la Mercè, de la Suda, Sant Felip Neri i plaça dels Estudis. El principal comentari entre els veïns va ser la necessitat que es porti a terme la rehabilitació del barri, per evitar successos com aquest. Els veïns del nucli antic també van recordar l'ensorrament d'un altre habitatge al carrer Sant Felip Neri, que va tenir lloc fa poc més de tres anys. En aquella ocasió l'edifici sí que estava habitat, però els veïns van sortir de la casa minuts abans que s'enfonsés. Ahir a la tarda es van acabar les tasques de seguretat, però es va mantenir el carrer tallat.

S'enderrocaran els habitatges adjacents

Tant l'alcalde de Tortosa, Joan Sabaté, com el regidor d'Urbanisme, Joaquim Fabra, van anunciar ahir que l'Ajuntament farà tot el que pugui per enderrocar la resta d'habitatges en estat ruïnós de l'illa delimitada pels carrers de la Mercè, plaça dels Estudis, carrer Sant Felip Neri i plaça de la Cinta. En aquest sentit, l'Ajuntament es posarà en contacte amb els propietaris dels edificis afectats per tal de signar un conveni i adquirir els habitatges. Segons va explicar l'alcalde de Tortosa: «El nostre objectiu és accelerar l'actuació urbanística en aquesta illa d'edificis, per la qual cosa intentarem arribar a un acord immediat amb els propietaris dels edificis situats entre el que s'ha ensorrat i la plaça dels Estu-

dis.» L'alcalde hi va afegir: «També ens posarem en contacte amb la resta de propietaris dels habitatges d'aquests carrers per tal de rehabilitar completament la zona.»

Actuació prevista
Per la seua banda, el regidor d'Urbanisme va explicar que l'Ajuntament tenia previst enderrocar l'edifici que ahir es va ensorrar, però que aquesta actuació no s'havia pogut executar perquè no havia estat possible localitzar els propietaris de l'immoble.

L'ensorrament de l'habitatge del carrer de la Mercè ha fet accelerar el procés de reforma del barri antic. A més de l'actuació immediata que es va realitzar ahir i de la previsió d'adquirir més habitatges per enderro-

car-los, l'Ajuntament de Tortosa posarà en marxa el pròxim mes de setembre la regidoria de nucli antic i iniciarà tràmits per la creació d'una societat municipal d'actuació urbanística. «L'objectiu d'aquesta societat municipal urbanística serà actuar amb més celeritat i profunditat en els problemes del nucli antic», va assenyalar Joaquim Fabra.

entre la plaça de la Cinta i la dels Estudis provocaran la modificació del pla especial de reforma interior (PERI) del barri de Sant Jaume, segons van explicar ahir fonts municipals, ja que es preveu enderrocar tota l'illa d'habitatges. Precisament, el PERI de Sant Jaume va ser aprovat definitivament per la Generalitat el mes de juliol passat.

Aquest pla suposa la reha-

ilitació i reordenació d'una part del nucli antic que ocupa més de 4.000 metres quadrats de superfície i afecta unes quaranta finques de propietat privada. El pla especial consistirà en l'adquisició dels immobles, l'enderroc i la urbanització dels diferents espais lliures delimitats al pla. Pel que fa al pressupost per fer realitat la reforma de la part més degradada del nucli antic, és de més de 800 milions de pessetes entre inversió pública i privada. En una primera fase, està previst actuar a la zona compresa entre els carrers Santa Anna, Rasquera i la Costa de Capellans, que ocupen una superfície d'1,5 hectàrees. Més endavant, s'actuarà als carrers de l'Aldea, Cortadura i Llarg de Sant Jaume, entre altres.

BAIX EBRE

Tortosa hará del barrio antiguo una zona de interés cultural

- Los trabajos de mejora cuestan mil millones y estarán acabados a finales del 2000

FERRAN GERHARD**Tortosa**

El degradado casco histórico de Tortosa es objeto de una amplia actuación de mejora dirigida por el ayuntamiento (IC-PSC y PP) para recuperarlo y transformarlo en un lugar de interés turístico y cultural. La intervención combina inversiones públicas y privadas valoradas inicialmente en mil millones y estará lista a finales del 2000.

Joan Sabaté,
alcalde de
Tortosa, en un
puente sobre el
Ebro.

La mejora supone desarrollar los planes especiales de reforma interior de los barrios de Sant Jaume y los Reials Col·legis, el primero en ejecución y el segundo en tramitación. Para llevar adelante los trabajos se ha constituido un organismo llamado Comissió de Seguiment del Nucli Antic, presidido por el concejal Jordi Bonilla, cuyo objetivo es implicar a todos los sectores sociales de la ciudad y coordinar las áreas municipales con competencias en el tema.

El alcalde de Tortosa, Joan Sabaté (IC), ha destacado la importancia de las obras de derribo de la iglesia de Els Dolors, ya ejecutadas, que permitirán abrir un gran espacio público. También la reforma del antiguo matadero modernista y la restauración de la Catedral y las murallas, en ejecución, así como la futura construcción de la biblioteca comarcal.

La zona tendrá también un equipamiento de servicios y un parque temático que recordará la época del Renacimiento. "Estas dos propuestas corregirán el desequilibrio de la ciudad, que siempre ha crecido por el sur y el oeste y ahora lo hará por el norte y el este", ha indicado Sabaté.

Joaquim Fabra, teniente de alcalde de Urbanismo (PP), ha dicho que la futura revisión del Plan General de Urbanismo, de 1985, impulsará el cambio.

BAIX CAMP**Vecinos de L'Ametlla cortan la N-340 para pedir servicios básicos**

- El barrio de Les Tres Cales carece de red de alcantarillado y de alumbrado público

FERRAN GERHARD**L'Ametlla de Mar**

Vecinos de la urbanización Les Tres Cales de L'Ametlla cortaron ayer de once a doce de la mañana la N-340 para exigir una solución a las graves deficiencias que padecen desde 1966, cuando comenzó a construirse este núcleo residencial de un millar de chalets. La protesta, que no provocó retenciones porque la Guardia Civil desvió el tráfico, se repetirá cada domingo hasta que se garantice el suministro de agua potable a todas las casas, se coloque el alumbrado público, se instale el alcantarillado y se repongan todos los servicios.

"La situación es tercermundista", explicó Jordi Rodríguez, secretario de la Associació de Veïns Mediterrània. Unas 700 personas viven todo el año en la zona, cifra que se dispara en verano. La entidad ha calculado en 2.000 millones el coste de las mejoras.

José Barceló, el promotor de la urbanización, se quejó de que los vecinos no aprobaron en 1999 un acuerdo por el que pagarían el coste del alcantarillado y un 60% del resto de reformas. Pero Rodríguez matizó que un informe de la Generalitat señala la obligación de Barceló de acabar el alcantarillado. El dirigente vecinal también acusó al ayuntamiento de tolerar las irregularidades y le pidió que no dé más licencias en la zona.

Vecinos de Les Tres Cales cortan la N-340, ayer.

editorial

Protestes al barri Immaculada

El to que fan servir aquells col·lectius afectats per qualsevol problema i que decideixen manifestar-se és sempre alarmant i contundent. «O sortim al carrer o l'Ajuntament continuarà rient-se de nosaltres», va assegurar el president de l'associació de veïns del barri Immaculada de Reus, Tomàs Navarro, durant l'assemblea veïnal que van celebrar divendres.

Els veïns amenacen de tallar dues vies amb molta densitat de trànsit, l'avinguda dels Països Catalans i la carretera de Riudoms, i

no descarten boicotejar algun ple municipal o fer una tancada al mateix ajuntament. Una de les principals queixes dels veïns, segons asseguruen, és que el consistori, després d'haver expropiat els habitatges de la zona, no està disposat a fer una oferta pública ni a oferir-los crèdits tous perquè puguin accedir a un altre habitatge sense haver de marxar del barri.

Amb tot, el president de l'associació veïnal del barri Immaculada acusa l'alcalde, Lluís Miquel Pérez, de

no tenir voluntat de solucionar els problemes del barri, i hi afegeix que l'alcalde li va assegurar que volia mantenir una entrevista amb ell, però que encara espera la confirmació.

La contundència i l'exaltació dels veïns -deixant de banda quina de les dues parts té raó- es pot comprendre, pel fet que la solució dels problemes (urbanístics, socials, polítics...) del barri Immaculada va ser una promesa que el llavors candidat socialista a l'alcaldia de Reus

va fer durant la campanya electoral. La promesa es va complir, si més no amb les intencions. Poques setmanes abans de ser nomenat alcalde, Pérez es va entrevistar amb Navarro, i es va crear la mesa de negociació, formada per representants veïnals i de l'Ajuntament; mesa que també es va constituir després als barris Sant Josep Obrer i l'Harmonia del Carme.

Normalitzar la situació al barri Immaculada no serà fàcil. I menys encara quan els veïns, evidentment, demanen que s'agilitin les actuacions polítiques, i l'Ajuntament, evidentment, demana temps al temps.

editorial

Un nucli antic buit

Miquel Vilella plega de la presidència del Gremi de la Construcció del Baix Camp amb la satisfacció de la feina que hi ha desenvolupat durant els últims vuit anys. Ho explica en una entrevista que reproduceix avui El Punt i en la qual també fa un repàs a alguns dels problemes que té el sector que representa. Problemes de falta de mà d'obra, de reconeixement i dignificació d'un ofici antic i noble i també d'alguns malentesos amb l'administració, però que l'entitat

ha demostrat en els últims anys un gran afany per resoldre'ls. A més, el Gremi de la Construcció del Baix Camp tampoc no se n'està, d'opinar i reivindicar la millora de diversos aspectes de la vida ciutadana i no tan sols d'aquells que afecten de manera estricta qüestions professionals.

A l'igual que un botiguer, un mestre d'obres treballa dia a dia des del carrer i obté una visió de la societat i la ciutat que s'ajusta bastant a la realitat. Una visió allunyada, molts

cops, de la que es té en despatxos oficials. Per això, Vilella demana que s'impulsi la remodelació d'edificis del nucli antic de Reus amb l'objectiu d'evitar que la residència es concentri en zones més perifèriques. Un raonament del tot lògic però que xoca una mica amb la política que fins ara ha impulsat l'Ajuntament i que s'ha resumit, fonamentalment, a esperar la reforma de l'àrea del Pallol per revitalitzar l'habitatge a la ciutat vella o a remodelar carrers sense que les façanes i

les cases que hi ha a banda i banda no responguin gaire a les necessitats d'un habitatge modern.

La política municipal de l'habitatge és una de les assignatures pendents de Reus. L'Oficina Municipal de l'Habitatge ha presentat un seguit de projectes interessants però que no incideixen clarament a buscar solucions a demandes concretes, com és la d'una oferta de pisos de lloguer. És una d'aquelles qüestions que depenen de l'anomenada «voluntat política» i del reflex que aquesta voluntat té en els pressupostos municipals.

editorial

L'assignatura pendent: el nucli antic tortosí

Tortosa tindrà molt aviat un recinte firal, un pavelló poliesportiu i potser, fins i tot, un parc temàtic. Aquests projectes contribuiran a desenvolupar el sector comercial i turístic del municipi, però quedarà una assignatura pendent molt important: la rehabilitació del nucli antic. Fa pocs dies, diverses famílies van haver de ser desallotjades d'un habitatge del carrer Sant Domènec -situat en ple nucli antic-, arran d'un incendi. No és que l'incendi fos tan espectacular, sinó

que la mala conservació de l'habitatge feia que en perillés l'estructura, i de poc que no s'ensorra en-sorrar després de l'incident. Aquest no és un fet aïllat al nucli antic tortosí: en la major part dels habitatges hi ha problemes similars. Fins ara, la posició de l'administració local ha estat donar un habitatge alternatiu per uns dies a les famílies que resulten afectades per aquests problemes, però els veïns del barri reclamen que es construeixin habitatges que econòmicament esti-

guin al seu abast. Mentre que Tortosa creix urbanísticament per tots els extrems i amb uns preus desorbitats, el centre històric s'està ensorrant. En aquest sentit, és un encert la decisió de l'equip de govern d'emplaçar el nou parc de la fira al barri de Remolins, ja que així almenys es millorarà una part del barri i ben segur que de retruc afectarà la resta d'aquest espai. Tot i això, a banda de portar a terme grans construccions al nucli històric de Tortosa,

s'ha de tenir present la necessitat d'una remodelació urbanística d'aquesta zona de la ciutat. No n'hi ha prou d'enderrocar els habitatges que presenten un estat ruïnós. Cal donar un sentit als espais lliures que queden i adequar-los de manera que siguin dignes per a la gent que viu en aquest barri, a més de ser prou atractius per fer que hi vagin els turistes. També s'han d'incentivar les immobiliàries perquè es dediquin a fer construccions al barri o bé a rehabilitar les existents, a uns preus raonables perquè els veïns del barri hi puguin accedir.

ANTONI PERALTA, Coordinador del programa
Desenvolupament Comunitari

El programa Veïns sense Fronteres

Quan la Montse, una amiga de la Hamida, va veure el pis anunciat com a econòmic i a punt d'entrar-hi a viure va quedar decebuda. Li faltava tot. I així li va dir a la Hamida. Feia dos mesos que la Hamida anava darrere de la immobiliària perquè l'hi ensenyessin i no ho va aconseguir, unes vegades no es podia visitar perquè no tenia llum, i en altres ocasions o s'havien perdut les claus o l'amo se n'havia penedit. Una sola trucada de la seva amiga a la mateixa immobiliària va servir perquè tots els problemes s'haguessin solucionat: havien aparegut les claus, l'amo venia el pis i van quedar a una hora diürna. La veu de la Montse, sense l'accent marroquí de la seva amiga, li va obrir les portes. Rachid, que fa 7 anys que viu a Tarragona, vol llogar un pis més gran, sense humitats i sense que sigui necessari pujar 112 trams d'escala, que ja els té ben comptats. Ha trobat una bona feina, on cobra si fa

no fa 170.000 pessetes al mes, i té una antiguitat de dos anys a l'empresa. Va veure un cartell a prop de la seva casa actual que està molt a prop dels seus cosins, on s'anunciava el lloguer d'un pis per 55.000 pessetes. Encara que amb molts sacrificis, va pensar que era el lloc idoni per viure amb els seus dos fills, que anaven a una escola molt propera. Tot i l'assessorament d'un servei públic d'accés a l'habitatge, li va resultar impossible llogar aquell pis. Li exigien 3 anys d'antiguitat a l'empresa, 2 avals i 6 mesos de fiança. Potser li demanaven massa requisits.

Aquests dos exemplars, extrets de la nostra experiència encara que amb noms ficticis, expressen una realitat moltes vegades intangible, subtil i poc reconeguda: hi ha discriminació per motius de raça a l'hora d'accedir a un habitatge, igual que n'hi ha a la feina, a l'escola o al barri.

Si tothom que pateix es-

cassetat de recursos econòmics troba dificultats a l'hora de cercar un habitatge, els immigrants extracomunitaris afegeixen a aquests obstacles opinions, sentiments i actituds contràries d'una part de la població autòctona. Aquests obstacles es basen, la major part de les vegades, en una imatge estereotipada de la població, que és identificada com a mal pagadora, pobra de solemnitat i incomplidora dels contractes.

En el nostre Punt Informatiu d'Habitatge propietaris, persones i famílies immigrades que busquen un habitatge poden trobar una eina de suport, mitjançant l'acompanyament, l'acollida i l'assessorament. Ni la majoria de la població immigrada incompleix els contractes ni la majoria dels propietaris discrimina aquesta població. En canvi, les experiències demostren que en l'imaginari de la població, immigrada i autòctona, roman aquesta imatge, aquesta dificultat per a la convivència.

L'entitat Desenvolupament Comunitari, amb el suport del Consell Comarcal del Tarragonès i la Comissió

Diocesana de Migracions, desenvolupa des de fa 2 anys un programa que vol i persegueix remoure i/o eliminar aquests obstacles i promoure, amb igualtat de condicions, que la població immigrada tingui accés a un habitatge digne.

En el nostre Punt Informatiu d'Habitatge propietaris, persones i famílies immigrades que busquen un habitatge poden trobar una eina de suport, mitjançant l'acompanyament, l'acollida i l'assessorament. Disposem d'un servei de mediació intercultural, format per un home i una dona, que poden ajudar uns i altres a posar-se d'acord. Apostem per la convivència.

Si necessiteu els nostres serveis, que són totalment gratuïts, ens podeu trobar els dilluns des de les 10 del matí fins a la 1 del migdia, i els dijous des de les 10 del matí fins a la 1 del migdia i des de les 5 de la tarda fins a 2/4 de 8 del vespre, a la Comissió Diocesana de Migracions, carrer Peixateries Velles, 43003 Tarragona. El nostre telèfon és el 977-242337.

democràcia Cataluña

Sensibilidad para el Cuarto Mundo

Grupo de Trabajo de Lerida

Tráse una vez una ciudad grande, con casas grandes, grandes avenidas con árboles de copas grandes, flanqueadas de grandes palacetes, luminosas tiendas y dorados bancos, con monumentos magníficos llenos de luz, con millones de faros de grandes coches, una ciudad bordeada de grandes fábricas y grandes humos y gentes, mucha gente, en el casco antiguo, en las zonas de nueva urbanización, en los barrios de toda la vida, en los barrios obreros, en los barrios más lejanos... gente, mucha gente. Personas del lugar, personas de otras ciudades, de otros países, de otras culturas y religiones, personas ricas, pobres, afortunadas, desgraciadas. Esta ciudad está gobernada por organismos que la tutelan, la organizan, la vigilan y que intentan solucionar sus problemas y los problemas de esta ciudad son muchos y variados: vivienda digna, trabajo, educación, sanidad, integración, discapacitados, racismo, drogas, marginación, cárceles, violencia..., pobreza..., mucha pobreza..., la mayor pobreza..., pobreza de amor..., la que se alberga en el corazón y provoca la miseria material y la miseria espiritual... la que es origen de todas las miserias, la que pretende justificar la desigualdad, la que pretende justificar los actos de poder, de dominio, de segregación... la que se disimula, cuando se puede, a base de consumo, de estatus social..., de dominio..., de afirmación del ego.

Todo esto existe en esta ciudad grande y hermosa. No hace falta una gran catástrofe, ya existe. No aparece en la pantalla de la TV, pero existe. No nos hace correr a los dorados bancos solidarizados, pero sigue existiendo. Y lo sabemos. Es el 4º Mundo. Pero nuestras conciencias solo se sobresaltan y enrojecen cuando problemas como estos y sus derivados nos llegan de tierras remotas, exóticas, desconocidas. Porque entonces, tal sonrojo nos hace "quedar bien" y nos suministra la dosis necesaria de "buena conciencia" para que en nosotros mismos todo siga igual... ¡que a gusto caemos en la trampa! Así podemos continuar en la "seguridad" de quien se sabe "bueno"... siempre que esta bondad no nos quite privilegios... o no nos ponga en confrontación con

aquellos que tienen más claro el mantenerlos y a la vez representan un cierto estatus. ¿Qué hacer?... La solución no es la confrontación ni la pretensión de tener la verdad, ni la minusvaloración de posturas contrarias... la solución es compleja... y no pretendemos tenerla... pero hay un primer requisito para llegar a ella algún día, que es: no renunciar al primer paso... no "apartar" de nuestro mundo esta realidad.

La solución vendrá como consecuencia de curar los corazones vacíos de nuestra sociedad con la medicina del amor... para ello hay que ir a una fuente auténtica... ¿y mientras tanto?

En Arquitectos Sin Fronteras debemos ser capaces de luchar por una vivienda digna, una escuela o un hospital, tanto para las tierras de ultramar, como para el barrio marginal, a pocos metros de los monumentos, rascacielos y fuentes luminosas de nuestra querida ciudad. Debemos ser capaces de entender que nuestros vecinos más próximos, igual que los de la otra punta del mundo, todos, sean de la raza que sean, necesitan una vivienda digna y si no la tienen hay que construirla, que necesitan un techo, un baño, una cocina, unos espacios dignos para comer y dormir, donde las humedades no existan y las vigas no estén podridas, que sus viviendas no se caigan y si se caen construirles otras.

Los organismos que gobiernan la gran ciudad tiene la obligación de solucionar todos estos problemas y lo intentan, no hay duda, pero... en Arquitectos Sin Fronteras no podemos cerrar los ojos a la realidad ni abrir nuestras conciencias solo cuando suenan tambores lejanos.

Es importante buscar la forma de unir esfuerzos con los organismos, asociaciones, y ONG's de nuestras ciudades, para conseguir que estos problemas, que están a nuestro alcance no se eternicen, no se paralicen, se solucionen. Todos saldremos ganando. Y en esto, como en otras cosas, quien no está a su favor, está contra ello. Pero ¿estar a favor de ello qué supone?... pues muchas cosas... entre otras, sustituir las suspicacias, los temores, las inseguridades... por la confianza que nace de creer en lo que se hace; dejar aflorar las intuiciones y los impulsos que buscan recursos para aprovechar las ocasiones... facilitar. Es la sensibilidad para el 4º Mundo.

Érase a la vez otra ciudad, a pocos kilómetros de la gran urbe, una ciudad mediana, sin grandes casas ni grandes monumentos, sin tantas fábricas, pero con los mismos bancos, los mismos barrios, la misma gente, las mismas conciencias... los mismos problemas, pero donde las distancias son más cortas, entre barrios, entre gente, entre gobernantes y gobernados. Las caras son conocidas y los corazones también. Las relaciones son más fáciles, las ayudas y las soluciones también. Por tanto es una ciudad en la que el trabajo de Arquitectos Sin Fronteras-España puede y debe estar muy presente y puede y debe ser muy importante.

Estamos hablando de la ciudad de Lleida, de todas las Lleidas que hay en la geografía de España, donde no es necesario pedir audiencia, ni hacer colas, donde las personas que trabajan en los organismos, en las asociaciones, en las ONG's se llaman por su nombre de pila y saben en quien pueden confiar y en quien no.

Por ello, para que los Grupos de Trabajo de Arquitectos Sin Fronteras de estas ciudades pueden llevar a cabo su labor, es necesario poder aprovechar estas facilidades, ser conscientes de que existe o puede crearse, un tratamiento proporcionado a cada proyecto y a cada entorno ciudadano en el que debe desarrollarse. Que no son despreciables nunca y menos en el tema que nos ocupa, la proximidad, el conocimiento mutuo, la mutua confianza... que quizás sea este camino, hoy en día, practicable para el objetivo que nos une, quizás el único realmente practicable. Que quizás los esfuerzos deben hacerse en volver cada día más auténticas las bases para la confianza mutua y no en conseguir caminos "asépticos", "reglamentados", pretendidamente objetivos pero que en realidad dificultan la creatividad, burocratizan y alejan entre sí a las personas e instituciones.

Control y normas sí; pero al servicio de la confianza y la colaboración; al servicio de la unión entre las personas y las instituciones de buena voluntad; supeditadas a la realidad concreta y a las finalidades últimas de servicio, reequilibrio, amor y justicia que a todos nos motivan. Es la sensibilidad para el 4º Mundo.

Gracias a todos por la oportunidad de reflexionar sobre nuestras convicciones y exponerlas; gracias por vuestra comprensión y disposición.

LLEIDA**2.050 firmas reivindican mejorar la calle de la Palma**

Lleida. — Josep Boneu, presidente de la asociación de vecinos y comerciantes del barrio de Sant Llorenç, de Lleida, entregó ayer en el registro del ayuntamiento 2.050 firmas de ciudadanos que piden a la Paeria una solución **"a la mayor brevedad posible"** para el proceso de degradación de la calle de la Palma, que comunica la Seu Nova con la parroquia románica de Sant Llorenç. En los últimos dos años esta céntrica calle ha perdido prácticamente todos los comercios de suministros básicos.

"Los vecinos no cesan de manifestar que no hay derecho a que la zona esté en un estado de abandono tan grande", dijo ayer Boneu, para quien el malestar deriva de **"la extrema lentitud"** con la que las administraciones afrontan la degradación. El escrito insta a **"acelerar"** la reforma de la parte baja de la calle, entre los números 4 y 10, cuyos edificios están todos apuntalados. — JOSEP TARRAGONA

LLEIDA

Una oficina asesorará sobre vivienda a los inmigrantes

Lleida. -- El Ayuntamiento de Lleida ha puesto en marcha esta semana una oficina de información y asesoramiento sobre vivienda para extranjeros, en el edificio municipal de los números 32-34 de la calle de Tallada, para evitar que los inmigrantes sean víctimas de alquileres abusivos en el Centre Històric de Lleida.

La oficina tiene cuatro trabajadores que mediarán entre las ofertas y demandas de vivienda que parten de los inmigrantes, muy poco informados y agrupados en la parte más antigua y deteriorada de la ciudad. Según el alcalde Antoni Siurana (PSC), este servicio derivará **"en un centro de consulta de problemas relacionados con la Inmigración"** y ayudará a los extranjeros a conocer sus derechos y las ayudas a las que pueden acceder. El *conseller* de la Presidència, Joaquim Triadú, avanzó ayer que la ley de extranjería permitirá regularizar a 2.000 inmigrantes que residen en Lleida. -- JOSEP TARRAGONA

LLEIDA**120 derribos permitirán restaurar el casco antiguo**

Lleida. -- El proceso de rehabilitación del degradado centro histórico de Lleida implicará el derribo del 10% de sus 1.200 edificios, según explicó ayer el alcalde Antoni Siurana (PSC). Hasta la fecha, 80 inmuebles han sido ya demolidos y 40 más lo serán en los próximos dos años. El derribo de edificaciones deterioradas sin valor patrimonial se parará entonces, según aclaró Siurana, "puesto que el centro histórico mantendrá su peculiar y complejo trazado, sin el cual Lleida no sería lo que es".

El alcalde reveló dos nuevos proyectos de restauración del barrio durante este año. El exconvento de Santa Teresa, donde ha sido estrenado un teatro de marionetas, acogerá un aula de formación teatral. Además, la Paeria habilitará un novedoso vial de servicios entre la Costa del Jan y la calle del Canyeret para el suministro de los comercios del Eix Comercial. -- JOSEP TARRAGONA

ECONOMÍA

La Paeria contrata un crédito de 1.650 millones para hacer frente a sus pagos

Hasta ingresar el IBI, que hasta este año le avanzaba a cuenta la Diputación

J.M.A.
LLEIDA

La Paeria formalizó a finales del mes de noviembre un préstamo a corto plazo de mil millones con el Banco de Crédito Local (BCL) que ahora ha ampliado en otros 650 millones, con el objetivo de que el ayuntamiento disponga de suficiente dinero en caja para hacer frente a sus obligaciones.

Fuentes municipales explicaron que la concertación de esta póliza de tesorería tiene como objetivo garantizar la liquidez de la Paeria hasta que pueda disponer de los ingresos procedentes del cobro del Impuesto de Bienes Inmuebles (IBI), que no empezará hasta mayo y, en menor medida, del IAE, que no comenzará a cobrarse hasta finales de septiembre.

Hasta este año, la Paeria tenía cedida la recaudación de estos impuestos a la Diputación. El convenio obligaba a la corporación provincial a avanzar dinero al ayuntamiento a cuenta de la recaudación posterior, lo que suponía un mecanismo similar al de una póliza de tesorería.

Sin embargo, el ayuntamiento ha tenido que buscar ahora otras vías para asegurar su liquidez al haber asumido el cobro del IBI y el IAE. La Paeria rompió el convenio con la Diputación al entender que su nivel de efectividad en el cobro

Barana, firmando un crédito con el BCL en una foto de archivo.

de estos impuestos dejaba que desear. Asimismo, la Diputación también se quedaba con un pequeño porcentaje del montante que ponía al cobro.

Domiciliación de fondos

El acuerdo alcanzado entre la Paeria y el BCL para ampliar el crédito inicial de mil a 1.650 millones también establece que a partir de ahora el ayuntamiento domiciliará en esta entidad bancaria los ingresos que percibe por los fondos de Cooperación Local del Estado y de la Generalitat y los Fondos de Cohesión de la Unión Europea.

El BCL ha sido históricamente el principal prestamista de la Paeria, aunque en los últimos años ha perdido protagonismo frente a otros bancos.

Actualmente, el ayuntamiento tiene pendiente de pago una deuda de 17.320 millones por los créditos suscritos a lo largo de los últimos años, cantidad que supera en más de 5.000 millones a la de sus ingresos corrientes. Este hecho le ha obligado a tener que solicitar la autorización de la Generalitat para contratar nuevos créditos, aunque este trámite no es necesario para este nuevo préstamo a corto plazo.

BARRIOS

Campaña en el Secà para recoger fondos para Mozambique

La asociación de vecinos del Secà de Sant Pere ha iniciado una campaña para recoger fondos para Mozambique. La entidad ha repartido huchas en diferentes establecimientos comerciales del barrio y los interesados pueden hacer sus donativos hasta el día 12 aproximadamente. Asimismo, la recaudación de la próxima actuación de coral del Secà, el día 9 en Maials, será destinada a la misma causa. La asociación tiene previsto organizar un festival con motivo del recuento del dinero recogido.

VECINOS

Quejas por la suciedad del mapa de los Blocs del Seminari

Representantes de los vecinos de los Blocs del Seminari denuncian que el mapa de la plaza Mestre Serra está descuidado y en muchas ocasiones se acumula la suciedad. Aseguran que incluso crecen las hierbas sin que nadie actúe al respecto. Los vecinos afirman que el servicio municipal de jardinería no se encarga de su limpieza como deberis y reclaman que "no se olvide de nosotros". En este sentido, explicaron que plantaron unos árboles en la zona y nadie volvió para regarlos hasta un mes después.

El PP denuncia un descontrol del gasto en obras municipales

La portavoz del grupo municipal del PP, Pilar Arnalot, reiteró ayer sus críticas a la proliferación de proyectos modificados en el ayuntamiento. Arnalot consideró "poco serio" que el equipo de gobierno tramite ahora un modificado de las obras de reforma de la "llar" de Bonaire que supone un incremento del 80 por ciento con respecto a su coste inicial. "Estamos cansados de modificaciones. Con la cantidad de ellos que se han presentado se podrían haber acometido muchas inversiones necesarias para la ciudad", destacó.

Arnalot también denunció que el equipo de gobierno no ha presentado el expediente del modificado de la "llar" de Bonaire tras haber dado cuenta de la desviación presupuestaria a través de un informe preliminar. "Hemos preguntado para saber por qué no lo tramitan y lo único que han hecho es tirar pelotas fuera", afirmó.

En los últimos dos años, la Paeria ha tramitado decenas de proyectos modificados y en el presupuesto para este ejercicio tienen previsto destinar más de 200 millones a pagar sobrecostes de obras ya ejecutadas.

TELECOMUNICACIONES

El ayuntamiento deniega a Retevisión la licencia para instalar antenas en 5 casas

Estaciones de telefonía móvil en azoteas

El ayuntamiento ha denegado las solicitudes de licencia de obras y de actividad presentadas por la compañía Retevisión para instalar estaciones base de telefonía móvil en las azoteas de cinco edificios de la ciudad: en el número 23 de Fleming, en el 16 de la avenida Catalunya, el 4 de Cots i Gayà, el 24 de Corregidor Escofet (Rambla de Pardiñes) y el 7 de Hostal de la Bordeta.

La desestimación de los permisos se ha producido justo cuando la Generalitat y ayuntamientos han pactado una nueva normativa que limita la instalación de antenas de telefonía móvil en los edificios de los núcleos urbanos. La nueva normativa establece que la

distancia mínima entre las antenas y las viviendas no podrá ser inferior en ningún caso a siete metros.

Hasta ahora, la práctica utilizada habitualmente por las compañías de telefonía móvil era ofrecer una aportación económica de carácter mensual o anual a las comunidades de vecinos a cambio de poder instalar una antena en la azotea del inmueble. Precisamente, Retevisión ya había llegado a un acuerdo económico con las comunidades de la mayoría de los cinco edificios de Lleida en los que había solicitado instalar una estación base de telefonía móvil. Ahora, estas comunidades no podrán disponer de las aportaciones económicas pactadas.

ÓSCAR MIRÓN

Ultiman las obras de reparación en el Camí de Ronda

La Paeria está ultimando la adecuación del Camí de Ronda que rodea la Seu Vella. Además de reparar la zona más cercana a Camp de Mart, tras detectar algunas deficiencias, el ayuntamiento está terminando la pavimentación del tramo del camino situado junto al ascensor, que vaciaron de tierra para aliviar la presión del muro del Canyaret cuando se agrietó.

BARRIOS

Denuncian que la Paeria aún mantiene gitanos en la Palma

Comerciantes y vecinos aseguran que debían ser trasladados en febrero y el ayuntamiento atribuye el retraso a trámites burocráticos

LLEIDA • Los vecinos y comerciantes de la Palma mostraron ayer su satisfacción por el desbloqueo de la situación de la calle tras la sentencia del juez, que da la razón a los propietarios y ordena mantener la casa del número 8 en pie (ver SEGRE de ayer). No obstante, indicaron que actualmente sufren otro problema "peor". Acusan a la Paeria de incumplir su compromiso de trasladar de la Palma una numerosa familia gitana, compuesta por una decena de personas, procedente del antiguo campamento de Tarradellas. Según los vecinos, el ayuntamiento se comprometió a reubicar en febrero a esta familia en dos pisos fuera del Barri Antic, "pero siguen aquí. Nos lo dijeron antes de las elecciones para que nos calláramos". De hecho, a finales de enero la Paeria ya afirmó que había encontrado dos pisos para reubicar a estas personas.

"Además, como hace buen tiempo esta familia y otras se concentran en esta calle. Por lo menos son veinte personas con furgonetas, bicicletas, perros y coches de niño rotos y esto da mala imagen al barrio. Por aquí ya no pasa nadie y al final tendré que cerrar", explicó un comerciante afectado. También aseguró que estas personas provocan reiteradamente molestias e incidentes con los vecinos del barrio "y no podemos hacer nada. Estamos indigna-

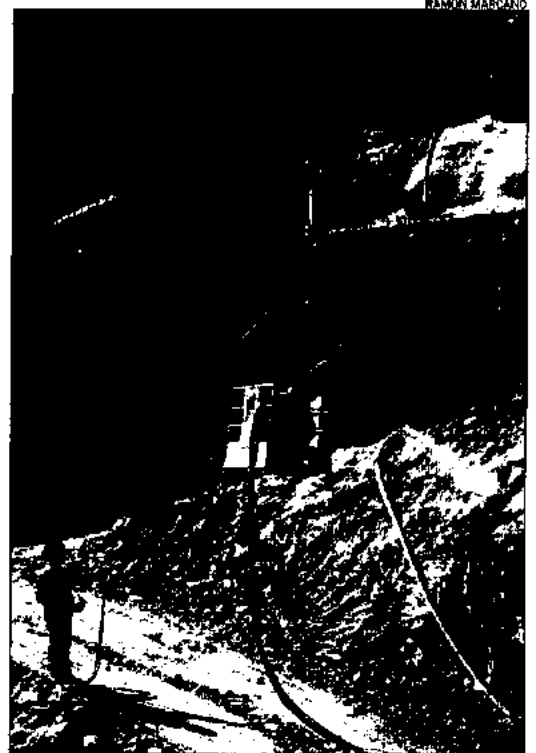
La familia gitana reside en este edificio de la Palma.

dos y queremos reunirnos con los responsables de Servicios Personales para que nos expliquen qué pasa".

Por su parte, portavoces del departamento de Servicios Personales afirmaron desconocer las quejas de los vecinos en este sentido y atribuyeron el retraso en el traslado de esta familia a que se han prolongado los trámites burocráticos. Asimismo, anunciaron que están firmando los contratos de los pisos y que en una semana estará fuera del Centro Histórico.

Servicios Personales considera que con el traslado de estos antiguos residentes en el campamento de Tarradellas la Palma y alrededores quedarán libres de familias gitanas conflictivas. No obstante, añadieron que trabajadoras y educadores sociales seguirán haciendo un seguimiento de las familias de Tarradellas.

Los vecinos y comerciantes de la Palma llevan tiempo protestando por el mal estado del barrio y presentaron dos mil firmas de protesta en la Paeria.

Los operarios trabajaron en una plataforma colgada de una grúa.

Obras de consolidación de la meseta del Canyeret

Para levantar un edificio en la plaza Sant Joan

La construcción de un nuevo edificio en la plaza Sant Joan, donde había el hostel del Sol, ha obligado a excavar una parte de la meseta del Canyeret y a consolidar este terreno para evitar desprendimientos y asegurar la nueva edificación. Esta zona fue rociada ayer con

hormigón, trabajo que hicieron dos operarios de la empresa constructora, desde una plataforma colgada de una grúa. Esta consolidación permitirá levantar un nuevo edificio, de apartamentos y comercial, con acceso por la plaza Sant Joan y la calle Canyeret.

IGA MEJOR EN GAES

Le realizamos una revisión auditiva GRATIS

GAES LLEIDA
Av. Prat de la Ribra, 9
Tel. 973 72 71 17
Tel. 973 24 58 57

GAES
CENTROS AUDITIVOS

IlerSon

Clinica dels trastorns del son

973 28 33 35

C/ Sant Antoni, entrada Germanetes, 2, 4 planta
Fax 973 28 15 11 LLEIDA

SERVICIO DE CIRUGIA PLÁSTICA Y ESTÉTICA

INSTITUTO DEXEUS

C/ DALMADES, 62 BIDS.
08017 BARCELONA

95 418 57 90

TU problema: **PSORIASIS**

TU preocupación: ¿Cuáles remedios has probado ya?
¿Cuántos te fallan por probar?

TU solución: Ahora podría tenerlo

NA
3Alogopèdia

Me Teresa Montalà i Guasch
logopeda

Teresa Barceló i Montalà
psicòloga i logopeda

Trastorns de la veu, parla i llenguatge

Ronda Aragó, 49 pral. la
2ºBIS LLEIDA Tel. 973 27 21 43
Fax 973 26 89 84

EL ENTROPÈIA

RUBIO

46 anys al seu servei

Tel. 973 24 95 58 - Fax 973 23 63 01
c/ Salmorón, 24 - 25004 Lleida
Internet: <http://www.lleida.net/~rubio>

¡CONFÍAMOS TU PIEL!

El tratamiento de Tricónatura elimina las molestias físicas y desconocidas que define la psoriasis. Todo el tratamiento se realiza bajo estricto control médico.

TRICONATURA LLEIDA
Av. Prat de la Ribra, 9 - 2º - LLEIDA
Tel. 973 24 77 33

Mercè Audot
Psicòloga - Infermera

CORINOL DE PES I TRASTORNS DE L'ALIMENTACIÓ

• OBESITAT INFANTIL I ADULTESCUT
• ANOREXIA I BULÍMIA
• SUPRESIÓ I OBESITAT MÀXIMA

La informació de gestació i lactància correspon a: Tel. 973 27 42 82

TERAPIA ALTERNATIVA

Tractament natural per a tots els tipus de dolors físics i psicològics.

Tel. 973 22 62 63 - 636 011 541

BARRIOS

A través de talleres de informática organizados por la Favibc

Plan piloto en los bloques Juan Carlos para integrar a marginados

MAGDALENA ALTISENT

Alumnos de uno de los talleres del proyecto "Omnia".

S.E.
LLEIDA

Aprender informática para potenciar la integración social. Este es el objetivo de la iniciativa que

ha puesto en marcha la Federación de Asociaciones de Vecinos de Viviendas Sociales (Favibc), con la colaboración del departamento de Bienestar Social, en los bloques Juan Carlos. En el proyecto, denominado "Omnia", participan entre sesenta y setenta personas, desde niños de cinco años hasta adultos de más de cuarenta, divididas en varios grupos y en turnos de mañana y tarde. Se trata de personas de etnia gitana, magrebíes o bien otros colectivos que sufren habitualmente algún tipo de exclusión social.

Dos monitores se encargan de "controlar" y asesorar a los usuarios de estos talleres, que más que enseñanza reglada de informática ofrecen la posibilidad de utilizar ordenadores a personas que de otro modo no tendrían la oportunidad de hacerlo. Estos talleres sirven, al mismo tiempo, como mecanismo de socialización.

El responsable de la Favibc en Lleida, Manel Llamas, explicó que a través de esta iniciativa los colectivos desfavorecidos tienen acceso a las nuevas tecnologías, como Internet, y, además, constituye una manera de interrelacionar a los

participantes y "aumentar la cohesión del barrio".

Por su parte, la presidenta de la asociación de vecinos de los bloques Juan Carlos, Mari Carmen González, explicó que el proyecto está teniendo muy buena acogida entre los usu-

rios y los vecinos. En este sentido, Llamas manifestó que si el resultado final del proyecto "Omnia" es positivo, la Favibc tiene la intención de repetir la experiencia en otros barrios de Lleida.

SI NO CONSIGUE DORMIR EN UNA CAMA SWISSFLEX, NO ES UNA CUESTIÓN DE CAMA

Pruebas en el laboratorio le han demostrado que el sistema de descanso SWISSFLEX es insuperable ya que además de dormir, el cuerpo sin bastidor, el colchón de látex puro y la almohada soportada por un flujo de aire están hechos para todos los tipos de camas y le aseguran un sueño sano que nada ni nadie puede perturbar. Ocaso, nadie.

SWISSFLEX

Las universidades denuncian la situación crítica de la investigación

Los vicerrectores de todas las universidades públicas y privadas de Catalunya han suscrito un manifiesto dirigido a "los responsables políticos y sociales de la sociedad catalana" en el que alertan sobre "la situación crítica de la investigación en Catalunya" a causa de la falta de financiación de las administraciones públicas, según publicó ayer "La Vanguardia". El manifiesto data del 18 de febrero y fue elaborado en unas jornadas sobre los costes de la investigación, pero se ha mantenido en secreto para no interferir en el proceso electoral.

Los responsables universitarios acusan por igual a la Generalitat y el Gobierno central. En este sentido, el manifiesto dice que los pactos de la Generalitat con los gobiernos del PSOE y el PP "nos han dejado en una situación financiera crítica (...) que nos lleva a un futuro incierto".

HORIZONTAL
CENTROS ESPECIALIZADOS EN DESCANSO

® LLEIDA: Av. Prat de la Riba, 54. Tel.: 973 22 51 19
MANRESA: c/ de Sant Josep, 1 Tel.: 93 87712 95
VIC: c/ Jacint Verdaguer, 30 Tel.: 93 885 24 25
Teléfono de atención al cliente: 902 11 57 33

SOLIDARIDAD

Avalancha de cooperantes en la UdL

La Universidad recibe el doble de solicitudes de estudiantes que plazas disponibles para hacer trabajos solidarios en Ecuador, Guatemala y Cuba

J.T.B.
LLEIDA

El Centro de Cooperación Internacional de la UdL ha recibido un total de 45 solicitudes de estudiantes,

para formar parte de las brigadas de cooperación que participarán este año en proyectos solidarios en Cuba, Ecuador y Guatemala. Esta cifra de interesados dobla la oferta de plazas disponibles, por lo que la UdL se ha visto obligada a hacer una selección previa de aspirantes. La avalancha de peticiones no es nueva de este año aunque la demanda aumenta cada curso. Portavoces de la UdL explicaron que el perfil de los aspirantes es el de un estudiante cuya edad oscila entre los 21 y 27 años. Las estancias son aproximadamente de un mes para trabajar en proyectos que ya llevan a cabo organizaciones no gubernamentales.

Así, a Guatemala irán hasta diez brigadistas de la UdL para colaborar en tareas agrícolas, de salud, gestión y administración, derechos humanos, medio ambiente, educación, antropología, informática y formación de la mujer, lo que permite aceptar un amplio abanico de estudiantes, según la UdL. Por el contrario, en Ecuador el proyecto es educativo y se requieren un máximo de 7 alumnos de último curso de Ciencias de la Educación o Psicopedagogía. Finalmente, una decena de brigadistas irán

Universitarios de la UdL colaborando en un proyecto de cooperación en Ecuador.

a Cuba para colaborar con la Editorial Vigía en la publicación de libros y su edición artesanal.

La selección se hace a través de entrevistas, cursos de formación sobre el trabajo a desarrollar y según la disponibilidad de los aspirantes, dado que están obligados a participar en actividades relacionadas con la cooperación y el proyecto elegido antes y después del viaje, lo que muchas veces condiciona a muchos interesados, según fuentes de la UdL.

INSCRIPCIÓN ▶ Un total de 45 estudiantes de 21 a 27 años se han inscrito en el Centro de Cooperación Internacional de la UdL para participar en alguno de los tres proyectos de ayuda a países en vías de desarrollo. Hay de 19 a 24 plazas disponibles. Los seleccionados deben pagarse el viaje y la manutención. El alojamiento corre a cargo de la ONG responsable del proyecto.

PROYECTOS ▶ Iniciativa de apoyo global a los departamentos de Totonacapan y Quetzaltenango de Guatemala, tareas editoriales en la ciudad de Matanzas en Cuba y proyecto educativo Saracayu, una comunidad del Amazonas en Ecuador.

ECOLOGÍA

Ipcena acusa a Puig de ser poco sensible al criticar a la plataforma antivertedero

Lleida Natura, del 24 al 26 de este mes

El portavoz del colectivo ecologista Ipcena, Joan Vázquez, acusó ayer al conseller de Medio Ambiente, Felip Puig, de falta de sensibilidad y prudencia por unas declaraciones en las que atribuía a la desinformación las críticas de la plataforma contraria a los vertederos industriales en Lleida. Vázquez afirmó que "más que conseller de Medio Ambiente debería serlo de Industria o de Turismo" y añadió que "es de sentido común que nadie quiera la mierda de otros. Nosotros no llevamos los purines a Barcelona. Aunque quizás tendríamos que tirar un poco en la Diagonal, como protesta". Indicó que los residuos industriales se deben tratar en las mismas zonas en las que se

generan y otro integrante de Ipcena explicó que Lleida genera sólo el 0,5% de los residuos industriales de Catalunya (534 empresas declararon en el 98 haber producido 3.241 toneladas). "Así se evitaría malgastar energía en su transporte y haría menos riesgo", señaló Vázquez. Asimismo, también criticó que el conseller Puig no haya convocado una nueva reunión sobre la ampliación de Baquèira hacia las Valls d'Arreu y manifestó que construir pantanos como Rialb es "estar anclados en el pasado".

El portavoz de Ipcena hizo estas declaraciones en la presentación de la segunda edición de Lleida Natura, que se celebrará del 24 al 26 de este mes en el Palau de Vidre e

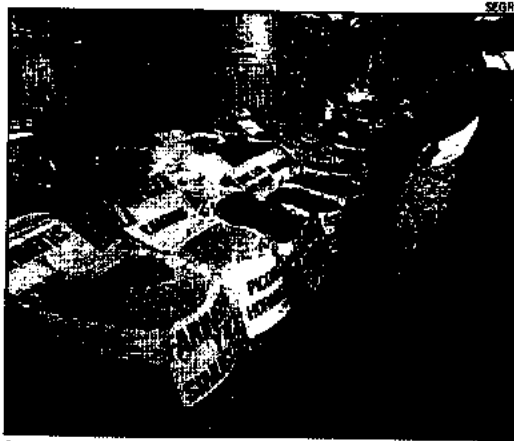

Imagen de archivo de la primera edición de Lleida Natura.

inaugurará Jordi Sargatal, el director de Territori i Paisatge, "una fundación que ha comprado más terrenos para conservar la naturaleza en 2 años que la Generalitat en 20". La feria, que tiene como objetivo impulsar un cambio en el tratamiento del medio ambiente, espera 9.000 visitantes y "no tiene vocación internacional".

Su presupuesto, 10 millones, ha aumentado un 30%; la superficie, un 28% y los expositores, un 22% (64). La entrada cuesta 300 pesetas y también habrá jornadas sobre agricultura ecológica, un foro sobre viviendas y municipios sostenibles y un "eco-bar" en el que todos los productos son ecológicos.

Los vecinos de la Parra entregan un ratón a Adigsa como protesta

Una vecina de los pisos sociales de la Parra entregó ayer en las oficinas de Adigsa uno de los tres ratones que cayó en su casa, como protesta por la plaga de estos roedores que están sufriendo en las últimas semanas. Según los vecinos, el delegado de Adigsa, Gregori Gallego, se comprometió a solucionar el problema.

Los afectados aseguran que últimamente ha aumentado el número de ratones y ratas en las viviendas.

Asimismo, critican que en un tramo de la calle no hay alumbrado y esperan otra oferta de Adigsa sobre el precio de los pisos en la reunión de mañana con responsables de la empresa pública que vienen desde Barcelona.

Medicina protesta hoy frente a la subdelegación del Gobierno

Los estudiantes de Medicina volverán a movilizarse hoy para reclamar mejoras en la formación de postgrado. Esta vez tienen prevista una manifestación desde la facultad de Medicina hasta la subdelegación del Gobierno, en la plaza de la Pau. Un portavoz de los estudiantes afirmó que mañana termina el plazo que el Gobierno fijó para dar una respuesta a sus reivindicaciones "y sólo tenemos constancia de una propuesta del Sindicato de Médicos de Familia". Los estudiantes indicaron que se encerrarán 24 horas en la facultad como anunciaron sea cual sea la propuesta del Gobierno.

La Escuela de Idiomas organiza una comida nepalí solidaria

La Escuela Oficial de Idiomas (EOI), junto con las Asociación de Amigos de Vicky Sherpa y la Escuela de Hostelería, han organizado una comida típica del Nepal para el miércoles 5 de abril en el restaurante de este centro, en la Caparrella. Este acto se enmarca en la campaña "II Bicicleta Solidaria para l'Educació. Pedalem fins al Nepal" y la comida constará de chicken masala (pollo con especias), palak goshit (espinacas con carne), mutton piao (arroz con ternera), dal chanan (lentejas), papa dam (pan) y raita (yogur con especias). Están invitadas todas las personas que colaboran en la campaña.

MEDIO AMBIENTE

Según la Generalitat, que ha editado consejos para reducir el gasto energético

Cada familia gasta 330.000 pesetas al año en luz, gas y combustible

LLEIDA • Cada familia catalana gasta al año en consumo de diferentes formas de energía un total de 330.000 pesetas, según revela una encuesta del Instituto Catalán de Energía del departamento de Industria, Comercio y Turismo de la Generalitat, que ayer se dio a conocer en la feria Lleida Natura. En concreto, en electricidad gastan cada año entre 80.000 y 100.000 pesetas; en energía térmica (gas, gasoil o butano), entre 50.000 y 70.000 y en combustible para vehículos, entre 125.000 y 160.000.

Asimismo, este organismo asegura que el consumo energético en Catalunya ha crecido un 36% en los últimos 15 años y que el 30% del gasto global corresponde al sector doméstico, es decir, el de las viviendas y vehículos particulares. Además, constata que la existencia de falta de información respecto al uso racional de la energía.

Ante estos datos, la propia Generalitat ha editado una guía con consejos prácticos para reducir el gasto energético. Por ejemplo, recomienda

ELENA VALLÉS

Obra de teatro "ecológica" en Lleida Natura

La compañía Scena Difusió representó ayer frente al Palau de Vidre la obra sobre temática ecológica "Els contes de Madame Bolet", en la imatge. En Lleida Natura, que acaba hoy, están previstos talleres de quiromasaje y reflexología podal, así como una salida para cazar mariposas.

aislar bien las viviendas para reducir los costes de calefacción, utilizar electrodomésticos de bajo consumo y aprovechar al máximo la luz natural.

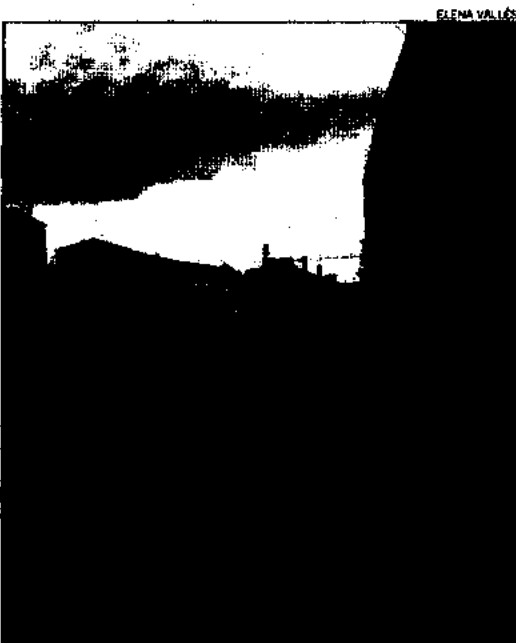
En este sentido, otros de los ponentes del forum ambiental

de Lleida Natura abogaron por potenciar la construcción de edificios sostenibles con materiales ecológicos y suministro mediante energías renovables. Asimismo, propusieron sistemas para mejorar la eficiencia

energética de los municipios como microcentrales hidroeléctricas o el uso de biogas como combustible. Además, debatieron sobre los posibles efectos sobre la salud de los campos electromagnéticos.

Los cardiólogos operan cada vez menos 'a corazón abierto'

El doctor Josep Rodés, del hospital Vall d'Hebrón de Barcelona, afirmó ayer en las jornadas de la Sociedad Catalana de Cardiología Extrahospitalaria que los cardiólogos están practicando cada vez menos operaciones "a corazón abierto" para solucionar cardiopatías congénitas. Estas intervenciones quirúrgicas están siendo sustituidas progresivamente por otras mucho menos agresivas para los pacientes que consisten en introducir catéteres a través de venas o arterias de las piernas o los brazos por los que se entra "material" para reparar las lesiones del corazón. De este modo, no es necesario abrir el tórax de los enfermos. Rodés indicó que este tratamiento es factible tanto en niños como en adultos, aunque sólo es posible aplicarlo en ciertas patologías. Asimismo, señaló que de momento no se puede efectuar en los hospitales de Lleida puesto que no disponen de los equipos adecuados. Las jornadas sobre cardiología, en las que estaban inscritos medio centenar de médicos, terminaron ayer.

ELENA VALLÉS

La Paeria ha comenzado a adecuar este solar de la Palma.

Inician las obras en un solar de la Palma

El ayuntamiento ha comenzado los trabajos de adecuación del solar liberado tras el derribo hace meses de varios edificios en la parte alta de la Palma, concretamente entre las calles del Bisbe, Palau, Monges y la plaza Sant Antoni Maris Claret. Los operarios han empezado a tomar medidas y a rebajar el terreno.

Los vecinos habían reclamado en reiteradas ocasiones el inicio de estas obras, puesto que el solar se estaba degradando.

La Paeria tiene previsto habilitar en esta zona un nuevo vial que conecte Rambla d'Aragó con la plaza de L'Ereta y la calle Joglar de Segalà, así como una gran zona verde.

LLIURAMENT DELS PREMIS ANY 2000

Dia 7 d'abril, a Cervera

XXX HUMBERT TORRES

Obras guanyadores en les darreres cinc convocatòries:

Any 1999
La ciutat de Tàrragona de Vidal Vidal
Epitafis de Manuel de Pedrolo
Edició de Xavier Garcia

Any 1998
Històries de l'amor Pítagor de Felip Vendrell
Estimada memòria de Josep Moncada

Any 1997
Lleida, fragments de JM Llop, Marta Trepat, Ramon Morell i Miquel Pusyo
Matge per penar. Edició de Joan Ganau

Any 1996
El procés a Lleida de Sandro Mechetti
Bebé de casa de Josep Carra

Any 1995
Cartes de Guillem Viladot
La vella dorment i altres històries de Dolors Sitac

Informació:
Servel de Difusió Interior (IEI)
Plaça Catedral, s/n, 25002 Lleida
Telèfon: 973 27 15 00
Fax: 973 27 45 38

ES TALÚRIES

Obras de guanyadors del premi Les Talúries 1996 a 1999

SEISENA EDICIÓ
Norma i el paisatge. Autor: Miquel Lladó
Deposita. Autor: Felip Gallart i Fernández

SETENA EDICIÓ
El quadre. Autor: Joan Lladós i Sisteró

La poble i les circumstàncies. Autor: Joan López i Lacasa

VUITENA EDICIÓ
Històries de vellador. Autor: Marcel Fité
Pur Intern. Autor: Victor M. Verdú

NOVENA EDICIÓ
Procedura dera mar geleda. Autor: Francés Vio
Antonomàsia de la passió d'un petit poble mar. Autora: Ona Ribes Piqué

DESENA EDICIÓ
Les altes balconades. Autor: Eduard Roure

Silba de notes. Autora: Gemma Casamejó i

Per un ocell. Autor: Enric Baldeu i Pàmols

■ **PAERIA:** Crédito de 1.650 millones para tener fondos en caja /p.8

■ **COMUNICACIONES:** Localret critica el retraso en extender el cable /p.10

Una nueva sentencia afirma ahora que la casa de la Palma, 8 está en ruina

Embrollo judicial al ganar la Paeria el contencioso contra las medidas cautelares del edificio en un fallo dictado 3 días después de otro que daba la razón al dueño

□ La Paeria ha ganado un contencioso presentado contra la suspensión del decreto de Alcaldía que ordenaba la declaración de ruina inminente del edificio número 8 de la calle la Palma. Esta sentencia contrasta con otra, dictada tres

días antes, que daba la razón al dueño y rechazaba la ruina. La demora de un año del juzgado de lo Contencioso de Lleida en tramitar una apelación ha provocado esta coincidencia de sentencias, además contradictorias.

J.T.B.
LLEIDA

Los tribunales han bloqueado otra vez el futuro del edificio número 8 de la calle la Palma. Una sentencia

del juzgado de lo Contencioso administrativo de 14 de marzo, publicada en este diario dos días después, daba la razón al dueño y rechazaba la declaración de ruina inminente que decretó la Paeria. Curiosamente, tres días después, la sección tercera de la sala de lo Contencioso del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya falla sobre la misma cuestión pero a favor de la Paeria y además con rifa incluida para el juez de Lleida a causa de la demora en tramitar la apelación municipal. Es decir, que levanta la suspensión de otro juez al decreto que instaba al derribo urgente de la casa.

El hecho de que haya este doble fallo y además contradictorio se debe a que la primera sentencia fue el resultado del juicio y la segunda está motivada por la apelación de la Paeria a las medidas cautelares del juez de Lleida, como suspender el derribo y ordenar el apuntalamiento del inmueble. No obstante, dicha apelación no fue elevada a otro magistrado hasta un año después, pese a debatirse sobre la ruina o no de un edificio, por lo que este último afirma en su sentencia que

"sí que sorprende que esa urgencia no fuese seguida debidamente" y critica que se tomaran algunas medidas que no dejaron de ser "una serie de pronunciamientos que lejos de ser ponderados, son improcedentes por desajustados a la urgencia del caso". De la misma forma, afirma que esta apelación municipal fue "olvidada a su suerte" y más aún cuando ha superado en tiempo a la sentencia del propio juicio.

La sentencia asegura que "no sólo hay que estar a las posiciones individuales de las partes contendientes en un proceso sino igualmente a las infracciones manifiestas del ordenamiento jurídico, a los inexcusables intereses públicos y a las posibles lesiones a terceros".

Así, la Paeria anunció ayer un recurso de apelación contra la primera sentencia. *

Las protecciones metálicas apuntalan el número 8 de la Palma.

Un conflicto provocado por el "efecto dominó"

La Paeria derribó el edificio número 4 de la calle la Palma para abrir un acceso desde este vial al parking subterráneo de la promoción pública del Roser. En estos trabajos, el número 6 se quedó sin apoyos en su parte derecha y se desplomó el 16 de diciembre de 1998. Tras varios informes técnicos, el 24 de diciembre de 1998 la Paeria decreta la ruina inminente del número 8 a causa de las graves deficiencias del edificio. El 8 de enero de 1999, el

propietario notifica a la Paeria que ha interpuesto un contencioso contra el derribo y asegura con otros informes que el edificio no está en ruina. El juzgado de lo Contencioso suspende el derribo a mediados de enero de 1999 y ordena el apuntalamiento (el criticado túnel), algo que ve improcedente la sentencia favorable a la Paeria. A principios de febrero del año pasado, el ayuntamiento recurre el auto al entender que sí hay ruina y que

las medidas cautelares del juez no garantizan la seguridad pública. Esta apelación queda en saco muerto del 5 de febrero de 1999 al 10 de febrero de 2000 cuando finalmente se tramita al Tribunal Superior de Justicia de Catalunya. Este falla a favor de la Paeria el 17 de marzo de 2000. No obstante, tres días antes, el juzgado de lo Contencioso de Lleida falla a favor del propietario.

La defensa del dueño desconocía ayer la sentencia.

Los universitarios anuncian más movilizaciones

La Plataforma Movilizadora en Defensa de la Universidad Pública anuncia nuevas movilizaciones "por una educación pública, en catalán y de calidad". Los estudiantes defienden "el derecho de todas las personas a acceder a la cultura" y critican "la discriminación por razones económicas". Los universitarios insisten en que el Informe Bricalá avale la progresiva privatización de las universidades.

Campaña para revisar la red eléctrica

La Federación Nacional de Empresarios de Instalaciones Eléctricas ha iniciado una campaña para revisar la red eléctrica de las viviendas antiguas, tras detectar que muchos edificios presentaban deficiencias. La entidad está distribuyendo en toda España folletos sobre los problemas más comunes de las instalaciones eléctricas y adjunta un test de autoevaluación de la red de su domicilio.

Taller de monas de Pascua en Avinguda del Segre

La asociación de vecinos de Avinguda del Segre tiene previsto organizar el próximo día 10 de abril a las 18.00 horas en la sede de la entidad un taller de elaboración de monas de Pascua. El repostero encargado de enseñar cómo se prepara este dulce típico de Pascua será Pepe Daza, de Balaguer. Al final del taller sortearán pasteles entre los asistentes.

Habilitan una nueva zona verde en Balafía

El ayuntamiento está habilitando un nuevo espacio verde en Balafía, entre la calle Penedés y el mercado municipal, que se denomina Jardí de les Magnolies, porque se conservan en la zona árboles de esta especie. La Paeria ha iniciado la plantación de arbolado y ha abierto un vial interior.

ELIEN VALLES

EQUIPAMIENTOS

Plan para ajardinar las escuelas de la ciudad

Impulsado por el Instituto de Educación

El Instituto Municipal de Educación (IME) ha puesto en marcha una campaña para ajardinar los colegios de la ciudad. El concejal responsable del área, Francesc Pané, indicó que el objetivo de esta actuación es mejorar la integración de los centros con su entorno urbano. En este sentido, indicó que en las escuelas donde sea posible se plantarán árboles y en otras se instalarán

parterres.

Pané también indicó que el ayuntamiento instalará en seis centros un nuevo modelo de jardinerías-invernadero —con tres cubículos protegidos con una especie de sombrilla— que también tendrán una finalidad didáctica, ya que los niños plantarán en ellas plantas y flores que posteriormente serán replantadas en otras jardinerías. *

VIVIENDA

La Seu proyecta construir 120 viviendas de protección oficial

En el casco antiguo, la avenida Guillem Graell y Castelliçuat

LA SEU D'URGELL • El ayuntamiento de La Seu d'Urgell está negociando con la Generalitat la construcción de 120 viviendas de protección oficial en distintos puntos de esta localidad y en el núcleo de Castelliçuat. Estos pisos se ofrecerán tanto en régimen de compra-venta como de alquiler.

El alcalde, Joan Ganyet, ha mantenido varios contactos con el director general de Arquitectura i Habitatge, Ramon Roger, al que ha propuesto cesión de terrenos municipales para construir los edificios. El consistorio también ha abierto una subhasta de solares públicos para otras viviendas protegidas, que estarán tuteladas directamente por el ayuntamiento.

La Seu prevé que se construyan 12 apartamentos en el barrio antiguo para alquilar a jóvenes y otros 15 en el nuevo ejemplo de La Seu, que también serían de alquiler. Además, se edificarán 50 viviendas en régimen general y otras 40 en régimen protegido en la avenida Guillem Graell.

Finalmente, en Castelliçuat se construirán más pisos de protección oficial en el edificio

del antiguo ayuntamiento y en el inmueble anexo, donde también se ubicará el local social.

El alcalde de La Seu manifestó que con esta iniciativa se pretende "garantizar a un precio asequible el acceso a la vivienda de las parejas jóvenes y dinamizar el centro histórico de La Seu, gracias a la reutili-

zación de edificios en ruina o en mal estado de conservación para pisos sociales".

El ayuntamiento abrirá en los próximos días la convocatoria para que los interesados —tendrán preferencia parejas jóvenes y personas con pocos recursos económicos— puedan presentar sus solicitudes. •

INCENDIOS

El Solsonès aprueba el tercer plan forestal

Prevé ocupar a 135 personas

SOLSONA • El consell comarcal del Solsonès aprobó el lunes por unanimidad pedir a la Generalitat una subvención para llevar adelante el tercer plan de ocupación para la limpieza y prevención de incendios forestales. El consell prevé ocupar a 135 personas y actuar sobre 1.300 hectáreas en cuatro años. El

presidente del consell, Joan Serra, informó que durante este verano habrá un helicóptero de Bomberos en Solsona para prevenir fuegos.

El ente comarcal también dio luz verde a la creación de un organismo comarcal que se encargará del mantenimiento de los caminos del Solsonès. •

Rente deja a Lleida sin dos trenes por obras

LLEIDA • Rente ha iniciado la mejora de la línea férrea Barcelona-Lleida-Zaragoza, con la realización de obras que afectan a siete kilómetros de los tramos Almacelles-Raimat, Puigverd-Juana y Binéfar-Tamarite. Debido a estas reformas, entre el 15 y el 31 de marzo y el 2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12 y 13 de abril el Talgo que va de Barcelona a Sevilla y Cádiz y el que une Barcelona con Gijón, A Coruña y Vigo no efectuarán paradas en Lleida y Monzón, porque se desvían hacia otra línea.

Sangrà, ministro de Finanzas de Andorra

ANDORRA • El ministro de Interior de Andorra, Estanislau Sangrà, asumirá también la cartera de Finanzas, sustituyendo a la dimisionaria Susagna Arasanz. El jefe del Govern, Marc Forné, anunció en el Día de la Constitución la reestructuración del Ejecutivo andorrano, que también se traduce en una mayor concentración de poder para el ministro de Economía, Enric Casadevall, que también se convertirá en el titular de Presidencia. Finalmente, Enric Fujal será designado portavoz del Govern.

Qualitat i primavera

El primer taller de la primavera comença el 16 de març a les 10h. Per més informació, contacta amb el nostre personal. També pots trucar al 902 35 00 30.

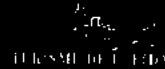
El taller de la primavera comença el 16 de març a les 10h. Per més informació, contacta amb el nostre personal. També pots trucar al 902 35 00 30.

902 35 00 30

www.lleida.com

Lleida Centre Comercial

El Bajo Cinca

El Paseo del Segoné de Fraga.

La mitad de las viviendas del núcleo histórico de Fraga, en estado ruinoso

Listo el plan director para la reforma de esta zona donde hay más de mil casas

J. DÍAZ/M. MOLINA
FRAGA

El ayuntamiento de Fraga ya tiene en sus manos el plan director para la reforma del centro histórico en el que la empresa "Delta Sur" de Madrid ha trabajado un año. Según este estudio, en el núcleo histórico hay un total de 1.027 viviendas de las que un 47% (más de 480) están en un estado deficiente, degradado o ruinoso y un 33% (340 viviendas) están vacías. Dicho plan también marca la superfi-

El 47% de las viviendas del centro histórico de Fraga, es decir, 482 de las 1.027 contabilizadas, tienen deficiencias o están en estado ruinoso, y un 33% están deshabitadas. Este es el resultado del estudio encargado por el consistorio para abordar lo antes posible la rehabilitación de esta zona de 27 hectáreas donde residen 3.700 habitantes.

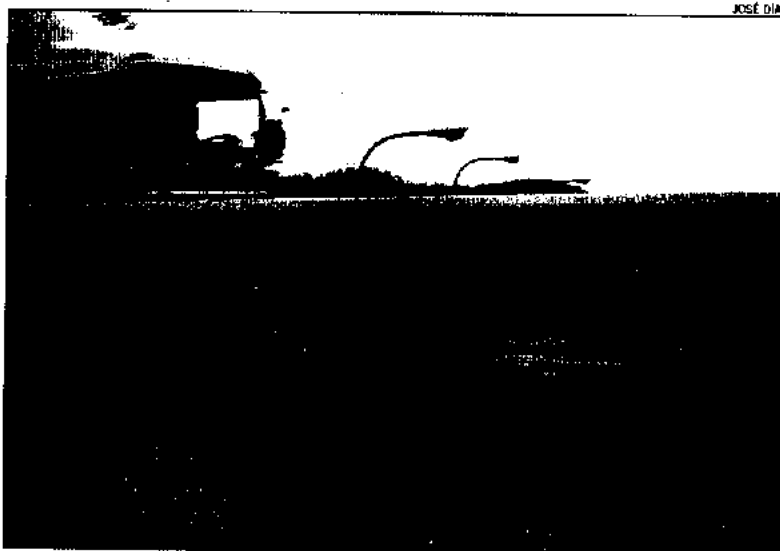
cie total de esta parte de la ciudad donde será preciso actuar, en total 27 hectáreas donde residen 3.700 personas. A tenor del informe, los técnicos han dividido el núcleo histórico en tres zonas y establecen que la reforma es prioritaria en la

comprendida entre el Paseo del Segoné, la plaza San Pedro y la calle Mayor. En las otras dos, próximas a este eje, se irá actuando de forma paulatina. El responsable de Urbanismo, Francisco Tejero, aseguró ayer que el pleno de este mes deha-

tirá este plan para ponerlo a exposición pública lo antes y posible de cara a la presentación de alegaciones. Por otra parte, Tejero indicó que mañana miércoles presentará el estudio en la asamblea de la Asociación de Vecinos del Casco Histórico de la capital. Por otra parte, Tejero señaló que el consistorio redactará un plan especial para iniciar la rehabilitación de esta primera zona y un catálogo de edificio de interés del centro histórico. Asimismo, ha destinado 5 millones a reforma de fachadas.

Polémica por nuevas pintadas contra el catalán en tres poblaciones

FRAGA • La aparición de pintadas contra el catalán en tres poblaciones, Fraga, Torrente y Mequinens, ha vuelto a generar la polémica entre partidarios y opositores de una ley específica del gobierno aragonés para declarar cooficial esta lengua en la zona (el nuevo presidente socialista Marcelino Iglesias se comprometió a tenerla lista este año). Responsables del Institut d'Estudis del Baix Cinca, a favor de la cooficialidad y la normalización, culpan a los Amics de Fraga y la Federación de Asociaciones Culturales de Aragón Oriental (FACAO), en contra, de ser los autores, acusación que la Fcaeo desmiente aunque apoya esta actuación.

Una de las pintadas que aparecieron en Fraga esta fin de semana contra el catalán.

SERVICIOS

FRAGA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 47 00 50
974 47 00 54.

• Ambulatorio Seguridad Social:
Tel. 974 47 15 29.

• Bomberos:
Tel. 974 47 00 54.
• DGA Carreteras:
Tel. 974 47 09 76.
• Guardia Civil:
Tel. 974 47 01 01.
• Guardia Civil de Tráfico:
Tel. 974 47 28 20.
• Policía Municipal:
Tel. 974 47 00 54.

ALBALATE

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 88 58.

ALCOLEA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 81 66.

ALMUDÉFAR

• Teléfono público:
974 46 87 89.

BALLOBAR

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 10 91.

BELLVER DE CINCA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 80 02.

OSSO DE CINCA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 87 76.

ZAIQUIN

• Ayuntamiento:
Tel. 974 47 80 00.

TORRENTE DE CINCA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 70 00.

VELILLA DE CINCA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 12 21.

ONTINENA

• Ayuntamiento:
Tel. 974 46 81 75.

EL TESORO INFORMA
LETRAS A 18 MESES
4,41%*

*Tipo resultante de la subasta celebrada el 15 de marzo de 2000. El resultado de subastas pasadas no presupone el resultado de las próximas subastas.

EN EL BANCO DE ESPAÑA, SIN COMISIONES, O EN SU ENTIDAD FINANCIERA

El Banco de España cobra únicamente el 1,5 por mil del importe abonado, con un mínimo de 800 céntimos de euro, por gastos de transferencia y la comisión indicada por el titular, en la contratación y pago de intereses.

⇒ Llame al
902 15 50 50
www.meh.es/tesoro
consultas.deuda@tesoro.meh.es

TESORO PÚBLICO

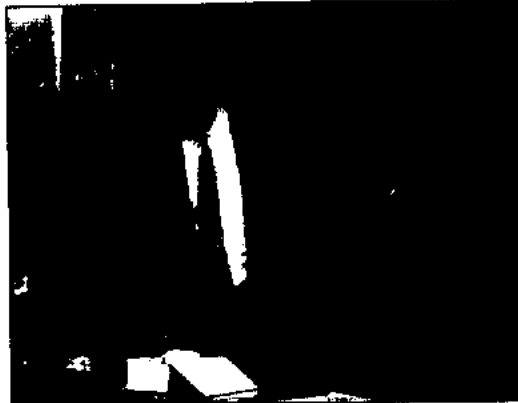
POLÍTICA

La militancia del PP de Vielha obliga a romper con Calbetó

El presidente comarcal afirma que las bases rechazan el pacto

JUDIT CARCASONA
VIELHA

El Partido Popular de Aran anunció ayer su inminente ruptura con Unió Democràtica Aranès (UDA), el partido del ex alcalde, Josep Calbetó, con quien se presentó en coalición en las pasadas elecciones municipales. El presidente comarcal del PP en Aran, Javier Cardona, que dimitirá en las próximas semanas, explicó que la presión de los militantes populares, que están en contra del pacto, ha llevado a romper el acuerdo con UDA. Esta decisión ya se ha comunicado al presidente regional del PP, Alberto Fernández Díaz. Asimismo, Cardona señaló que mantendrá su cargo de presidente comarcal en Aran, ya que no se ha aceptado su dimisión. Las diferencias entre ambos partidos salieron ayer a la luz durante la celebración de un pleno en el que UDA había presentado varias alegaciones a los presupuestos del 2000, que fueron rechazadas por el equipo de gobierno de CDA. El partido del ex alcalde se quedó solo,

Calbetó, en una imagen de archivo, con el nuevo alcalde.

al abstenerse el edil popular en la votación.

Palau de Gel

Por otro lado, el equipo de gobierno presentó el déficit de explotación que arrastra Vigesa, empresa gestora del Palau de Gel, y que asciende a los 237 millones. El pleno aprobó por

unanimidad conceder una subvención de 40 millones a la entidad. Asimismo, el pleno también dio luz verde a la firma de un convenio con Repsol para hacer llegar el gas propiamente a todo el municipio. Para el próximo invierno está previsto que Casarilh, Escunhau y parte de Vielha puedan recibir gas.

POLÍTICA

La oposición de Els Alamús se va del pleno por insultos del alcalde

Afirman que están "hartos" de "las descalificaciones" de Querol

ELS ALAMÚS - Los tres concejales del PSC de Els Alamús, en la oposición, abandonaron anteayer por la noche el pleno del ayuntamiento como medida de protesta contra "las continuas descalificaciones e insultos" que afirman recibir por parte del alcalde, Josep Querol.

El concejal socialista Josep Maria Beà explicó ayer que, en

plena discusión sobre el proyecto para construir un centro socio-cultural en el municipio, el alcalde le faltó al respeto en repetidas ocasiones, diciéndole que "no tenía talla" y que "siempre se desdecía". Beà, que defendió ubicar este centro cultural en el edificio de Cal Veciana, en lugar de en el solar tras la iglesia donde está proyectado, aseguró estar "harto"

de la actitud del alcalde en los plenos.

Por su parte, el primer edil acusó a los concejales del PSC de "comprometerse con un proyecto y después decir que quieren cambiarlo". Querol anunció que convocará una asamblea en la población para que los vecinos decidan si quieren estas instalaciones, que costarán 150 millones.

BREVES

Cuartel de la Guardia Civil de Tremp

TREMP - El concejal del PP de Tremp, Mario Guillem, anunció ayer un acuerdo para que la Guardia Civil disponga de forma inmediata de un nuevo cuartel en la capital del Pallars Jussà, que costará unos 40 millones de pesetas. El cuartel se construirá en una parcela municipal ubicada en la calle Mont Rebei. El ministerio del Interior se hará cargo del coste total de las obras, que será abonado en un total de cuatro anualidades.

Más quejas de una urbanización de Mollerussa

MOLLERUSSA - Los vecinos de la urbanización Els Negrais de Mollerussa, que hace unas semanas recogieron cien firmas denunciando el mal estado de la zona, se han quejado de que el ayuntamiento no les hace caso y que aún no les ha atendido. El colectivo exige una zona verde, más mobiliario urbano, vigilancia, señalización del tráfico y alumbrado público. También denuncian que los vehículos circulan a gran velocidad por la zona.

Fecsa no denunciará a los regantes de la Conca de Tremp por no pagar

CARMÉ FARRÉ

TREMP

Fecsa-Enher y la conselleria de Agricultura han llegado a un acuerdo por el que la empresa eléctrica se compromete a no emprender acciones legales contra los regantes de la Conca de Tremp por no pagar las facturas de la temporada de riego del 99. La compañía señaló que esperará a que los regantes se constituyan en comunidad para iniciar las negocia-

ciones. Asimismo, Fecsa comunicó ayer a regantes y a ayuntamientos que mañana inicia la temporada de riegos.

El secretario de la asociación de regantes, Josep Felip, se mostró satisfecho con la postura de la compañía, y anunció que en la mesa de negociación plantearán modificar las tarifas —que actualmente son de 12.000 pesetas por hectárea y año— y pedir el acondicionamiento de los canales.

Competencias del Segarra Garrigues

LLEIDA - El presidente de la junta de gobierno del canal Segarra-Garrigues, Carles Benet, aseguró ayer que el posible traspaso de la red secundaria de riego, de titularidad de la Generalitat, al Gobierno central es una operación a negociar a largo plazo y no de forma inmediata. Benet, de esta forma, matizó las declaraciones que hizo el miércoles, en las que se mostraba favorable a que Madrid asumiera la totalidad de las obras.

Oración a San Judas Tadeo, patrón de los casos difíciles

¡Oh!, gloriosísimo apóstol San Judas Tadeo, siervo fiel y amigo de Jesús, el nombre del traidor que entregó a vuestro querido Maestro en manos de sus enemigos ha sido la causa de que muchos os hayan olvidado, pero la Iglesia os honra e invoca universalmente como patrón de los casos difíciles y desesperados. Rogad por mí que soy tan miserable y necesitado, en ruego de este privilegio especial a vos concedido de serme visible y prontamente cuando casi se ha perdido toda esperanza. Venid en mi ayuda en esta gran necesidad para que reciba los consuelos y socorros del cielo, en todas mis necesidades y tribulaciones. (Hecho así las peticiones que se desean obtener, con fe y devoción. Recita esta oración durante nueve días, prometiendo publicarla el octavo día y por difícil e imposible, se la concederá.) Y para que bendiga a Dios con vos y con todos los escogidos por toda la eternidad, amén. Gracias San Judas Tadeo. A.F.

VENGA A VER EL CUARTO DE BAÑO ROCA MÁS GRANDE DE BARCELONA

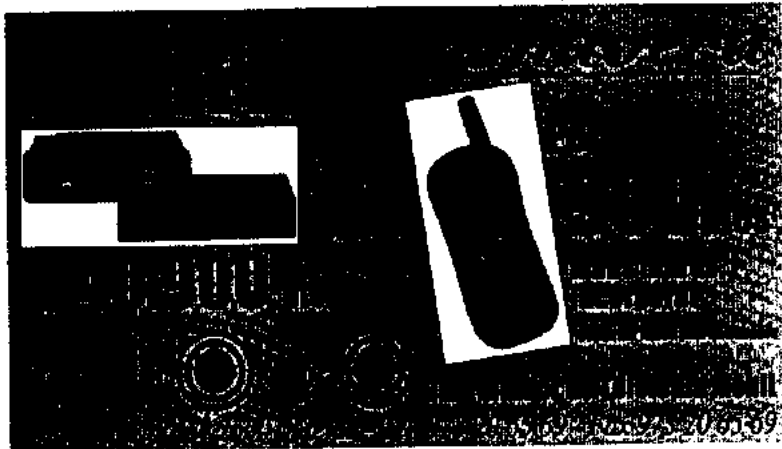
En EXPO BAÑO de Roca. Lo tenemos todo en Cuartos de Baño.

Todo para que pueda ver, probar y diseñar su propio Cuarto de Baño.

EXPO BAÑO

Roca

EXPO BAÑO (Exposición, no venta)
Avda. de Santja, 131 - 135
BARCELONA

SECCION	LEAD
COMARCAS	ARCA/NOGUERA. El ayuntamiento de Arca está ejecutando la construcción del nuevo edificio consistorial, que será reformado respetando la estructura exterior de su fachada levantada en el siglo XVII y que se conservará acristalando en su zona central de conservación.
COMARCAS	FRAGA/BAJO CINCA. Técnico del ayuntamiento de Fraga y del ayuntamiento de Lleida se entrevistaron este mes para iniciar las reuniones que tendrán por objeto el asesoramiento para que el consistorio de la capital Aragonesa aborde la reforma del centro histórico.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL. Una trentena de propietarios de edificios de los centros históricos de La Seu d'Urgell y de Castellciutat se han acordado a los diversos programas de ayudas para la rehabilitación de los fachados.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL/ALT URGELL. El ayuntamiento de La Seu d'Urgell ha finalizado la primera fase de las obras de rehabilitación de la fachada de la casa consistorial, cuyo proyecto global asciende a tres millones.
COMARCAS	SORT/PALLARS SOBIRA. Las obras de reconstrucción del castillo de Sort comenzarán a finales de septiembre, según anunció el alcalde de la capital del Sobra, Argelí López.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL/ALT URGELL. El ayuntamiento de La Seu está ultimando la rehabilitación del antiguo molinero, actuación que ha supuesto una inversión de 30 millones, para su conversión en un edificio multifuncional.
COMARCAS	VILALLER/ALTA RIBAGORÇA. El ayuntamiento de Vilaller aprobó en su último pleno las condiciones de contratación mediante subasta pública de las obras de rehabilitación de la casa consistorial, ubicada en la calle Sant Climent.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL/ALT URGELL. El ayuntamiento de Fraga ha finalizado la redacción del Plan Director de Actuaciones en el Centro Histórico que define las reformas y la rehabilitación de la zona en los próximos años.
COMARCAS	MOLLERUSA/PLA D'URGELL. El ayuntamiento de Mollerussa presentará en sus estancos durante el próximo Fira de Sant Josep la muestra del proyecto de rehabilitación de las instalaciones de la Sociedad Cultural y Recreativa L'Amistat.
COMARCAS	LA POMA DE CERVOLES/GARRIGUES. Los socios del antiguo Casal de La Poma de Cervoles, fundado en 1933 con el nombre de Foment Republicà Autonomista, han decidido ceder el inmueble al ayuntamiento a cambio de que este asuma los gastos derivados de su gestión, 1,5 millones de pesetas aproximadamente.
COMARCAS	LEONA/PALLARS JUSSA. El ayuntamiento de Leona i Conca Dellà ha iniciado una campaña para sensibilizar los edificios en estado ruinoso de todo el municipio con la intención de reparaciones de urgencia que eviten riesgos para la integridad de vecinos y transeúntes.
COMARCAS	EL PONT DE SUERT/ALTA RIBAGORÇA. Un grupo de ex dragadistas rehabilitará un local de Cáritas en El Pont de Suert convertido con el consell para que después el consistorio pueda utilizar las instalaciones.
COMARCAS	TINSA. El ayuntamiento de Tinsa ha contratado la segunda fase de rehabilitación del edificio que alberga el Centro Cultural El Racó.
COMARCAS	SARROCA DE LLEIDA. El ayuntamiento de Sarroca de Lleida acordó en breve mejoras en el municipio municipal, que ya reformó hace unos años, para adaptarlo a la normativa europea. Dicha mejora se centrará en la pavimentación del suelo del local, deteriorada por el paso del tiempo.
COMARCAS	FRAGA. La Diputación General de Aragón ha adjudicado el proyecto de rehabilitación de la Iglesia parroquial de San Pedro de Fraga, que supondrá una inversión de 35 millones de pesetas y que contemplará la restauración del tejado y del capitel del edificio.
COMARCAS	BELLVÍS/PLA D'URGELL. Debe publicarse antes la orden de La Segura de Bellvis para evitar daños. Quieren impedir gamborizadas y la entrada de coches en una zona de 3.000 metros cuadrados.
COMARCAS	VIELHA/ARAN. Más de 20 milímetros destinará el Consell General a la rehabilitación de las iglesias de Mont Vile y Arre, en Vielha-Millan.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL/ALT URGELL. Los primeros promotores privados comenzarán esta mes la construcción y rehabilitación de algunos edificios en el centro histórico de Sort, después de dos años de trabajos de urbanización.
COMARCAS	GRANYENA DE SEGARRA. Granyena de Segarra ha finalizado esta semana la rehabilitación de la Iglesia parroquial de Santa María, obras que inaugurará el próximo día 21 el obispo de Solsona, Antoni Darg.
COMARCAS	Puigverd de Lleida. Puigverd de Lleida inaugura ayer la reforma de la Llar Social, que ha supuesto una inversión de más de 7 millones financiados por la Diputación y el Institut d'Estudis Ilerdanes.
COMARCAS	FRAGA/BAJO CINCA. La parroquia fragatina está rehabilitando el Centro de Iniciativas Culturales (CEICU) situado en el paseo del Segoró.
COMARCAS	ELS OMELLONS/GARRIGUES. El consistorio de Els Omellons reformará la buhardilla para habilitar un archivo. Obras urgentes para reconstruir el tejado del edificio, ahora en muy mal estado.
COMARCAS	CAMARASA. El ayuntamiento de Camarasa ha adjudicado las obras de remodelación y rehabilitación del actual edificio que acoge el consultorio médico, con un presupuesto de 8 millones.
COMARCAS	LA TORRE DE CAPELLA/PALLARS JUSSA. El ayuntamiento de La Torre de Capella iniciará este año el proyecto de recuperación y rehabilitación del antiguo lavadero del núcleo agregado de La Pobla de Mafum, ubicado a más de 150 metros del núcleo urbano y que hoy en día son más de 30 años.
COMARCAS	LA SEU D'URGELL. El ayuntamiento de La Seu d'Urgell ha contratado los servicios de un arquitecto que se dedicará exclusivamente a asesorar a los vecinos y propietarios del centro histórico que quieren rehabilitar sus viviendas.
COMARCAS	ARTESA DE SEGURE/NOGUERA. Un total de 18 millones de pesetas costarán las obras de remodelación del ayuntamiento de Artesa de Segura que han comenzado este mes.
COMARCAS	VIELHA. El Consell General ha facilitado las obras para la reforma del albergue de Las que se convertirá en residencia de estudiantes de la escuela de hostelería a partir del mes de septiembre.
COMARCAS	LA BARONIA DE RIEB. El conseller de Gobernación de la Generalitat, Xavier Pons, aseguró ayer en La Baronia de Rieb, donde inauguró las obras de conservación del monasterio de Santa María de Guàrdia un ayuntamiento.
COMARCAS	IVARS D'URGELL/PLA D'URGELL. El ayuntamiento de Ivars ya tiene el proyecto para rehabilitar el centro cultural durante este verano.
COMARCAS	BALAGUER/NOGUERA. El pleno del consell de la Noguera aprobó ayer la fórmula de financiación para rehabilitar el ala sur del convento de Sant Francesc como sede del organismo. Estas obras costarán 64,9 millones de los que 24,3 se aportarán este año, 20 en el 2000 y otros 20 en el 2001.
COMARCAS	CERVERA/SEGARRA. El equipo de gobierno del ayuntamiento de Cervera ha decidido aparcer la aprobación del Pdm Especial de Reforma Interior (PERI) para la mejora y recuperación del centro histórico, al próximo mes de mayo.
COMARCAS	SANADIA/SEGARRA. Sanadía invertirá 22 millones de pesetas en la rehabilitación del centro histórico de la Iglesia de la población.
COMARCAS	ELS HOSTALETES DE TOST/ALT URGELL. La empresa Ganadería del Camen, que cuenta a principios de los 90 las casas y torres de Els Hostalets de Tost, un pueblo abandonado del Alt Urgell, e instaló una explotación ganadera, está rehabilitando las viviendas, la iglesia y los servicios.
COMARCAS	VILAGRASSA/URGELL. El ayuntamiento de Vilagrassa iniciará en breve las obras para reconstruir el antiguo local de la Hermandad Simulada de Labradores adquirido por el consistorio hace varios años.
COMARCAS	LA COMA I LA PEDRA/SOLS D'IES. El ayuntamiento de la Coma i La Pedra finalizará este año la rehabilitación del centro histórico de La Coma que inició en el 97 y que está ejecutando en tres fases.
COMARCAS	ALCARRAS/SEGARRA. El ayuntamiento de Alcarra tiene previsto crear una fundación con el nombre de Francesc Macià para acondicionar y reutilizar la residencia del que fuera presidente de la Generalitat como casa de colonias, escuela de naturaleza o centro de estancias culturales durante el verano.
COMARCAS	TORÀ/SEGARRA. La empresa familiar Vell d'Or dedicada a la elaboración artesanal del chocolate y derivados del cacao, ha presentado un proyecto al consell para recuperar una casa en el núcleo de Cellers, en Torà, y dedicarla a escuela de artesanos de la alimentación.
COMARCAS	LLAVORSA/PALLARS SOBIRA. El ayuntamiento de Llavorsa ha incluido las obras de reforma del interior del edificio consistorial. Las obras cuentan con un presupuesto de 10 millones de pesetas, de los cuales la Diputación subvenció 3 millones y medio.
COMARCAS	BALAGUER. La Delegación del Departamento de Treball, Anne Miranada, visitó ayer las obras de restauración del chalet Montiu, que están ejecutando los alumnos de la Escuela Taller Miranada.
COMARCAS	EL PONT DE SUERT/ALTA RIBAGORÇA. El ayuntamiento de El Pont de Suert y Política Territorial y Obras Públicas han firmado un acuerdo para rehabilitar las casas antiguas y en mal estado tanto de la capital como de sus 11 núcleos agregados.
COMARCAS	EL PONT DE SUERT. Las 6 casas en contra del P6C (5) y PP (1) en el plano de su reforma se darán frente a los 5 favorables de CiU obligaron a aplazar el arreglo de viviendas en mal estado en El Pont de Suert.
COMARCAS	OMELLONS. El ayuntamiento de Els Omellons iniciará la próxima semana las obras de mejora del edificio consistorial que, con un coste cercano a los 10 millones de pesetas, prevé la renovación de la cubierta y la rehabilitación de la fachada del edificio.
COMARCAS	LLEIDA. La comisión de Urbanismo ha impuso a sus servicios técnicos a parar las obras que tienen lugar en el emblemático Casa Margalef de Torrepelosa ya que no tienen los permisos necesarios.
COMARCAS	CERVERA/SEGARRA. El ayuntamiento de Cervera y la Generalitat firmaron ayer el convenio que permitirá invertir 47 millones en la rehabilitación de los baños de la Casa Duran i Sempere con el fin de convertirlo en el museo de la ciudad.
COMARCAS	MOLLERUSA/PLA D'URGELL. El ayuntamiento ha incluido a la comunidad de vecinos de un inmueble de la calle Domènec Cardenal a ejecutar de forma inmediata las obras de rehabilitación de la fachada del edificio ya que tras las lluvias de los últimos días se desprenden fragmentos.
COMARCAS	CERVERA. El ayuntamiento de Cervera y la Generalitat han iniciado las obras de remodelación de la antigua casa señorial Duran i Sempere, de más de dos siglos de antigüedad, para convertirla en el sede del museo comercial y de la ciudad.
COMARCAS	BARBENS/PLA D'URGELL. Dos familias de Barcelona resucitan el pueblo abandonado de El Buitxer. Un antiguo núcleo de Barbens que hoy decenas de habitantes.
COMARCAS	L'ESPLUGA CALBA/GARRIGUES. L'Espluga Calba suspende por falta de dinero la rehabilitación de su castillo. El consistorio deberá saldar una deuda de 50 millones para poder continuar la reforma.
COMARCAS	BALAGUER/NOGUERA. El ayuntamiento de Balaguer modificará las normas de planificación urbanística de cara a conseguir ayudas de la Unión Europea y de la Generalitat para abordar el acondicionamiento del centro histórico y frenar su degradación.
COMARCAS	EL PONT DE SUERT/ALTA RIBAGORÇA. Plan para mejorar la integración familiar de los toxicómanos dentro del programa de ayudas impulsado por el estado y Caritas.
COMARCAS	EL PONT DE SUERT/ALTA RIBAGORÇA. El ayuntamiento de El Pont de Suert ha dado luz verde al acuerdo con la conselleria de Política Territorial para rehabilitar las casas antiguas y en mal estado de la capital y de sus 11 núcleos agregados.
COMARCAS	MOLLERUSA/PLA D'URGELL. Restauran el Mall del Ferran para convertirlo en hotel-restaurante. Los propietarios del edificio consistorial ya han podido pedir el consentimiento al consistorio y a Urbanismo.
COMARCAS	SOLSONA/SOLSONES. El consell recupera las antiguas casas de Cambria. Para incluirlas en la ruta turística que contempla los museos de peso de Gülers, de la iglesia de Sant Llorenç y el molino de farina de Navés.
COMARCAS	SOLSONA/SOLSONES. El Centro de Atención a las Toxicologías de Solsona ha iniciado, junto al centro sanitario de esta ciudad, un programa de tratamiento del tabaquismo destinado a ayudar a los fumadores a superar y prevenir esta adicción.
COMARCAS	BARBENS/PLA D'URGELL. Barbens ha solicitado a la Generalitat el reconocimiento oficial del Buitxer, donde residen dos familias desde el pasado verano, como núcleo agregado del municipio.
COMARCAS	VIELHA/ARAN. La campaña iniciada el pasado mes de junio para remediar la droga en Vielha está empezando a dar resultados.
COMARCAS	MOLLERUSA/PLA D'URGELL. La Oficina de Rehabilitación de Viviendas de la Generalitat ha otorgado durante 1999 más de veinte millones para rehabilitar viviendas en el Pla d'Urgell.
COMARCAS	TARRAGA/URGELL. El ayuntamiento de Tarraga ha solicitado al ministerio de Fomento, a través del año por ciento cultural, 50 millones de pesetas para la rehabilitación de los antiguos edificios de la Farinera Balcells.
COMARCAS	ALCARRAS. Reunión para recuperar la línea de Macià en Alcarra. Para acoger colonias y un centro de naturaleza.
COMARCAS	ARTESA DE LLEIDA/SEGARRA. Una inspección del departamento de Sanidad de la Generalitat ha obligado al ayuntamiento de Artesa de Lleida a retirar el bar y la cocina del local social de la población.
COMARCAS	IVARS DE NOGUERA. El Patronato de Promoción Económica de la Diputación y la Universidad de Lleida presentarán el próximo 29 de abril el proyecto para la recuperación del núcleo de Baix, en Ivars de Noguera, abandonado hace más de 50 años a raíz de la construcción del pantano de Santa Ana.

SECCION	LEIDA
LLEIDA	La Oficina del Centro Histórico de la Paeria ha terminado las obras de rehabilitación de la fachada de la Iglesia de Sant Pau, situada en la calle de la Palma.
LLEIDA	LLEIDA. El nuevo Plan de la Vivienda limita las ayudas a la rehabilitación a 600.000 pesetas por piso, lo que supone un recorte con respecto a las ayudas existentes hasta ahora y que eran del 30% a fondo perdido del proyecto de recuperación, sin especificar cantidades máximas.
LLEIDA	Un decret d'alcaldia que va en contra de la Paeria fa una setmana impesa a l'empresa Nexus l'obligació de suspendre immediatament les obres de rehabilitació del Riber Gola, arribat als balcons del Xalet dels Camps Elisis.
LLEIDA	LLEIDA. REPORTAJE. La calle la Palma es la que vive sufriendo más las molestias de la "siesta" para renovar el Centro Histórico.
LLEIDA	LLEIDA. REPORTAJE. Talado es otra calle del Centro Histórico que ha cambiado de cara después de que los vecinos hayan tenido que soportar molestias durante más de medio año a causa de las obras de urbanización.
LLEIDA	LLEIDA. Los cerca de treinta propietarios del edificio de la Palma 13, una de las mejores inmuebles del Barri Antic, rechazaron rehabilitar la casa por su elevado costo, unos 300 millones.
LLEIDA	Rehabilitación de las fachadas del Principat
LLEIDA	La Paeria ha acordado adquirir un local municipal situado en el Arc del Pont a la perfumería Escarl, uno de los negocios que tuvo que cerrar a causa del desahucio infartar en el número 37 de la calle Major.
LLEIDA	Las obras de remodelación del edificio de Sant Francesc deberán quedar paralizadas durante algún tiempo a la espera de que el ayuntamiento apruebe el proyecto de la segunda fase y le otorgue una partida presupuestaria.
LLEIDA	El Gobierno ha encargado la redacción del primer proyecto para rehabilitar el antiguo Gobierno Militar como nueva sede de diferentes organismos de la Administración Central.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria está redibujando un proyecto para urbanizar el entorno de la Seu Vella, cuya ejecución será financiada a través de un convenio con el Institut Català de l'Espai (Incesp). Según la información facilitada ayer por fuentes municipales.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria y la Generalitat han acordado replantear la finalidad inicial del plan ARI de rehabilitación del Centro Histórico, que en su creación en 1993 era crear edificios en malas condiciones y construir otros nuevos para reubicar a los residentes del Barri Antic.
LLEIDA	El alcalde Antoni Sureda reclama ayer a los propietarios de edificios del Eix Comercial que los rehabiliten para conseguir que la zona vuelva a ser habitada además de comercial.
LLEIDA	Las cifras del Barri Antic. DECLARACION RUMA EDIFICIOS CENTRO HISTÓRICO. ORDENANZA SEGURIDAD FACHADAS. PROGRAMA ARI.
LLEIDA	LLEIDA. Un estudio de la Oficina del Centro Histórico de la Paeria constata que entre 1987 y 1998 se han declarado en ruina 83 edificios a causa de su mal estado. Operaciones que el propio ayuntamiento impulsa dentro del programa ARI de rehabilitación del barrio.
LLEIDA	La Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) ha concluido las obras de rehabilitación de un edificio situado en la calle Escaltes de Sant Mirones 8-10.
LLEIDA	La Paeria ha elaborado un informe técnico de los edificios desahuciados en la plaza Sant Joan número 1 y de la calle del General número 8, detectando deficiencias estructurales en el primero y el mal estado general del segundo.
LLEIDA	Los servicios técnicos de la Oficina Municipal del Centro Histórico están ultimando un proyecto de reordenación del entorno de la plaza L'Ereta que permitirá habilitar un viál de conexión entre la calle del Bisbe
LLEIDA	LLEIDA. REPORTAJE. La plaza de L'Ereta, que en los últimos fue la imagen emblemática del Barri Antic, se ha convertido en una zona deshabitada que los vecinos quieren revitalizar con el nombre antiguo.
LLEIDA	LLEIDA. REPORTAJE. La plaza de L'Ereta es la única zona del Centro Histórico que ha sufrido un grave deterioro con el paso de los años.
LLEIDA	LLEIDA. Torre Vicens será el primer edificio de Lleida rehabilitado con adobe y cal. La Diputación invertirá 63,6 millones en restaurarlo con técnicas tradicionales.
LLEIDA	La Federación Nacional de Empresarios de Instalaciones Eléctricas de España ha iniciado una campaña para rehabilitar estas instalaciones en viviendas antiguas, que en muchas ocasiones son la causa de incendios domésticos.
LLEIDA	LLEIDA. La rehabilitación de casas en el Barri Antic recibe obras diez millones. Acuerdos entre Paeria y Generalitat para renovar el convenio del Plan de la Vivienda.
LLEIDA	La Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) ha terminado la rehabilitación integral de un inmueble situado en la calle Escaltes de Sant Mirones en el que "colocará" a jermanes que estaban en lista de espera para obtener un piso en alquiler.
LLEIDA	TRANSFORMACIONES URBANISMO PLAN ARI BARRI ANTIC.
LLEIDA	Un ex concejal de la Paeria, Francesc Xavier Montagut, se ha convertido en uno de los principales propietarios del Barri Antic. En el padrón del catastro figuran una decena de pisos a su nombre en las calles Jaume I, Cavallera, Companyia, DiposaR, Assaít, Talladé, Cotzera y Gairolles. PROGRAMA ARI.
LLEIDA	LLEIDA. Compra una casa en Cavallera a precio de saldo y la vende por 8 veces más a la Paeria. La propia EMU, que cobra 1.250.000 pesetas por un edificio que una empresa adquirió por 300.000, constata que en el Barri Antic proliferan las especulaciones especulativas. PROGRAMA ARI.
LLEIDA	El obispo de Lleida presentará hoy la mejora de la iluminación de la Catedral de Lleida, que se inscribe en la línea de actuaciones de mejora del templo ejecutadas a lo largo de los últimos años, como la rehabilitación de todos los salientes.
LLEIDA	LLEIDA. La instalación eléctrica de la Catedral Nova data de 1955, era todavía de 125 voltios y emitía una luz tan tenue que apenas era posible leer los libros litúrgicos.
LLEIDA	La sección de Lleida del Jurado de expropiación de Catalunya ha dado la razón a las peritaciones que los técnicos de la Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) habían elaborado en dos expropiaciones del Centro Histórico.
LLEIDA	LLEIDA. Martín Vila va a posibilitar los fuziones para mejorar servicios y compatibilidad Anísia a la inauguración de la nueva iluminación de la Catedral de Lleida.
LLEIDA	El arquitecto encargado de la Catedral, Joan Aguiló, explicó que la nueva iluminación sustituye a la que había desde 1955, fecha en la que se consagró de nuevo el templo tras la Guerra Civil, que había quedado obsoleto.
LLEIDA	El alcalde Sureda desvela que uno de los próximos proyectos es equiparar los equipamientos de equipamientos será completar la rehabilitación del antiguo convento de Santa Teresa, ganando un espacio que podrá ocupar la compañía y productora teatral Belvédor Espectacles. PLAN ARI.
LLEIDA	LLEIDA. El programa ARI de rehabilitación del Centro Histórico conlleva la demolición de alrededor de 120 edificios, un 10% del parque inmobiliario existente en el barrio.
LLEIDA	El alcalde Antoni Sureda presenta ayer un anteproyecto del viál de servicio que se pretende construir por detrás de la calle Major, entre la Corta del Jan y el Colegio de Arquitectos, es decir, del número 2 al número 64 aproximadamente. PLAN ARI.
LLEIDA	Una empresa leonesa especializada en la rehabilitación de edificios está terminando las obras de recuperación del situado entre la plaza Sant Joan y la Bandada de Santa Marta.
LLEIDA	El delegado en Lleida de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Viviendas Sociales (Favib), Manel Llamas, criticó ayer el retraso en el inicio de la rehabilitación de los bloques de pisos sociales.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria ha paralizado las obras de rehabilitación del viejo depósito subterráneo situado bajo la plaza del Pla de l'Aigua en el Centro Histórico y que data del siglo XVIII.
LLEIDA	El alcalde de Vilanova i la Geltrú, Sànt Miquel, visitó ayer Lleida acompañado por técnicos de este ayuntamiento para conocer el proceso de rehabilitación del Centro Histórico y la gestión del programa ARI, dada que "Lleida es un referente en la rehabilitación de barrios antiguos".
LLEIDA	LLEIDA. La Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) ha tenido que recurrir a la fiscalía de Lleida para poder localizar a propietarios de fincas e inmuebles expropiados por un proceso de expropiación impulsado por este sociedad municipal en el Centro Histórico.
LLEIDA	La Paeria puede seguir los pasos de la Empresa Municipal de Urbanismo, dado que actualmente basta entre otros la resolución de una expropiación iniciada hace más de un año. Se trata de una finca calificada como zona verde en la avenida de Fla y que ahora se quiere edificar.
LLEIDA	La Paeria impulsa un plan de 2.200 millones para el Centro Histórico. Prepara la documentación con entidades y vecinos para obtener el 50% de la UE.
LLEIDA	Las entidades, asociaciones de vecinos y empresas implicadas en la rehabilitación del Centro Histórico apoyaron el plan y su presentación a la legislatura comunitaria Urban.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria invertirá 1.800 millones para completar la rehabilitación del Barri Antic hasta el año 2004, cuando prevé acabar el programa ARI, según asegura ayer el alcalde, que anuncia de nuevo que el ayuntamiento pospondrá un tramo de Blau del Partit del PP en la Paeria. Pagar Arnau. Mandatà ayer que dades entre el anuncio del alcalde Antoni Sureda de completar las actuaciones previstas en el programa ARI de rehabilitación del Centro Histórico en el año 2004.

111 Documents
 PÀG. 2

SECCION	LEIDA
LEIDA	Los grupos de Terradellas irán pidiendo a la Paeria para resguardarse del frío dicen que el invierno en los ruidos será duro. El dueño del viejo edificio del camino de Gromyona ocupado por un asentamiento gitano decide hacer varias obras de reparación ayer que los "chupos" no le dejan entrar en su propiedad.
LEIDA	LEIDA. Una pareja de Nemesius de Lleida ha formalizado su inscripción en el registro de uniones de hecho del ayuntamiento. La regulación de los parejas de hecho todavía sigue pendiente de que tanto el Parlament como el Congreso aprueben las correspondientes leyes. Por lo que respecta a la Generalitat, el Ejecutivo ha aprobado un anteproyecto de ley que permite a las parejas de hecho adoptar niños.
LEIDA	LEIDA. Ramon Arús y Jose Diaz, los dos homosexuales que se han inscrito en el registro de uniones de hecho de la Paeria, esperan que su ejemplo sea seguido por otros.
LEIDA	LEIDA. Una cincuenta personas de manifestantes en favor de los "chupos" de Barcelona. La concentración transcurrió sin incidentes.
LEIDA	LEIDA. Ciu, PP y ERC la responsabilizan de los asentamientos gitanos ilegales. La oposición ve hipocritas las críticas de Siurana a la Paeria.
LEIDA	LEIDA. Antonio Salazar, presidente de la Asociación Cultural Gitana, y Francisco Salazar, responsable de la asociación "Futer" consideraron ayer que el crimen de Templers ha generado una "persecución" de la comunidad gitana de Lleida. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. Concentración al mercado contra la violencia hacia las mujeres. En el marco de la celebración del 8 de marzo, día de la mujer trabajadora.
LEIDA	LEIDA. Más de 300 mujeres reclaman que la violencia doméstica sea delito. En una concentración en solidaridad con las víctimas de los malos tratos a las mujeres DIA DE LA MUJER TRABAJADORA.
LEIDA	LEIDA. La responsable de la secretaría de la mujer de CCOO, Pilar Rovira, denunció ayer que el 30% de las trabajadoras de Lleida cobra menos que sus colegas masculinos por hacer el mismo trabajo. DIA DE LA MUJER TRABAJADORA.
LEIDA	LEIDA. DIA DE LA MUJER TRABAJADORA. Teresa Gimpera, "coeditora" de la presentación del libro "Dones i empresa".
LEIDA	LEIDA. Una casa abandonada de la calle Ribera ha sido tachada después de que los vecinos del barrio de Sant Llorenç hubieran denunciado en varias ocasiones que esta edific. servía de cobijo a drogadictos. OCUPAS.
LEIDA	LEIDA. El campamento de familias gitanas de Terradellas se ha quedado a la mitad de un predio que en dos años, después de que ayer la Paeria retirara un modelo predefinido y una caravana gracias al rolloje en viviendas de tres familias. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. El reemplazamiento de las familias gitanas de Terradellas se consigue mediante la cesión de viviendas rehabilitadas que preparó la Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) y de pisos vacíos que recupera la empresa pública de la Generalitat. Adigua. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. DIA DE LA MUJER TRABAJADORA. Las mujeres exigen que sea madres sin sujeción laboral. Ven necesario una mayor sensibilización de la sociedad.
LEIDA	LEIDA. En Lleida hay actualmente el menor número de mujeres inmigrantes que son forzadas a prostituirse tras haber venido a España con la promesa de que dispondrían de un puesto de trabajo. PROSTITUCION.
LEIDA	LEIDA. Los gitanos piden piedad para acabar con los asentamientos ilegales. Presentan la propuesta a las instituciones.
LEIDA	LEIDA. La doctora en endocrinología Carme Valls afirmó ayer en una charla en la ULL que el 80% de los subfebriles anticipadas las piden mujeres, a causa de las patologías que generan por soportar estrés laboral y familiar.
LEIDA	LEIDA. La directora del Institut Català de la Dona, Maria Llerach, presentó ayer una conferencia en el centro cívico de la Marieta sobre el "III Plan de Actuación de la Generalitat por la Igualdad de Oportunidades para las Mujeres, 1997-2000".
LEIDA	LEIDA. El desalojo de la casa del número 12 del camino de Gromyona constituye una vuelta de tuerca más en la política de acceso a los asentamientos gitanos ilegales iniciada por la Paeria a finales del pasado año, cuando derribó la casa que ocupaba la familia Carbonell detrás de la antigua Creu.
LEIDA	LEIDA. La Guardia Urbana desalojó el fin de semana a los gitanos que estaban acampados de forma ilegal en el inmueble del número 12 del camino de Gromyona.
LEIDA	LEIDA. Una cuarta parte de los acampados manifiestan que en alguna ocasión se les ha negado el acceso a una vivienda por su condición de gitanos y no sólo por parte de propietarios privados, sino también por agencias inmobiliarias.
LEIDA	LEIDA. El concejal Abenós indicó ayer que el ayuntamiento avisa con los trámites para desalojar el otro asentamiento gitano ilegal del camino de Gromyona, ubicado en la antigua Noguera, a cien metros del número 10.
LEIDA	LEIDA. Los gitanos del barrio ilegal de Gromyona reclaman un orden de desalojo de la Paeria. Los miembros de la familia del detenido por el crimen de Templers hicieron ayer caso omiso a la notificación municipal que los obligaba a abandonar la casa en la que viven.
LEIDA	LEIDA. Tres casas del barrio de Sant Llorenç han sido tachadas después de que los vecinos denunciaron que servían de cobijo a drogadictos y "chupos".
LEIDA	LEIDA. El campamento gitano de Terradellas ya solo cuenta con 104 inmigrantes tras los últimos traspasos de familias a pisos, según la información facilitada por fuentes del departamento de Servicios Personales.
LEIDA	LEIDA. La Paeria retira ayer modelos que han quedado vacíos tras los traspasos de familias a pisos.
LEIDA	LEIDA. Más de 800 viudas de Catalunya se reunieron ayer en Molins de Rei, tras una misa oficiada por el obispo de Solsona, Antoni Deig, hicieron un recorrido por los lugares más emblemáticos de la capital del Pla.
LEIDA	LEIDA. El 50 por ciento de los universitarios madrileños declara que no formarían pareja con una persona de raza gitana, según una encuesta hecha esta mes a 300 jóvenes que cursan estudios superiores.
LEIDA	LEIDA. Magraners pide remediar el campamento gitano ilegal de la N-II. Los vecinos aseguran que provocan molestias y son un peligro.
LEIDA	LEIDA. La Asociación Gitana abandona el plan para integrar las familias de Terradellas. Acusa a las administraciones de tener poco interés en llevar adelante el proyecto. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. La concejal de Servicios Personales, Pilar Nadal, manifestó ayer desacordar la decisión adoptada por la Asociación Gitana, pero subrayó que el plan de integración está funcionando de manera muy positiva. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. El patriarca gitano de la avenida Terradellas, el Tío Mariano, cargó ayer duramente contra los dirigentes de la Asociación Cultural Gitana, después de que estos anunciaran el cierre de los comercios que se desvinculaban del plan de integración de las familias de Terradellas. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. La Asociación Gitana dice que Siurana engaña sobre Terradellas. Piden que se sienten a negociar y más miembros gitanos.
LEIDA	LEIDA. La delegación diocesana pastoral de la ciudad celebró el pasado sábado el Día del Enfermo, con una charla a cargo del doctor Francesc Torralba.
LEIDA	LEIDA. La Marcha Mundial contra la Explotación Laboral en la Infancia llegó ayer a Lleida para reivindicar la erradicación de la explotación en el trabajo de 250 millones de niños en todos el mundo.
LEIDA	LEIDA. Uno de los integrantes de la Marcha contra la Explotación Laboral de la Infancia, Edjones, de Filipinas, explicó su experiencia, tan trágica como la de Jamal, de India, vendida a un comerciante de niños.
LEIDA	LEIDA. Un informe denuncia niños explotados en Europa. MARCHA MUNDIAL CONTRA LA EXPLOTACION LABORAL DE LA INFANCIA.
LEIDA	LEIDA. Los directores del Centro del Música y Danzas Peruanas de la Universidad Católica del Perú ofreció ayer en la Universidad de Lleida una conferencia sobre la situación de la mujer en América Latina y sus perspectivas de futuro.
LEIDA	LEIDA. Los discapacitados físicos, contra los obstáculos en locales de uso público. La Marcha Roda'98' llana la plaza Sant Joan.
LEIDA	LEIDA. Los jubilados reclaman un Consejo Municipal de la Gent Gran.
LEIDA	LEIDA. La comisión municipal de Servicios Personales dará mañana con toda probabilidad luz verde a un plan de atención a inmigrantes presentado por la Asociación de Ajuda Mutua d'Immigrants a Catalunya y propuesta del Consejo Municipal de Cooperació.
LEIDA	LEIDA. Los vecinos de la calle Camp de Martí han presentado cerca de 200 firmas a la Paeria en contra de la apertura del local social de la Asociación de Africanos de Lleida y Provincia en los bajos del número 16 de esta calle.
LEIDA	LEIDA. La Asociación de Africanos de Lleida busca más de un año buscando un local para ubicar su sede social después de que la oposición de los vecinos de un edificio de la calle Pere de Coma frustrara su tentativa de alquilar un antiguo bar.
LEIDA	LEIDA. La primera teniente de alcalde, María Burgues, atribuyó ayer la oposición vecinal a la apertura de un local social de la Asociación de Africanos de Lleida en la calle Camp de Martí a "los prejuicios en contra de un determinado grupo social".
LEIDA	LEIDA. El secretario de la Asociación de Africanos de Lleida, Tiherno Dilla, calificó ayer de "racista" las firmas presentadas por los vecinos en contra de que la asociación abra un local en Camp de Martí.
LEIDA	LEIDA. Los colectivos de inmigrantes creen que Lleida es una ciudad tolerante, pero hechos como el rechazo vecinal al local de los africanos demuestra que aun persisten actitudes racistas.
LEIDA	LEIDA. El colectivo Espal Acció del Treball de Lleida i Entorn (EATLE) colocó ayer un errorre abierto en Rambla Ferran como símbolo de la liberación de los homosexuales y de su plena integración en la sociedad.
LEIDA	LEIDA. La Paeria instala un equipo de juegos infantiles en el campamento gitano.
LEIDA	LEIDA. Los veinte niños y adolescentes representarán más de la mitad de la población del campamento de la avenida Terradellas, que ha quedado reducida a un centenar de personas tras los sucesivos traspasos de familias e pisos. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. La Urbana capitan de Lleida a los gitanos de la casa derribada. No les permite instalarse legalmente en una finca de Magraners.
LEIDA	LEIDA. La Paeria tiene ahora como objetivo, además de colar en pisos a los residentes en el campamento de Terradellas, acabar con los otros dos asentamientos gitanos ilegales de Lleida: el de la antigua Noguera en el camino de Gromyona y el situado junto a la N-II.
LEIDA	LEIDA. El concejal de IC-EV y socio del PSC en el equipo de gobierno, Francesc Pons, manifestó ayer que el ayuntamiento está cumpliendo los plazos previstos para el desmantelamiento progresivo del campamento gitano de la avenida Terradellas.
LEIDA	LEIDA. La concejal de Ciu Martí Alsó afirmó ayer que el protocolo firmado por todos los grupos municipales el 8 de noviembre de 1995 estableció un periodo de tres años para desmantelar el campamento gitano de la avenida Terradellas.
LEIDA	LEIDA. La concejal de Servicios Personales, Pilar Nadal, entregó ayer un juego de "dilemas" y otros a la "Rr" de jubilados de La Bordeta, en la imagen.
LEIDA	LEIDA. El ayuntamiento inaugura un "topo de quietud" nocturno en el campamento de las familias gitanas de la avenida Terradellas para prevenir más incidentes como el que cabió con el brutal atropello de un urbano el pasado martes.
LEIDA	LEIDA. REPORTAJE. Terradellas, el gueto de Lleida. El campamento gitano ha cumplido ya 8 años y los últimos sucesos, como el atropello de un urbano, y los asentamientos ilegales constatan que la situación sigue de estar controlada.
LEIDA	LEIDA. Los diez miembros de dos de las familias desalojadas hace una semana del número 2 de la calle Sant Martí siguen acampados bajo un árbol en el camino de Gromyona. Las familias, de etnia gitana, están a la espera de que la Paeria les facilite otro piso. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. Buscan piso para los acampados en Gromyona. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. La Paeria camufla que los dueños de pisos rechazan alquileres a gitanos. Destaca que este dificulta la solución de casas como el de los acampados en Gromyona.
LEIDA	LEIDA. Los gitanos no son el único grupo étnico que tienen problemas para alquilar casas. Representantes de los inmigrantes africanos han denunciado más de una vez que también sufren este problema.
LEIDA	LEIDA. Los diez familias gitanas desalojadas hace dos semanas de la calle Sant Martí permanecerán con toda probabilidad acampados el mes en el camino de Gromyona si menos una semana más.
LEIDA	LEIDA. Mientras el estado del asentamiento gitano está ubicado justo al lado de una acequia del canal d'Urgell que suministra agua a las aldeas de una veintena de nuevas viviendas entre Magraners y La Bordeta. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. Un asentamiento ilegal gitano intimida Magraners. Más territorios amenazados, dice el presidente vecinal, que denuncia que sus integrantes circulan con coches sin permisos y usan un atropello similar al de Terradellas.
LEIDA	LEIDA. Ana Arriagó Jiménez, de 25 años, fue atropellada por un autobús la noche del martes, hacia las 22.00 horas, cuando cruzaba el camino de Gromyona en dirección al campamento que han levantado las diez familias desalojadas del número 8 de Sant Martí. GITANOS.
LEIDA	LEIDA. La primera teniente de alcalde, María Burgues, afirmó ayer que lamentaba mucho la muerte de una joven en el camino de Gromyona (ver SEGRE de ayer), perteneciente a una familia gitana desalojada del número 8 de la calle Sant Martí y, además, Burgues manifestó que la

178 doc
PBB

SECCION	LEIDA
	El presidente de la Asociación de Vecinos de Jaime I el Conquerador, Jaime Miles, exige que la Paeria decida el derribo inmediato de dos casas en la calle Penava por que suponen un peligro debido a su mal estado.
	La Guardia Urbana procedió ayer al entarpe de una casa de la plaza Sant Joan después de producirse el desprendimiento de parte del rebosado de la fachada.
	LEIDA. La calle Major quedó ayer cortada durante toda la mañana a causa de las obras de derribo del edificio de la antigua librería Urriza, una operación que también obligó a cerrar la calle Cavallera.
	LEIDA. Cultura vota que la Paeria derribe el convento de Santa Clara. El ayuntamiento quería der con sus contigüas y abrir el jardín al público.
	LEIDA. BARRIA, Pardinyes y Linares, barrios más degradados al margen del centro histórico. Uno de cada diez edificios de Lleida está en mal estado de conservación REVISION FACHADAS.
	El departamento municipal de Disciplina Urbana abrió a lo largo del pasado año un total de 85 expedientes por fachadas en mal estado, según la información facilitada por un portavoz de la Paeria.
	La Guardia Urbana y los Bomberos volvieron ayer el edificio situado entre la calle Democracia y Rambla Ferran a causa del desprendimiento de pequeñas cascotas de un balcón.
	LEIDA. El Colegio de Aparejadores de Lleida solo ha rematado oficialmente 40 fachadas en cuatro meses dentro de la campaña de inspecciones denominada "La casa en forma", cuando en la ciudad hay más de 40.000 edificios. REVISION FACHADAS.
	La Paeria ha iniciado las obras de reforma del edificio número 32 de la calle Tallada, donde se ubica la Oficina Municipal del Centro Histórico.
	LEIDA. La Paeria ordena obras urgentes en la Vintola por peligro de derrumbe. Plaza de 48 metros a los dos lados para iniciarlas, que tienen un coste de 78 millones.
	Los informes municipales y los de la propiedad coinciden en destacar el mal estado de la Casa Baró. No obstante, los técnicos de la Oficina del Centro Histórico argumentan que la estructura del inmueble está en buen estado y lo que presenta un deterioro más alarmante son las cubiertas. VINCOLA.
	La comisión de Gobierno de la Paeria aprobó ayer la concesión de la licencia de reforma y rehabilitación de la "Casa Magí Lloveras", de estilo modernista y ubicada en los números 74 y 76 de la calle Major.
	LEIDA. El coste de la restauración se elevará a los cinco millones de su inauguración. Las tablas de madera se mueven y pueden provocar caídas a los usuarios.
	LEIDA. Los vecinos de Sant Llorenç cesaron 63 casas en mal estado hasta su revisión tras el desmoronamiento de la casa habitada registrada el viernes, cuyos propietarios insistían ayer sus ánimos DERREUMBAMIENTO.
	LEIDA. La Paeria obliga a la Diputación a reparar Terra Vicens, que está en ruina. Abre un expediente de disciplina urbanística tras no atender a sus requerimientos.
	La Empresa Municipal de Servicios Comunitarios inició ayer obras de reparación y consolidación de uno de los muros del depósito municipal de vehículos por la calle Torregona.
	LEIDA. La Paeria y la Empresa Municipal de Urbanismo iniciarán en los próximos días el derribo de un edificio de la calle de la Penava sea el objetivo de ampliar las dependencias del albergue municipal.
	REPORTAJE. PROGRAMA ARI. Los vecinos creen que las actuaciones públicas han llegado muy tarde.
	La Paeria ha rechazado la solicitud presentada por una empresa para reutilizar el complejo del hotel, restaurante y cafetería Jamaica, en la carretera de Zaragoza. Por otra parte, el ayuntamiento ordena hacer unos días el precinto de la plaza de toros existente en las obras de la Bordeta.
	LEIDA. La Paeria ha desahucio a los 25 propietarios que residen en el número 9 de la calle Sant Martí "por precaución", por lo menos mientras duren las obras de demolición de los números 4 y 6, inmuebles declarados en ruina inminente.
	La Oficina del Centro Histórico y la Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) tienen en marcha el derribo de media docena de edificios del Barri Antic situados en las calles Platana y Lluís Boix.
	La Paeria ha pedido la conservación del jardín interior del convento de Santa Clara al Centro Especial de Trabajo, una empresa tutelada por el Instituto Municipal de Trabajo y que está formada por una veintena de jóvenes diagnosticados psíquicos.
	El ayuntamiento está ejecutando las obras de renovación de una acera de la calle Pi i Margall en el tramo comprendido entre la calle Salmerón y Pral de la Ribera.
	LEIDA. La Paeria y el propietario del edificio situado en el número 58 de la calle Major han llegado acuerdo para derribo este inmueble y permitir la construcción de un edificio público que conecta El Comercial con plaza Mestre Serra de los bloques del Sennarri. COSTA DEL JAM, MERCERIA EFET.
	Da un plazo de 2 meses para desbloquear fines del Centro Histórico y el Ex Comercial. La Paeria obliga a los dueños de 50 casas en ruina y saleres a sus construyes pisos.
	El seminario "Vida en las ciudades históricas", que organiza la Fundación La Caixa en colaboración con la Paeria, avanzó ayer con la ponencia del historiador cubano Eusebio Lora que analizó la situación urbanística y social de la ciudad de La Habana.
	LEIDA. Nueva de cada diez fachadas del Barri Antic tienen deficiencias graves. Según un estudio del Consell Lleidatés de Control sobre el estado de los edificios.
	LEIDA. El ayuntamiento cambiará el pavimento de todo el Ex Comercial mediante un proyecto que se ejecutará por fases y que seguirá las pautas en diseño y materiales utilizadas para la reurbanización de Peraltavieja y la Sabuda de Santa Marta.
	La comisión de Urbanismo de hoy debatirá varios expedientes relacionados con la recuperación de los antiguos cuarteles de Gardony para la traza de agua a Gardony y para el ahorro energético.
	La Paeria ha derribado la cubierta del edificio municipal de la plaza Sant Francesc, sede de la concejalía de Maslonda, para su total restauración.
	LEIDA. El plan director sobre Gardony elaborado por la Paeria prevé que en el futuro el recinto tendrá un edificio de gran altura y una torre de comunicaciones que proyectarán "la nueva imagen simbólica de la ciudad".
	EXPEDIENTES. La Paeria tramitó durante 1998 alrededor de 200 expedientes de disciplina urbanística.
	LEIDA. La Paeria está desmantelando las antiguas instalaciones militares de Gardony, para organizar unas jornadas de puertas abiertas y una exposición sobre sus futuros usos.
	LEIDA. La Paeria ha tramitado la declaración de ruina y la expropiación de más de 200 edificios del Centro Histórico desde que inició el programa ARI de rehabilitación del barrio en 1993.
	LEIDA. La Paeria coloca sensores en toda la "muralla" para controlar filtraciones y grietas. Revisión del muro del Canyeret para evitar daños a los jugados y la Parro.
	LEIDA. Los inquilinos de los pisos sociales de La Parra reclaman ahora poder comprar las viviendas en lugar de pagar un alquiler cada mes, ya que lo encuentran caro. De momento, no han pagado el correspondiente a diciembre, según el delegado de Adgga, Gregori Gallego.
	LEIDA. El dueño del edificio de las tiendas Escart y Deifrancia quiere derribarlo. Presenta la propuesta de declaración de ruina tras encargar una revisión del inmueble.
	El derribo de los edificios números 4 y 6 de la calle de la Palma está paralizado desde hace seis semanas y persiste un único paso peatonal abierto y custodiado permanentemente por la Guardia Urbana.
	El coordinador de Urbanismo de la Paeria, Josep Maria Llop, y el responsable del Plan Director del Parc Gardony, Rafael García Catalá, anunciaron el inicio de los proyectos de derribo de edificios en mal estado de la mancha, así como de infraestructuras.
	LEIDA. La Paeria paralizará la lengua de Serp, la zona peatonal que bordea la Seu Vella, para construir un túnel que conectará los accesos del ascensor con los jardines Pompeu Fabra (la plaza alardada tras la Porta dels Lleons).
	LEIDA. La Paeria impedirá actuaciones de hasta cinco millones de pesetas a los propietarios de edificios en mal estado y que incumplan los órdenes municipales de reparación o rehabilitación. REVISION FACHADAS.
	LEIDA. La Paeria proyecta un parking subterráneo en el solar de la antigua escuela de Magisterio, con el objetivo de solucionar la falta de aparcamiento en la Zona Antic y mejorar la conexión de esta zona con el Centro Histórico.
	LEIDA. LEIDA. Agentes de la Guardia Urbana "policaron" ayer la antigua escuela de Magisterio para intentar localizar a los indigentes que desde hace un tiempo "okupan" el edificio.
	LEIDA. La zona de estación al público de la Jefatura Provincial de Tráfico está apuntalada a causa de una viga en mal estado. No obstante, este edificio está en la estructura no afecta al resto del edificio.
	Una delación del cuerpo de Bomberos derribo ayer una cornisa que se encontraba en mal estado en el edificio de la esquina de Rambla Ferran con Riquart.
	LEIDA. La Paeria comenzó ayer a reparar la acera de la calle Jaime II, en Capçanet, después que los vecinos hayan dos meses denunciando que algunas tramos.
	LEIDA. Las obras de renovación del sector de la calle Comerç ha provocado el descubrimiento de una de las pocas conducciones de saneamiento de Lleida, ya que además de su antigüedad, estaba entubada.
	El pavimento en mal estado a causa del continuo paso de camiones por las obras en la calle Cavallera está siendo reforzado con hormigón.
	LEIDA. La Paeria ha decretado en ruina inminente y ordenado el derribo del edificio del número 28 de la calle Betors, en la esquina con Jaime I, este planta baja acogió uno de los comercios más antiguos del Barri Antic, un estanco que entró en servicio a principios de siglo. La Paeria ha recibido 1000 quejas al día por deficiencias en la vía pública desde que el edil de Mantenimiento, Viçent de Oros, Josep Montserrat, comenzó a visitar la ciudad a principios de agosto.
	LEIDA. El desprendimiento de cascotas de una fachada en mal estado de un edificio del Arc del Pont, entre las escaleras de Indibil y Ramonell y la plaza Sant Joan, obliga a la Paeria a vellar la zona para evitar accidentes.
	LEIDA. La Paeria ha abierto 115 expedientes por fachadas en mal estado este año. Tres han derivado en sanciones del 20% del coste de las obras de reparación. REVISION FACHADAS.
	La comisión municipal de Urbanismo está con toda probabilidad hoy luz verde a la aprobación definitiva de la ordenanza que regulará la seguridad de los edificios en el Barri Antic y al Ex Comercial.
	Los vecinos de los 250 pisos de los bloques Catalunya de Pardinyes aún no han llegado a un acuerdo para ejecutar las mejoras que la mayor parte de los propietarios han planteado, aprovechando que la Paeria los obliga hace más de un año a ejecutar una serie de reparaciones. REVISION FACHADAS.
	Corte por obras en el albergue de Babe Messager.
	LEIDA. La casa Magí Lloveras, situada en la calle Major números 74 y 76, mostró ayer, después de más de un año cubierta su "nueva" fachada cuya decoración original de estilo modernista se ha restaurado artesanalmente.
	Los cines del Barri Antic. DECLARACION RUINA EDIFICIOS CENTRO HISTORICO. ORDENANZA SEGURIDAD FACHADAS. PROGRAMA ARI.
	LEIDA. Un convenio de la Oficina del Centro Histórico de la Paeria firmado que entre 1997 y 1998 se han declarado en ruina 85 edificios a causa de su mal estado. Operaciones que el propio ayuntamiento impulsa dentro del programa ARI de rehabilitación del barrio.
	La Paeria ha elaborado un informe técnico de los edificios desahuciados en la plaza Sant Joan número 1 y la calle del General número 5, detectando deficiencias estructurales en el primero y en el mal estado general del segundo.
	El ayuntamiento inició ayer las obras de reparación del tramo de 8 metros de barranda del Parc Vell que quedó destruida en la madrugada del pasado 16 de diciembre a causa del impacto de un coche conducido por una mujer.
	La empresa Corcan está ejecutando las obras de adecuación de la avenida Pla d'Ungell de La Bordeta, en la que constituye la última fase

Resumen de Noticias

SECCION	LEAD
LLEIDA	LLEIDA. El barrio del Neguerola tendrá cien nuevos pisos en el exterior de Santa De acuerdo con los bases del plan que prepara la Paeria, que ha empezado a negociar las expropiaciones para poder construir el puente de Princesa de Vera.
LLEIDA	LLEIDA. Dos constructores de Lleida han adquirido en los últimos meses dos solares singulares de la plaza Neguerola, como son el inmueble de la librería y editorial Ollaga y los locales del parking Vinyes.
LLEIDA	LLEIDA. La empresa municipal de Urbanismo (EMU) es propietaria de dos de los cuatro pisos de la casa derrumbada y estaba negociando la compra de los otros dos. El edificio estaba tapado debido a su mal estado y la EMU tenía previsto derribarlo una vez adquiridas las viviendas.
LLEIDA	LLEIDA. DERRUMBIZ CASA CAVALLETS. La Empresa Municipal de Urbanismo ha reclamado durante un año la demolición del edificio número 29 de la calle Cavallers, la casa cuya pared mediana se desplomó el pasado miércoles.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria y la Empresa Municipal de Urbanismo están intentando llegar a un acuerdo con los propietarios del número 29 de la calle Cavallers, para poder derribar este edificio y el contiguo, el número 27.
LLEIDA	LLEIDA. La Empresa Municipal de Urbanismo (EMU) ha terminado la rehabilitación integral de un inmueble situado en la calle Escalés de Sant Llorenç, en el que "colocará" a jóvenes que estaban en lista de espera para obtener un piso en alquiler.
LLEIDA	LLEIDA. La empresa municipal de Urbanismo (EMU) ingresó el pasado año 1.379 millones por la venta de terrenos, según la información facilitada ayer a los miembros del Consejo de Administración.
LLEIDA	LLEIDA. Un estudio del Colegio de Aparejadores y Arquitectos Técnicos de Lleida sobre 135 inspecciones en fachadas de edificios de la ciudad afirma que en la mayoría se detecta falta de mantenimiento y deficiencias que requieren obras inmediatas de reparación. REVISION FACHADAS.
LLEIDA	LLEIDA. La portavoz del PP, Pilar Arndet, propuso ayer a Urbanismo que facilite la instalación de protecciones en aquellas fachadas de edificios en mal estado.
LLEIDA	LLEIDA. El elevado coste de la rehabilitación de la fachada de los Bloques Catalunya, ubicados en la entrada de Perdomos por Carxes d'Urgell, ha dejado en suspenso las obras, a pesar de que los vecinos llegaron a un acuerdo para asumir el gasto y ejecutar la reparación. REVISION FACHADAS.
LLEIDA	LLEIDA. La bardalla de piedra de la margen derecha presenta muchos desperfectos a lo largo de la Banqueta y en algunos tramos este mal estado se traduce con la pérdida de elementos estructurales y desprendimientos que ponen en duda la seguridad de esta protección.
LLEIDA	LLEIDA. La Paeria cree ayer al tráfico un carril del País Vell en dirección hacia Nombis Ferran para proceder a la reparación de un carril que provocó un accidente en el subseñal. Había una zona que estaba hueca.
LLEIDA	LLEIDA. REPORTAJE. La Paeria tiene intención de continuar apostando por ensanchar las aceras en detrimento de la calzada, en la línea aplicada en los últimos años en calles como las avenidas de Les Garrigues y del Segre o Camí de Carbons, según afirmó Lluís Torres, concejal de Urbanismo.

Y5 Document
 Pàg. 2